Spolufinancováno Evropskou unií

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Sociální bydlení

Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA

SocioFactor, s.r.o.
2025

Autoři:

Ondřej Král, Daniel Topinka, Jana Korečková, Tereza Vítková, Tomáš Janků, Helena Topinková, Natálie Šlapalová, Hana Vývodová

Závěrečná zpráva vznikla v rámci projektu MPSV „Podpora sociálního bydlení a jeho systémové zavádění v ČR“. Projekt je realizován v rámci OPZ+.

Registrační číslo projektu: CZ.03.02.02/00/22_004/0000245.

Zadavatel:
Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky

Zpracovatel:
SocioFactor, s.r.o.

Obsah

Manažerské shrnutí ***1***

Executive Summary ***23***

Úvod ***44***

Cílové skupiny sčítání ***45***

A. Sčítání vybraných kategorií osob bez střechy, bez bytu, v nejistém a nevyhovujícím bydlení ***47***

A.1. Osoby bez střechy **49**

A.1.1. Metodologie 50

A.1.2. Zjištění 57

A.1.3. Souhrn – osoby bez střechy 72

A.2. Osoby bez bytu **74**

A.2.1. Osoby v azylových domech 74

A.2.2. Osoby v domech na půl cesty 90

A.2.3. Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních 99

A.2.4. Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních 109

A.2.5. Osoby v bytové nouzi využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely 116

A.2.6. Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení 141

A.2.7. Osoby v tréninkovém bydlení 153

A.2.8. Souhrn – osoby bez bytu 172

A.3. Osoby v nevyhovujícím bydlení **178**

A.3.1. Osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích 179

A.3.2. Osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách 194

A.3.3. Osoby žijících v přelidněných bytech 205

A.3.4. Souhrn – osoby v nevyhovujícím bydlení 212

A.4. Osoby v nejistém bydlení **215**

A.4.1. Osoby ohrožené domácím násilím 216

A.4.2. Osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení 219

A.4.3. Osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu 220

A.4.4. Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu 222

A.4.5. Osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce 223

A.4.6. Souhrn – osoby v nejistém bydlení 228

B. Výzkum mezi osobami bez střechy ***229***

B.1. Sociodemografické charakteristiky respondentů **230**

B.2. Osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení **235**

B.3. Osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí **245**

B.4. Osoby, které v posledním roce strávily minimálně dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici **249**

B.5. Osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc 259

B.6. Překryv cílových podskupin 268

B.7. Shrnutí....271

C. Závěrečné shrnutí výsledků sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS....274

Použité zdroje....296

Použité zkratky....299

Seznam grafů, tabulek a map 301

Přílohy ……. 315

Manažerské shrnutí

Cílem sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS bylo získat počty (respektive kvalifikované odhady) osob v bytové nouzi z celého území České republiky, a to na základě terénních šetření a analýzy sekundárních dat.

Bytová nouze je v rámci sčítání 2025 operacionalizována dle české jazykové mutace evropské typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení (ETHOS). Typologie ETHOS byla pro sčítání upravena primárně na základě Metodiky sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze (RILSA, 2023) následovně:

koncepční kategorie dle ETHOS	**specifikace subkategorie pro sčítání v roce 2025**	**národní subkategorie dle ETHOS**
bez střechy	osoby přežívající venku nebo ve veřejně přístupných prostorách, případně ilegálně přebývající v prostorách, které nejsou k bydlení určeny (půdy, sklepy, skladiště atd.), ale i v chatkách, chalupách a nebytových prostorách **bez souhlasu** jejich majitelů	1.1.1, 8.2.2, 8.3.1
	osoby v noclehárnách	2.1.1, 2.1.2
bez bytu	osoby v azylových domech	3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 4.1.2
	osoby v domech na půl cesty	3.1.6
	osoby využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely (pouze osoby bez možnosti standardního bydlení)	3.2.1
	osoby bez domova ve vězeňských zařízeních	6.1.1
	osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	6.2.1
	osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	-
	osoby v tréninkovém bydlení	-
nevyhovující bydlení	osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící **se souhlasem majitele** v nebytových prostorách a mobilních obydlích	12.1.1, 11.1.1
	osoby žijící **se souhlasem majitele** v nevyhovujících chatách a chalupách	11.2.1
	osoby žijící v přelidněných bytech	13.1.1
nejisté bydlení	osoby ohrožené domácím násilím	10.1.1
	osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	8.1.1
	osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	9.1.1
	osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	9.2.1
	osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce	-

Sčítání jednotlivých koncepčních kategorií a jejich podkategorií bylo koordinováno tak, aby proběhlo v co nejkratším čase, aby tatáž osoba nebyla sečtena opakovaně v rámci různých kategorií. **Sčítání koncepční kategorie osob bez střechy, v nevyhovujícím bydlení a většiny podkategorií koncepční kategorie bez bytu** proběhlo na konci května 2025. Sčítání osob v ubytovacích zařízeních, chráněném a tréninkovém bydlení proběhlo od června do srpna 2025. Získaná data byla extrapolována na úroveň celé České republiky. Podrobný postup sběru dat a modelace dat se u jednotlivých subkategorií lišil a je uveden v příslušných kapitolách této zprávy.

Sčítání osob v nejistém bydlení zahrnovalo komplexní analýzu několika subkategorií bytové nouze, přičemž každý typ situace vyžadoval specifickou metodologii a datové zdroje. Využívány byly kombinace dat z výběrových šetření (zejména Životní podmínky domácností – ČSÚ), statistik Policie ČR, MPSV a dalších relevantních institucí, které jsou doplněny expertními konzultacemi. Sledované osoby nebyly fyzicky sčítány, ale jejich počty byly modelovány na základě dostupných ukazatelů a extrapolací.

Součástí výzkumu bylo také **kvantitativní dotazníkové šetření** provedené na vzorku populace osob bez střechy se zvláštním zřetelem k osobám se zkušeností s pobytem v ústavní/pěstounské péči, lůžkovém oddělení v nemocnici, v psychiatrické nemocnici a ve vězení. Terénní fáze tohoto šetření proběhla v září 2025.

Shrnutí hlavních výsledků sčítání

Celkově se v České republice v rámci všech sčítaných kategorií bytové nouze nachází 160 tisíc osob v 70 tisících domácnostech, průměrně tvoří jednu domácnost 2,3 osoby. Rodiny s dětmi, kterých je 29 tisíc, tvoří 42 % ze všech domácností a žije v nich více než 61 tisíc dětí do 18 let, což představuje 38 % všech osob v bytové nouzi. Seniorů (ve věku 65 let a více) je v bytové nouzi 10 tisíc.

Ve srovnání s posledním dostupným souhrnným údajem došlo k mírnému nárůstu jak celkového počtu osob, tak počtu domácností. V roce 2023 dle *Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* bylo v bytové nouzi 153 800 osob v 67 500 domácnostech. Tyto údaje ale nelze porovnávat absolutně vzhledem k mírně odlišným metodikám při stanovení počtu osob v jednotlivých subkategoriích bytové nouze a skutečnosti, že některé subkategorie byly v tomto censu sčítány vůbec poprvé. Porovnání s výsledky předešlých sčítání je předmětem poslední kapitoly tohoto manažerského shrnutí.

Konkrétní počty osob, dětí do 18 let, seniorů starších 65 let, domácností včetně domácností s dětmi, shrnuje tabulka uvedená níže. Je koncipována tak, aby každá domácnost v bytové nouzi v ní byla obsažena pouze jednou. Z toho důvodu byla vytvořena pseudokategorie nevyhovujícího přelidněného bydlení. Ta vyjadřuje počty této překryvné části subkategorií nevyhovujícího bydlení a přelidněného bydlení. **Názvy jednotlivých podkategorií v tabulce jsou zjednodušeny.**

Celkově lze říci, že počet osob v koncepční kategorii bez střechy dosahuje 11 641 osob. V rámci celé koncepční kategorie bez bytu se jedná přibližně o 30 500 osob a v koncepční kategorii osob v nevyhovujícím bydlení žije 45 500 osob. Osob, které žijí v nejistém bydlení, může být téměř 73 000.

Počty domácností, osob a další indikátory pro jednotlivé kategorie bytové nouze dle typologie ETHOS

koncepční kategorie	podkategorie	domácnosti	osoby	osoby v domácnosti	děti do 18 let	rodiny s dětmi	senioři 65+	interval spolehlivosti	rok dat
bez střechy	bez střechy	11 641	11 641	1,00	0	0	916	±7 %	2025
bez bytu	azylové domy	3 485	5 845	1,68	2 148	1 127	394	±1 %	2025
	domy na půl cesty	171	175	1,02	3	3	0	±2 %	2025
	nemocniční zařízení	2 663	2 663	1,00	0	0	641	±3 %	2025
	vězeňská zařízení	2 106	2 106	1,00	0	0	87	-	2025
	obecní ubytovny	929	1 790	1,93	390	167	271	±5 %	2025
	komerční ubytovací zařízení	5 919	12 786	2,16	1 353	398	1 597	±10 %	2025
	chráněné bydlení	968	968	1,00	0	0	73	±1 %	2025
	tréninkové bydlení	1 694	4 186	2,47	1 667	810	164	-	2025
nevyhovující bydlení	funkčně nevyhovující bydlení – chaty, chalupy	448	561	1,25	0	0	87	±30 %	2025
	funkčně nevyhovující bydlení – byty	3 136	7 606	2,43	2 409	1 072	832	±25 %	2025
	přelidněné funkčně nevyhovující byty*	1 109	6 225	5,61	3 731	952	77	±25 %	2025
	přelidněné byty	7 620	31 247	4,10	10 178	4 700	2 397	±5 %	2021
nejisté bydlení	ohrožení domácím násilím	4 500	9 500	2,11	3 800	3 000	400	±30 %	2024
	přechodně bydlící u příbuzných/přátel	5 000	11 000	2,20	9 000	5 000	600	±50 %	2024
	výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	2,85	10 000	4 000	900	±50 %	2024
	ohrožení vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	2,56	5 000	3 000	700	±50 %	2024
	opakované krátkodobé smlouvy**	7 644	22 218	2,91	11 816	5 160	400	±25 %	2025
celkem	bytová nouze	70 033	160 517	2,29	61 495	29 389	10 536	-	-

Pozn.: Každá domácnost je jen v jedné kategorii.

** Přelidněné funkčně nevyhovující byty jsou překrývající se částí přelidněného a nevyhovujícího bydlení.*

*** V součtu osob a domácností s opakovanými krátkodobými smlouvami nejsou započteny ty, které se překrývají s tréninkovým bydlením.*

Regionální rozložení osob v bytové nouzi, které zobrazuje předešlá souhrnná tabulka, vyobrazují níže uvedené mapy, jež znázorňují celkovou situaci z pohledu krajů, potažmo správních obvodů obcí s rozšířenou působností (SO ORP). **Největší počet osob v bytové nouzi je v Moravskoslezském a Ústeckém kraji, kde přesahuje 20 tisíc osob** (23 000 osob v Moravskoslezském kraji, 21 000 osob v Ústeckém kraji). V těchto krajích je i nejvyšší podíl osob v bytové nouzi v přepočtu na obyvatele kraje (26 osob v bytové nouzi na 1 000 obyvatel v Ústeckém a 19,5 osoby na 1 000 obyvatel v Moravskoslezském kraji). **Vysoký podíl mají tyto osoby ještě v Karlovarském kraji** (23 osob v bytové nouzi na 1 000 obyvatel kraje), třebaže jejich absolutní počet je společně s Pardubickým krajem a Krajem Vysočina nejnižší (cca 6,5 tisíce osob). Vysoké počty osob v bytové nouzi vykazuje i hl. město Praha (16 200 osob), kde je nejvyšší podíl osob bez střechy, a populačně velký Středočeský (17 400 osob) a Jihomoravský kraj (15 400 osob).

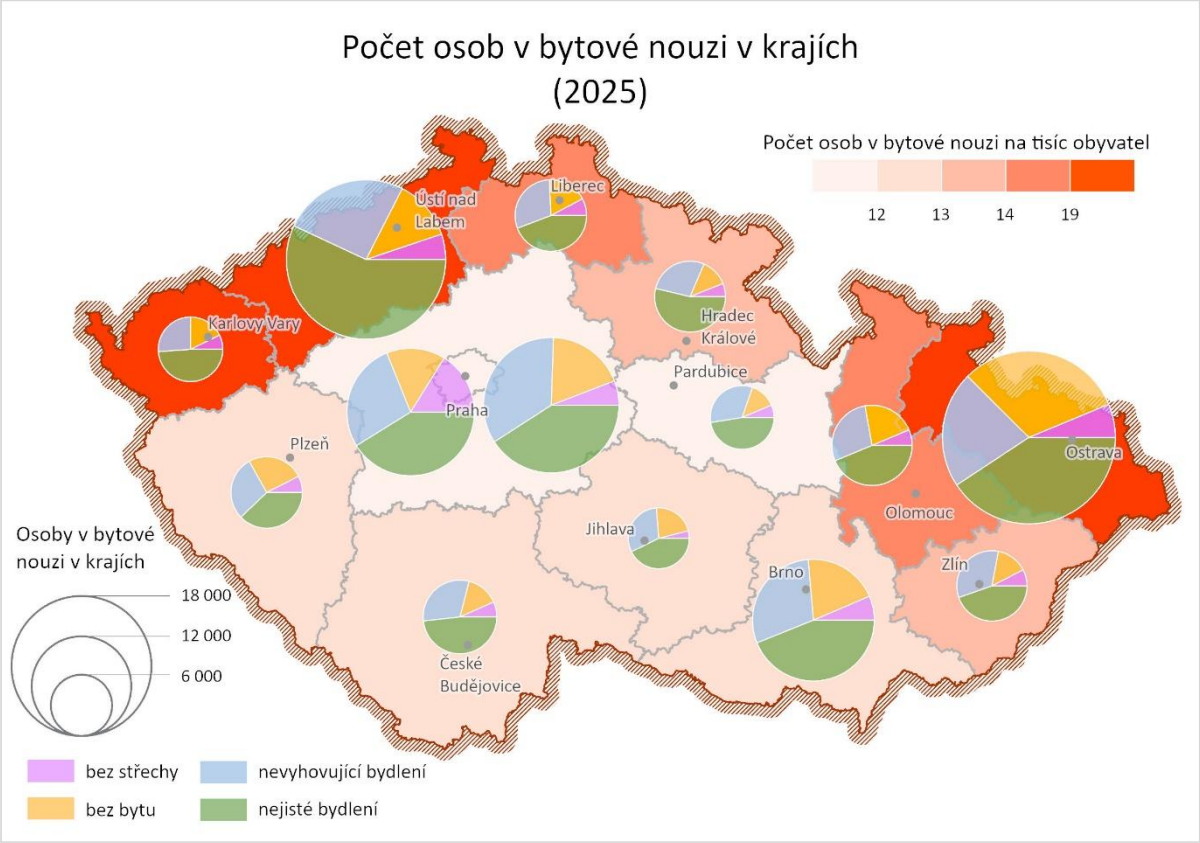

Podrobná mapa správních obvodů ORP ukazuje vysokou koncentraci osob v bytové nouzi ve velkých, zpravidla krajských městech, jako jsou zejména **Praha** (16 200 osob), **Ostrava** (8 000 osob), **Brno** (6 100 osob), **Ústí nad Labem** (3 300 osob), **Plzeň** (3 100 osob). Více než 2 000 osob v bytové nouzi mají ještě krajská města Olomouc, Liberec a České Budějovice. Vysoké počty osob v bytové nouzi se však netýkají jen velkých krajských měst, v severozápadních Čechách se nachází několik SO ORP, která mají velmi početnou populaci osob v bytové nouzi. Jedná se především o **Most** (2 700 osob), **Sokolov** (2 500 osob) a **Teplice** (2 100 osob). Na druhé straně republiky podobně z mapy vystupují **Karviná** (2 300 osob) a **Havířov** (2 050 osob).

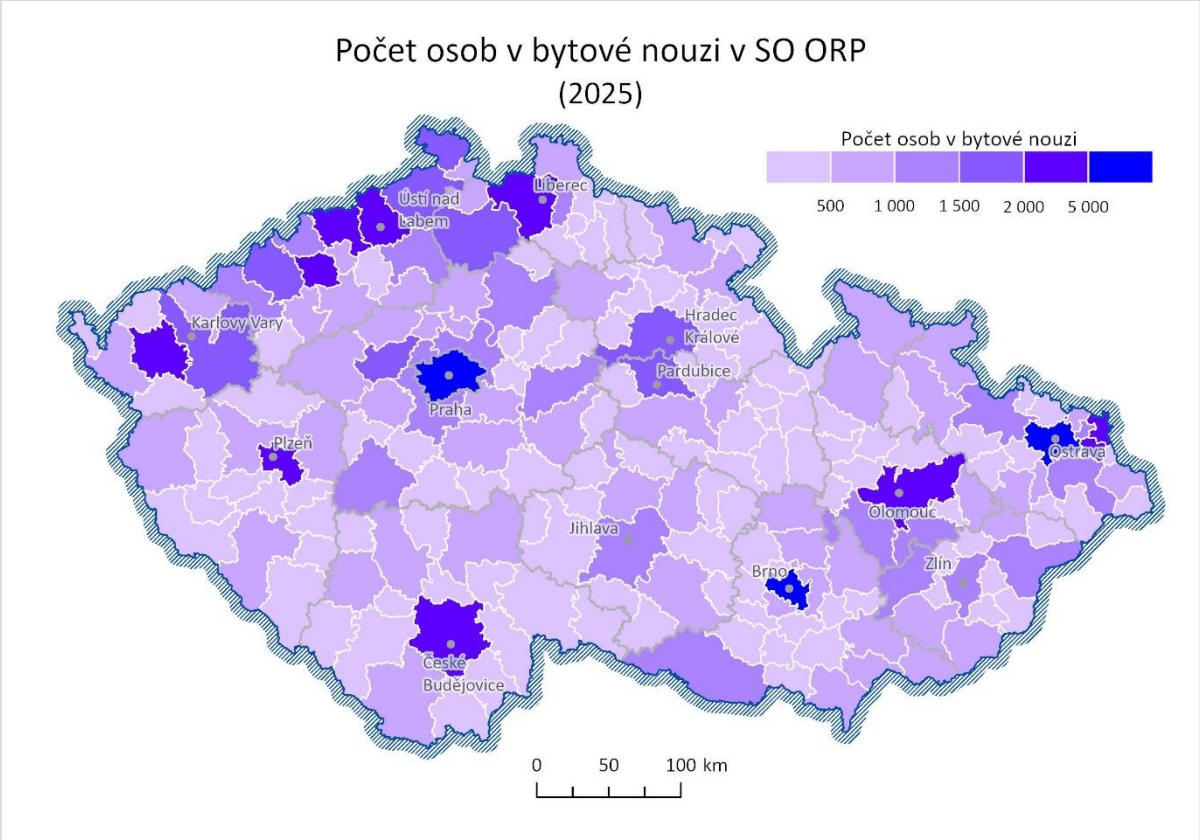

Osoby bez střechy

V kategorii osob bez střechy se v České republice v květnu 2025 nacházelo 11 641 osob. Pro kontext je třeba uvést, že tento počet vyjadřuje celkový počet osob bez střechy přítomných v době sčítání (12.–18. května 2025) na ulici, v noclehárně nebo v ilegálně obývané budově. Pokud bychom do kategorie bez střechy přidali osoby bez domova v institucích (zdravotnických a vězeňských zařízeních), jednalo by se o 16 410 osob. Počty a jiné charakteristiky osob bez domova v institucích jsou popsány separátně v části manažerského shrnutí, která se věnuje koncepční kategorii bez bytu.

V přepočtu na počet obyvatel připadá v České republice na 100 000 obyvatel celkem 106,7 osoby bez střechy. Nejvyšší podíl osob bez střechy je v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praha.

Muži tvoří 79,5 % všech osob bez střechy. Z hlediska věku je **nejvíce osob bez střechy ve věkové kategorii 27–64 let** (87,0 %). Mladších osob (18–26 let) je pouze 5,1 %, starších (65 a více let) pak 7,9 %. **Nejčastějším místem přespávání je pobyt venku (62,5 %)**, následovaný **noclehárnami** (22,0 %) a ilegálně obývanými budovami (15,5 %). **Nejvíce osob (44,6 %)** je v situaci bez střechy **1–4 roky**. Od 5 do 9 let je to 24,0 % a 10 a více let 26,1 % osob. Naopak **nejméně (5,3 %)** je těch, kteří jsou bez střechy **méně než rok**. **České státní občanství má 91,0 % osob bez střechy**, **cizinci tvoří 9,0 %**. Nejvyšší podíl cizinců mezi osobami bez střechy je v Plzeňském kraji (21,8 %) a v hlavním městě Praha (19,4 %).

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez střechy	osoby	18–26 let	417	183	±7 %
		27–64 let	8 093	2 032	
		65 a více let	763	153	
		celkem	11 641		

Osoby bez bytu

Osoby v azylových domech

Počet osob žijících v **azylových domech** v době sčítání (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **5 845 osob.** Osoby v azylových domech žijí v **3 485 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála sedm desetin (67,0 %; 2 335 domácností). Podíl vícečlenných domácností přesahuje tři desetiny všech společně hospodařících domácností v azylových domech (33,0 %; 1 150 domácností). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 98,1 % (1 127 domácností), ve kterých žije 3 510 osob.

Téměř třemi pětinami jsou v azylových domech zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let (56,5 %). Více než třetinu (36,7 %) obyvatel azylových domů představují děti do 17 let včetně a 6,8 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Státní občanství České republiky má 97,2 % osob v azylových domech (5 336 osob).

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v azylových domech	osoby	0–17 let	1 085	1 063	±1 %
		18–64 let	1 709	1 594	
		65 a více let	310	84	
		celkem	5 845		
	domácnosti	celkem	3 485		
		s dětmi	1 127		
		single senioři starší 65 let	369		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,68		

Osoby v domech na půl cesty

Počet osob žijících v **domech na půl cesty** v době sčítání (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **175 osob.** Tyto osoby žijí **ve 171 domácnostech**. Téměř tři pětiny osob v domech na půl cesty představují muži (58,3 %; 102 osob).

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v domech na půl cesty	osoby	0–17 let	2	1	±2 %
		18–64 let	100	72	
		65 a více let	0	0	
		celkem	175		
	domácnosti	celkem	171		
		s dětmi	3		
		single senioři starší 65 let	0		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,02		

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních

Počet osob bez domova ve **zdravotnických zařízeních** (nemocnicích, psychiatrických nemocnicích, léčebnách dlouhodobě nemocných) k rozhodnému datu (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **2 663 osob.** Z celkového počtu osob pobývajících ve zdravotnických zařízeních představují **osoby v psychiatrických nemocnicích více než sedm desetin (72,6 %; 1 934 osob), v LDN 2,3 % (60 osob) a v ostatních nemocnicích přibližně čtvrtinu (25,1 %; 669 osob)**.

Mezi osobami bez domova pobývajícími ve zdravotnických zařízeních představují více než tři čtvrtiny muži (76,3 %; 2 031 osob) a bezmála jednu čtvrtinu ženy (23,7 %; 632 osob). Více než tři čtvrtiny osob bez domova (75,9 %; 2 022 osob) ve zdravotnických zařízeních představují osoby v produktivním věku 18–64 let a bezmála čtvrtinu osoby v seniorském věku 65 a více let (24,1 % osob). Více než čtyři pětiny (81,0 %) osob ve věku 18–64 let byly sečteny v psychiatrických nemocnicích. Cizinci představují 3 % (81 osob) ze všech hospitalizovaných osob bez domova. 97 % osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (2 582 osob) jsou státní občané ČR.

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	osoby	0–17 let	0	0	±3 %
		18–64 let	1 590	432	
		65 a více let	441	200	
		celkem	2 663		

Osoby bez domova ve věznicích

Celkem bylo ve všech **vězeňských zařízeních** k rozhodnému datu (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) sečteno **2 106 osob bez domova**. Více než osm desetin osob bez domova (84,8 %; 1 785 osob) ve

vězeňských zařízeních představují muži. Z hlediska vybraných věkových skupin jsou nejvyšším podílem mezi osobami bez domova ve vězeňských zařízeních zastoupeny osoby ve věku 27–64 let (85,2 %; 1 795 osob). Více než desetinu (10,7 %; 224 osob) představují osoby ve věku 18–26 let a bezmála dvacetinu (4,1 %; 87 osob) osoby v seniorském věku 65 a více let. Mezi osobami bez domova ve věznicích představují 2,9 % cizinci (61 osob).

V roce 2025 je po rozhodném datu **předpoklad propuštění téměř tří desetin vězněných osob bez domova (29,3 %; 569 osob)** a **u podobného podílu (29,8 %; 579 osob) je předpokládáno propuštění v roce 2026**. V roce 2027 a později mají být propuštěny dvě pětiny osob (40,9 %; 796 osob). U 162 osob (7,7 %) nebylo možné předpokládaný rok propuštění stanovit z důvodu vazby nebo doživotního trestu odnětí svobody.

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez domova ve věznicích	osoby	0–17 let	0	0	-
		18–64 let	1 707	312	
		65 a více let	78	9	
		celkem	2 106		

Osoby v obecních ubytovnách

Celkem bylo v době sčítání mezi červnem a srpnem 2025 zjištěno **83 ubytoven v majetku obcí.** Počet osob v bytové nouzi žijících v **obecních ubytovnách** v době sčítání odhadujeme na **1 790 osob**. Tyto osoby žijí v **929 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností přesahuje sedm desetin (71,6 %; 665 domácností). Z toho je 183 domácností tvořeno samotnými seniory (27,5 %). Vícečlenných domácností je 264 (28,4 %), z toho 167 domácností s dětmi (63,1 %).

Většinu osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují muži (57,9 %). Téměř dvěma třetinami jsou v obecních ubytovnách zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let (63,1 %). Více než pětinu (21,8 %) obyvatel obecních ubytoven v bytové nouzi představují děti do 18 let a 15,1 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Osoby v bytové nouzi na obecních ubytovnách žijí v současné ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (52,0 %; 931 osob). Déle než 5 let jsou v obecních ubytovnách více než dvě pětiny osob (40,3 %; 721 osob).

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v obecních ubytovnách	osoby	0–17 let	186	204	±5 %
		18–64 let	685	444	
		65 a více let	165	106	
		celkem	1 790		
	domácnosti	celkem	929		
		s dětmi	167		
		single senioři starší 65 let	183		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,93		

Osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech

Celkem bylo v době sčítání mezi červnem a srpnem 2025 zjištěno **639 komerčních ubytovacích zařízení** (komerčních ubytoven je 570, hotelů, hostelů, penzionů a motelů je celkem 69). Počet osob v bytové nouzi žijících v **komerčních ubytovacích zařízeních (tj. komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech** v době sčítání odhadujeme na **12 786 osob**. Tyto osoby žijí v **5 919 domácnostech**. Jednočlenných domácností je 4 859 (82,1 %), z toho 729 domácností je tvořeno samotnými seniory (15,0 %). Vícečlenných domácností je 1 060 (17,9 %), z toho 398 domácností s dětmi (37,6 %).

Většinu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních představují muži (8 278; 64,7 %). Téměř čtyři pětiny jsou v komerčních ubytovacích zařízeních zastoupeny osobami v produktivním věku 18–64 let (76,9 %). Zhruba desetinou se na počtu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podílejí děti do 18 let (10,6 %) a 12,5 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních žijí v současné ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (57,0 %; 7 293 osob). Dobu kratší než jeden rok je v konkrétním zařízení necelá desetina osob (7,2 %; 915 osob). Více než 5 let je v komerčních ubytovacích zařízeních více než třetina osob (35,8 %; 4 578 osob).

podkategorie bytové nouze	**demografický ukazatel**		**počet mužů/chlapců**	**počet žen/dívek**	**interval spolehlivosti**
osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech	osoby	0–17 let	750	603	±10 %
		18–64 let	6 468	3 368	
		65 a více let	1 060	537	
		celkem	12 786		
	domácnosti	celkem	5 919		
		s dětmi	398		
		single senioři starší 65 let	729		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,16		

Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

V **chráněném bydlení** v době sčítání (srpen 2025) žije **968 osob s chronickým duševním onemocněním**. Poskytovatelů chráněného bydlení je v České republice 65 s celkovou kapacitou 1 448 lůžek. Většinu osob v této kategorii tvoří muži (66,4 %; 643). Nejsilnější věkovou skupinou v chráněném bydlení jsou osoby ve věku 40–59 let, které představují více než polovinu obyvatel chráněného bydlení (54,6 %). Většina osob s chronickým duševním onemocněním žije v konkrétním zařízení chráněného bydlení po dobu 1–4 let (41,3 %). Téměř třetina osob žije v daném zařízení chráněného bydlení kratší dobu než 1 rok, a to 32,2 %. Dlouhodobě, tedy 5 a více let, žije v těchto zařízeních 256 osob (26,5 %).

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	osoby	0–17 let	0	0	±1 %
		18–64 let	596	299	
		65 a více let	47	26	
		celkem	968		

Osoby v tréninkovém bydlení

Na základě výsledků sčítání, které proběhlo v září 2025, poskytuje **tréninkové bydlení** v České republice **53 poskytovatelů**, kteří dohromady spravují **1 712 bytových jednotek**, v nichž je ubytováno celkem **4 186 osob**. Nejvíce osob žije v Moravskoslezském kraji (3 394 osob; 81,1 %), který tak jednoznačně dominuje v počtu uživatelů této formy bydlení. Důvodem je působení dominantního vlastníka tréninkového bydlení, který má vyčleněno 1 065 bytových jednotek. Osoby žijící v tréninkovém bydlení tvoří celkem **1 694 domácností**. Většina osob žije v tréninkovém bydlení ve vícečlenných domácnostech, nejčastěji v rodinách s dětmi. Vícečlenné domácnosti tvoří téměř dvě třetiny (61,9 %), zatímco jednočlenné necelé dvě pětiny (38,1 %). Z vícečlenných domácností jsou více než tři čtvrtiny (77,2 %) tvořeny rodinami s dětmi do 18 let (1 667 dětí). Ženy tvoří více než polovinu (51,7 %), nejpočetnější věkovou skupinu představují osoby ve věku 27–64 let (42,9 %). Děti mladší 18 let představují necelé dvě pětiny všech osob (39,8 %). Senioři ve věku 65 a více let netvoří ani 5 % (3,9 %) všech osob v tréninkovém bydlení.

Více než čtvrtina osob (25,2 %) žije na konkrétní adrese v tréninkovém bydlení 25–48 měsíců (2–4 roky). Krátkodobé pobyty do jednoho roku představují dohromady 35,1 % všech případů. Necelá pětina osob (19,6 %) setrvává na adrese 49 a více měsíců (4 a více let). Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů převažují pobyty 6–12 měsíců (25,0 %).

Většina osob má uzavřenu krátkodobou smlouvu, která je opakovaně prodlužována. 83,4 % osob má první smlouvu na dobu do dvou měsíců. Pokud vynecháme výše zmíněného majoritního vlastníka bytů, má krátkodobou smlouvu na dobu kratší než dva měsíce 48,8 % osob. Naprostá většina osob (95,1 %) využívá terénní sociální práci. Skutečnost, že jsou v tomto typu bydlení běžné krátkodobé nájmy, způsobuje překryv se subkategorií osob s opakovanými krátkodobými nájmy kratšími než 3 měsíce náležející do koncepční kategorie nejistého bydlení. Na základě analýzy dat bylo zjištěno, že krátkodobé opakované nájemní smlouvy v tréninkovém bydlení se týkají 1 498 domácností tvořených 3 720 osobami. **Celkem tedy 88 % této subkategorie se překrývá s osobami s opakovanými krátkodobými nájmy.** V celkovém přehledu jsou tyto osoby započteny v tréninkovém bydlení. V naprosté většině se jedná o obyvatele Moravskoslezského kraje a jmenovitě SO ORP Ostrava, Havířov a Karviná.

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v tréninkovém bydlení	osoby	0–17 let	873	791	-
		18–64 let	1 062	1 293	
		65 a více let	83	81	
		celkem	4 186		
	domácnosti	celkem	1 694		
		s dětmi	810		
		single senioři starší 65 let	91		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,47		

Osoby v nevyhovujícím bydlení

Do koncepční kategorie nevyhovujícího bydlení byly pro potřeby tohoto censu ustanoveny tři subkategorie osob, a to 1) **osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích**. Dále 2) **osoby žijící se souhlasem majitele v chatách a chalupách**. Poslední subkategorie zahrnuje 3) **osoby žijící v přelidněných bytech**. Funkčně nevyhovující bydlení a přelidněné bydlení se z velké míry překrývají, čemuž byla pro sčítání osob v této koncepční kategorii věnována náležitá pozornost. Výsledná překryvná kategorie je prezentována v tomto shrnutí zvlášť.

Za nevhodné byly při sčítání, které proběhlo od 19. května do 9. června 2025, považovány ty **byty, domy, mobilní obydlí, chaty, chalupy či nebytové prostory, které splňují alespoň jeden z následujících bodů a jsou obývány se souhlasem majitele**:

I. V bytě/příbytku není dostupná tekoucí voda;
II. V bytě/příbytku není dostupná teplá voda;
III. V bytě/příbytku není dostupná elektřina;
IV. V bytě/příbytku není dostupný záchod;
V. V bytě/příbytku není dostupná koupelna/sprcha;
VI. V bytě/příbytku není dostupná kuchyň/kuchyňský kout s dřezem;
VII. V chladných dnech je v bytě/příbytku zima, ale domácnost nemá možnost si zatopit;
VIII. Okna nebo vstupní dveře do bytu/příbytku díky silnému a trvalému poškození již neplní svou funkci, případně zcela chybí;
IX. V obývaném prostoru je trvale a silně rozšířená plíseň, která se vyskytuje z důvodu celoroční vlhkosti (nejde o plísně v zimním období způsobené nevhodným užíváním bytu, např. nedostatečným větráním);
X. Statika/konstrukce domu je natolik narušená, že výrazně omezuje či ohrožuje obyvatele (např. rozpadající se střecha či rozpadající se schodiště na chodbě).

Osoby v nevhodných bytech (včetně rodinných domů) a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích

Celkem se v České republice nachází **13 831 osob v nevhodném bydlení (včetně bytů, rodinných domů a nebytových prostor a mobilních obydlí se souhlasem majitele).** Tyto osoby tvoří **4 246 domácností**. Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála třetinu (1 310; 30,9 %), podíl vícečlenných domácností přesahuje dvě třetiny všech společně hospodařících domácností v nevhodném bydlení (2 936; 69,1 %). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 68,9 % (2 024), ve kterých se nachází 6 140 dětí do 18 let.

Většina osob v nevhodném bydlení žije v bytech v bytových domech, a to 11 175 osob (80,8 %). V rodinných domech žije více než desetina osob (1 685; 12,2 %). Dalších 803 osob (5,8 %) obývá nebytové prostory, jako jsou například sklepy, garáže nebo jiné prostory nepřizpůsobené k bydlení. Nejmenší skupinu tvoří osoby žijící v mobilních obydlích (168; 1,2 %).

Počet mužů a žen v nevhodném bydlení je téměř vyrovnaný. Osoby v produktivním věku 27–64 let tvoří necelé dvě pětiny osob v nevhodném bydlení (39,0 %). Nejvíce zastoupenou věkovou kategorií osob v nevhodném bydlení jsou děti mladší 18 let, které celkově tvoří více než dvě pětiny osob žijících v nevhodném bydlení (44,4 %). V nejstarší věkové kategorii, tedy mezi osobami staršími 65 let, žije v nevhodném bydlení 909 osob (6,6 %). Nejvíce osob žije v nevhodném bydlení na dané konkrétní adrese po dobu 1–4 let, a to téměř polovina (49,5 %) všech osob. Téměř čtvrtina osob (24,2 %) žije v daném nevhodném bydlení dlouhodobě, tedy 10 a více let.

podkategorie bytové nouze	**demografický ukazatel**		**počet mužů/chlapců**	**počet žen/dívek**	**interval spolehlivosti**
osoby v nevhodných bytech a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích	osoby	0–17 let	2 990	3 150	±25 %
		18–64 let	3 340	3 442	
		65 a více let	456	453	
		celkem	13 831		
	domácnosti	celkem	4 245		
		s dětmi	2 024		
		single senioři starší 65 let	430		
		průměrný počet osob v domácnosti	3,26		

Osoby se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách

V **nevhodných chatách a chalupách** žije se souhlasem majitele **561 osob,** které žijí ve **448 domácnostech**. Většinu představují jednočlenné domácnosti, které tvoří 77,3 %. Vícečlenné domácnosti tvoří méně než čtvrtinu všech domácností (22,7 %). V nevyhovujících chatách žije 478 osob (85,2 %), v nevyhovujících chalupách žije 83 osob (14,8 %). Většinu osob v nevyhovujících chatách a chalupách tvoří muži, kteří představují téměř tři čtvrtiny (74,5 %). V nevyhovujících chatách a chalupách převažují osoby ve věku 27–64 let, které tvoří 81,1 % všech zde žijících. Osoby v seniorském věku (65 let a více) představují méně než pětinu (15,5 %). Děti do 18 let se v nevyhovujících chatách a chalupách nevyskytují vůbec. Více než polovina osob (55,6 %) žije v dané nevyhovující chatě či

chalupě po dobu 1–4 let. Téměř čtvrtina (22,2 %) osob v daných chatách a chalupách setrvává dlouhodobě, tedy 10 a více let.

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách	osoby	0–17 let	0	0	±30 %
		18–64 let	342	131	
		65 a více let	76	12	
		celkem	561		
	domácnosti	celkem	448		
		s dětmi	0		
		single senioři starší 65 let	71		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,25		

Osoby v přelidněných bytech

Počet osob v **přelidněných bytech s méně než 8 m² na osobu** činí **37 472 osob.** Tyto osoby obývají **7 983 bytů**. Celkem tyto byty obývá **8 729 domácností**. V průměru jeden přelidněný byt obývá 4,7 osoby. Tato data vychází ze Sčítání lidu, domů a bytů v březnu 2021.

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet osob	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných bytech	osoby	0–17 let	13 909	±5 %
		18–64 let	21 089	
		65 a více let	2 474	
		celkem	37 472	
	domácnosti	celkem	8 829	
		průměrný počet osob v domácnosti	4,29	

Osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech

Tato subkategorie se týká překryvu mezi funkčně nevyhovujícím bydlením a přelidněnými byty. Na základě sčítání osob v nevyhovujícím bydlení bylo zjištěno, že **více než pětina domácností žijících ve funkčně nevyhovujícím bydlení (23,6 %) zároveň trpí extrémním přelidněním.** Vztaženo k modelovanému počtu osob v obou kategoriích nevhodného bydlení by **ve funkčně nevyhovujícím a zároveň přelidněném bydlení mělo žít přibližně 1 109 domácností s 6 225 osobami.**

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet osob	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech	osoby	0–17 let	3 731	±25 %
		18–64 let	2 417	
		65 a více let	77	
		celkem	6 225	
	domácnosti	celkem	1 109	
		s dětmi	952	
		průměrný počet osob v domácnosti	5,61	

Osoby v nejistém bydlení

Počty osob v této koncepční kategorii jsou založeny především na odhadech. Základním datovým zdrojem bylo šetření ČSÚ *Životní podmínky domácností* z roku 2024. K témuž roku se vztahují i policejní statistiky týkající se domácího násilí a data o soudních vystěhováních z bytu, které jsou základem odhadu počtu osob v podkategorii osob ohrožených vystěhováním z nájemního bydlení.

Střední hodnota odhadu počtu osob, které spadají do subkategorie **osob ohrožených domácím násilím,** je **9 500 osob žijících ve 4 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 7 000 až 11 650 osob žijících ve 3 330 až 5 550 domácnostech). Tento odhad vychází z policejně hlášených případů, které ukazují jen část skutečného rozsahu tohoto problému. Na jednu domácnost tak vychází přibližně 2,1 osoby. Zhruba 40 % osob mohou být děti do 18 let (3 800).

Střední hodnota odhadu počtu **osob přechodně bydlících u příbuzných a přátel, protože nemají jinou možnost bydlení, činí 11 000 osob žijících v 5 000 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 500 až 16 500 osob žijících ve 2 500 až 7 500 domácnostech). Průměrná velikost domácností je 2,2 osoby.

Střední hodnota odhadu počtu **osob ve výpovědi z nájemního bytu a tím pádem ve stavu bytové nouze je 18 500 osob žijících v 6 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 9 250 až 27 750 osob, které žijí v 3 250 až 9 750 domácnostech). Na jednu domácnost vychází 2,85 osoby.

Střední hodnota odhadu počtu **osob extrémně ohrožených vystěhováním z vlastního bytu činí 11 500 osob žijících v 4 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 800 až 17 400 osob žijících ve 2 250 až 6 750 domácnostech). Průměrně jednu domácnost tvoří 2,6 osoby. Tyto domácnosti jsou nejen nejvíce ohrožené vystěhováním z vlastního bytu, ale vzhledem k jejich finanční tísni je i velmi vysoké riziko, že skončí v bytové nouzi.

Počet osob s **opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce** v období mezi zářím 2023 a zářím 2025 odhadujeme na **26 128 osob** (interval spolehlivosti ±25 %; od 19 600 do 32 700 osob). Tyto osoby žijí v **9 076 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností dosahuje tří desetin (30,1 %; 2 735). Podíl vícečlenných domácností představuje téměř sedm desetin všech společně hospodařících domácností s krátkými smlouvami (69,9 %; 6 341). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi více než čtyři pětiny (81,4 %; 5 160 domácností). V těchto domácnostech žije 11 816 (45,2 %) dětí ve věku do 18 let. Největší počet těchto osob je v SO ORP Ostrava, kde jich žije

2 731, ovšem cca polovina z těchto osob žije v tréninkovém bydlení. Celkově se překryv s tréninkovým bydlením týká 14 % osob (1 498 domácností; 3 720 osob) s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami, přičemž se tento fenomén týká téměř výhradně Moravskoslezského kraje.

podkategorie bytové nouze	**počet domácností**	**počet osob**	**interval spolehlivosti**
osoby ohrožené domácím násilím	4 500	9 500	±30 %
osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	5 000	11 000	±50 %
osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	±50 %
osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	±50 %
osoby s opakovanými nájemními a podnájemními smlouvami na 1–3 měsíce	9 076	26 128 (11 816 dětí)	±25 %

Srovnání výsledků sčítání s předešlými cenzy

Na závěr prezentace výsledků tohoto sčítání osob ve vybraných kategoriích klasifikace ETHOS uvádíme srovnání výsledků s předešlými cenzy. V tabulce níže jsou uvedeny počty osob ze sčítání osob bez domova z roku 2019 a počty uvedené v *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení,* která vycházela z více zdrojů – ve většině kategorií pak ze sčítání vybraných kategorií ETHOS z roku 2022.

Ve srovnání s posledním dostupným souhrnným údajem došlo k mírnému nárůstu jak celkového počtu osob, tak počtu domácností. V roce 2023 dle *Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* bylo v bytové nouzi 153 800 osob v 67 500 domácnostech. Tyto údaje ale nelze porovnávat absolutně vzhledem k mírně odlišným metodikám při stanovení počtu osob v jednotlivých subkategorií bytové nouze. Jedná se především o zahrnutí určitých subkategorií do součtu bytové nouze. V *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* absentovala podkategorie osob ohrožených domácím násilím, což se týkalo i kategorií chráněného a tréninkového bydlení, které byly v tomto censu (2025) sčítány vůbec poprvé. Vzhledem k faktu, že počet osob ohrožených domácím násilím byl vyčíslen ve *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS,* byl jejich počet zahrnut do níže uvedené tabulky. Dalším rozdílem je mírně odlišná metodika u osob přechodně bydlících u příbuzných nebo přátel.

K největším změnám v počtu osob došlo mezi lety 2022 a 2025 v podkategorii funkčně nevyhovujícího bydlení (bez přelidnění) a v podkategorii opakovaných krátkodobých nájemních smluv (zde je pokles způsoben skutečností, že 14 % zjištěné hodnoty bylo sečteno v kategorii tréninkového bydlení).

Srovnání výsledků sčítání v letech 2019, 2022/2023 a 2025

koncepční kategorie	podkategorie	2019		2022/2023		2025	
		dom.	osoby	dom.	osoby	dom.	osoby
bez střechy	bez střechy	-	11 608	11 500	12 000	11 641	11 641
bez bytu	azylové domy	-	6 135	-	5 981	3 485	5 845
	domy na půl cesty	-	271	-	-	171	175
	nemocniční zařízení	-	2 672	6 300	6 300	2 663	2 663
	vězeňská zařízení	-	1 500			2 106	2 106
	obecní ubytovny	-	1 640	1 141	1 387	929	1 790
	komerční ubytovací zařízení	-	-	9 217	11 058	5 919	12 786
	chráněné bydlení	-	-	-	-	968	968
	tréninkové bydlení	-	-	-	-	1 694	4 186
nevyhovující bydlení	funkčně nevyhovující bydlení (bez přelidnění)	-	-	4 000	13 000	3 584	8 167
	přelidněné byty	-	-	8 000	37 500	8 729	37 472
nejisté bydlení	ohrožení domácím násilím	-	-	3 500*	6 000*	4 500	9 500
	přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel	-	-	6 000	16 000	5 000	11 000
	výpověď z nájemního bytu	-	-	6 500	18 500	6 500	18 500
	ohrožení vystěhováním z vlastního bytu	-	-	4 100	8 700	4 500	11 500
	opakované krátkodobé smlouvy**	-	-	9 500	28 000	7 644	22 218
celkem				71 000	159 800	70 033	160 517

** Data převzata z dat ze Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS z roku 2022 provedených společností SocioFactor.*

*** V součtu osob a domácností s opakovanými krátkodobými smlouvami nejsou započteny ty, které se překrývají s tréninkovým bydlením*

Shrnutí hlavních výsledků dotazníkového šetření

Dotazníkové šetření proběhlo v období **3.–30. září 2025** a jeho cílovou skupinou byly **osoby bez střechy** pobývající na území České republiky. Designováno bylo tak, aby pokrylo všechny kraje ČR, včetně hl. m. Praha. K tomu bylo využito kvótního výběru, jehož základem byla data z předešlého sčítání osob bez střechy. Kvóty byly dvě: kraj a pohlaví respondenta. Samotnému sběru předcházelo školení tazatelů, kteří pocházeli z celkem 32 organizací pokrývajících celé území ČR. Po ukončení terénní fáze sběru dotazníků (bylo počítáno s 5% přesběrem) byly v rámci čištění dat odstraněny nevalidní dotazníky (většinou neúplné, či chybně vyplněné). Finální datový soubor obsahuje **1 100 dotazníků**. Struktura respondentů dle stanovených kvót je uvedena v tabulce níže.

Počty vyplněných dotazníků s osobami bez střechy (po odstranění nevalidních); kvótní rozdělení na kraj pobytu a pohlaví respondenta

kraj	pohlaví			celkem
	muži	ženy	jiné/nezjištěno	
hl. m. Praha	210	49	-	259
Jihočeský kraj	45	10	-	55
Jihomoravský kraj	74	19	-	93
Karlovarský kraj	35	17	1	53
Kraj Vysočina	20	4	-	24
Královéhradecký kraj	29	10	-	39
Liberecký kraj	45	13	1	59
Moravskoslezský kraj	94	27	-	121
Olomoucký kraj	44	11	-	55
Pardubický kraj	33	7	1	41
Plzeňský kraj	43	12	-	55
Středočeský kraj	77	19	-	96
Ústecký kraj	74	26	1	101
Zlínský kraj	40	9	-	49
celkem	863	233	4	1 100

Samotný dotazník obsahoval moduly pro vybrané cílové podskupiny, které umožnily, aby dotazník co nejpodrobněji reflektoval unikátní životní zkušenost respondentů. Jednalo se o:

- osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení,
- osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí,
- osoby, které v posledním roce strávily alespoň dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici,
- osoby hospitalizované v posledním roce v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc.

Shrnutí hlavních výsledků dotazníkového šetření je pojato z hlediska cílových podskupin. **Alespoň do jedné z těchto podskupin spadala více než polovina respondentů (50,5 %).** Celkem 14,2 % všech respondentů pak spadalo do více než jedné z těchto podskupin.

Nejčastěji se jednalo o zkušenost s pobytem ve vězení (23,9 %). Více než pětina (21,2 %) celkového počtu respondentů byla v posledním roce alespoň na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizovaná v nemocnici na lůžkovém oddělení (vyjma psychiatrických nemocnic). Více než osmina (13,5 %) respondentů strávila dobu do svého minimálně 18. roku věku v ústavní nebo pěstounské péči. Hospitalizovaná na alespoň jednu noc byla v posledním roce v psychiatrické nemocnici téměř desetina respondentů (9,6 %).

Další výsledky dotazníkového šetření budou představeny z hlediska těchto podskupin. Nejdříve však bude představena demografická charakteristika respondentů.

Sociodemografické charakteristiky respondentů

- 78,7 % dotazníků bylo vyplněno s respondenty **muži**.
- Průměrný **věk** respondentů byl 45 let. Nejčastěji zastoupená byla věková kategorie 40–49 let, tohoto věku dosahuje více než čtvrtina respondentů (28,7 %). Mladých dospělých (18–26 let) byla necelá desetina (9,4 %), obdobně jako seniorů starších 65 let (8,9 %).

- U tří čtvrtin respondentů (75,0 %) bylo jejich **nejvyšší dosažené vzdělání** dokončené základní nebo učňovské bez maturity.
- Více než 12 % respondentů mělo jiné než české **státní občanství**, nejčastěji slovenské (7,3 %) či ukrajinské (4,1 %). Příslušnost k romskému etniku vyjádřila více než pětina respondentů (21,0 %).
- Nejvíce respondentů mělo **trvalé bydliště** v Moravskoslezském kraji (15,0 %), Ústeckém kraji (11,4 %) a hlavním městě Praha (9,5 %). Naopak nejméně, 3,3 % respondentů, mělo trvalé bydliště v Královéhradeckém kraji a Kraji Vysočina.

Osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení

Alespoň **jednou byla ve vězení více než čtvrtina** respondentů (26,8 %). Dvakrát až čtyřikrát to bylo u necelé desetiny (9,9 %), více než pětkrát u 3,7 % dotazovaných. **Průměrná doba strávená ve vězení dosahuje mezi respondenty z řad osob bez střechy 6 let.** V průměru respondenti naposledy pobývali ve vězení před 9,5 lety. Více než polovina respondentů (51,4 %) naposledy opustila vězení v posledních pěti letech (2020–2025).

Respondenti se zkušeností s pobytem ve vězení byli dále dotázáni, zda jim před posledním propuštěním někdo **pomáhal s přípravou na život po propuštění**. Nějakou formu pomoci před propuštěním z vězení obdrželo 44,1 % respondentů. V 82,8 % případů se respondentům dostala pomoc od pracovníků věznice. Přibližně čtvrtině (26,7 %) pomáhali pracovníci obce (např. kurátoři) a necelé čtvrtině pracovníci neziskových organizací či Probační a mediační služby (shodně 22,4 %). Nejčastěji respondenti před propuštěním řeší možnosti bydlení a práce. Respondenti, kteří byli z vězení propuštěni v posledních pěti letech, nejčastěji disponovali finančními prostředky v rozmezí jednoho až pěti tisíc korun. Jednalo se o více než třetinu z nich (34,1 %).

Více než třetina respondentů (34,6 %) žila po posledním propuštění z vězení na ulici. Necelá polovina respondentů (44,8 %) strávila v prvním ne/bydlení (v první bytové situaci) po propuštění méně než rok. Hlavním důvodem, který respondenti uváděli jako překážku k nalezení trvalejšího bydlení, byl nedostatek peněz (77,9 %) spojený s nezaměstnaností (34,9 %).

Osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí

Přes **15 % respondentů má osobní zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí**. Ze 167 osob, které měly s ústavní nebo pěstounskou péčí zkušenost, v ní 91,0 % bylo minimálně do 18. roku věku. **Nejčastěji (42,6 %) šli respondenti z ústavní/pěstounské péče bydlet k rodině či příbuzným**. Respondenti v prvním ne/bydlení (bytové situaci) po posledním opuštění ústavní/pěstounské péče strávili v průměru tři a čtvrt roku. Celá čtvrtina (25 %) si tuto formu bydlení udržela jen necelý rok. **Celkem 16,9 % respondentů opouštějících ústavní nebo pěstounskou péči žilo po opuštění ústavní péče podle jejich vyjádření na ulici.**

Většina respondentů (65,1 %), která opustila nejdříve v 18 letech ústavní nebo pěstounskou péči, s žádným pracovníkem neziskové organizace nebo sociálním pracovníkem obce po odchodu z náhradní péče nespolupracovala. Spolupráci po odchodu z ústavní nebo pěstounské péče navázala čtvrtina osob (25,3 %). Ve více než polovině případů (59,5 %) se jednalo o spolupráci respondentů s pracovníky obce (např. kurátorem/kurátorkou). O něco méně častěji (v 48,6 %) se jednalo o spolupráci s pracovníkem neziskové organizace. Nejčastěji respondenti po odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s pracovníky obcí, neziskových organizací (případně i jiných) spolupracovali dobu kratší než jeden rok (31,4 %) nebo jeden až dva roky (také 31,4 %).

Osoby, které v posledním roce strávily minimálně dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici

Více než **pětina respondentů (21,5 %) byla za poslední rok minimálně dvě po sobě jdoucí noci hospitalizována na lůžkovém oddělení v nemocnici**. U více než sedmi desetin respondentů (71,3 %) se jednalo pouze o jeden pobyt na lůžkovém oddělení. **Průměrná celková doba strávená v nemocnici za poslední rok dosahovala u respondentů 1 měsíc a 7 dní.** Téměř dvě třetiny (63,6 %) respondentů strávily hospitalizovány na lůžkovém oddělení v nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc.

Více než polovina respondentů (52,2 %) potřebovala pomoc se zajišťováním bydlení, obdržely ji však necelé tři desetiny (29,7 %). Přesně čtvrtina respondentů byla sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou sociální službu nebo neziskovou organizaci. **Téměř tři pětiny respondentů (59,8 %) po ukončení pobytu v nemocnici žily na ulici**. Více než dvě třetiny respondentů (69,1 %) obdržely svůj plán následné péče. Jen více než polovina z nich tento plán dodržovala, 47,1 % osob obdržený plán nedodržovala. Přibližně jedna třetina z nich uvedla, že plán dodržovat nechtěla. Zbylé necelé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnosti a podmínky, aby tak učinily. Necelá třetina respondentů (31,1 %) byla při ukončení hospitalizace propojena s nějakou ambulantní zdravotní službou. Dvě třetiny respondentů (66,5 %) uvedly, že se k nim personál nemocnice choval s respektem.

Osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc

Necelá desetina všech respondentů (9,8 %) byla za poslední rok alespoň na jednu noc hospitalizována v psychiatrické nemocnici. U necelých dvou třetin respondentů (64,8 %) se za poslední rok jednalo jen o jednu hospitalizaci. Více než třetina respondentů (36,5 %) strávila hospitalizací v psychiatrické nemocnici za poslední rok celkovou dobu kratší než jeden měsíc. **Vyšší podíl respondentů (45,2 %) v psychiatrické nemocnici strávil celkovou dobu mezi jedním a třemi měsíci.** Necelé tři desetiny respondentů (28,9 %) strávily v psychiatrické nemocnici při své nejdelší hospitalizaci v posledním roce maximálně 2 týdny.

Téměř sedm desetin respondentů (69,2 %) potřebovalo pomoc se zajišťováním bydlení, obdržela ji však necelá polovina (46,7 %). Pomoc se svou životní situací a následnou psychiatrickou péčí po propuštění obdržela necelá polovina (46,2 %) respondentů. **Více než tři pětiny respondentů (61,3 %) se po ukončení pobytu v psychiatrické nemocnici ocitly na ulici.** Další dva nejčastější typy ne/bydlení byly po propuštění azylový dům (8,5 %) a provizorní příbytek (7,6 %). Více než polovina respondentů (56,2 %) po ukončení poslední hospitalizace v psychiatrické nemocnici obdržela plán následné péče. Z těch, kteří tento plán obdrželi, jej bezmála tři desetiny dodržovaly (29,3 %). Z těch, co obdržený plán nedodržovali, jedna třetina uvedla, že důvodem je neochota plán dodržovat. Zbylé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnost a podmínky, aby tak učinily.

Více než třetina respondentů (35,2 %) byla při ukončení hospitalizace propojena s ambulantní psychiatrickou službou. Mírně vyšší podíl respondentů (38,1 %) byl sociálně-zdravotním pracovníkem odkázán na nějakou sociální službu nebo neziskovou organizaci. Nejčastěji byli respondenti během hospitalizace v psychiatrické nemocnici odkazováni na neziskové organizace a služby zaměřené na podporu osob s duševním onemocněním nebo závislostí. Více než dvě třetiny respondentů (68,9 %) uvedly, že se k nim personál psychiatrické nemocnice choval s respektem.

Počty domácností, osob a další indikátory dle typologie ETHOS v kategoriích bez střechy, bez bytu a v nevyhovujícím bydlení

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez střechy	osoby	18–26 let	417	183	±7 %
		27–64 let	8 093	2 032	
		65 a více let	763	153	
		celkem		11 641	
osoby v azylových domech	osoby	0–17 let	1 085	1 063	±1 %
		18–64 let	1 709	1 594	
		65 a více let	310	84	
		celkem		5 845	
	domácnosti	celkem		3 485	
		s dětmi		1 127	
		single senioři starší 65 let		369	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,68	
osoby v domech na půl cesty	osoby	0–17 let	2	1	±2 %
		18–64 let	100	72	
		65 a více let	0	0	
		celkem		175	
	domácnosti	celkem		171	
		s dětmi		3	
		single senioři starší 65 let		0	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,02	
osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	osoby	0–17 let	0	0	±3 %
		18–64 let	1 590	432	
		65 a více let	441	200	
		celkem		2 663	
osoby bez domova ve věznicích	osoby	0–17 let	0	0	-
		18–64 let	1 707	312	
		65 a více let	78	9	
		celkem		2 106	
osoby v obecních ubytovnách	osoby	0–17 let	186	204	±5 %
		18–64 let	685	444	
		65 a více let	165	106	
		celkem		1 790	
	domácnosti	celkem		929	
		s dětmi		167	
		single senioři starší 65 let		183	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,93	

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech	osoby	0–17 let	750	603	±10 %
		18–64 let	6 468	3 368	
		65 a více let	1 060	537	
		celkem	12 786		
	domácnosti	celkem	5 919		
		s dětmi	398		
		single senioři starší 65 let	729		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,16		
osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	osoby	0–17 let	0	0	±1 %
		18–64 let	596	299	
		65 a více let	47	26	
		celkem	968		
osoby v tréninkovém bydlení	osoby	0–17 let	873	791	-
		18–64 let	1 062	1 293	
		65 a více let	83	81	
		celkem	4 186		
	domácnosti	celkem	1 694		
		s dětmi	810		
		single senioři starší 65 let	91		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,47		
osoby v nevhodných bytech a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích	osoby	0–17 let	2 990	3 150	±25 %
		18–64 let	3 340	3 442	
		65 a více let	456	453	
		celkem	13 831		
	domácnosti	celkem	4 245		
		s dětmi	2 024		
		single senioři starší 65 let	430		
		průměrný počet osob v domácnosti	3,26		
osoby se souhlasem majitele v chatách a chalupách	osoby	0–17 let	0	0	±30 %
		18–64 let	342	131	
		65 a více let	76	12	
		celkem	561		
	domácnosti	celkem	448		
		s dětmi	0		
		single senioři starší 65 let	71		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,25		

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných bytech	osoby	0–17 let	13 909		±5 %
		18–64 let	21 089		
		65 a více let	2 474		
		celkem	37 472		
	domácnosti	celkem	8 829		
		průměrný počet osob v domácnosti	4,29		
osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech*	osoby	0–17 let	3 731		±25 %
		18–64 let	2 417		
		65 a více let	77		
		celkem	6 225		
	domácnosti	celkem	1 109		
		s dětmi	952		
		průměrný počet osob v domácnosti	5,61		

** Osoby v této kategorii jsou započteny v obou dotčených souvisejících kategoriích, tedy mezi osobami v nevhodných bytech a v přelidněných bytech.*

Počty domácností osob dle typologie ETHOS v kategorii nejistého bydlení

kategorie bytové nouze	počet domácností	počet osob	interval spolehlivosti
osoby ohrožené domácím násilím	4 500	9 500	±30 %
osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	5 000	11 000	±50 %
osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	±50 %
osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	±50 %
osoby s opakovanými nájemními a podnájemními smlouvami na 1–3 měsíce	9 076	26 128 (11 816 dětí)	±25 %

Executive Summary

The aim of the enumeration of people in selected categories of the ETHOS classification was to obtain counts (or, more precisely, qualified estimates) of people experiencing **homelessness and housing exclusion** across the entire territory of the Czech Republic, based on field surveys and the analysis of secondary data.

Within the 2025 enumeration, **homelessness and housing exclusion** is operationalised according to the Czech language version of the European Typology of Homelessness and Housing Exclusion (ETHOS). For the purposes of the enumeration, the ETHOS typology was adapted primarily on the basis of the *Methodology for the Enumeration of Homeless People in the Czech Republic – Extended Version* (RILSA, 2023), as follows:

ETHOS Conceptual Category	**Operational Category/Living Situation for Census 2025**	**Czech ETHOS Subcategory**
Roofless	persons surviving outdoors or in publicly accessible spaces, or staying illegally in premises not intended for habitation (attics, basements, storage areas, etc.), including cabins, cottages, and non-residential premises **without the owner's consent**	1.1.1, 8.2.2, 8.3.1
	persons staying in night shelters	2.1.1, 2.1.2
Houseless	persons in homeless hostels	3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 4.1.2
	persons in halfway houses	3.1.6
	persons in short-term public accommodation facilities who do not have their own housing (municipal and commercial)	3.2.1
	persons experiencing homelessness prior to release from a penal institution	6.1.1
	persons experiencing homelessness prior to discharge from a medical institution	6.2.1
	persons with chronic mental illness living in sheltered accommodation	-
	persons living in transitional supported accommodation	-
Inadequate housing	persons living in unfit premises – dwelling has become unfit for habitation (apartment buildings and family houses) and persons living in buildings not intended for residence, and mobile homes **with the owner's consent**	12.1.1, 11.1.1
	persons living in buildings not intended for residence, e. g. in garden cottages **with the owner's consent**	11.2.1
	persons living in overcrowded dwellings	13.1.1
Insecure housing	persons living under the threat of domestic violence	10.1.1
	persons temporarily living with family or friends without any other housing option	8.1.1
	persons who received a notice to vacate their rental dwelling	9.1.1
	persons at risk of eviction from their own dwelling	9.2.1
	persons with repeated short-term (1–3 months) rental or sub-rental agreements	-

The enumeration of individual conceptual categories and their subcategories was coordinated to ensure the shortest possible timeframe and to prevent counting the same person multiple times across different categories. **The enumeration of the conceptual category Roofless persons, people living in Inadequate housing, and most subcategories of the conceptual category Houseless** was conducted at the end of May 2025. The enumeration of persons in accommodation facilities, sheltered accommodation, and transitional supported accommodation took place from June to August 2025. The collected data were extrapolated to the national level. Detailed procedures for data collection and modelling varied across subcategories and are presented in the respective chapters of this report.

The enumeration of persons in Insecure housing involved a comprehensive analysis of several subcategories of housing exclusion, each of which required a specific methodology and data sources. A combination of survey data (particularly the Household Living Conditions Survey – Czech Statistical Office), statistics from the Police of the Czech Republic, the Ministry of Labour and Social Affairs, and other relevant institutions was used, complemented by expert consultations. The persons concerned were not counted physically; instead, estimates were modelled on the basis of available indicators and extrapolation.

The research also included a **quantitative questionnaire survey** carried conducted on a population sample of Roofless persons, with particular attention to individuals with experience of institutional or foster care, hospitalisation, psychiatric treatment, and imprisonment. The field phase of this survey took place in September 2025.

Summary of the key findings of the Census

Across all enumerated categories of homelessness and housing exclusion in the Czech Republic, a total of 160,000 persons were identified in 70,000 households, with an average household size of 2.3 persons. Families with children, totalling 29,000, account for 42% of all households, and more than 61,000 children under the age of 18 live in these households, representing 38% of all persons experiencing housing exclusion. Seniors (aged 65 and over) in housing exclusion number 10,000.

Compared with the most recent available aggregate figure, the total number of persons and households has slightly increased. According to the 2023 *Final Impact Assessment Report (RIA) for the Housing Support Act*, 153,800 persons in 67,500 households were living in homelessness or housing exclusion. However, these figures cannot be compared directly due to slightly different methodologies for determining the number of persons in individual subcategories, and because some subcategories were included in this Census for the first time. A detailed comparison with previous enumerations is provided in the final chapter of this executive summary.

The specific numbers of persons, children under 18, seniors aged 65 and over, households, and households with children are summarised in the table below. The table is structured so that each household experiencing housing exclusion is included only once. For this reason, a “pseudo-category” of overcrowded inadequate housing was created to capture the overlap between the subcategories Inadequate housing and Overcrowded housing. **The names of individual subcategories are simplified**.

In total, the number of persons in the conceptual category Roofless amounts to 11,641. The conceptual category Houseless comprises approximately 30,500 persons, and the category Inadequate housing, 45,500 persons. Nearly 73,000 persons may be living in Insecure housing.

Number of households, persons, and other indicators for conceptual categories of housing need according to ETHOS typology

Conceptual Category	Operational Category/Living Situation	Households	Persons	Persons/ Household	Children under 18	Households with Children	Elderly people 65+	Confidence interval	Year of data collection
Roofless	Roofless	11,641	11,641	1.00	0	0	916	±7%	2025
Houseless	Homeless hostels	3,485	5,845	1.68	2,148	1,127	394	±1%	2025
	Halfway houses	171	175	1.02	3	3	0	±2%	2025
	Medical institutions	2,663	2,663	1.00	0	0	641	±3%	2025
	Penal institutions	2,106	2,106	1.00	0	0	87	-	2025
	Short-term public accommodation – municipal	929	1,790	1.93	390	167	271	±5%	2025
	Short-term public accommodation – commercial	5,919	12,786	2.16	1,353	398	1,597	±10%	2025
	Sheltered accommodation – mental illness	968	968	1.00	0	0	73	±1%	2025
	Transitional supported accommodation	1,694	4,186	2.47	1,667	810	164	-	2025
Inadequate housing	Unfit housing – recreational buildings	448	561	1.25	0	0	87	±30%	2025
	Unfit housing – apartment buildings and family houses and mobile homes	3,136	7,606	2.43	2,409	1,072	832	±25%	2025
	Overcrowded unfit dwellings*	1,109	6,225	5.61	3,731	952	77	±25%	2025
	Overcrowded dwellings	7,620	31,247	4.10	10,178	4,700	2,397	±5%	2021
Insecure housing	Persons living under threat of domestic violence	4,500	9,500	2.11	3,800	3,000	400	±30%	2024
	Temporarily with family/friends	5,000	11,000	2.20	9,000	5,000	600	±50%	2024
	Eviction threat from rented dwelling	6,500	18,500	2.85	10,000	4,000	900	±50%	2024
	Eviction threat from own dwelling	4,500	11,500	2.56	5,000	3,000	700	±50%	2024
	Repeated short-term rental agreements**	7,644	22,218	2.91	11,816	5,160	400	±25%	2025
Total	Homelessness and Housing Exclusion	70,033	160,517	2.29	61,495	29,389	10,536	-	-

Note: Each household is counted in only one category

* Overcrowded unfit dwellings constitute an overlapping part of overcrowded inadequate housing.

** In the totals of persons and households with repeated short-term rental agreements, those overlapping with Transitional supported accommodation are not included.

The regional distribution of persons experiencing homelessness and housing exclusion, as presented in the table above, is illustrated on the maps below, showing the situation at the level of regions and municipalities with extended powers (ORP). **The highest numbers are recorded in the Moravian-Silesian Region and the Ústí nad Labem Region, each exceeding 20,000 persons** (23,000 in Moravian-Silesian, 21,000 in Ústí nad Labem). Moreover, these regions have the highest rates of homelessness and housing exclusion relative to their population (26 persons per 1,000 inhabitants in Ústí nad Labem and 19.5 per 1,000 in Moravian-Silesian). **High rates also occur in the Karlovy Vary Region** (23 persons per 1,000 inhabitants), although the total number (around 6,500 persons) is among the lowest alongside the Pardubice Region and the Vysočina Region. The Capital City of Prague also shows a high number of persons in housing exclusion (16,200), with the highest share of Roofless individuals, followed by the populous Central Bohemian Region (17,400 persons) and the South Moravian Region (15,400 persons).

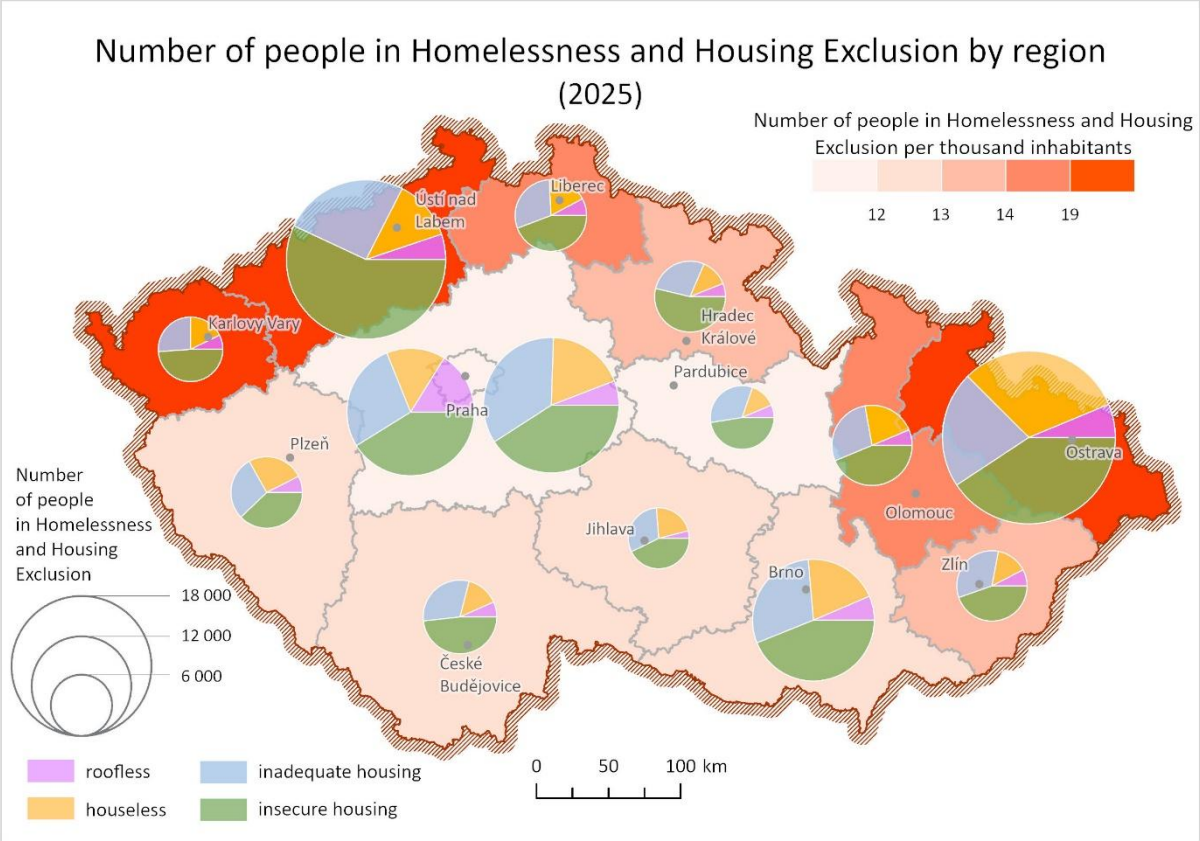

A detailed map of the administrative districts (ORP) shows a high concentration of persons in homelessness and housing exclusion in large, typically regional cities, most notably **Prague** (16,200 persons), **Ostrava** (8,000 persons), **Brno** (6,100 persons), **Ústí nad Labem** (3,300 persons), and **Plzeň** (3,100 persons). More than 2,000 persons experiencing housing exclusion are also recordedin the regional cities of Olomouc, Liberec, and České Budějovice. High numbers of persons in housing exclusion, however, are not limited to large regional centres: in north-western Bohemia, several municipalities with extended powers show a very large population of people affected. These include **Most** (2,700 persons), **Sokolov** (2,500 persons), and Teplice (2,100 persons). On the opposite side of the country, **Karviná** (2,300 persons) and Havířov (2,050 persons) appear similarly prominent on the map.

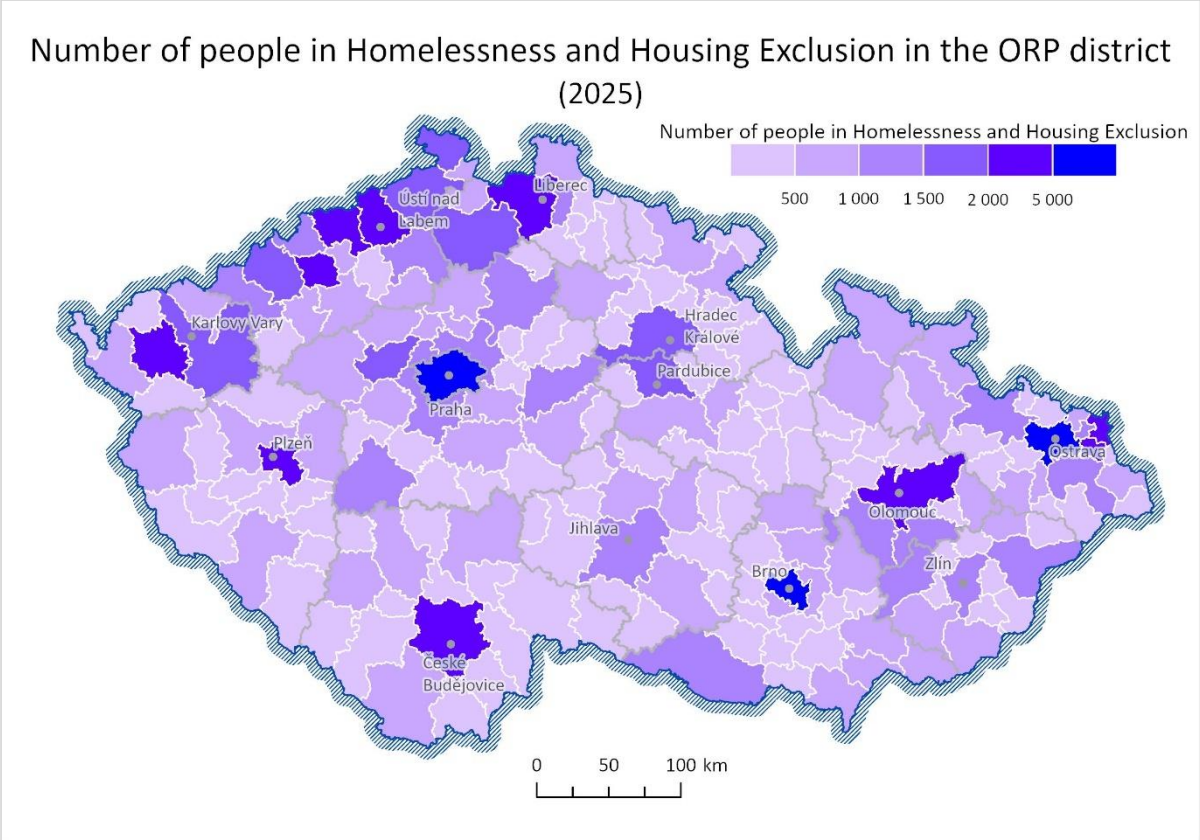

Roofless persons

In May 2025, a total of 11,641 persons were classified in the Roofless category in the Czech Republic. For context, this figure represents the total number of persons without shelter present during the enumeration period (12–18 May 2025) on the street, in night shelters, or in illegally occupied buildings. However, if persons experiencing homelessness in institutions (healthcare and prison facilities) were included in the Roofless category, the total would amount to 16,410 persons. The numbers of persons in institutions are described in more detail under the conceptual category Houseless.

The Czech Republic has106.7 Roofless persons per 100,000 inhabitants. The highest proportion of them are found in the Karlovy Vary Region and in the Capital City of Prague.

Men account for 79.5% of all Roofless persons. In terms of age, **the majority are in the 27–64 age group (87.0%)**. Only 5.1% are younger persons (18–26 years), and 7.9% are seniors aged 65 and over. **The most common sleeping place is outdoors (62.5%),** followed by **night shelters** (22.0%) and illegally occupied buildings (15.5%). **The largest proportion of persons (44.6%) have experienced rooflessness for 1–4 years.** A further 24.0% have been in this situation for 5–9 years, and 26.1% for 10 years or longer. On the contrary, the smallest proportion (5.3%) have been Roofless for **less than one year**. **Czech citizenship is held by 91.0%** of all Roofless persons, while **foreigners account for 9.0%.** The highest proportion of foreigners among Roofless persons is in the Plzeň Region (21.8%) and in the Capital City of Prague (19.4%).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Roofless (persons living rough)	Persons	Age 18–26	417	183	±7%
		Age 27–64	8,093	2,032	
		Age 65+	763	153	
		Total	11,641		

Houseless persons

Persons in homeless hostels

The number of persons living in **homeless hostels** during the enumeration (night of 17–18 May 2025) is estimated at **5,845**. These individuals live in **3,485 households**. Single-person households represent nearly seven tenths of all jointly managed households in shelters (67.0%; 2,335 households), while multi-person households account for more than one third (33.0%; 1,150 households). Among multi-person households, those with children make up 98.1% (1,127 households), comprising 3,510 persons.

Adults of working age (18–64 years) make up 56.5% of homeless hostels residents. Children aged 0–17 represent more than one third of all residents (36.7%), and seniors aged 65 and over account for 6.8%. Czech citizenship is held by 97.2% of persons in homeless hostels (5,336 persons).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons in homeless hostels	Persons	Age 0–17	1,085	1,063	±1%
		Age 18–64	1,709	1,594	
		Age 65+	310	84	
		Total	5,845		
	Households	Total	3,485		
		With children	1,127		
		Single elderly people 65+	369		
		Persons/Household	1.68		

Persons in half-way houses

An estimated 175 persons were living in halfway houses on the night of 17–18 May 2025, accommodated in **171 households**. Men accounted for 58.3% (102 persons).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons in halfway houses	Persons	Age 0–17	2	1	±2%
		Age 18–64	100	72	
		Age 65+	0	0	
		Total	175		
	Households	Total	171		
		With children	3		
		Single elderly people 65+	0		
		Persons/Household	1.02		

Homeless persons in medical institutions

The number of homeless persons in **medical institutions (hospitals, psychiatric hospitals, and long-term care hospitals)** on the reference night (17–18 May) is estimated at **2,663 persons**. Among all homeless persons present in medical institutions, **those in psychiatric hospitals account for more than seven tenths (72.6%; 1,934 persons), persons in long-term care hospitals for 2.3% (60 persons), and those in other hospitals for approximately one quarter (25.1%; 669 persons).**

Among homeless persons staying in medical institutions, more than three quarters are men (76.3%; 2,031 persons) and nearly one quarter are women (23.7%; 632 persons). More than three quarters (75.9%; 2,022 persons) are adults of working age (18–64 years), and nearly one quarter are seniors aged 65 or over (24.1%). More than four fifths (81.0%) of persons aged 18–64 were enumerated in psychiatric hospitals. Foreign nationals account for 3% (81 persons) of all homeless persons hospitalised, while Czech citizens comprise the remaining 97% (2,582 persons).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Homeless persons in medical institutions	Persons	Age 0–17	0	0	±3%
		Age 18–64	1,590	432	
		Age 65+	441	200	
		Total	2,663		

Homeless persons in penal institutions

A total **of 2,106 homeless persons** were enumerated across all **penal institutions** on the reference night (17–18 May 2025). More than four fifths of homeless persons in prisons are men (84.8%; 1,785 persons). In terms of age groups, the majority of persons are aged 27–64 (85.2%; 1,795 persons). More than one tenth (10.7%; 224 persons) are aged 18–26, and nearly one twentieth (4.1%; 87 persons) are seniors aged 65 or over. Foreign nationals account for 2.9% (61 persons) of homeless persons in prisons.

In 2025, following the reference date, **nearly three tenths of incarcerated homeless persons (29.3%; 569 persons) were expected to be released within the same year**. A similar share (29.8%; 579 persons)

were expected to be released in 2026. Two fifths (40.9%; 796 persons) were expected to be released in 2027 or later. For 162 persons (7.7%), the expected year of release could not be determined due to pre-trial detention or a life sentence.

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Homeless persons in penal institutions	Persons	Age 0–17	0	0	-
		Age 18–64	1,707	312	
		Age 65+	78	9	
		Total		2,106	

People in short-term public accommodation facilities – municipal

A total of **83 municipal short-term public accommodation facilities** were identified between June and August 2025. The estimated number of persons in housing exclusion living in these facilities during the enumeration is **1,790**. These persons reside in **929 households**. Single-person households represent more than seven tenths (71.6%; 665 households), of which 183 consist of seniors living alone (27.5%). Multi-person households total 264 (28.4%), including 167 households with children (63.1%).

The majority of persons in housing exclusion in municipal short-term public accommodation facilities are men (57.9%). Adults of working age (18–64 years) account for nearly two thirds (63.1%). More than one fifth (21.8%) of residents are children under 18, and 15.1% are seniors aged 65 or over. Persons in municipal homeless hostels most commonly stay for one to four years (52.0%; 931 persons). More than two fifths (40.3%; 721 persons) have stayed for more than five years.

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons in short-term public accommodation facilities – municipal	Persons	Age 0–17	186	204	±5%
		Age 18–64	685	444	
		Age 65+	165	106	
		Total		1,790	
	Households	Total		929	
		With children		167	
		Single elderly people 65+		183	
		Persons/Household		1.93	

Persons in short-term public accommodation facilities – commercial

A total of **639 commercial short-term public accommodation facilities** were identified (570 commercial accommodation facilities and 69 hotels, hostels, guesthouses, and motels) between June and August 2025. The estimated number of persons in housing exclusion living in these facilities at the time of enumeration is **12,786**. These persons reside in **5,919 households**. Of these, 4,859 are single-person households (82.1%), including 729 seniors living alone (15.0%). Multi-person households total 1,060 (17.9%), of which 398 are households with children (37.6%).

The majority of persons living in commercial short-term public accommodation facilities are men (8,278; 64.7%). Almost four fifths (76.9%) are adults of working age (18–64 years). Children under 18 represent approximately one tenth (10.6%), and 12.5% are seniors aged 65 or over. Most persons reside in their current accommodation for one to four years (57.0%; 7,293 persons). A stay shorter than one year is observed in fewer than one tenth of cases (7.2%; 915 persons). More than one third (35.8%; 4,578 persons) reside in commercial short-term public accommodation facilities for more than five years.

Operational Category / Living Situation	**Demographics**		**Male**	**Female**	**Confidence interval**
Persons in short-term public accommodation facilities – commercial (inc. hotels, hostels, guesthouses and motels)	Persons	Age 0–17	750	603	±10%
		Age 18–64	6,468	3,368	
		Age 65+	1,060	537	
		Total	12,786		
	Households	Total	5,919		
		With children	398		
		Single elderly people 65+	729		
		Persons/Household	2.16		

People with chronic mental illness living in sheltered housing

968 persons with chronic mental illness were living in sheltered housing as of the enumeration date (August 2025)**.** There are 65 providers of supported housing in the Czech Republic, offering a total capacity of 1,448 beds. Nearly two thirds of residents in this category are men (66.4%; 643 persons). The largest age group is persons aged 40–59, comprising more than half of all residents (54.6%). Most persons with chronic mental illness reside in supported housing for one to four years (41.3%). Nearly one third have lived in supported housing for less than one year (32.2%). Long-term residence – five years or more—applies to 256 persons (26.5%).

Operational Category / Living Situation	**Demographics**		**Male**	**Female**	**Confidence interval**
Persons with chronic mental illness living in sheltered housing	Persons	Age 0–17	0	0	±1%
		Age 18–64	596	299	
		Age 65+	47	26	
		Total	968		

People living in transitional supported accommodation

Transitional supported accommodation in the Czech Republic is provided by **53 organisations**, managing a total of **1,712 housing units** and accommodating **4,186 persons**, as of the enumeration in September 2025**.** The largest number of residents live in the Moravian-Silesian Region (3,394 persons; 81.1%), which clearly dominates due to the presence of a major provider operating 1,065 units. Persons living in training housing form **1,694 households**. Most residents live in multi-person households, typically families with children. Multi-person households make up nearly two

thirds (61.9%), while single-person households account for slightly less than two fifths (38.1%). Among multi-person households, more than three quarters (77.2%) are families with children under 18 (1,667 children). Women account for more than half of the residents (51.7%). The largest age group is persons aged 27–64 (42.9%). Children under 18 represent nearly two fifths of all residents (39.8%). Seniors aged 65 or over constitute less than 5% (3.9%).

More than one quarter of residents (25.2%) stay in transitional supported accommodation for 25–48 months (2–4 years). Short-term stays up to one year collectively account for 35.1% of all cases. Nearly one fifth (19.6%) stay for 49 months or more (4+ years). After excluding the largest accommodation provider, the most common length of stay is 6–12 months (25.0%).

The majority of residents have short-term contracts that are repeatedly extended. In 83.4% of cases, the initial contract is for less than two months. Excluding the largest accommodation provider, 48.8% of residents hold a contract of less than two months. Almost all residents (95.1%) receive outreach social work support. The prevalence of short-term contracts results in an overlap with the subcategory of persons with repeated short-term rental contracts of less than three months. Based on the data analysis, up to 1,498 households comprising 3,720 persons may fall into this overlapping subcategory. **Overall, 88% of this subcategory overlaps with persons in transitional supported accommodation.** In the overview, these persons are included under transitional supported accommodation. The vast majority of these individuals reside in the Moravian-Silesian Region, specifically in the municipalities of Ostrava, Havířov, and Karviná.

Operational Category / Living Situation	**Demographics**		**Male**	**Female**	**Confidence interval**
Persons living in transitional supported accommodation	Persons	Age 0–17	873	791	-
		Age 18–64	1,062	1,293	
		Age 65+	83	81	
		Total	4,186		
	Households	Total	1,694		
		With children	810		
		Single elderly people 65+	91		
		Persons/Household	2.47		

People in Inadequate Housing

The conceptual category of inadequate housing consists of three subcategories: **persons living in unfit premises – dwelling has become unfit for habitation (apartment buildings and family houses) and persons living in a building not intended for residence, and mobile homes with the owner's consent; persons living in a building not intended for residence, e.g. in garden cottages with the owner's consent; persons living in overcrowded dwellings**. Functionally inadequate housing and overcrowded housing overlap considerably, and this overlap was carefully accounted for when enumerating persons in this conceptual category. The resulting overlapping category is presented separately in this summary.

During the Census (19 May–9 June 2025), **dwellings, houses, mobile homes or non-residential premises were considered unsuitable if they met at least one of the following criteria and were inhabited with the owner's consent:**

I. No running water available;
II. No hot water available;
III. No electricity available;
IV. No toilet available;
V. No bathroom/shower available;
VI. No kitchen/kitchenette with a sink available;
VII. In cold weather the dwelling is unheated and the household has no means of heating;
VIII. Windows or entrance doors are so severely and permanently damaged that they no longer function, or are completely missing;
IX. The living space is affected by widespread mould due to year-round dampness (not seasonal mould caused by neglect, such as insufficient ventilation);
X. The structure of the building is so compromised that it significantly restricts or endangers residents (e.g., collapsing roof or stairwell).

Persons living in unfit premises – dwelling has become unfit for habitation (apartment buildings and family houses) and persons living in a building not intended for residence, and mobile homes with the owner's consent

In total**, 13,831 people in the Czech Republic are living in unfit premises (including apartment buildings, family houses, non-residential premises, and mobile homes with the owner's consent).** These people form **4,246 households**. Single-person households account for almost one third (1,310; 30.9%), while multi-person households represent more than two thirds (2,936; 69.1%). Among multi-person households, 68.9% (2,024) are households with children, containing 6,140 children under 18.

Most people in unfit housing live in apartment buildings (11,175; 80.8%). More than one tenth live in family houses (1,685; 12.2%). A further 803 persons (5.8%) inhabit non-residential premises such as cellars, garages, or other spaces not intended for living. The smallest group consists of people living in mobile homes (168; 1.2%).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons living in unfit premises (including apartment buildings, family houses, non-residential premises, and mobile homes with the owner's consent)	Persons	Age 0–17	2,990	3,150	±25%
		Age 18–64	3,340	3,442	
		Age 65+	456	453	
		Total	13,831		
	Households	Total	4,245		
		With children	2,024		
		Single elderly people 65+	430		
		Persons/Household	3.26		

The number of men and women living in unfit premises is nearly balanced. People aged 27–64 account for just under two fifths (39.0%). The largest age group is children under 18, who represent more than two fifths 4 of all people living in unfit housing (44.4%). In the oldest age group (65+ years), 909 people live in inadequate housing (6.6%). The largest proportion of persons have been living at the same unfit address for 1–4 years, accounting for almost half (49.5%). Moreover, nearly a quarter (24.2%) have been living in such conditions long-term (10+ years).

Persons living in an unfit building not intended for residence, e.g. in garden cottages with the owner's consent

A total of **561 people live with the owner's consent in unfit cottages and holiday homes,** forming **448 households**. Single-person households predominate (77.3%). Multi-person households make up less than one quarter (22.7%).

There are 478 people (85.2%) living in unfit cottages and 83 (14.8%) in unfit holiday homes. Men comprise nearly three quarters (74.5%). People aged 27–64 represent 81.1% of all residents. Older people (65+ years) account for less than one fifth (15.5%). No children under 18 were identified in this category. More than half (55.6%) have lived in these dwellings for 1–4 years; nearly one quarter (22.2%) have been living in them long-term (10+ years).

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons living in an unfit building not intended for residence, e.g. in garden cottages with the owner's consent	Persons	Age 0–17	0	0	±30%
		Age 18–64	342	131	
		Age 65+	76	12	
		Total	561		
	Households	Total	448		
		With children	0		
		Single elderly people 65+	71		
		Persons/Household	1.25		

People living in overcrowded dwellings

The number of persons living in overcrowded dwellings (fewer than 8 m² per person) is 37,472. These individuals occupy **7,983 flats**, which are home to a total of **8,729 households**. On average, one overcrowded dwelling is occupied by 4.7 people. These data come from the March 2021 Census of Population and Housing.

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons living in overcrowded dwellings	Persons	Age 0–17	13,909		±5%
		Age 18–64	21,089		
		Age 65+	2,474		
		Total	37,472		
	Households	Total	8,829		
		Persons/Household	4.29		

Persons living in overcrowded unfit dwellings

This subcategory covers the overlap between functionally inadequate housing and overcrowded dwellings. Based on the enumeration of people living in inadequate housing, it was found that more than **one fifth of households in functionally inadequate housing (23.6%) also experience overcrowding.** In relation to the modelled number of people in both categories of inadequate housing, **approximately 1,109 households with 6,225 people are estimated to live in both functionally unfit and overcrowded housing.**

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons living in overcrowded unfit dwellings	Persons	Age 0–17	3,731		±25%
		Age 18–64	2,417		
		Age 65+	77		
		Total	6,225		
	Households	Total	1,109		
		With children	952		
		Persons/Household	5.61		

People in Insecure Housing

As already noted, the numbers of people in this conceptual category are based primarily on estimates. The main data source was the 2024 Czech Statistical Office (CZSO) survey *Living Conditions of Households*. Police statistics on domestic violence and data on court-ordered evictions from rented housing—both also referring to 2024—served as the basis for estimating the number of people in the subcategory People living under threat of violence and Eviction threat – rented.

The median estimate of the number of people falling into the subcategory **Persons living under threat of domestic violence is 9,500 persons living in 4,500 households** (applying the relevant confidence interval yields a range of 7,000–11,650 individuals living in 3,330–5,550 households). This estimate is based on police-reported cases, which capture only part of the true extent of this issue. On average, there are approximately 2.1 persons per household. Roughly 40% of those affected are children under 18 (3,800).

The median estimate of the **number of persons temporarily living with family or friends without any other housing option is 11,000 individuals living in 5,000 households** (the confidence interval produces a range of 5,500–16,500 individuals living in 2,500–7,500 households). The average household size is 2.2 persons.

The median estimate of the **number of persons who have received a notice to vacate their rental dwelling and are therefore in a situation of homelessness and housing exclusion is 18,500 individuals living in 6,500 households** (with a confidence interval ranging from 9,250 to 27,750 individuals living in 3,250–9,750 households). The average number of persons per household is 2.85.

The median estimate of the **number of persons extremely threatened by eviction from their own dwelling is 11,500 individuals living in 4,500 households** (with a confidence interval yielding a range of 5,800–17,400 individuals living in 2,250–6,750 households). On average, each household consists

of 2.6 persons. These households face the highest risk of losing their own home and, due to severe financial distress, are also at a very high risk of entering homelessness.

The estimated **number of persons with repeated short-term rental or sub-rental contracts (1– 3 months) during the period from September 2023 to September 2025 is 26,128** (confidence interval ±25%; i.e., 19,600–32,700 persons). These individuals live in **9,076 households**. Single-person households account for three tenths (30.1%; 2,735), while multi-person households represent nearly seven tenths (69.9%; 6,341) of all households with short-term contracts. Among multi-person households, households with children account for more than four fifths (81.4%; 5,160 households). These households include 11,816 children (45.2%) under the age of 18.

The largest number of these individuals is found in the administrative district of Ostrava, where 2,731 people live in this situation. However, approximately half of them live in transitional supported accommodation. Overall, the overlap with transitional supported accommodation affects 14% of people with repeated short-term rental or sub-rental contracts, a phenomenon found almost exclusively in the Moravian-Silesian Region.

Living situation	Households	Persons	Confidence interval
Persons living under threat of domestic violence	4,500	9,500	±30%
Persons temporarily living with family or friends without any other housing option	5,000	11,000	±50%
Persons who received a notice to vacate their rental dwelling	6,500	18,500	±50%
Persons at risk of eviction from their own dwelling	4,500	11,500	±50%
Persons with repeated short-term (1–3 months) rental or sub-rental agreements	9,076	26,128 (11,816 children)	±25%

Comparison of Census Results with Previous Censuses

Finally, we present a comparison of the results of this Census of people in selected ETHOS categories. The table below shows the numbers recorded in the 2019 Census of people experiencing homelessness and the data published in the *Regulatory Impact Assessment (RIA) – Housing Support Act*, which drew on several data sources, most notably the 2022 Census of selected ETHOS categories.

Compared to the most recently available aggregate data, there has been a slight increase both in the total number of people and the number of households. According to the 2023 *Regulatory Impact Assessment (RIA) – Housing Support Act*, there were 153,800 people in homelessness and housing exclusion living in 67,500 households. However, these figures cannot be directly compared due to differences in the methodologies used to determine the number of persons in the individual subcategories. The main differences relate to which subcategories were included in the total count. The RIA did not include the subcategory of People living under threat of domestic violence, nor Sheltered accommodation or Transitional supported accommodation, both of which were enumerated for the first time in this Census. Since People living under threat of domestic violence were included in the ETHOS Census, their number has been added to the table below. Another difference

concerns the slightly revised methodology regarding People temporarily staying with relatives or friends.

The largest changes in the number of persons between 2022 and 2025 occurred in the subcategory of Functionally inadequate housing (excluding overcrowding) and the subcategory of Repeated short-term rental agreements. In the latter case, the observed decline is due to the fact that 14% of the originally observed figure was counted under Transitional supported accommodation.

Comparison of Census Results 2019, 2022/2023, and 2025

Conceptual Category	Operational Category/Living Situation	2019		2022/2023		2025	
		HHs	Persons	HHs	Persons	HHs	Persons
Roofless	Roofless	-	11,608	11,500	12,000	11,641	11,641
Houseless	Homeless hostels	-	6,135	-	5,981	3,485	5,845
	Halfway houses	-	271	-	-	171	175
	Medical institutions	-	2,672	6,300	6,300	2,663	2,663
	Penal institutions	-	1,500			2,106	2,106
	Short-term public accommodation – municipal	-	1,640	1,141	1,387	929	1,790
	Short-term public accommodation – commercial	-	-	9,217	11,058	5,919	12,786
	Sheltered accommodation – mental illness	-	-	-	-	968	968
	Transitional supported accommodation	-	-	-	-	1,694	4,186
Inadequate housing	Unfit housing (without overcrowding)	-	-	4,000	13,000	3,584	8,167
	overcrowded dwellings	-	-	8,000	37,500	8,729	37,472
Insecure housing	People living under threat of domestic violence	-	-	3,500*	6,000*	4,500	9,500
	Temporarily with family/friends	-	-	6,000	16,000	5,000	11,000
	Eviction threat from rented dwelling	-	-	6,500	18,500	6,500	18,500
	Eviction threat from own dwelling	-	-	4,100	8,700	4,500	11,500
	Repeated short-term rental agreements**	-	-	9,500	28,000	7,644	22,218
Total	Homelessness and Housing Exclusion			71,000	159,800	70,033	160,517

** Data taken from the 2022 Census of People in Selected ETHOS Categories conducted by SocioFactor.*
*** In the aggregated count of individuals and households with repeated short-term contracts, cases overlapping with transitional supported accommodation are excluded.*

Summary of Main Results of the Survey

The survey was conducted from **3 to 30 September 2025** and **the target group comprised Roofless** people residing in the Czech Republic. It was designed to cover all regions of the country, including the Capital City of Prague, using quota sampling based on data from the previous Census of people without shelter. Two quotas were applied: region and gender of the respondent. Data collection was preceded by training for interviewers, who were recruited from 32 organisations operating throughout the Czech Republic.

Following the completion of fieldwork (which included a planned 5% oversampling), invalid questionnaires (mostly incomplete or incorrectly filled out) were removed during data cleaning. The final dataset contains **1,100 questionnaires.** The distribution of respondents according to the established quotas is provided in the table below.

Numbers of completed questionnaires with roofless persons (after removing invalid ones); quota distribution by region of stay and respondent's gender

Region	Sex			Total
	Male	Female	Other/ Unidentified	
The Capital City of Prague	210	49	-	259
South Bohemian Region	45	10	-	55
South Moravian Region	74	19	-	93
Karlovy Vary Region	35	17	1	53
Vysočina Region	20	4	-	24
Hradec Králové Region	29	10	-	39
Liberec Region	45	13	1	59
Moravian-Silesian Region	94	27	-	121
Olomouc Region	44	11	-	55
Pardubice Region	33	7	1	41
Plzeň Region	43	12	-	55
Central Bohemian Region	77	19	-	96
Ústí nad Labem Region	74	26	1	101
Zlín Region	40	9	-	49
Total	863	233	4	1,100

The questionnaire included modules for selected target subgroups, allowing the instrument to reflect in as much detail as possible the unique life experiences of respondents. These subgroups were:

- persons with experience of imprisonment,
- persons with experience of institutional or foster care,
- persons who spent at least two consecutive nights in a hospital during the past year,
- persons hospitalised for at least one night in a psychiatric hospital during the past year.

The summary of the main survey results is presented in accordance with these target subgroups. **More than half of the respondents (50.5%) fell into at least one of these subgroups.** A total of 14.2% of all respondents belonged to more than one subgroup.

The most common experience was imprisonment (23.9%). More than one fifth of respondents (21.2%) spent at least two consecutive nights in a hospital ward (excluding psychiatric hospitals) during the past year. More than one eighth (13.5%) spent part of their childhood (up to at least age 18) in institutional or foster care. Nearly one tenth of respondents (9.6%) spent at least one night in a psychiatric hospital within the past year.

The following chapters present the survey results from the perspective of these subgroups. Prior to this, the demographic characteristics of respondents are outlined.

Sociodemographic characteristics of respondents

- 78.7% of all questionnaires were completed with **male** respondents.
- The average **age** of respondents was 45 years. The most represented age group was 40–49 years, comprising more than one quarter of the respondents (28.7%). Young adults aged 18–26 made up 9.4%; older adults aged 65+ represented 8.9%.
- For three quarters of respondents (75.0%), the **highest level of education** attained was primary or vocational education without a secondary school–leaving examination.
- More than 12% of respondents held **citizenship** other than Czech, most often Slovak (7.3%) or Ukrainian (4.1%). More than one fifth (21.0%) identified as belonging to the Roma ethnic minority.
- Most respondents had **permanent residence** in the Moravian-Silesian Region (15.0%), Ústí nad Labem Region (11.4%), and the Capital City of Prague (9.5%), while the smallest proportions were found in the Hradec Králové Region and the Vysočina Region (both 3.3%).

Persons with experience of imprisonment

More **than one quarter of respondents (26.8%) was imprisoned at least once.** Just under one tenth (9.9%) was imprisoned two to four times, and 3.7% more than five times. **Among roofless respondents, the average total time spent in prison was six years.** On average, respondents were last in prison 9.5 years ago. More than half (51.4%) last left prison within the previous five years (2020–2025).

Respondents with experience of imprisonment were asked whether they **had received any assistance preparing for life after release**. 44.1% received some form of pre-release support. In 82.8% of cases, the assistance came from prison staff. Roughly one quarter received support from municipal staff (e.g., probation officers) and just under one quarter (26.7 %) from non-profit organisations or the probation and mediation service (both 22.4%). The most common issues respondents addressed before release were housing and employment. Among respondents released in the past five years, the most common amount of money available upon release was between CZK 1,000 and CZK 5,000, reported by more than one third (34.1%).

More than one third of respondents (34.6%) ended up living on the street after their most recent release. Just under half of the respondents (44.8%; 102 persons) spent less than one year in their first housing or non-housing situation following their release. The main barriers to securing stable housing were lack of money (77.9%) and unemployment (34.9%).

Persons with experience of institutional or foster care

More than 15% of respondents (15.7%) reported personal experience of institutional or foster care. Of the 167 individuals with such experience, 91.0% remained in care until at least age 18. **Most respondents (42.6 %) transitioned from institutional or foster care to living with family or relatives.**

On average, respondents spent three and a quarter year in their first housing or non-housing situation following their most recent departure from institutional or foster care. One quarter (25.0%) maintained this form of housing for less than one year. **A total of 16.9% had no form of housing at all upon leaving care, ending up on the street.**

The majority of respondents (65.1%) who left institutional or foster care at age 18 or older did not engage with any non-profit organisation staff or municipal social worker after leaving. One quarter (25.3%) established such cooperation. In more than half of these cases (59.5%), the cooperation was with municipal staff (e.g., social curators). Slightly fewer respondents (48.6%) worked with non-profit organisation staff. Most cooperation lasted less than one year (31.4%) or one to two years (also 31.4%).

Persons who spent at least two consecutive nights in a hospital during the past year

More than one fifth (21.5%) of respondents spent at least two consecutive nights in a hospital ward during the past year. For more than seven tenths (71.3%) this involved only one hospital stay. **On average, respondents spent a total of one month and seven days in hospital over the past year.** Nearly two thirds (63.6%) spent less than one month hospitalised during the past year.

More than half of respondents (52.2%) needed assistance in securing housing, but fewer than three tenths (29.7%) actually received it. Exactly one quarter were referred by a social–health worker to a social service or non-profit organisation. **Nearly three fifths (59.8%) ended up on the street after discharge.** More than two thirds received a discharge care plan; however, only slightly more than half adhered to it. Of the 47.1% who did not follow the plan, approximately one third stated that they did not want to follow it, while the remaining two thirds reported that they lacked the means or circumstances to do so. Nearly one third (31.1%) were linked to an outpatient health service upon discharge. Two thirds (66.5%) reported that hospital staff treated them with respect.

Persons hospitalised in a psychiatric hospital for at least one night during the past year

Nearly one tenth of respondents (9.8%) were hospitalised in a psychiatric hospital for at least one night during the past year. For nearly two thirds (64.8%), this involved only one hospitalisation. More than one third (36.5%) spent less than one month in psychiatric care over the past year, **while 45.2% between one and three months.** Just under three tenths (28.9%) spent no more than two weeks during their longest psychiatric hospitalisation within the past year.

Nearly seven tenths (69.2%) needed assistance in securing housing, but fewer than half (46.7%) received it. Slightly less than half (46.2%) received support for their overall situation and follow-up psychiatric care after discharge. **More than half of respondents (61.3%) ended up on the street after discharge;** the next most common post-discharge living situations were shelters (8.5%) and makeshift dwellings (7.6%). More than half (56.2%) received a follow-up care plan after discharge. Of those who received the plan, fewer than one third (29.3%) followed it. Among those who did not adhere to it, one third stated that they did not wish to follow it, while the remaining two thirds stated that they lacked the means or circumstances to do so.

More than one third (35.2%) were linked to an outpatient psychiatric service upon discharge, and 38.1% were referred by a social–health worker to a social service or non-profit organisation. Respondents were most frequently referred to organisations supporting people with mental illness or addiction. More than two thirds (68.9%) reported that psychiatric hospital staff treated them with respect.

Number of households, persons, and other indicators according to ETHOS typology in the conceptual categories of roofless, houseless, and unfit housing

Operational Category/ Living Situation	**Demographics**		**Male**	**Female**	**Confidence interval**
Roofless (persons living rough)	Persons	Age 18–26	417	183	±7%
		Age 27–64	8,093	2,032	
		Age 65+	763	153	
		Total		11,641	
Persons in homeless hostels	Persons	Age 0–17	1,085	1,063	±1%
		Age 18–64	1,709	1,594	
		Age 65+	310	84	
		Total		5,845	
	Households	Total		3,485	
		With children		1,127	
		Single elderly people 65+		369	
		Persons/Household		1.68	
Persons in halfway houses	Persons	Age 0–17	2	1	±2%
		Age 18–64	100	72	
		Age 65+	0	0	
		Total		175	
	Households	Total		171	
		With children		3	
		Single elderly people 65+		0	
		Persons/Household		1.02	
Persons in medical institutions	Persons	Age 0–17	0	0	±3%
		Age 18–64	1,590	432	
		Age 65+	441	200	
		Total		2,663	
Persons in penal institutions	Persons	Age 0–17	0	0	-
		Age 18–64	1,707	312	
		Age 65+	78	9	
		Total		2,106	
Persons in short-term public accommodation facilities – municipal	Persons	Age 0–17	186	204	± 5%
		Age 18–64	685	444	
		Age 65+	165	106	
		Total		1.79	
	Households	Total		929	
		With children		167	
		Single elderly people 65+		183	
		Persons/Household		1.93	

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons in short-term public accommodation facilities – commercial (inc. hotels, hostels, guesthouses and motels)	Persons	Age 0–17	750	603	±10%
		Age 18–64	6,468	3,368	
		Age 65+	1,060	537	
		Total		12,786	
	Households	Total		5,919	
		With children		398	
		Single elderly people 65+		729	
		Persons/Household		2.16	
Persons with chronic mental illness living in sheltered housing	Persons	Age 0–17	0	0	±1%
		Age 18–64	596	299	
		Age 65+	47	26	
		Total		968	
Persons living in transitional supported accommodation	Persons	Age 0–17	873	791	-
		Age 18–64	1,062	1,293	
		Age 65+	83	81	
		Total		4,186	
	Households	Total		1,694	
		With children		810	
		Single elderly people 65+		91	
		Persons/Household		2.47	
Persons living in unfit premises (incl. apartment buildings, family houses, non-residential premises, and mobile homes with the owner's consent)	Persons	Age 0–17	2,990	3,150	±25%
		Age 18–64	3,340	3,442	
		Age 65+	456	453	
		Total		13,831	
	Households	Total		4,245	
		With children		2,024	
		Single elderly people 65+		430	
		Persons/Household		3.26	
Persons living in unfit dwellings not intended for residence, e.g. in garden cottages with the owner's consent	Persons	Age 0–17	0	0	±30%
		Age 18–64	342	131	
		Age 65+	76	12	
		Total		561	
	Households	Total		448	
		With children		0	
		Single elderly people 65+		71	
		Persons/Household		1.25	
Persons living in overcrowded dwellings	Persons	Age 0–17		13,909	±5%
		Age 18–64		21,089	
		Age 65+		2,474	
		Total		37,472	
	Households	Total		8,829	
		Persons/Household		4.29	

Operational Category / Living Situation	Demographics		Male	Female	Confidence interval
Persons living in overcrowded unfit dwellings *	Persons	Age 0–17	3,731		±25%
		Age 18–64	2,417		
		Age 65+	77		
		Total	6,225		
	Households	Total	1,109		
		With children	952		
		Persons/Household	5.61		

**Persons living in overcrowded unfit dwellings are counted in both related categories, i.e., among Persons living in unfit dwellings and in Overcrowded dwellings in this table.*

Number of households, persons in the conceptual categories of Insecure Housing

Living situation	Number of households	Number of individuals	Confidence interval
Persons living under threat of domestic violence	4,500	9,500	±30 %
Persons temporarily living with family or friends without any other housing option	5,000	11,000	±50 %
Persons who received a notice to vacate their rental dwelling	6,500	18,500	±50 %
Persons at risk of eviction from their own dwelling	4,500	11,500	±50 %
Persons with repeated short-term (1–3 months) rental or sub-rental agreements	9,076	26,128 (11,816 children)	±25 %

Úvod

Závěrečná zpráva ze Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS představuje ucelený přehled o počtech osob v bytové nouzi dle klasifikace ETHOS (Evropská typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení) na území České republiky.[1]

Typologie ETHOS vytvořená Evropskou federací národních sdružení pracujících s lidmi bez domova (dále jen FEANTSA)[2] pojetí domova spojuje se třemi oblastmi, jejichž absence může vést k bytové nouzi. Těmito oblastmi jsou: přístup k přiměřenému bydlení (fyzická oblast), prostor pro vlastní soukromí s možností sociálních vztahů (sociální oblast) a právní důvod k užívání (právní oblast). Z toho vyplývají následující **čtyři formy vyloučení z bydlení**: bez střechy, bez bytu, nevyhovující bydlení a nejisté bydlení, které představují čtyři koncepční kategorie typologie ETHOS. Koncepční kategorie se dále člení na 13 operačních kategorií a 35 subkategorií, které jsou součástí pouze české jazykové mutace (konkrétněji specifikují nadřazené kategorie). Sčítání 2025 vychází z upravené české jazykové mutace typologie ETHOS, která se v roce 2023 na základě zkušeností z přechozích sčítání objevuje v *Metodice sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze* od Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí.

Cílem sčítání, jehož výsledky jsou prezentovány v této zprávě, bylo získání počtů (nebo kvalifikovaných odhadů) osob v bytové nouzi anebo bytovou nouzí ohrožených z celého území České republiky. **Jednalo se o doposud nejkomplexnější cenzus osob v bytové nouzi v České republice,** který navázal na předešlá dvě sčítání, která vždy pokrývala jen část klasifikace ETHOS. Jednalo se o Sčítání osob bez domova v České republice 2019 (VÚPSV, 2019), které bylo zaměřeno na osoby bez střechy a část osob bez bytu (azylové domy, domy na půl cesty, nemocnice a věznice), a o Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (SocioFactor, 2022), které bylo zaměřeno na osoby bez bytu (v ubytovacích zařízeních, azylových domech), nevyhovujícím bydlení, nejistém bydlení a bez střechy (u této kategorie proběhlo pouze šetření menšího rozsahu).

Toto sčítání tedy obsáhlo všechny výše jmenované kategorie, přičemž do něj byly nově zahrnuty i další subkategorie, které doposud nebyly celonárodně sčítány. Jedná se o subkategorii osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení a subkategorii osob v tréninkovém bydlení, které jsou řazeny do koncepční kategorie bez bytu. V rámci koncepční kategorie nejistého bydlení bylo provedeno sčítání subkategorie osob s opakovanými krátkodobými nájemními a podnájemními smlouvami.

Součástí výzkumu bylo také **kvantitativní dotazníkové šetření** provedené na reprezentativním vzorku populace osob bez střechy se zvláštním zřetelem k osobám se zkušeností s pobytem v ústavní/pěstounské péči, na lůžkovém oddělení v nemocnici, v psychiatrické nemocnici a ve vězení. Jednalo se o velké šetření provedené na vzorku 1 100 osob bez střechy, pokrývající území celé České republiky.

Závěrečná zpráva se tedy skládá ze **dvou hlavních částí**. První část, označena písmenem A, přináší výsledky sčítání čtyř koncepčních kategorií klasifikace ETHOS a jejich vybraných podkategorií, a to včetně metodologických postupů, analýzy výsledků a závěrečných shrnutí za každou koncepční kategorii bytové nouze. Vzhledem k potřebě vyčíslení celkových počtů domácností a osob v bytové nouzi je v dotčených podkategoriích věnována pozornost i překryvům mezi nimi, neboť část osob spadá

[1] FEANTSA. *ETHOS – Evropská typologie bezdomovství a vyloučení z bydlení v prostředí ČR*.
[2] FEANTSA. https://www.feantsa.org/en

současně do více typů koncepčních kategorií bytové nouze. Část B se pak věnuje hlavním zjištěním z kvantitativního dotazníkového šetření mezi osobami bez střechy. Následuje podrobnější popis obsahu jednotlivých částí výzkumné zprávy.

Část A je zaměřena na sčítání osob v bytové nouzi. Konkrétně se jedná o tyto koncepční kategorie a podkategorie:

- **Osoby bez střechy**
- **Osoby bez bytu**
    - Osoby v azylových domech
    - Osoby v domech na půl cesty
    - Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních
    - Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních
    - Osoby v bytové nouzi využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely
    - Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení
    - Osoby v tréninkovém bydlení
- **Osoby v nevyhovujícím bydlení**
    - Osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích
    - Osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách
    - Osoby žijících v přelidněných bytech
- **Osoby v nejistém bydlení**
    - Osoby ohrožené domácím násilím
    - Osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení
    - Osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu
    - Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu
    - Osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce

Část B přináší **výsledky kvantitativního dotazníkového šetření** mezi **osobami bez střechy**. Cílem výzkumu bylo zjistit základní sociodemografické charakteristiky osob bez střechy, jejich rodinné a sociální zázemí, délku a kontinuitu života bez střechy, ekonomické aktivity a zdroje příjmů, zadluženost, saturaci základních životních potřeb, fyzické zdraví, psychické zdraví, závislosti, využívání a poptávku po jednotlivých typech sociálních služeb. Dotazník obsahoval čtyři moduly, které byly zaměřeny na čtyři podskupiny osob, na něž byl brán zvláštní zřetel. Jednalo se o osoby se zkušeností s pobytem v ústavní/pěstounské péči, na lůžkovém oddělení v nemocnici, v psychiatrické nemocnici a ve vězení. Data byla sbírána ve všech krajích ČR a hlavním městě Praha formou osobního dotazování (face to face) metodou PAPI. Výběrový vzorek tvořil 1 100 respondentů, kteří byli vybráni prostřednictvím kvótního výběru (kraj a pohlaví) vycházejícího z výsledků předešlého cenzu této kategorie osob, na který tak toto šetření plynule navázalo.

Cílové skupiny sčítání

Základem operacionalizace kategorií pro sčítání je návrh obsažený v Metodice sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze (RILSA, 2023). Metodika RILSA propojuje a rozšiřuje metodické přístupy dvou předešlých celostátních sčítání osob v bytové nouzi podle klasifikace ETHOS

– první proběhlo v roce 2019 a druhé v roce 2022. V textu jsou navíc zohledněny poznatky autorů studie hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení.

Samotný postup sčítání každé koncepční kategorie, respektive subkategorie je obsažen na začátku každé dílčí kapitoly této zprávy. Cílové skupiny sčítání vycházejí z upravené české jazykové mutace typologie ETHOS obsažené v metodice RILSA (2023, s. 26–27).

V průběhu sčítání byl realizátor nucen provést drobné odchylky od Vstupní metodiky. Zadavatel byl o nich pravidelně informován prostřednictvím Průběžných zpráv o průběhu sčítání. Kromě těchto odchylek dostal realizátor zpětnou vazbu od krajských koordinátorů a osob provádějících sčítání v terénu. Všechny tyto odchylky a poznatky jsou uvedeny v **Reflexi metodiky sčítání**, která je uvedena v **Příloze A6**.

Tabulka 1: Struktura koncepčních kategorií sčítání v kontextu klasifikace ETHOS

koncepční kategorie dle ETHOS	**specifikace subkategorie pro sčítání v roce 2025**	**národní subkategorie dle ETHOS**
bez střechy	osoby přežívající venku nebo ve veřejně přístupných prostorách, případně ilegálně přebývající v prostorách, které nejsou k bydlení určeny (půdy, sklepy, skladiště atd.), ale i v chatkách, chalupách a nebytových prostorách **bez souhlasu** jejich majitelů	1.1.1, 8.2.2, 8.3.1
	osoby v noclehárnách	2.1.1, 2.1.2
bez bytu	osoby v azylových domech	3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 4.1.2
	osoby v domech na půl cesty	3.1.6
	osoby využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely (pouze osoby bez možnosti standardního bydlení)	3.2.1
	osoby bez domova ve vězeňských zařízeních	6.1.1
	osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	6.2.1
	osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	-
	osoby v tréninkovém bydlení	-
nevyhovující bydlení	osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící **se souhlasem majitele** v nebytových prostorách a mobilních obydlích	12.1.1, 11.1.1
	osoby žijící **se souhlasem majitele** v nevyhovujících chatách a chalupách	11.2.1
	osoby žijící v přelidněných bytech	13.1.1
nejisté bydlení	osoby ohrožené domácím násilím	10.1.1
	osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	8.1.1
	osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	9.1.1
	osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	9.2.1
	osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami s délkou trvání kratší než 3 měsíce (minimálně tři opakování krátkodobé smlouvy v posledních dvou letech)	-

A. Sčítání vybraných kategorií osob bez střechy, bez bytu, v nejistém a nevyhovujícím bydlení

Tato část výzkumné zprávy je zaměřena na prezentaci výsledků sčítání osob v bytové nouzi ve všech jejích koncepčních kategoriích, které jsou přiblíženy níže. Sčítání jednotlivých koncepčních kategorií a jejich podkategorií bylo koordinováno tak, aby proběhlo v co nejkratším čase, aby byla minimalizována pravděpodobnost pohybu osob mezi jednotlivými kategoriemi a zároveň mezi jednotlivými fázemi sčítání.

Sčítání osob bez střechy v České republice se zaměřovalo na mapování osob přežívajících venku, v ilegálně obývaných prostorách nebo v nízkoprahových noclehárnách. Sčítání proběhlo v týdnu od 12. do 18. května 2025.

Sčítání většiny subkategorií **osob bez bytu** proběhlo v týdnu od 12. do 18. května 2025, kromě sčítání osob v ubytovnách, v chráněném a v tréninkovém bydlení, které proběhlo v červnu až srpnu 2025. Kategorie osob bez bytu zahrnuje tyto subkategorie:

- Osoby v azylových domech
- Osoby v domech na půl cesty
- Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních
- Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních
- Osoby v bytové nouzi využívající obecní ubytovny
- Osoby v bytové nouzi využívající komerční ubytovací zařízení (komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely)
- Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení
- Osoby v tréninkovém bydlení

Sčítání osob v nevyhovujícím bydlení proběhlo v týdnu od 19. do 25. května 2025 a zahrnovalo tyto subkategorie:

  - Osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích
  - Osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách
  - Osoby žijící v přelidněných bytech

Sčítání osob v nejistém bydlení zahrnovalo komplexní analýzu několika subkategorií bytové nouze, přičemž každý typ situace vyžadoval specifickou metodologii a datové zdroje. Využívány byly kombinace dat z výběrových šetření (zejména Životní podmínky domácností – ČSÚ), statistik Policie ČR, MPSV a dalších relevantních institucí, které jsou doplněny expertními konzultacemi. Sledované osoby nebyly fyzicky sčítány, ale modelovány na základě dostupných ukazatelů a extrapolací. Vysoký důraz byl kladen na verifikaci výsledků s experty. Jednalo se o tyto subkategorie nejistého bydlení:

  - Osoby ohrožené domácím násilím
  - Osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení
  - Osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu
  - Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu
  - Osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce

Metodologická poznámka

V rámci celé této části byla zpravidla zjištěna data jen za část osob, data za zbývající osoby proto musela být extrapolována. Princip modelace se u jednotlivých subkategorií liší a je vždy v metodologické části popsán. Modelace však nebyla prováděna pro všechny možné kombinace jednotlivých ukazatelů. Modelovány byly počty osob, domácností, základní demografické charakteristiky jako pohlaví, věk, délka života bez střechy/bytu a státní příslušnost. Modelace nebyla prováděna u vězeňských zařízení, jelikož byla sečtena všechna zařízení, a u tréninkového bydlení, které vzhledem k neexistenci referenčního rámce nebylo možno modelovat.

V následujícím textu, u tabulek, map a grafů, je používáno N (rozsah statistického souboru) dvojího typu – podrobná data, modelovaná data.

- **Podrobná data** zahrnují pouze skutečně zjištěná data na úrovni jednotlivých osob, která umožňují v plném rozsahu hloubkovou analýzu.
- **Modelovaná data** vyjadřují součet skutečně sečtených dat na úrovni osob a modelovaných počtů osob z pohledu dané demografické charakteristiky.

A.1. Osoby bez střechy

Podle definice typologie ETHOS se koncepční kategorie *bez střechy* dělí na dvě subkategorie. Do první subkategorie náleží osoby přežívající **na ulici nebo ve veřejně přístupných prostorách bez možnosti ubytování.** Do druhé subkategorie patří osoby **bez obvyklého bydliště, které využívají nízkoprahové noclehárny**. Pro potřeby sčítání a jednodušší vymezení tzv. obvyklého místa přespávání byly pro první subkategorii vytvořeny další dvě pseudokategorie: a) osoby přespávající venku a b) osoby přespávající v ilegálně obsazené budově. Grafické znázornění členění koncepční kategorie osob bez střechy je uvedeno na následujícím obrázku.

Obrázek 1: Členění kategorie bez střechy

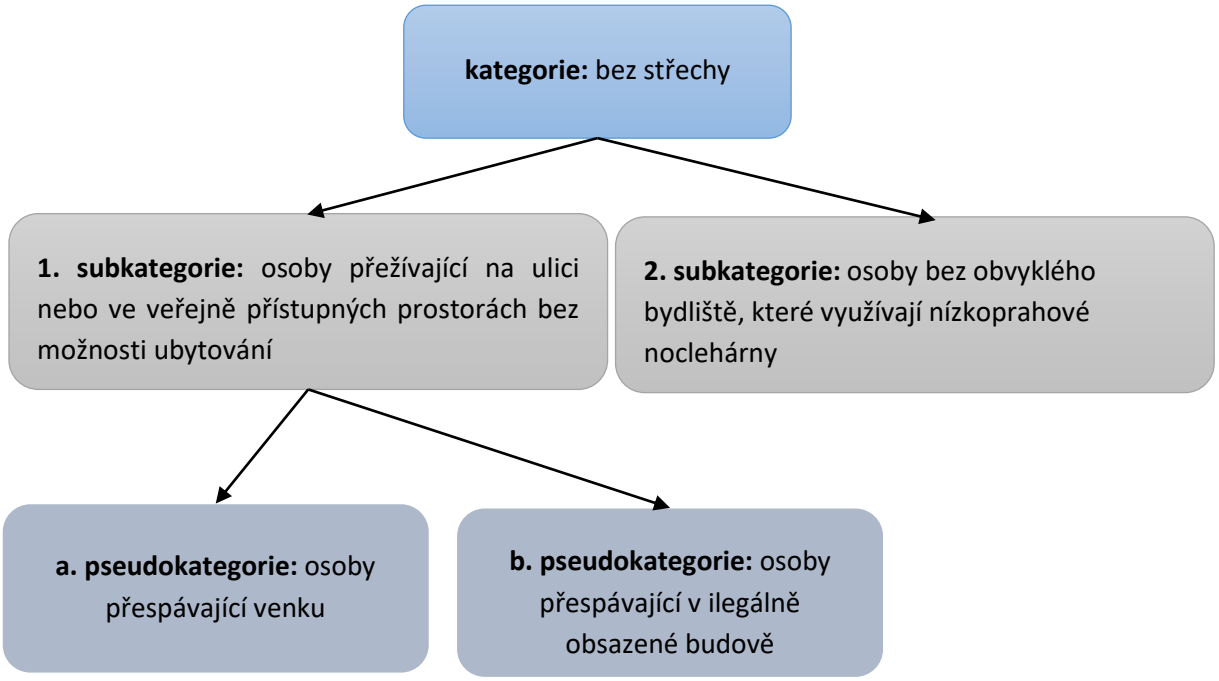

Osoby v kategorii bez střechy se vyznačují **obtížnou dohledatelností**. Řada osob bez střechy přespává na skrytých místech a často se přemisťuje. Mnozí z nich ani nevyhledávají sociální či jiné podpůrné služby, a tudíž se neobjevují v jejich evidencích. Evidence služeb proto neposkytují úplný přehled o skutečném počtu osob spadajících do dané kategorie. Údaje o osobách využívajících noclehárny bývají dostupnější, protože tato zařízení své klienty pečlivě evidují a mohou doložit jejich počet i základní charakteristiky. Evidence je však neúplná – **zahrnuje jen část osob bez střechy**, které noclehárny využívají.

O to důležitější je využít **místní znalosti osob**, jež přicházejí s osobami bez střechy do pravidelného kontaktu. Patří mezi ně **pracovníci sociálních služeb, sociálních odborů i městské policie**. Při sběru dat se proto záměrně vycházelo z jejich znalostí a zkušeností. Díky jejich přímé zkušenosti bylo možné doplnit informace tam, kde chyběla evidence služeb, a zachytit i osoby žijící mimo dosah institucí. Naprostou většinu terénních sčítacích komisařů tvořili pracovníci sociálních služeb a nevládních neziskových organizací (dále NNO). Bez spolupráce a podpory celé řady zapojených aktérů by sčítání osob bez střechy vůbec nemohlo proběhnout.

A.1.1. Metodologie

V přípravné fázi sčítání bylo **osloveno celkem 1 143 obcí** v České republice, počet obyvatel v těchto obcích ČR tvoří přibližně 70 % všech obyvatel ČR. Seznam obcí, které byly do sčítání vybrány, byl sestaven tak, že do něj byly zahrnuty všechny ORP i POÚ a ke každé takové obci dvě geograficky sousedící obce. Na první výzvu reagovalo téměř 900 z oslovených obcí, k úspěšnému sečtení osob bez střechy nakonec došlo v 816 obcích, ve kterých žije 63 % obyvatel ČR. Prvotní oslovení obcí mělo za cíl zjistit, jaká je v místním kontextu situace osob bez střechy. Zástupci obcí byli dotazováni, zda se na jejich území nacházejí osoby bez střechy a zda zde působí služby určené těmto osobám, například nízkoprahové denní centrum nebo noclehárna. Pokud se v dané obci osoby bez střechy nacházely, byli zástupci obcí požádáni o informaci, zda o těchto osobách vedou evidenci v požadované kvalitě, tj. zda znají minimálně pohlaví a obvyklé místo přespávání o každé z těchto osob. V případech, kdy vlastní evidencí nedisponovali, byli dotázáni, zda v obci působí někdo, kdo s touto cílovou skupinou pracuje a na koho by bylo možné se obrátit pro účely terénního sčítání.

Na základě získaných odpovědí byly obce rozřazeny do jednotlivých scénářů sčítání. Celkem byly stanoveny čtyři scénáře sčítání, z nichž každý využíval odlišnou metodu sběru dat – využití vlastní evidence, úplné sčítání na předem identifikovaných místech v terénu, úplné sčítání v terénu a v nízkoprahových službách a dvoufázové sčítání metodou Capture-mark-recapture.

V rámci všech níže uvedených scénářů byly o každé osobě zjišťovány tyto informace:

- Pohlaví (muž/žena)
- Věk (alespoň odhad)
- Současné obvyklé místo přespávání (venku/noclehárna/ilegálně obývaná budova)
- Délka pobytu bez střechy/bytu (alespoň odhad)
- Státní občanství (české/jiné)

A.1.1.1. Scénář 1: Využití vlastní evidence

První scénář nepředstavoval samostatnou výzkumnou metodu, ale metodický postup určený pro obce, které již měly vlastní evidenci osob bez domova, případně ji dokázaly zpracovat „od stolu“. Postup vycházel z Metodiky RILSA (RILSA, 2023, s. 37). Sociální pracovníci nebo jiní pověření zástupci obcí obdrželi od krajských koordinátorů výzvu k poskytnutí informací prostřednictvím elektronického dotazníku. Do něj zaznamenali počet osob bez domova a jejich základní charakteristiky – pohlaví (muž/žena), věk (popř. odhad), dobu strávenou bez střechy (popř. odhad), obvyklé místo přespávání (venku/noclehárna/ilegálně obývaná budova) a státní příslušnost (české/jiné). V případě, že se v obci žádné osoby bez střechy nenacházely, byla tato skutečnost do formuláře rovněž uvedena.

Prvotní oslovení vybraných obcí bylo prostřednictvím krajských metodiků sociální práce a prevence rozesláno dne 14. dubna 2025 s cílem zjistit, zda obec vede vlastní evidenci osob bez střechy, případně že se na jejím území takové osoby vůbec nenacházejí. Obce, na jejichž území se osoby bez střechy nacházely a zároveň měly vlastní evidenci, obdržely ve sčítacím týdnu (12.–18. května 2025) navazující formulář určený k doplnění požadovaných informací o osobách bez střechy. Již v prvním oslovení byly obce upozorněny na nutnost ověřit aktuálnost své evidence ke sčítacímu týdnu, i z tohoto důvodu byla výzva rozesílána s časovým předstihem.

A.1.1.2. Scénář 2: Úplné sčítání na předem identifikovaných místech v terénu (v obcích bez nízkoprahových služeb)

Druhý scénář byl zaměřen na úplné sčítání osob bez střechy na předem vytipovaných místech v terénu. Byl určen pro menší až středně velké obce, které neměly k dispozici nízkoprahové služby ani vlastní evidenci osob bez střechy. Postup sčítání opět vycházel z Metodiky RILSA (RILSA, 2023, s. 38–39).

Prvním krokem bylo vytvoření seznamu lokalit obývaných osobami přespávajícími venku. Obecní koordinátoři při jeho sestavování požádali o spolupráci městskou policii, případně další aktéry, například sociální pracovníky z terénních programů. Zjištěné lokality byly následně zaznamenány do map obce – buď v tištěné podobě, nebo prostřednictvím online mapových nástrojů. Cílem bylo získat co nejúplnější přehled o místech, kde se osoby bez střechy nacházejí. Pro posílení důvěry bylo důležité pracovníky ujistit, že podrobné mapy a seznamy zůstanou výhradně v rukou obecních koordinátorů a nebudou dále sdíleny.

Samotné sčítání probíhalo v terénu během sčítacího týdne (12.–18. května 2025). Sčítací komisaři opakovaně navštěvovali všechny označené lokality a evidovali zde přítomné osoby. Tento proces pokračoval až do dosažení tzv. saturace, tedy stavu, kdy se komisaři setkávali pouze s již dříve zapsanými osobami. Sčítání v jednotlivých lokalitách zpravidla zajišťovala stejná dvojice komisařů, aby se minimalizovalo riziko duplicit. K jejich předcházení byly navíc používány tzv. zelené kartičky, které obdržela každá již sečtená osoba bez střechy. Tato kartička sloužila jako pomůcka, která sečtené osobě pomohla si akt sečtení lépe zapamatovat. V případě, že osoba tuto kartičku ztratila, neznamenalo to, že by byla dalšími terénními komisaři považována za nezapočtenou osobu.

Komisaři se na jednotlivá místa vraceli opakovaně, ideálně pětkrát během sčítacího týdne a v různých denních dobách. Na nocležiště, kde osoby bez střechy potvrdily, že tam již nikdo další nepřespává, se následující den nevraceli. Sčítání zahrnovalo vizuální identifikaci, navázání kontaktu a ověření, zda dotyčná osoba spadá do cílové kategorie. Komisaři se představili, informovali o probíhajícím sčítání a ověřili, zda osoba již nebyla započítána jinde. Pro snazší navázání kontaktu mohli nabídnout drobnou potravinovou pomoc (např. ovoce nebo konzervované jídlo), nikdy však podmíněně.

U každé započítané osoby byly zaznamenány údaje o pohlaví (muž/žena), věku (popř. odhad), typu obvyklého místa přespávání (venku/noclehárna/ilegálně obývaná budova), době strávené bez střechy (popř. odhad) a státní příslušnost (česká/jiná). Tyto informace si sčítací komisaři zapisovali do sčítacích archů, nakonec byla sečtené osobě vydána tzv. zelená kartička. Po ukončení terénního sběru byly všechny údaje převedeny do elektronického dotazníku na platformě Click4Survey a odeslány realizátorovi sčítání.

A.1.1.3. Scénář 3: Úplné sčítání v terénu a v nízkoprahových službách

Scénář 3 vycházel z principu, že sčítání osob bez domova probíhalo nejen v terénu na předem vytipovaných lokalitách, ale také v dostupných sociálních službách v obci – v noclehárnách a nízkoprahových denních centrech. Úspěšná realizace tohoto scénáře závisela na aktivním zapojení místních organizací poskytujících služby pro osoby bez domova. Tyto organizace zajišťovaly část sběru dat přímo ve svých zařízeních a zároveň poskytovaly pracovníky se zkušenostmi z terénní práce pro sčítání v terénu.

Klíčová byla rovněž spolupráce s obcemi a městskou policií při sestavování seznamu lokalit, kde se lidé bez střechy zdržovali během dne nebo kde přespávali. Tyto seznamy byly následně doplňovány a ověřovány sociálními pracovníky, zejména těmi, kteří se věnovali terénní práci. Pro posílení důvěry bylo důležité pracovníky ujistit, že podrobné mapy a seznamy zůstanou výhradně v rukou obecních koordinátorů a nebudou dále sdíleny.

Samotné sčítání probíhalo v terénu prostřednictvím dvojic komisařů vybavených mapami a sčítacími archy. Jejich úkolem bylo oslovit identifikované osoby bez domova, zjistit o nich základní údaje: pohlaví (muž/žena), věk (popř. odhad), obvyklé místo přespávání (venku/noclehárna/ilegálně obývaná budova), doba strávená bez střechy (popř. odhad) a státní příslušnost (česká/jiná). Následně jim byla předána zelená kartička, která měla zabránit opakovanému započítání. Důležitý byl samotný akt předání kartičky, tedy ne to, zda ji měli při případném dalším kontaktu se sčítacím komisařem fyzicky u sebe. K navázání kontaktu mohli komisaři využít nabídku drobného občerstvení, které však muselo být poskytováno všem bez rozdílu a nikdy ne jako podmínka spolupráce. Během dne se pracovníci pohybovali na místech, kde se lidé bez domova běžně zdržovali, a odpoledne pak na místech jejich přespávání. Noční obchůzky se neprováděly.

V rámci služeb (nocleháren a denních center) byli započítáváni všichni klienti z cílové skupiny, kteří zařízení během sčítacího týdne navštívili. Klienti byli informováni o probíhajícím sčítání a dotázáni, zda již nebyli evidováni jinde, tedy zda neobdrželi tzv. zelenou sčítací kartičku. Pokud tomu tak nebylo, pracovník je zapsal do sčítacího archu a kartičku jim následně předal jako potvrzení o započtení. Tento postup umožnil minimalizovat riziko duplicit. Evidence byla vedena převážně zaměstnanci daných služeb.

Scénář 3 měl tři varianty provedení, které se lišily podle typu sociálních služeb dostupných v jednotlivých obcích. Varianta 3a kombinovala sčítání v terénu a v noclehárnách, varianta 3b spojovala terénní část se započítáváním klientů denních center a varianta 3c zahrnovala všechna tři prostředí (terén, noclehárny i nízkoprahová denní centra). Tímto způsobem se realizace scénáře přizpůsobovala specifickým podmínkám jednotlivých obcí.

A.1.1.4. Scénář 4a: Dvoufázové sčítání metodou Capture-mark-recapture, kde první fáze probíhá v nízkoprahových denních centrech

Scénář 4a byl určen pro největší města, především krajská města, kde jiné varianty sčítání osob bez střechy nebyly metodologicky proveditelné. Uplatnil se tam, kde se na území obce nacházela jak noclehárna, tak nízkoprahové denní centrum, avšak chyběla ucelená evidence o této cílové skupině osob. Základem tohoto postupu bylo dvoufázové sčítání, které využívalo skutečnosti, že všechna denní centra mají v jeden společný den zavřeno. To způsobilo, že se lidé bez domova rozptýlili do terénu a bylo možné je zachytit i mimo instituce.

V první fázi probíhalo sčítání v denních centrech. Tato zařízení byla požádána, aby v průběhu sčítacího týdne (12.–18. května 2025) evidovala všechny klienty, kteří jejich služby využili. Jelikož centra většinou již vedla vlastní evidenci, dokázala tuto činnost zajistit vlastními pracovníky. Ideální bylo, pokud po celou dobu sčítání evidenci prováděla stejná osoba, čímž se snížilo riziko, že tentýž klient bude započten vícekrát. Každý návštěvník centra byl informován o probíhajícím sčítání a dotázán, zda již v daném týdnu nebyl sečten jinde (obdržel kartičku sčítání osob bez střechy). Pokud nikoli, poskytl základní údaje o své osobě, tedy pohlaví (muž/žena), věk (popř. odhad), místo obvyklého přespávání

(venku/noclehárna/ilegálně obývaná budova), doba strávená bez střechy (popř. odhad) a státní příslušnost (česká/jiná). Po započtení obdržel kartičku, která pomáhala zapamatování aktu sečtení zejména pro sledování překryvu nalezených osob při druhé fázi sčítání. Důležitý byl samotný akt předání kartičky, tedy ne to, zda ji měli při případném dalším kontaktu se sčítacím komisařem fyzicky u sebe. Pracovníci byli zároveň povinni každého informovat, že tímto byl započten, a požádat jej o spolupráci v případě, že jej kontaktují jiní komisaři v terénu.

Druhá fáze probíhala v terénu, v den, kdy měla všechna nízkoprahová denní centra zavřeno. Do ulic vyrazily dvojice sčítacích komisařů vybavené mapami s vyznačenými lokalitami, kde se lidé bez domova běžně zdržují. Komisaři měli zkušenosti s přímou prací s touto skupinou, jednalo se například o terénní sociální pracovníky, zaměstnance center nebo pracovníky neziskových organizací. Cílem nebylo setkat se se všemi osobami bez domova, ale získat dostatečně velký a reprezentativní vzorek – přibližně polovinu předpokládané populace. Rizikové lokality, jako jsou opuštěné objekty nebo squaty, nebyly navštěvovány.

Komisaři při kontaktu s lidmi bez domova představili účel sčítání, ověřili, zda osoba spadala do cílové populace, a zjistili, zda již byla započtena v denním centru. Osoby, které nebyly evidovány, poskytly stejné údaje jako v první fázi, tedy věk, pohlaví, místo přespávání, počet let strávených bez domova a státní příslušnost. Zaznamenávali se však i ti, kteří již byli evidováni dříve, protože právě poměr mezi oběma skupinami – započtenou v obou fázích a pouze ve druhé fázi – umožňoval statisticky odhadnout celkový počet osob bez domova v obci. Komisaři mohli při kontaktování osob využít drobnou potravinovou pomoc, která však nebyla podmínkou účasti.

Pokud obec provozovala nízkoprahové noclehárny, byly tyto subjekty požádány o vyplnění příslušného sčítacího archu na konci dne terénního sčítání. Takto nastavený dvoufázový postup umožňuje zachytit nejen osoby využívající sociální služby, ale i ty, které žijí mimo jejich dosah, a současně poskytuje dostatečně přesný základ pro odhad celkové velikosti populace osob bez domova v dané obci.

A.1.1.5. Scénář 4b: Dvoufázové sčítání metodou Capture-mark-recapture, kde obě fáze probíhají v terénu obce

Scénář 4b byl určen pro největší obce, konkrétně krajská města, kde z personálních důvodů nebylo možné realizovat scénář 3 a zároveň nízkoprahová denní centra pro osoby bez domova neměla shodný zavírací den. Hlavním cílem tohoto scénáře bylo vytvořit dva dostatečně rozsáhlé a na sobě nezávislé náhodné výběrové soubory z populace osob bez domova a pomocí metody Capture–mark–recapture odhadnout celkový počet osob bez střechy.

Do přípravy sčítání byly zapojeny organizace poskytující služby pro osoby bez domova, případně také nízkoprahové služby pro uživatele návykových látek. Tyto organizace se podílely jak na tvorbě seznamů lokalit, kde se lidé bez střechy pohybovali, tak na samotné realizaci sčítání, jelikož jejich terénní pracovníci byli nejvhodnějšími kandidáty na roli sčítacích komisařů. Spolupráce byla nezbytná rovněž s městskou policií, která v některých obcích poskytla základní seznam míst, kde se osoby bez domova zdržovaly. Tyto seznamy byly následně doplňovány a ověřovány sociálními pracovníky. Z důvodu ochrany citlivých informací zůstaly mapy lokalit výhradně v rukou obecních koordinátorů či terénních komisařů.

Postup zahrnoval dvě fáze sčítání, které probíhaly ve dvou odlišných, ne po sobě jdoucích dnech (např. v pondělí a ve čtvrtek). Volba konkrétních dnů byla ponechána na obcích, aby bylo možné zohlednit aktuální počasí i dostupnost zapojených pracovníků.

- První fáze (1. den): Každá kontaktovaná osoba bez domova byla zaevidována do sčítacího archu a obdržela kartičku sčítání. Zároveň byly zaevidovány základní údaje sčítané osoby, tedy pohlaví (muž/žena), věk (popř. odhad), místo obvyklého přespávání (venku, noclehárna, ilegálně obývaná budova), doba strávená bez střechy (popř. odhad) a státní příslušnost (česká/jiná).
- Druhá fáze (2. den): Všechny osoby bez střechy byly znovu evidovány, přičemž se zaznamenávalo, zda již kartičku obdržely v první fázi. Nebylo důležité, zda kartičku měly při kontaktu se sčítacím komisařem fyzicky u sebe. Kartička pomáhala zapamatovat si akt sečtení.

Na základě získaných dat bylo možné stanovit:

1. počet osob sečtených v první fázi,
2. počet osob sečtených ve druhé fázi,
3. průnik obou skupin, tedy počet osob zaznamenaných v obou fázích sčítání.

Tento průnik sloužil jako základ pro odhad celkové velikosti kategorie osob bez domova v daném městě.

Sčítání probíhalo výhradně v terénu a vyžadovalo pečlivou přípravu. Na území města byly vyznačeny trasy, které dvojice sčítacích komisařů během jednoho dne postupně prošly. Komisaři se v terénu orientovali podle map s vyznačenými místy, kde se osoby bez střechy zdržovaly přes den. Trasy byly naplánovány tak, aby se jednotlivé dvojice nepřekrývaly, a zároveň bylo určeno, kdy mají komisaři navštívit denní centra či výdejny stravy – a to v odlišném čase během první a druhé fáze sčítání.

První den probíhalo sčítání přibližně od 9:00 do 18:00. Pracovníci nejprve navštěvovali denní místa, kde se lidé bez střechy zdržovali, a následně pokračovali na nocležiště. Každá kontaktovaná osoba obdržela sčítací kartičku. Druhý sčítací den probíhalo sčítání zhruba od 11:00 do 20:00. Trasy byly upraveny tak, aby pracovníci navštívili stejná místa v odlišném čase a jinou cestou. V této fázi se již kartičky nerozdávaly, pouze se zaznamenávalo, zda dotyčná osoba obdržela kartičku během prvního dne.

Cílem nebylo zachytit všechny osoby bez střechy, ale vytvořit dostatečně velký náhodný vzorek. Předpokládalo se, že k reprezentativnímu odhadu postačí identifikovat přibližně polovinu odhadované celkové populace. Lokality, jako jsou squaty nebo opuštěné chatky, nebylo nutné navštěvovat. K hlavním předpokladům úspěšné realizace patřila důsledná příprava a ověření seznamu lokalit, zapojení zkušených terénních sociálních pracovníků, dobrá komunikace s cílovou skupinou, prevence opakovaného započítání a především zajištění dostatečného počtu dvojic pracovníků, aby bylo možné všechny trasy projít v rámci jednoho dne.

A.1.1.6. Analýza a zpracování dat

Postupy analýzy a zpracování dat vycházely z Metodiky RILSA (RILSA, 2023, s. 89–91). Všechna data získaná od obecních koordinátorů byla z platformy Click4Survey exportována ve formě číselných kódů do elektronické podoby, aby s nimi bylo možné dále pracovat ve statistických programech. V letech 2019, 2022 i 2025 byly pro zpracování využívány programy Excel a SPSS.

Data byla nejprve tříděna a zpracována podle jednotlivých obcí, v nichž sčítání probíhalo (celkem 816 obcí). Vzhledem k tomu, že scénáře 1 až 3 představovaly různé formy úplného sčítání, spočívala analýza těchto dat v prostém součtu hodnot sledovaných proměnných a jejich roztřídění podle zvolených kategorií. Výsledky byly následně agregovány podle obcí a dále podle krajů.

Analýza dat získaných metodou Capture-mark-recapture

Samostatně byla zpracována data z krajských měst, kde se postupovalo podle scénáře 4b, tedy s využitím metody zpětného záchytu (Capture–mark–recapture). V těchto případech bylo kromě samotného odhadu celkového počtu osob nutné dopočítat také intervaly spolehlivosti a ověřit, zda nejsou příliš široké. Výpočet intervalu spolehlivosti (při α = 0,05) byl proveden podle Lincoln-Petersenova modelu s Chapmanovou modifikací. (RILSA, 2023, s. 89–91)

Samotný výpočet byl proveden následovně:

- M – počet osob zachycených v první fázi (marked)
- C – počet osob zachycených ve druhé fázi (captured)
- R – počet osob zachycených v první i ve druhé fázi (recaptured)
- N_s^ – střední hodnota odhadu velikosti sčítané populace
- N^ – odhadovaný počet osob bez domova při α = 0,05

Výpočet střední hodnoty odhadu velikosti populace:

- N_s^ = ((C+1)/(R+1)*(M+1)) – 1

Výpočet rozptylu:

- var (N_s^) = [(M+1) (C+1) (M- R) (C-R)] / [$(R+1)^2$ (R+2)]

Výpočet intervalu spolehlivosti odhadu velikosti populace při α = 0,05:

- N^ = N_s^± 1.965 * [var (N_s^)] $^{0.5}$

A.1.1.7. Extrapolace dat

Popisované postupy vycházely z Metodiky RILSA (RILSA, 2023, s. 91–92). Obce, v nichž bylo sčítání realizováno, byly rozděleny do šesti kategorií podle počtu obyvatel. V rámci každé kategorie byl následně vypočten poměr mezi celkovým počtem obyvatel a počtem osob spících venku či v noclehárnách. Tímto způsobem vzniklo šest odlišných koeficientů:

1. obce s více než 100 000 obyvateli
2. obce s 20 000–100 000 obyvateli
3. obce s 10 000–19 999 obyvateli
4. obce s 5 000–9 999 obyvateli
5. obce s 2 000–4 999 obyvateli
6. obce s méně než 2 000 obyvateli

Stejným způsobem byly podle počtu obyvatel roztříděny také obce, v nichž sčítání realizováno nebylo. Počet obyvatel každé z těchto obcí byl následně vynásoben odpovídajícím koeficientem, čímž byl vypočítán odhadovaný počet osob bez domova. Následně byly tyto obce roztříděny podle krajské příslušnosti a tyto extrapolované odhady sečteny. Takto extrapolované výsledky za jednotlivé kraje byly přičteny k souhrnným výsledkům z obcí, v nichž sčítání reálně proběhlo.

A.1.1.8. Grafické schéma výběru scénářů sčítání

Výběr vhodného scénáře sčítání závisí na odpovědích na pět postupně kladených otázek. Hlavním rozdělujícím faktorem je, zda si obec vede svou vlastní evidenci. Pokud ano, volíme pro obec Scénář 1, který nevyžaduje terénní sběr. V případě, že si obec vlastní evidenci nevede a zároveň se jedná o krajské město, tak volíme Scénář 4a anebo 4b. Pokud se v krajském městě nachází nízkoprahová denní centra, která mají alespoň jeden společný zavírací den, tak pro obec volíme Scénář 4a. Pokud všechny takto specifikované služby na území obce nemají společný zavírací den, volíme Scénář 4b. V případě, že se nejedná o krajské město a vlastní evidenci o osobách bez střechy si obec nevede, klademe otázku, zda se v obci nachází nízkoprahová institucionární služba. V případě, že se v obci noclehárna ani nízkoprahové denní centrum nenachází, volíme pro obec Scénář 2. Pro obce, ve kterých se taková služba nachází, se nabízí Scénář 3. Ten má tři varianty. Scénář 3a je určený pro obce, ve kterých se nachází noclehárna, ale denní centrum nikoli. V obcích s nízkoprahovým denním centrem, ale bez nocleháren je uplatňován Scénář 3b. Pro obce, kde se nachází noclehárna i denní centrum, je aplikován Scénář 3c.

Obrázek 2: Schéma výběru vhodného scénáře pro obce zapojené do sčítání osob bez střechy

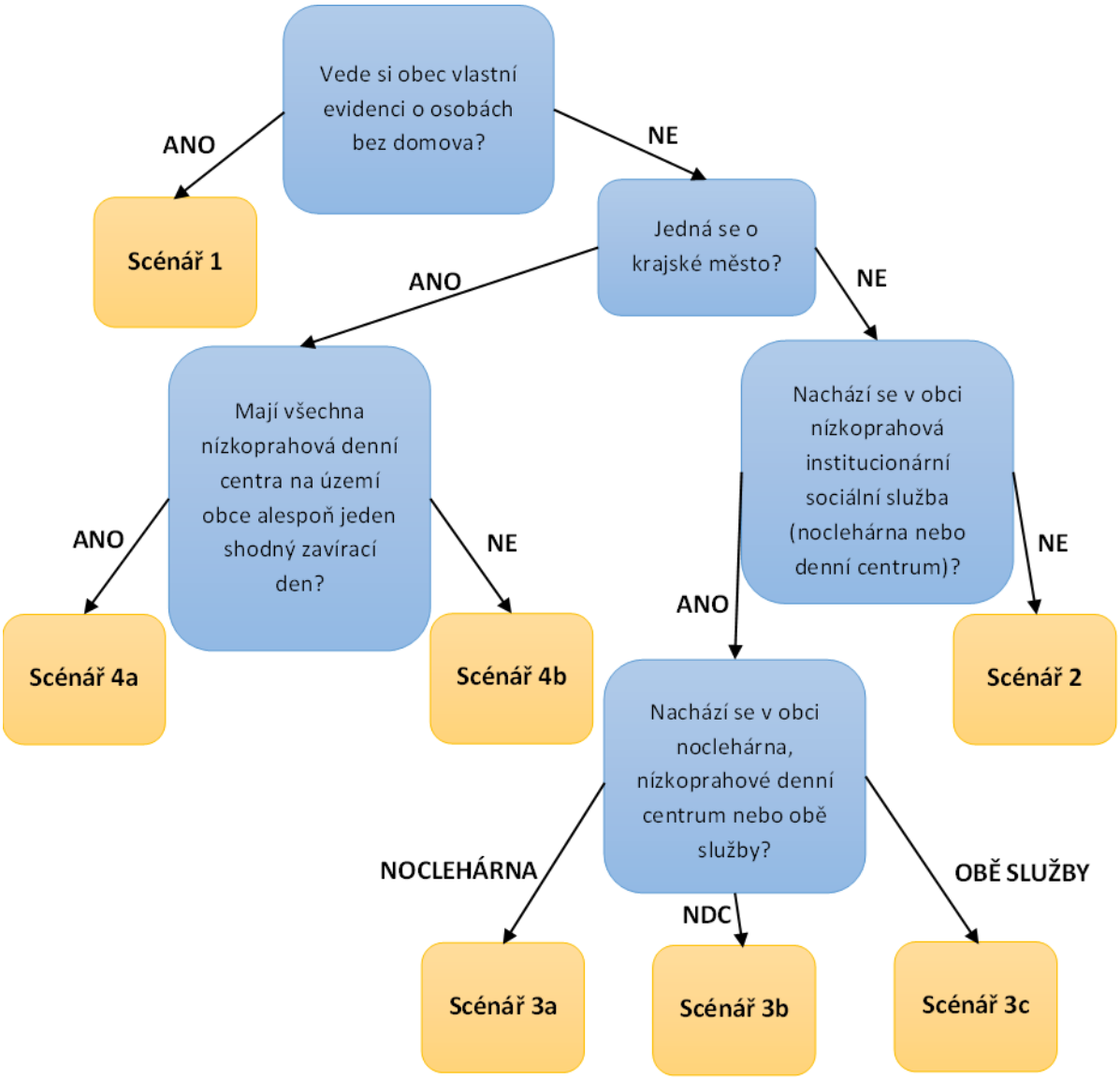

Scénář 1 (využití již existující evidence osob bez střechy) byl při sčítání použit v 808 obcích. Scénář 2 byl uplatněn pouze v obci Moravská Třebová. Scénář 3 měl tři varianty: 3a byl využit v Jirkově, 3b v Kralupech nad Vltavou a 3c v Krnově a Blansku. Ve městech Praha, Brno a Plzeň proběhlo sčítání podle scénáře 4b. Scénář 4a se nepodařilo úspěšně realizovat v žádné z obcí. S jeho aplikací se počítalo v Liberci, kde došlo k úspěšnému dokončení první fáze sčítání (pětidenní evidence na nízkoprahovém denním centru), avšak druhá fáze, která spočívala ve sčítání v terénu, nebyla z nedostatku personálních kapacit z řad sociálních pracovníků v oblasti uskutečněna. Přehled počtu obcí zapojených do sčítání podle jednotlivých scénářů uvádí následující tabulka.

Tabulka 2: Počty obcí zapojených do sčítání osob bez střechy podle vybraných scénářů, květen 2025

scénář	počet obcí
scénář 1	808
scénář 2	1
scénář 3a	1
scénář 3b	1
scénář 3c	2
scénář 4b	3
celkem	816

Je potřeba uvést, že ve srovnání se sčítáním osob bez střechy realizovaným v roce 2019 došlo k výraznému nárůstu počtu obcí, které disponují vlastní evidencí této skupiny. Terénní sčítání již nebylo nutné provádět v tak rozsáhlém počtu obcí.

A.1.2. Zjištění

Sčítání osob bez střechy proběhlo celkem v 816 obcích České republiky. Osoby bez střechy byly identifikovány v 285 z nich. Většina oslovených obcí disponovala vlastní, kompletní evidencí této skupiny, a proto bylo **terénní sčítání realizováno pouze v devíti obcích**. Celkem bylo **sečteno 9 056 osob bez střechy**, přičemž pomocí modelace bylo **dopočítáno dalších 2 585 osob**. Domodelovaná část tak představuje 22,2 % celkového počtu osob bez střechy. Docházíme k závěru, že se **v Česku nachází cekem 11 641 osob bez střechy.** Vzhledem k velikosti vzorku obcí, ve kterých došlo k úplnému sečtení osob bez střechy, byl interval spolehlivosti stanoven na ±7 %. Reálně se tedy počet osob bez střechy v Česku pohybuje mezi 10 826 a 12 456.

Graf 1: Sečtené a modelované osoby bez střechy (N = 11 641), květen 2025

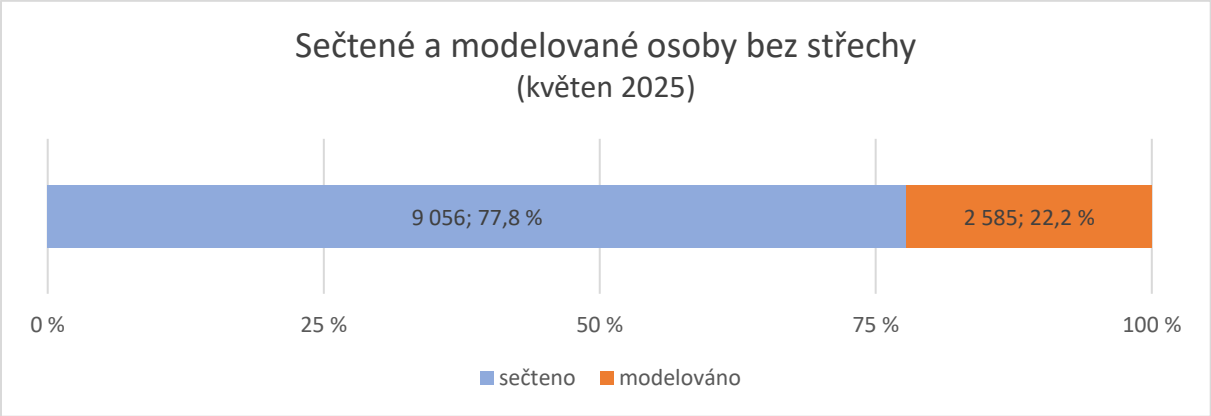

Ve srovnání s předchozím sčítáním z roku 2019 bylo v roce 2025 sečteno o 33 osob více, což představuje nárůst o pouhých 0,3 %. Následující tabulka ukazuje srovnání počtu osob bez střechy v jednotlivých krajích České republiky mezi roky 2019 a 2025.

Tabulka 3: Počty osob bez střechy v krajích ČR, duben 2019 a květen 2025

kraj	počet osob bez střechy v letech		
	2019	2025	rozdíl
hl. m. Praha	2 075	2 607	+25,6 %
Jihočeský kraj	421	542	+28,7 %
Jihomoravský kraj	1 233	983	-20,3 %
Karlovarský kraj	479	493	+2,9 %
Kraj Vysočina	331	248	-25,1 %
Královéhradecký kraj	485	468	-3,5 %
Liberecký kraj	472*	610	+29,2 %
Moravskoslezský kraj	1 679	1 431	-14,8 %
Olomoucký kraj	665	577	-13,2 %
Pardubický kraj	572	425	-25,7 %
Plzeňský kraj	577	585	+1,4 %
Středočeský kraj	1 157	1 015	-12,3 %
Ústecký kraj	853	1 076	+26,1 %
Zlínský kraj	605	581	-4,0 %
celkem	11 608	11 641	+0,3 %

** V roce 2019 sčítání osob bez střechy v Libereckém kraji nepobíhalo, jedná se o modelovaný počet.*

Největší rozdíl v počtu sečtených osob mezi oběma sčítáními byl zaznamenán v Libereckém kraji, kde bylo v roce 2025 sečteno o 138 osob více (nárůst o 29,2 %). Výrazný nárůst byl zaznamenán také v Jihočeském kraji (o 121 osob více; 28,7 %), Ústeckém kraji (o 223 osob více; 26,1 %) a v hlavním městě Praha (o 532 osob více; 25,6 %). Naopak pokles počtu osob bez střechy byl zaznamenán v Pardubickém kraji (pokles o 147 osob; 25,7 %), v Kraji Vysočina (pokles o 83 osob; –25,1 %) a v Jihomoravském kraji (pokles o 250 osob; 20,3 %).

V České republice připadá v průměru 106,7 osoby bez střechy na 100 000 obyvatel. Při toleranci ±20 osob na 100 000 obyvatel tomuto průměru odpovídají kraje Olomoucký, Plzeňský, Zlínský a Moravskoslezský. Výrazně vyšší podíl osob bez střechy na 100 000 obyvatel vykazuje Karlovarský kraj a hlavní město Praha. Naopak nejnižší hodnoty byly zaznamenány v Kraji Vysočina, Středočeském a Jihomoravském kraji.

Při zobrazení absolutního počtu osob bez střechy na správní obvody obcí s rozšířenou působností z mapy bez pochyby nejintenzivněji vystupují krajská města (Praha, Ostrava, Brno, Plzeň atd.). V první desítce SO ORP se nachází mimo krajská města i Jablonec nad Nisou. Velké počty osob bez střechy se nachází téměř ve všech SO ORP Karlovarského, Ústeckého a Středočeského kraje. V případě Ústeckého kraje se jedná hlavně o oblasti sousedící s Německem. Správními obvody obcí s rozšířenou působností s nejmenším počtem osob bez střechy jsou Pacov, Horažďovice, Telč, Nepomuk a Světlá nad Sázavou. Čtyři z deseti SO ORP s nejmenším počtem osob bez střechy jsou v Kraji Vysočina, dvě v Plzeňském kraji.

Mapa 1: Počet osob bez střechy v krajích, květen 2025

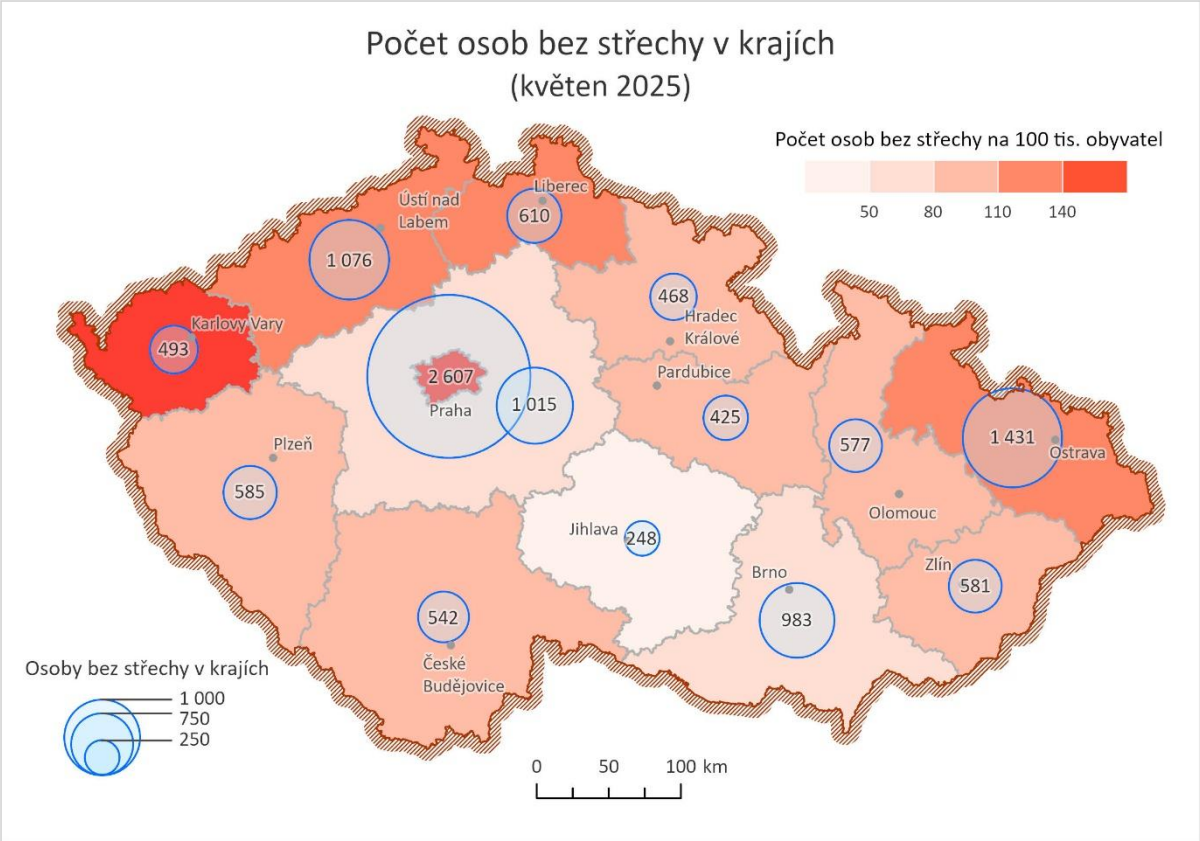

Mapa 2: Počet osob bez střechy v SO ORP, květen 2025

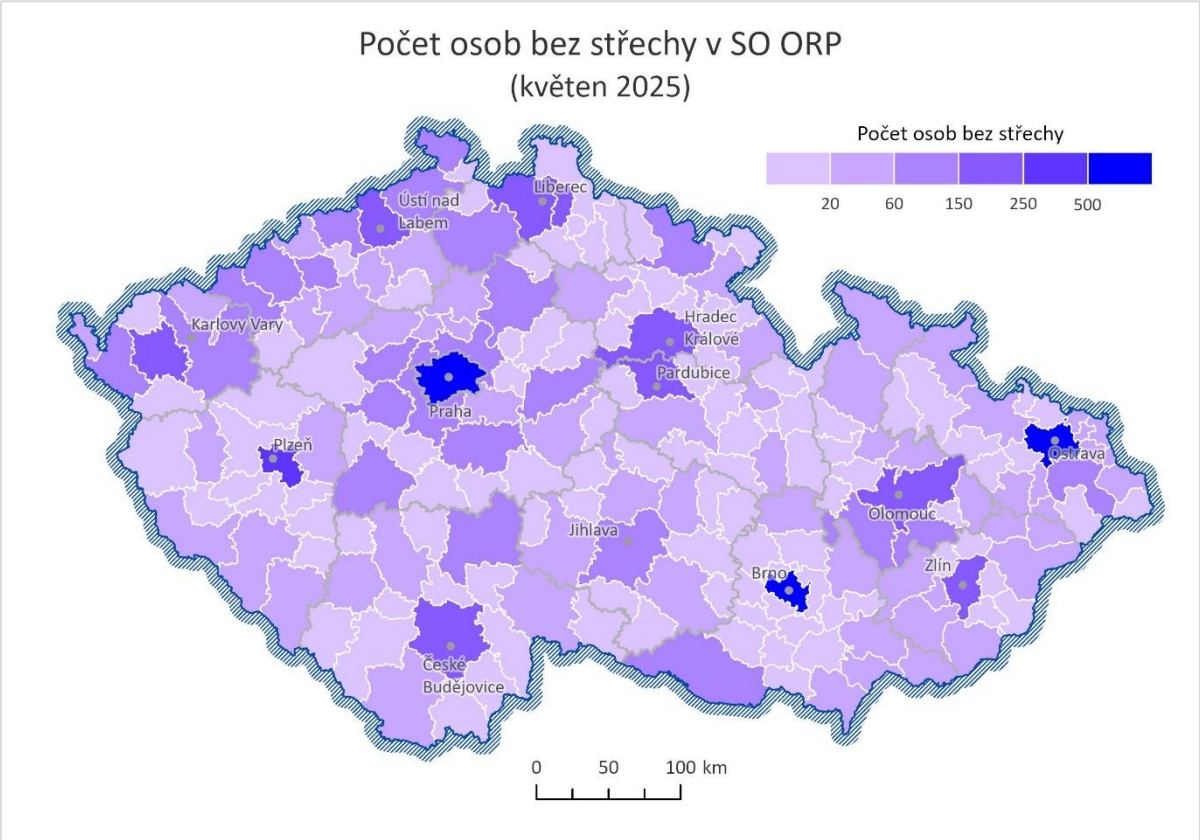

A.1.2.1. Charakteristiky osob bez střechy

Osoby bez střechy podle pohlaví a věku

Pohlaví bylo zjištěno u všech sečtených osob bez střechy (konkrétně 9 056 osob) a ve stejném poměru pak bylo domodelováno i u modelovaných osob bez střechy v obcích, ve kterých sčítání neproběhlo. Věk byl zjištěn u 8 782 ze 9 056 sečtených osob bez střechy. Na celkový domodelovaný počet 11 641 osob bez střechy v ČR byl na základě zjištěného poměru věk modelován.

Graf 2: Osoby bez střechy podle pohlaví (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

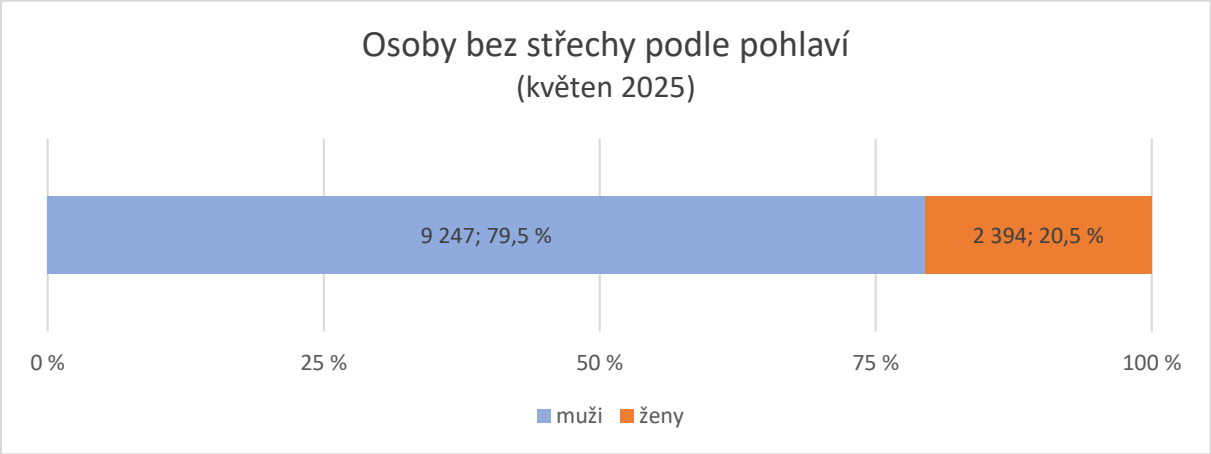

Muži tvoří mezi osobami bez střechy v České republice téměř čtyři pětiny (79,5 %), zatímco ženy představují zbylou pětinu (20,5 %). Oproti předchozímu sčítání osob bez střechy z roku 2019 se rozložení mužů a žen téměř nezměnilo. Muži tvořili 81 % a ženy 19 % všech osob bez střechy (VÚPSV, 2019).

Graf 3: Osob bez střechy v krajích podle pohlaví (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

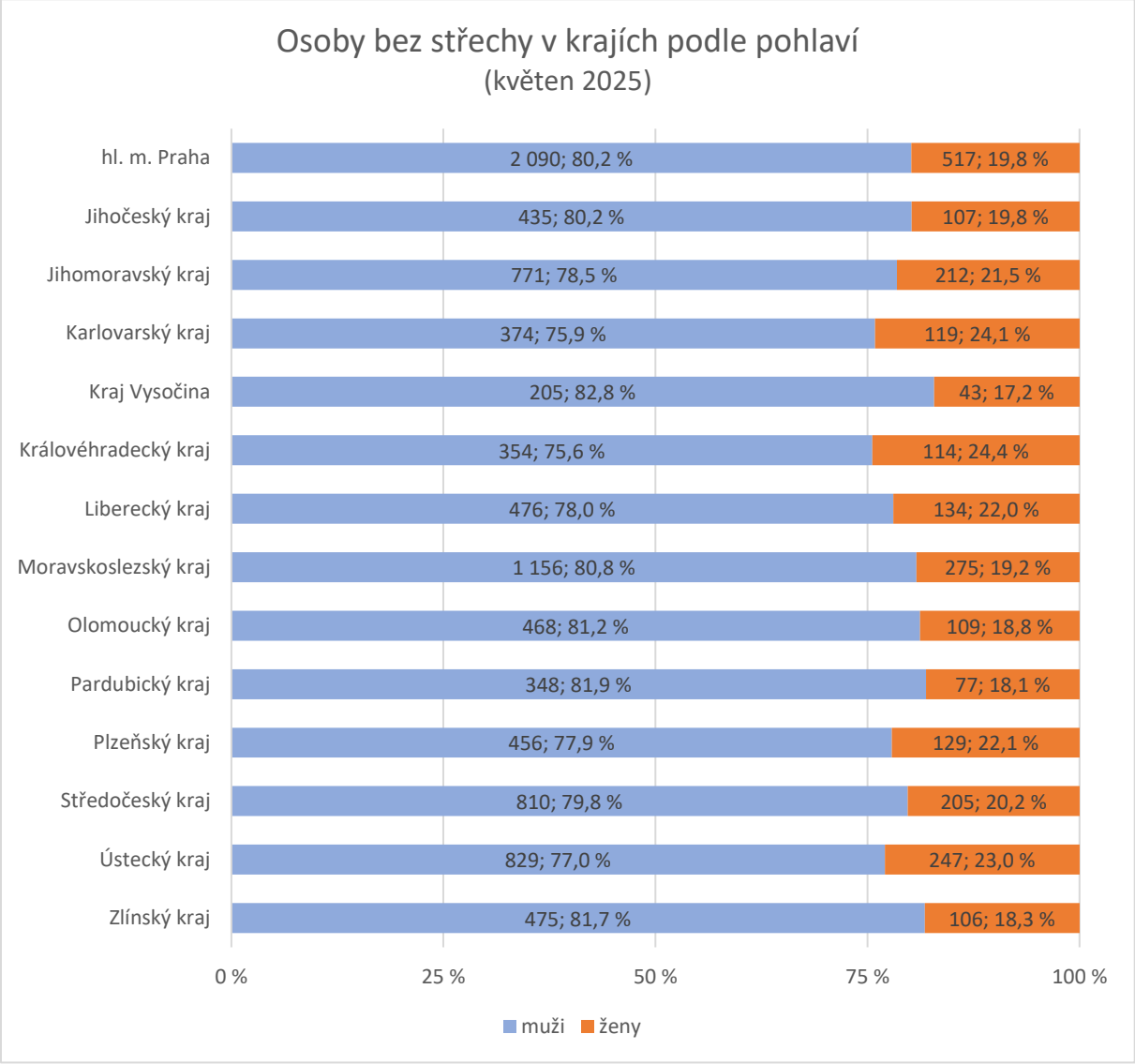

Poměr mužů a žen mezi osobami bez střechy se v jednotlivých krajích mírně liší. Nejvyšší podíl mužů bez střechy byl zaznamenán v Kraji Vysočina (82,8 %) a v Pardubickém kraji (81,9 %), zatímco nejvyšší podíl žen v Královéhradeckém (24,4 %) a Karlovarském kraji (24,1 %).

Graf 4: Osoby bez střechy podle věkových skupin (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

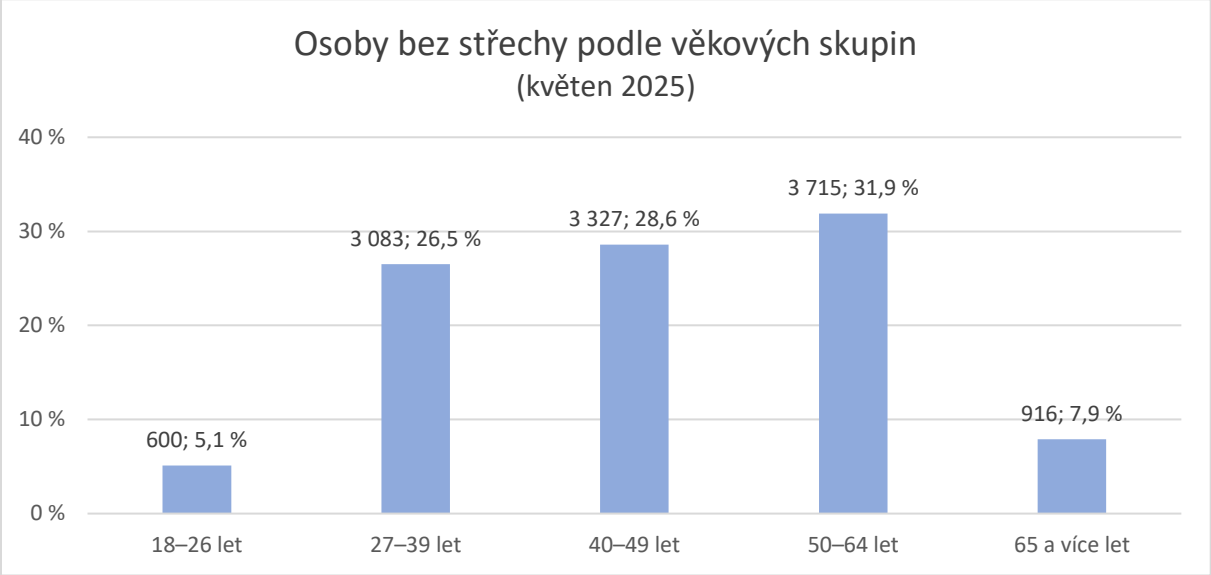

Největší podíl osob bez střechy spadá do věkové kategorie 27–64 let (87,0 %). Mladší osoby ve věku 18–26 let představují pouze 5,1 %, zatímco osoby starší 65 let tvoří 7,9 %. Při podrobnějším rozdělení věkové kategorie osob 27–64 let je v České republice osob bez střechy ve věku 27–39 let 26,5 %, ve věku 40–49 let 28,6 % a ve věku 50–64 let 31,9 %.

Při porovnání věkového rozložení osob bez střechy sečtených v letech 2019 a 2025 nedošlo k výrazným změnám. V roce 2019 tvořily osoby ve věku 18–29 let 10,0 % osob bez střechy, zatímco v roce 2025 je to 8,8 %. Ve věkové kategorii 30–39 let došlo k nárůstu z 19,0 % na 23,0 %, stejně jako ve skupině 40–49 let, kde se podíl zvýšil z 25,0 % na 28,4 %. Naopak u osob ve věku 50–64 let došlo k poklesu z 37,0 % na 31,9 %. Nejstarší věková kategorie (65 let a více) tvořila v roce 2019 9,0 % osob bez střechy, zatímco v roce 2025 je zastoupena 7,9 %.

Graf 5: Osoby bez střechy v krajích podle věkových skupin (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

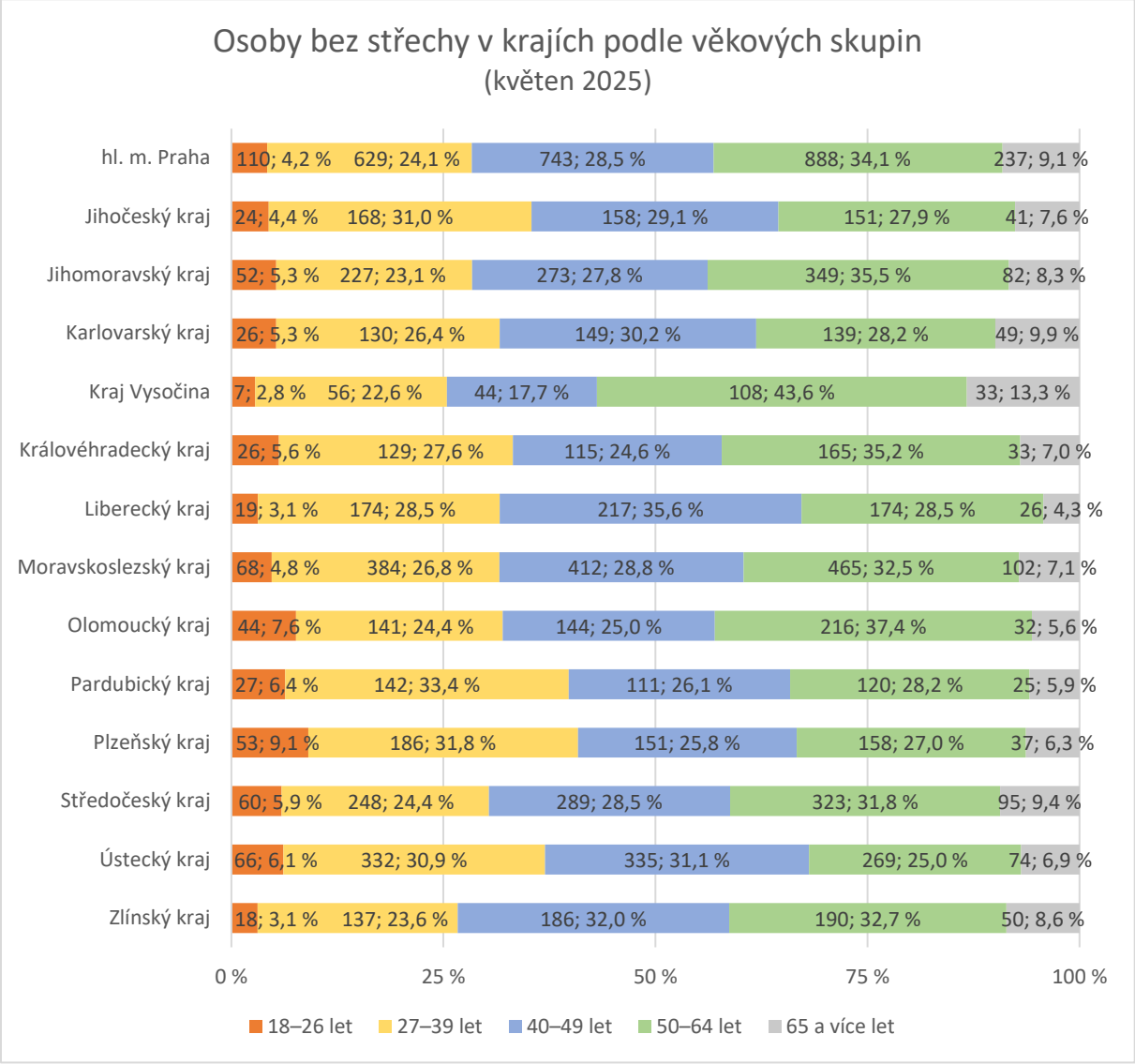

Poměry mezi jednotlivými věkovými skupinami jsou ve většině krajů velmi podobné. Z průměru celé republiky se vymyká pouze Kraj Vysočina a o něco méně pak i Plzeňský a Ústecký kraj. Na Vysočině je zaznamenán vyšší podíl osob bez střechy starších 65 let (13,3 %) a osob ve věku 50–64 let (43,6 %). Naopak poměrově méně se zde nachází osob bez střechy ve věku 40–49 (17,7 %). Menší rozdíly při srovnání s ostatními kraji vidíme u tří kategorií v Plzeňském kraji – u osob ve věku 18–26 let (9,1 %), 27–39 let (31,8 %) a 50–64 let (27,0 %). V Ústeckém kraji jsme zaznamenali ve věkovém rozložení osob bez střechy rozdíly ve dvou věkových kategoriích: 27–39 let (30,9 %) a 50–64 let (25,0 %).

Graf 6: Věková pyramida osob bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

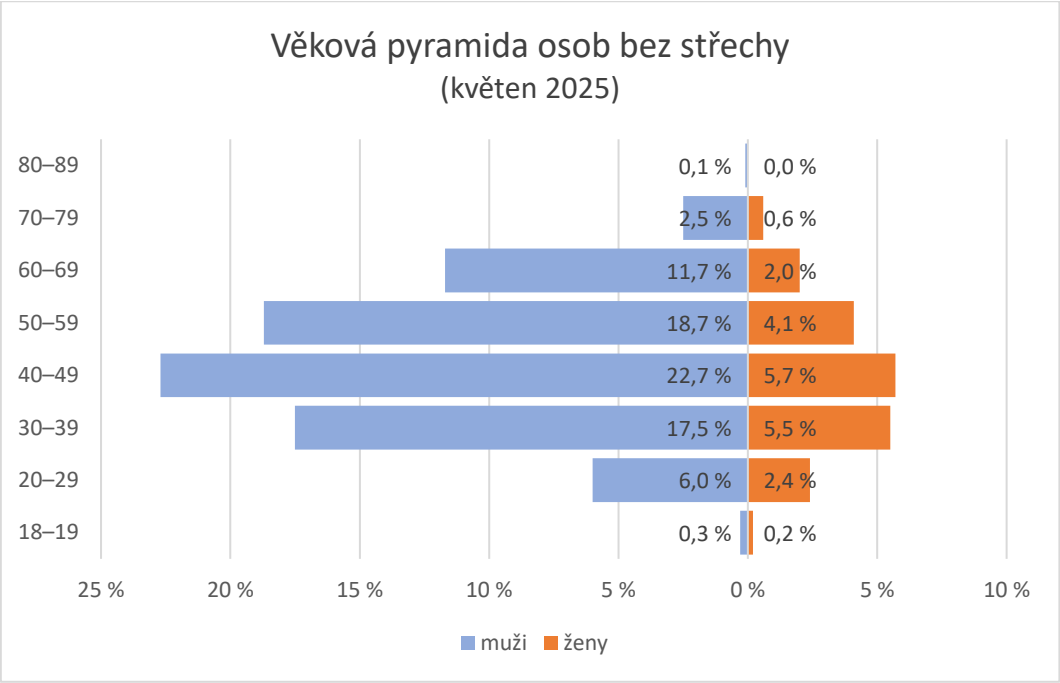

Nejpočetněji zastoupenou věkovou kategorii mezi osobami bez střechy představují osoby ve středu produktivního věku, tedy ve věku 40–49 let, které se na celkovém počtu podílejí více než čtvrtinou (28,4 %). Další nejvíce početnou věkovou skupinou jsou osoby ve věku 30–39 let (23,0 %). Početnou skupinu tvoří i padesátníci (22,8 %).

Nejméně zastoupenými věkovými skupinami jsou osoby ve věku 80 a více let a osoby ve věku 18 až 19 let. Osoby ve věku 80 a více let tvoří 0,1 % osob bez střechy. Nejmladších osob bez střechy (18–19 let) se v Česku nachází 0,5 %.

Ve dvou nejvíce zastoupených věkových kategoriích (50–59 a 40–49) je poměr mužů a žen zhruba 4:1. V mladší kategorii osob 30–39 činí poměř mužů a žen 3:1. Ve starší, méně zastoupené věkové kategorii je poměr mužů a žen dokonce 5:1.

Graf 7: Zastoupení mužů a žen (osob bez střechy) ve třech základních věkových kategoriích (N = 8 782; podrobná data), květen 2025

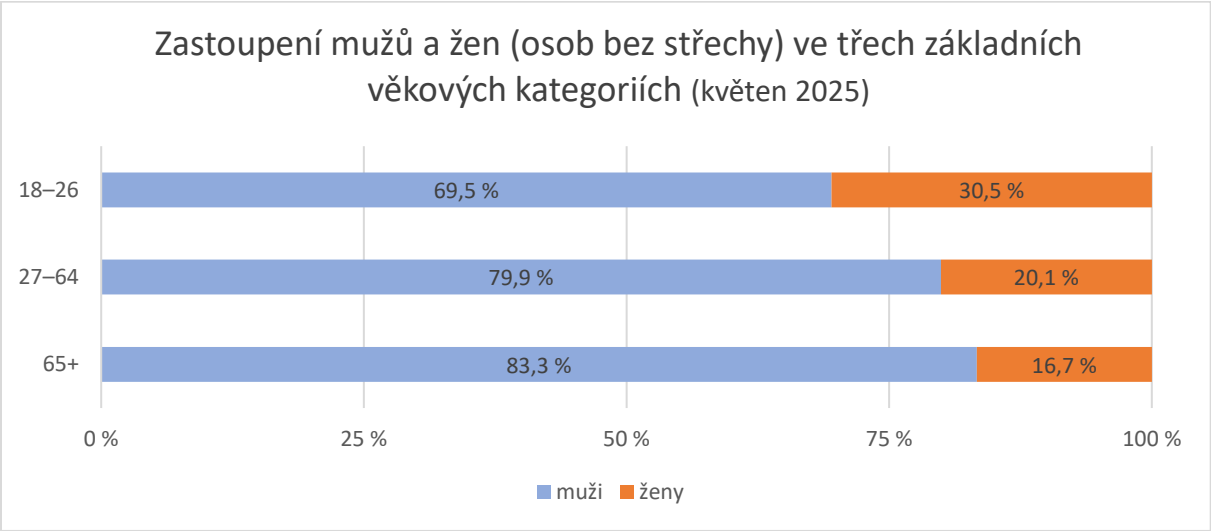

Ve třech hlavních věkových kategorií (18–26, 27–64, 65+) se také liší poměr mužů a žen. **U nejmladší věkové kategorie (18–26) dosahuje zastoupení žen téměř jedné třetiny (30,5 %).** U starších věkových skupin poměr žen klesá. U věkové skupiny produktivního věku (27–64) dosahuje jedné pětiny (20,1 %). U seniorů nad 65 % pak pouze 16,7 %.

Osoby bez střechy podle obvyklého místa přespávání

U každé sečtené osoby se dále zjišťovalo její **současné obvyklé místo přespávání**. Za současné místo byly považovány přibližně poslední dva týdny před sčítacím týdnem (12.–18. května 2025), tedy místo, kde osoba bez střechy nad hlavou v tomto období nejčastěji přespávala.

Současné obvyklé místo přespávání bylo zjištěno u 8 993 ze 9 056 sečtených osob bez střechy. Na celkový počet 11 641 osob bez střechy v ČR byl údaj na základě zjištěného poměru současného obvyklého přespávání modelován.

Graf 8: Osoby bez střechy podle současného obvyklého místa přespávání (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

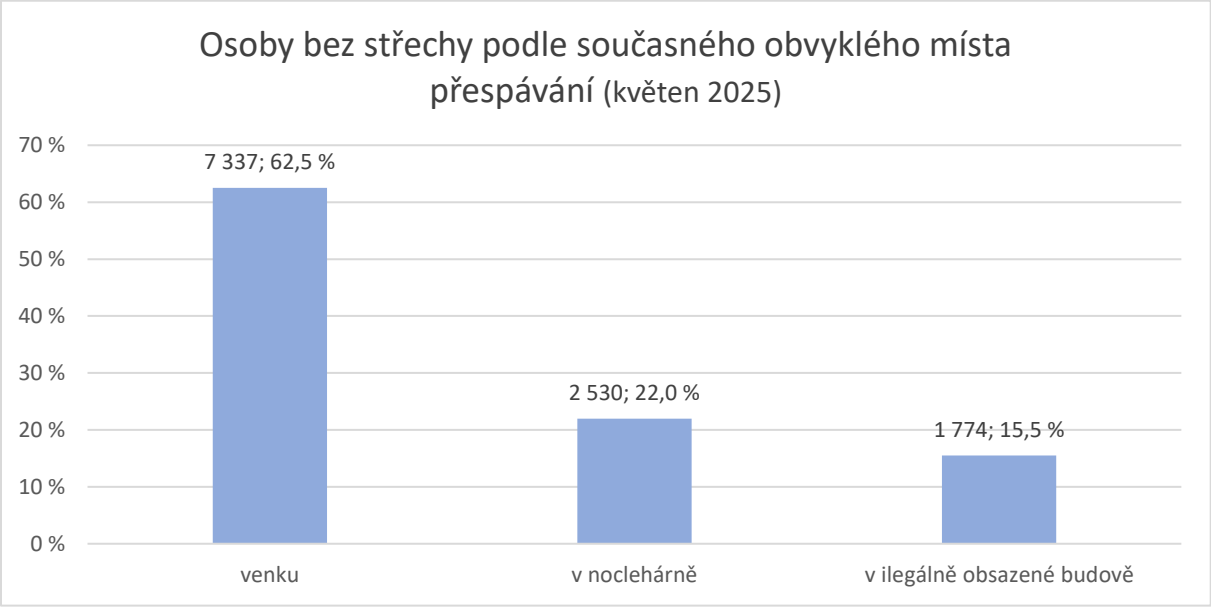

Osoby bez střechy nejčastěji přespávají venku (62,5 %). Více než pětina z nich (22,0 %) obvykle přespává v noclehárně a dalších 15,5 % v ilegálně obývané budově.

Oproti sčítání osob bez střechy v roce 2019 se v rámci kategorie ETHOS bez střechy nově rozlišovaly tři druhy míst přespávání místo původních dvou. V roce 2019 se zjišťovalo, zda osoba bez střechy přespává venku, nebo v noclehárně. Nyní byla původní subkategorie venku — zahrnující osoby přežívající venku či ve veřejně přístupných prostorách, případně ilegálně přebývající v prostorách, které nejsou k bydlení určeny, ale i v chatkách, chalupách a dalších nebytových prostorách bez souhlasu majitele) – rozdělena na dvě samostatné skupiny: přespávání venku a přespávání v ilegálně obývané budově. Tím vznikly tři sledované typy míst přespávání: venku, v noclehárně a v ilegálně obývané budově. Pro účely srovnání se sčítáním osob bez střechy z roku 2019 a s výběrovým sčítáním z roku 2022 byly počty osob z roku 2025, které přespávají venku a v ilegálně obývaných budovách, sloučeny do jedné kategorie.

Při srovnání sledovaných let lze zjistit, že v roce 2019 přespávala téměř čtvrtina osob bez střechy (23 %) nejčastěji v noclehárně, v roce 2025 to bylo 22,0 %. Zbývajících 77 % osob v roce 2019 přespávalo venku, v roce 2025 pak 78,0 %. Navzdory předchozím obavám o porovnatelnost obou

šetření lze tedy konstatovat, že změna měsíce, ve kterém se sčítání osob bez střechy uskutečnilo, se v obvyklém místě přespávání těchto osob nijak významně neprojevila. Venkovní teplota se ve sčítacím týdnu roku 2019 (8.–14. dubna) pohybovala mezi 10 a 12 °C, v týdnu sčítání roku 2025 (12.–18. května 2025) dosahovala 14 až 16 °C.

Graf 9: Osoby bez střechy v krajích podle současného obvyklého místa přespávání (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

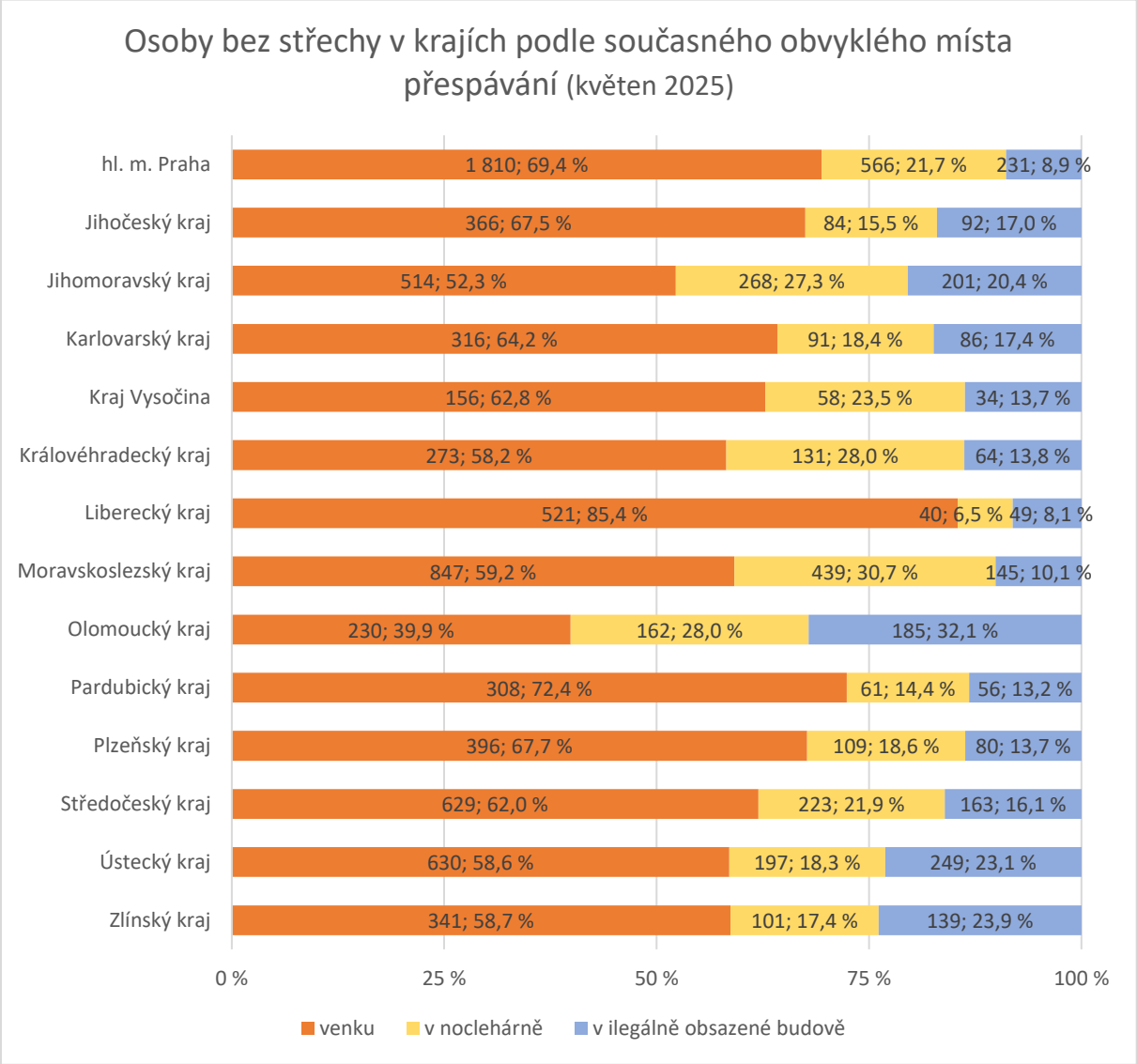

Při porovnání současného obvyklého místa přespávání osob bez střechy mezi jednotlivými kraji nejvíce z průměru vybočují Liberecký, Olomoucký a Jihomoravský kraj. V Libereckém kraji přespává venku nejčastěji 85,4 % osob bez střechy, zatímco v noclehárně pouze 6,5 % a v ilegálně obývané budově 8,1 %. V Olomouckém kraji je výraznější podíl osob bez střechy, které přebývají v ilegálně obývaných budovách (32,1 %), zatímco venku přespává 39,9 % a v noclehárně nejméně (28,0 %). V Jihomoravském kraji přespává venku oproti celostátnímu průměru relativně méně osob bez střechy (52,3 %), dále o 5,4 procentního bodu mají vyšší podíl osoby přespávající na noclehárně (27,3 %) a o 4,9 procentního bodu více v ilegálně obývané budově (20,4 %).

Graf 10: Zastoupení mužů a žen (osob bez střechy) v kategoriích obvyklého současného místa přespávání (N = 8 993; podrobná data), květen 2025

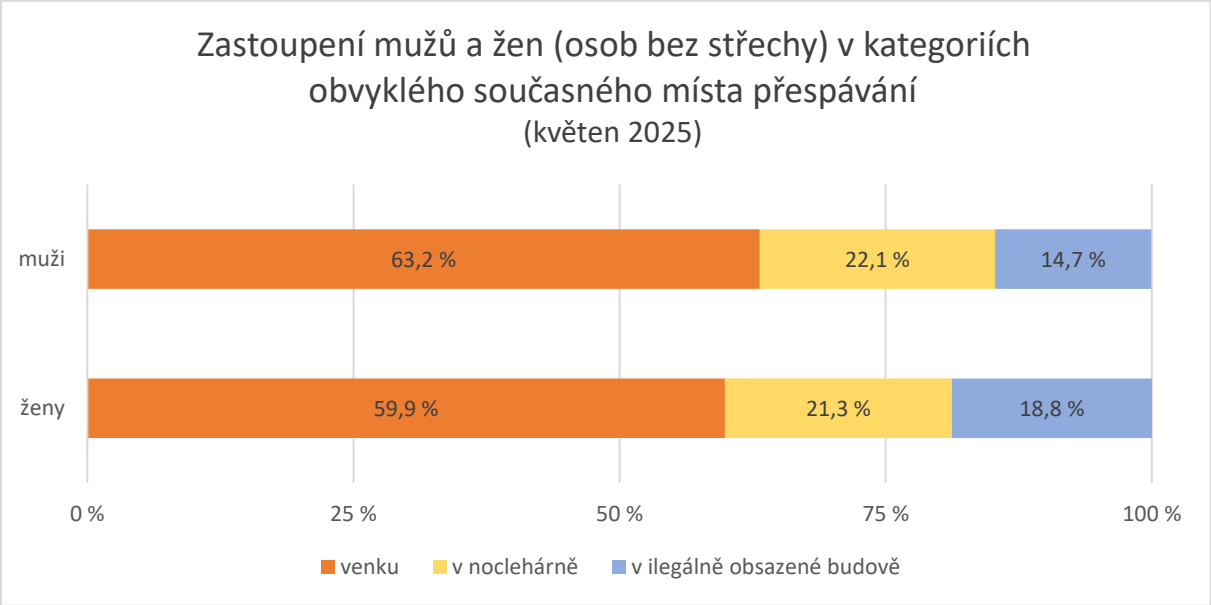

Preferované místo přespávání se mezi muži a ženami mírně liší. **Menší podíl žen**, při srovnání s muži, **přespává venku (59,9 %) a na noclehárně (21,3 %) a naopak častěji přespávají v ilegálně obývaných budovách (18,8 %).**

Graf 11: Osoby bez střechy podle obvyklého současného místa přespávání a podle věkových kategorií N = 8 720; podrobná data), květen 2025

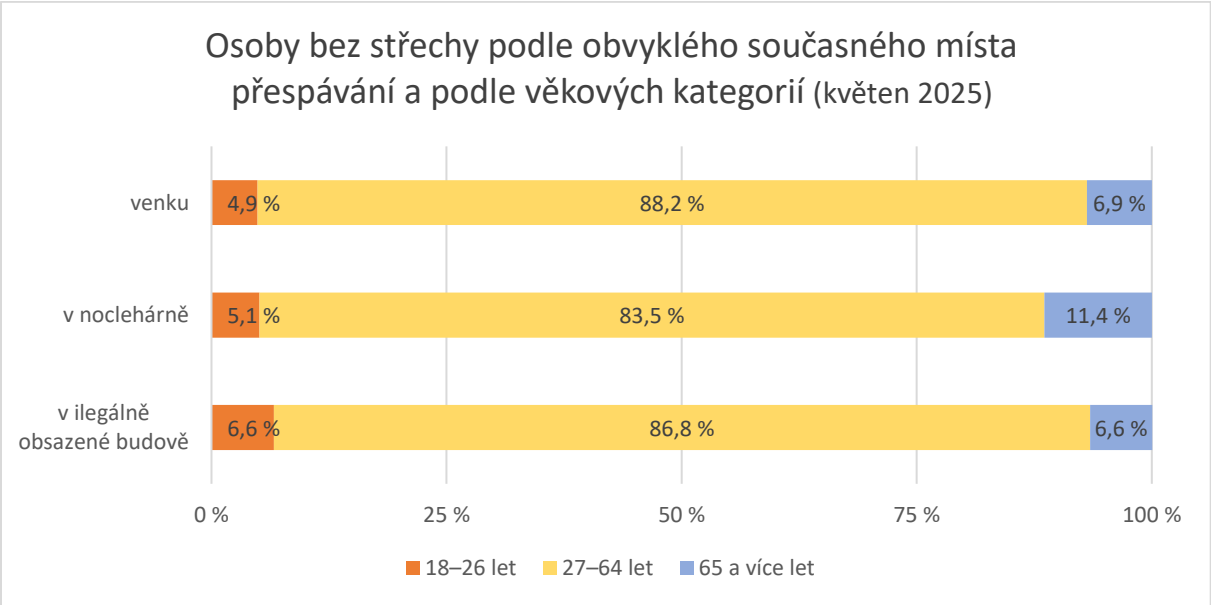

Při rozdělení obvyklého současného místa přespávání podle věkové kategorie se nejvíce liší zastoupení osob bez střechy v noclehárnách. **Klienty nocleháren jsou ve více než jedné desetině (11,4 %) případů senioři ve věku 65 a více let.** Tato věková kategorie tvoří 6,9 % mezi osobami přespávajícími venku a 6,6 % mezi osobami v ilegálně obývaných budovách. Mladí dospělí (osoby ve věku mezi 18 a 26 lety) mají relativně vyšší zastoupení v ilegálně obývaných budovách, jedná se o 6,6 %.

Osoby bez střechy podle doby strávené bez střechy

Údaj o době strávené bez střechy byl zjištěn u 7 117 ze 9 056 sečtených osob bez střechy. Na celkový počet 11 641 osob bez střechy v ČR byl údaj na základě zjištěného poměru doby bez střechy modelován.

Graf 12: Osoby bez střechy podle doby strávené bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

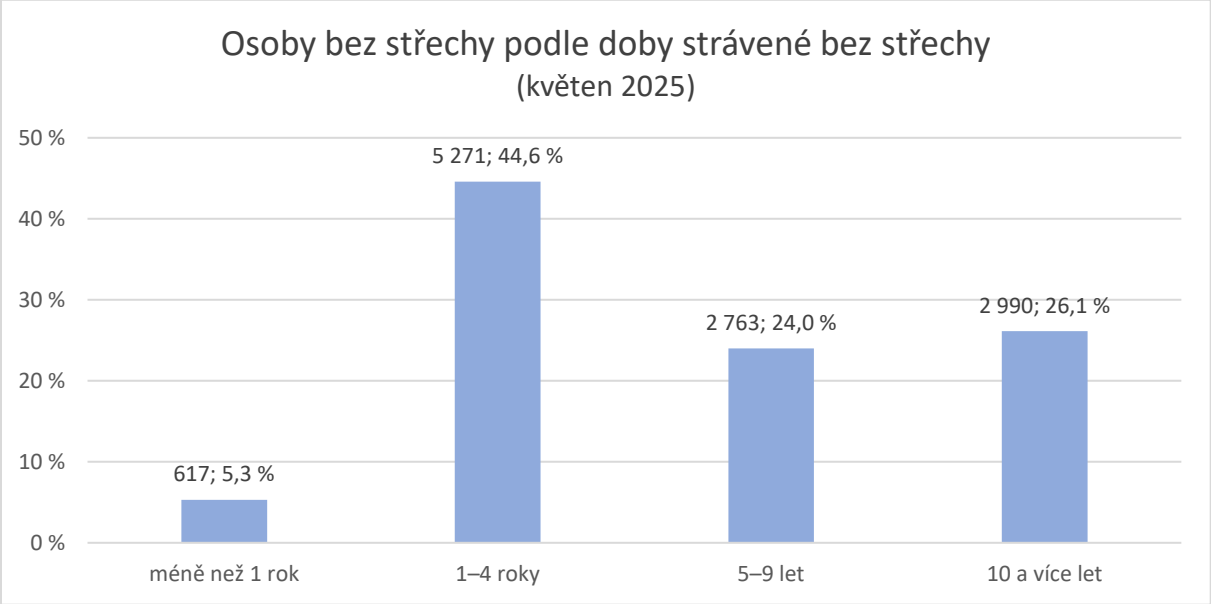

Mezi osobami bez střechy strávilo na ulici méně než 1 rok 617 osob (5,3 %), 1–4 roky 5 271 osob (44,6 %), 5–9 let 2 763 osob (24,0 %) a 10 a více let 2 990 osob (26,1 %). **Nejpočetnější skupinu osob bez střechy v Česku tvoří lidé, kteří na ulici žijí 1–4 roky.**

Graf 13: Osoby bez střechy v krajích podle doby strávené bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

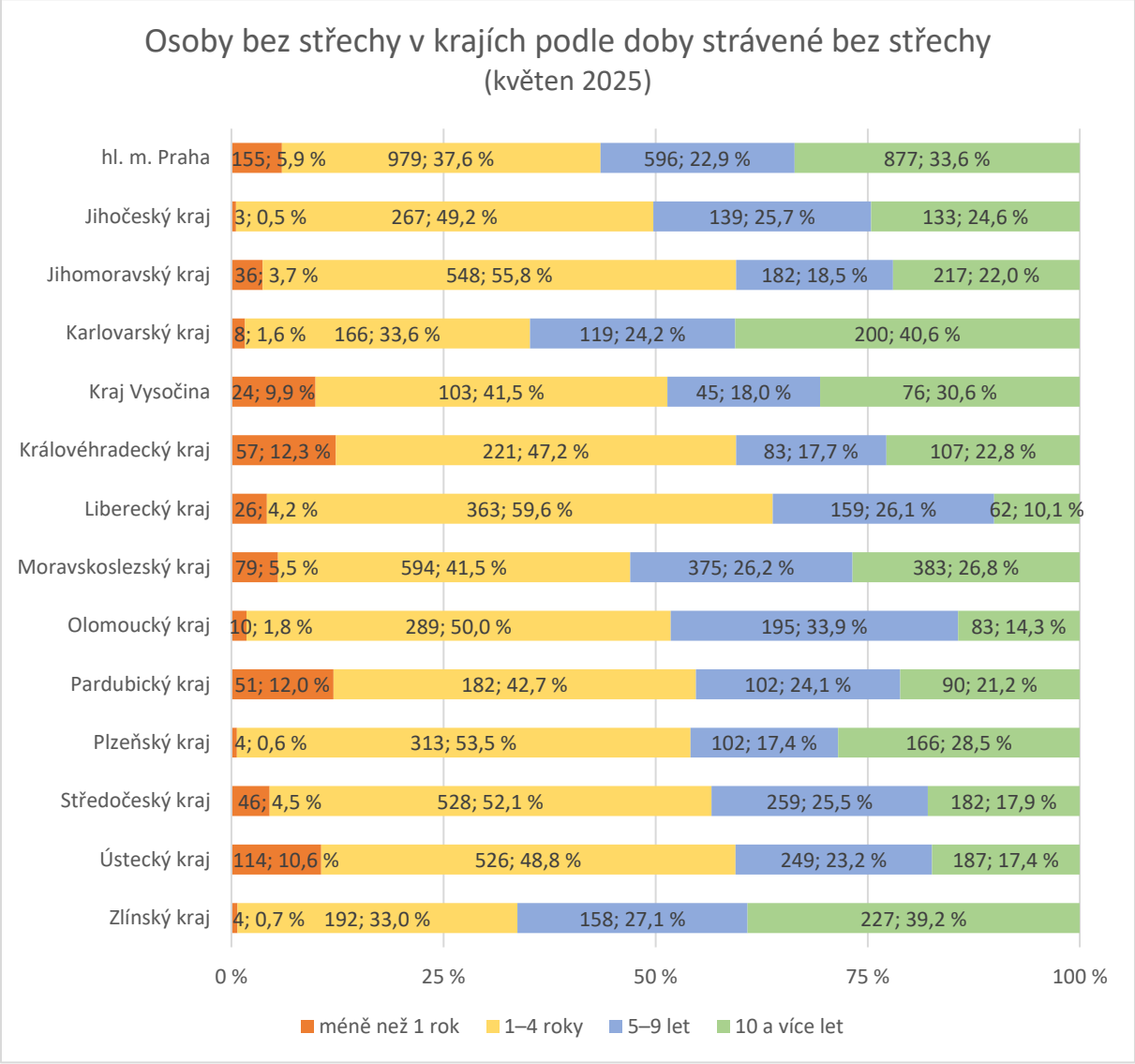

Také ve většině krajů tvoří nejpočetnější skupinu osoby, které žijí na ulici 1–4 roky. Od tohoto se odlišují Zlínský a Karlovarský kraj, kde převažují osoby, jež bez střechy strávily více než 10 let. V Karlovarském kraji jde o více než čtyři desetiny všech osob bez střechy (40,6 %), zatímco do kategorie 1–4 roky spadá 33,6 % osob. Ve Zlínském kraji žije na ulici déle než 10 let téměř 40 % osob bez střechy (39,2 %), zatímco v kategorii 1–4 roky je to téměř třetina osob (33,0 %).

Graf 14: Osoby bez střechy podle doby strávené bez střechy a pohlaví (N = 7 117; podrobná data), květen 2025

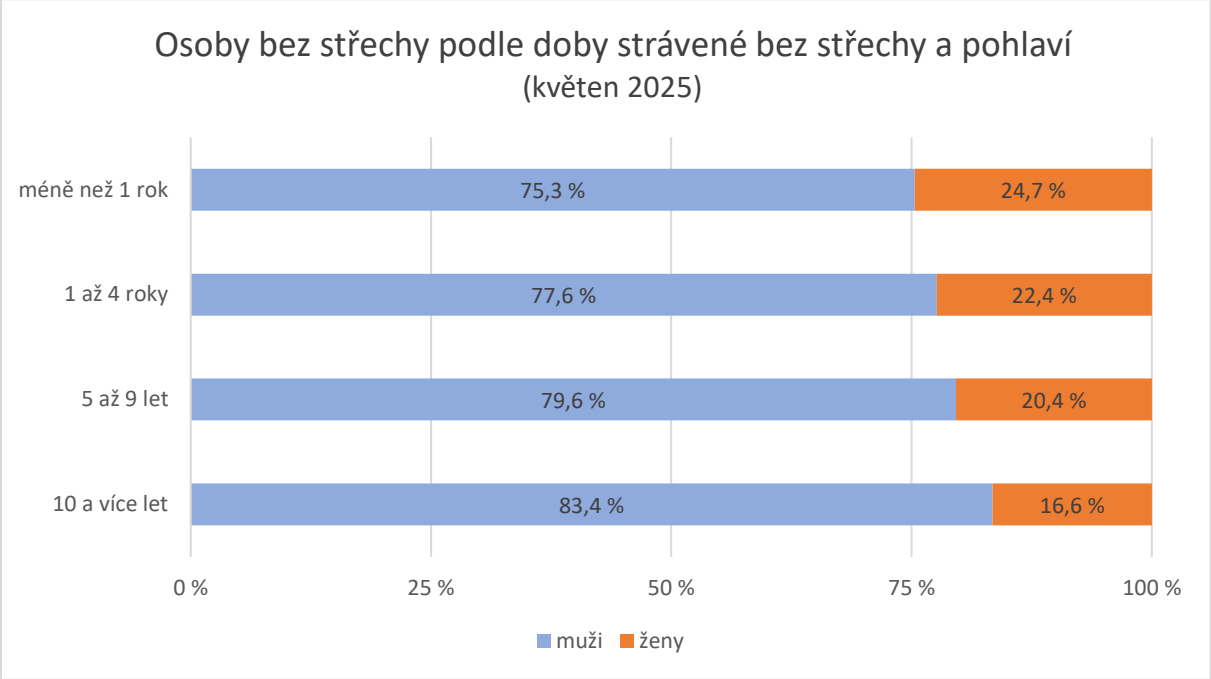

Při pohledu na procentuální zastoupení pohlaví osob bez střechy v kategoriích doby strávené bez střechy je jasně patrné, že **s přibývající dobou bez střechy roste poměr mužů**. V kategorii doby bez střechy menší než 1 rok tvoří muži tři čtvrtiny (75,3 %), u délky pobytu bez střechy 10 a více let tvoří již více než čtyři pětiny (83,4 %).

Graf 15: Osoby bez střechy podle věkových kategorií a doby bez střechy (N = 7 086; podrobná data), květen 2025

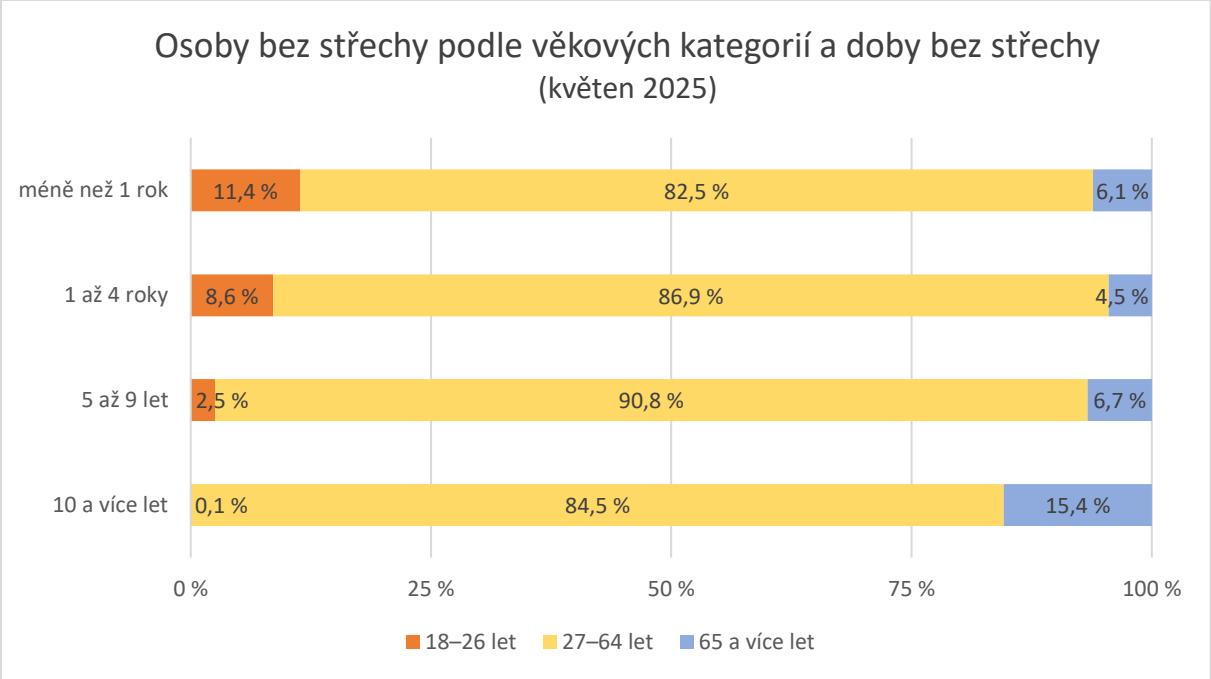

Ze sčítání osob bez střechy vyplývá, že s rostoucím věkem osob bez střechy roste doba strávená na ulici. U kategorie doby bez střechy kratší než jeden rok je mladých dospělých jedna desetina (11,4 %)

a seniorů 6,4 %. U kategorie s nejdelší dobou bez střechy (10 a více let) je to zanedbatelných 0,1 % mladých dospělých a naopak více než 15 % seniorů (osob bez střechy starších 65 let).

Osoby bez střechy podle státního občanství

Státní občanství bylo zjištěno u 8 720 ze 9 056 sečtených osob bez střechy. Na celkový počet 11 641 osob bez střechy v ČR byl údaj na základě zjištěného poměru Čechů a cizinců modelován.

V roce 2025 se kromě čtyř základních údajů o každé osobě bez střechy (pohlaví, věk, místo přespávání a doba bez střechy) sledovalo také státní občanství (české/jiné).

Graf 16: Osoby bez střechy podle státního občanství (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

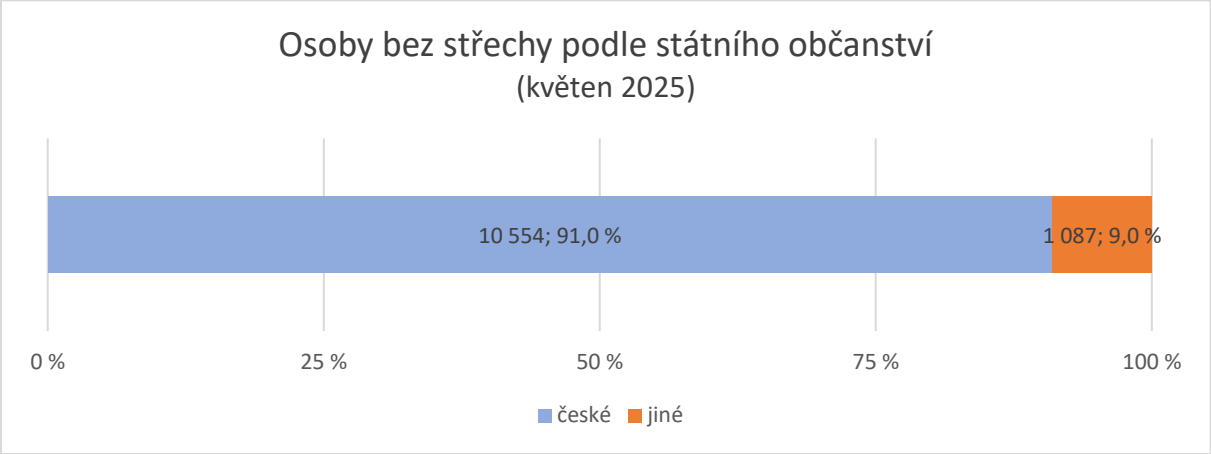

V České republice má české státní občanství 91,0 % osob bez střechy, méně než desetina (9,0 %) má občanství jiné.

Při pohledu na rozložení této kategorie v jednotlivých krajích výrazně vyčnívá hlavní město Praha a Plzeňský kraj, které vykazují vyšší podíl osob bez střechy s jiným než českým státním občanstvím. V hl. m. Praha tvoří cizinci 19,4 % osob bez střechy a v Plzeňském kraji dokonce 21,8 %. Naopak nejnižší zastoupení cizinců mezi osobami bez střechy je ve Zlínském kraji (3,2 %), Karlovarském kraji (4,3 %), Libereckém kraji (2,1 %) a nejméně v Ústeckém kraji (2,0 %).

Graf 17: Osoby bez střechy v krajích podle státního občanství (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025

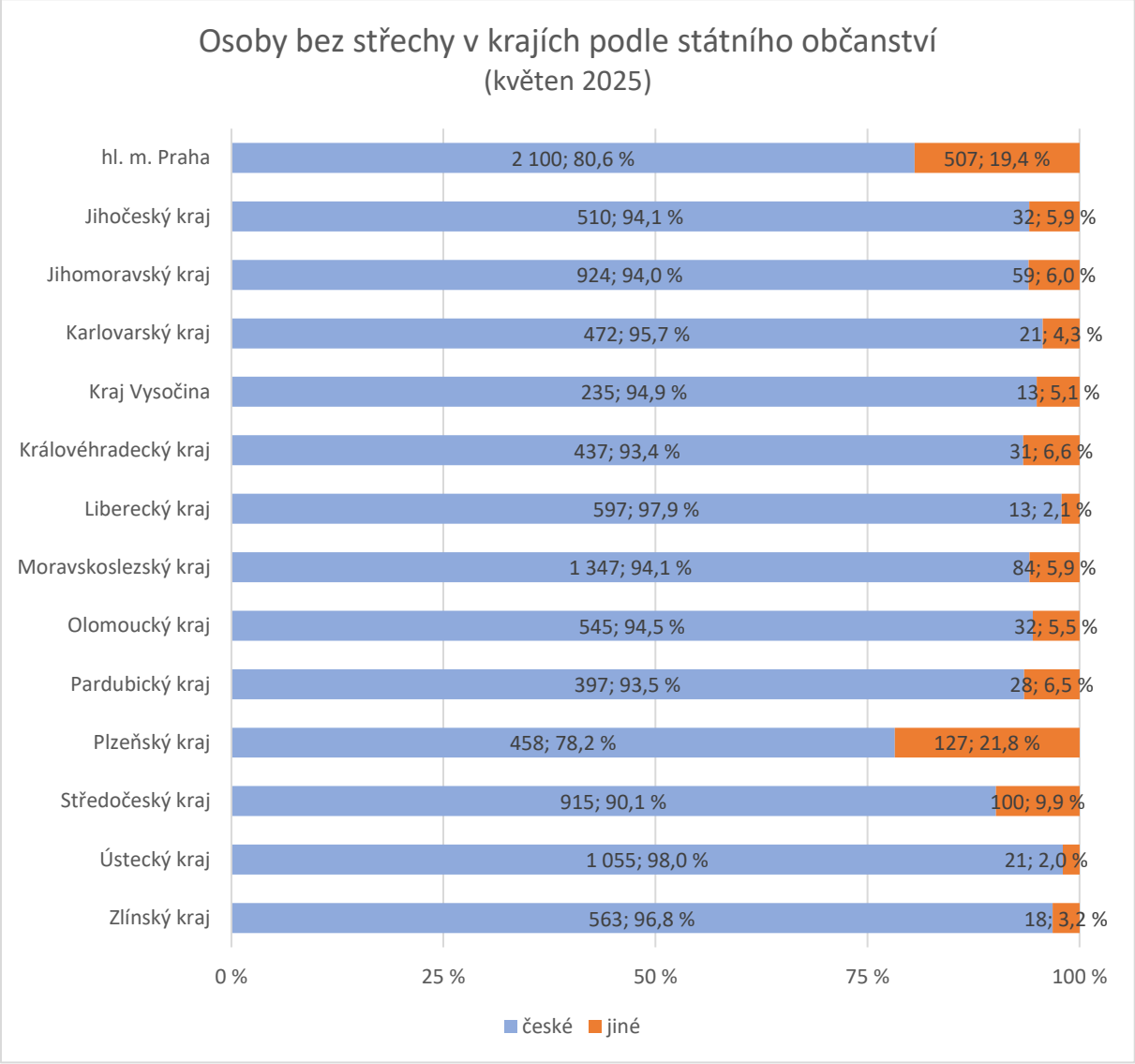

Porovnání počtu cizinců v kategorii osob bez střechy nelze s předchozími sčítáními provést, jelikož byl tento údaj do sčítání zařazen poprvé až v roce 2025.

A.1.3. Souhrn – osoby bez střechy

Tabulka 4: Souhrn počtu osob v kategorii osob bez střechy

kategorie bytové nouze	věková kategorie	počet mužů	počet žen	počet osob	interval spolehlivosti
osoby bez střechy	18–26 let	417	183	11 641	±7 %
	27–64 let	8 093	2 032		
	65 a více let	763	153		

- V České republice se v květnu 2025 nacházelo 11 641 osob bez střechy, což představuje nárůst o pouhých 33 osob oproti předchozímu sčítání z roku 2019.
- **Největší pokles** počtu osob bez střechy oproti roku 2019 byl zaznamenán v **Pardubickém kraji**, zatímco **největší nárůst** vykazuje **hlavní město Praha**.
- V přepočtu na počet obyvatel připadá v České republice **106,7 osoby bez střechy na 100 000 obyvatel**.
    - Nejvyšší podíl osob bez střechy je v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praha.
    - Naopak nejnižší podíl vykazují Kraj Vysočina a Jihomoravský kraj.
- **Muži tvoří 79,5 %** všech osob bez střechy, **ženy přibližně pětinu (20,5 %).**
    - Nejvyšší podíl mužů je v Kraji Vysočina a Pardubickém kraji.
    - Nejvyšší podíl žen je v Královéhradeckém kraji a Karlovarském kraji.
- Z hlediska věku je **nejvíce osob bez střechy ve věkové kategorii 50–64 let** (31,9 %).
    - Osob v nejmladší věkové kategorii (18–26 let) je 5,1 %.
    - Osob v nejstarší věkové kategorii (65 a více let) 7,9 %.
- **Nejčastějším místem přespávání je pobyt venku (62,5 %)**, následují noclehárny (22,0 %) a ilegálně obývané budovy (15,5 %).
- Podle délky života bez střechy je **nejvíce osob (44,6 %)** v této situaci **1–4 roky**, **nejméně osob (5,3 %)** je bez střechy **méně než rok.**
    - **Déle než 10 let** je bez střechy **víc než čtvrtina** osob bez střechy (26,1 %).
- **České státní občanství má 91,0 % osob bez střechy, cizinci tvoří 9,0 %.**
    - Nejvyšší podíl cizinců mezi osobami bez střechy je v Plzeňském kraji (21,8 %) a v hlavním městě Praha (19,4 %).
    - Nejnižší podíl cizinců mezi osobami bez střechy je v Ústeckém kraji (2,0 %).

A.2. Osoby bez bytu

Následující část zprávy se věnuje sčítání osob v azylových domech, v domech na půl cesty, ve zdravotnických zařízeních, ve vězeňských zařízeních, v obecních ubytovnách, v komerčních ubytovacích zařízeních (komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech), osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení a osob v tréninkovém bydlení. Sčítání každé z uvedených subkategorií probíhalo dle určeného postupu/metodiky, která je stručně uvedena v úvodu každé subkategorie, následována zjištěními z výzkumu.

A.2.1. Osoby v azylových domech

Azylové domy jsou registrovanou pobytovou sociální službou, podle **§ 57 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách,** která poskytuje dočasné ubytování a základní podporu lidem v nepříznivé sociální situaci spojené se ztrátou bydlení. Jsou určeny dospělým jednotlivcům i rodinám s dětmi, kteří se ocitli bez střechy nad hlavou. Cílem azylových domů není jen poskytnout na přechodnou dobu bezpečné místo k životu, ale také odborné poradenství a podporu při hledání zaměstnání a trvalého bydlení, stejně jako pomoc při uplatňování práv a řešení sociálních, právních či zdravotních problémů. Azylové domy tak mají pomáhat lidem v krizových situacích stabilizovat jejich životní podmínky a směřovat k návratu do běžného samostatného života.

A.2.1.1. Metodologie

Cílem sčítání osob v azylových domech bylo provést vyčerpávající šetření o počtu osob žijících v azylových domech.

Zjišťované údaje na úrovni osob:

- Pohlaví každého člena domácnosti (muž/žena)
- Věk každého člena domácnosti
- Délka pobytu bez střechy/bytu (alespoň odhad)
- Identifikátor domácnosti
- Státní občanství (konkrétní údaj)
- Obec, kde se azylový dům nachází

Postup sčítání v této subkategorii vycházel z Metodiky RILSA (2023). Ústřední oporou se stal Registr poskytovatelů sociálních služeb (RPSS) MPSV. V něm jsou vedeni všichni poskytovatelé dané sociální služby a jednotlivá zařízení, ve kterých danou službu poskytují, včetně jejich adresy,[3] vedoucího zařízení, telefonického kontaktu, e-mailové adresy a internetové stránky.

Každý poskytovatel může provozovat jedno či více zařízení, přičemž kapacita azylových domů se v době sčítání pohybovala od zařízení určeného pro 4 osoby po zařízení s kapacitou 103 osob. V březnu 2025 bylo v RPSS zaregistrováno 211 zařízení a 133 poskytovatelů pobytové služby azylový dům (z toho 1 poskytovatel poskytující 1 sociální službu s již ukončenou registrací). U všech poskytovatelů byl aktualizován e-mailový kontakt uvedený v RPSS.

[3] V případě azylových domů s utajenou adresou nebyla známa konkrétní adresa, ale údaje byly při zpracování dat ze sčítání vztaženy k obci, kde se takové zařízení nacházelo.

Přibližně měsíc před **datem sčítání**, které bylo stanoveno na **noc ze soboty 17. 5. na neděli 18. května 2025**, bylo e-mailem osloveno všech 132 poskytovatelů a 210 zařízení poskytujících pobytovou službu azylový dům, kteří byli uvedeni v RPSS. Cílem bylo informovat je s předstihem o nadcházejícím sčítání osob žijících v azylových domech a požádat je o spolupráci, vysvětlit cíl sčítání a jeho význam. Sčítací arch ve formátu MS Excel byl poskytovatelům pobytových služeb azylových domů zaslán elektronicky přibližně týden před termínem, za který by měly být údaje vyplněny, bylo připomenuto datum sčítání a termín, do kterého je třeba sčítací arch zaslat zpět.

Termín pro odeslání elektronického sčítacího archu ve formátu MS Excel byl stanoven na týden po datu, ke kterému měly být osoby sečteny. Poskytovatelé, kteří data v tomto termínu neposkytli, byli znovu elektronickou nebo telefonickou cestou zdvořile požádáni o zaslání vyplněného sčítacího archu.

Data byla sbírána za jednotlivá zařízení a poté seskupována do jednotné datové matice. Následovalo čištění, kontrola dat a jejich analýza.

Data byla zjištěna za 198 zařízení (94,3 %), z toho 3 zařízení uvedla, že v době sčítání žádné osobě službu neposkytovala (z toho 2 zařízení ukončovala provoz). Za zbylých 12 zařízení byla data modelována – dopočítána na základě informací o kapacitě zařízení a cílové skupině (muži, ženy, rodiny). **Vzhledem k vysoké úspěšnosti sběru dat jsme interval spolehlivosti stanovili na ±1 %.** Následující tabulka ukazuje zastoupení azylových domů v jednotlivých krajích a také zastoupení azylových domů, ze kterých byla data získána a za kolik dopočítána (modelována).

Tabulka 5: Počet azylových domů v krajích ČR podle počtu azylových domů, ze kterých byla data získána a modelována (N = 210), květen 2025

kraj/počet	počet azylových domů		
	data získána	data modelována	celkem
hl. m. Praha	25	2	27
Jihočeský kraj	13	0	13
Jihomoravský kraj	16	0	16
Karlovarský kraj	3	2	5
Kraj Vysočina	9	0	9
Královéhradecký kraj	7	0	7
Liberecký kraj	8	0	8
Moravskoslezský kraj	31	2	33
Olomoucký kraj	19	1	20
Pardubický kraj	9	0	9
Plzeňský kraj	10	0	10
Středočeský kraj	14	1	15
Ústecký kraj	24	2	26
Zlínský kraj	10	2	12
celkem	198	12	210

Největší počet azylových domů se nachází v Moravskoslezském kraji (33; data získána z 93,9 %), hl. m. Praha (27; data získána z 92,6 %) a Ústeckém kraji (26; data získána z 92,3 %).

Mezi 10 až 20 zařízeními nalezneme v Olomouckém kraji (20; data získána z 95 %), Jihomoravském kraji (16; data získána ze 100 %), Středočeském kraji (15; data získána z 93,3 %), Jihočeském kraji (13; data získána ze 100 %), Zlínském kraji (12; data získána z 83,3 %) a Plzeňském kraji (10; data získána ze 100 %).

Méně než 10 azylových domů je provozováno v Pardubickém kraji a kraji Vysočina (shodně 9; data získána ze 100 %), Libereckém kraji (8; data získána ze 100 %), Královéhradeckém kraji (7; data získána ze 100 %) a Karlovarském kraji (5; data získána z 60 %).

Mapa 3: Počet azylových domů v krajích (N = 210), květen 2025

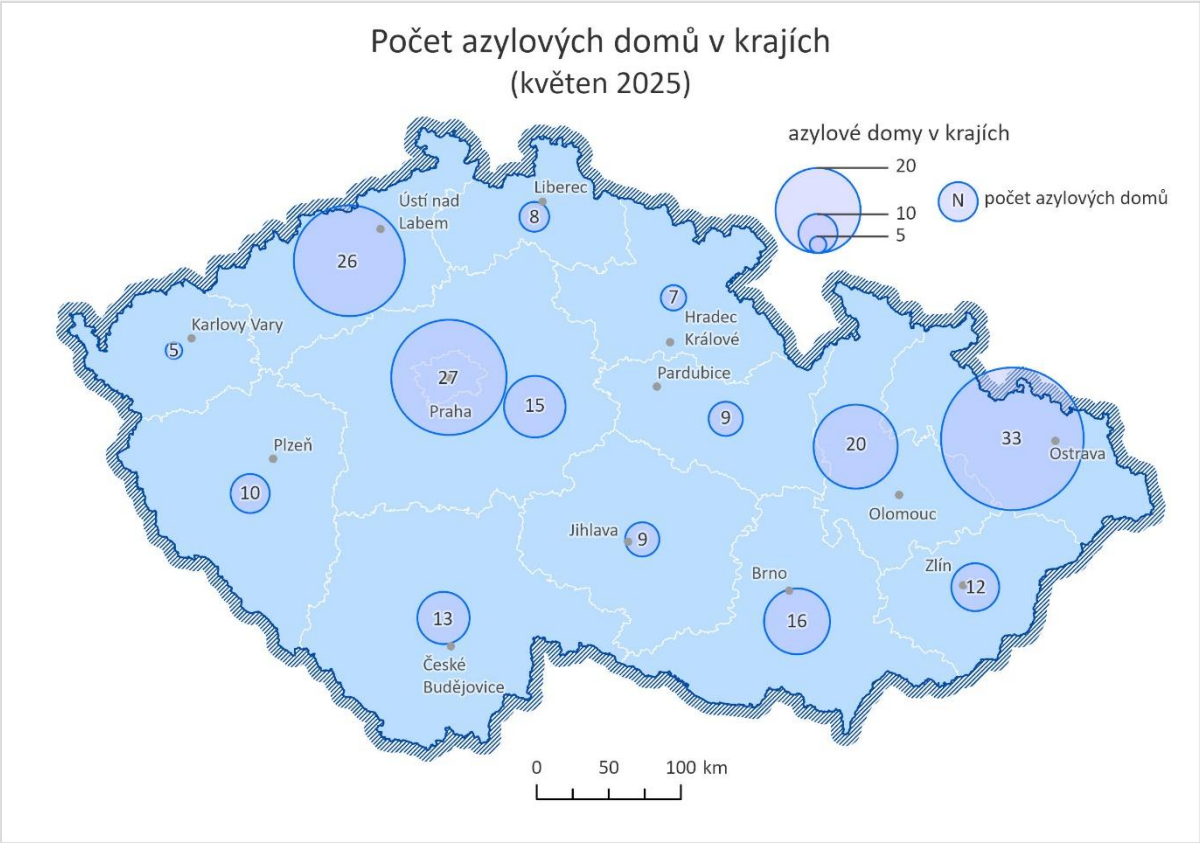

A.2.1.2. Zjištění

Data byla získána za 198 z celkových 210 azylových domů. Všech 198 azylových domů poskytlo podrobná data o osobách v nich žijících – podrobná data jsme získali o 5 490 osobách. Za zbylých 12 zařízení (355 osob) byla data modelována.

Graf 18: Sečtené a modelované osoby v azylových domech (N= 5 845), květen 2025

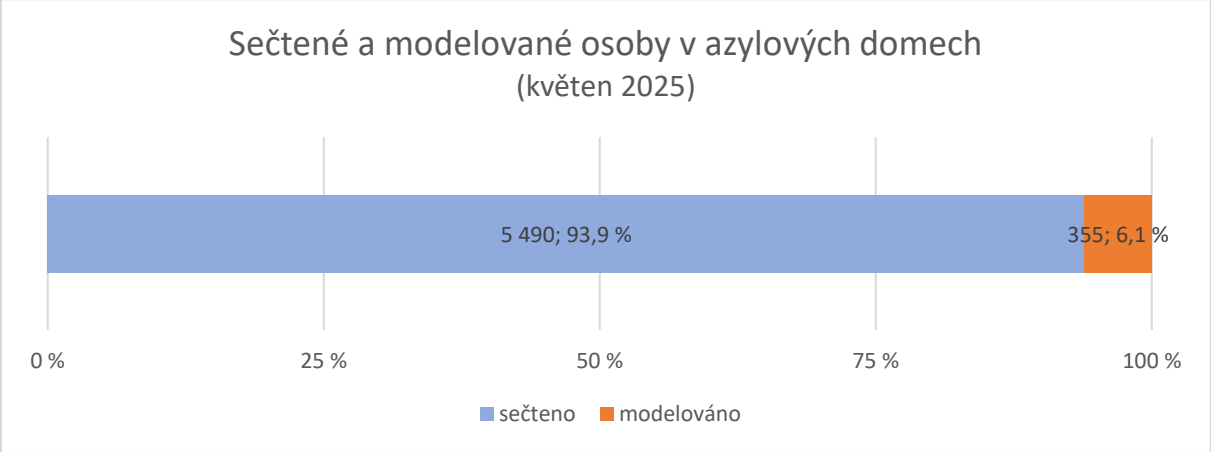

Počet osob žijících v azylových domech v době sčítání – v noci ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025 – odhadujeme na **5 845 osob** (interval spolehlivosti ±1 %; od 5 787 do 5 903 osob), z toho 2 148 osob (36,7 %) jsou děti ve věku 0–17 let a 394 (6,7 %) senioři ve věku 65 a více let.

Osoby v azylových domech žijí v **3 485 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností představuje dvě třetiny (67,0 %; 2 335), podíl vícečlenných domácností dosahuje jedné třetiny všech domácností v azylových domech (33,0 %; 1 150). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 98,1 % (1 127 domácností), ve kterých žije 3 510 osob (z toho 2 141 dětí do 18 let).

Zpráva o vyloučení z bydlení (2024) odhaduje počet osob v azylových domech na 6 000 osob. *Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí* (2024) uvádí, že k 31. 12. 2024 využívalo sociální službu azylový dům 5 417 osob. Zpráva *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022) uvádí, že v azylových domech žije 5 981 osob, přičemž údaj vychází ze SLDB z března 2021. VÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) uvádí odhad počtu osob žijících v azylových domech v noci ze 13. 4. 2019 na 14. 4. 2019 na 6 135 osob. Pro přehlednost jsou data zobrazena také v následující tabulce.

Tabulka 6: Vývoj počtu osob v azylových domech v letech 2019–2025

rok	**2019**	**2022 resp. 2021**	**2024**	**2024 (k 31. 12.)**	**2025**
zdroj	Sčítání osob bez domova v České republice (VÚPSV)	Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (SocioFactor) resp. SLDB	Zpráva o vyloučení z bydlení	Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí (MPSV)	Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS
počet osob	6 135	5 981	6 000 (odhad)	5 417	5 845

Následující mapa uvádí sečtený počet osob v azylových domech v jednotlivých krajích ČR a počet osob v azylových domech na 100 tisíc obyvatel daného kraje. Mapa je dále doplněna o graf, ze kterého je patrný podíl z celkového počtu osob v azylových domech v krajích ČR.

Mapa 4: Počet osob v azylových domech v krajích ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

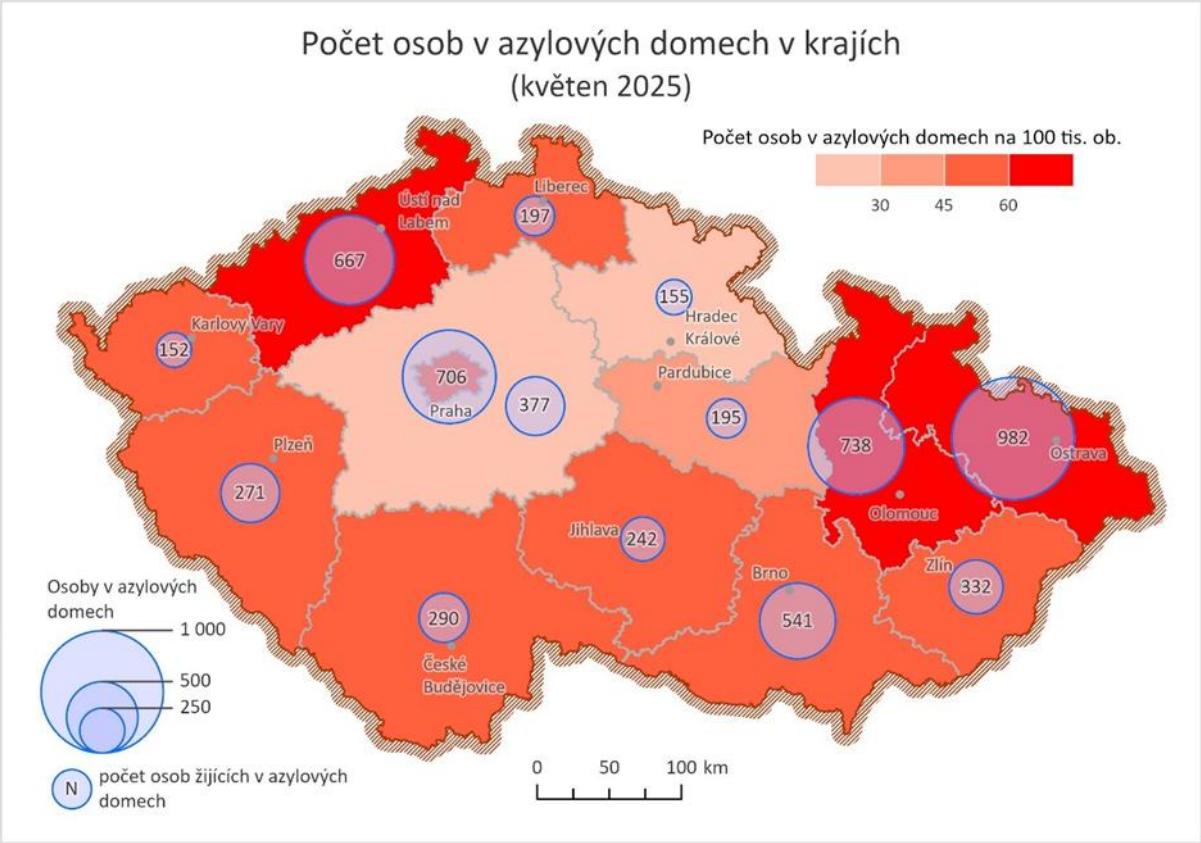

Graf 19: Osoby v azylových domech v krajích ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

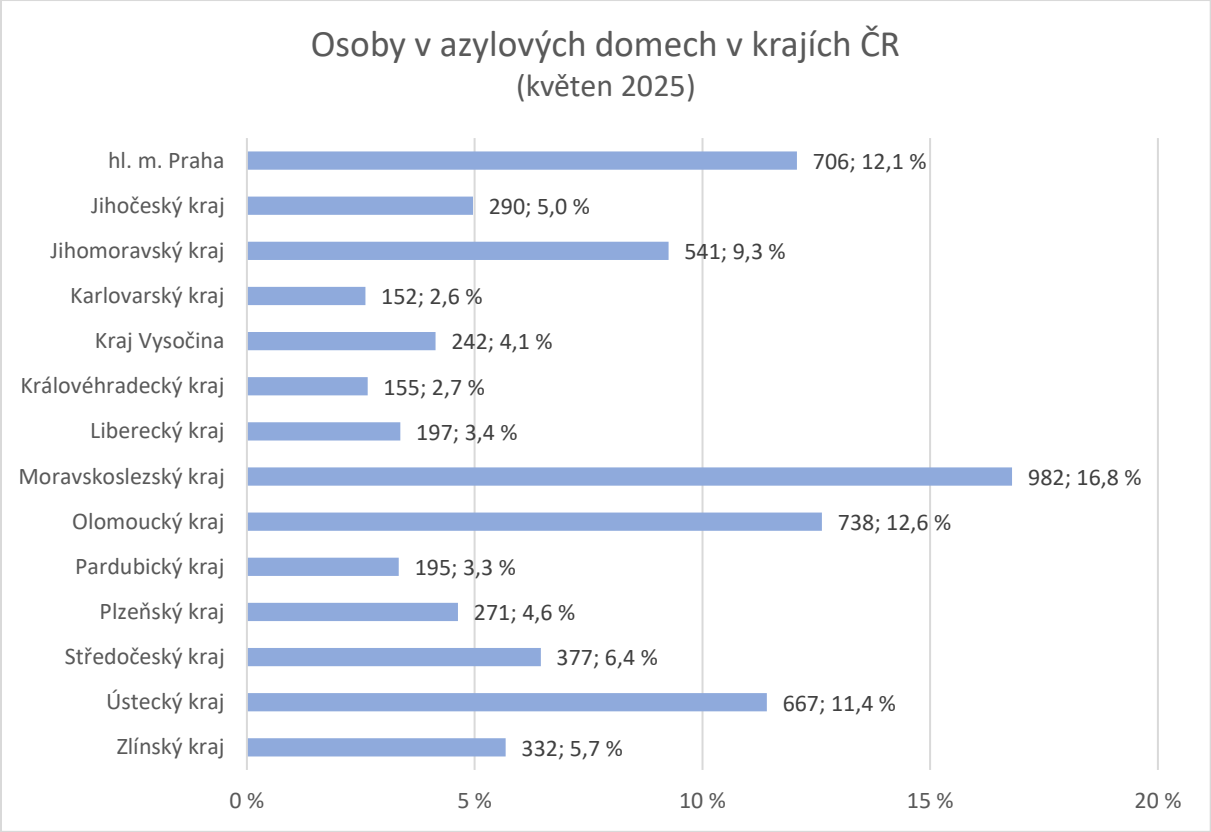

Nejvíce uživatelů sociální služby azylový dům nalezneme v Moravskoslezském kraji, kde jejich počet dosahuje 982 osob a představují tak přibližně šestinu všech klientů této služby (16,8 %). Více než desetina uživatelů obývá azylové domy v Olomouckém kraji (738 osob; 12,6 %), hl. m. Praha (706 osob; 12,1 %) a Ústeckém kraji (667 osob; 11,4 %) a bezmála desetina v Jihomoravském kraji (541 osob; 9,3 %). Co do počtu uživatelů služby azylový dům následuje Středočeský kraj (377 osob; 6,4 %), Jihočeský kraj (290 osob; 5,0 %), Plzeňský kraj (271 osob; 4,6 %), Zlínský kraj (332 osob; 5,7 %), Kraj Vysočina (242 osob; 4,1 %), Liberecký kraj (197 osob; 3,4 %), Pardubický kraj (195 osob; 3,3 %), Královéhradecký kraj (155 osob; 2,7 %) a Karlovarský kraj (152 osob; 2,6 %).

Podrobnější informace o počtu osob v azylových domech na úrovni ORP přináší následující mapa, ze které je patrné, že nejvíce osob v azylových domech žije v Praze a větších městech či jejich správních obvodech – zejména v Brně, Olomouci, Ostravě.

Mapa 5: Počet osob v azylových domech v SO ORP (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

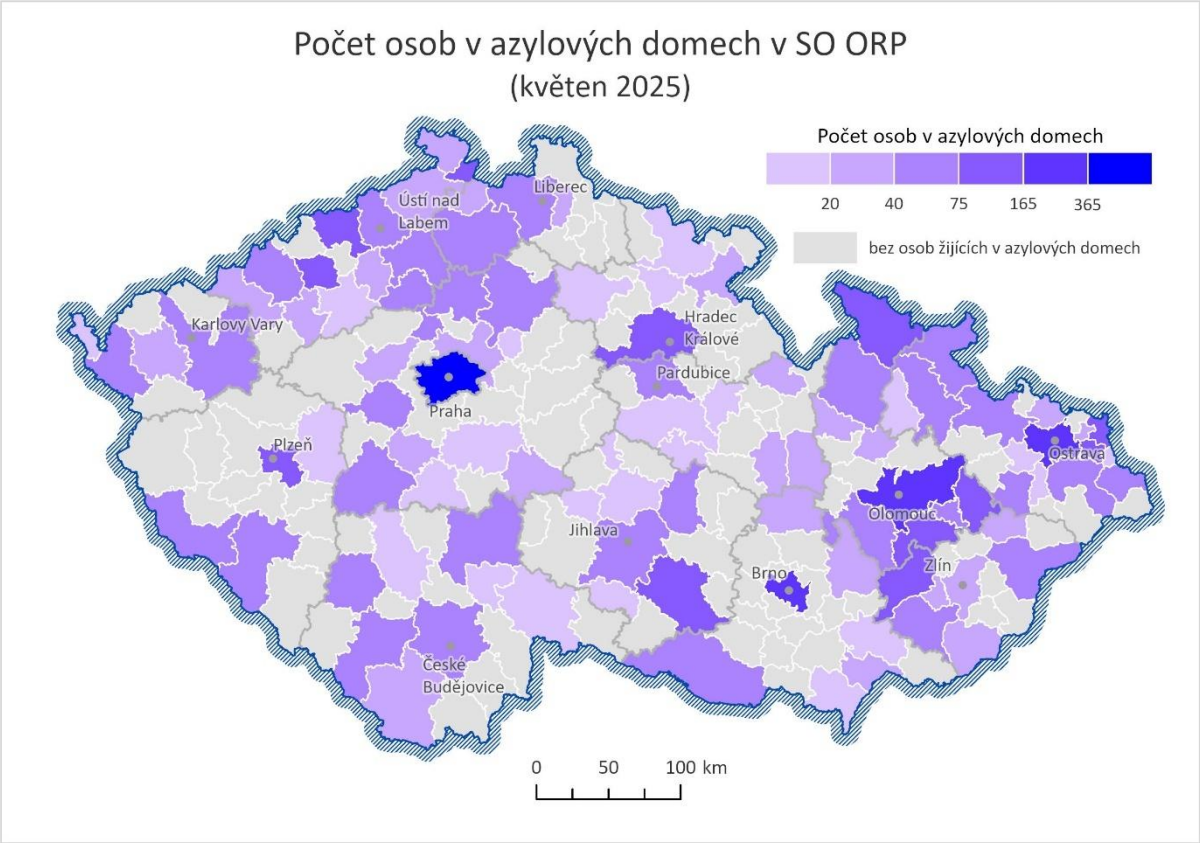

Osoby v azylových domech podle pohlaví a věku

Následující část se věnuje osobám v azylových domech podle pohlaví, hlavních věkových skupin a vybraných věkových skupin. Údaje o věku a pohlaví byly získány u všech osob, u kterých se podařilo získat podrobná data, tedy u 5 490 osob. Za zbylých 355 osob byla data modelována.

Graf 20: Osoby v azylových domech podle pohlaví (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

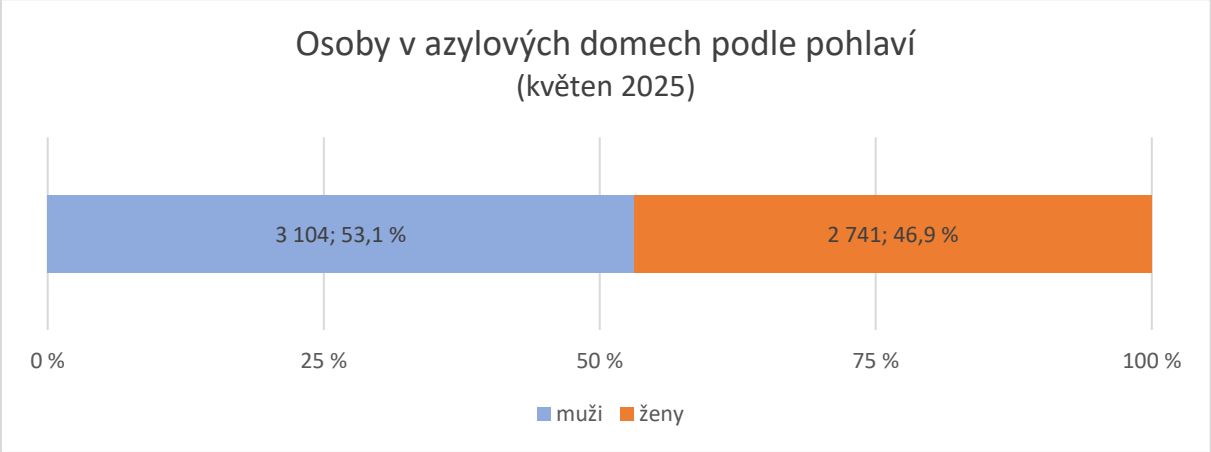

Většinu uživatelů služby azylový dům představují **muži (53,1 %), žen je méně než polovina (46,9 %)**. Složení obyvatel azylových domů podle pohlaví a hlavních či vybraných věkových kategorií je uvedeno níže.

Téměř třemi pětinami jsou v azylových domech zastoupeny osoby **v produktivním věku 18–64 let (56,5 %; 3 303 osob)**. **Více než třetinu** obyvatel azylových domů představují **děti do 18 let (36,7 %; 2 148)** a **6,8 % (394 osob) osoby v seniorském věku 65 a více let**.

Nejmladší obyvatelé azylových domů nemají ani rok, nejstarší sečtené ženě je 85 let a muži 82 let. **Průměrný věk osob v azylových domech je 31,5 roku a medián činí 32 let.**

Graf 21: Osoby v azylových domech podle věkových skupin (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

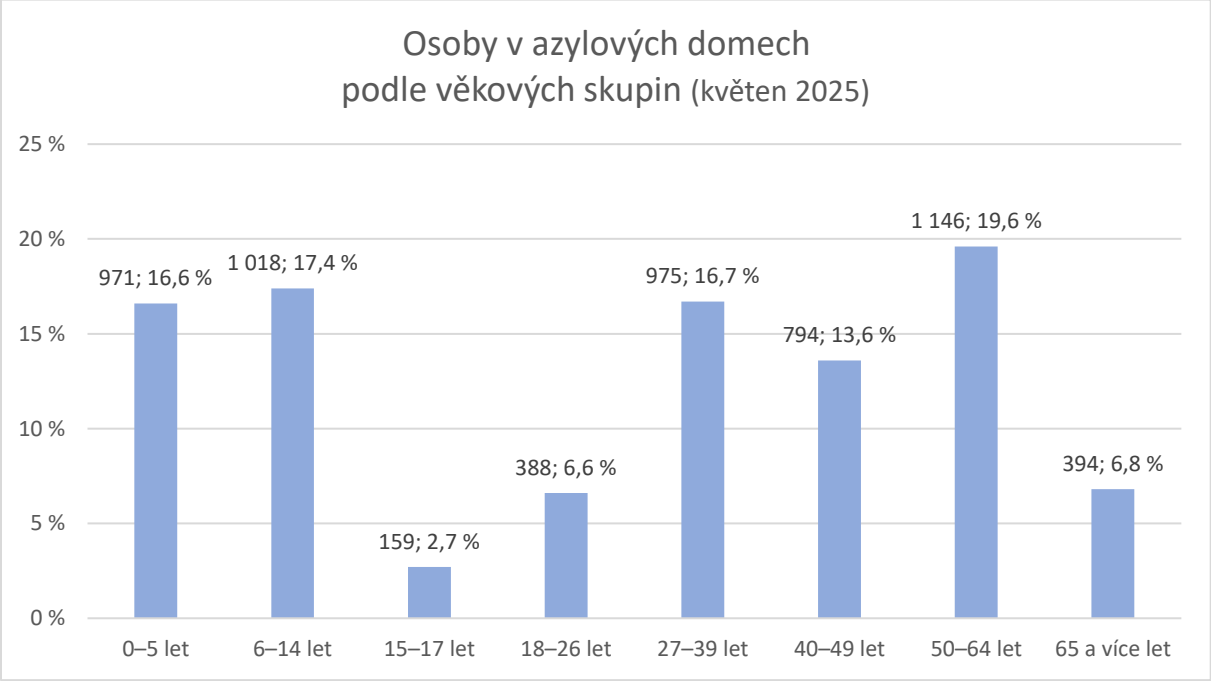

V azylových domech žije 2 148 dětí do 18 let, z toho věku 0–5 let dosahuje 971 osob (16,6 %), věku 6–14 let 1 018 osob (17,4 %) a věku 15–17 let 159 osob (2,7 %).

Osoby v produktivním věku 18 až 64 let byly rozděleny do čtyř věkových skupin. Věkovou kategorii 18–26 let v azylových domech zastupuje 388 osob (6,6 %), věkovou kategorii 27–39 let 975 osob (16,7 %).

Osob ve věku 40–49 let žije v azylových domech 794 (13,6 %), ve věku 50–64 let 1 146 osob (19,6 %). Osob v seniorském věku 65 a více let zde žije 394 (6,8 %).

Graf 22: Věková struktura osob v azylových domech podle krajů ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

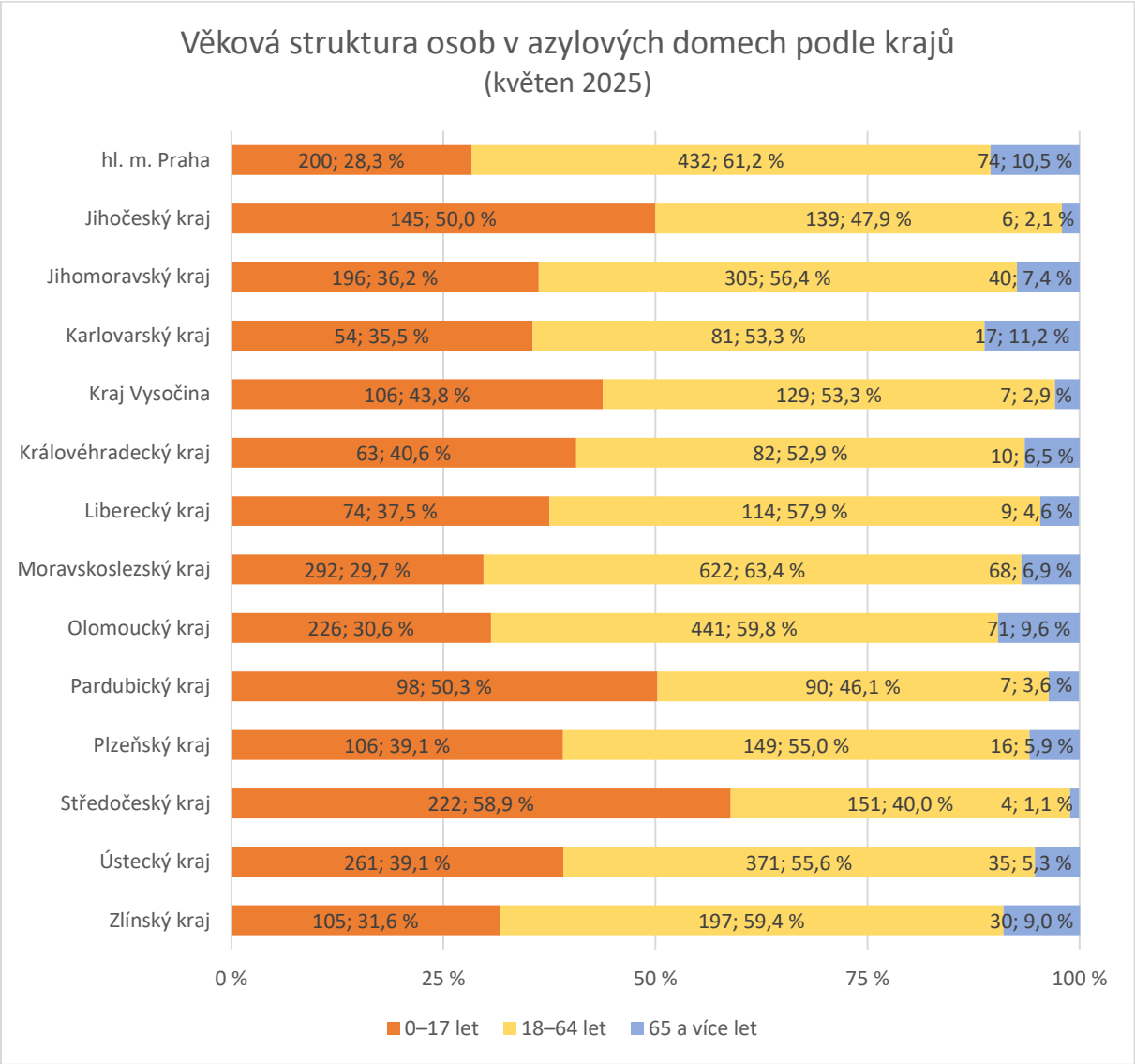

Početně nejvíce dětí ve věku 0–17 let žije v azylových domech v Moravskoslezském kraji (292), Ústeckém kraji (261), Středočeském kraji (222), Olomouckém kraji (226) a hl. m. Praha (200). V dalších pěti krajích žije v azylových domech více než 100 a méně než 200 dětí – jedná se o Jihomoravský kraj (196), Jihočeský kraj (145), Kraj Vysočina a Plzeňský kraj (shodně 106) a Zlínský kraj (105). Méně než 100 dětí v azylových domech nalezneme v Pardubickém kraji (98), Libereckém kraji (74), Královéhradeckém kraji (63) a Karlovarském kraji (54).

Podíl dětí na celkovém počtu osob žijících v azylových domech v daném kraji je nejvyšší ve Středočeském kraji, kde představují bezmála tři pětiny (58,9 %). V Pardubickém kraji přesahuje podíl dětí na počtu osob v azylových domech **polovinu (50,3 %)** a **v Jihočeském kraji představuje polovinu (50,0 %)**. Více než dvě pětiny obyvatel azylových domů představují děti ve věku 0–17 let v Kraji Vysočina (43,8 %) a v Královéhradeckém kraji (40,6 %) a téměř dvě pětiny v dalších čtyřech krajích – Ústecký kraj (39,1 %), Plzeňský kraj (39,1 %), Liberecký kraj (37,5 %), Jihomoravský kraj (36,2 %)

a Karlovarský kraj (35,5 %). Přibližně třemi desetinami jsou děti zastoupeny v azylových domech ve Zlínském kraji (31,6 %), Olomouckém kraji (30,6 %), Moravskoslezském kraji (29,7 %) a hl. m. Praha (28,3 %).

Početně nejvíce osob v seniorském věku 65 a více let žije v azylových domech v hl. m. Praha (74), Olomouckém kraji (71) a Moravskoslezském kraji (68). Následují Jihomoravský kraj (40), Ústecký kraj (35), Zlínský kraj (30), Plzeňský kraj (16), Karlovarský kraj (17) a Královéhradecký kraj s 10 osobami ve věku 65 a více let. V ostatních pěti krajích je počet osob v dané věkové kategorii nižší než 10 osob.

Podíl osob ve věku 65 a více let na celkovém počtu osob žijících v azylových domech v daném kraji je nejvyšší v Karlovarském kraji, kde představuje více než desetinu (11,2 %), obdobně jako v hl. m. Praha (10,5 %). Necelou desetinou jsou osoby ve věku 65 a více let zastoupeny v Olomouckém kraji (9,6 %) a Zlínském kraji (9,0 %). V ostatních krajích je jejich podíl nižší.

Další, podrobnější zjištění týkající se věku a pohlaví osob v azylových domech jsou uváděna na základě zpracování těchto údajů na úrovni osob (tedy z podrobných dat o 5 490 osobách).

Tabulka 7: Srovnání podílu osob v hlavních věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 5 438; N v roce 2025 = 5 490; podrobná data), duben 2019 a květen 2025

věková kategorie	**2019**	**2025**	**rozdíl 2019 a 2025**
děti ve věku 0–14 let	32,6 %	34,0 %	+1,4 p. b.
mladiství ve věku 15–17 let	2,6 %	2,7 %	+0,1 p. b.
dospělí (18 a více let)	64,8 %	63,3 %	-1,5 p. b.
z toho ve věku 65 a více let	*5,2 %*	*6,8 %*	*+1,6 p. b.*
celkem	100 %	100 %	---

Zdroj: Sčítání osob bez domova v České republice (2019); vlastní sčítání 2025

Nárůst podílu osob v azylových domech při srovnání výsledků sčítání v letech 2019 a 2025 lze sledovat u dětí ve věku 0–14 let (nárůst o 1,4 procentního bodu), mladistvých ve věku 15–17 let (o 0,1 p. b.) a **osob ve věkové kategorii 65 a více let o 1,6 procentního bodu**.

Snížil se podíl dospělých ve věku 18 a více let o 1,5 procentního bodu. **Osob ve věkové kategorii 65 a více let přibylo oproti roku 2019 o 1,6 procentního bodu.** Je tedy zřejmé, že ve věkové kategorii dospělých (18 a více let) ubylo osob v produktivním věku a přibylo osob v postproduktivním věku (65 a více let).

Graf 23: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v azylových domech (N = 5 490; podrobná data), květen 2025

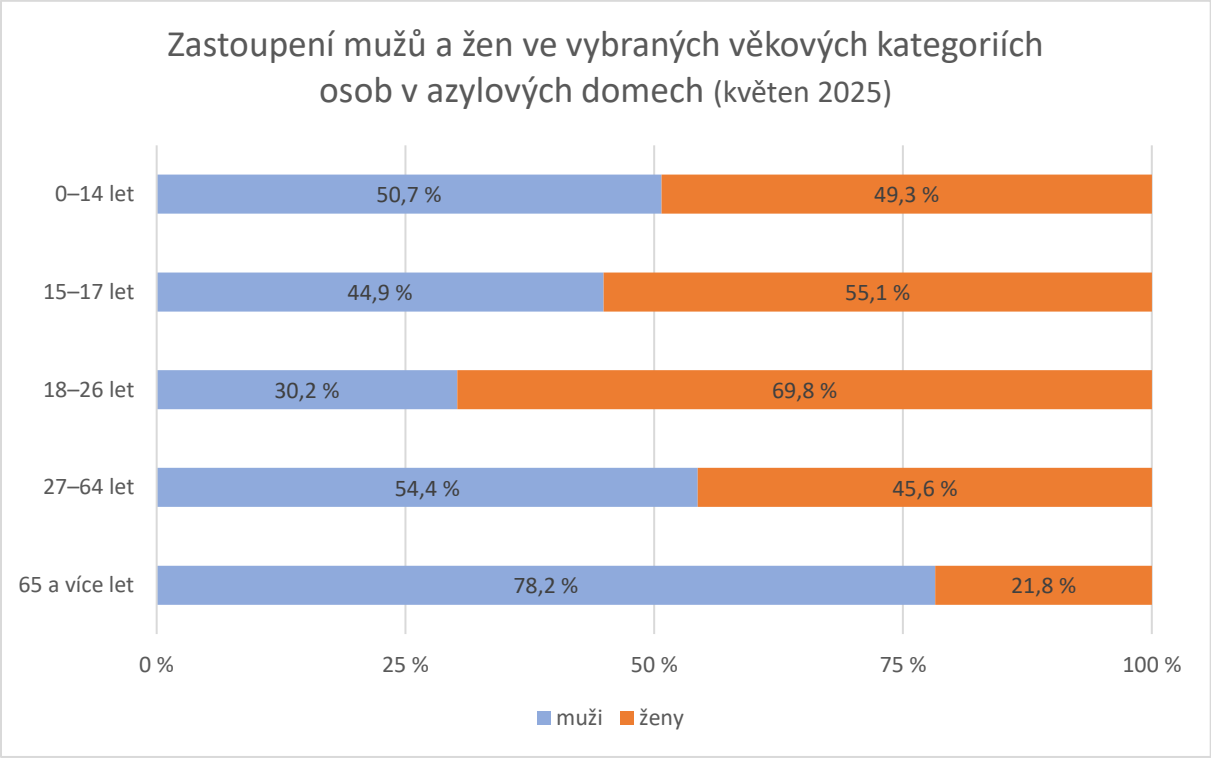

Ve věkové kategorii 0–14 let je zastoupení dívek a chlapců poměrně vyrovnané (muži – 50,7 %; ženy – 49,3 %). Podíl žen je vyšší než podíl mužů ve věkových kategoriích 15–17 let, ve které ženy představují více než polovinu (55,1 %), a 18–26 let, ve které jejich podíl dosahuje bezmála sedmi desetin (69,8 %). V dalších dvou věkových kategoriích 27–64 let a 65 a více let naopak převažují muži nad ženami. Muži žijící v azylových domech představují více než polovinu (54,4 %) obyvatel azylových domů ve věku 27–64 let a téměř osm desetin (78,2 %) mezi jejich obyvateli ve věku 65 a více let.

Tabulka 8: Srovnání podílu osob ve věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 3 772; N v roce 2025 = 5 490; podrobná data), duben 2019 a květen 2025

věková kategorie	**2019**		**2025**		**rozdíl 2019 a 2025**	
	podíl mužů	**podíl žen**	**podíl mužů**	**podíl žen**	**podíl mužů**	**podíl žen**
0–17 let	49 %	51 %	50 %	50 %	+1 p. b.	-1 p. b.
18–29 let	33 %	67 %	30 %	70 %	+3 p. b.	-3 p. b.
30–39 let	43 %	57 %	35 %	65 %	-8 p. b.	+8 p. b.
40–49 let	60 %	40 %	52 %	48 %	-8 p. b.	+8 p. b.
50–64 let	75 %	25 %	73 %	27 %	-2 p. b.	+2 p. b.
65 a více let	70 %	30 %	78 %	22 %	+8 p. b.	-8 p. b.

Zdroj: Sčítání osob bez domova v České republice (2019); vlastní sčítání 2025

Výsledky sčítání v roce 2025 korespondují s výsledky uváděnými ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019). Ve věkové kategorii 0–17 let je podíl mužů a žen vyrovnaný. Ve věkových kategoriích do 39 let je podíl žen vyšší než podíl mužů a u věkových kategorií od 40 let převyšuje podíl mužů podíl žen. Je však zřejmé, že se podíl žen v kategoriích mezi 30. a 64. rokem mezi lety 2019 a 2025 zvýšil.

Pro podrobnější zobrazení věku osob v azylových domech byla data rozdělena do desetiletých věkových skupin. Jejich zastoupení podle pohlaví je uvedeno v následujícím grafu.

Graf 24: Věková pyramida osob v azylových domech (N = 5 490; podrobná data), květen 2025

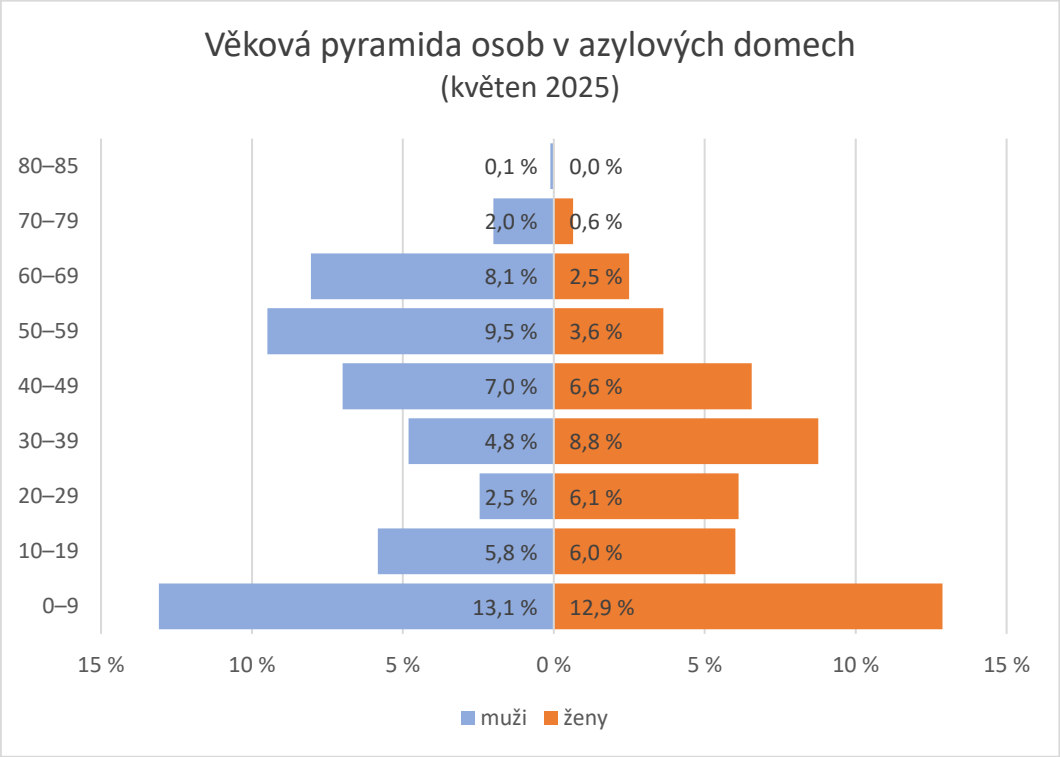

Je patrné, že **nejpočetněji zastoupenou věkovou kategorií jsou mezi obyvateli azylových domů děti ve věku do 10 let, které se na celkovém počtu podílejí více než čtvrtinou (26 %)**. Další více než desetinu (11,8 %) tvoří obyvatelé ve věku 10–19 let. Z hlediska pohlaví je zastoupení v těchto věkových kategoriích téměř vyrovnané.

V dalších dvou věkových kategoriích 20–29 let a 30–39 let převládá podíl žen (o 3,6 % a o 4,0 %). Osoby ve věku 20–29 let se na celkovém počtu obyvatel azylových domů podílejí necelou desetinou (8,6 %) a ve věkové skupině 30–39 let více než desetinou (13,6 %).

Ve zbylých desetiletých věkových kategoriích jsou větším podílem zastoupeni muži. Mezi osobami ve věku 40–49 let, která představuje více než desetinu obyvatel azylových domů (13,6 %), jsou muži zastoupeni o 0,4 % více. Ve věkové skupině 50–59 let, která se na obyvatelích azylových domů podílí také více než desetinou (13,1 %), představují muži 9,5 % a ženy 3,6 %. Osoby ve věku 60 až 69 let, kterých je v azylových domech o málo více než desetina (10,6 %), reprezentují muži necelou desetinou (8,1 %) a ženy 2,5 %.

Nejméně zastoupenými věkovými skupinami jsou obyvatelé od 70 do 79 let a starší 80 let. Osoby ve věku 70–79 let představují 2,6 % a ve věku 80 a více let 0,1 % obyvatel azylových domů.

Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu

Poskytovatelé služeb mezi údaji o osobách žijících v azylových domech poskytli také informaci o době strávené bez střechy/bytu. Mohli uvádět také odhad této doby v případech, kdy nedisponovali přesnou informací, případně ponechat tento údaj nevyplněný. Údaj o době strávené bez střechy/bytu nejčastěji nebyl zjištěn v případech matek či rodin s dětmi. Poskytovatelé služby uváděli, že se jedná o cílovou skupinu služby, která se v případě ztráty bydlení snaží tuto skutečnost tajit z důvodu obav z odebrání dítěte/dětí. Poskytovatelům služby tak často údaj není znám (uživateli služby uváděnou dobu považují za nerelevantní). Tato cílová skupina se také často dlouhodobě pohybuje střídavě v zařízeních a v nejistém či nevyhovujícím bydlení (bydlení u přátel, rodiny, v přelidněných bytech). Pracovníci zařízení uváděli, že jim je známo pouze poslední místo pobytu uživatele (např. bydlení v bytě u známých). **Z uvedeného vyplývá, že na data o době strávené bez střechy/bytu musíme pohlížet jako na minimální dobu, po kterou se osoba v situaci bez střechy/bytu nacházela.**

Údaj o době strávené bez střechy/bytu se podařilo zjistit u 5 033 osob (91,7 % z těch osob, u kterých jsme zjistili podrobná data) a u 457 osob nikoliv. Za celkem 812 osob jsme tento údaj modelovali.

Graf 25: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025

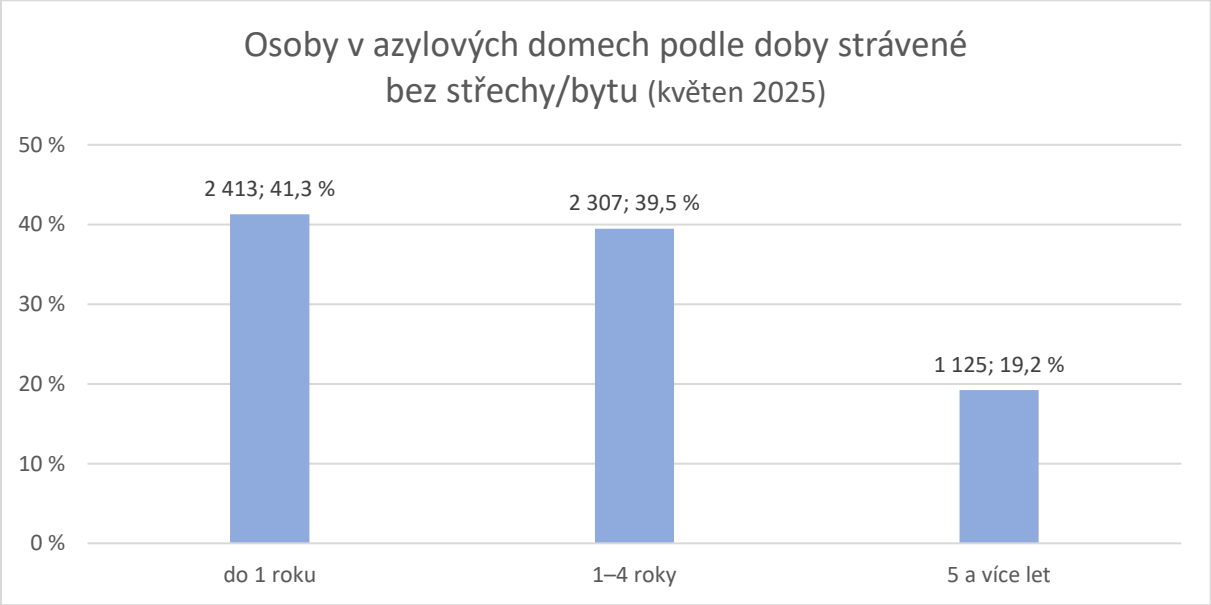

Mezi osobami v azylových domech **převládají ty, které bez střechy/bytu strávily méně než 1 rok před datem sčítání – představují více než dvě pětiny obyvatel azylových domů (41,3 %; 2 413 osob)**. Po dobu 1–4 let se v situaci bez střechy/bytu nachází bezmála dvě pětiny osob žijících v azylových domech (39,5 %; 2 307 osob). Necelá pětina z nich se v situaci bez střechy/bytu nalézá pět a více let (19,2 %; 1 125 osob).

Tabulka 9: Srovnání podílu osob v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 3 053; N v roce 2025 = 5 845; modelovaná data), duben 2019 a květen 2025

doba strávená bez střechy/bytu	2019	2025	rozdíl 2019 a 2025
do jednoho roku	49 %	41 %	-8 p. b.
1–4 roky	32 %	40 %	+8 p. b.
5 a více let	19 %	19 %	-

Zdroj: Sčítání osob bez domova v České republice (2019); vlastní sčítání 2025

Ze srovnání podílu osob podle doby strávené bez střechy/bytu při sčítáních v roce 2019[4] a 2025 je patrné, že o téměř desetinu (8 %) **pokles podíl osob, které žijí bez střechy/bytu dobu kratší než jeden rok – v roce 2019 jich byla zjištěna bezmála polovina (49 %) a v roce 2025 představoval jejich podíl o málo více než dvě pětiny (41 %). O stejný podíl (8 %) vzrostlo zastoupení osob v azylových domech, které se v situaci bez střechy/bytu nacházejí 1–4 roky (z 32 % na 40 %).** V obou srovnávaných letech 2019 i 2025 bezmála pětinu osob (19 %) v azylových domech představují ti, kteří bez střechy/bytu žijí 5 a více let.

Další podrobnější údaje jsou uváděny za osoby žijící v azylových domech, ze kterých byla získána podrobná data o délce strávené bez střechy/bytu (5 033 osob).

Graf 26: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 033; podrobná data), květen 2025

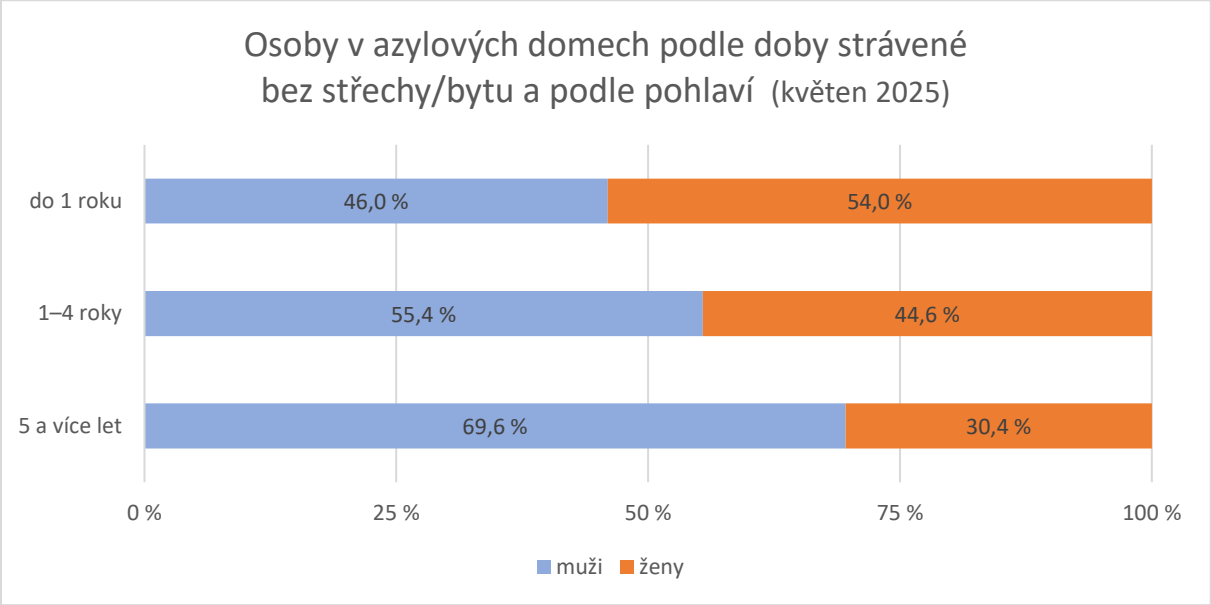

Ve dvou ze tří stanovaných intervalů doby strávené bez střechy/bytu (1–4 roky; 5 a více let) je vyšší podíl mužů než žen. Muži mezi těmi, kteří bez střechy/bytu strávili 1–4 roky, představují 55,4 % a ženy 44,6 %. Mezi obyvateli azylových domů, kteří žijí bez střechy/bytu 5 a více let, zastupují muži bezmála sedm desetin (69,6 %) a ženy přibližně tři desetiny (30,4 %).

[4] Sčítání osob bez domova v České republice (2019)

Graf 27: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu a podle věkových kategorií (N = 5 033; podrobná data), květen 2025

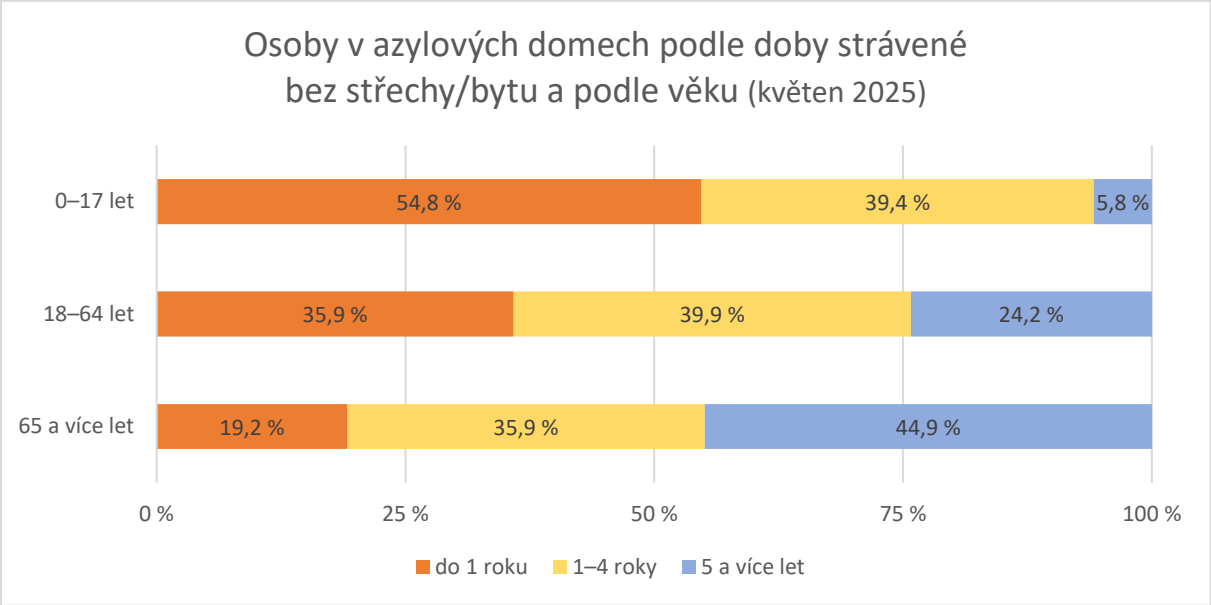

Z výše uvedeného grafu je patrné, že **ve všech třech věkových kategoriích je obdobné zastoupení těch, u kterých doba bez střechy/bytu dosahuje 1–4 roky** (od 35,9 % do 39,9 %). **Podíl těch, kteří strávili bez střechy/bytu méně než rok, s vyšším věkem klesá a naopak těch, kteří se v této situaci nacházejí 5 a více let, roste.**

Mezi osobami ve věkové kategorii 0–17 let více než polovinu představují ti, u nichž doba strávená bez střechy/bytu představuje méně než rok (54,8 %), téměř dvě pětiny (39,4 %) osob s dobou bez střechy/bytu 1–4 roky a 5,8 % s dobou bez střechy/bytu 5 a více let.

Osoby ve věkové kategorii 18–64 let se v situaci bez střechy/bytu nacházejí nejčastěji po dobu 1–4 roky (39,9 %), více než třetina po dobu kratší než jeden rok (35,8 %) a téměř čtvrtina 5 a více let (24,2 %).

U osob ve věku 65 a více let žijících v azylových domech představují více než dvě pětiny osoby s dobou strávenou bez střechy/bytu 5 a více let (44,9 %). Více než třetina (35,9 %) z nich se v situaci bez střechy/bytu nachází 1–4 roky a méně než rok necelá pětina (19,2 %).

Osoby v azylových domech podle státního občanství

Data o státním občanství byla zjištěna u všech osob, u kterých byla získána podrobná data, tedy u 5 490 osob. Naprostá většina osob v azylových domech má české státní občanství.

Graf 28: Osoby v azylových domech podle státního občanství (N = 5 490; podrobná data), květen 2025

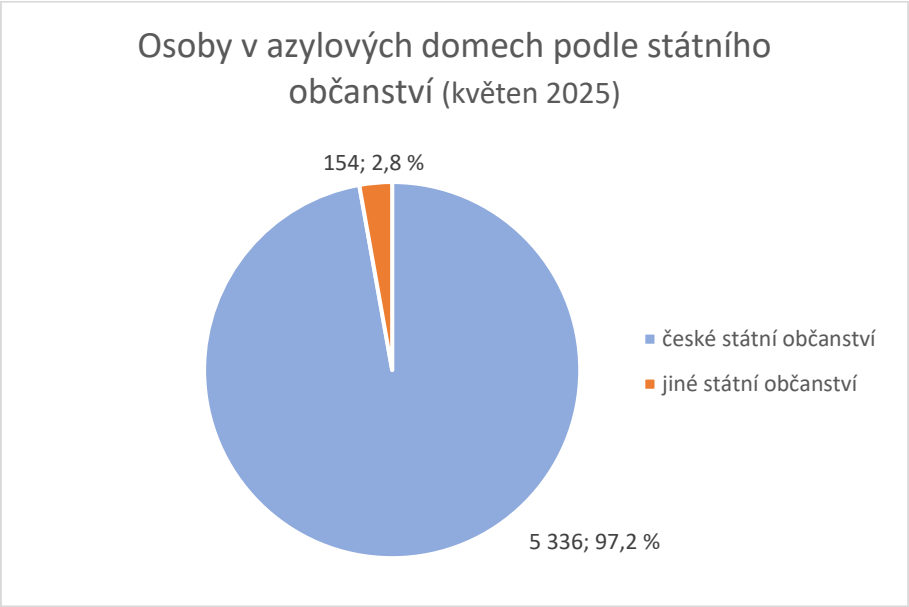

Státní občanství České republiky má 97,2 % osob v azylových domech (5 336 osob) a státní občanství jiných států 2,8 % osob (154 osob). Mezi jinými státními občanstvími je nejčastěji zastoupené slovenské (84 osob) a ukrajinské (42 osob).

Domácnosti v azylových domech

Osoby v azylových domech žijí v **3 485 domácnostech**. **Průměrně je tak v jedné domácnosti 1,68 osoby. Podíl jednočlenných domácností představuje přibližně dvě třetiny (67,0 %; 2 335), podíl vícečlenných domácností dosahuje jedné třetiny všech společně hospodařících domácností v azylových domech (33,0 %; 1 150).** Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 98,1 % (1 127 domácností), ve kterých žije 3 510 osob (z toho 2 141 dětí do 18 let).

Mezi jednočlennými domácnostmi se nachází 7 domácností tvořených osobami ve věku 16–17 let, které obývají Azylový dům pro mládež v Brně.

Samotní senioři starší 65 let tvoří 369 domácností (15,8 % z jednočlenných). Osoby starší 65 let se dále nacházejí ve 14 vícečlenných domácnostech. V polovině případů se jedná o velmi početné rodiny s dětmi i rodiči. V pěti případech se pak jedná o soužití prarodič s vnoučetem. Zbylé domácnosti pak představují partnerské domácnosti bez dětí.

Graf 29: Vícečlenné domácnosti v azylových domech podle počtu členů (N = 1 008; podrobná data), květen 2025

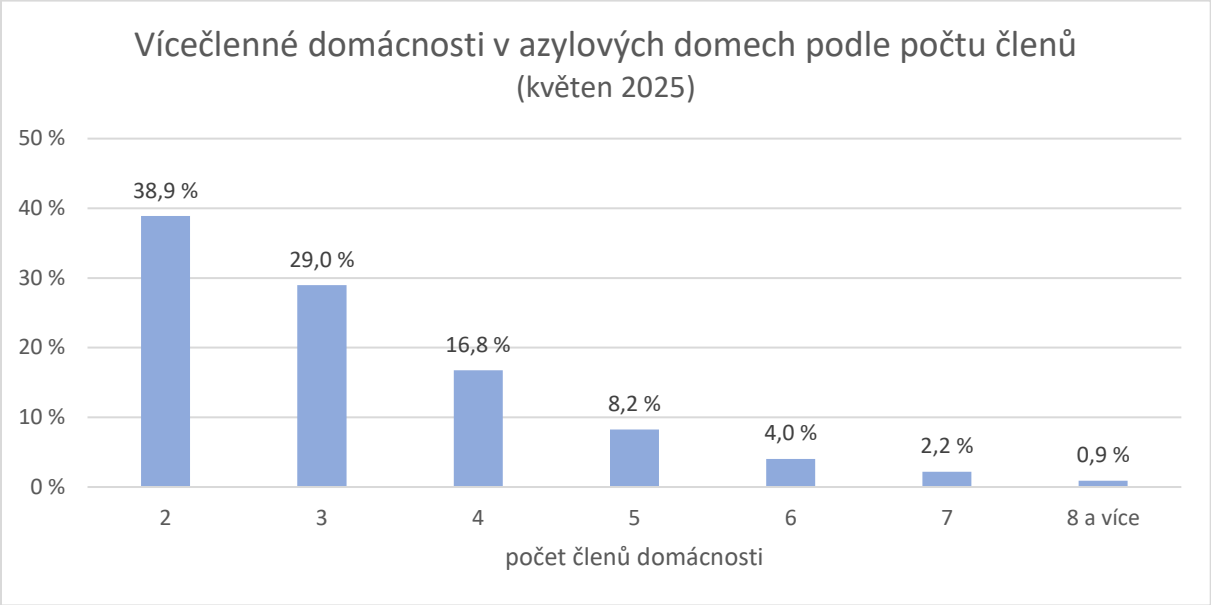

Největší část vícečlenných domácností je tvořena dvěma osobami (38,9 %), tři osoby tvoří 29,0 % domácností a jedna šestina je tvořena domácnostmi o čtyřech členech (16,8 %). Těch největších domácností s osmi a více osobami je 0,9 %. Největší domácnost má 11 členů, včetně šesti dětí. Více dětí je již jen v dalších třech domácnostech, kde je sedm nezletilých doprovázených jednou dospělou osobou.

Graf 30: Osoby v azylových domech podle pohlaví a typu domácnosti (N = 5 490; podrobná data), květen 2025

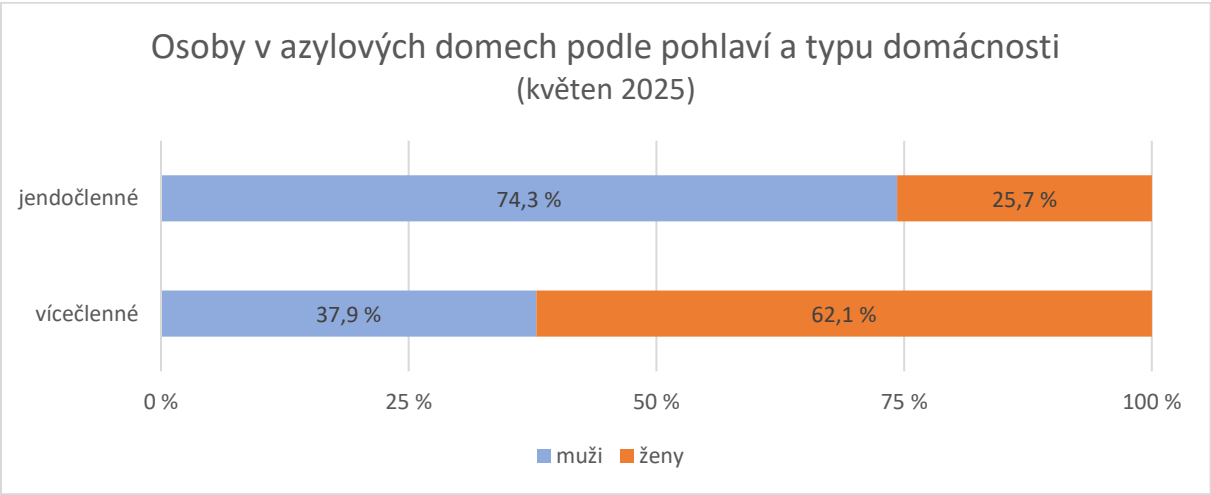

Jednočlenné domácnosti tvoří ze tří čtvrtin muži (74,3 %), zatímco samostatně žijících žen v azylových domech je 25,7 %. Naopak ve vícečlenných domácnostech ženy tvoří většinu s podílem 62,1 %, zatímco muži představují 37,9 %.

Graf 31: Osoby v azylových domech podle typu domácnosti a doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 033; podrobná data), květen 2025

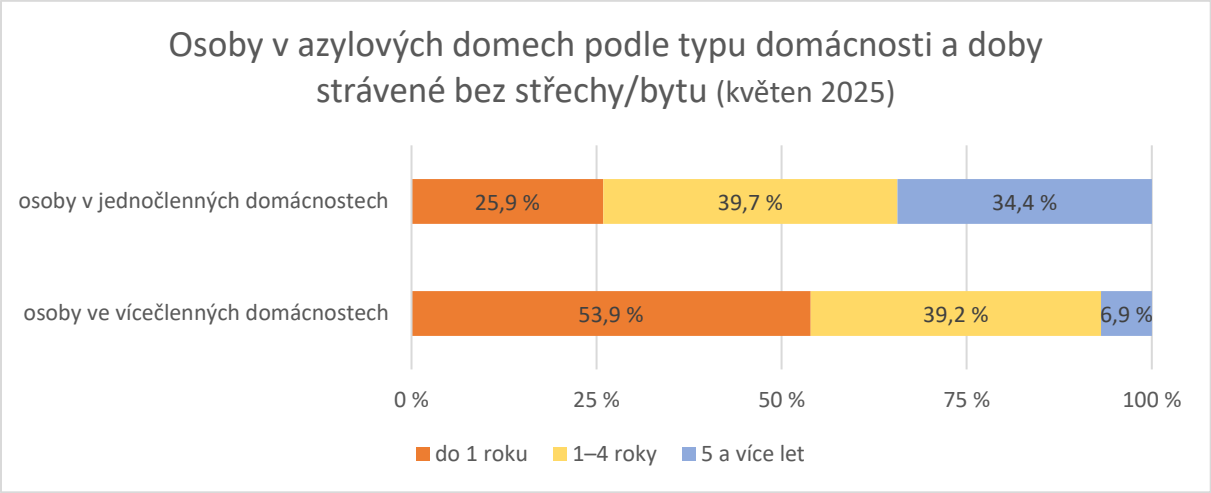

Údaj o podílu osob v azylových domech žijících v jednočlenných a vícečlenných domácnostech poukazuje na skutečnost, že mezi osobami ve vícečlenných domácnostech se více než polovina v situaci bez střechy/bytu nachází méně než 1 rok (53,9 %), bezmála dvě pětiny (39,2 %) po dobu 1–4 roky a 6,9 % z nich po dobu 5 a více let.

Osoby v azylových domech, které tvoří samostatnou (jednočlennou) domácnost, žijí bez střechy/bytu nejčastěji po dobu 1–4 roky (39,7 %), více než třetina z nich (34,4 %) po dobu 5 a více let a přibližně čtvrtina dobu kratší než 1 rok.

Je třeba poukázat na to, že na data o době strávené bez střechy/bytu musíme pohlížet jako na minimální dobu, po kterou se osoba v situaci bez střechy/bytu nacházela.

A.2.2. Osoby v domech na půl cesty

Domy na půl cesty jsou registrovanou sociální službou podle § 58 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, který uvádí, že: *„Domy na půl cesty poskytují pobytové služby zpravidla pro osoby do 26 let věku, které po dosažení zletilosti opouštějí školská zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, popřípadě pro osoby z jiných zařízení pro péči o děti a mládež, a pro osoby, které jsou propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranné léčby.“*

A.2.2.1. Metodologie

Cílem sčítání osob v domech na půl cesty bylo provést vyčerpávající šetření o počtu osob v nich žijících.

Postup sčítání v této subkategorii vycházel z Metodiky RILSA (2023). Sčítání bylo provedeno online formou. Ústřední oporou se stal Registr poskytovatelů sociálních služeb (RPSS) MPSV. V něm jsou vedeni všichni poskytovatelé dané sociální služby a jednotlivá zařízení, ve kterých danou službu poskytují, včetně jejich adresy, vedoucího zařízení, telefonického kontaktu, e-mailové adresy a internetové stránky. V březnu 2025 bylo v RPSS zaregistrováno 22 zařízení a 20 poskytovatelů pobytové služby dům na půl cesty. Před zahájením oslovování poskytovatelů byl u všech zařízení aktualizován e-mailový kontakt uvedený v RPSS.

Přibližně měsíc před datem sčítání, které bylo stanoveno na noc ze soboty 17. 5. na neděli 18. 5. 2025, bylo e-mailem osloveno všech 20 poskytovatelů a 22 zařízení poskytujících pobytovou službu dům na půl cesty, kteří byli uvedeni v RPSS. Kapacita domů na půl cesty se pohybovala v rozmezí od 3 osob do 21 osob. Cílem bylo informovat poskytovatele služby s předstihem o nadcházejícím sčítání osob v domech na půl cesty a požádat je o spolupráci, vysvětlit cíl sčítání a jeho význam. Sčítací arch ve formátu MS Excel byl poskytovatelům dané sociální služby zaslán elektronicky přibližně týden před termínem, za který by měly být údaje vyplněny, bylo připomenuto datum sčítání a termín, do kterého je třeba sčítací arch zaslat zpět.

Termín pro odeslání elektronického sčítacího archu ve formátu MS Excel byl stanoven na týden po datu, ke kterému měly být osoby sečteny. Poskytovatelé, kteří data v tomto termínu nezaslali, byli znovu elektronickou cestou zdvořile požádáni o zaslání vyplněného sčítacího archu. Pro zvýšení návratnosti bylo pokračováno telefonickým kontaktováním subjektů, které požadovaná data neposkytly.

Na úrovni osob byly zjišťovány tyto údaje:

- Pohlaví každého člena domácnosti (muž/žena)
- Věk každého člena domácnosti
- Délka pobytu bez střechy/bytu (alespoň odhad)
- Identifikátor domácnosti
- Státní občanství (konkrétní údaj)
- Obec, kde se dům na půl cesty nachází

Data byla sbírána za jednotlivá zařízení a poté seskupována do jednotné datové matice. Následovalo čištění, kontrola dat a jejich analýza.

Data byla zjištěna za 19 zařízení (86,4 %) a za zbylá 3 zařízení byla data modelována – dopočítána na základě informací o kapacitě a naplněnosti dalších zařízení. Vzhledem k vysoké úspěšnosti sběru dat byl interval spolehlivosti stanoven na ±2 %. Následující tabulka ukazuje zastoupení domů na půl cesty v jednotlivých krajích a také zastoupení zařízení, ze kterých byla data získána a za kolik dopočítána (modelována).

Tabulka 10: Počet domů na půl cesty v krajích podle počtu zařízení, za která byla data získána a modelována (N = 22), květen 2025

kraj	počet domů na půl cesty		
	data získána	data modelována	celkem
hl. m. Praha	2	0,5[5]	2,5
Jihočeský kraj	0	0	0
Jihomoravský kraj	1	0,5	1,5
Karlovarský kraj	1	0	1
Kraj Vysočina	1	0	1
Královéhradecký kraj	0	0	0
Liberecký kraj	1	0	1
Moravskoslezský kraj	5	0	5
Olomoucký kraj	1	0	1
Pardubický kraj	2	1	3
Plzeňský kraj	1	0	1
Středočeský kraj	1	0	1
Ústecký kraj	2	1	3
Zlínský kraj	1	0	1
celkem	19	3	22

Mapa 6: Počet domů na půl cesty v krajích (N = 22), květen 2025

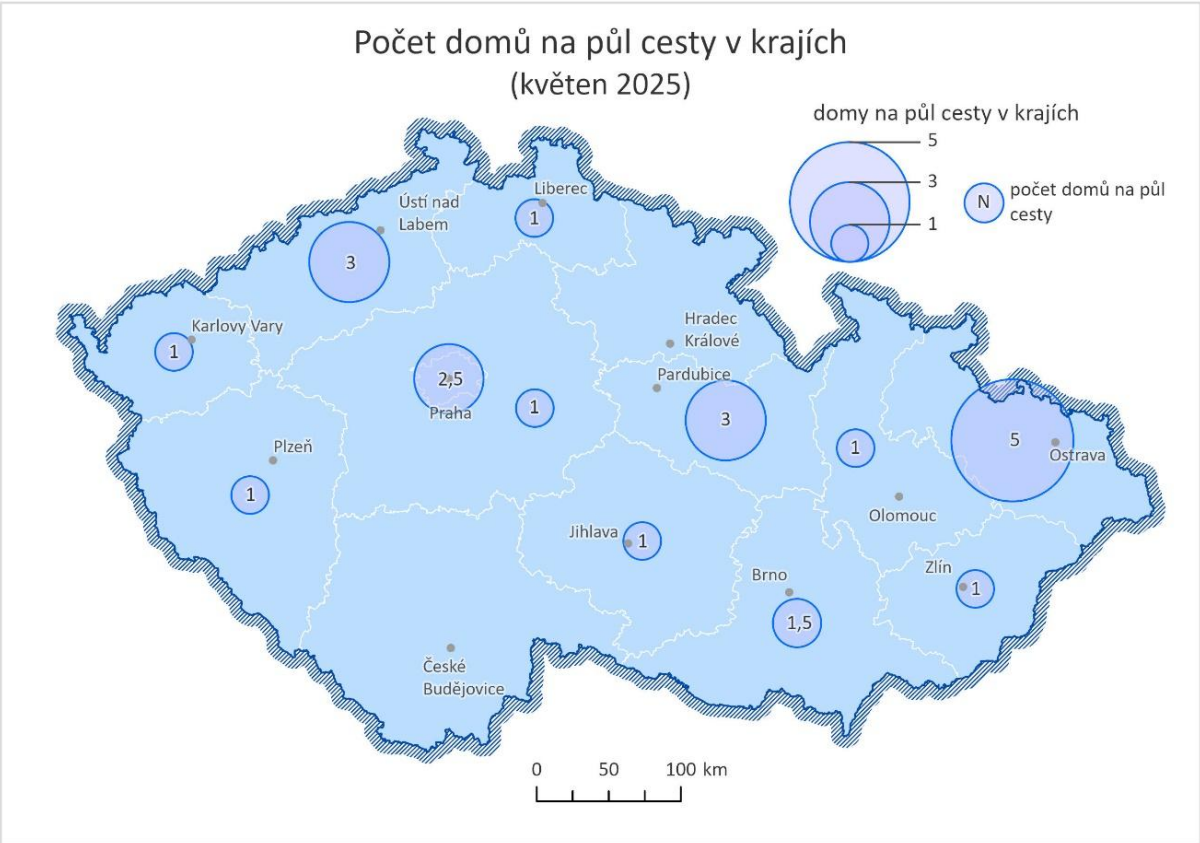

[5] Jedna sociální služba dům na půl cesty je provozována v zařízeních ve dvou krajích – hl. m. Praha a Jihomoravském kraji. Z tohoto důvodu byl dům na půl cesty započítán z poloviny do obou krajů.

Početně nejvíce domů na půl cesty je provozováno v Moravskoslezském kraji (5), následuje Pardubický kraj a Ústecký kraj (shodně 3). Tři zařízení jsou provozována v hl. m. Praha a dvě v Jihomoravském kraji[6]. V ostatních krajích nalezneme vždy jeden dům na půl cesty, vyjma Jihočeského kraje a Královéhradeckého kraje, ve kterých není provozován žádný dům na půl cesty.

A.2.2.2. Zjištění

Data byla získána za 19 z celkových 22 domů na půl cesty. Všech 19 domů na půl cesty poskytlo podrobná data o osobách v nich žijících – podrobná data byla tedy získána o 156 osobách. Za zbylá 3 zařízení (19 osob) byla data modelována.

Graf 32: Sečtené a modelované osoby v domech na půl cesty (N = 175); květen 2025

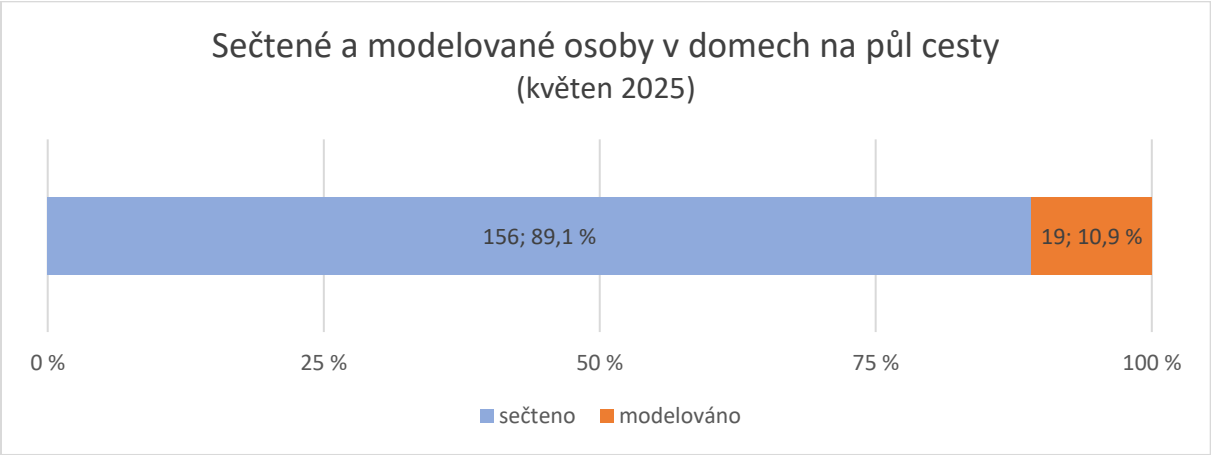

Počet osob žijících v domech na půl cesty v době sčítání – v noci ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025 – je odhadován **na 175 osob** (interval spolehlivosti ±2 %; od 171 do 179 osob). V domech na půl cesty žijí 3 děti ve věku 0–17 let (všechny se svou matkou).

Tyto osoby žijí ve 171 domácnostech. V domech na půl cesty žijí osoby především v jednočlenných domácnostech (97,7 %; 167), vícečlenné domácnosti jsou čtyři – ve třech případech se jedná o matky s nezletilým malým dítětem.

Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí (2024) uvádí, že k 31. 12. 2024 počet uživatelů sociální služby dům na půl cesty činil 190 osob. VÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) uvádí odhad počtu osob žijících k datu sčítání v domech na půl cesty na 271 osob.

Tabulka 11: Vývoj počtu osob v domech na půl cesty v letech 2019–2025

rok	**2019**	**2024 (k 31. 12.)**	**2025**
zdroj	Sčítání osob bez domova v České republice (VÚPSV)	Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí (MPSV)	Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS
počet osob	271	190	175

[6] Jedna sociální služba je poskytována ve dvou zařízeních, z nichž jedno se nachází v hl. m. Praha a jedno v Jihomoravském kraji.

Následující mapa uvádí sečtený počet osob v domech na půl cesty v jednotlivých krajích ČR a počet osob v domech na půl cesty na 100 tisíc obyvatel daného kraje.

Nejvyšší podíl osob v domech na půl cesty na 100 tisíc obyvatel daného kraje je patrný v Moravskoslezském kraji a Pardubickém kraji, následuje Liberecký a Karlovarský kraj. Nejnižší podíl je v krajích, kde žádné domy na půl cesty provozovány nejsou – Jihočeský kraj a Královéhradecký kraj. Počty osob v domech na půl cesty v jednotlivých krajích a jejich podíl na celkovém počtu v Česku přibližuje následující graf.

Mapa 7: Počet osob v domech na půl cesty v krajích (N = 175; modelovaná data), květen 2025

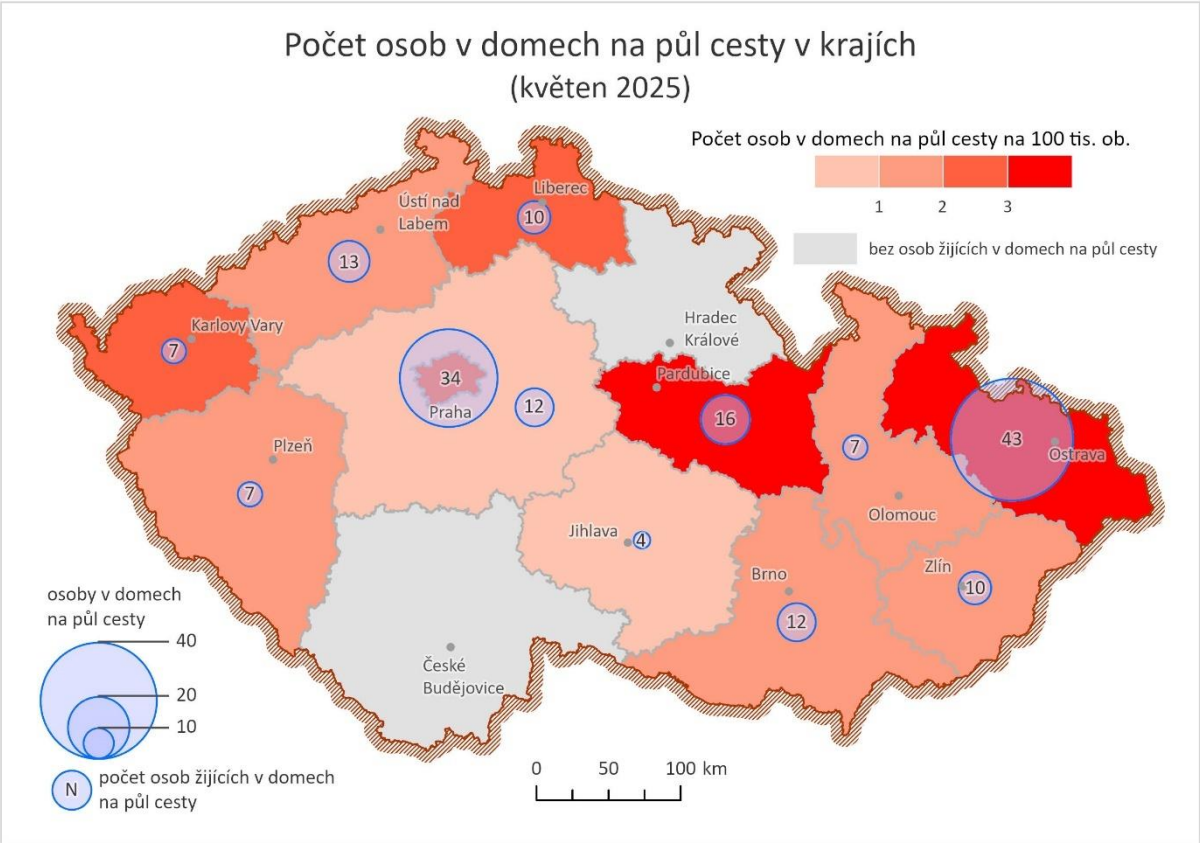

Podrobnější informace o počtu osob v domech na půl cesty na úrovni ORP přináší další mapa, ze které je patrné, že nejvíce osob v azylových domech žije Praze. Dále je počet osob spojen především s konkrétní lokací daného zařízení. Kromě větších měst jako jsou Ostrava, Brno, Zlín a Liberec je vysoký počet osob v domech na půl cesty ještě v SO ORP Bruntál a Benešov.

Mapa 8: Osoby v domech na půl cesty v SO ORP (N = 175; modelovaná data), květen 2025

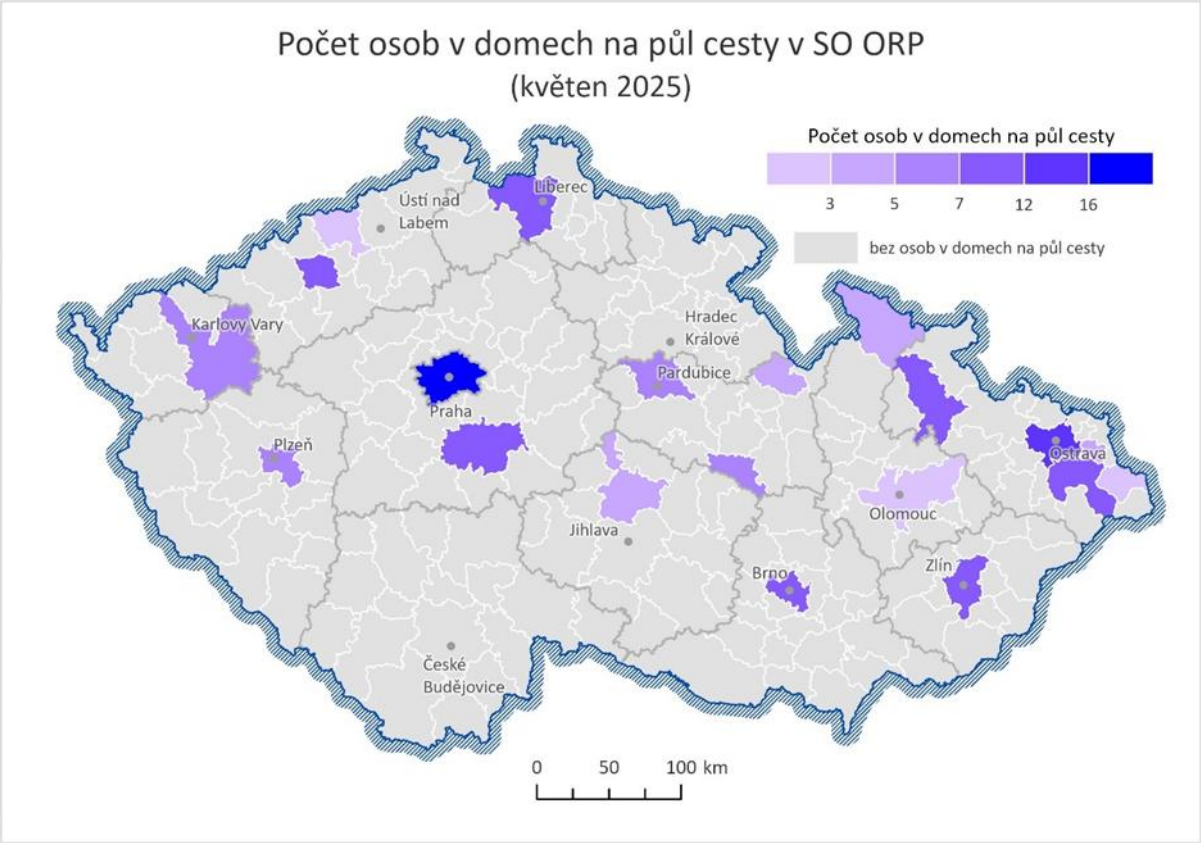

Graf 33: Osoby v domech na půl cesty v krajích (N = 175; modelovaná data), květen 2025

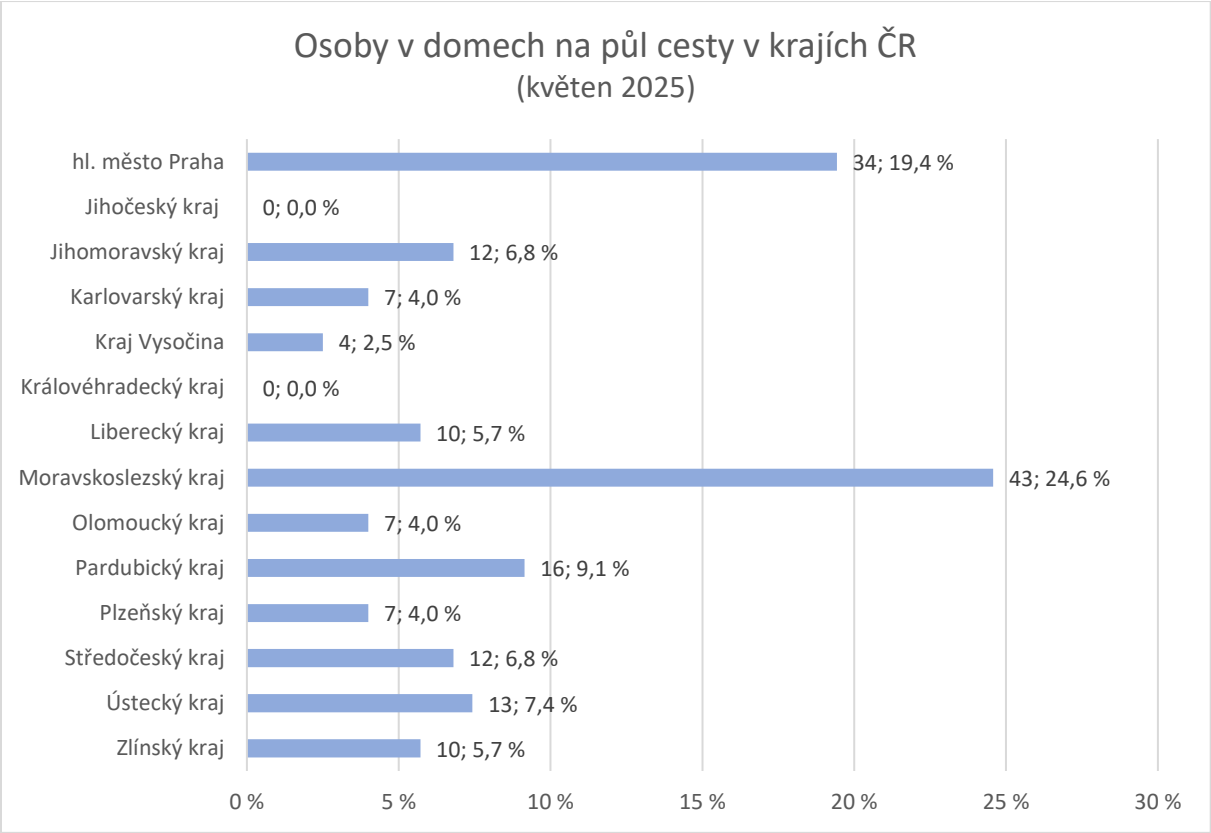

Bezmála čtvrtinu osob žijících v domech na půl cesty nalezneme v Moravskoslezském kraji (24,6 %; 43 osob) a necelou pětinu v hl. m. Praha (19,4 %; 34 osob). V dalších krajích podíl uživatelů této služby nedosahuje ani desetiny z celkového počtu – Pardubický kraj (9,1 %; 16 osob), Ústecký kraj (7,4 %; 13 osob), Jihomoravský a Středočeský kraj (shodně 6,8 %; 12 osob), Liberecký a Zlínský kraj (shodně 5,7 %; 10 osob), Karlovarský, Olomoucký a Plzeňský kraj (shodně 4,0 %; 7 osob). Nejméně osob v domech na půl cesty žije v Kraji Vysočina (2,5 %; 4 osoby) a v Jihočeském a Královéhradeckém kraji (shodně 0 osob).

Osoby v domech na půl cesty podle pohlaví a věku

Údaje o pohlaví a věku osob v domech na půl cesty byla získána o 156 osobách, za 19 osob byla data modelována. Zjištěné údaje vztahující se k věku a pohlaví osob v domech na půl cesty jsou představeny níže. Zároveň je uvedeno i srovnání s předchozím sčítáním z roku 2019.

Graf 34: Osoby v domech na půl cesty podle pohlaví (N = 175; modelovaná data), květen 2025

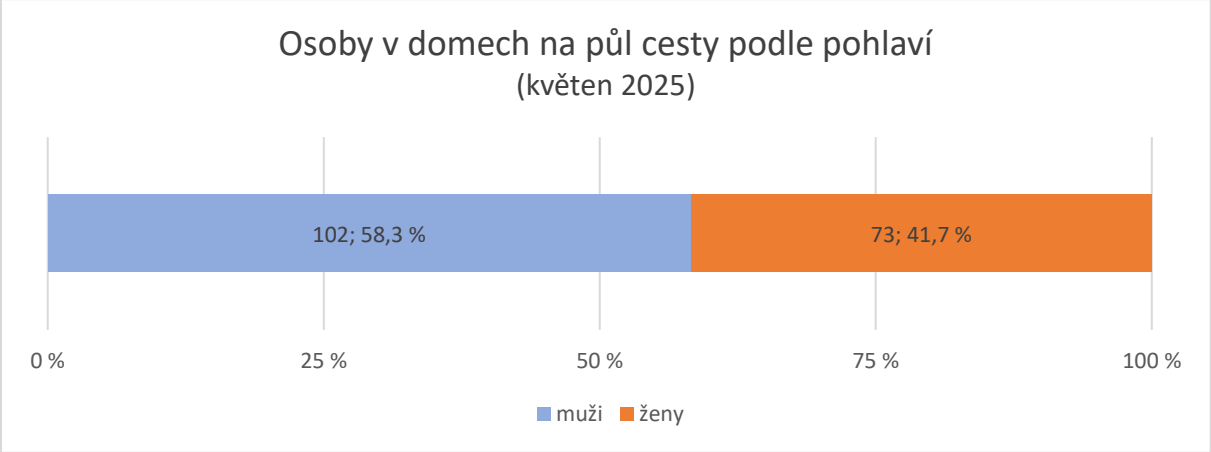

Téměř tři pětiny osob v domech na půl cesty představují muži (58,3 %; 102 osob) a více než dvě pětiny ženy (41,7 %; 73 osob). Domy na půl cesty jsou určeny zejména osobám ve věku do 26 let, což potvrzuje následující graf.

Graf 35: Osoby v domech na půl cesty podle věku (N = 175; modelovaná data), květen 2025

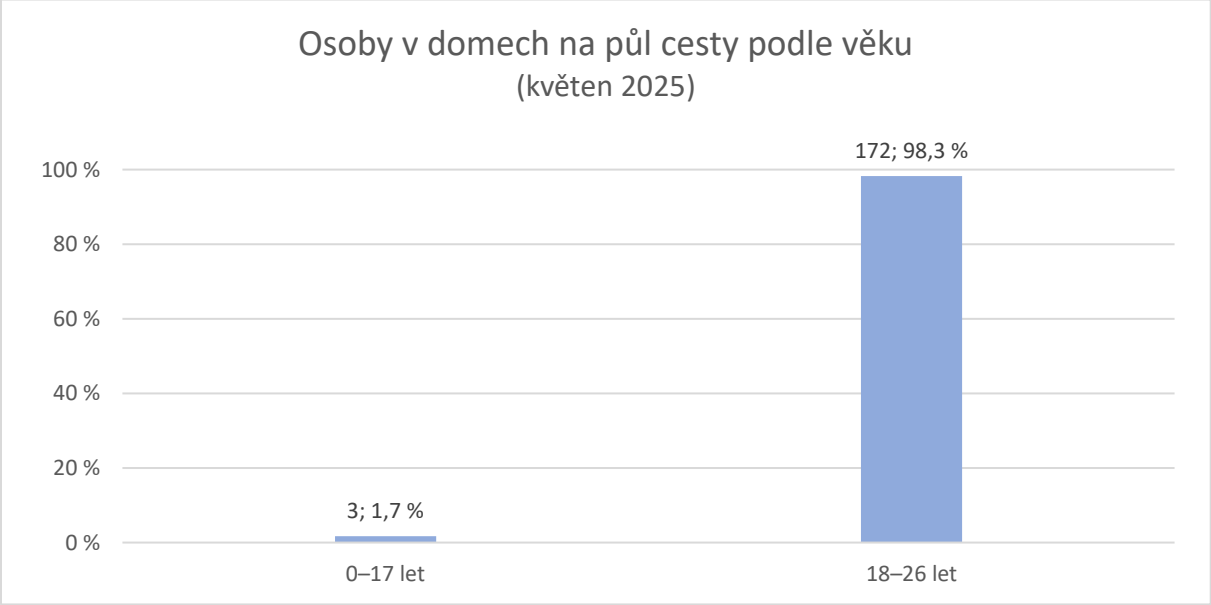

Většina obyvatel domů na půl cesty spadá do věkové kategorie 18–26 let (98,3 %). Tři uživatelé (1,7 %) této sociální služby jsou ve věku 0–17 let – jedná se o nezletilé děti, které v zařízeních žijí se svými matkami. Jejich věk se pohyboval od 2 do 4 let. Nejmladší sečtené osobě v domě na půl cesty jsou 2 roky a nejstarší 26 let. **Průměrný věk osob dosahuje 20,6 roku a medián činí 20 let.**

Ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) byl údaj o pohlaví uveden pouze u dospělých uživatelů služby. Zpráva uvádí, že podíl dospělých mužů činil 60 %, dospělých žen 30 % a dětí mladších 18 let 10 %. **Z uvedeného vyplývá, že v domech na půl cesty mezi lety 2019 a 2025 vzrostl podíl žen (z 30 % na 40 %), zůstal zachován podíl mužů (z 60 % na 58,3 %) a snížil se podíl dětí ve věku 0–17 let (z 10 % na 1,7 %).**

Osoby v domech na půl cesty podle doby strávené bez střechy/bytu

Poskytovatelé služeb mezi údaji o osobách v domech na půl cesty poskytli také informaci o době strávené bez střechy/bytu. Mohli uvádět také odhad této doby v případech, kdy nedisponovali přesnou informací, případně ponechat tento údaj nevyplněný. **Obdobně jako v subkategorii osob v azylových domech i zde platí, že na data o době strávené bez střechy/bytu musíme pohlížet jako na minimální dobu, po kterou se osoba v situaci bez střechy/bytu nacházela.**

Údaj o době strávené bez střechy/bytu se podařilo zjistit u 144 osob (82,3 % osoby v domech na půl cesty), u dalších 31 osob byla data modelována.

Graf 36: Osoby v domech na půl cesty podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 175; modelovaná data), květen 2025

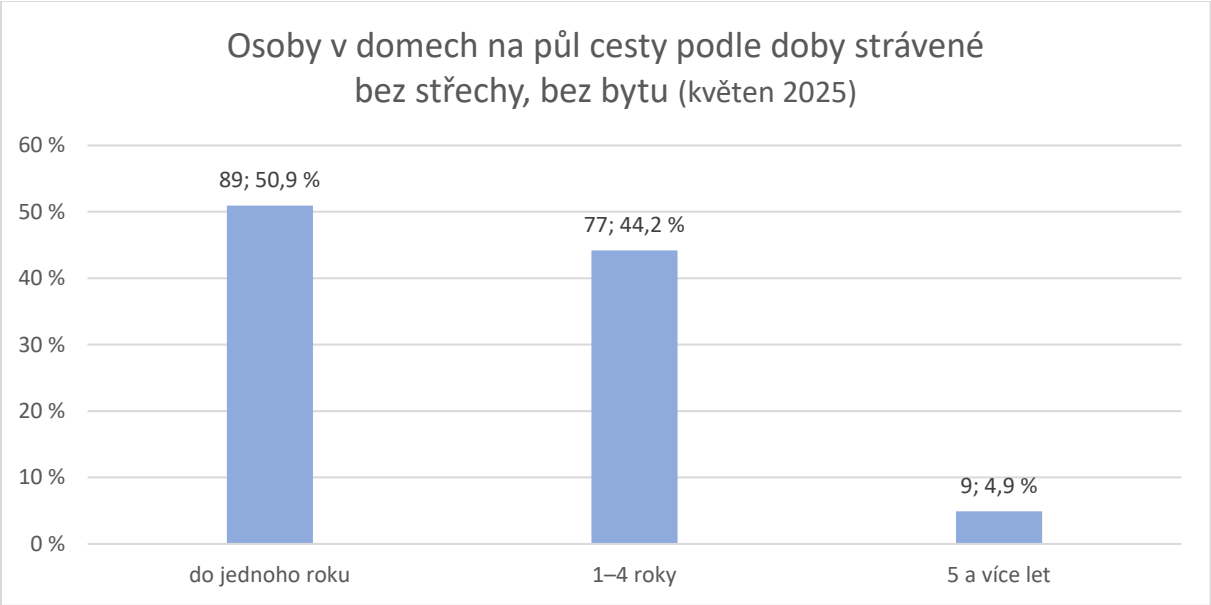

Přibližně polovina osob (50,9 %; 89 osob) v domech na půl cesty žije bez střechy/bytu necelý jeden rok. Více než dvě pětiny (44,2 %; 77 osob) z nich se v situaci bez střechy/bytu nachází v rozmezí 1–4 roky. Bezmála dvacetina (4,9 %; 9 osob) žije bez střechy/bytu po dobu 5 a více let.

Následující graf zobrazuje **zastoupení mužů i žen v jednotlivých kategoriích doby strávené bez střechy/bytu.** Vychází z podrobných dat o osobách v domech na půl cesty (144 osob).

Graf 37: Osoby v domech na půl cesty podle doby strávené bez střechy/bytu a podle pohlaví (N = 144; podrobná data), květen 2025

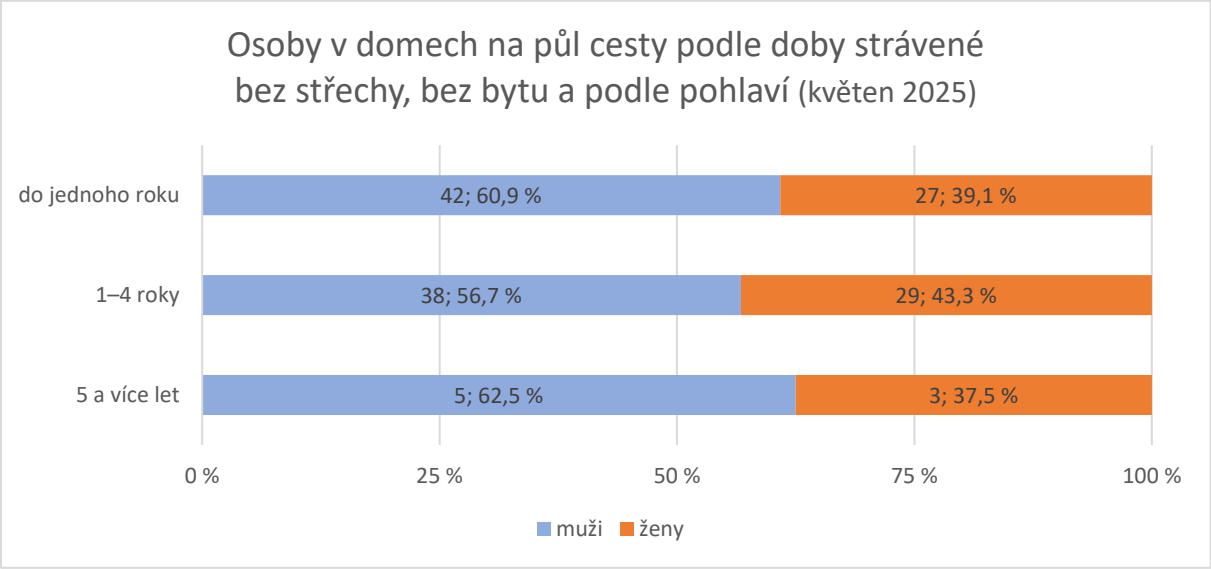

Zastoupení mužů i žen v jednotlivých kategoriích doby strávené bez střechy/bytu je obdobné a odpovídá zastoupení obou pohlaví v domech na půl cesty.

Mezi osobami, které žijí bez střechy/bytu do jednoho roku a 5 a více let, představují muži více než tři pětiny (60,9 %; 62,5 %) a ženy necelé dvě pětiny (39,1 % a 37,5 %). V kategorii osob v domech na půl cesty, které se v situaci bez střechy/bytu nacházejí v rozmezí 1–4 roky, jsou muži zastoupeni necelými třemi pětinami (56,7 %) a ženy více než dvěma pětinami (43,3 %).

Osoby v domech na půl cesty podle státního občanství

Údaj o státním občanství je uveden za osoby v domech na půl cesty, za které byla získána podrobná data – tedy za 156 osob (89,1 % z modelovaných 175 osob v domech na půl cesty).

Graf 38: Osoby v domech na půl cesty podle státního občanství (N = 156; podrobná data), květen 2025

Mezi osobami v domech na půl cesty mělo **státní občanství ČR 98,1 % osob (153 osob)** a cizí státní občanství 1,9 % osob (3 osoby).

A.2.3. Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních

Cílem sčítání bylo provést vyčerpávající šetření o počtu osob bez domova žijících ve zdravotnickém zařízení – nemocnici, léčebně dlouhodobě nemocných, psychiatrické nemocnici. Sčítány byly pouze hospitalizované osoby bez domova, tedy nikoliv osoby ošetřené ambulantně. Jednalo se o osoby, které ve zdravotnickém zařízení pobývaly v rozhodný okamžik, tedy strávily zde noc ze 17. 5. na 18. 5. 2025.

A.2.3.1. Metodologie

Postup sčítání této subkategorie vycházel z Metodiky RILSA (2023). Sčítání osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních proběhlo formou online dotazování. Údaje o osobách byly zjišťovány na úrovni zdravotnického zařízení.

Oslovena byla všechna zdravotnická zařízení – nemocnice, léčebny dlouhodobě nemocných a psychiatrické nemocnice, které v České republice poskytují lůžkovou péči. Instituce byly požádány o poskytnutí údajů o počtech osob bez domova v jejich zařízeních ke konkrétnímu datu. Na území ČR bylo k dubnu 2025 registrováno 274 zdravotnických zařízení s lůžkovou péčí.

Zařízení byla čtyři týdny před datem sčítání e-mailem upozorněna na skutečnost, že bude probíhat celostátní sčítání osob v bytové nouzi, v jehož rámci budou vyzvána k vyplnění online sčítacího archu ohledně počtu osob bez střechy. E-mail byl adresován ředitelkám a ředitelům daných zařízení. Kontakty na zdravotnická zařízení (e-maily) byly získány z veřejně dostupného Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb (NRPZS). Cílem prvního e-mailu bylo navázání spolupráce se zdravotnickými organizacemi a získání databáze e-mailových kontaktů na kontaktní osoby, které jsou schopné a oprávněné v rámci daných zařízení poskytnout požadovaná anonymizovaná data, tedy údaje o počtech hospitalizovaných osob bez domova a jejich základních charakteristikách.

V rámci prvotní e-mailové komunikace byl zdravotnickým zařízením vysvětlen účel sčítání, možné způsoby sčítání osob bez domova a prosba o vykázání i nulového počtu hospitalizovaných osob bez domova. Zařízení byla požádána o zaslání reakce na výzvu do týdne. Následující více než dva týdny do data sčítání byly využity k opětovnému oslovení zařízení pro účast ve výzkumu, pokud zařízení nereagovalo. Nejprve byla zaslána opakovaná výzva e-mailem, posléze byla zařízení, která na e-mailovou výzvu nereagovala, kontaktována telefonicky.

Na základě prvotní komunikace byl vytvořen seznam kontaktních osob za zdravotnická zařízení. Těmto byl týden před realizací sčítání zaslán e-mail s odkazem na online dotazník. Termín pro odeslání vyplněného online dotazníku byl stanoven na týden po datu, ke kterému měly být osoby sečteny. Zařízení, která data v tomto termínu neposkytla, byla znovu elektronickou cestou zdvořile požádána o vyplnění sčítacího archu. Pro zvýšení návratnosti jsme pokračovali také s telefonickým kontaktováním subjektů, které požadovaná data neposkytly.

Zjišťované údaje o osobách na úrovni zařízení:

- Počet osob bez domova v daném zařízení
- Počet osob bez domova podle pohlaví
- Počet osob bez domova podle hlavních věkových skupin
- Počet cizinců

Zdravotnická zařízení mohla pro sčítání využít jeden z následujících postupů (uvedených v Metodice RILSA z roku 2023):

- Sčítání na základě osobní znalosti sociální situace jednotlivých pacientů
- Sčítání pacientů, kteří při hospitalizaci neměli žádné doklady ani bydliště
- Sčítání osob s adresou trvalého bydliště na úřadě místní samosprávy
- Sčítání osob, které o bydliště přišly v průběhu hospitalizace
- Sčítání kombinací dvou nebo všech čtyř výše uvedených metod
- Jiný postup (jiné využité postupy jsou uvedeny v textu níže)

Graf 39: Využité způsoby sečtení osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (N = 180), květen 2025

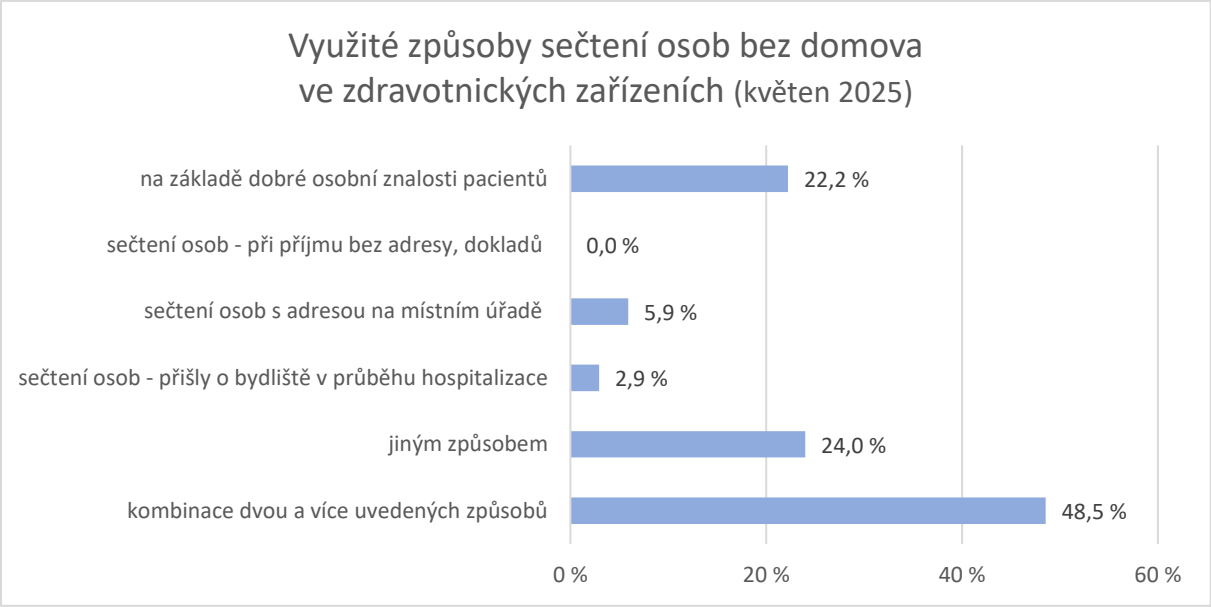

Více než pětina zařízení (22,2 %) sečetla osoby bez domova čistě na základě dobré osobní znalosti pacientů. Ke sčítání osob pouze na základě zjištění, že daná osoba při příjmu neměla doklady či adresu bydliště, nepřistoupilo žádné zařízení. Více než dvacetina (5,9 %) zdravotnických zařízení sečetla osoby s adresou na obecním úřadě a 2,9 % zdravotnických zařízení uvedlo, že osoby bez domova určila na základě toho, že o bydliště přišly v průběhu hospitalizace. Největší podíl zařízení (48,5 %) pro sečtení osob bez domova využil kombinaci dvou až čtyř výše uvedených metod. Téměř čtvrtina zařízení (24,0 %) uvedla, že k sečtení osob bez domova přistoupila jiným způsobem. Mezi těmito jinými způsoby se nejčastěji vyskytovala informace o tom, že žádná osoba sečtena nebyla, jelikož osoby bez domova v daném zařízení nejsou a nebývají hospitalizovány (např. z důvodu úhrady služeb). Mezi dalšími způsoby byly nejčastěji uváděny následující – (a) dané zařízení bylo o skutečnosti informováno jiným zdravotnickým zařízením (předcházející zařízení, kde byla osoba hospitalizována, ošetřena) či ambulancí nebo oddělením, (b) počet osob bez domova určili na základě sociálního šetření, šetření zdravotně-sociálního pracovníka či (c) na základě komunikace s jiným subjektem (např. sociálním pracovníkem úřadu, NNO) nebo pacientem.

Celkem bylo osloveno 274 zdravotnických zařízení. Z 274 oslovených zařízení se informace o počtu osob bez domova podařilo získat ze 180 zařízení (65,7 %) a 94 zařízení data neposkytlo (34,3 %).

Za 94 zdravotnických zařízení byla data o počtu osob bez domova modelována na základě znalosti kapacit zařízení a typu zařízení.

Tabulka 12: Počet zdravotnických zařízení v krajích podle počtu zařízení, za která byla data získána a modelována (N = 274), květen 2025

kraj	počet zdravotnických zařízení			z toho počet psychiatrických nemocnic		
	data získána	data modelována	celkem	data získána	data modelována	celkem
hl. m. Praha	25	12	37	1	0	1
Jihočeský kraj	9	4	13	2	1	3
Jihomoravský kraj	20	7	27	1	1	2
Karlovarský kraj	4	7	11	0	0	0
Kraj Vysočina	9	4	13	2	1	3
Královéhradecký kraj	10	9	19	0	1	1
Liberecký kraj	4	8	12	0	0	0
Moravskoslezský kraj	26	6	32	2	0	2
Olomoucký kraj	10	5	15	2	0	2
Pardubický kraj	11	1	12	0	0	0
Plzeňský kraj	10	4	14	1	0	1
Středočeský kraj	22	16	38	4	0	4
Ústecký kraj	17	5	22	2	1	3
Zlínský kraj	3	6	9	1	0	1
celkem	180	94	274	18	5	23

A.2.3.2. Zjištění

Data byla získána za 180 z celkových 274 zdravotnických zařízení (nemocnic, psychiatrických nemocnic, léčeben dlouhodobě nemocných). Těchto 180 zdravotnických zařízení vykázalo v době sčítání 2 271 sečtených osob bez domova. Za zbylá zařízení byla data o počtech osob bez domova modelována (392 osob).

Graf 40: Sečtené a modelované osoby ve zdravotnických zařízeních (N = 2 663), květen 2025

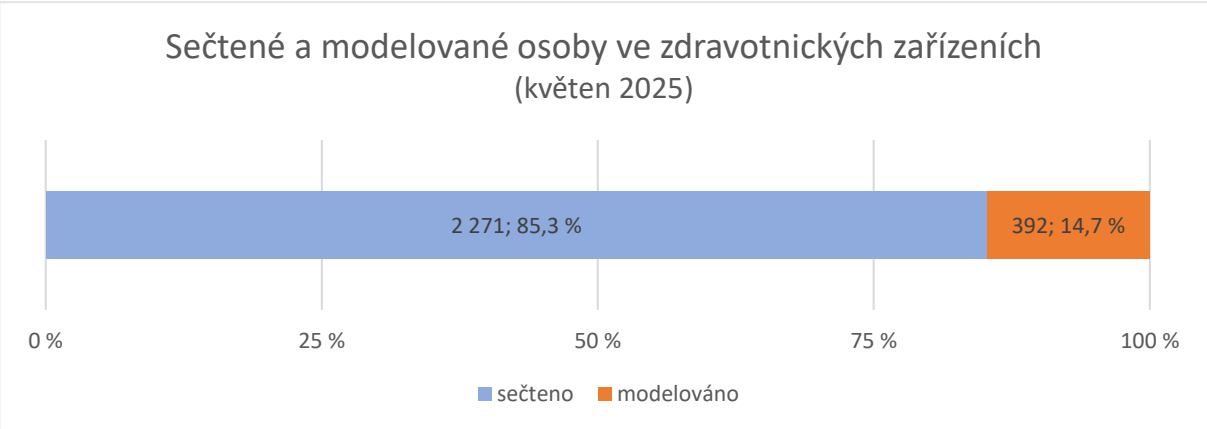

Počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních je odhadován na 2 663 osob (interval spolehlivosti ±3 %; od 2 583 do 2 743 osob). Bezmála čtvrtinu z nich představují osoby v seniorském věku 65 a více let (24,1 % osob).

VÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) odhadoval počet osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních v ČR na 2 672 osob.

Následující mapa uvádí sečtený počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v jednotlivých krajích ČR a počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních na 100 tisíc obyvatel daného kraje.

Mapa 9: Počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v krajích ČR (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

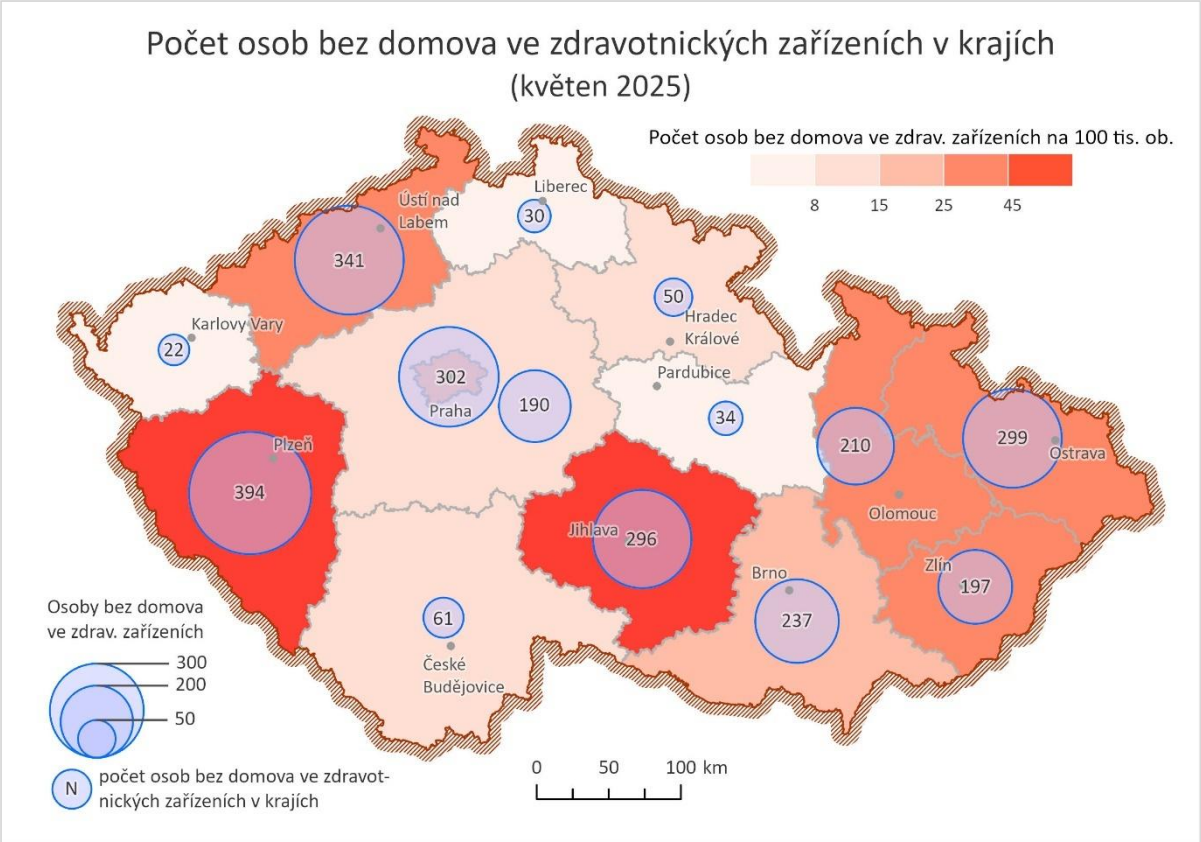

Nejvyšší podíl osob bez domova ve zdravotnických zařízeních na 100 tisíc obyvatel daného kraje byl zaznamenán v Plzeňském kraji a v Kraji Vysočina. Nejnižší v Pardubickém, Libereckém a Karlovarském kraji. Počty osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v jednotlivých krajích a jejich podíl na celkovém počtu v Česku přibližuje následující graf.

Graf 41: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních v krajích (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

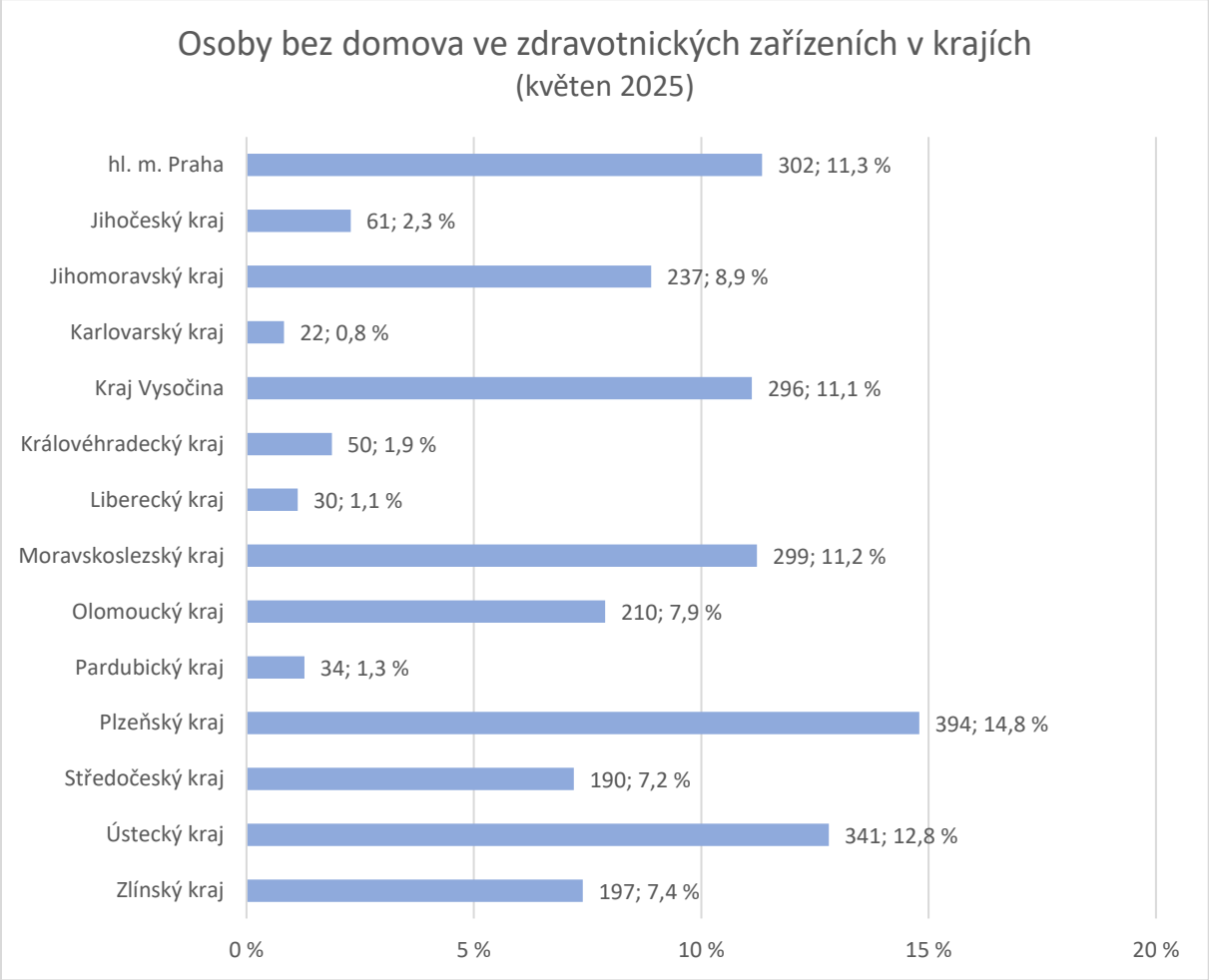

Nejvyšší počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních byl sečten v Plzeňském kraji (14,8 %; 394 osob). Více než desetina osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních byla zjištěna v Ústeckém kraji (12,8 %; 341 osob), hl. m. Praha (11,3 %; 302 osob), Moravskoslezském kraji (11,2 %; 299 osob) a v Kraji Vysočina (11,1 %; 296 osob). Necelá desetina osob z celkového počtu osob bez domova pobývá ve zdravotnických zařízeních v Jihomoravském kraji (8,9 %; 237 osob), Olomouckém kraji (7,9 %; 210 osob), Zlínském kraji (7,4 %; 197 osob) a Středočeském kraji (7,2 %; 190 osob). Nejnižší počet a podíl osob bez domova byl sečten ve zdravotnických zařízeních v Jihočeském kraji (2,3 %; 61 osob), Královéhradeckém kraji (1,9 %; 50 osob), Pardubickém kraji (1,3 %; 34 osob), Libereckém kraji (1,1 %; 30 osob) a Karlovarském kraji (0,8 %; 22 osob).

Mapa 10: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních v SO ORP (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

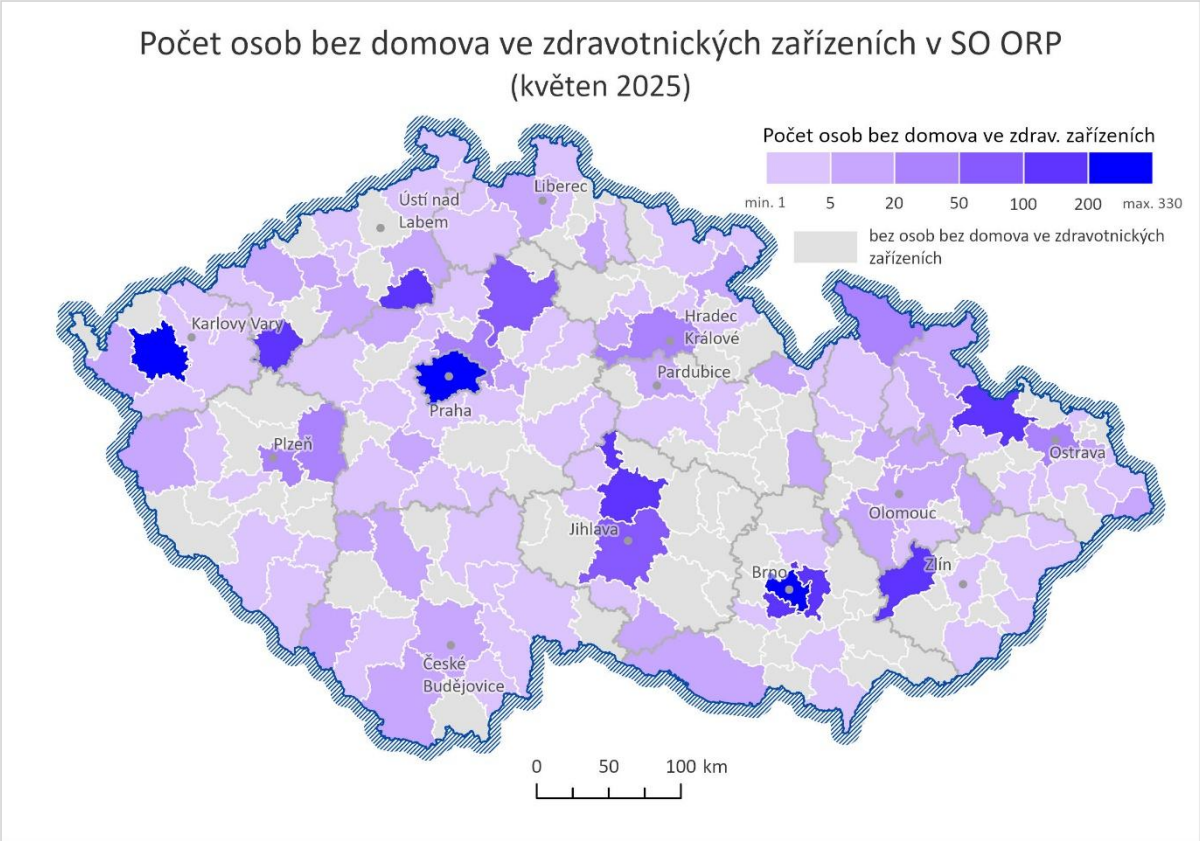

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle pohlaví a věku

Informace o pohlaví a věku osob bez domova ve zdravotnických zařízeních byla zjištěna za 2 271 osob (85,3 % z celkového modelovaného počtu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních), za 392 osob byla data modelována.

Graf 42: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle pohlaví (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

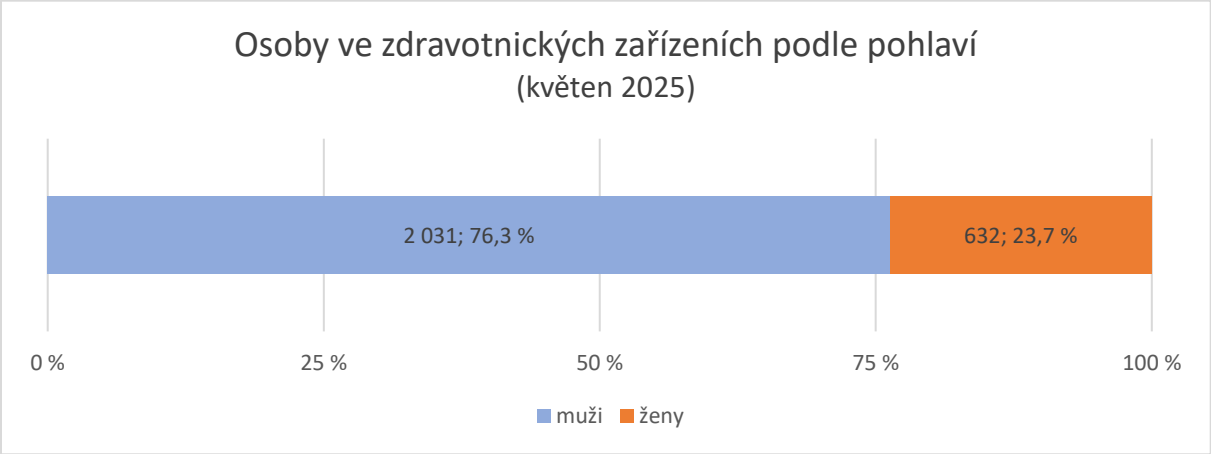

Mezi osobami bez domova pobývajícími ve zdravotnických zařízeních představují **více než tři čtvrtiny muži (76,3 %; 2 031 osob) a bezmála jednu čtvrtinu ženy (23,7 %; 632 osob)**. Podíl mužů a žen je

srovnatelný s údaji z roku 2019 – zpráva *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) uvádí tříčtvrtinový podíl mužů (75,1 %) a čtvrtinový podíl žen (24,9 %).

Graf 43: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle věku (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

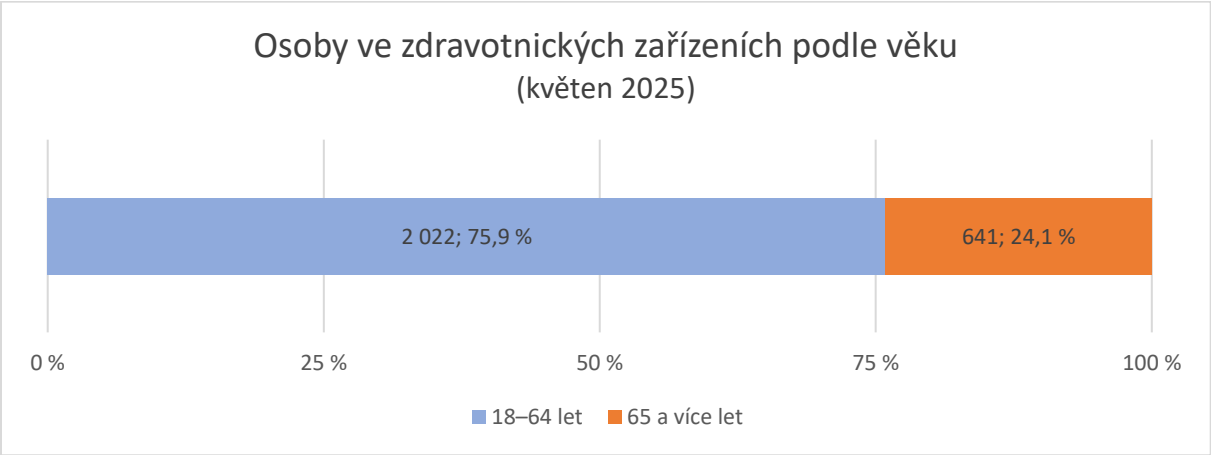

Dalším sledovaným údajem byl věk osob bez domova, kdy zdravotnická zařízení uváděla, kolik osob bez domova v jejich zařízení je ve věkové kategorii 18–64 let a 65 a více let. **Více než tři čtvrtiny osob bez domova (75,9 %; 2 022 osob) ve zdravotnických zařízeních představují osoby v produktivním věku 18–64 let a bezmála čtvrtinu osoby v seniorském věku 65 a více let (24,1 % osob)**.

Tabulka 13: Srovnání podílu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v hlavních věkových kategoriích a podle pohlaví při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 2 592; N v roce 2025 = 2 663; modelovaná data), duben 2019 a květen 2025

věk/pohlaví	počet osob		rozdíl 2019 a 2025
	2019	2025	
muži			
z toho 18–64 let	58,0 %	59,7 %	+1,7 p. b.
z toho 65 a více let	12,8 %	16,4 %	+3,6 p. b.
ženy			
z toho 18–64 let	18,6 %	16,4 %	-2,2 p. b.
z toho 65 a více let	4,9 %	7,5 %	+2,6 p. b.
nezjištěno	5,7 %	---	---
celkem	100,0 %	100,0 %	---

Při srovnání podílu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v hlavních věkových kategoriích a podle pohlaví při sčítáních **v roce 2019 a 2025 je patrné, že se zvýšilo zastoupení mužů i žen ve vyšší věkové kategorii 65 a více let – u mužů o 3,6 procentního bodu (z 12,8 % na 16,4 %) a u žen o 2,6 procentního bodu (z 4,9 % na 7,5 %)**. Došlo k mírnému nárůstu podílu mužů v produktivním věku 18–64 let (o 1,7 p. b.) a poklesu podílu žen ve stejné věkové kategorii (o 2,2 p. b.).

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle typu zařízení

Zdravotnická zařízení byla rozdělena podle druhu na tři typy – psychiatrické nemocnice (23 zařízení), léčebny dlouhodobě nemocných (42 zařízení) a ostatní nemocnice (209 zařízení – nemocnice, nemocnice následné péče, specializované nemocnice). Většinu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních představují osoby pobývající v psychiatrických nemocnicích (blíže viz následující graf).

Graf 44: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle typu zařízení (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

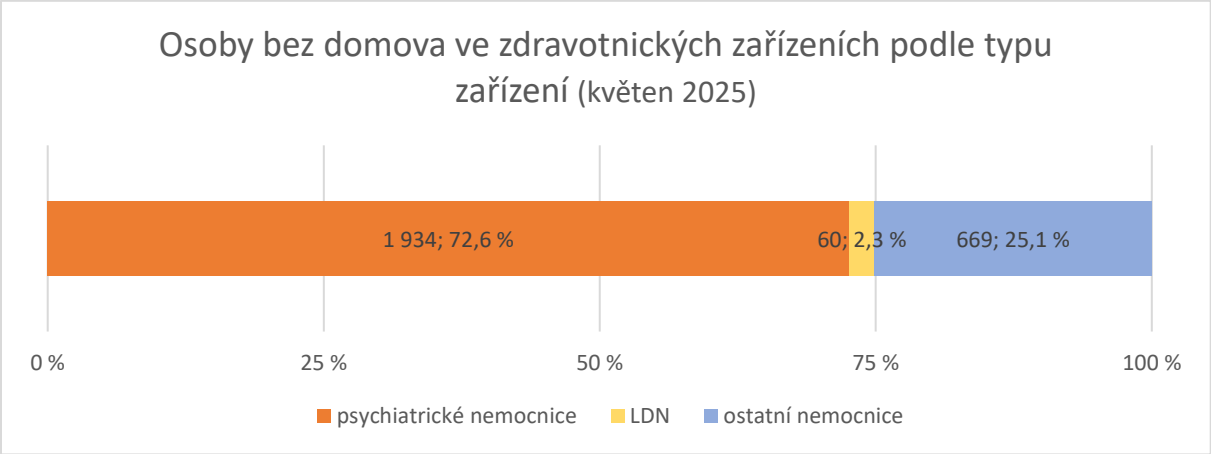

Z celkového počtu osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních představují **osoby v psychiatrických nemocnicích více než sedm desetin (72,6 %; 1 934 osob), v LDN 2,3 % (60 osob) a v ostatních nemocnicích přibližně čtvrtinu (25,1 %; 669 osob)**.

Tabulka 14: Srovnání počtu osob ve zdravotnických zařízeních podle typu v roce 2019 a 2025

typ zařízení	**2019**	**2025**
psychiatrická nemocnice	1 936	1 934
LDN	79	60
ostatní nemocnice	577	669

Podle *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) byl **v roce 2019 zjištěn téměř totožný počet osob bez domova v psychiatrických nemocnicích – 1 936 osob** (rok 2025 – 1 934 osob). V LDN bylo v roce 2019 sečteno 79 osob a v roce 2025 o 19 osob méně, tedy 60 osob. V ostatních nemocnicích bylo v roce 2019 sečteno 577 osob a 669 osob v roce 2025, tedy o 92 osob více.

Graf 45: Osoby bez domova v psychiatrických nemocnicích podle pohlaví a věku (N = 1 934; modelovaná data), květen 2025

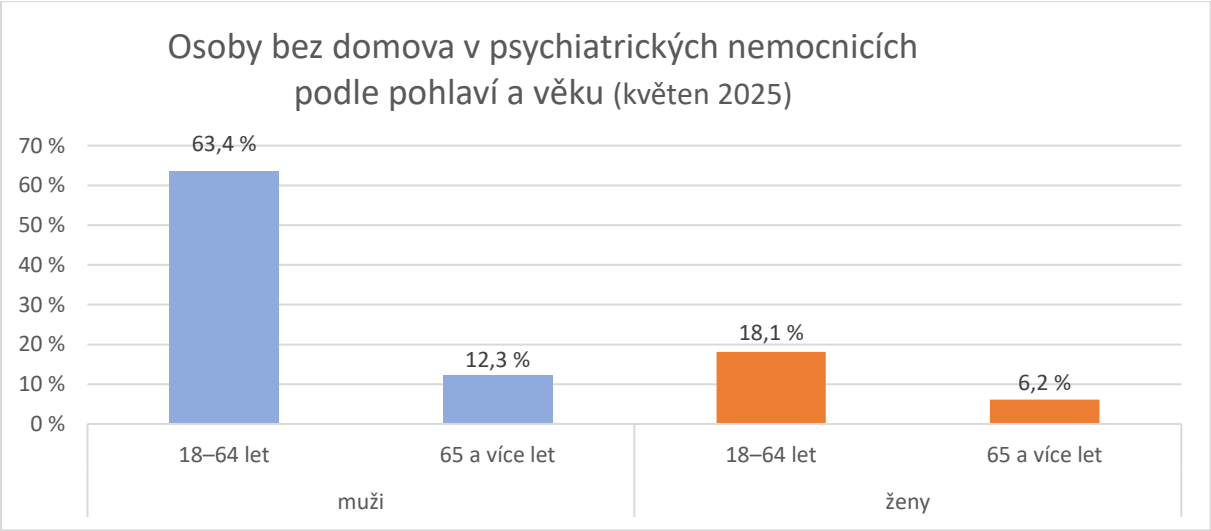

Osoby bez domova pobývající v psychiatrických nemocnicích jsou zastoupeny z více než tří čtvrtin muži (75,7 %) a z necelé čtvrtiny ženami (24,3 %). Více než čtyřmi pětinami je zastoupena věková kategorie osob 18–64 let (81,5 %; muži – 63,4 %; ženy – 12,3 %) a **téměř pětinou osoby ve věku 65 a více let** (18,5 %; muži – 12,3 %; ženy – 6,2 %).

Údaje za další typy zařízení jsou uvedena na základě podrobných dat, kdy za LDN byly zjištěny údaje o 47 osobách (78,3 % z celkem modelových 60 osob) a za ostatní nemocnice o 519 osobách (77,6 % z celkem modelovaných 669 osob).

Graf 46: Osoby bez domova v LDN podle pohlaví a věku (N = 47; podrobná data), květen 2025

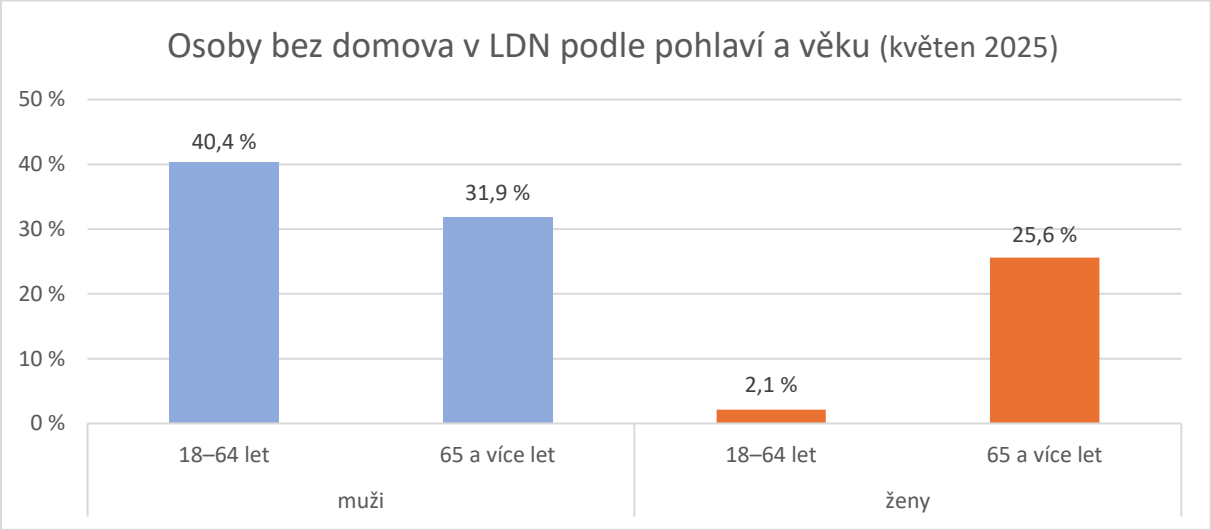

Osoby bez domova pobývající v LDN jsou zastoupeny z téměř sedmi desetin muži (72,3 %) a z více než čtvrtiny ženami (27,7 %). Více než dvěma pětinami je zastoupena věková kategorie osob 18–64 let (42,5 %; muži – 40,4 %; ženy – 2,1 %) a **téměř třemi pětinami osoby ve věku 65 a více let** (57,5 %; muži – 31,9 %; ženy – 25,6 %).

Graf 47: Osoby bez domova v ostatních nemocnicích podle pohlaví a věku (N = 519; podrobná data), květen 2025

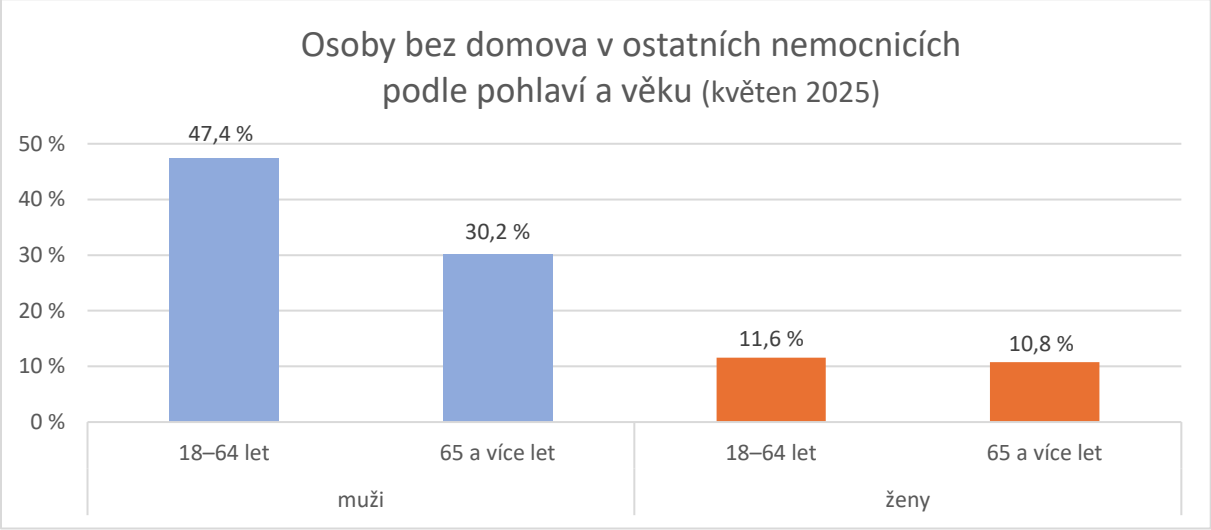

V ostatních nemocnicích představují muži více než tři čtvrtiny (77,6 %) a ženy téměř čtvrtinu (22,4 %) osob bez domova. Věková kategorie osob 18–64 let je zastoupena bezmála třemi pětinami (59 %;

muži – 47,4 %; ženy – 11,6 %) a **více než dvěma pětinami kategorie osob ve věku 65 a více let** (41 %; muži – 30,2 %; ženy – 10,8 %).

Graf 48: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle věku a typu zařízení (N = 2 271; podrobná data), květen 2025

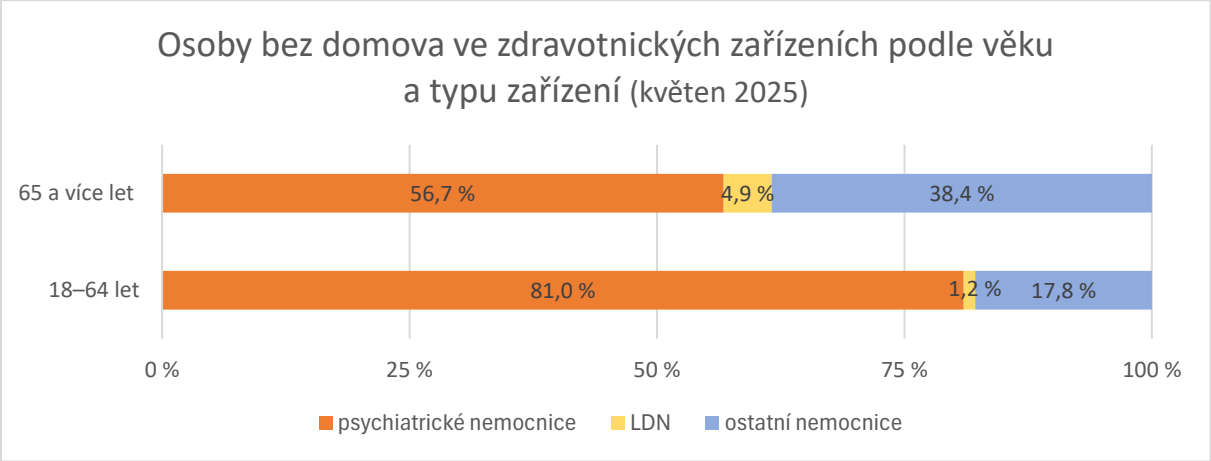

Více než čtyři pětiny (81,0 %) osob ve věku 18–64 let byly sečteny v psychiatrických nemocnicích, 1,2 % v LDN a v ostatních nemocnicích necelá pětina (17,8 %). **Osoby ve věku 65 a více let byly sečteny z téměř tří pětin v psychiatrických nemocnicích (56,7 %)**, z 4,9 % v LDN a bezmála dvě pětiny z nich v ostatních nemocnicích (38,4 %).

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle státního občanství

Údaj o státním občanství hospitalizovaných osob bez domova byl získán o 2 271 osobách, za 392 osob byl údaj modelován.

Graf 49: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle státního občanství (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025

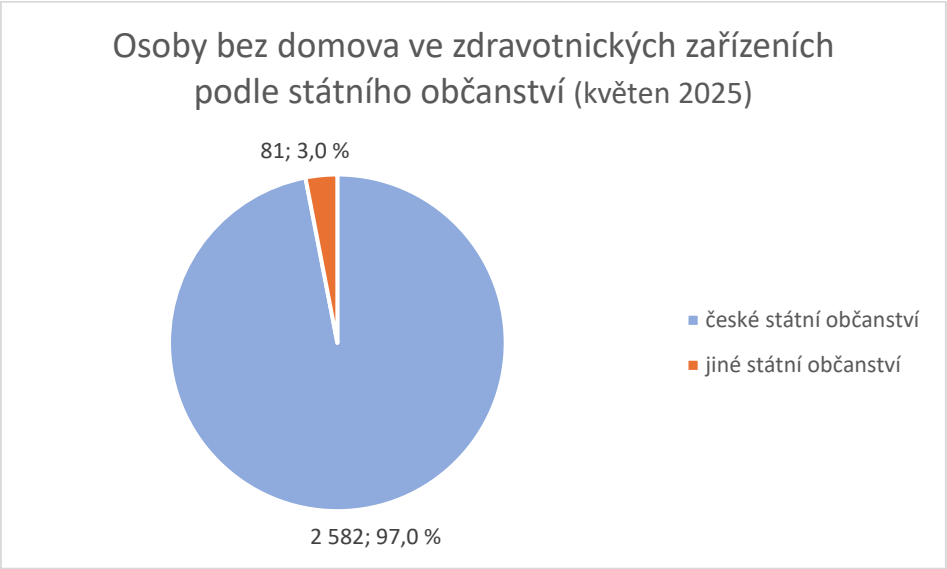

Cizinci představují 3,0 % (81 osob) ze všech hospitalizovaných osob bez domova. 97,0 % osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (2 582 osob) jsou státní občané ČR.

A.2.4. Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních

Cílem sčítání bylo sečtení cílové skupiny osob bez domova ve vězeňských zařízeních, tedy ve věznicích, vazebních věznicích a ústavech pro výkon zabezpečovací detence (dále ÚPVZD). Do této cílové skupiny náleží jednak osoby, které bydlení neměly již před nástupem do vazby či k výkonu trestu, jednak osoby, které bydlení ztratily během vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody.

Mezi osoby bez domova sčítané ve vězeňských zařízeních patří:

- osoby, které nemají adresu trvalého/dlouhodobého bydliště, odkud do instituce přišly. Tj. osoby, které předtím pobývaly tzv. venku/na ulici (např. ve veřejných prostranstvích nebo v noclehárnách, v podmostích, ve sklepech, garážích, maringotkách, v cizích/opuštěných chatkách a přístřešcích, ve stanech, autech, vagónech, squatech);
- osoby, které sice mají jako adresu trvalého bydliště registrovanou nějakou adresu, například adresu obecního úřadu, ale reálně odpovídají vymezení popsanému v předchozím bodě;
- osoby, které před uvězněním měly (jakékoli) bydliště, o něž ale během uvěznění přišly (na základě doporučení Metodiky RILSA nebyly zahrnuty osoby, které záměrně ukončily své nájemní bydlení z důvodu odnětí svobody).

A.2.4.1. Metodologie

Pro úspěch sběru dat byla klíčová role Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, kterému byla zaslána žádost o spolupráci a poskytnutí anonymizovaných dat o počtech osob bez domova ve vězeňských zařízeních. Součástí žádosti byly informace o sběru dat, specifikace sčítaných osob bez domova a sčítací arch (jednotný pro všechna zařízení). Sčítány byly osoby bez domova, které ve vězeňském zařízení pobývaly během celého sčítacího týdne **od 12. do 18. května 2025**, kdy docházelo ke sčítání koncepční kategorie osoby bez střechy (důvodem byla eliminace duplicitního započtení osob). Data o osobách bez domova byla sčítána v agregované podobě – tedy údaje o celkovém počtu osob bez domova v daném vězeňském zařízení.

Zjišťované údaje o osobách na úrovni zařízení:

- Počet osob bez domova v daném vězeňském zařízení
- Počet osob bez domova podle pohlaví
- Počet osob bez domova podle hlavních věkových skupin
- Počet osob bez domova podle předpokládaného roku ukončení výkonu trestu odnětí svobody
- Počet cizinců

Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky na základě žádosti poskytlo vyplněné sčítací archy za **všechna vězeňská zařízení, tedy 9 vazebních věznic (součástí dvou z nich – Brno a Praha Pankrác je také ÚPVZD) a 25 věznic (součástí věznice v Opavě je také ÚPVZD).** Za každou věznici byl odevzdán jeden sčítací arch. Data byla sbírána ve formátu MS Excel za jednotlivá zařízení a poté seskupována do jednotné datové matice. Následovalo čištění, kontrola dat a jejich analýza.

Tabulka 15: Seznam věznic, květen 2025

vězeňská zařízení	
Vazební věznice a ÚPVZD Brno	Věznice Mírov
Vazební věznice České Budějovice	Věznice Nové Sedlo
Vazební věznice Hradec Králové	Věznice Odolov
Vazební věznice Liberec	Věznice a ÚPVZD Opava
Vazební věznice Litoměřice	Věznice Oráčov
Vazební věznice Olomouc	Věznice Ostrov
Vazební věznice Ostrava	Věznice Pardubice
Vazební věznice a ÚPVZD Praha Pankrác	Věznice Plzeň
Vazební věznice Praha Ruzyně	Věznice Příbram
Věznice Bělušice	Věznice Rapotice
Věznice Břeclav	Věznice Rýnovice
Věznice Heřmanice	Věznice Stráž pod Ralskem
Věznice Horní Slavkov	Věznice Světlá nad Sázavou
Věznice Jiřice	Věznice Valdice
Věznice Karviná	Věznice Vinařice
Věznice Kuřim	Věznice Všehrdy
Věznice Kynšperk nad Ohří	Věznice Znojmo

Mapa 11: Počet vězeňských zařízení v krajích (N = 35), květen 2025

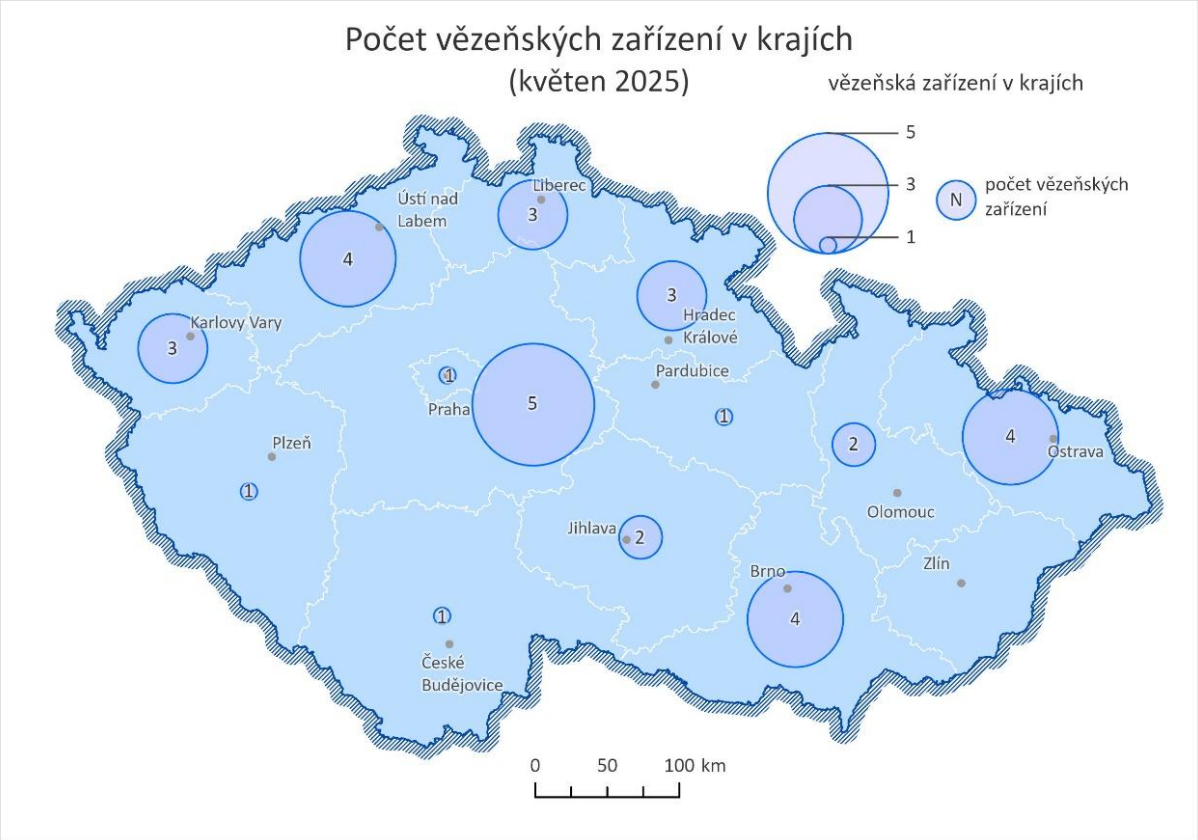

A.2.4.2. Zjištění

Data poskytla všechna vězeňská zařízení, tedy 9 vazebních věznic a 25 věznic, **žádná data nebyla modelována.**

Celkem bylo ve všech vězeňských zařízeních sečteno 2 106 osob bez domova. Pro srovnání – V ÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) sečetlo 1 500 osob bez domova ve vězeňských zařízeních. **Při srovnání let 2019 a 2025 je počet osob bez domova ve vězeňských zařízeních o 606 osob vyšší (o 40,4 %).**

Údaje o počtu vězněných osob bez domova v jednotlivých krajích nepodávají informaci o tom, kde vězněné osoby před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody či vazby žily a kam budou směřovat jejich kroky po propuštění. Zastoupení počtu osob bez domova v jednotlivých krajích víceméně koresponduje s počtem a kapacitami vězeňských zařízení v jednotlivých krajích.

Graf 50: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních v krajích (N = 2 106), květen 2025

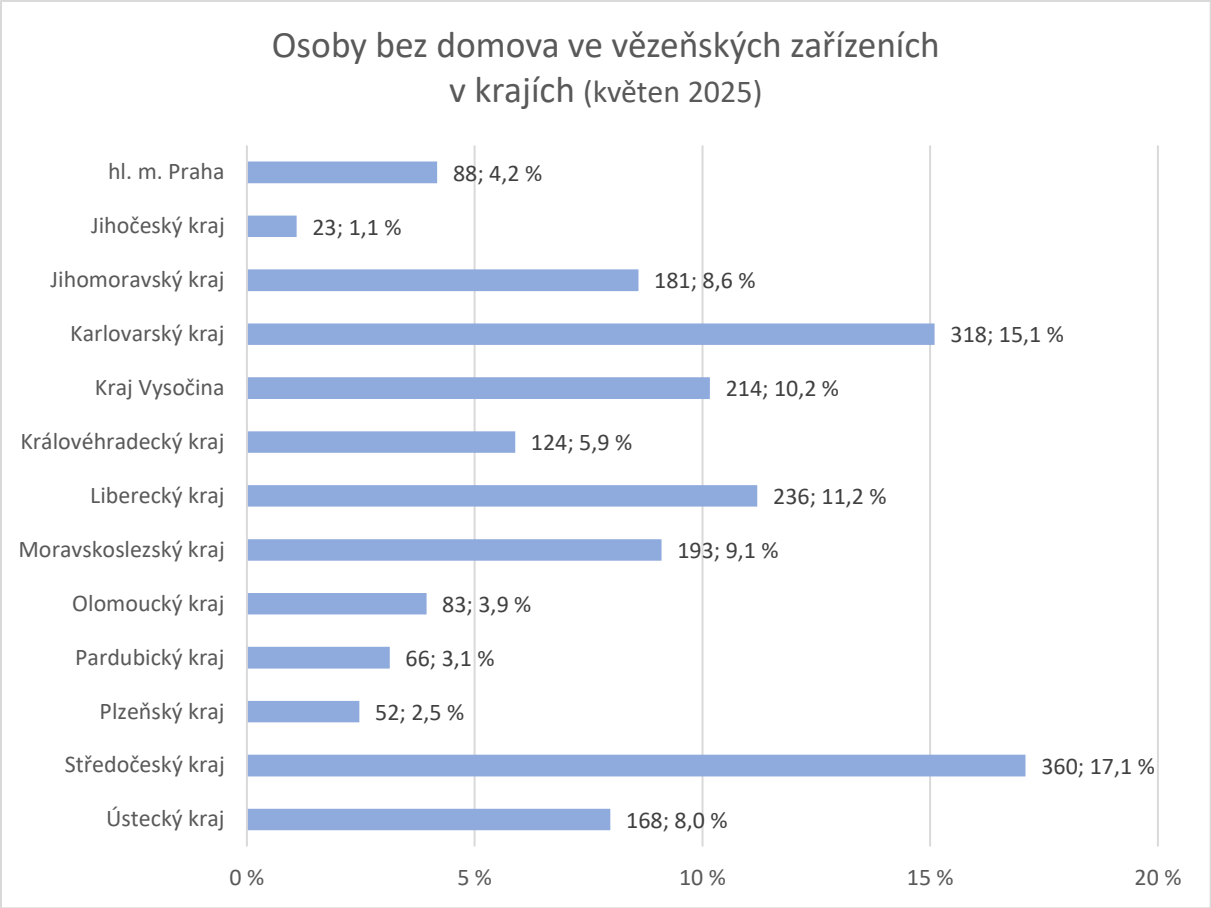

Největší počet osob bez domova byl sečten ve vězeňských zařízeních Středočeského kraje (360 osob; 17,1 %), Karlovarského kraje (318 osob; 15,1 %), Libereckého kraje (236 osob; 11,2 %) a Kraje Vysočina (214 osob; 10,2 %). Méně než 200 a více než 100 osob bez domova bylo zjištěno ve vězeňských zařízeních v Moravskoslezském kraji (193 osob; 9,1 %), Jihomoravském kraji (181 osob; 8,6 %), Ústeckém kraji (168 osob; 8,0 %) a Královéhradeckém kraji (124 osob; 5,9 %). V ostatních krajích již počet osob bez domova ve vězeňských zařízeních nedosahuje 100 osob – hl. m. Praha (88 osob; 4,2 %), Olomoucký kraj (83 osob; 3,9 %), Pardubický kraj (66 osob; 3,1 %), Plzeňský kraj (52 osob; 2,5 %) a Jihočeský kraj (23 osob; 1,1 %).

Mapa 12: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních v SO ORP (N = 2 106), květen 2025

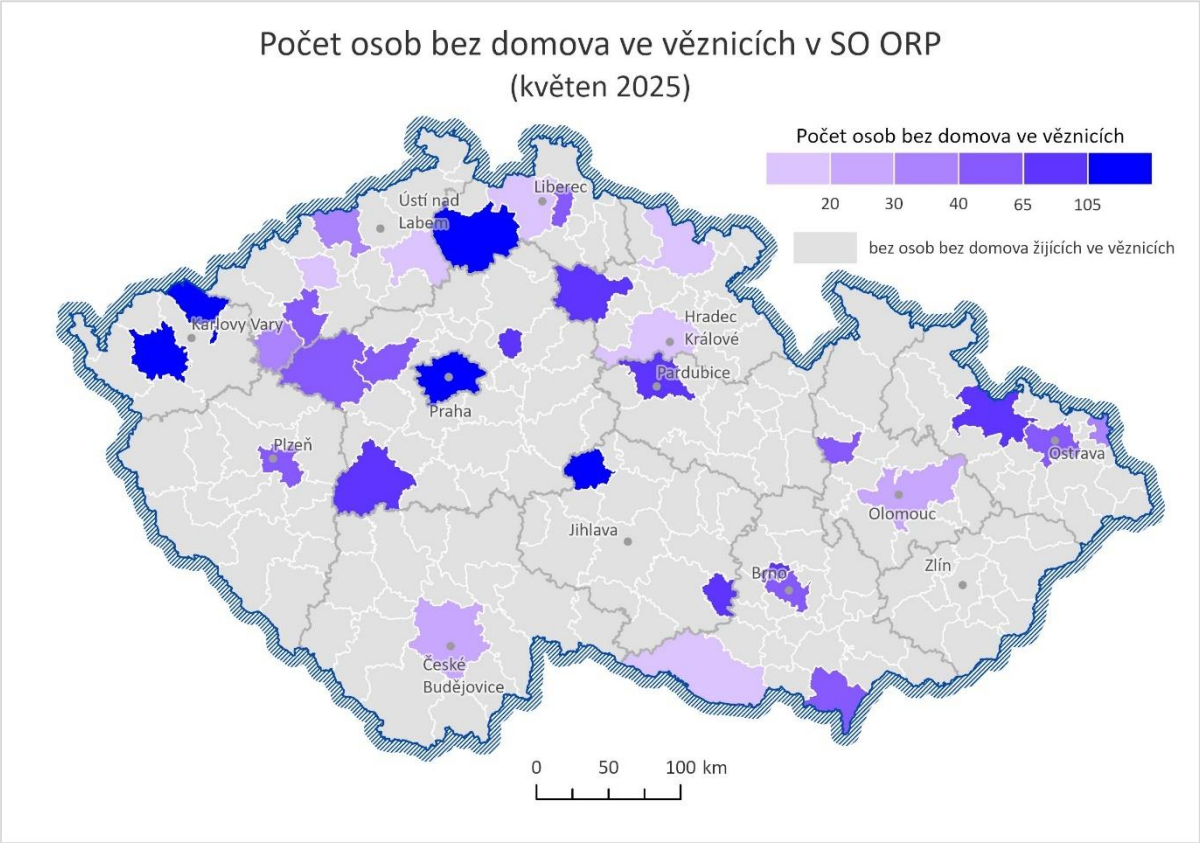

Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle pohlaví a věku

Graf 51: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle pohlaví (N = 2 106), květen 2025

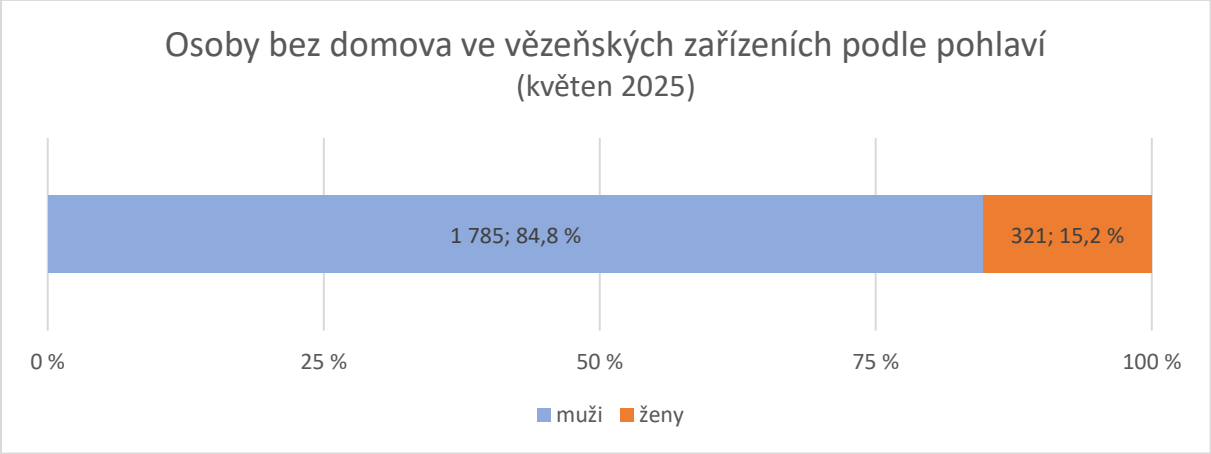

Více než osm desetin osob bez domova (84,8 %; 1 785 osob) ve vězeňských zařízeních představují muži a necelou pětinu (15,2 %; 321 osob) ženy.

Při sčítání osob bez domova v České republice v roce 2019 představovali muži bez domova ve věznicích 90,7 % (1 361 osob) a ženy 10,3 % (139 osob). Při srovnání údajů z roku 2019 s výsledky sčítání v roce 2025 se snížil podíl mužů o 5,9 procentního bodu a podíl žen se adekvátně zvýšil. Početně mužů i žen bez domova ve vězeňských zařízeních přibylo – mužů o 424 osob, žen o 182 osob.

Graf 52: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle vybraných věkových skupin (N = 2 106), květen 2025

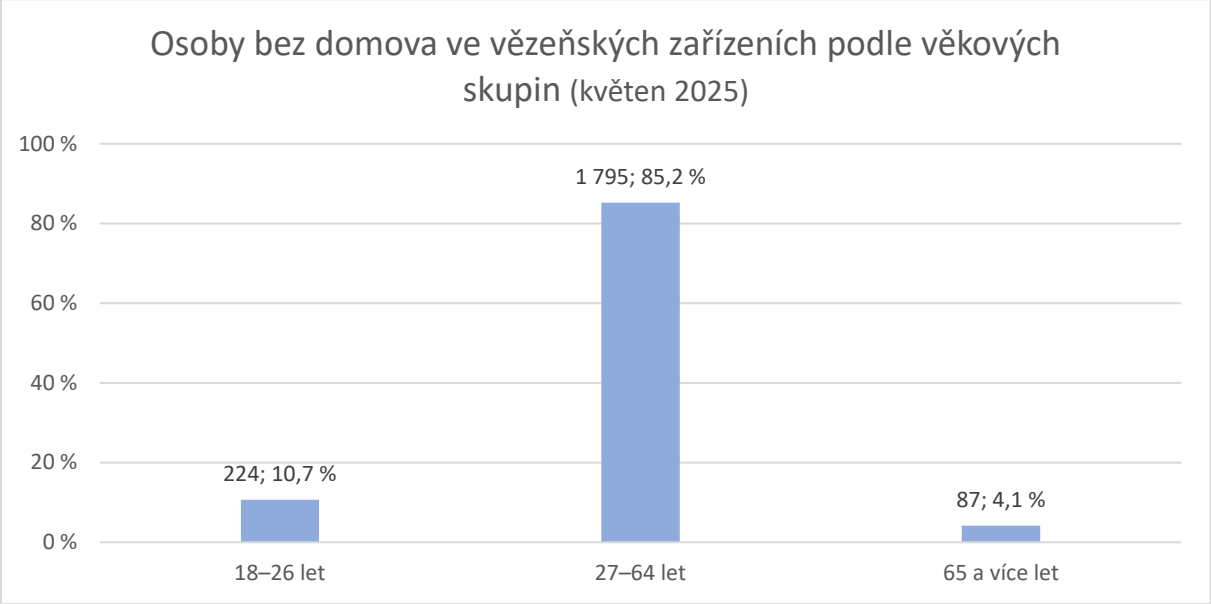

Z hlediska vybraných věkových skupin jsou nejvyšším podílem mezi osobami bez domova ve vězeňských zařízeních zastoupeny osoby ve věku 27–64 let (85,2 %; 1 795 osob). Více než desetinu (10,7 %; 224 osob) představují osoby ve věku 18–26 let a bezmála dvacetinu (4,1 %; 87 osob) osoby v seniorském věku 65 a více let.

Graf 53: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle věkových skupin a pohlaví (N = 2 106), květen 2025

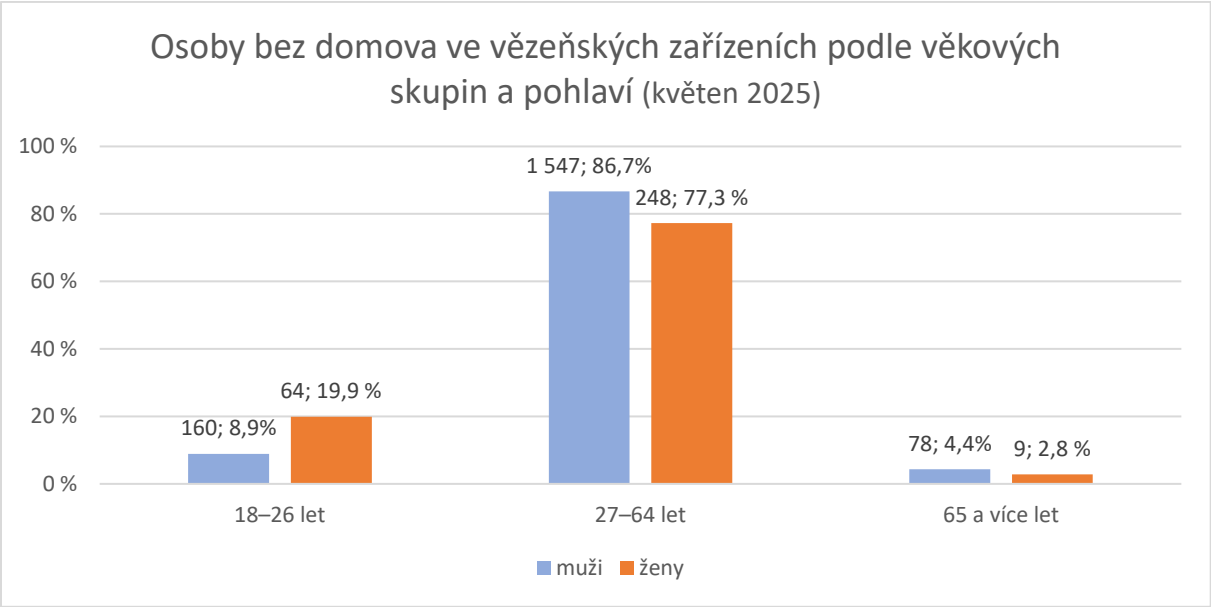

Mezi ženami bez domova ve vězeňských zařízeních představují více než tři čtvrtiny (77,3 %; 248 osob) ženy ve věku 27–64 let, bezmála pětinu (19,9 %; 64 osob) ženy ve věku 18–26 let a 2,8 % ženy ve věku 65 a více let (9 osob).

Muži bez domova ve vězeňských zařízeních jsou zastoupeni necelými devíti desetinami (86,7 %; 1 547 osob) osobami ve věku 27–64 let, necelou desetinou (8,9 %; 160 osob) muži ve věku 18–26 let a bezmála dvacetinou (4,4 %; 78 osob) muži v seniorském věku 65 a více let.

Tabulka 16: Srovnání počtu a podílu osob ve vězeňských zařízeních ve věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 1 500; N v roce 2025 = 2 106), duben 2019 a květen 2025

věková kategorie	2019		2025		rozdíl 2019 a 2025	
	počet	podíl	počet	podíl	počet	podíl
18–64 let	1 459	97,3 %	2 019	95,9 %	560	-1,4 p. b.
65 a více let	41	2,7 %	87	4,1 %	46	+1,4 p. b.
celkem	1 499	100 %	2 106	100 %	-	-

Zpráva *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) uvádí, že osoby v produktivním věku 18–64 let se na celkovém počtu osob bez domova ve vězeňských zařízeních podílely 97,3 % (1 459 osob) a osoby v seniorském věku 65 a více let 2,7 % (41 osob). V roce 2025 bylo ve vězeňských zařízeních sečteno 2 019 osob bez domova ve věku 18–64 let (o 560 osob více) a 87 osob ve věku 65 let a starších (o 46 osob více). Podíl osob v produktivním věku se mírně snížil a v seniorském věku mírně zvýšil.

Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle předpokládaného roku propuštění

V rámci sčítání byl rovněž zjišťován předpokládaný rok propuštění vězněných osob bez domova. Tento údaj nebyl uveden u 162 osob (7,7 %), zejména s ohledem na to, že osoby bez domova mohou být ve vazbě, tudíž nelze rok propuštění předpokládat a také z důvodu možnosti doživotního trestu odnětí svobody. Předpokládaná doba ukončení výkonu trestu odnětí svobody byla uvedena u 1 944 osob bez domova (92,3 %).

Graf 54: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle předpokládaného roku propuštění (N = 1 944), květen 2025

Sčítání osob bez domova ve vězeňských zařízeních probíhalo k rozhodnému datu – noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025. **V roce 2025 je** po tomto rozhodném datu **předpoklad propuštění téměř tří desetin vězněných osob bez domova (29,3 %; 569 osob)** a **u podobného podílu (29,8 %; 579 osob) je předpokládáno propuštění v roce 2026**. Více než desetina osob bez domova (15,6 %; 304 osob) má být propuštěna v roce 2027, necelá desetina (8,5 %; 166 osob) v roce 2028 a o málo více než dvacetina (5,6 %; 108 osob) v roce 2029. Více než desetina vězněných osob bez domova má být propuštěna po roce 2029, tedy v roce 2030 a později (11,2 %; 218 osob).

Graf 55: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle předpokládaného roku propuštění (N = 1 944), květen 2025

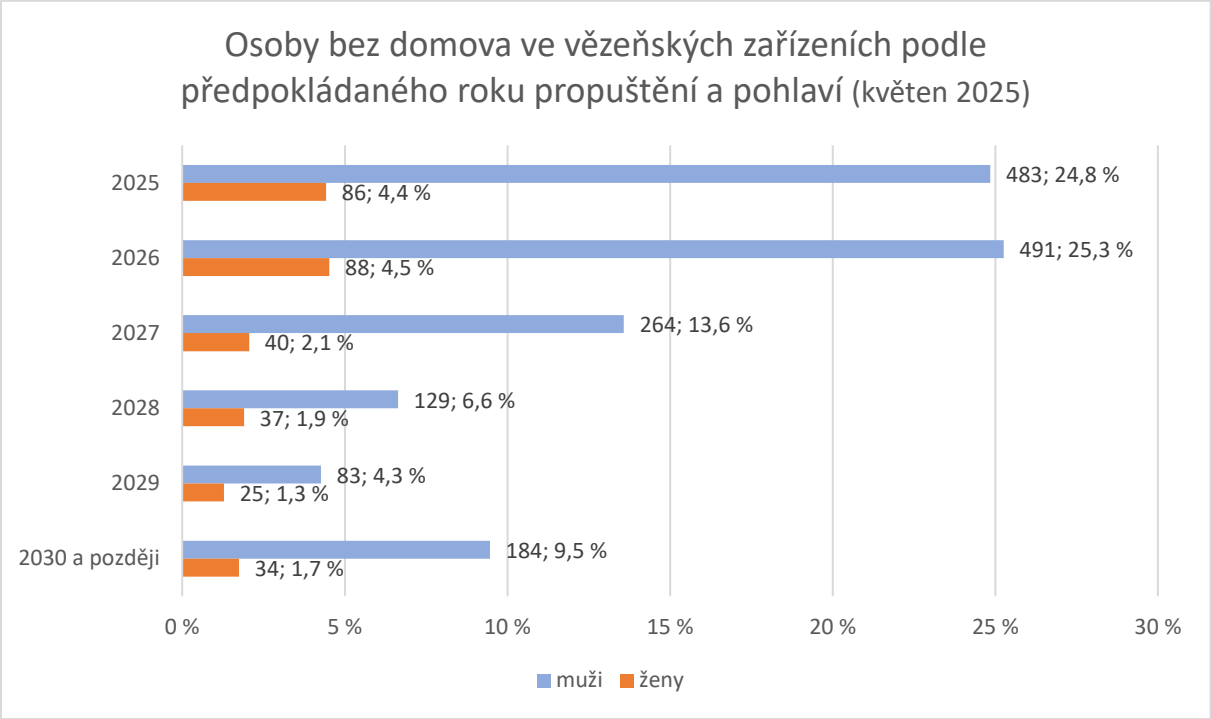

V letech 2025 a 2026 se předpokládá propuštění necelé tisícovky mužů bez domova (2025 – 483 mužů; 2026 – 491 mužů) a necelých dvou set žen (2025 – 86 žen; 2026 – 88 žen). Pro následující roky již není předpoklad tak vysokého počtu osob bez domova – v roce 2028 se předpokládá propuštění 129 mužů a 37 žen bez domova, v roce 2029 – 83 mužů a 25 žen a v roce 2030 a pozdějších letech 184 mužů a 34 žen.

Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle státního občanství

Údaj o státním občanství osob bez domova ve vězeňských zařízeních se podařilo získat za všechny osoby bez domova ve vězeňských zařízeních (2 106 osob). Mezi osobami bez domova **ve věznicích je 2,9 % cizinců** (61 osob). Jedná se o 49 mužů a 12 žen.

Graf 56: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle státního občanství (N = 2 106), květen 2025

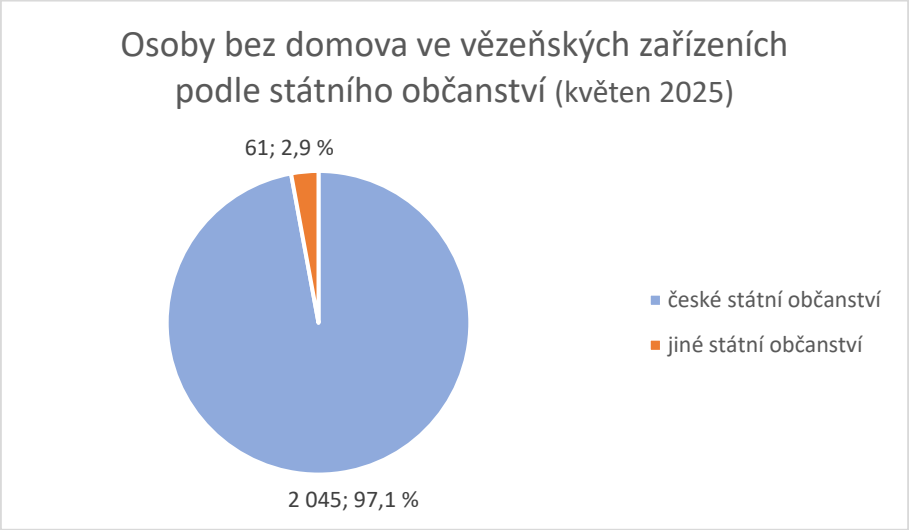

A.2.5. Osoby v bytové nouzi využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely

A.2.5.1. Metodologie

Pro sčítání osob v bytové nouzi na ubytovnách v majetku obcí, osob v komerčních ubytovnách a osob v penzionech, hotelech, hostelech a motelech byl zvolený jednotný způsob tvorby dat, který vycházel z *Metodiky RILSA* a ze zkušeností se sčítáním této kategorie v roce 2022 (Šobáňová et al., 2022).

Při *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* v roce 2022 byla zvlášť vyčleněna kategorie osob v bytové nouzi žijící v penzionech, hotelech, hostelech a motelech. Tato kategorie byla v censu 2025 zařazena ke komerčním ubytovnám a byla souhrnně nazvána *komerční ubytovací zařízení*. Důvodem bylo, že ubytovací zařízení (1) komerční ubytovny a (2) penziony, hotely, hostely a motely, se v praxi od sebe jen těžko odlišují (lze se setkat s ubytovnami nesoucími v názvu penzion, hostel či hotel, ale poskytují již jen dlouhodobé ubytování).

Za ubytovací zařízení, tedy obecní ubytovny, komerční ubytovny a penziony, hotely, hostely a motely bylo pro účely sčítání považováno takové zařízení, které má splněny všechny náležitosti potřebné k provozování ubytovacího zařízení, včetně schváleného provozního řádu.[7] Obecní ubytovny se od komerčních liší především tím, že jejich zřizovatelem či provozovatelem není soukromý vlastník, ale obec či město, příp. příspěvková organizace obce, která je pověřená jejich správou.

Ubytovny v majetku obcí budou v textu označovány jako obecní ubytovny. Pro komerční ubytovny, penziony, hotely, hostely a motely, bude používáno pojmenování komerční ubytovací zařízení.

Pro potřeby sčítání se vycházelo z předpokladu, že **hlavním indikátorem ubytovacích zařízení (všech výše jmenovaných typů), v nichž žijí osoby v bytové nouzi, je do nich plynoucí doplatek na bydlení.**

K identifikaci ubytoven byly využity seznamy ubytovacích zařízení poskytnuté Generálním ředitelstvím Úřadu práce, v nichž jsou zaznamenány ty ubytovny, do kterých plyne doplatek na bydlení. Dále byly využity informace z OK systému o počtu doplatků na bydlení plynoucích do ubytoven a hotelů, penzionů, hostelů a motelů v členění dle ulic platné k březnu 2025.[8] Prvně jmenované seznamy byly porovnávány s informacemi o doplatcích na bydlení z OK systému. Výsledkem byl seznam všech ubytovacích zařízení, ve kterých bylo následně provedeno šetření. Daná ubytovna podléhala sčítání, pokud byla v seznamu poskytnutém Generálním ředitelstvím Úřadu práce nebo do ní podle seznamu

[7] Osoba poskytující ubytování v ubytovacích zařízeních v rámci jí provozované hostinské živnosti a osoba provozující živnost ubytovací služby v souvislosti s nařízením vlády č. 469/2000 Sb., kterým se stanoví obsahové náplně jednotlivých živností, s výjimkou osob poskytujících ubytování v bytových domech, v rodinných domech a ve stavbách pro individuální rekreaci, jsou povinny vypracovat provozní řád. V provozním řádu uvedou podmínky činnosti, zásady prevence vzniku infekčních a jiných onemocnění, způsob zacházení s prádlem a způsob očisty prostředí ubytovacího zařízení. Pokud je ubytování v zařízeních podle věty první poskytováno na dobu delší než dva měsíce v období šesti měsíců po sobě jdoucích, uvede osoba uvedená ve větě první v provozním řádu dále počet a plochu ubytovacích jednotek včetně nejvyššího počtu ubytovaných fyzických osob, vybavení ubytovacích jednotek záchodem, sprchou, umývárnou a prostorem pro vaření nebo ohřev jídla, způsob vytápění ubytovacích jednotek v otopném období, jakož i způsob zajištění tekoucí pitné a teplé vody ve stavbách ubytovacích zařízení. Provozní řád a jeho změny předloží před jejich přijetím ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Provozní řád je osoba povinna změnit vždy při změně podmínek pro poskytování služby.

[8] Mezi komerčnímu ubytovnami, hotely, hostely, penziony a motely nebylo v průběhu sčítání rozlišováno z důvodu velmi složitého vzájemného odlišení.

z OK systému plynul doplatek na bydlení. Jelikož dle dat z OK systému nelze ztotožnit konkrétní ubytovnu (informací je pouze ulice), bylo ještě zjišťováno, zda se na dané ulici nenachází více ubytoven. Pokud tomu tak bylo, byly šetřeny všechny ubytovny na dané ulici. Jako doplňkový zdroj informací byl rovněž využit seznam ubytovacích zařízení, v nichž žily osoby v bytové nouzi při sčítání realizovaném 2022.

Na základě této triangulace byl získán seznam ubytovacích zařízení, u kterých bylo následně ověřováno, zda je zařízení v provozu a poskytuje ubytování osobám v bytové nouzi a zda se jedná o ubytovací zařízení komerční či obecní. Pokud u některého z ubytovacích zařízení panovala nejistota ohledně jeho zařazení, byli kontaktováni příslušní pracovníci místního obecního úřadu (pracovníci sociálních odborů, sociální a další pracovníci), případně místní neziskové organizace s dotazem na existenci daného zařízení a poskytování ubytování osobám v bytové nouzi. Během ověřování byl kladen důraz především na to, aby byly ubytovny třízeny a dále sčítání směřovalo jen do těch ubytovacích zařízení, v nichž bydlí osoby v bytové nouzi. Vyřazována byla ubytovací zařízení určená pro zaměstnance firem, sezónní pracovníky, turisty či studenty.

Sčítání podléhaly **osoby v bytové nouzi s českým státním občanstvím žijící v obecních a komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech. Jedná se o osoby, v bytové nouzi, tzn. ty, které nemají jinou možnost bydlení než tu stávající**.

Všichni ostatní, např. sezónní zaměstnanci, turisté, ukrajinští pracovníci a uprchlíci žijící v ubytovacích zařízeních, byli při sčítání vylučováni, tzn. nebyli započteni. Důvodem vyloučení cizinců bylo zachování porovnatelnosti s předchozími sčítáními, v nichž cizinci nebyli zařazeni, ale také obtížné posouzení samotné situace bytové nouze cizinců napříč jejich různými kategoriemi a statusy ze strany provozovatelů ubytovacích zařízení. Jako metodologický problém se jevila u cizinců i možná absence pobíraní doplatku na bydlení, který ve významné míře, stejně jako při sčítání v roce 2022, dopomohl k identifikaci předmětných ubytovacích zařízení, ve kterých mělo dojít k sečtení osob v bytové nouzi, a k modelaci dat o osobách, které nebyly reálně sečteny.

Data o osobách v bytové nouzi byla sbírána dotazováním u provozovatelů ubytovacích zařízení (telefonické a osobní). Pokud se data nepodařilo získat dotazováním u provozovatele, byli osloveni zástupci obcí (sociální pracovníci, pracovníci sociálních odborů apod.), příp. terénní pracovníci místních neziskových organizací k zjištění stavu.

Provozovatelé/majitelé obecních ubytoven a komerčních ubytovacích zařízení byli osloveni k vyplnění sčítacího archu ve formátu MS Excel, který jim byl zaslán e-mailem či datovou schránkou. Pokud měli problémy s jeho vyplněním, byl s nimi sčítací arch vyplněn za asistence realizátora sčítání. V případě, že bylo pro provozovatele ubytovny obtížné vyplnit sčítací arch za jednotlivé osoby, byla mu, pro zajištění co nejvyšší vysčítanosti, nabídnuta možnost vyplnit agregovaná data za celé ubytovací zařízení s obdobnými informacemi, jako jsou uvedeny ve sčítacím archu.

Zjišťování dat k této kategorii osob bylo náročné především díky velkému objemu dat o jednotlivých osobách a mnohdy pracnému zjišťování funkčních kontaktů na relevantní osoby způsobilé poskytnout informace o ubytovaných osobách v bytové nouzi. Jednalo se tak o kategorii, u které sběr dat zabral vzhledem k harmonogramu nejdelší časový úsek (od přelomu června a července do srpna 2025).

Ve sčítacích arších byly sledovány tyto **údaje**:

- Identifikátor domácnosti
- Pohlaví každého člena domácnosti (muž/žena)
- Věk každého člena domácnosti (alespoň odhad)
- Délka pobytu na ubytovně (alespoň odhad)
- Obec, kde se ubytovna nachází
- Kapacita ubytovny

Celkem bylo osloveno 885 obecních ubytoven a komerčních ubytovacích zařízení, přičemž celkem 163 ubytovacích zařízení bylo ze seznamu vyřazeno, jelikož v nich v době sčítání žádné osoby v bytové nouzi nežily, a to buď z důvodu orientace ubytovacího zařízení na jiné cílové skupiny, nebo z důvodu uzavření ubytovacího zařízení (nejčastěji se jednalo o zrušení ubytovny, v několika případech pak o probíhající rekonstrukční práce, nebo o její přebudování na nájemní dům). **Sčítání se tedy týkalo celkem 722 ubytovacích zařízení (83 obecních ubytoven a 639 komerčních ubytovacích zařízení).**

Data ve formě podrobných dat na úrovni osob nebo ve formě agregovaných dat byla získána celkem z 549 ubytovacích zařízení (74 obecních ubytoven a 475 komerčních ubytovacích zařízení). Pro 173 zbývajících ubytovacích zařízení bylo nutno data modelovat. Modelace byla provedena na základě počtu doplatků na bydlení z března 2025 a kapacity zařízení.[9] Pokud v dané ubytovně nebyl žádný takový doplatek evidován a bylo ověřeno, že se skutečně jedná o ubytovnu ubytovávající osoby v bytové nouzi, byl počet osob modelován podle kapacity a průměrného podílu osob v bytové nouzi v ubytovnách, kde žádný doplatek nebyl evidován. Přehled pro jednotlivé kraje je uveden níže. Nejvyšší celková úspěšnost sčítání (za obecní ubytovny a komerční ubytovací zařízení) byla zaznamenána v Moravskoslezském kraji, naopak nejnižší v hlavním městě Praha. Celková vyšetřenost dosáhla 80,5 % všech šetřených obecních ubytoven a komerčních ubytovacích zařízení.

Z celkového počtu 722 sčítaných (sečtených a modelovaných) ubytoven je 83 zařízení obecních a 639 komerčních ubytovacích zařízení.

[9] Kapacita ubytovacích zařízení byla zjištěna ze seznamů ubytovacích zařízení poskytnutých Generálním ředitelstvím Úřadu práce. Pokud zde nebyla uvedena, byla zjišťována z jiných zdrojů. Přesto se u 7 ubytovacích zařízení nepodařilo kapacitu zjistit.

Tabulka 17: Přehled sčítání osob v bytové nouzi v ubytovacích zařízeních podle krajů

kraj	počet obecních ubytoven				počet komerčních ubytoven, hotelů, hostelů, penzionů, motelů			
	podrobná data	agregovaná data	data modelována	celkem	podrobná data	agregovaná data	data modelována	celkem
hl. m. Praha	1	0	8	9	13	6	23	42
Jihočeský kraj	9	1	0	10	14	10	10	34
Jihomoravský kraj	2	1	0	3	28	23	19	70
Karlovarský kraj	1	2	0	3	7	12	7	26
Kraj Vysočina	2	0	0	2	20	10	9	39
Královéhradecký kraj	8	1	0	9	17	5	11	33
Liberecký kraj	4	0	0	4	15	9	10	34
Moravskoslezský kraj	8	0	0	8	51	0	8	59
Olomoucký kraj	1	0	0	1	28	15	6	49
Pardubický kraj	11	0	0	11	15	2	8	25
Plzeňský kraj	2	1	0	3	11	25	9	45
Středočeský kraj	10	0	0	10	70	10	25	105
Ústecký kraj	7	0	1	8	33	1	9	43
Zlínský kraj	0	2	0	2	12	13	10	35
celkem	66	8	9	83	334	141	164	639

A.2.5.2. Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách

Informace o ubytovnách v majetku obcí patřila k těm lépe zjistitelným, neboť mnohé jsou součástí provozovateli vedených evidencí nebo jsou známy pracovníkům obcí, kteří mají o obecních ubytovnách a ubytovaných osobách dobrý přehled. Ve většině případů ubytovnu spravuje sama obec, případně obcí pověřená organizace jako alternativu k azylovému bydlení. Díky tomu vyšetřenost této subkategorie na úrovni ubytoven dosáhla 89,5 % a vzhledem k míře úspěšnosti sběru dat byl interval spolehlivosti stanoven na ±5 %.

Zjištění

Podrobná data na úrovni osob poskytlo 66 ubytoven, 8 jich pak poskytlo agregované údaje.[10] Údaje byly zjištěny (v podrobné či agregované formě) o 1 537 osobách (85,9 %). Za zbylých 9 zařízení (253 osob) byla data modelována.

[10] U jedné obecní ubytovny, která poskytla data v agregované formě, musela být data pro některé proměnné modelována, konkrétně byl modelován počet žen/mužů a počet osob s pobytem v zařízení delším než 5 let.

Graf 57: Počty osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (sečtené/modelované) (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

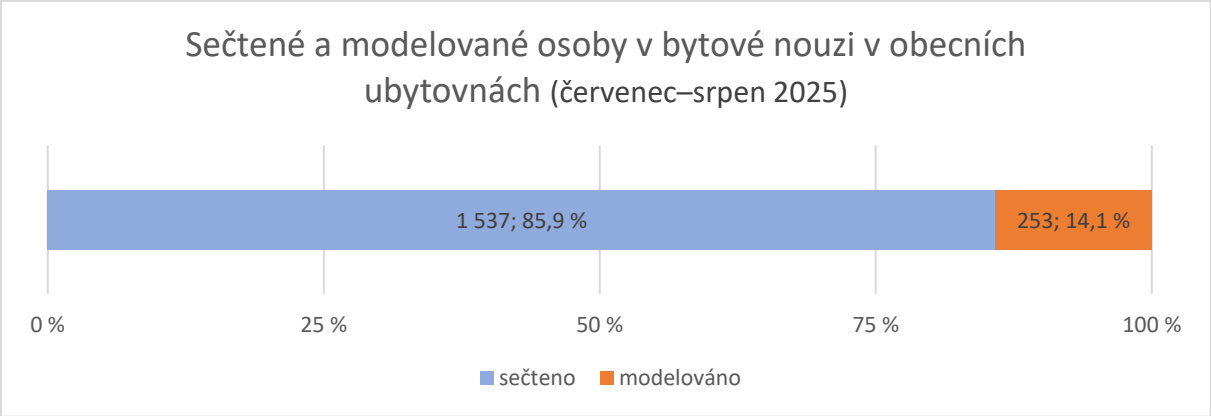

Celkem bylo zjištěno 83 ubytoven v majetku obcí. Ve srovnání s předešlým sčítáním se jedná o mírný nárůst o 10 ubytoven. V roce 2022 bylo zjištěno 73 ubytoven. Největší ubytovny ubytovávají více než 100 osob v bytové nouzi. Jedná se o dvě zařízení: jedno v Karlových Varech (120 osob) a druhé v Novém Boru (104 osob). Průměrně jedna ubytovna ubytovává 21,5 osoby klasifikace ETHOS.

V rámci zjišťování počtu osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v jednotlivých krajích, byla pozornost rovněž věnována tomu, jak ubytované osoby zaplňují dané zařízení z hlediska jeho kapacity. Jinak řečeno, zda mají námi sledované ubytovny v rámci své kapacity všechna místa obsazená osobami v bytové nouzi, či jsou částečně zaplněna i osobami, které tuto charakteristiku nesplňují. Tabulka níže znázorňuje obsazenost obecních ubytoven osobami v bytové nouzi v kontextu velikosti ubytovny. **Z celkového počtu 83 obecních ubytoven má kapacitu z 90 % zaplněnou osobami v bytové nouzi 14 obecních ubytoven (16,9 %).** V roce 2022 se jednalo o 9 ubytoven ze 73, tedy 12,3 %.

Tabulka 18: Obsazenost obecních ubytoven osobami v bytové nouzi (N = 83; modelovaná data), červenec–srpen 2025

obsazenost	počet obecních ubytoven
90 a více %	14
80–89,9 %	7
70–79,9 %	10
60–69,9 %	6
50–59,9 %	5
40–49,9 %	11
30–39,9 %	6
20–29,9 %	5
10–19,9 %	7
do 9,9 %	11
nezjištěna kapacita	1
celkem	83

Počet osob v bytové nouzi žijících v obecních ubytovnách v době sčítání je odhadován na **1 790 osob** (interval spolehlivosti ±5 %; od 1 700 do 1 880 osob). Tyto osoby žijí v **929 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností přesahuje sedm desetin (71,6 %; 665), z toho je **více než čtvrtina domácností tvořena samotnými seniory (27,5 %; 183).**

Podíl vícečlenných domácností představuje téměř tři desetiny všech společně hospodařících domácností v obecních ubytovnách (28,4 %; 264). **Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi téměř dvě třetiny (63,1 %; 167 domácností), ve kterých žije 390 dětí.**

Mezi osobami v bytové nouzi na obecních ubytovnách je 390 osob (21,8 %) ve věku do 18 let a 271 osob (15,1 %) ve věku 65 let a více.

Pokud se podíváme na výsledky předešlých sčítání, dojdeme k závěru, že počet osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v čase mírně roste. U počtu domácností pak dochází po postupném nárůstu podílu jednočlenných domácností mezi lety 2018 a 2022 k jejich nárůstu na 72 % v současnosti.

Tabulka 19: Srovnání výsledků sčítání osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (2018–2025)

rok sčítání	počet osob	počet domácností	podíl jednočlenných domácností
2018	1 516	535	25 %
2019	1 640	-	-
2020	1 169	715	73 %
2022	1 387	1 141	90 %
2025	1 790	929	72 %

Zdroj: Zpráva o vyloučení z bydlení 2018; Zpráva o vyloučení z bydlení 2021; Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022); vlastní sčítání 2025

Mapa 13: Počet osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v krajích, červenec–srpen 2025

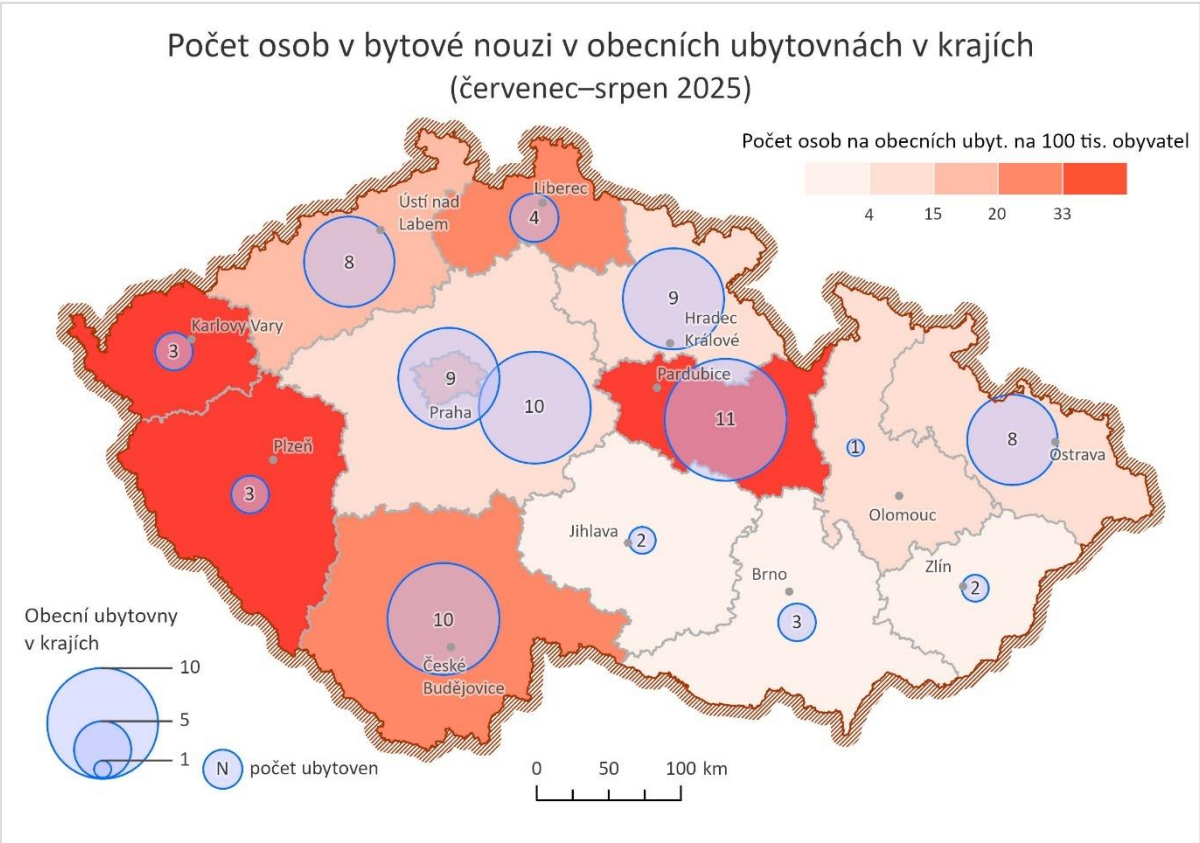

Nejvíce obecních ubytoven je v Pardubickém kraji (11 ubytoven), který je následován Středočeským a Jihočeským krajem (oba 10 ubytoven). Nejméně obecních ubytoven je pak v Olomouckém kraji (1 ubytovna).

Graf 58: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách v krajích (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

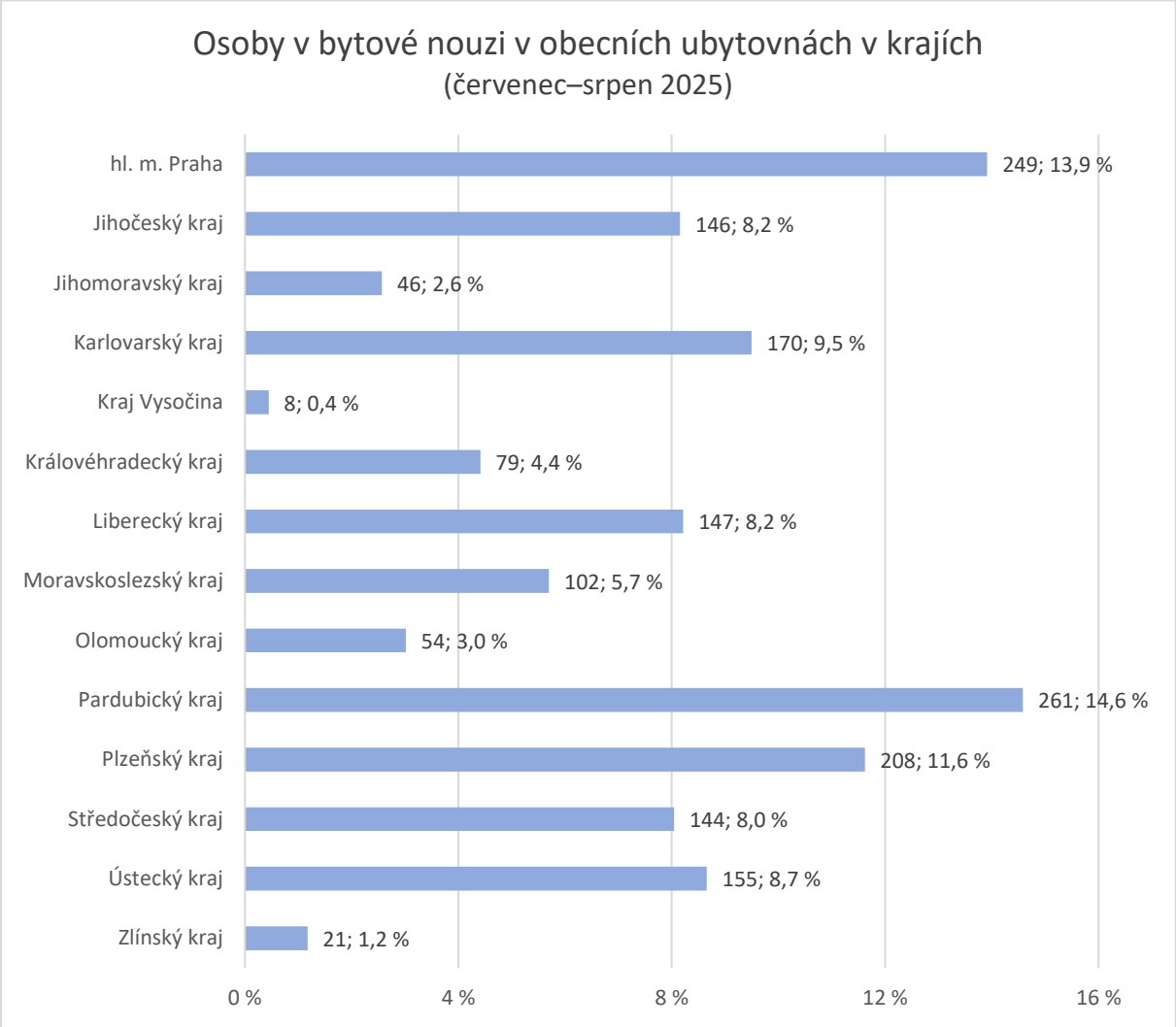

Nejvíce osob v bytové nouzi bydlících v obecních ubytovnách lze nalézt v Pardubickém kraji, kde jejich počet dosahuje 261 osob a představují zhruba šestinu všech sčítaných osob v obecních ubytovnách (14,6 %). Dále je nejvyšší počet těchto osob v hl. městě Praha (249 osob; 13,9 %) a Plzeňském kraji (208 osob; 11,6 %). Za pozornost stojí i Karlovarský kraj, ve kterém bylo sečteno 170 osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách. Tento kraj společně s Pardubickým a Plzeňským má vůbec nejvyšší podíl těchto osob v přepočtu na 100 tisíc obyvatel kraje. Naopak nejméně osob v obecních ubytovnách žije v Kraji Vysočina (8 osob; 0,4 %), třebaže se jedná o obyvatele dvou ubytoven. Podobná situace je i ve Zlínském kraji (21 osob; 1,2 %).

Mapa 14: Počet osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v SO ORP, červenec–srpen 2025

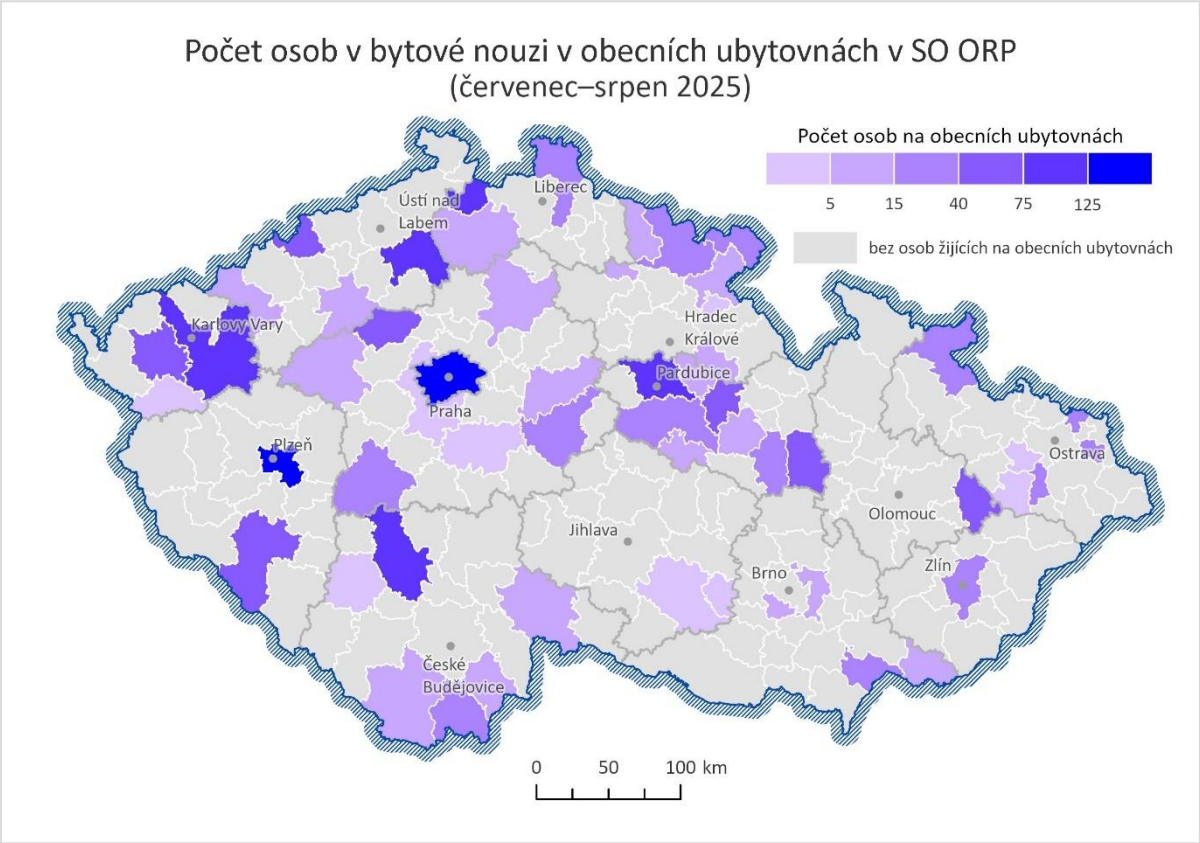

Osoby v obecních ubytovnách podle pohlaví a věku

Graf 59: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle pohlaví (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

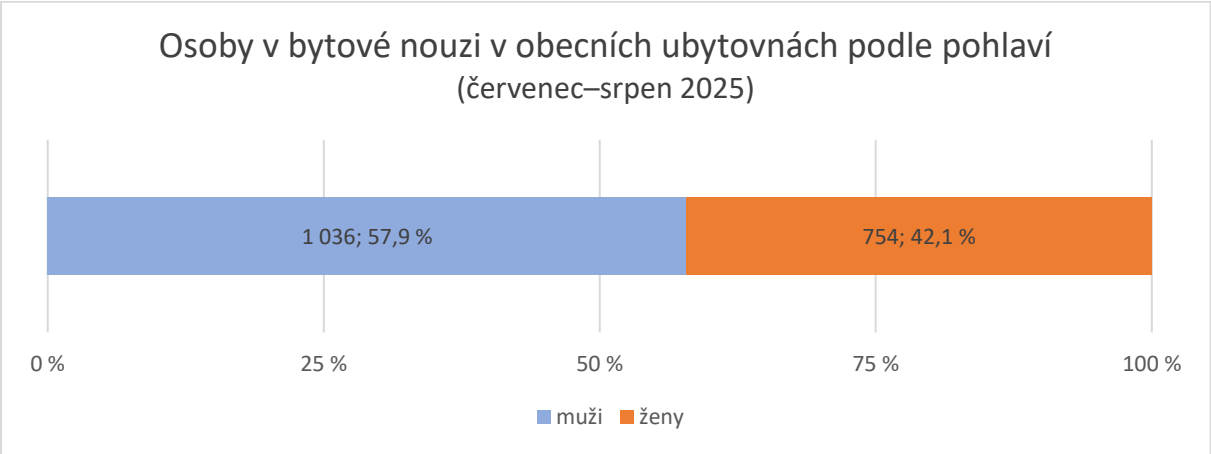

Většinu osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují muži (57,9 %), žen je méně než polovina (42,1 %).

Graf 60: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle věkových kategorií (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

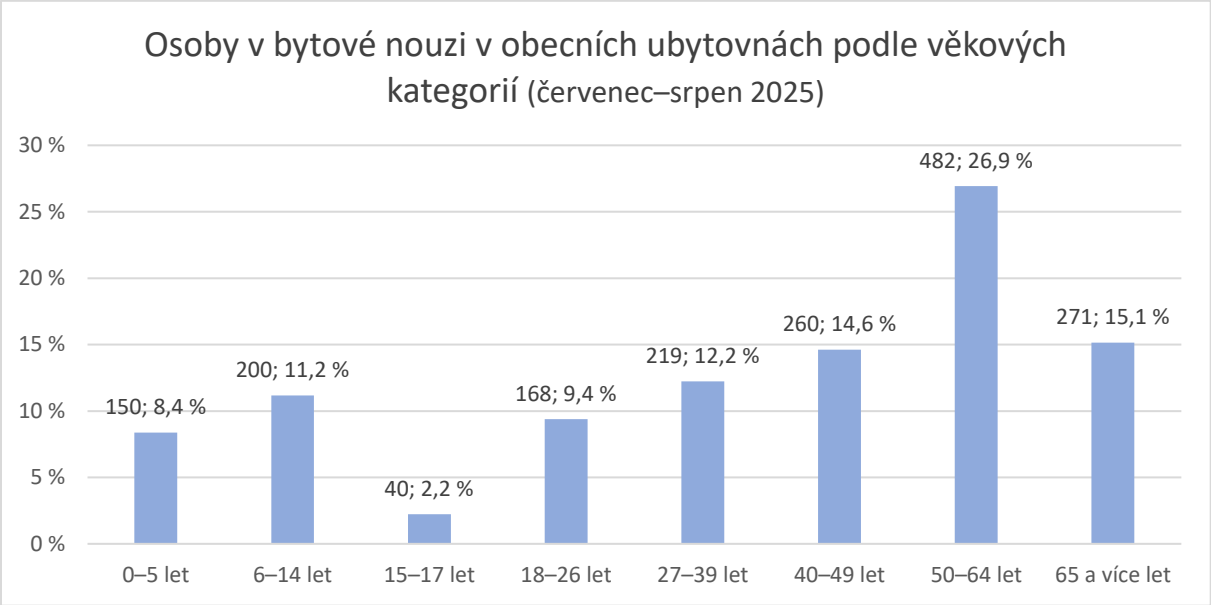

Téměř dvěma třetinami jsou v obecních ubytovnách zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let (780 osob; 63,1 %). V rámci této souhrnné kategorie mají převahu osoby ve věku 50–64 let. **Více než pětinu (390 osob; 21,8 %) osob v bytové nouzi na obecních ubytovnách tvoří děti do 18 let.** Z této kategorie jsou nejpočetnější děti ve školním věku mezi 6 a 14 lety (200 osob; 11,2 %). **Zbylých 15,1 % představují osoby v seniorském věku 65 a více let.**

Průměrný věk osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách je 39,6 roku, medián je roven 43 rokům. Nejmladším osobám v bytové nouzi v obecních ubytovnách není ještě ani jeden rok, nejstaršímu je 88 let.

Graf 61: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025

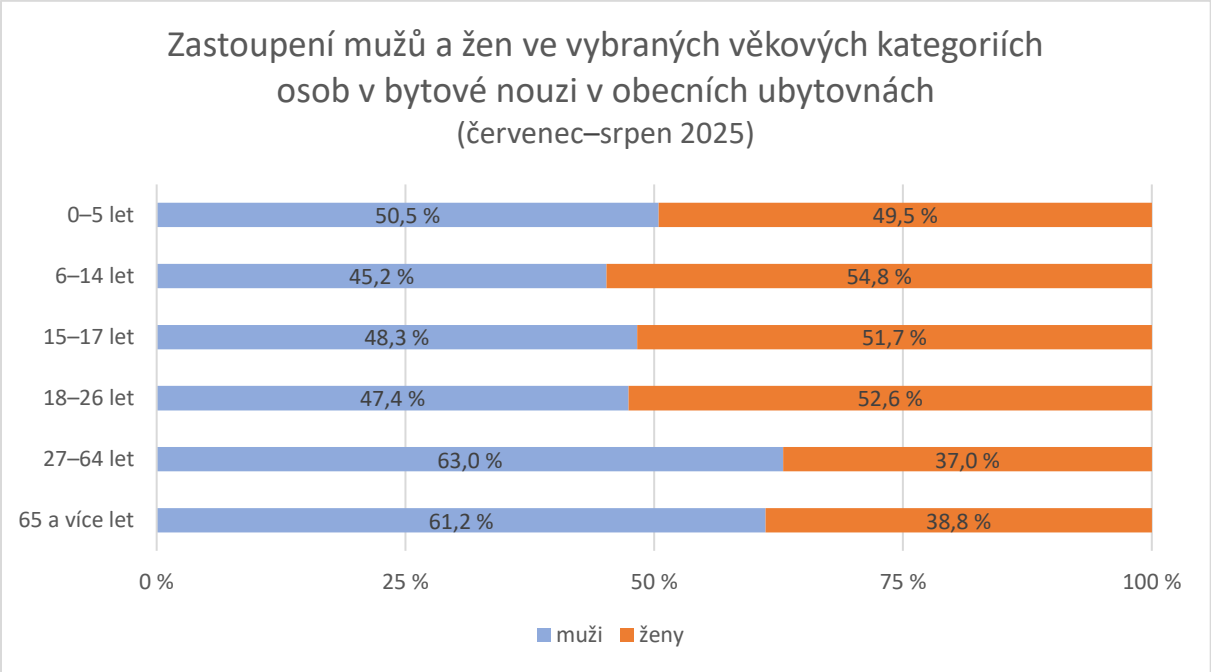

V nejmladších věkových kategoriích (0–5, 6–14, 15–17 a 18–26 let je zastoupení dívek a chlapců, potažmo mužů a žen, poměrně vyrovnané. Podíl žen je ve třech kategoriích mírně vyšší a pohybuje se od 49,5 % do 54-8 %. V dalších dvou věkových kategoriích, 27–64 let a 65 a více let, naopak převažují muži nad ženami. Muži v bytové nouzi žijící v obecních ubytovnách představují téměř dvě třetiny obyvatel obecních ubytoven v bytové nouzi (63,0 %) ve věku 27–64 let a v kategorii osob starších 65 let 61,2 %.

Graf 62: Věková pyramida osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025

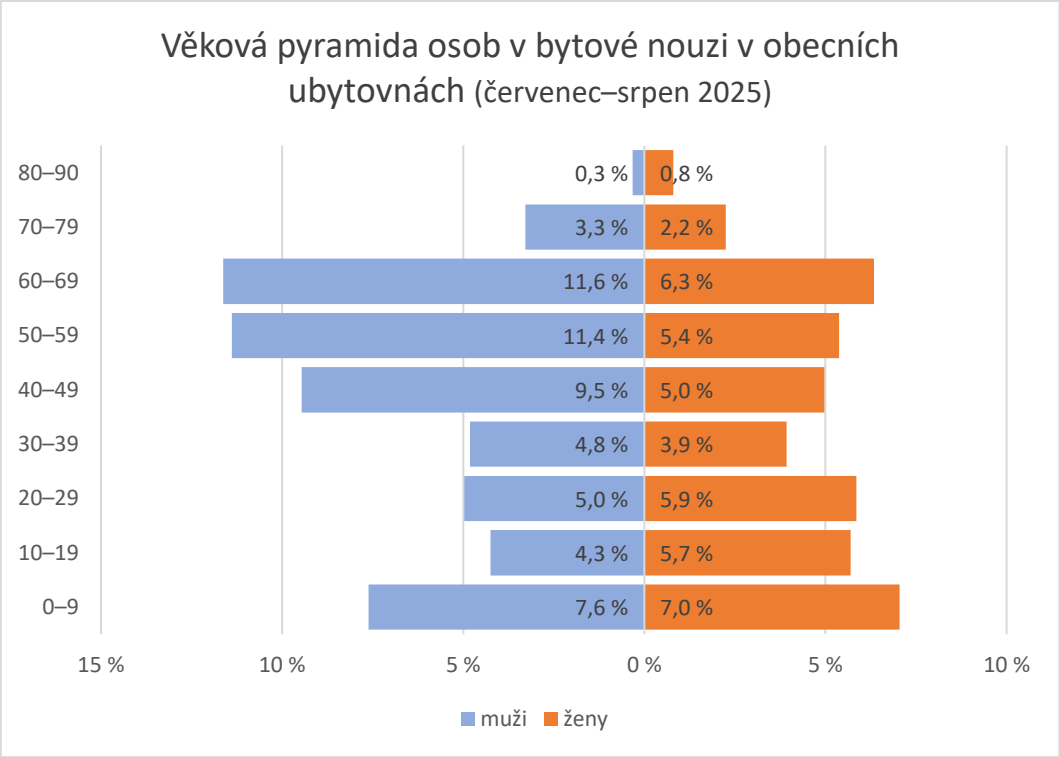

Nejpočetněji zastoupenou věkovou kategorií mezi osobami v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují osoby ve věku 60–69 let, které se na celkovém počtu podílejí téměř pětinou (17,9 %). Další nejvíce početnou věkovou skupinou jsou osoby ve věku 50–59 let (16,8 %). Početnou skupinu tvoří i čtyřicátníci (14,5 %).

Ve věkových kategoriích nad 40 let je poměr mužů a žen přibližně v poměru 2:1. V mladších kategoriích je poměř mužů a žen téměř vyrovnaný.

Nejméně zastoupenými věkovými skupinami jsou obyvatelé od 70 do 79 let a starší 80 let. Osoby ve věku 70–79 let představují 2,6 % a ve věku 80 a více let 0,1 % obyvatel obecních ubytoven.

Graf 63: Věková struktura osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle krajů (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

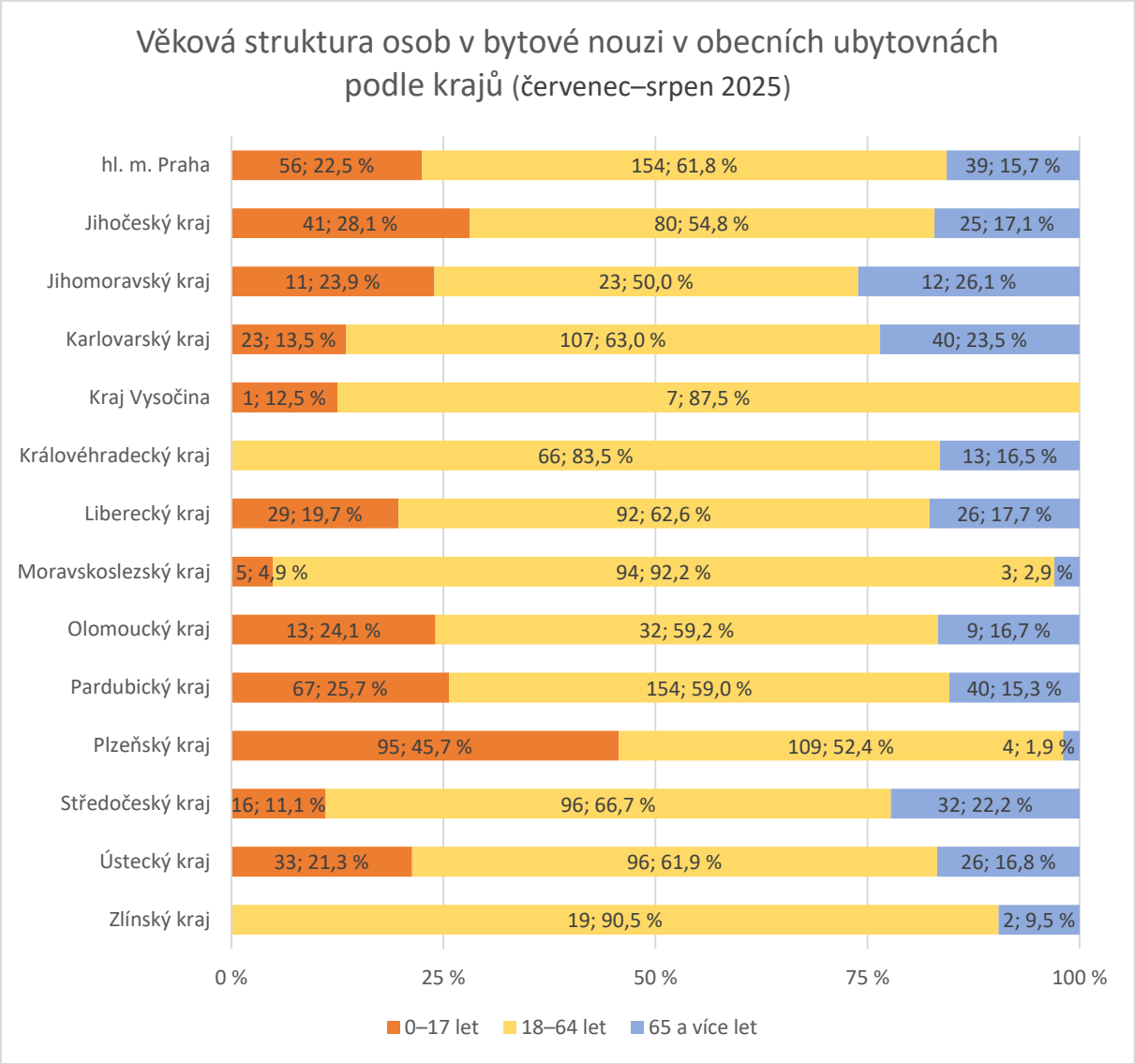

Početně nejvíce dětí ve věku 0–17 let žije v obecních ubytovnách v Plzeňském kraji (95), Pardubickém kraji (67) a hl. m. Praha (56). Ve Zlínském a Královéhradeckém kraji nebylo sečteno žádné dítě do 18 let. **Podíl dětí na celkovém počtu osob v bytové nouzi žijících v obecních ubytovnách v daném kraji je nejvyšší v Plzeňském kraji, kde představují bezmála polovinu (45,7 %). Okolo čtvrtinového podílu dosahují děti do 18 let v Jihočeském (28,1 %), Pardubickém (25,7 %), Olomouckém (24,1 %) a Jihomoravském kraji (23,9 %).**

Početně nejvíce osob v bytové nouzi v seniorském věku 65 a více let žije v obecních ubytovnách v Pardubickém a Karlovarském kraji (v obou krajích shodně 40 osob) a hl. m Praha (39). Naopak žádná taková osoba nebyla zaznamenána na Vysočině. **Podíl seniorů starších 65 let na celkovém počtu osob v bytové nouzi žijících v obecních ubytovnách v daném kraji je nejvyšší v Jihomoravském (26,1 %), Karlovarském (23,5 %) a Středočeském kraji (22,2 %), kde představují zhruba čtvrtinu osob.**

Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle doby strávené v zařízení

Graf 64: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025

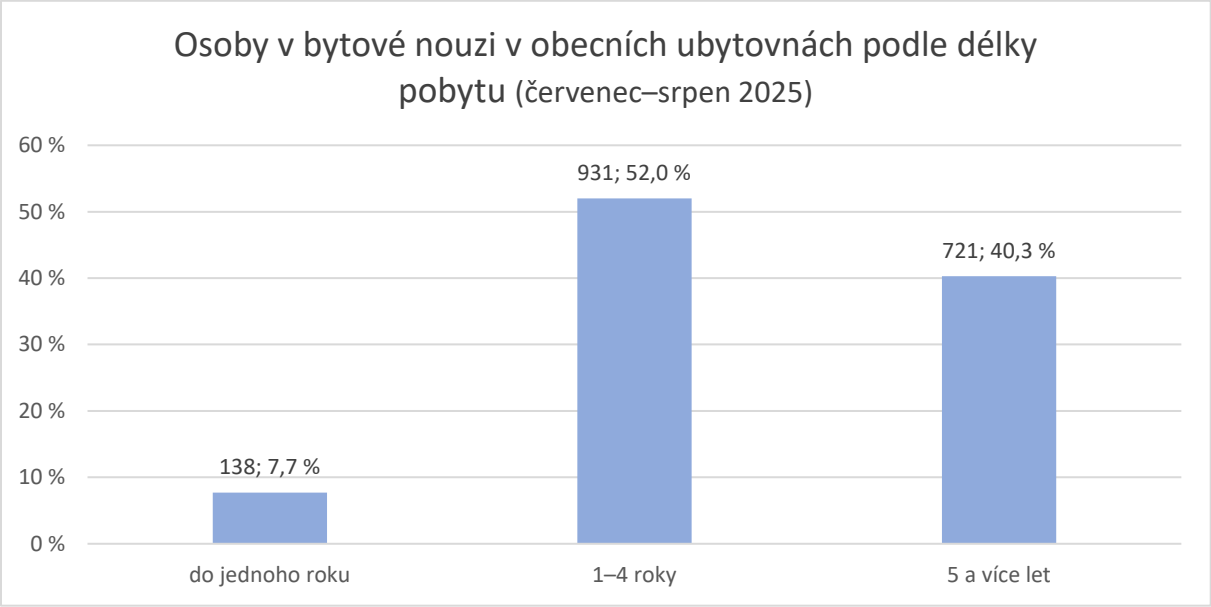

Osoby v bytové nouzi na obecních ubytovnách jsou na ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (52,0 %; 931 osob). Více než 5 let jsou v obecních ubytovnách přibližně dvě pětiny osob (40,3 %; 721 osob). Dobu kratší než jeden rok je v tomto druhu zařízení necelá desetina osob (7,7 %; 138 osob).

Graf 65: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025

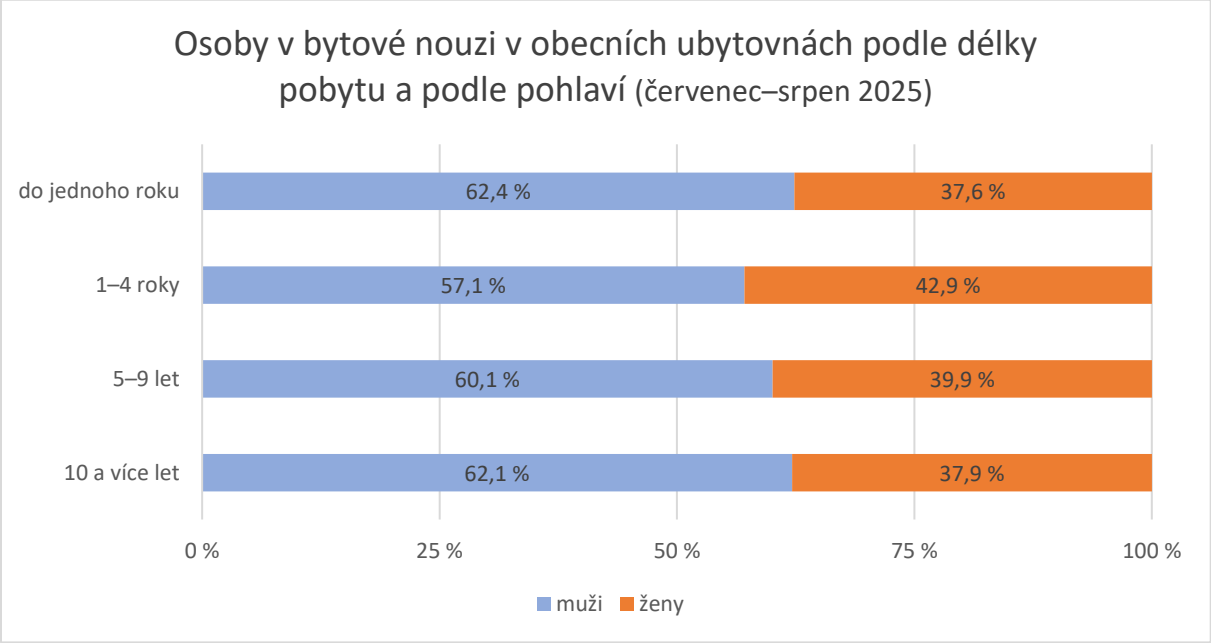

Podíl mezi muži a ženami napříč jednotlivými kategoriemi délky pobytu se liší jen minimálně. Ve všech kategoriích převažují muži. Nejvyšší podíl mají v kategorii osob žijících na obecních ubytovnách méně než rok (62,4 %), a naopak nejnižší podíl v následné kategorii mezi jedním a čtyřmi roky (57,1 %).

Graf 66: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu a podle věkové kategorie (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025

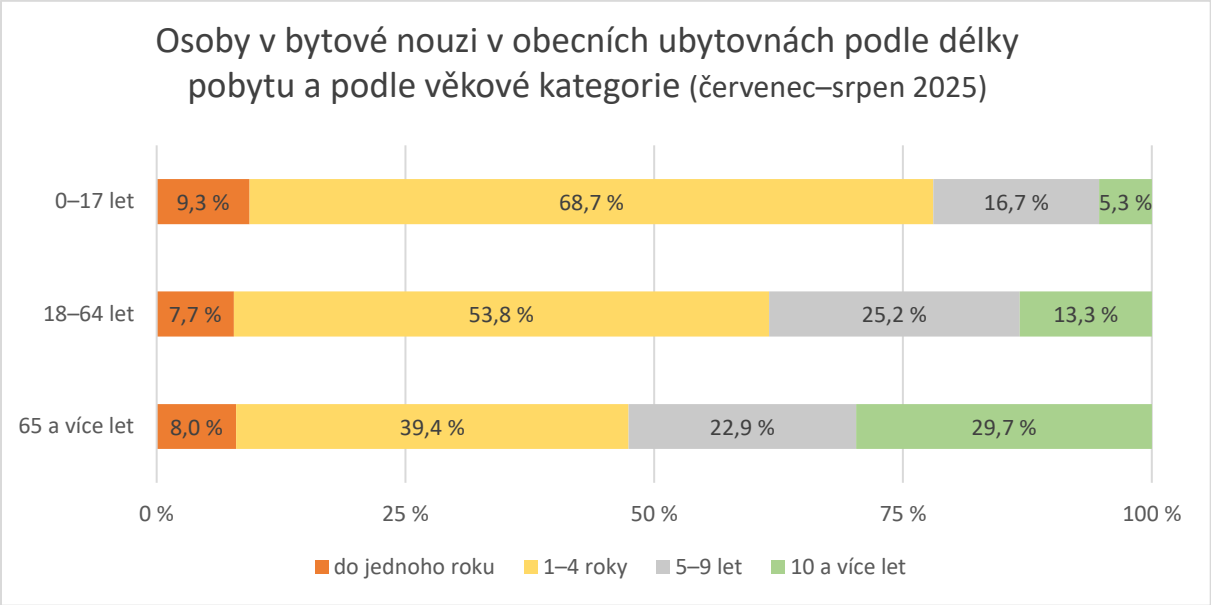

V případě, že osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách v hlavních věkových kategoriích rozdělíme podle doby strávené na ubytovně, zjistíme, že **ve všech třech věkových kategoriích je obdobné zastoupení těch, u kterých je doba pobytu v zařízení kratší než jeden rok** (od 7,7 % do 9,3 %). Rozdíly jsou pak v následných věkových kategoriích. Zejména v kategorii 1–4 roky, jejíž podíl s rostoucím věkem klesá (od 68,7 % v nejmladší kategorii po 39,4 % v kategorii osob nad 65 let). U délky pobytu nad 10 let podíl naopak výrazně s věkem stoupá (od 5,3 % v nejmladší kategorii po 29,7 % v kategorii osob nad 65 let). Tento stav implikuje skutečnost, že vícečlenné domácnosti s dětmi v bytové nouzi jsou v obecních ubytovnách kratší dobu než domácnosti jednočlenné, nebo bezdětné.

Při srovnání s výsledky předešlého sčítání osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách, které proběhlo v roce 2022, lze konstatovat výrazný posun v podílu mezi pohlavími. Podíl mužů klesl o téměř 10 procentních bodů ve prospěch žen. Dílčí změny ve věkové struktuře se oproti předchozímu sčítání prakticky neprojevily. U seniorů nad 65 let se jedná o mírný pokles a u podílu dětí do 15 let stoupl o 2,3 procentního bodu). Podíl osob s pobytem na ubytovně delším než 5 let klesl o cca 4 procentní body na dvoupětinový podíl (40,3 %).

Tabulka 20: Srovnání dílčích výsledků sčítání osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (2022–2025)

demografický ukazatel	2022	2025	rozdíl 2022 a 2025
podíl mužů	67,6 %	57,9 %	-9,7 p. b.
podíl žen	32,4 %	42,1 %	+9,7 p. b.
podíl osob do 15 let	17,2 %	19,5 %	+2,3 p. b.
podíl osob nad 65 let	15,5 %	15,1 %	-0,4 p. b.
podíl osob s pobytem nad 5 let	44,6 %	40,3 %	-4,3 p. b.

Zdroj: Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022); vlastní sčítání 2025

Rozdělení domácností v bytové nouzi v obecních ubytovnách

Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách tvoří celkem 929 domácností. Průměrná velikost domácnosti činí 1,93 osoby. Podíl jednočlenných domácností přesahuje sedm desetin (71,6 %; 665), z toho je **více než čtvrtina domácností tvořena samotnými seniory (27,5 %; 183).**

Podíl vícečlenných domácností představuje téměř tři desetiny všech společně hospodařících domácností v obecních ubytovnách (28,4 %; 264). **Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi téměř dvě třetiny (63,1 %; 167 domácností).** Celkem 33 vícečlenných domácností má mezi sebou seniora (12,5 %).

Graf 67: Vícečlenné domácnosti v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle počtu členů (N = 264; modelovaná data), červenec–srpen 2025

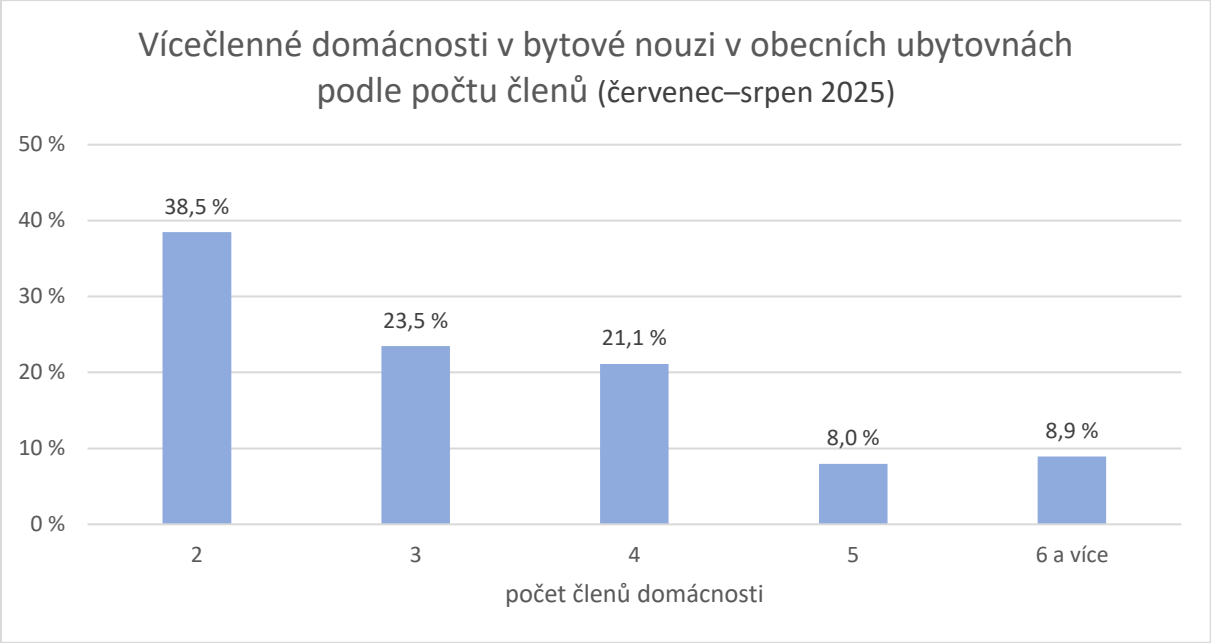

Největší část vícečlenných domácností je tvořena dvěma osobami (38,5 %), necelou čtvrtinu tvoří domácnosti o třech osobách (23,5 %). Těch největších domácností se šesti a více osobami je 8,9 %. Největší domácnosti dosahují osmi osob (čtyři případy). Dvě z těchto největších domácností mají také nejvyšší počet dětí, tedy 6 dětí se dvěma dospělými. Šest dětí je ještě v jedné ze sedmičlenných domácností.

Graf 68: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle pohlaví a typu domácnosti (N = 264; podrobná data), červenec–srpen 2025

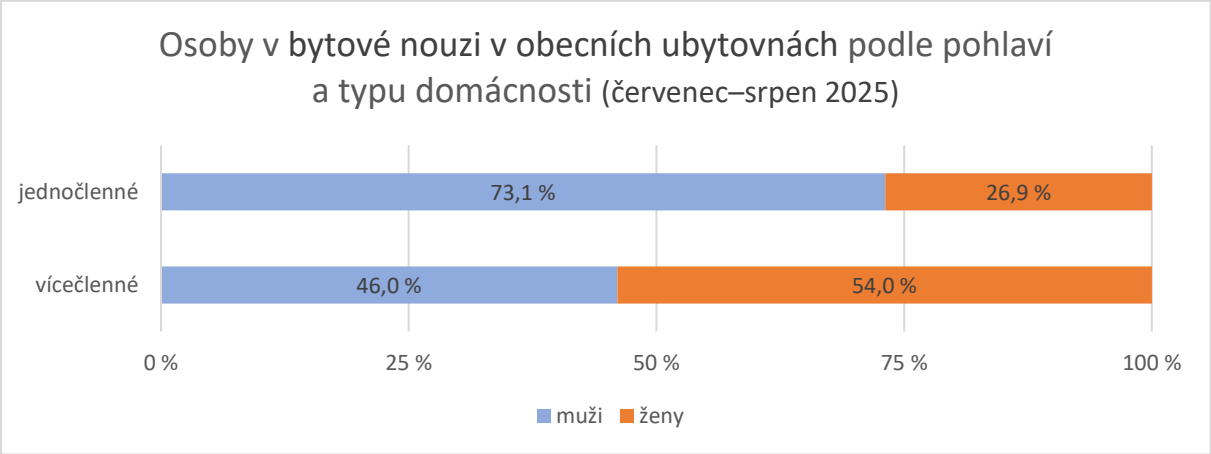

Jednočlenné domácnosti tvoří přibližně ze tří čtvrtin muži (73,1 %), zatímco samostatně žijících žen v obecních ubytovnách je 26,9 %. Naopak ve vícečlenných domácnostech ženy tvoří většinu s podílem 54,0 %, zatímco muži představují 46,0 %.

A.2.5.3. Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech

Jak již bylo zmíněno, všechna ubytovací zařízení komerčního rázu (soukromé ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely) budou prezentována v této kategorii společně z důvodu poměrně složitého odlišování v praxi. Z celkem 639 sčítaných komerčních ubytovacích zařízení, která ubytovávají osoby v bytové nouzi, se v některých případech jedná o hotely, penziony, hostely a motely.[11] V následujícím textu budou všechna tato zařízení označována termínem **komerční ubytovací zařízení**.

Vyšetřenost této subkategorie dosáhla na úrovni ubytovacích zařízení 79,5 % a vzhledem k míře úspěšnosti sběru dat byl interval spolehlivosti stanoven na ±10 %.

Zjištění

Celkem 336 komerčních ubytovacích zařízení, která ubytovávají osoby v bytové nouzi, poskytnulo podrobná data na úrovni osob, dalších 141 agregovaná data.[12] Zjištěna byla data (v podrobné nebo agregované podobě) o 9 137 osobách (71,5 %). Pro 164 komerčních ubytovacích zařízení (3 649 osob) bylo potřeba data modelovat.

[11] V průběhu sčítání nebylo zjišťováno, o který typ z těchto ubytovacích zařízení se jedná. Pokud bychom se orientovali jen podle názvu zařízení, je mezi komerčními ubytovacími zařízeními 570 soukromých ubytoven, 32 hotelů, 27 penzionů, 8 hostelů a 2 motely.

[12] U 51 komerčních ubytovacích zařízení, která poskytla data v agregované formě, musela být data pro některé proměnné modelována, konkrétně byl modelován počet žen/mužů, počet dětí do 18 let, počet osob starších 65 let, počet osob s pobytem v zařízení delším než 5 let.

Graf 69: Počty osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (sečtené/modelované) (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

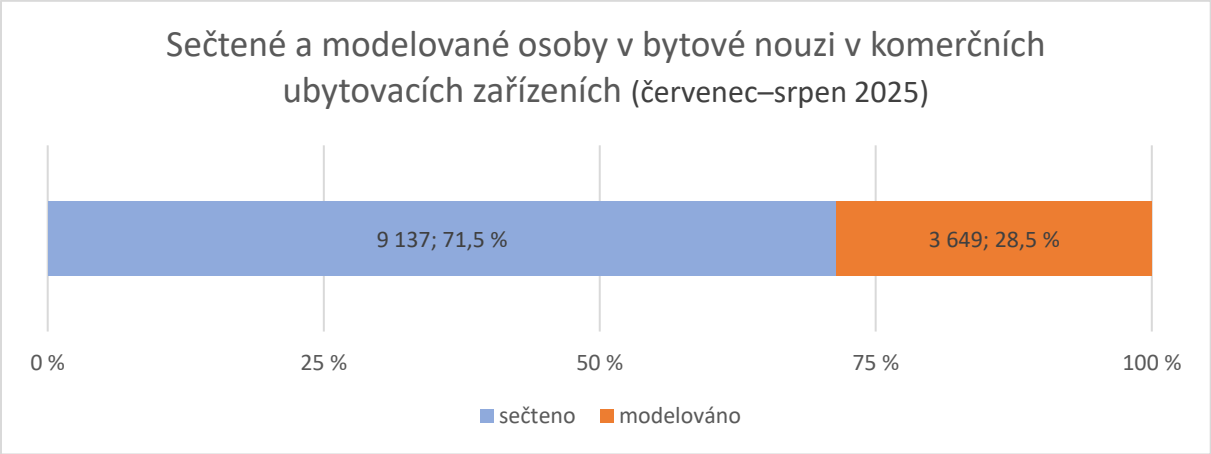

Celkem bylo zjištěno 639 komerčních ubytoven, hotelů, hostelů, penzionů a motelů. V roce 2022 bylo sečteno 604 komerčních (soukromých) ubytoven a 66 hotelů, hostelů, penzionů a motelů. Celkově tak počet ubytovacích zařízení, která ubytovávají osoby v bytové nouzi, mírně klesl (z 670 na 639 ubytovacích zařízení).

Nejvíce osob v bytové nouzi ubytovaných v jednom zařízení je 501. Více než 100 osob v bytové nouzi ubytovává ještě dalších 11 komerčních ubytoven. Celkem 4 takové komerční ubytovny, včetně zmíněné největší, se nacházejí v Ostravě. Průměrně je v jednom komerčním ubytovacím zařízení ubytováno 20 osob klasifikace ETHOS.

Kapacitu má z **90 % zaplněnou osobami v bytové nouzi 120 soukromých ubytoven (18,8 %),** které osoby v bytové nouzi ubytovávají. Tento podíl je lehce vyšší než v obecních ubytovnách. **Jedná se ale o výrazně vyšší podíl než v roce 2022, kdy se jednalo o 80 komerčních ubytovacích zařízení z 670 (11,9 %)**.

Tabulka 21: Obsazenost komerčních ubytovacích zařízení osobami v bytové nouzi (N = 639; modelovaná data), červenec–srpen 2025

obsazenost	počet komerčních ubytovacích zařízení
90 a více %	120
80–89,9 %	36
70–79,9 %	42
60–69,9 %	37
50–59,9 %	41
40–49,9 %	56
30–39,9 %	56
20–29,9 %	58
10–19,9 %	70
do 9,9 %	117
nezjištěna kapacita	6
celkem	639

Počet osob v bytové nouzi žijících v komerčních ubytovacích zařízení v době sčítání lze odhadnout na **12 786 osob** (interval spolehlivosti ±10 %; od 11 507 do 14 604 osob). Tyto osoby žijí v **5 919 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností přesahuje čtyři pětiny (82,1 %; 4 859), z toho je **šestina domácností tvořena samotnými seniory (15,0 %; 729).**

Podíl vícečlenných domácností představuje téměř šestinu všech společně hospodařících domácností v komerčních ubytovacích zařízeních (17,9 %; 1 060). **Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi více než třetinu (37,6 %; 398 domácností) a nachází se v nich 1 353 dětí.** V komerčních ubytovacích zařízeních žije v bytové nouzi 1 353 dětí do 18 let (10,6 %) a 1 597 osob starších 65 let (12,5 %).

Pokud se podíváme na výsledky předešlých sčítání, dojdeme k závěru, že počet osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v čase sice roste, ale oproti nárůstu mezi lety 2020 a 2022 (3 753 osob) byl nyní nárůst (mezi lety 2022 a 2025) nižší, 1 728 osob. Počet domácností se oproti roku 2022 snížil o 3 298. Poměr jednočlenných domácností se od posledního sčítání také snížil. Jde o snížení o 7 procentních bodů na celkem 82 %. Vícečlenných domácností je nyní 18 %.

Tabulka 22: Srovnání výsledků sčítání osob v bytové nouzi v komerčních ubytovnách (2020–2025)

rok sčítání	počet osob	počet domácností	podíl jednočlenných domácností
2020	7 305	4 519	66 %
2022	11 058	9 217	89 %
2025	12 786	5 919	82 %

Zdroj: Zpráva o vyloučení z bydlení 2018; Zpráva o vyloučení z bydlení 2021; Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022); vlastní sčítání 2025

Počet komerčních ubytovacích zařízení v krajích a počet osob v bytové nouzi v nich v krajích a SO ORP znázorňují následující mapy.

Nejvíce komerčních ubytovacích zařízení je ve Středočeském kraji (105), který je následován Jihomoravským (70) a Moravskoslezským krajem (59 ubytoven). Nejméně těchto zařízení je pak v Pardubickém kraji (25), Karlovarském kraji (26) a Královéhradeckém kraji (33 ubytoven).

Mapa 15: Počet osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v krajích, červenec–srpen 2025

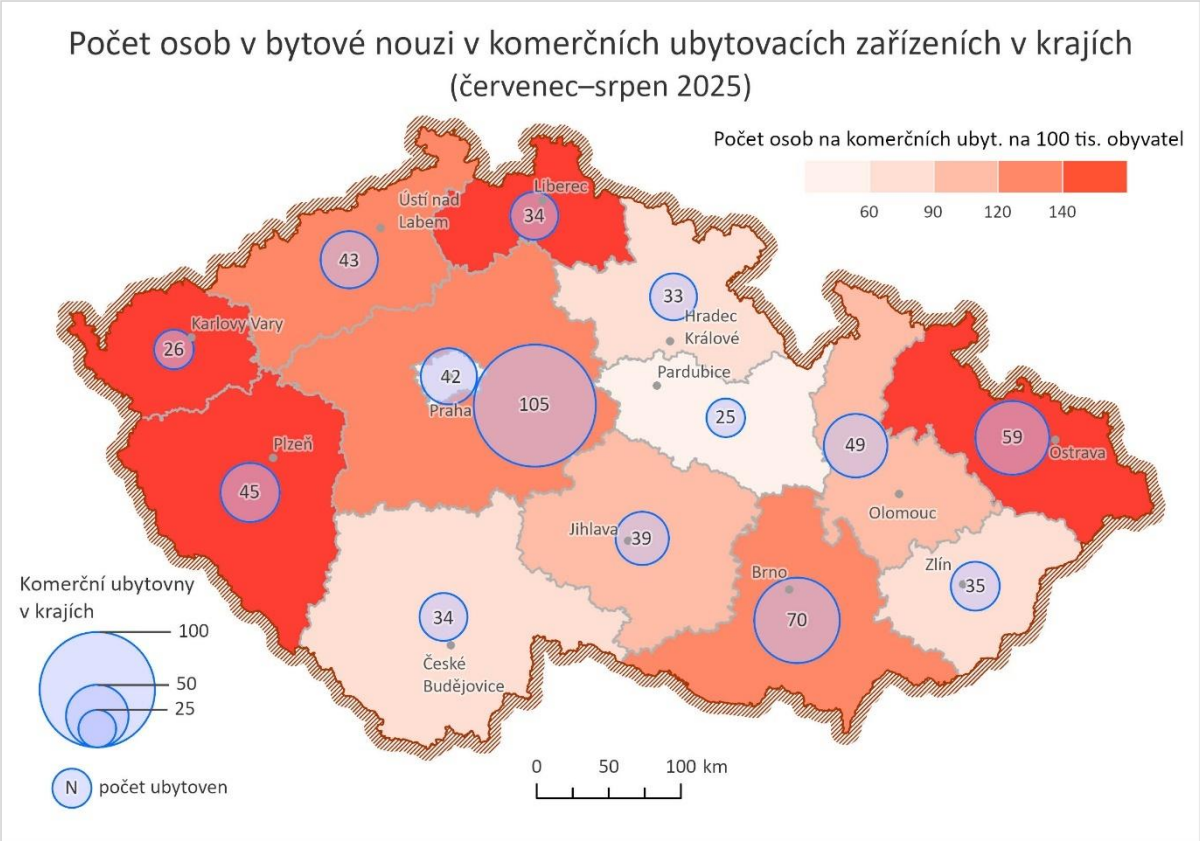

Mapa 16: Počet osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v SO ORP, červenec–srpen 2025

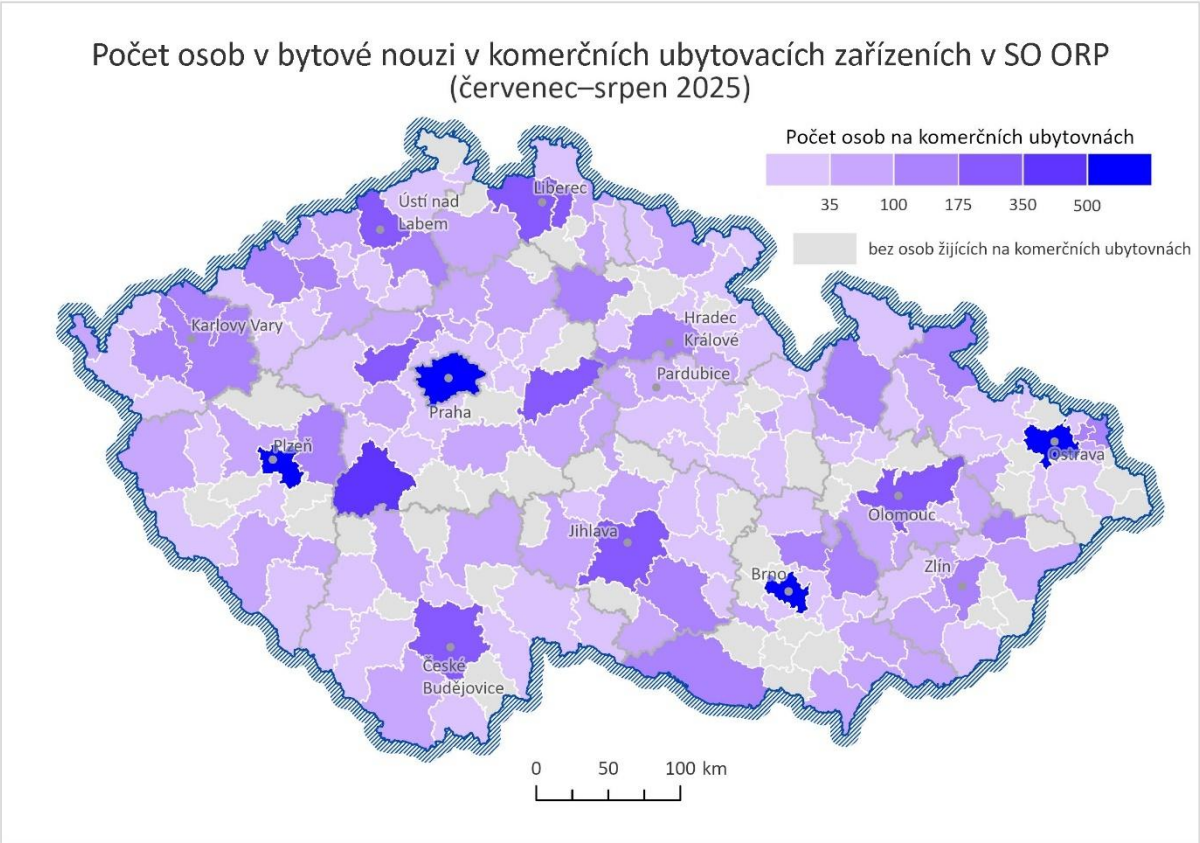

Graf 70: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v krajích (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

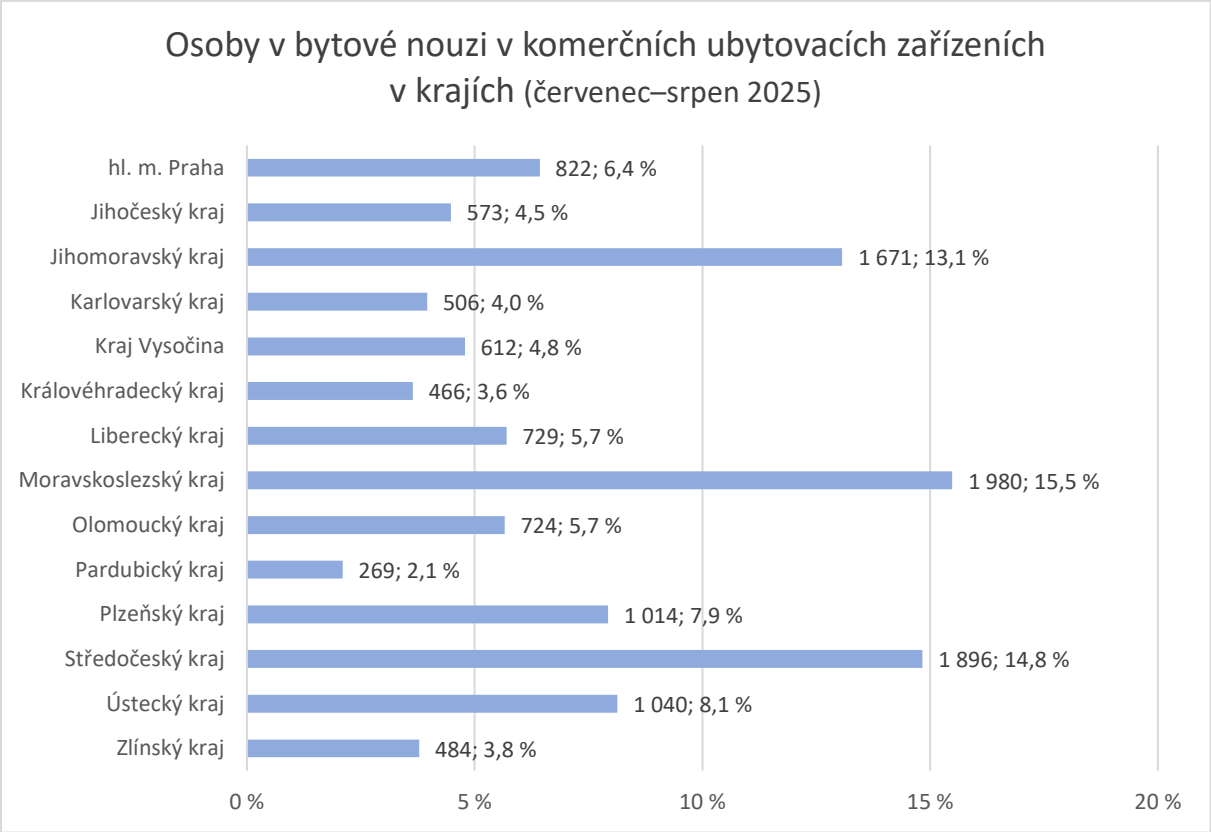

Nejvíce osob v bytové nouzi bydlících v komerčních ubytovacích zařízeních lze nalézt v Moravskoslezském kraji, kde jejich počet dosahuje 1 980 osob a představují zhruba šestinu všech sčítaných osob v této podkategorii (15,5 %). Dále je nejvyšší počet těchto osob ve Středočeském kraji (1 896 osob; 14,8 %) a Jihomoravském kraji (1 671 osob; 13,1 %). Naopak nejméně osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních žije v Pardubickém (269 osob; 2,1 %), v Královéhradeckém (466 osob; 3,6 %) a Zlínském kraji (484 osob; 3,8 %).

Osoby v komerčních ubytovacích zařízeních podle pohlaví a věku

Graf 71: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle pohlaví (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

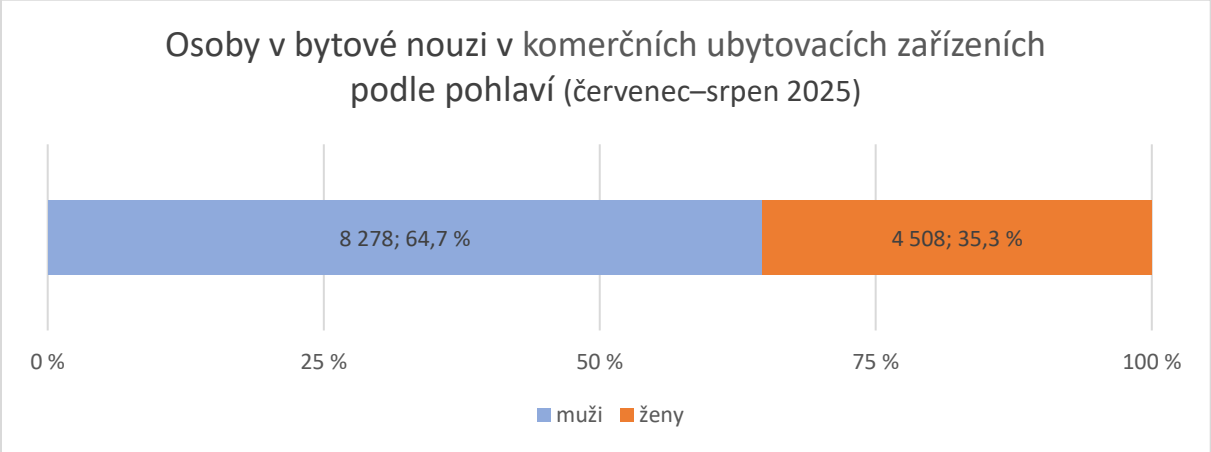

Většinu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních představují muži (64,7 %), žen je více než třetina (35,3 %).

Graf 72: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle věkových kategorií (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

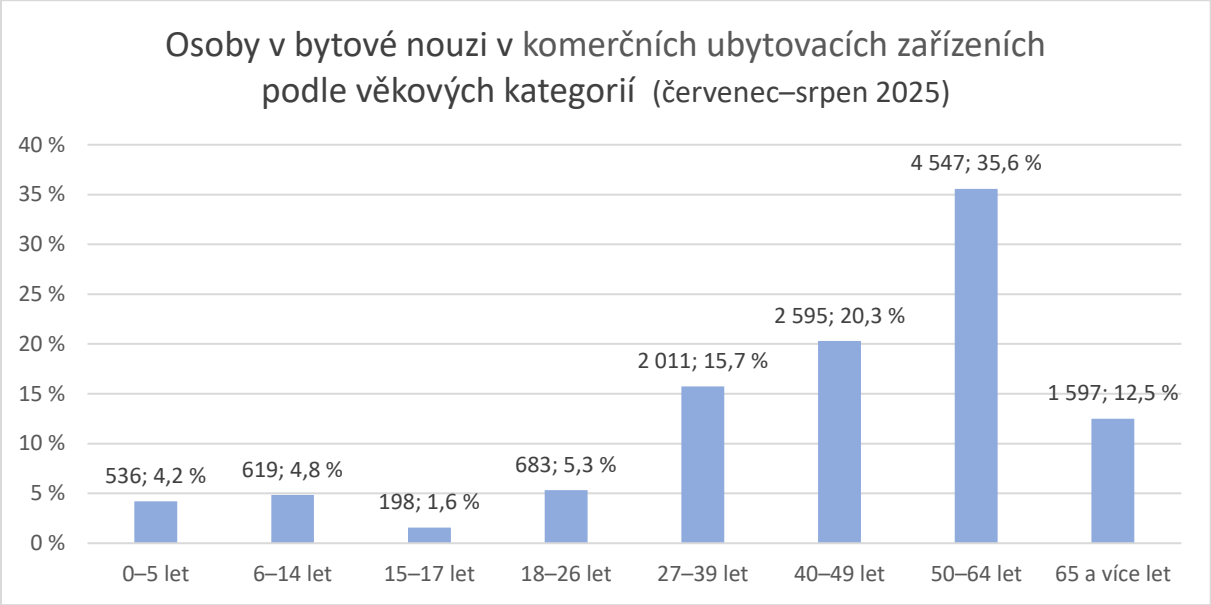

Téměř čtyři pětiny jsou v komerčních ubytovacích zařízeních zastoupeny osobami v produktivním věku 18–64 let (76,9 %). V rámci této souhrnné kategorie mají pak převahu osoby ve věku 50–64 let. Zhruba desetinou se na počtu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podílejí děti do 18 let (10,6 %) a 12,5 % osoby v seniorském věku 65 a více let.

Graf 73: Věková pyramida osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025

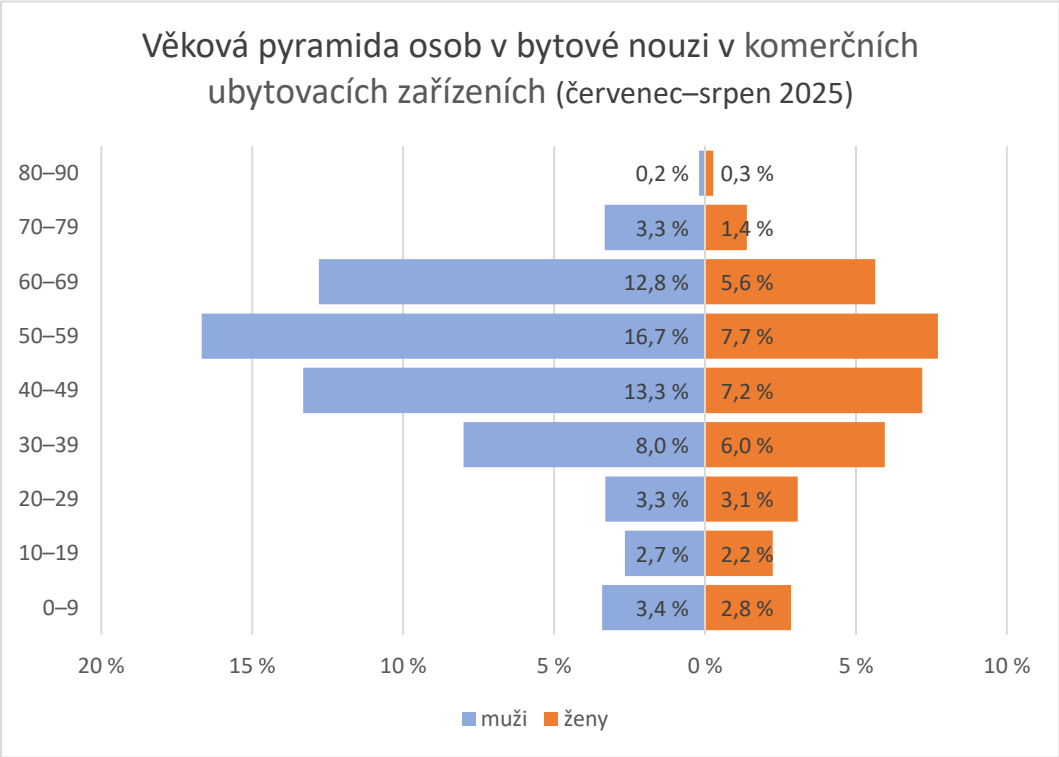

Nejpočetněji zastoupenou věkovou kategorií mezi osobami v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních představují osoby na konci produktivního věku ve věku 50–59 let, které se na celkovém počtu podílejí téměř čtvrtinou (24,4 %). Další nejvíce početnou věkovou skupinou jsou osoby ve věku 40–49 let, která tvoří pětinu (20,5 %). Početnou skupinu tvoří i šedesátníci.

Ve věkových kategoriích nad 40 let je poměr mužů a žen zhruba v poměru 2:1. V mladších kategoriích je poměř mužů a žen téměř vyrovnaný.

Nejméně zastoupenými věkovými skupinami jsou obyvatelé od 70 do 79 let a starší 80 let. Osoby ve věku 70–79 let představují 4,7 % a ve věku 80 a více let 0,5 % obyvatel komerčních ubytoven, kteří se nachází v bytové nouzi. **Dětí ve věku do 9 let se v komerčních ubytovacích zařízeních nachází 3,2 % a mladých ve věku mezi 10 a 19 let 4,9 %.**

Graf 74: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025

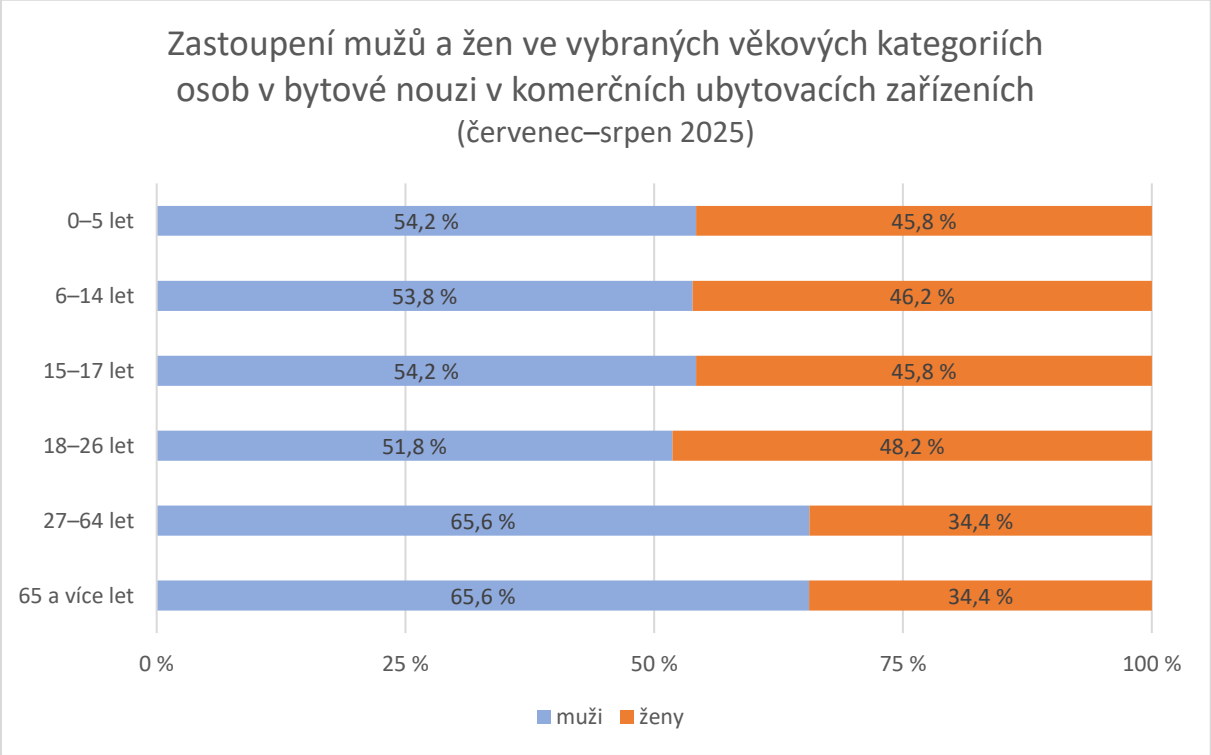

V nejmladších věkových kategoriích (0–5, 6–14, 15–17 a 18–26 let) je zastoupení dívek a chlapců, potažmo mužů a žen, poměrně vyrovnané. Podíl mužů je ve čtyřech nejmladších kategoriích mírně vyšší a pohybuje se od 51,8 % do 54,2 %. V dalších dvou věkových kategoriích (27–64 let a 65 a více let) převažují muži nad ženami výrazněji. V obou nejstarších věkových skupinách tvoří muži v bytové nouzi žijící v komerčních ubytovacích zařízeních stejně téměř dvě třetiny (65,6 %), ženy tvoří více než třetinu (34,4 %).

Graf 75: Věková struktura osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle krajů (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

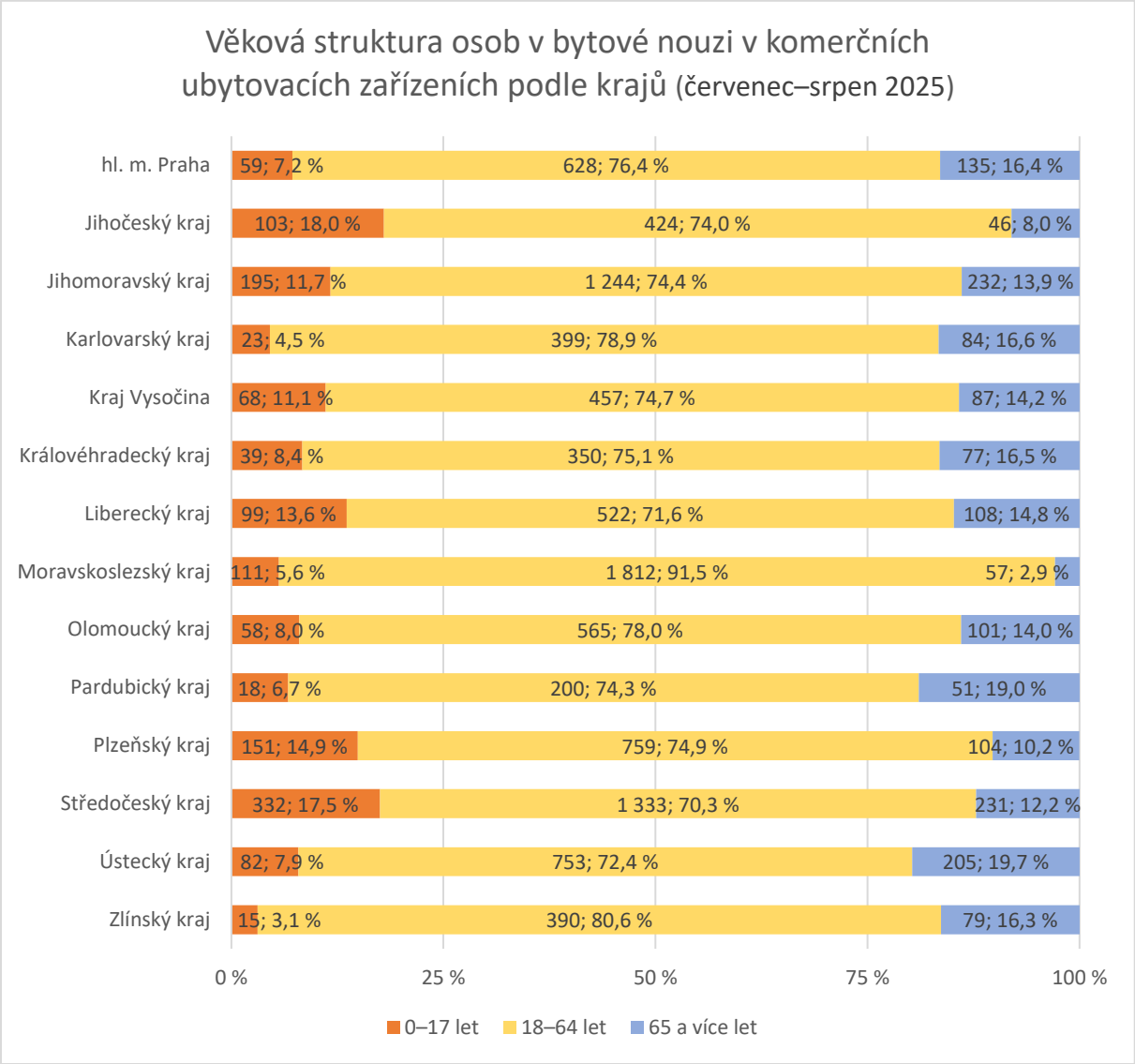

Početně nejvíce dětí ve věku 0–17 let žije v komerčních ubytovacích zařízeních ve Středočeském (332), Jihomoravském (195) a Plzeňském kraji (151). Nejméně dětí bylo sečteno ve Zlínském (15) a Pardubickém kraji (18). **Podíl dětí na celkovém počtu osob v bytové nouzi žijících v komerčních ubytovacích zařízeních v daném kraji je nejvyšší v Jihočeském kraji, kde představují bezmála pětinu (18,0 %). O něco méně procent pak dosahují děti ve Středočeském kraji (17,5 %).**

Početně nejvíce osob v seniorském věku 65 a více let žije v komerčních ubytovacích zařízeních v Jihomoravském kraji (232), Středočeském (231) a Ústeckém kraji (205). Naopak nejméně takových osob bylo v bytové nouzi na komerčních ubytovacích zařízeních zaznamenáno v Jihočeském kraji (46 osob). **Podíl seniorů starších 65 let na celkovém počtu osob v bytové nouzi žijících v komerčních ubytovacích zařízeních v daném kraji je nejvyšší v Ústeckém (19,7 %) a Pardubickém kraji (19,0 %), kde představují zhruba pětinu osob.**

Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle doby strávené v zařízení

Graf 76: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025

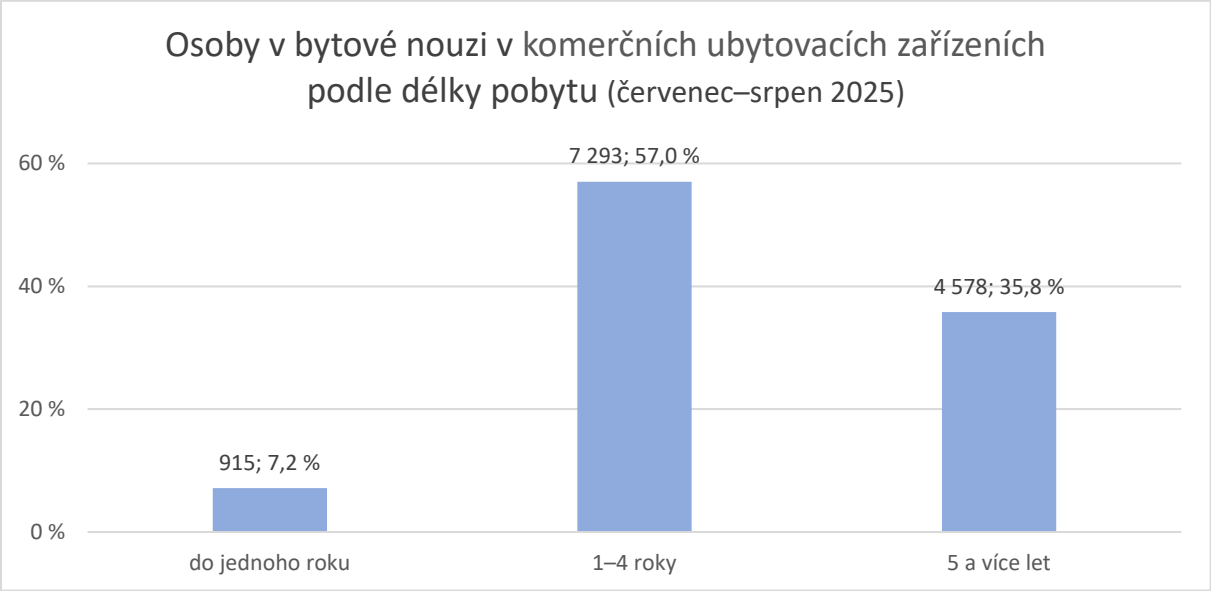

Osoby v bytové nouzi jsou v komerčních ubytovacích zařízeních ubytovány nejčastěji v délce mezi jedním a čtyřmi roky (57,0 %; 7 293 osob). Více než 5 let je v komerčních ubytovacích zařízeních více než třetina osob (35,8 %; 4 578 osob). Dobu kratší než jeden rok je v tomto druhu zařízení necelá desetina osob (7,2 %; 915 osob).

Graf 77: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025

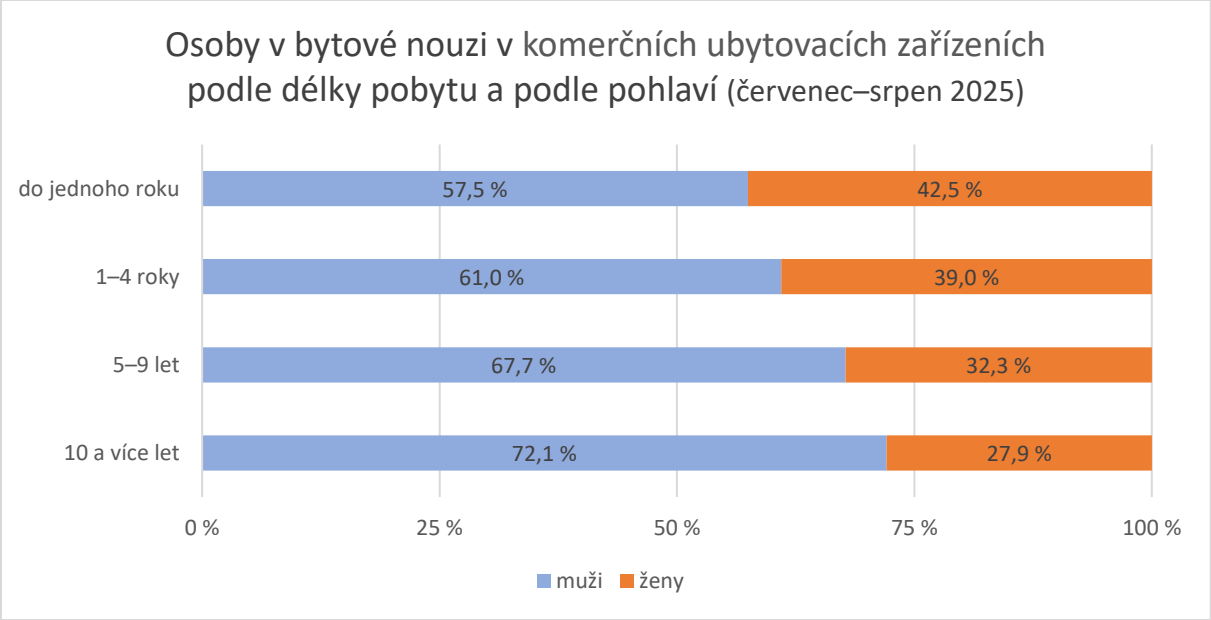

Podíl mezi muži napříč jednotlivými kategoriemi délky pobytu se zvyšuje s narůstající dobou strávenou v tomto typu ubytování. Ve všech kategoriích převažují muži. Nejvyšší podíl mají muži v kategorii osob žijících v komerčních ubytovacích zařízeních 10 a více let (72,1 %), a naopak nejnižší podíl v následné kategorii do jednoho roku (57,5 %).

Graf 78: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu a podle věkové kategorie (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025

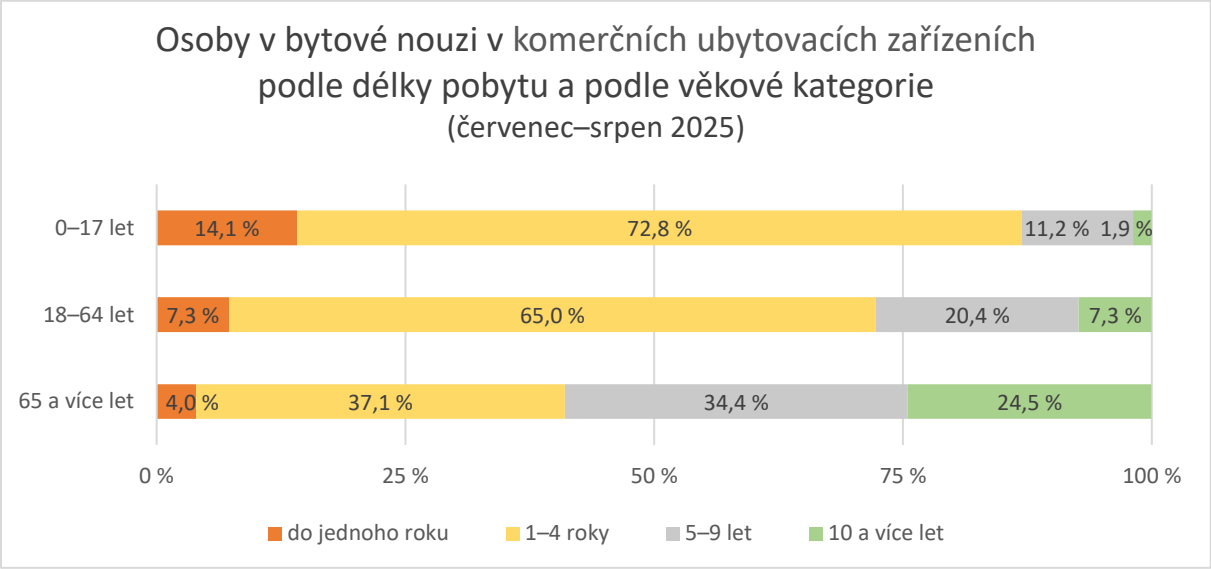

Při rozdělení osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v hlavních věkových kategoriích podle doby strávené na ubytovně je patrné, že **s přibývajícím věkem osob narůstá také doba strávená v tomto typu zařízení**. Osoby ve věku do 18 let zde v 14,1 % případů pobývají dobu kratší než jeden rok, v téměř třech čtvrtinách (72,8 % případů) jsou zde dobu od 1 do 4 let. Naopak déle než 10 let zde pobývá pouze 1,9 % dětí. Senioři starší 65 let jsou zde méně než rok v 4,0 % případů a déle než 10 let ve čtvrtině případů (24,5 %).

Při porovnání výsledků předešlého sčítání osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních, které proběhlo v roce 2022, a současného sčítání v roce 2025, je patrné, že v mnoha sledovaných proměnných k velkým změnám nedošlo. Podíl mužů klesl o téměř 5 procentních bodů ve prospěch žen. U seniorů nad 65 let se jedná o mírný pokles (o téměř 3 procentní body) a u podílu dětí do 15 let o pokles ještě menší. K největší změně došlo v podílu osob s pobytem na 5 let. Ten stoupl bezmála o třetinu z 23,3 % na 35,8 %.

Tabulka 23: Srovnání dílčích výsledků sčítání osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (2022–2025)

demografický ukazatel	2022	2025	rozdíl mezi 2022 a 2025
podíl mužů	69,3 %	64,7 %	-4,6 p. b.
podíl žen	30,7 %	35,3 %	+4,6 p. b.
podíl osob do 15 let	10,4 %	9,0 %	-1,4 p. b.
podíl osob nad 65 let	15,4 %	12,5 %	-2,9 p. b.
podíl osob s pobytem nad 5 let	23,3 %	35,8 %	+12,5 p. b.

Zdroj: Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022); vlastní sčítání 2025

Rozdělení domácností v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních

Osoby v bytové nouzi (12 876 osob) žijící v komerčních ubytovacích zařízeních tvoří **5 919 domácností**. Průměrná velikost jedné domácnosti je 2,13 osoby. Podíl jednočlenných domácností přesahuje čtyři pětiny (82,1 %; 4 859), z toho je **šestina domácností tvořena samotnými seniory (15,0 %; 729).**

Podíl vícečlenných domácností představuje téměř šestinu všech společně hospodařících domácností v komerčních ubytovacích zařízeních (17,9 %; 1 060). **Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi více než třetinu (37,6 %; 398 domácností).** Celkem 155 vícečlenných domácností má mezi sebou seniora (14,5 %).

Graf 79: Vícečlenné domácnosti v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle počtu členů (N = 1 060; modelovaná data), červenec–srpen 2025

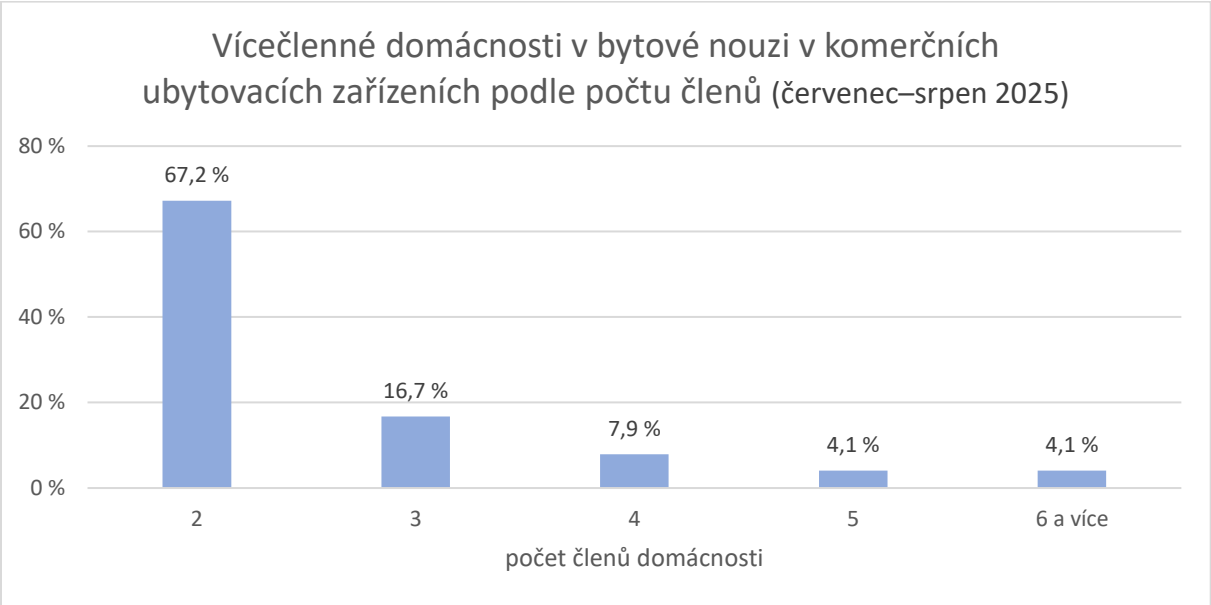

Více než dvě třetiny vícečlenných domácností jsou tvořeny dvěma osobami (67,2 %), šestinu tvoří domácnosti o třech osobách (16,7 %). Těch největších domácností se šesti a více osobami je 4,1 %. Dvě největší domácnosti mají 11 členů. Složení jedné je sedm dětí se čtyřmi dospělými osobami, druhá domácnost je tvořena pěti dětmi, pěti dospělými a jedním seniorem.

Graf 80: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle pohlaví a typu domácnosti (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025

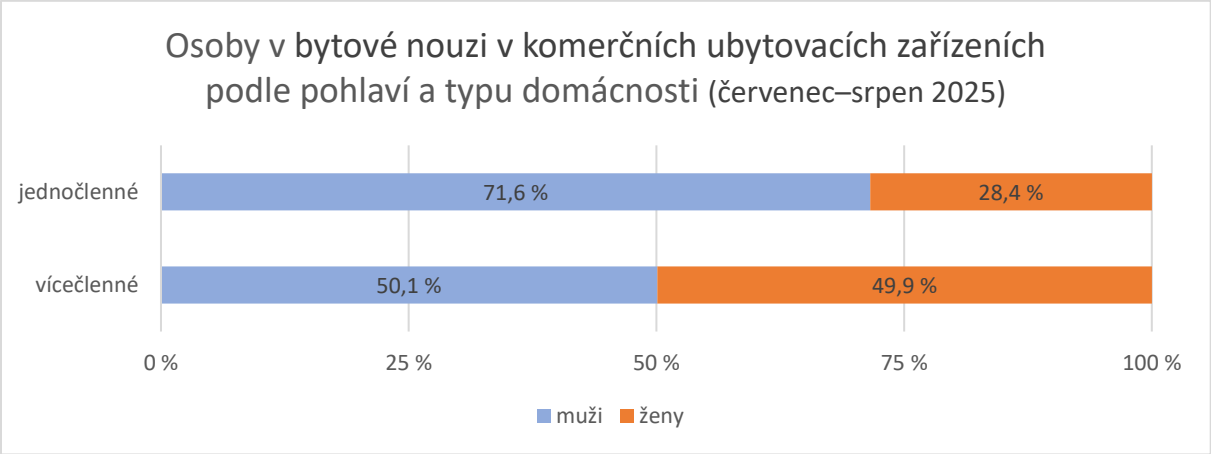

Jednočlenné domácnosti tvoří téměř ze tří čtvrtin muži (71,6 %), zatímco samostatně žijících žen v komerčních ubytovacích zařízeních je 28,4 %. Ve vícečlenných domácnostech je poměr mezi pohlavími prakticky vyrovnaný.

A.2.6. Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

Další subkategorií spadající pod koncepční kategorii Osoby bez bytu jsou **osoby s chronickým duševním onemocněním žijící v chráněném bydlení**. Osoby žijící v chráněném bydlení dosud nebyly předmětem žádného sčítání. V české verzi klasifikace ETHOS nejsou osoby v chráněném bydlení přímo zahrnuty patrně z toho důvodu, že v době, kdy tato verze vznikala (2007), převládalo ještě zúžené vnímání bytové nouze a ohrožení bytovou nouzí. Smlouvy o ubytování v chráněném bydlení bývají zpravidla uzavírány na krátkou dobu, což zvyšuje riziko, že osoby po ukončení pobytu v zařízení zůstanou v bytové nouzi.

Chráněné bydlení je dle zákona o sociálních službách *(zákon č. 108/2006 Sb.)* **pobytová služba** poskytovaná osobám, které mají sníženou soběstačnost z důvodu zdravotního postižení nebo chronického onemocnění, včetně duševního onemocnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Chráněné bydlení má formu skupinového, popřípadě individuálního bydlení. Služba obsahuje poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, poskytnutí ubytování, pomoc při zajištění chodu domácnosti, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím, sociálně terapeutické činnosti, pomoc při uplatňování práv a oprávněných zájmů. Služba se poskytuje za úhradu.

Za osoby podléhající sčítání (ohrožené bytovou nouzí) v chráněném bydlení byly určeny **osoby s chronickým duševním onemocněním**, které jsou nejvíce ohroženou skupinou. Odchody z chráněného bydlení do nějaké formy bytové nouze (ubytovny, azylové domy, podnájmy nebo přebývání u příbuzných či přátel apod.) mohou být z důvodů strukturálních problémů poměrně časté (např. kvůli nedostupnosti bydlení, nízkopříjmovému zaměstnání).

Poskytovateli služby chráněné bydlení jsou především příspěvkové a nestátní neziskové organizace (spolky, nadace, obecně prospěšné společnosti, ústavy apod.). V Registru poskytovatelů sociálních služeb jsou sporadicky také jiní poskytovatelé, například psychiatrické nemocnice nebo s.r.o. Mnohdy má poskytovatel v nabídce kromě chráněného bydlení i další pobytové či ambulantní sociální služby (chráněná dílna, domov pro osoby se zdravotním postižením, denní stacionář, sociálně aktivizační služba). Často jsou s klienty uzavírány smlouvy na dobu určitou (obvykle 6 až 12 měsíců), které jsou někdy prodlužovány.

A.2.6.1. Metodologie

Poskytovatele chráněného bydlení lze vyhledat v Registru poskytovatelů sociálních služeb, kde k 26. 2. 2025 bylo uvedeno 229 poskytovatelů chráněného bydlení. Počet registrovaných služeb pro cílovou skupinu **osob s chronickým duševním onemocněním bylo k uvedenému datu celkem 65.** Zhruba třetina těchto poskytovatelů se zaměřuje i na jiné cílové skupiny (osoby se závislostmi, osoby s mentálním postižením). Jeden poskytovatel může mít, a často má, více objektů (adres), ve kterých chráněné bydlení poskytuje. Jedná se například o jednotlivé byty nebo domy na více adresách.

Na základě Registru poskytovatelů sociálních služeb byl vytvořen seznam e-mailových a telefonních kontaktů na ty služby, které poskytují chráněné bydlení pro cílovou skupinu osob s chronickým duševním onemocněním. Během přípravy sčítání byly vytvořeny elektronické sčítací archy ve formátu MS Excel, ve kterých byly obsaženy otázky na všechny požadované informace.

Jednalo se o tyto **sledované údaje:**

1. Identifikace zařízení (název, poskytovatel, adresa, kapacita)
2. Geografická zařazení (kraj, ORP, obec)
3. Sociodemografická data o osobách s duševním onemocněním v chráněném bydlení:
    a. Pohlaví (muž/žena)
    b. Věk (alespoň odhad)
    c. Délka pobytu v chráněném bydlení (alespoň odhad)

Každý poskytovatel chráněného bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním obdržel oficiální informační dopis, který obsahoval detailní instrukce k vyplnění elektronického sčítacího archu.

Samotné sčítání probíhalo k rozhodnému okamžiku, a to z 16. na 17. 8. 2025. Poskytovatelé obdrželi informační dopis dva týdny předem, aby se mohli na sčítání připravit. Po tomto datu následovalo několik urgencí (e-mailem, telefonicky), sběr dat probíhal do poloviny září 2025.

Sčítací arch vyplnilo 58 z 65 poskytovatelů chráněného bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním, **tedy 89 % poskytovatelů**. Pro zbylých 7 poskytovatelů byla data modelována – dopočítána na základě informací o kapacitě zařízení převzaté z RPSS. **Vzhledem k vysoké úspěšnosti sběru dat byl interval spolehlivosti stanoven na ±1 %**. Modelována byla data pro zařízení z těchto krajů: Liberecký kraj (1 zařízení), Moravskoslezský kraj (1 zařízení), hlavní město Praha (1 zařízení), Ústecký kraj (3 zařízení), Kraj Vysočina (1 zařízení). Na základě sběru dat od poskytovatelů byla zajištěna podrobná data o 887 osobách, data o 81 osobách byla domodelována.[13] **Celkem tedy žije v chráněném bydlení 968 osob s chronickým duševním onemocněním.**

Graf 81: Počty osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení (sečtené/modelované), (N = 968), srpen 2025

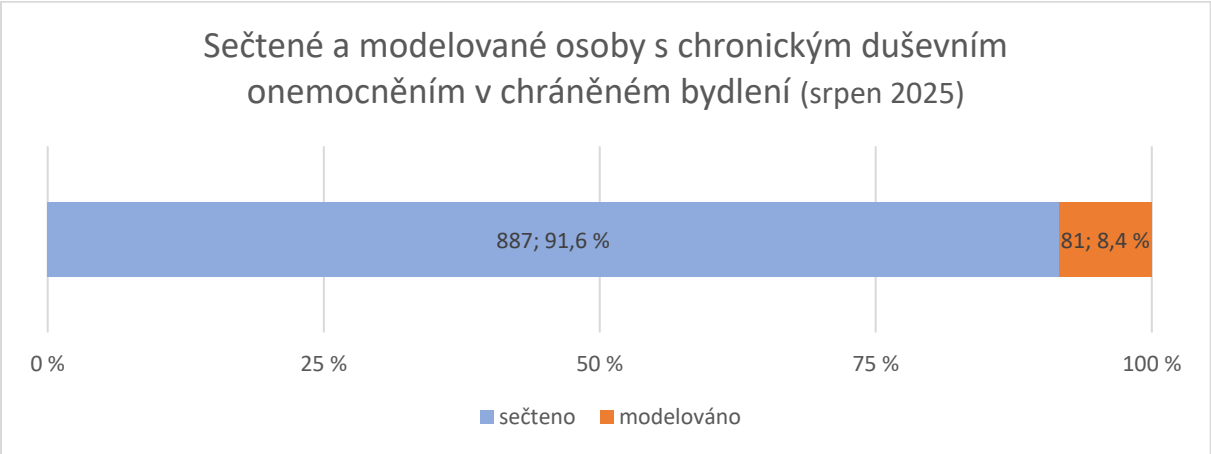

Osoby s chronickým duševním onemocněním žijící v chráněném bydlení nebyly dosud předmětem žádného sčítání, výsledné hodnoty tudíž není možné srovnat s dřívějšími daty.

A.2.6.2. Zjištění

Na základě výpisu z Registru poskytovatelů sociálních služeb poskytuje chráněné bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním v České republice **65 poskytovatelů**, a to na 402 adresách v celé

[13] Sledované údaje *délka pobytu* a *pohlaví* byly podrobně zjištěny u 887 osob. *Věk* byl podrobně zjištěn u 803 osob. Chybějící data byla domodelována.

ČR. Největší počet poskytovatelů se nachází v Moravskoslezském kraji, dále v Ústeckém a Jihomoravském kraji.

Mapa 17: Chráněné bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním v krajích (N = 65), srpen 2025

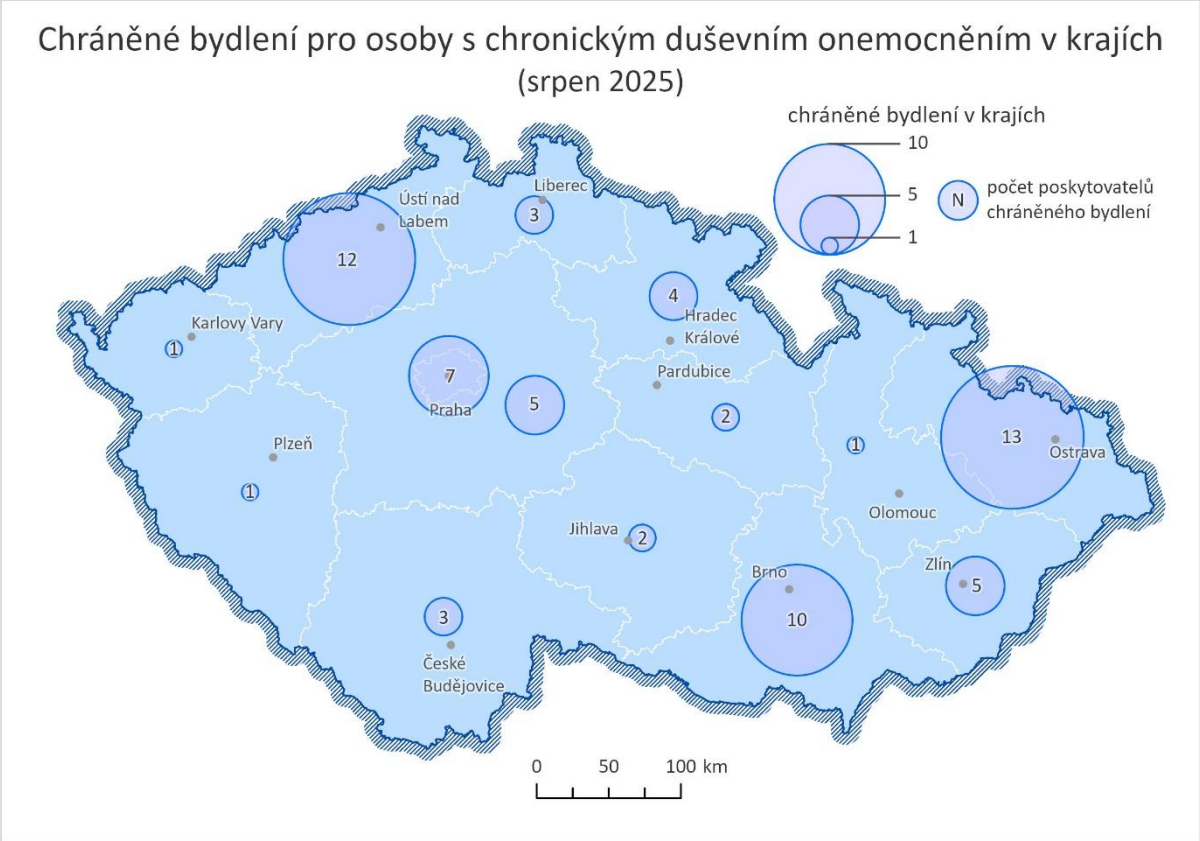

Mapa znázorňuje rozložení poskytovatelů chráněného bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním **v jednotlivých krajích České republiky k srpnu 2025**. Velikost kruhů odpovídá počtu poskytovatelů v daném kraji.

Největší počet poskytovatelů se nachází v Moravskoslezském kraji (13) a v Ústeckém kraji (12). Významné zastoupení poskytovatelů má také Jihomoravský kraj (10) a hlavní město Praha (7). Naopak nejméně poskytovatelů chráněného bydlení působí v Plzeňském, Karlovarském a Olomouckém kraji, kde je evidován pouze 1 poskytovatel. Relativně nižší počet zařízení se nachází také v Kraji Vysočina (2) a Jihočeském kraji (3).

Tabulka 24: Poskytovatelé chráněného bydlení pro cílovou skupinu osob s chronickým duševním onemocněním podle krajů (N = 65), srpen 2025

kraj	počet poskytovatelů chráněného bydlení pro cílovou skupinu s chronickým duševním onemocněním	kapacita (počet lůžek pro cílovou skupinu s chronickým duševním onemocněním)
hl. m. Praha	7	227
Jihočeský kraj	3	46
Jihomoravský kraj	10	189
Karlovarský kraj	1	22
Kraj Vysočina	2	25
Královéhradecký kraj	4	68
Liberecký kraj	3	97
Moravskoslezský kraj	13	318
Olomoucký kraj	1	3
Pardubický kraj	2	55
Plzeňský kraj	1	24
Středočeský kraj	5	107
Ústecký kraj	12	254
Zlínský kraj	2	13
celkem	**65**	**1 448**

Na základě sčítání bylo zjištěno, že největší kapacity chráněného bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním nabízí Moravskoslezský kraj (318 lůžek), dále Ústecký kraj (254 lůžek) a hlavní město Praha (227 lůžek). Zdaleka nejmenší kapacity pro osoby s chronickým duševním onemocněním jsou v Olomouckém kraji, kde se jedná o 1 poskytovatele, který nabízí 3 lůžka v chráněném bydlení. **Celková kapacita** v chráněném bydlení pro cílovou skupinu osob s chronickým duševním onemocněním **je 1 448 lůžek**.

Počty osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

Na základě dat od poskytovatelů a modelace dat bylo zjištěno, že **v chráněném bydlení žije celkem 968 osob s chronickým duševním onemocněním**. Vzhledem k celkové kapacitě 1 448 lůžek je patrné, že kapacita chráněného bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním je těmito osobami naplněna pouze z 66,9 %. Zařízení často ale ubytovávají také další cílové skupiny (např. osoby s mentálním postižením), nemusí to tedy znamenat, že by byla kapacita celkově naplněna pouze ze dvou třetin.

Graf 82: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení v krajích (N = 968; modelovaná data), srpen 2025

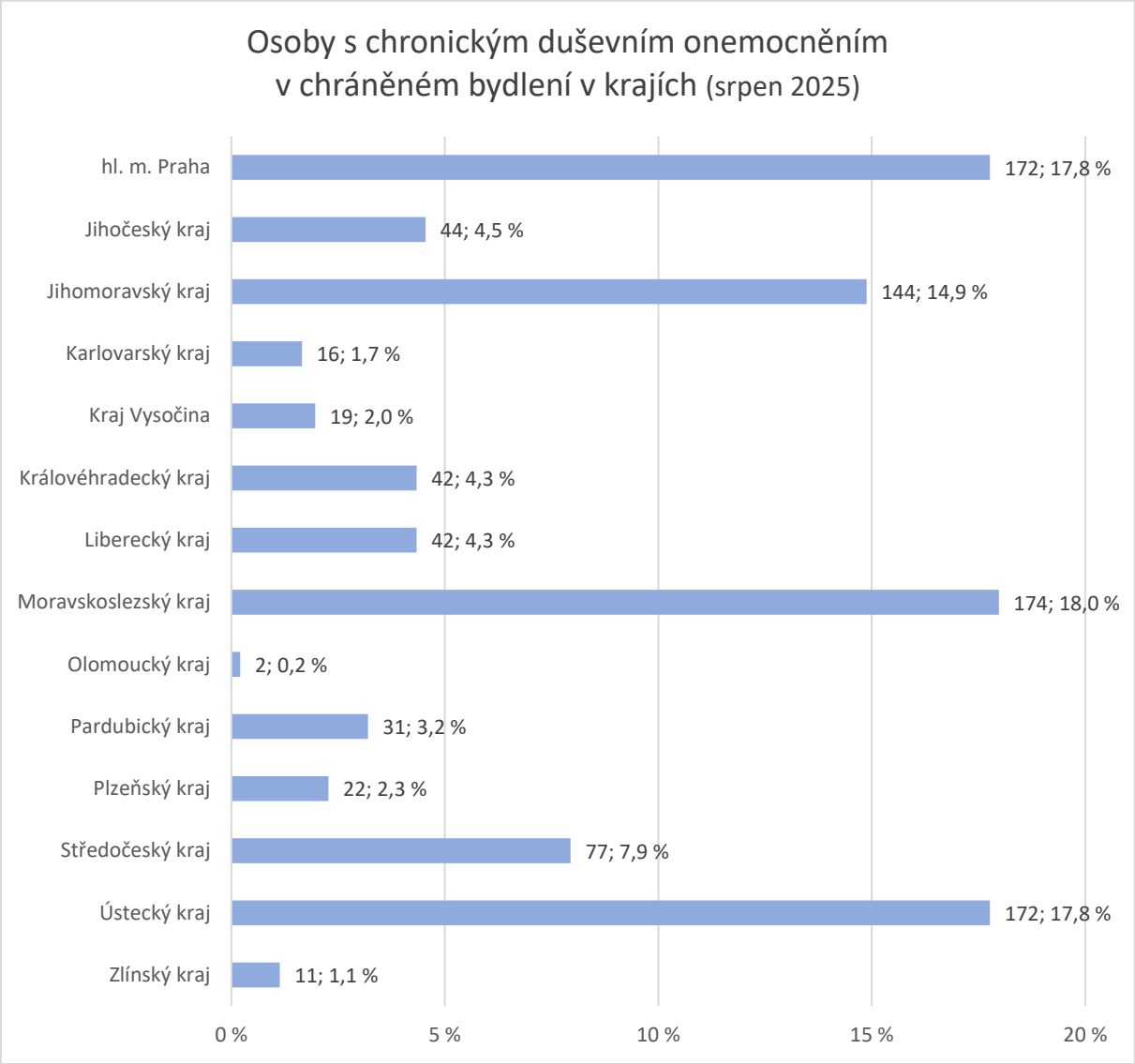

Nejvíce osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení žije v Moravskoslezském kraji, a to téměř pětina (18 %), což souvisí také s největším počtem poskytovatelů v tomto kraji. V hlavním městě Praha i v Ústeckém kraji bydlí v chráněném bydlení shodně 17,8 % osob s chronickým duševním onemocněním. Nejméně osob z této cílové skupiny žije v chráněném bydlení v Olomouckém kraji (0,2 %), což rovněž souvisí s množstvím poskytovatelů chráněného bydlení v tomto kraji.

Mapa 18: Počet osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení v SO ORP (N = 968), srpen 2025

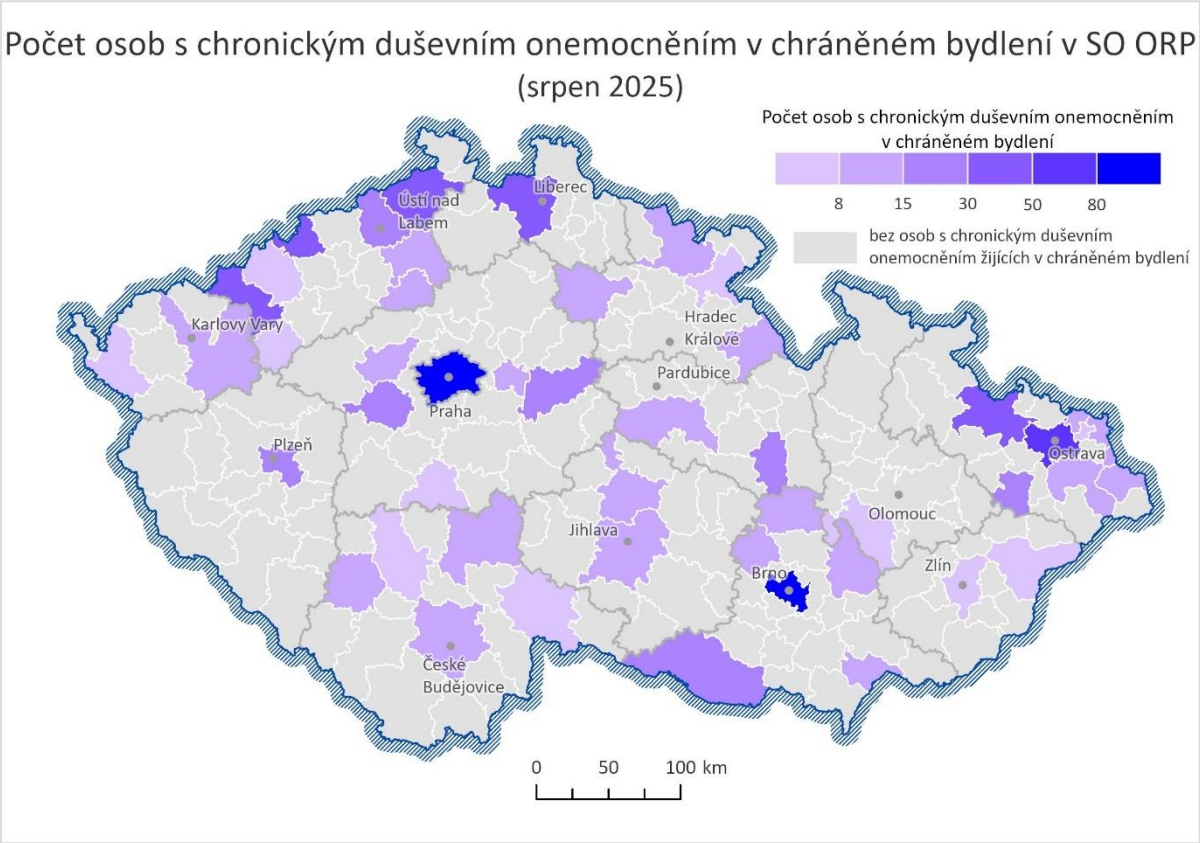

Mapa znázorňuje počet osob s chronickým duševním onemocněním žijících v chráněném bydlení podle správních obvodů obcí s rozšířenou působností (SO ORP). Z mapy je patrné, že nejvíce osob je evidováno v Praze (172 osob), Brně (84) a Ostravě (56). Vyšší počty jsou dále zaznamenány v Mostě (42), Opavě (39), České Kamenici (35) a v několika dalších krajských městech, například v Plzni (22), Liberci (22) či Karlových Varech (9). Konkrétní počty osob za jednotlivá ORP jsou přílohou této zprávy.

Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení dle věku a pohlaví

Podrobná data o věku byla zjištěna u 803 osob, u zbývajících byla tato data domodelována. V následujícím grafu je zobrazena struktura osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle věkových skupin.

Graf 83: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025

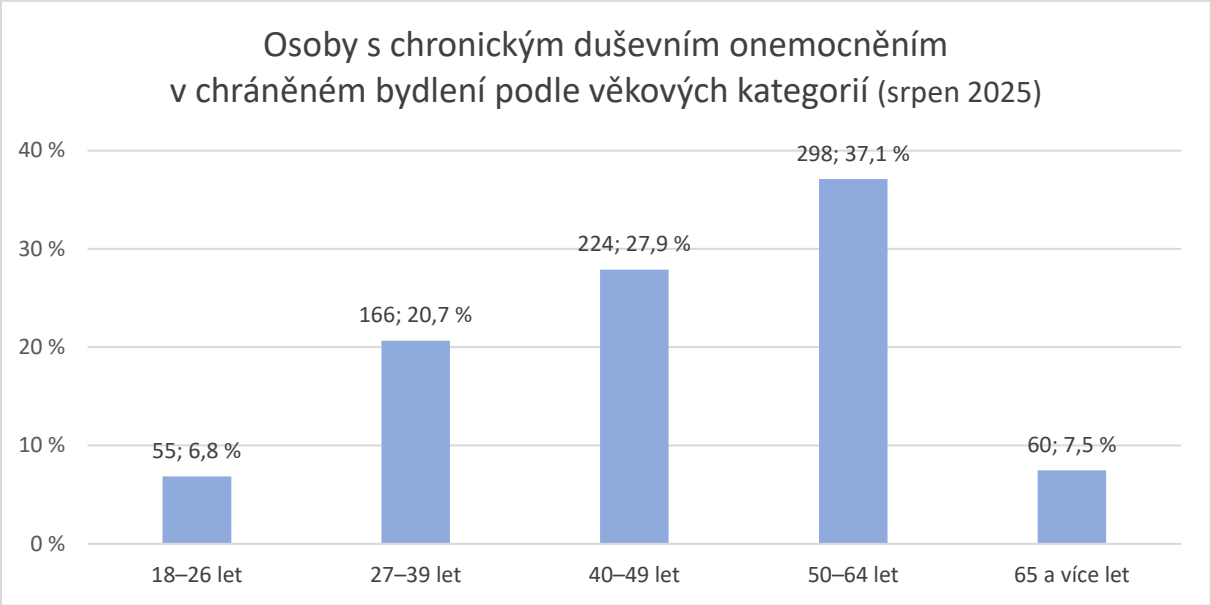

Nejvíce zastoupenou věkovou skupinou osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení jsou osoby ve věku 50–64 let, jedná se o více než třetinu osob (37,1 %). Početnou věkovou skupinou jsou také osoby ve věku 40–49 let, kterých v chráněném bydlení žije 27,9 %. Osoby ve věku 27–39 let představují přibližně pětinu osob (20,7 %). Osob ve věku 65 let a více, které trpí chronickým duševním onemocněním, žije v chráněném bydlení 7,5 %. **Nejméně zastoupenou věkovou skupinou jsou osoby ve věku 18–26 let**, kterých v chráněném bydlení žije méně než desetina (6,8 %).[14]

Graf 84: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle pohlaví (N = 968; modelovaná data), srpen 2025

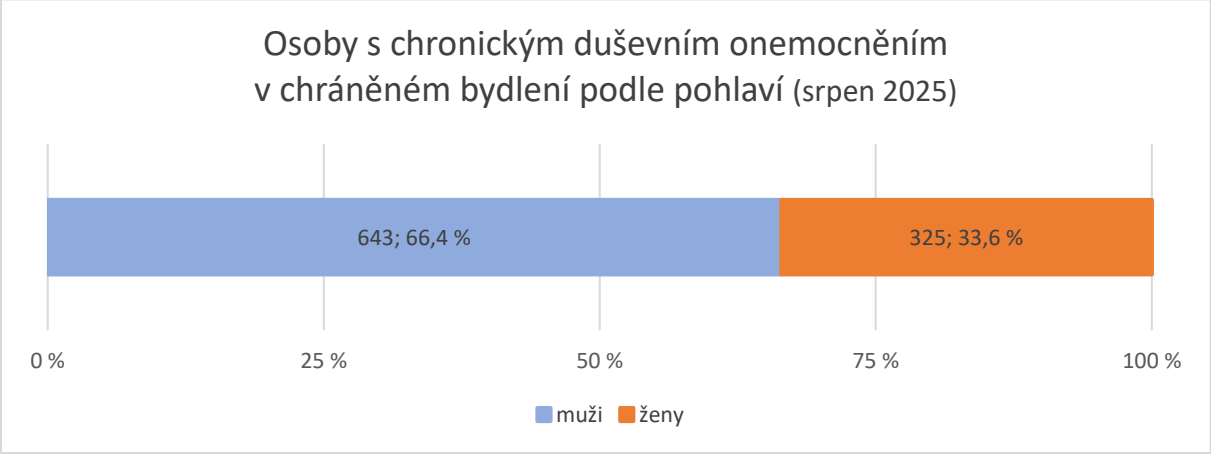

V chráněném bydlení žije většina mužů, jsou zastoupeni přibližně dvěma třetinami (66,4 %), ženy představují třetinu obyvatel (33,6 %). Následující graf zobrazuje desetileté věkové skupiny dle pohlaví.

[14] Chráněné bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním je zpravidla určeno osobám, které dovršily věku 18 let. Ve věkových kategoriích se proto nevyskytují děti do 18 let.

Graf 85: Věková pyramida osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení (N = 803; podrobná data), srpen 2025

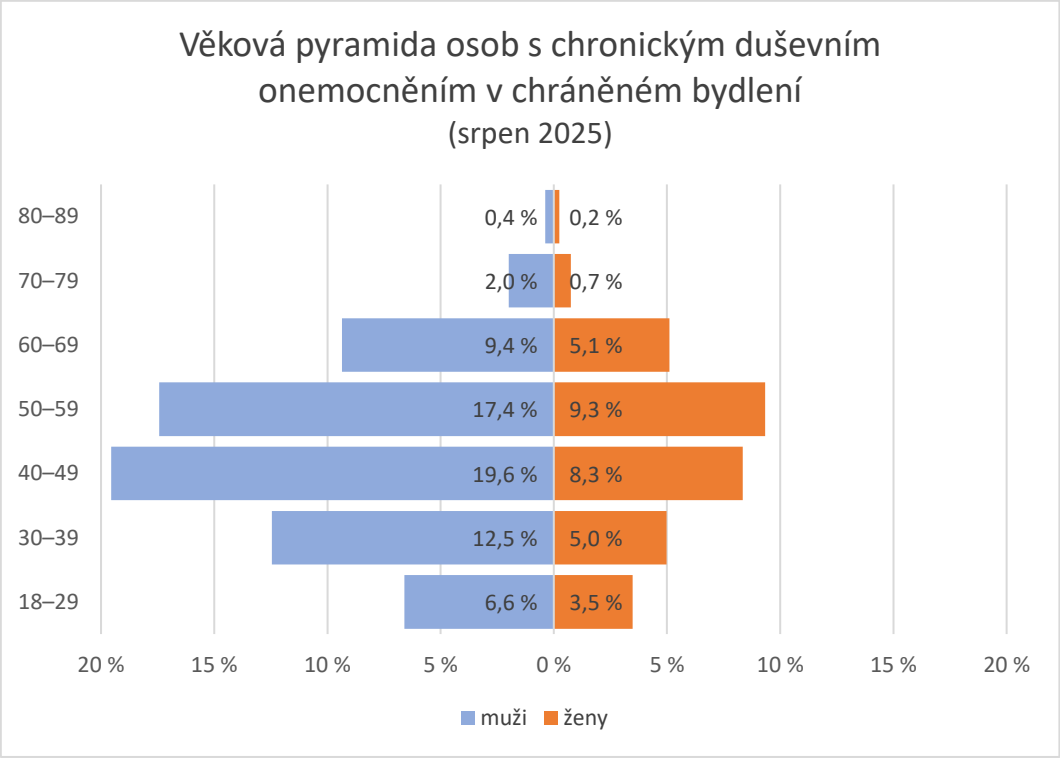

V chráněném bydlení žije **nejvíce osob s chronickým duševním onemocněním ve věku 40–49 let, a to 27,9 % všech klientů** (19,6 % mužů a 8,3 % žen). Druhou největší věkovou skupinu tvoří osoby ve věku 50–59 let, které představují 26,7 % obyvatel chráněného bydlení, přičemž muži tvoří 17,4 % a ženy 9,3 %. Ve věkové skupině 30–39 let je v chráněném bydlení 17,5 % osob (12,5 % mužů a 5,0 % žen). Mladší lidé ve věku 18–29 let tvoří desetinu (10,1 %) obyvatel chráněného bydlení, z toho je 6,6 % mužů a 3,5 % žen.

Osoby v seniorském věku (60 a více let) představují necelou pětinu klientů chráněného bydlení. Ve věku 60–69 let žije v chráněném bydlení 14,5 % osob (9,4 % mužů, 5,1 % žen), ve vyšších věkových skupinách je zastoupení už velmi nízké – ve věku 70–79 let jde o 2,7 % osob (2,0 % mužů a 0,7 % žen) a ve věku 80–89 let pouze o 0,6 % (0,4 % mužů a 0,2 % žen).

Ze získaných dat je patrné, že **muži převažují téměř ve všech věkových kategoriích**, zejména ve středním věku mezi 40 a 59 lety. Ženy jsou relativně více zastoupeny ve věku 50–59 let a 60–69 let, ale i v těchto věkových skupinách je jich oproti mužům téměř polovina.

Nejmladší obyvatelé chráněného bydlení mají 18 let, nejstarší sečtené ženě je 81 let a muži 86 let. **Průměrný věk osob s chronickým duševním onemocněním žijících v chráněném bydlení dosahuje 47,2 roku a medián činí 47 let**.

Graf 86: Osoby s chronickým duševním onemocněním v daném chráněném bydlení podle krajů a věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025

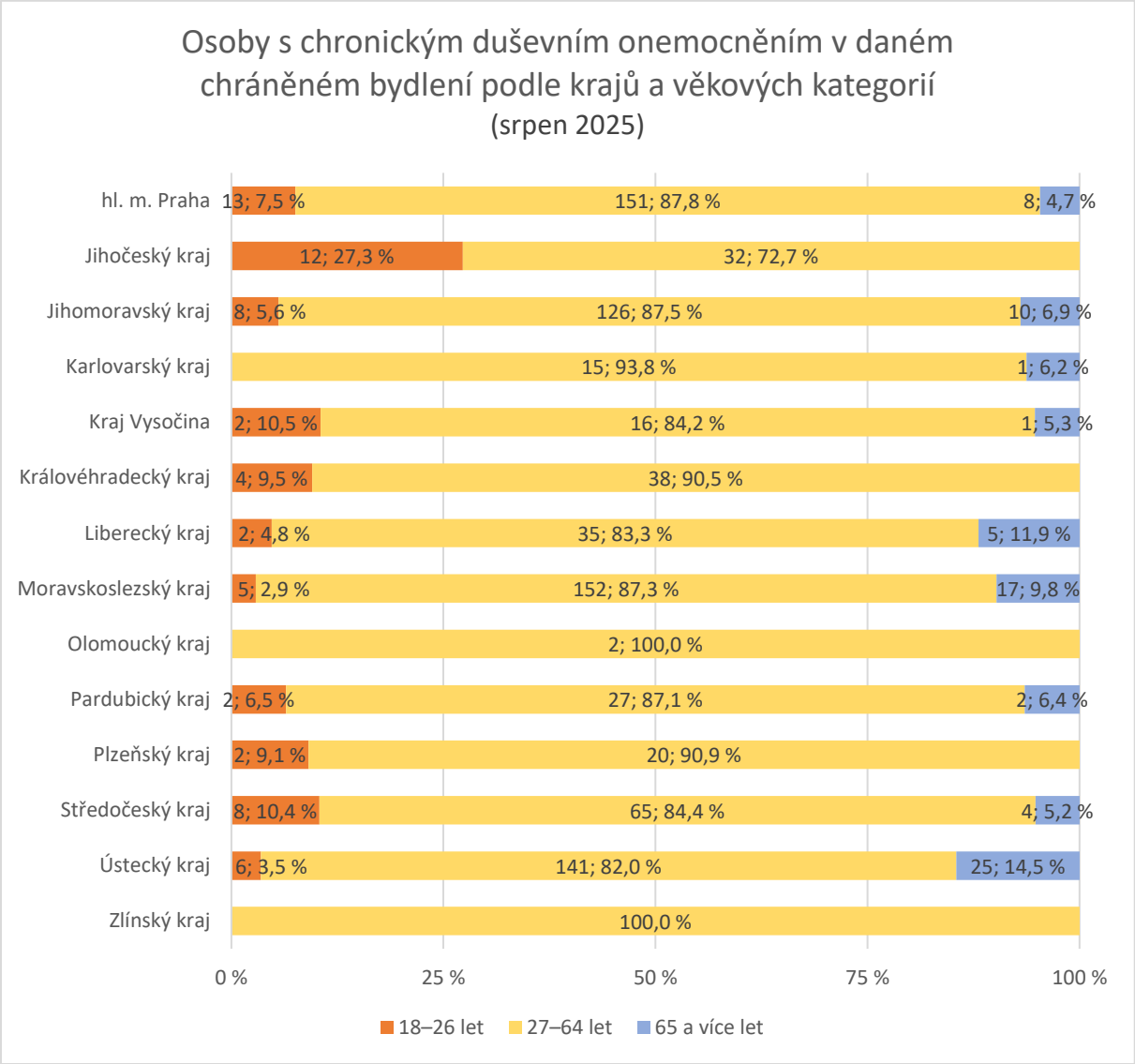

Graf znázorňuje rozložení osob s chronickým duševním onemocněním žijících v chráněném bydlení podle krajů a věkových kategorií. Z údajů je patrné, že ve všech krajích **jednoznačně převažují osoby ve věku 27–64 let**, které tvoří většinu klientů chráněného bydlení. Nejvyšší zastoupení osob ve věku 27–64 let vykazuje Olomoucký (100 %), Zlínský (100 %) a Karlovarský kraj (93,8 %), zatímco nejnižší podíl je v Jihočeském kraji (72,7 %).

Podíl mladších osob ve věku 18–26 let je oproti tomu relativně nízký. Výjimkou je Jihočeský kraj, kde tato věková skupina tvoří téměř třetinu (27,3 %) všech osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení.

Osoby starší 65 let jsou v chráněném bydlení zastoupeny jen okrajově. Nejvyšší podíl seniorů má Ústecký kraj (14,5 %) a Liberecký kraj (11,9 %), zatímco v Olomouckém, Královéhradeckém a Zlínském kraji tato věková skupina zastoupena není vůbec.

Délka pobytu osob s chronických duševním onemocněním v chráněném bydlení

Dalším sledovaným údajem byla doba, kterou osoby s chronickým duševním onemocněním strávily v chráněném bydlení (tedy v konkrétním zařízení, ve kterém se momentálně nachází). Následující graf zobrazuje délku pobytu osob v zařízení ve třech sledovaných kategoriích (doba kratší než 1 rok, doba mezi 1 a 4 roky a doba nad 5 let).

Graf 87: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení (N = 968; modelovaná data), srpen 2025

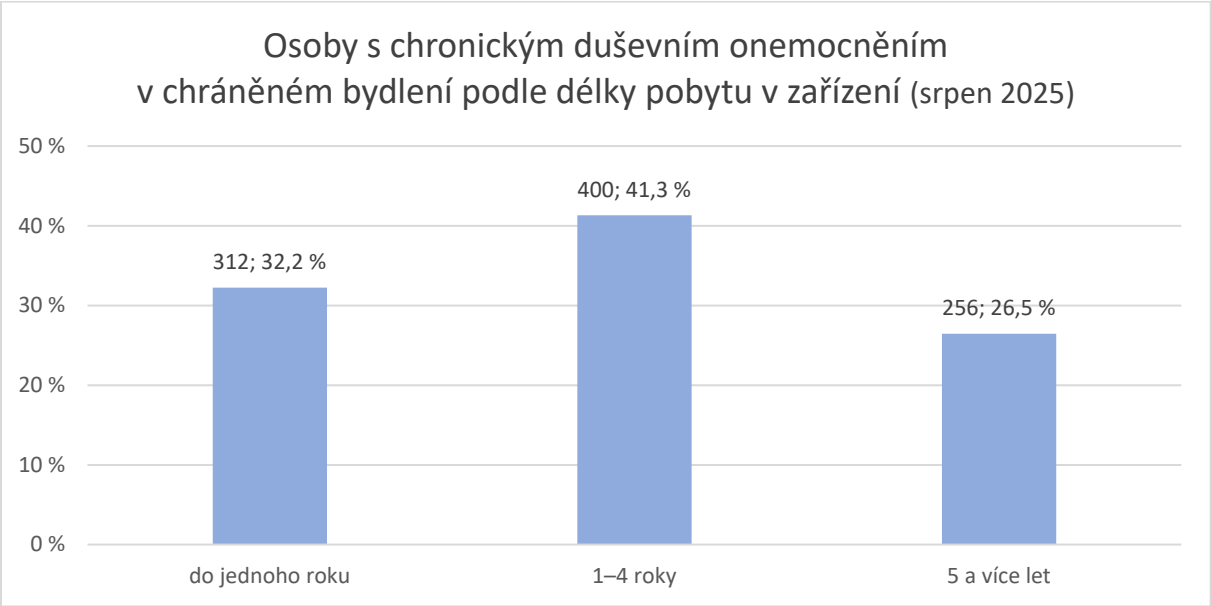

V chráněném bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním žije v současnosti **nejvíce lidí po dobu 1–4 roky**, celkem se jedná o 400 osob (41,3 %). Skupina, která v chráněném bydlení momentálně žije dobu kratší než 1 rok, čítá 312 osob (32,2 %). Více než čtvrtinu tvoří lidé, kteří v chráněném bydlení žijí dlouhodobě, tedy 5 a více let (26,5 %; 256).

Graf 88: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení a podle vybraných věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025

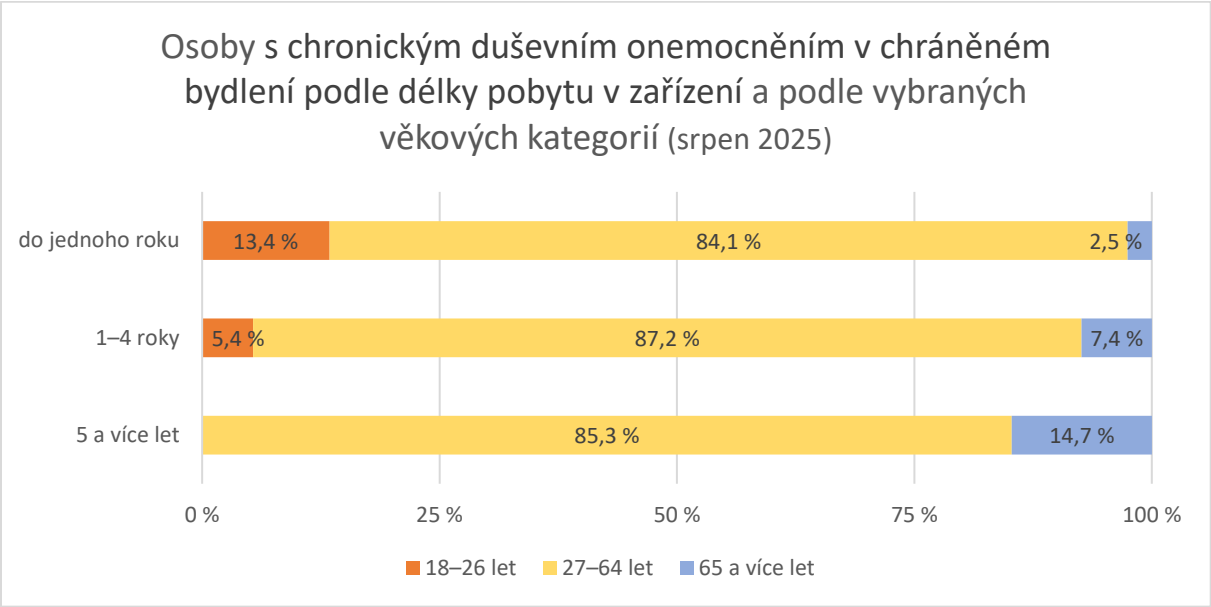

Graf ukazuje, že mezi lidmi, kteří v zařízení žijí **dobu kratší než 1 rok**, je 84,1 % ve věku 27–64 let, 13,4 % tvoří mladí ve věku 18–26 let a pouze 2,5 % senioři nad 65 let. Ve skupině osob **s pobytem 1–4 roky** je zastoupení mladých ještě nižší, pouze 5,4 %, zatímco 87,2 % tvoří lidé ve věku 27–64 let a 7,4 % senioři starší 65 let. U osob, které v chráněném bydlení žijí **5 a více let**, je podíl věku 27–64 let více než čtyři pětiny (85,3 %), zatímco mladí do 26 let nejsou zastoupeni. Naopak mezi dlouhodobými klienty stoupá podíl seniorů nad 65 let, kteří tvoří téměř šestinu (14,7 %).

Graf 89: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení a podle pohlaví (N = 887; podrobná data), srpen 2025

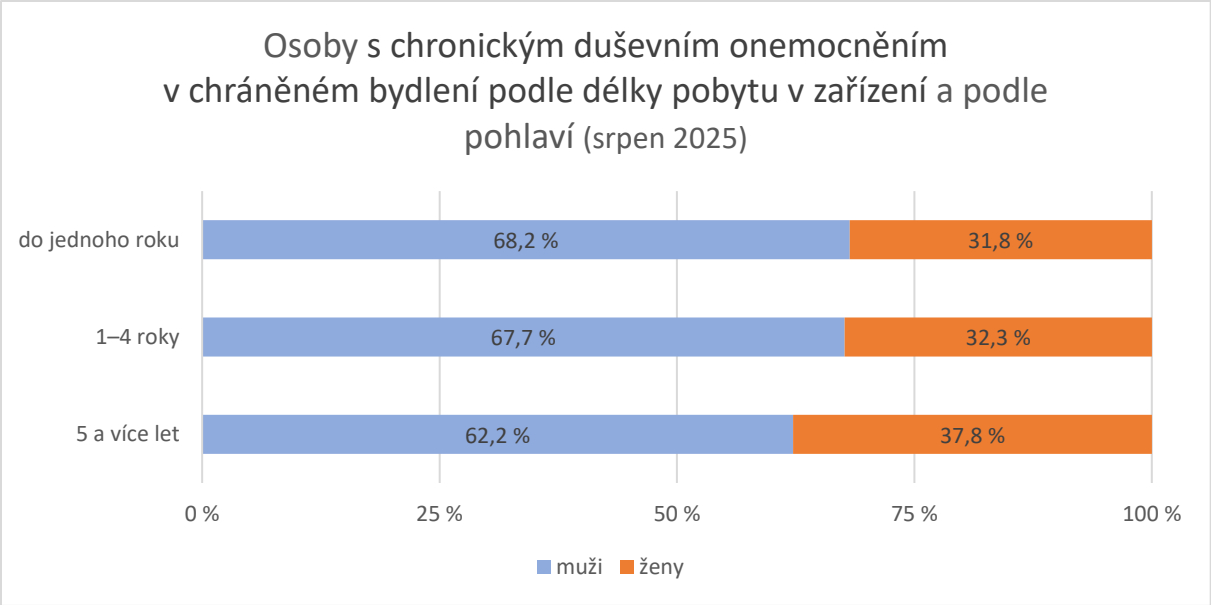

V chráněném bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním žije větší podíl mužů než žen ve všech sledovaných skupinách podle délky pobytu.

Mezi osobami, které v zařízení pobývají **po dobu kratší než 1 rok, tvoří muži více než dvě třetiny** (68,2 %) a **ženy necelou třetinu** (31,8 %). Podobný poměr je i ve skupině s pobytem 1–4 roky – 67,7 % mužů a 32,3 % žen. Ve skupině osob **s dlouhodobým pobytem v zařízení**, tedy 5 a více let, **tvoří muži 62,2 % a ženy 37,8 %**. Mezi dlouhodobými klienty dochází k mírnému nárůstu podílu žen, přesto ale muži zůstávají nadpoloviční většinou.

Graf 90: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle krajů a délky pobytu v daném zařízení (N = 968; modelovaná data), srpen 2025

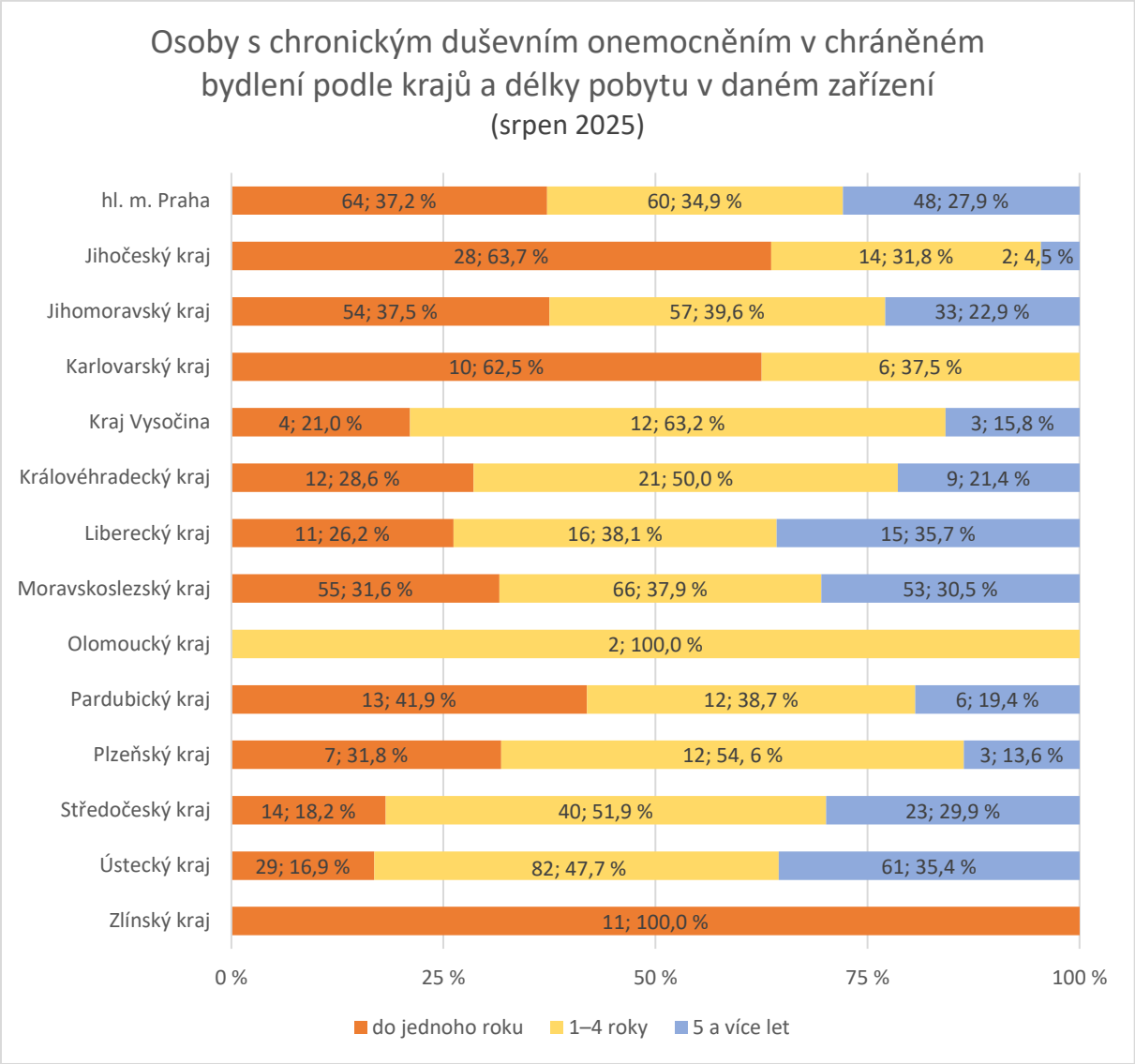

Délka pobytu klientů s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení se **výrazně liší mezi kraji**. V hlavním městě Praha žije 37,2 % osob v zařízení dobu kratší než 1 rok, 34,9 % po dobu 1–4 roky a 27,9 % pět a více let. V Jihočeském kraji převažují klienti s kratším pobytem (tedy do 1 roku), kteří tvoří 63,7 %, zatímco 31,8 % zde žije 1–4 roky a pouze 4,5 % déle než 5 let. Podobná situace je v Karlovarském kraji, kde tvoří klienti s pobytem do jednoho roku téměř dvě třetiny (62,5 %), zatímco 37,5 % zde žije 1–4 roky. Ve Zlínském kraji všech 11 klientů žije v zařízení dobu kratší než 1 rok.

V několika regionech naopak převažují osoby se střední dobou pobytu, tedy 1–4 roky. Jde například o Kraj Vysočina, kde necelé dvě třetiny (63,2 %) klientů žijí v chráněném bydlení 1–4 roky a 21,0 % méně než rok, nebo o Plzeňský kraj s nadpoloviční většinou (54,6 %) klientů v kategorii 1–4 roky. V Olomouckém kraji žijí obě osoby (100 %) v chráněném bydlení 1–4 roky.

Dlouhodobý pobyt (5 a více let) je nejvýraznější v Ústeckém kraji, kde tuto skupinu tvoří 35,4 % osob, dále v Libereckém kraji (35,7 %) a v Moravskoslezském kraji (30,5 %). Nadprůměrně vysoký podíl osob s dlouhodobým pobytem je rovněž ve Středočeském kraji (29,9 %).

A.2.7. Osoby v tréninkovém bydlení

Další subkategorií spadající pod koncepční kategorii **Osoby bez bytu** jsou osoby žijící v tréninkovém bydlení. Tato forma bydlení nebyla dosud zahrnuta do žádného sčítání a počet ani rozložení osob v tréninkovém bydlení na území České republiky nebyl systematicky zmapován. Tréninkové bydlení představuje přechodnou formu bydlení určenou osobám v bytové nouzi nebo osobám ohroženým ztrátou bydlení.

Tento typ bydlení je obvykle doprovázen intenzivní sociální prací zaměřenou na rozvoj kompetencí potřebných dle poskytovatele pro samostatné udržení bydlení – zejména v oblasti hospodaření, správy domácnosti a dodržování nájemních podmínek. Tréninkové bydlení tvoří **druhý stupeň systému prostupného bydlení**, je tedy mezi krizovými formami ubytování (např. azylové domy) a standardním dlouhodobým bydlením. Systém prostupného bydlení je podrobován kritice za svou neefektivitu a jako vhodnější se jeví řešení bytové nouze na způsob Housing First.

Tréninkové byty mohou být zřizovány obcemi, neziskovými organizacemi či ve spolupráci se soukromými vlastníky. Z hlediska právního rámce však tréninkové bydlení nepředstavuje registrovanou sociální službu dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Tato skutečnost komplikuje jeho systematickou evidenci a statistické sledování. Různorodost provozních modelů i formálních vztahů mezi vlastníky a poskytovateli vede k tomu, že se v praxi vyskytuje řada programů, které naplňují charakter tréninkového bydlení, přestože nejsou takto formálně označeny.

Stávající informace pocházely především z lokálních projektů, analýz jednotlivých měst či neziskových organizací. Sčítání provedené v roce 2025 tak představuje první ucelený pokus o zachycení rozsahu a charakteristik této formy bydlení v národním měřítku.

A.2.7.1. Metodologie

Cílem sčítání osob v tréninkovém bydlení bylo získat aktuální přehled o počtu osob v bytové nouzi žijících v této formě bydlení, o jejich základních charakteristikách a rozložení v jednotlivých krajích České republiky.

Pro účely sčítání bylo zároveň formulováno **vymezení tréninkového bydlení**, které sloužilo jako praktický nástroj při rozhodování, zda konkrétní byty dané organizace či vlastníka lze do této kategorie zařadit: *Pokud daný byt obývá jedinec nebo domácnost v bytové nouzi (nebo jí bezprostředně ohrožený/á), pobyt je časově omezený, existuje nájemní nebo podnájemní vztah, je zajištěna doprovodná sociální práce a deklarovaným cílem intervence je stabilizace a přechod do samostatného bydlení, pak tyto byty považujeme pro účely censu za tréninkové byty, bez ohledu na to, jak je daný program oficiálně označen.*

Sběr dat probíhal ve dvou fázích. První fáze byla zaměřena na **mapování tréninkového bydlení** na úrovni obcí s rozšířenou působností (ORP) a na získání kontaktů na majitele a poskytovatele tréninkových bytů. Mapování proběhlo v **srpnu 2025** prostřednictvím online dotazníkového šetření, které bylo distribuováno pracovníkům sociálních odborů a kontaktních míst pro bydlení ve všech ORP. Mapováním bylo zjištěno, že se **v 61 ORP nachází tréninkové bydlení, celkem bylo identifikováno 92 údajných poskytovatelů tréninkového bydlení**.

Na základě vytvořeného seznamu kontaktů byli následně všichni identifikovaní poskytovatelé a majitelé tréninkového bydlení osloveni prostřednictvím oficiálního informačního dopisu

s podrobnými pokyny k vyplnění sčítacího archu. Celkem bylo osloveno 92 poskytovatelů, přičemž **53 z nich potvrdilo, že jejich byty skutečně naplňují definiční znaky tréninkového bydlení** a byly proto do sčítání zařazeny. Tyto subjekty se následně zapojily do druhé fáze, realizované v **září 2025**, kdy proběhlo samotné sčítání osob ubytovaných v tréninkovém bydlení (informace o osobách byly zjišťovány k rozhodnému okamžiku z 5. na 6. září 2025).

Každý poskytovatel tréninkového bydlení obdržel informační dopis, který obsahoval podrobné pokyny k vyplnění elektronického sčítacího archu a vysvětlení klíčových pojmů, aby byla zajištěna jednotnost při vykazování údajů. Sčítací arch pro majitele a poskytovatele obsahoval dvě části.

První část zjišťovala základní informace o subjektu a rozsahu poskytovaného tréninkového bydlení. Sledované údaje ve sčítacích formulářích pro první část byly následující:

- Název (jméno) majitele tréninkových bytů
- Název (jméno) poskytovatele tréninkových bytů
- Kontakt na zodpovědnou osobu
- Počet bytových jednotek využívaných pro tréninkové bydlení
- Typ podpory
- Typ sjednané smlouvy
- Doba, na jakou je smlouva uzavírána

Druhá část sčítacího formuláře byla zaměřena na jednotlivé bytové jednotky. Sledované údaje ve sčítacích formulářích pro druhou část byly následující:

- Adresa bytu
- Označení bytu (v případě více jednotek na jedné adrese)
- Základní sociodemografické charakteristiky osob v bytě:
    - Pořadové číslo domácnosti (v rámci bytu)
    - Pohlaví každého člena domácnosti (muž/žena)
    - Věk každého člena domácnosti (alespoň odhadem)
    - Délka pobytu v tréninkovém bytě (alespoň odhadem)

Vzhledem k tomu, že osoby žijící v tréninkovém bydlení nebyly dosud předmětem žádného sčítání, byla verifikace získaných dat provedena prostřednictvím konzultací s experty na danou problematiku.

A.2.7.2. Zjištění

Na základě výsledků sčítání poskytuje tréninkové bydlení v České republice **53 poskytovatelů**, kteří dohromady spravují **1 712 bytových jednotek**, v nichž je ubytováno celkem **4 186 osob**. Tréninkové byty se nacházejí ve všech krajích České republiky s výjimkou Kraje Vysočina.

Největší koncentrace osob žijících v tréninkovém bydlení byla zaznamenána v **Moravskoslezském kraji**, kde žijí více než **čtyři pětiny všech osob (81 %)**. Tento kraj tak jednoznačně dominuje jak počtem bytových jednotek (1 327), tak i počtem ubytovaných osob (3 394). Významné zastoupení mají také **Jihomoravský, Středočeský a Olomoucký kraj**, zatímco nejnižší počty osob v tréninkovém bydlení byly zjištěny v **Karlovarském a Libereckém kraji**.

Mapa 19: Tréninkové bydlení v krajích (N = 53), září 2025

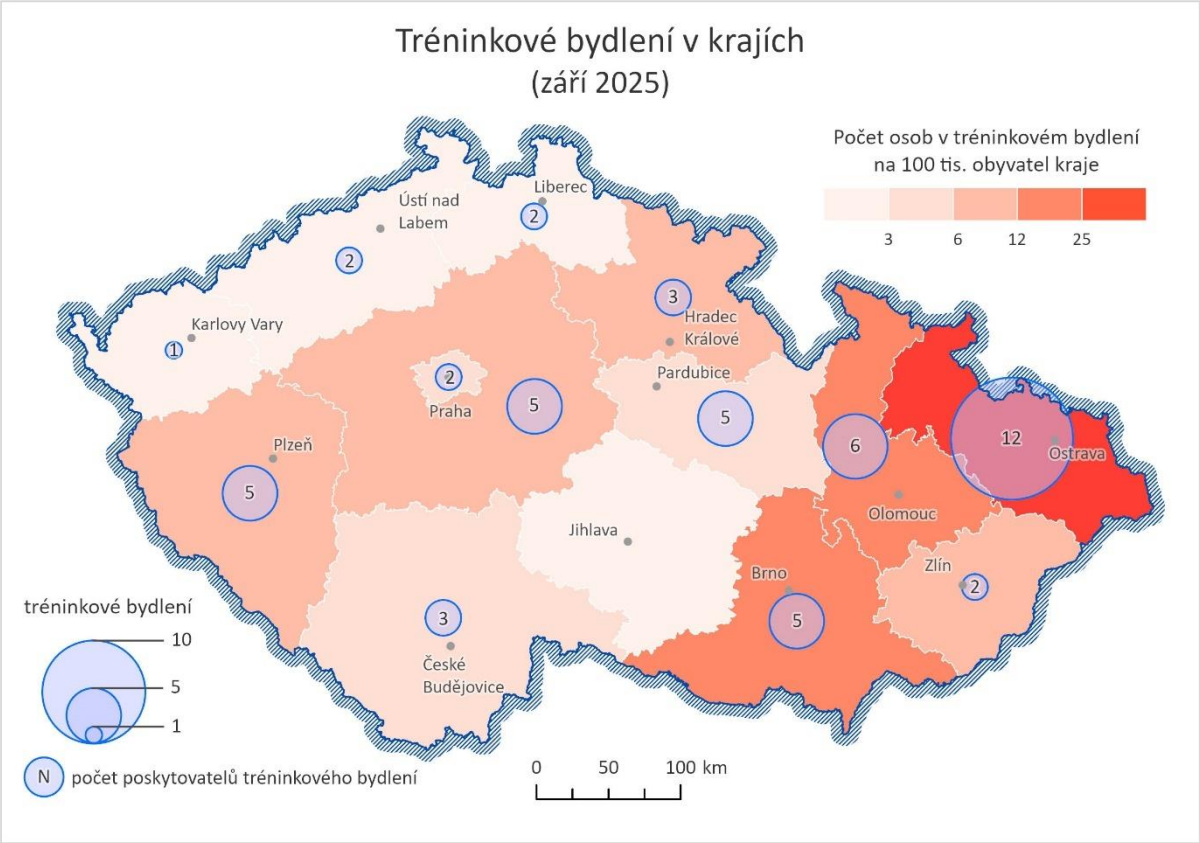

Mapa znázorňuje rozložení tréninkového bydlení v jednotlivých krajích České republiky. Zobrazuje jak počet poskytovatelů tréninkového bydlení (velikost modrých kruhů), tak počet osob žijících v tréninkovém bydlení přepočtený na 100 tisíc obyvatel kraje.

Z mapy je patrné, že **nejvyšší koncentrace tréninkového bydlení** je v **Moravskoslezském kraji**, kde působí 12 poskytovatelů a kde na 100 tisíc obyvatel připadá 287 osob žijících v tréninkovém bydlení. Významnější zastoupení vykazují také **Jihomoravský, Olomoucký, Středočeský a Plzeňský kraj**, v nichž působí 5 až 6 poskytovatelů. Naopak nejnižší počet osob žijících v tréninkovém bydlení byl zaznamenán v Karlovarském, Libereckém a Ústeckém kraji a v hlavním městě Praha, kde působí omezený počet poskytovatelů a počty osob se pohybují v řádu desítek.

Mapa 20: Tréninkové bydlení v ORP (N = 4 186), září 2025

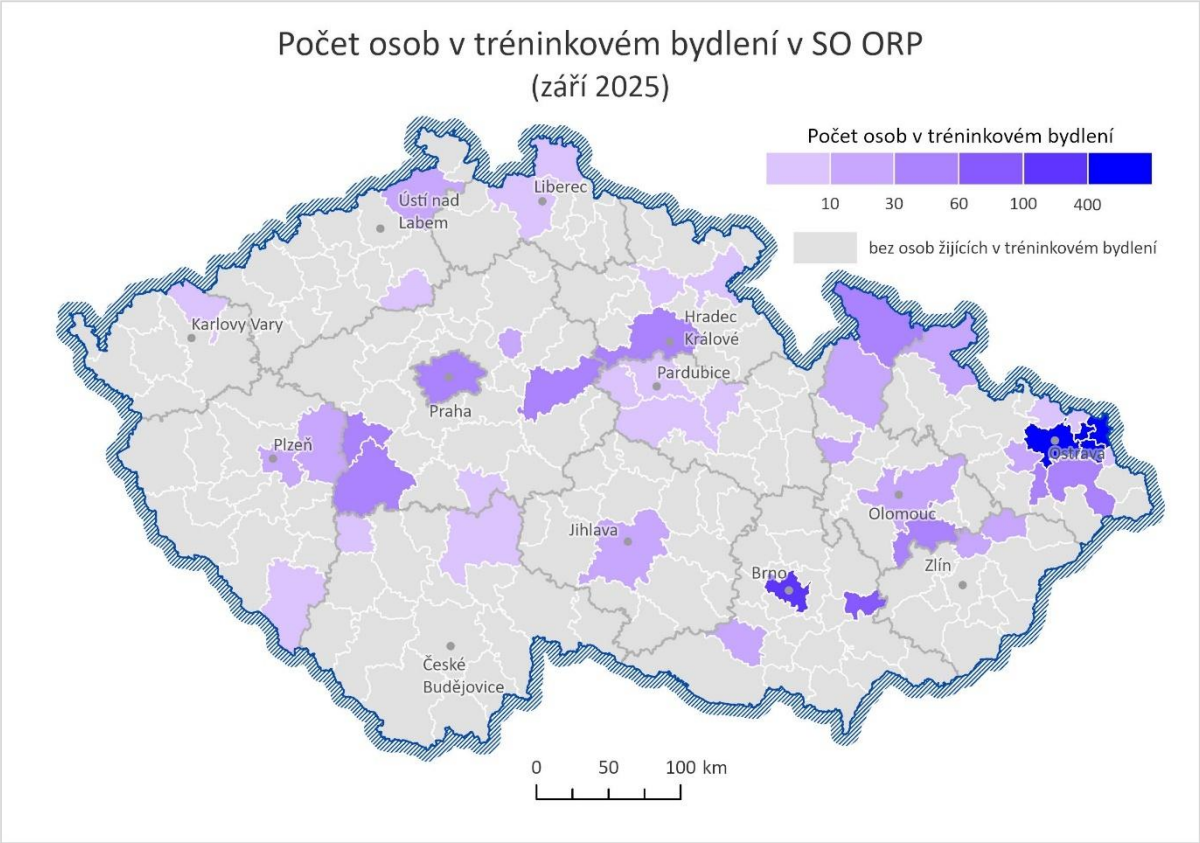

Mapa zobrazuje počet osob žijících v tréninkovém bydlení v jednotlivých SO ORP k září 2025. Barevné odstíny vyjadřují absolutní počty osob (od světle fialové po tmavě modrou; škála min. 1 – max. 1 051), šedě jsou vyznačena území bez osob žijících v tréninkovém bydlení.

Nejvyšší hodnoty vykazují ORP Ostrava (1 051), Karviná (906), Havířov (845) a Orlová (451). Vyšší počty osob v tréninkovém bydlení (50 a více) jsou dále v Brně (118), Bučovicích (85), Frýdku-Místku (53), Jeseníku (51) a Kolíně (50). V řadě ORP se počty osob v tréninkovém bydlení pohybují v desítkách (10 a více) – např. Hlavní město Praha (43), Příbram (49), Hořovice (48), Hradec Králové (38), Kopřivnice (38), Valašské Meziříčí (30), Rokycany (26), Jihlava (23), Šumperk (22), Olomouc (22), Bystřice pod Hostýnem (20) či Lysá nad Labem (20). Jednotky osob v tréninkovém bydlení (1–9) se nachází např. v ORP Bohumín (1), Votice (1), Vysoké Mýto (2), Český Těšín (2), Frýdlant (3), Tábor (3), Sušice (3), Chrudim (3), Pardubice (4), Náchod (4), Roudnice nad Labem (4) a Liberec (4).

Tabulka 25: Poskytovatelé tréninkového bydlení podle krajů (N = 53), září 2025

kraj	počet poskytovatelů tréninkového bydlení	počet majitelů tréninkového bydlení	počet bytových jednotek	počet osob
hl. m. Praha	2	2	30	43
Jihočeský kraj	3	3	40	32
Jihomoravský kraj	5	4	109	218
Karlovarský kraj	1	1	3	6
Kraj Vysočina	0	0	0	0
Královéhradecký kraj	3	3	27	52
Liberecký kraj	2	2	5	7
Moravskoslezský kraj	12	10	1 327	3 394
Olomoucký kraj	6	5	36	141
Pardubický kraj	5	4	7	17
Plzeňský kraj	5	4	22	40
Středočeský kraj	5	5	68	168
Ústecký kraj	2	2	15	18
Zlínský kraj	2	2	23	50
celkem	53	47	1 712	4 186

Tabulka ukazuje výrazně nerovnoměrné rozložení tréninkového bydlení mezi jednotlivými kraji České republiky. **Největší koncentrace** je v **Moravskoslezském kraji**, kde působí 12 poskytovatelů, kteří dohromady spravují **1 327 bytových jednotek**. V těchto bytech žije **3 394 osob**, což představuje více než čtyři pětiny všech osob v tréninkovém bydlení v České republice. Zároveň je důležité zmínit, že **většinu** těchto bytů vlastní jedna soukromá společnost **(1 065 bytových jednotek)**. V následujícím textu bude tato společnost nazývána dominantním vlastníkem tréninkových bytů.

Na druhém místě se nachází **Jihomoravský kraj** se 109 byty a 218 osobami, následovaný **Středočeským krajem** (68 bytů, 168 osob) a **Olomouckým krajem** (36 bytů, 141 osob).

Střední úroveň zastoupení tréninkového bydlení vykazují kraje **Královéhradecký, Plzeňský, Jihočeský a Zlínský**, kde počet osob v tréninkovém bydlení dosahuje několika desítek.

Na opačném konci spektra stojí Karlovarský, Liberecký a Ústecký kraj a hlavní město Praha, kde působí pouze jednotliví poskytovatelé a počet osob žijících v tréninkovém bydlení nepřesahuje dvě desítky. **Kraj Vysočina** je jediným regionem, kde se v době sčítání tréninkové bydlení nevyskytovalo vůbec.

Struktura majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení

Tréninkové bydlení v České republice je realizováno prostřednictvím různých subjektů, které se liší jak právním postavením, tak rolí v systému – některé organizace byty vlastní i provozují, jiné zajišťují pouze jejich správu a doprovodnou sociální práci. Tato dvojí role (majitel a poskytovatel) se v praxi často překrývá nebo dělí podle místních podmínek, což odráží různorodost forem, v nichž je tréninkové bydlení v ČR zajišťováno.

Následující grafy zachycují strukturu vlastníků a poskytovatelů tréninkového bydlení podle typu subjektu a velikosti bytového fondu. Ukazují také míru propojení mezi jednotlivými aktéry – tedy mezi těmi, kdo byty vlastní, a těmi, kdo je reálně spravují a poskytují v nich doprovodnou podporu.

Graf 91: Počty majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení podle typu subjektu (N = 53; podrobná data), září 2025

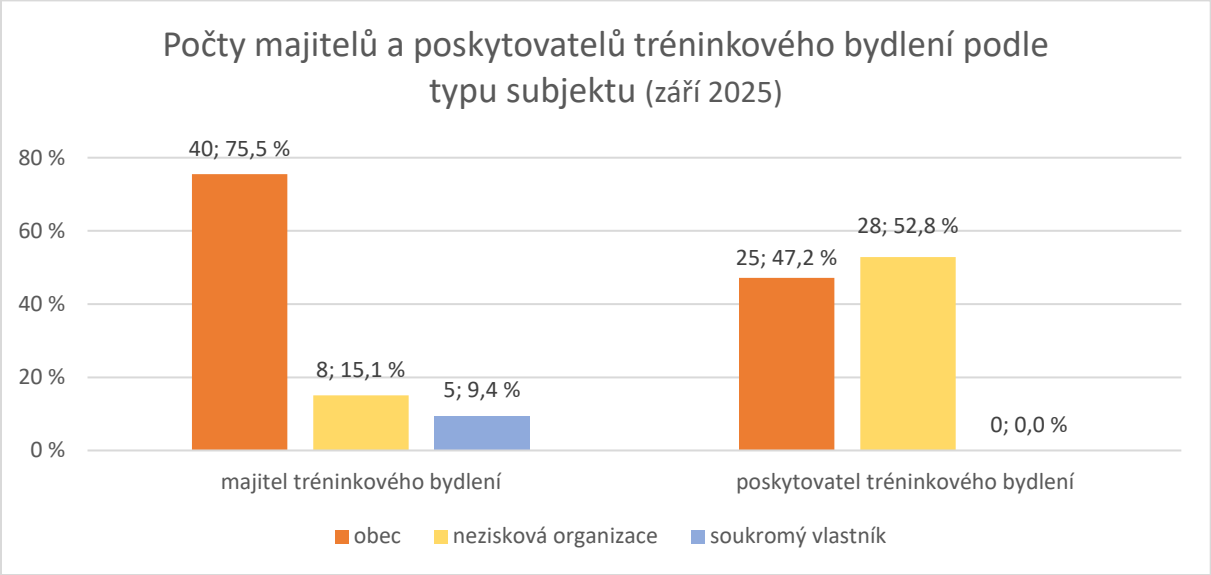

Z grafu vyplývá, že **většinu majitelů tréninkového bydlení tvoří obce** (75,5 %), které tuto formu podpory zajišťují především v rámci své bytové politiky. Významný podíl mezi **poskytovateli** zaujímají **neziskové organizace** (52,8 %), které zajišťují sociální práci a přímou podporu klientů.

Je však třeba zdůraznit, že počet majitelů (tedy počet subjektů) nemusí sám o sobě vypovídat o skutečném významu jednotlivých skupin v rámci tréninkového bydlení. Graf zachycuje počet organizací či institucí, nikoli rozsah jejich celkového bytového fondu. To znamená, že i když jsou obce v roli majitelů zastoupeny nejčastěji, jejich reálný podíl na celkovém počtu tréninkových bytů je výrazně menší – jak ukazují následující grafy.

Graf 92: Velikost bytového fondu tréninkového bydlení podle majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení (N = 1 712; podrobná data), září 2025

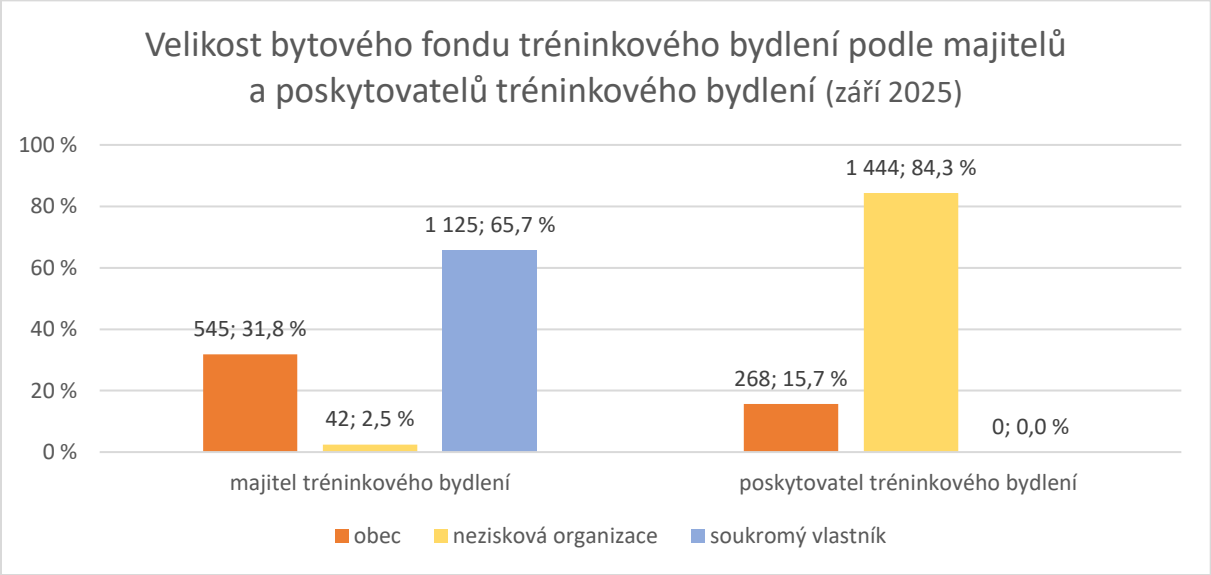

Při pohledu na strukturu bytového fondu se potvrzuje, že **počet majitelů neodráží jejich skutečný význam**. Ačkoli obce tvoří většinu subjektů vlastnících tréninkové byty, hlavní část bytového fondu je soustředěna v rukou soukromých vlastníků (resp. jednoho dominantního vlastníka, soukromé společnosti s 1 065 bytovými jednotkami), kteří disponují téměř dvěma třetinami všech tréninkových bytů (**65,7 %**). Obce mají přibližně **třetinu bytového fondu (31,8 %)**, zatímco **neziskové organizace** vlastní jen **malý podíl (2,5 %)**.

Z hlediska samotného **poskytování tréninkového bydlení** však hrají neziskové organizace zásadní roli – zajišťují **provoz více než čtyř pětin všech bytových jednotek (86,8 %)**, často na základě **spolupráce s obcemi nebo soukromými majiteli**. Tyto údaje ukazují, že **nejvýznamnějším aktérem** v rámci tréninkového bydlení **jsou neziskové organizace**, které fakticky propojují veřejný a soukromý sektor a umožňují, aby tréninkové bydlení fungovalo.

Graf 93: Osoby v tréninkovém bydlení podle vlastníka a poskytovatele (N = 4 186; podrobná data), září 2025

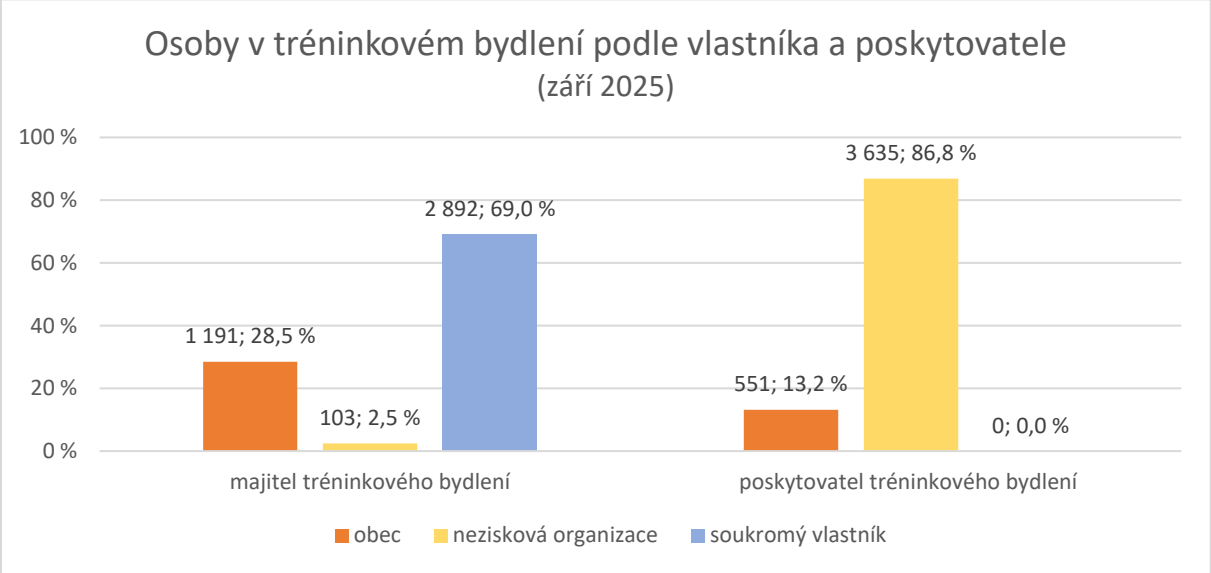

Struktura osob žijících v tréninkovém bydlení odráží uvedené rozdíly. **Největší počet osob (69,0 %) bydlí v bytech vlastněných soukromými vlastníky**, zatímco byty ve vlastnictví obcí obývá přibližně 28,5 % osob. Neziskové organizace vlastní jen malý podíl bytů (2,5 %), avšak jako poskytovatelé zajišťují **ubytování pro více než čtyři pětiny všech osob (86,8 %)**. To potvrzuje, že **neziskové organizace představují hlavní provozovatele tréninkového bydlení**, a to téměř výhradně v pronajatých bytech od obcí či soukromých vlastníků.

Počty osob v tréninkovém bydlení

Na základě údajů získaných od majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení bylo zjištěno, že v této formě bydlení žije celkem **4 186 osob**. Vzhledem k celkovému počtu **1 712 bytových jednotek** odpovídá průměrné obsazení přibližně **2,4 osoby na bytovou jednotku**. Tyto hodnoty ukazují, že tréninkové bydlení slouží jak jednotlivcům, tak vícečlenným domácnostem, přičemž struktura obsazenosti odráží různorodost cílových skupin – od jednotlivců po rodiny s dětmi.

Graf 94: Osoby v tréninkovém bydlení v krajích (N = 4 186; podrobná data), září 2025

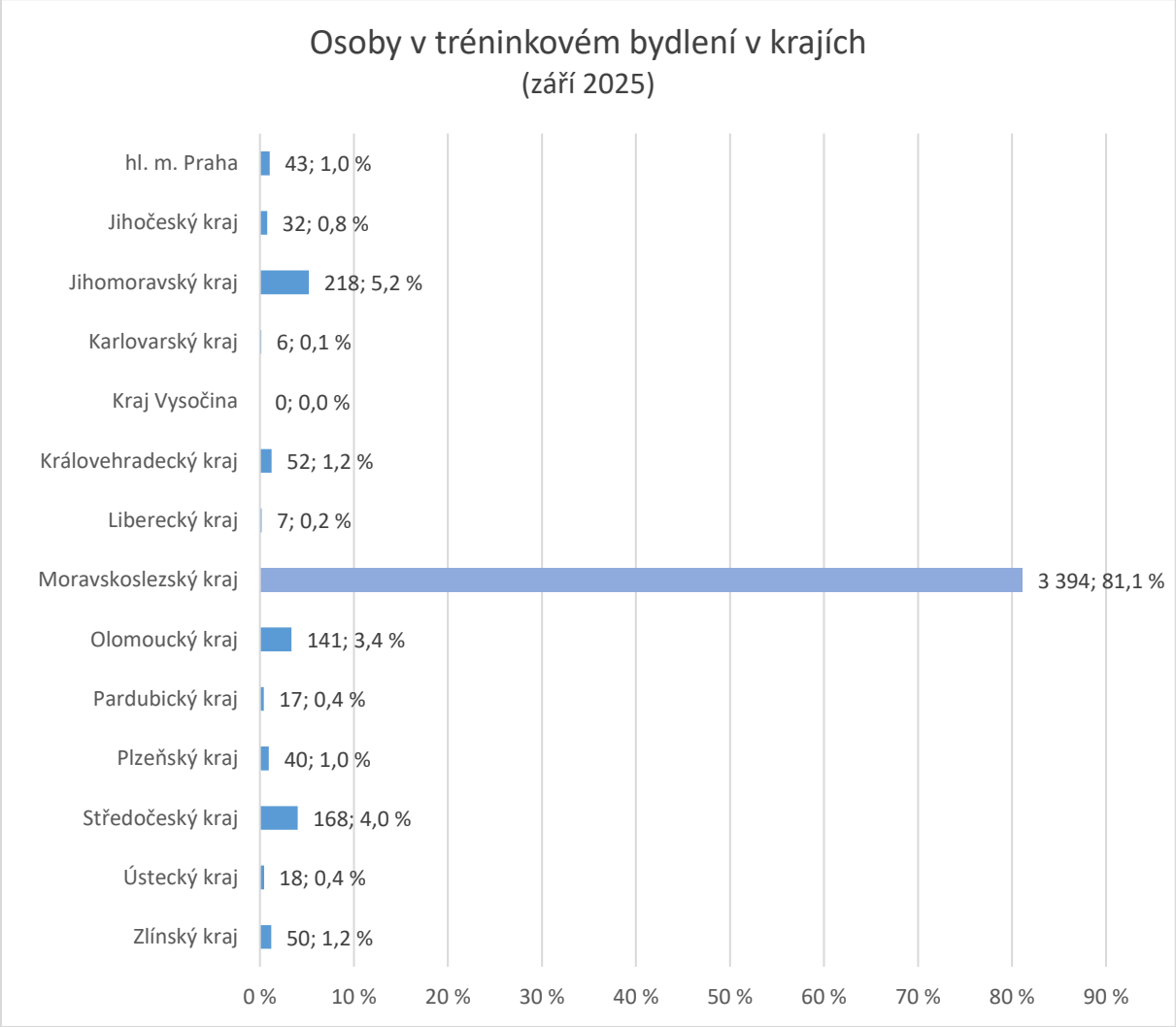

Z grafu je patrné, že **největší počet osob žijících v tréninkovém bydlení se nachází v Moravskoslezském kraji**, kde je soustředěno **3 394 osob**, tedy **více než čtyři pětiny (81,1 %) všech osob v ČR**. Tento kraj tak jednoznačně dominuje celému systému tréninkového bydlení, a to jak počtem osob, tak rozsahem bytového fondu.

Výrazně nižší počty osob byly zaznamenány v **Jihomoravském (218 osob; 5,2 %)**, **Středočeském (168 osob; 4,0 %)** a **Olomouckém kraji (141 osob; 3,4 %)**, které dohromady představují další významná centra tréninkového bydlení. V ostatních krajích se počet osob v této formě bydlení pohybuje v jednotkách až desítkách, přičemž **nejmenší zastoupení** vykazují **Karlovarský (6 osob)**, **Liberecký (7 osob)** a **Ústecký kraj (18 osob)**. Rozložení osob v tréninkovém bydlení dle ORP je součástí příloh.

Osoby v tréninkovém bydlení podle věku a pohlaví

V rámci šetření byla sledována základní demografická struktura osob žijících v tréninkovém bydlení, zejména jejich **věk a pohlaví**. Údaje o věku a pohlaví byly získány u všech osob, přičemž nejmladší osobě nebyl ani jeden rok a nejstarší osobě bylo **97 let**. **Průměrný věk** osob žijících v tréninkovém bydlení činil **27,7 roku** a **medián věku** byl **24 let**. Následující grafy ukazují rozložení osob v tréninkovém bydlení podle pohlaví a věkových skupin.

Graf 95: Osoby v tréninkovém bydlení podle pohlaví (N = 4 186; podrobná data), září 2025

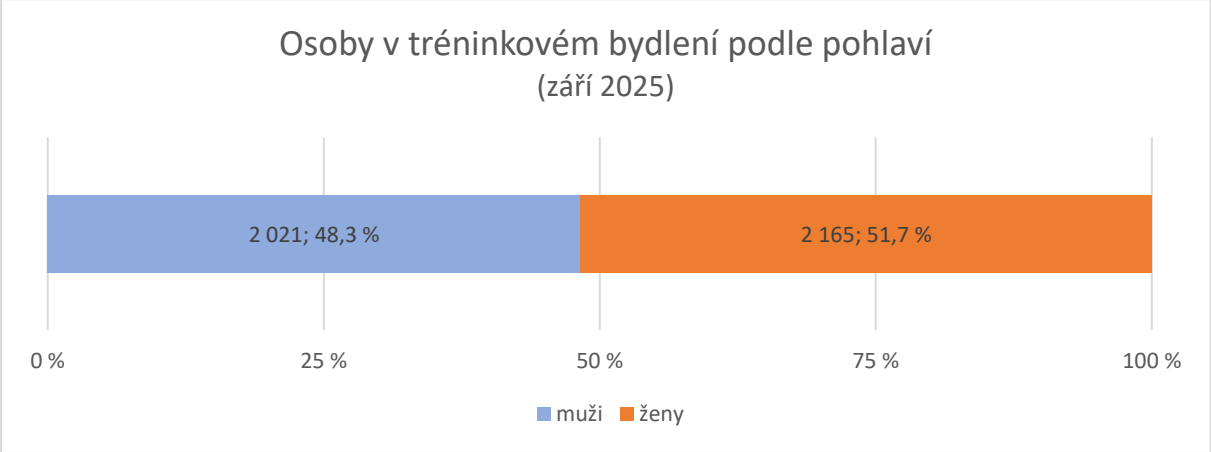

Z grafu vyplývá, že **zastoupení mužů a žen v tréninkovém bydlení je vyrovnané**, s mírnou převahou žen. **Ženy tvoří 51,7 %** všech osob žijících v tréninkovém bydlení (2 165 osob) a **muži 48,3 %** (2 021 osob).

Graf 96: Osoby v tréninkovém bydlení podle věkových kategorií (N = 4 186; podrobná data), září 2025

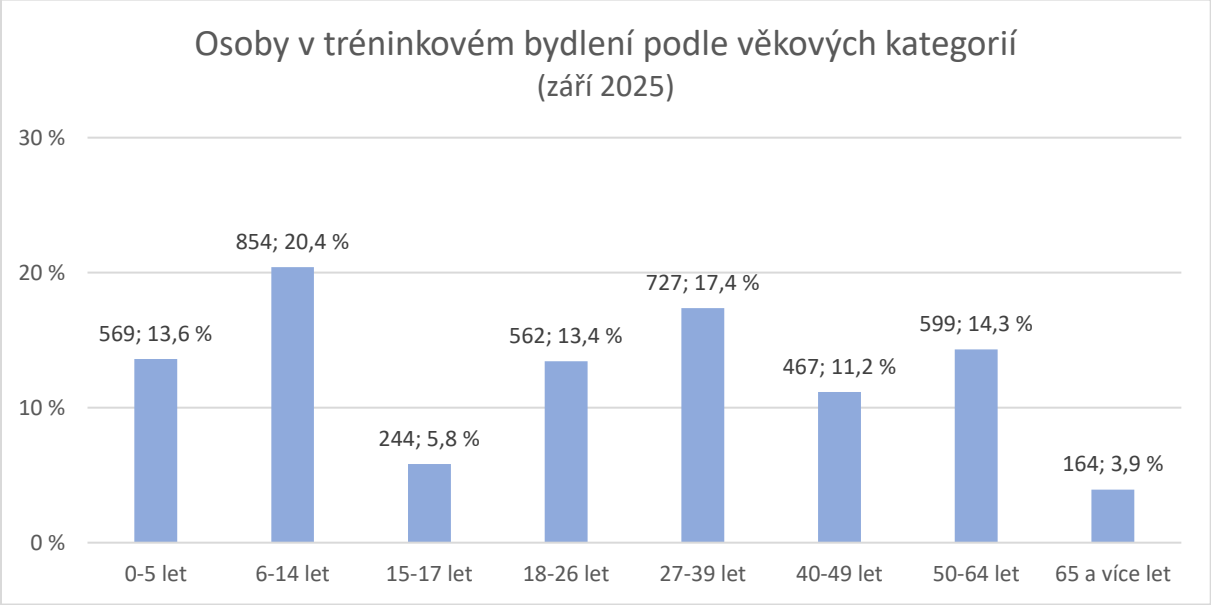

Z hlediska věku tvoří nejpočetnější skupinu děti ve věku 6–14 let (854 osob; 20,4 %, více než pětina). Následuje kategorie 27–39 let (727; 17,4 %). Dále jsou zastoupeny věkové skupiny 50–64 let (599; 14,3 %), 0–5 let (569; 13,6 %) a 18–26 let (562; 13,4 %). Ve věku 40–49 let je evidováno 467 osob (11,2 %). Dospívající 15–17 let představují 244 osob (5,8 %) a nejmenší skupinu tvoří osoby 65 a více let (164; 3,9 %).

Graf 97: Věková pyramida osob v tréninkovém bydlení (N = 4 186; podrobná data), září 2025

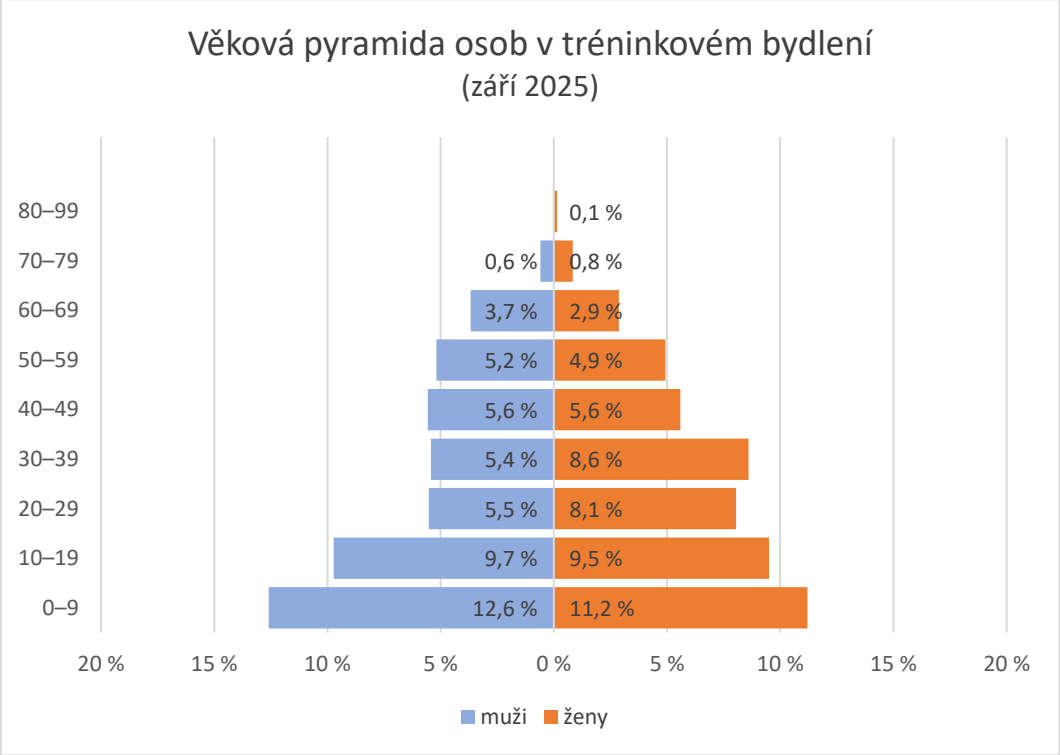

Věková pyramida ukazuje **poměr mužů a žen v jednotlivých věkových skupinách** a přináší podrobnější pohled na demografické složení osob žijících v tréninkovém bydlení.

Nejpočetnější skupinu tvoří děti do 10 let, které představují přibližně čtvrtinu všech osob (muži 12,6 %, ženy 11,2 %). To potvrzuje, že značná část tréninkového bydlení je určena **rodinám s dětmi**, často v situaci bytové nestability.

V dospělých věkových kategoriích převládají osoby ve věku 20–39 let; v obou těchto pásmech je však **výrazně více žen než mužů** (20–29 let – 8,1 % vs. 5,5 %; 30–39 let – 8,6 % vs. 5,4 %), což naznačuje časté zastoupení **domácností samoživitelek s dětmi**. Ve vyšším věku (40–64 let) podíl osob postupně klesá, ale zůstává poměrně stabilní. V kategoriích 50–64 let (a částečně i 65 a více let) je patrné **vyšší zastoupení mužů než žen**. Senioři nad 65 let představují pouze marginální část souboru.

Graf 98: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v tréninkovém bydlení (N = 4 186; podrobná data), září 2025

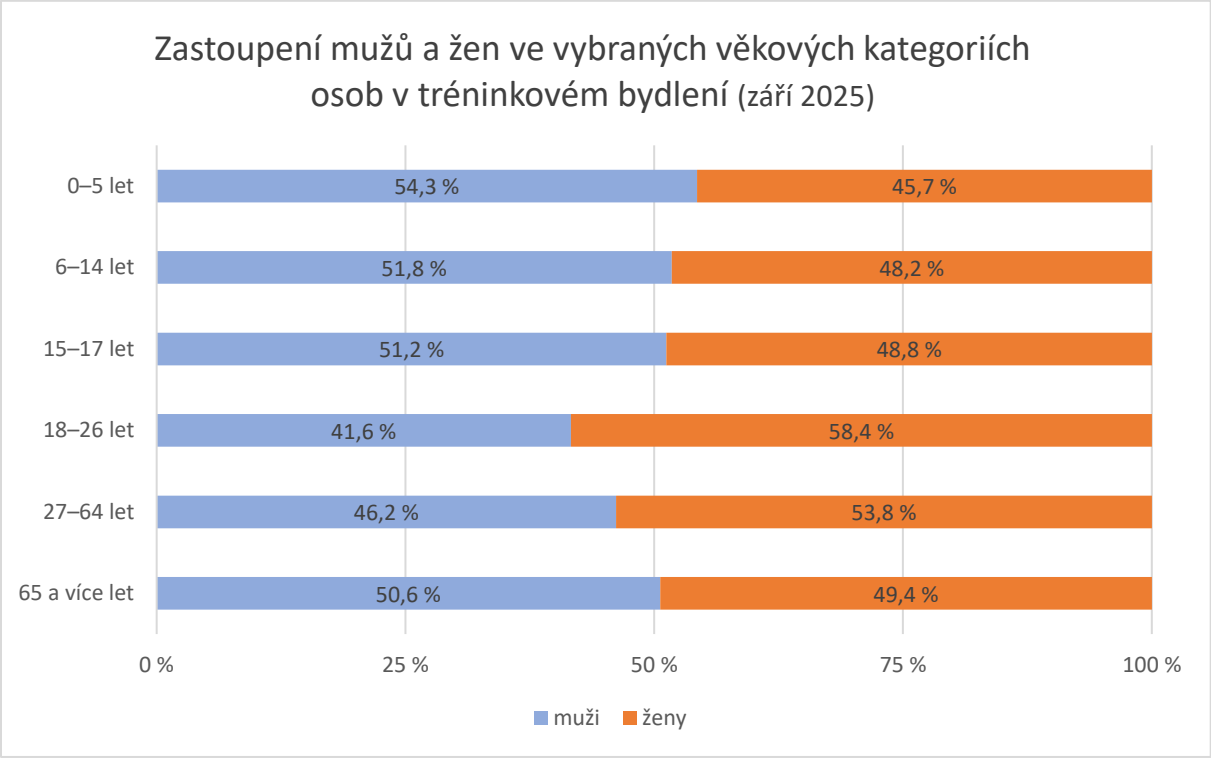

Graf zachycuje **poměr mužů a žen v jednotlivých věkových kategoriích**. Z dat vyplývá, že **v dětských věkových skupinách převažují mírně chlapci** – ve věku 0–5 let tvoří 54,3 % a ve věku 6–14 let 51,8 %. U dospívajících (15–17 let) je již zastoupení vyrovnané.

Ve věku 18–26 let se situace obrací – **ženy zde tvoří 58,4 % všech osob**, což je nejvyšší podíl žen napříč kategoriemi. Tento rozdíl lze interpretovat tím, že tréninkové bydlení často využívají **mladé ženy s dětmi**, které se po odchodu z krizového bydlení či azylových domů snaží stabilizovat svou bytovou situaci.

V produktivním věku (27–64 let) je podíl žen rovněž vyšší (**53,8 %**), což potvrzuje, že i mezi dospělými klienty tréninkového bydlení tvoří ženy mírnou většinu. Ve skupině seniorů (65 a více let) je zastoupení obou pohlaví prakticky vyrovnané (muži 50,6 %, ženy 49,4 %), přičemž tato skupina je v rámci celkového souboru jen okrajová.

Celkově data ukazují, že **ženy tvoří v tréninkovém bydlení mírnou většinu**, zejména v mladších dospělých kategoriích.

Rozdělení domácností v tréninkovém bydlení

V tréninkovém bydlení žijí **různorodé typy domácností**, které se liší svou velikostí i složením. Vedle **jednotlivců** zde nacházíme **vícečlenné domácnosti**, **úplné i neúplné rodiny s dětmi** a v menší míře také **domácnosti s více dospělými osobami** nebo se **seniory**.

Tabulka 26: Počet osob v tréninkovém bydlení v jednočlenných a vícečlenných domácnostech (N = 4 186; podrobná data), září 2025

jednočlenné domácnosti		vícečlenné domácnosti		podíl jednočlenných domácností
osoby	domácnosti	osoby	domácnosti	
645	645	3 541	1 049	38,1 %
s vyloučením dominantního vlastníka tréninkových bytů				
282	282	1 055	325	46,5 %

V tréninkovém bydlení žije celkem **645 osob v jednočlenných domácnostech** a **3 541 osob ve vícečlenných domácnostech**, které tvoří **1 049 domácností**. **Jednočlenné domácnosti představují necelé dvě pětiny všech domácností (38,1 %)** v tréninkovém bydlení. Celkem 29 domácností sdílí bytovou jednotku s jinou domácností, se kterou společně nehospodaří. Jedná se o 20 jednočlenných a 9 vícečlenných domácností (obývaných 20 osobami; z toho 4 dětmi do 18 let).

Graf 99: Domácnosti v tréninkovém bydlení podle počtu členů (N = 1 694; podrobná data), září 2025

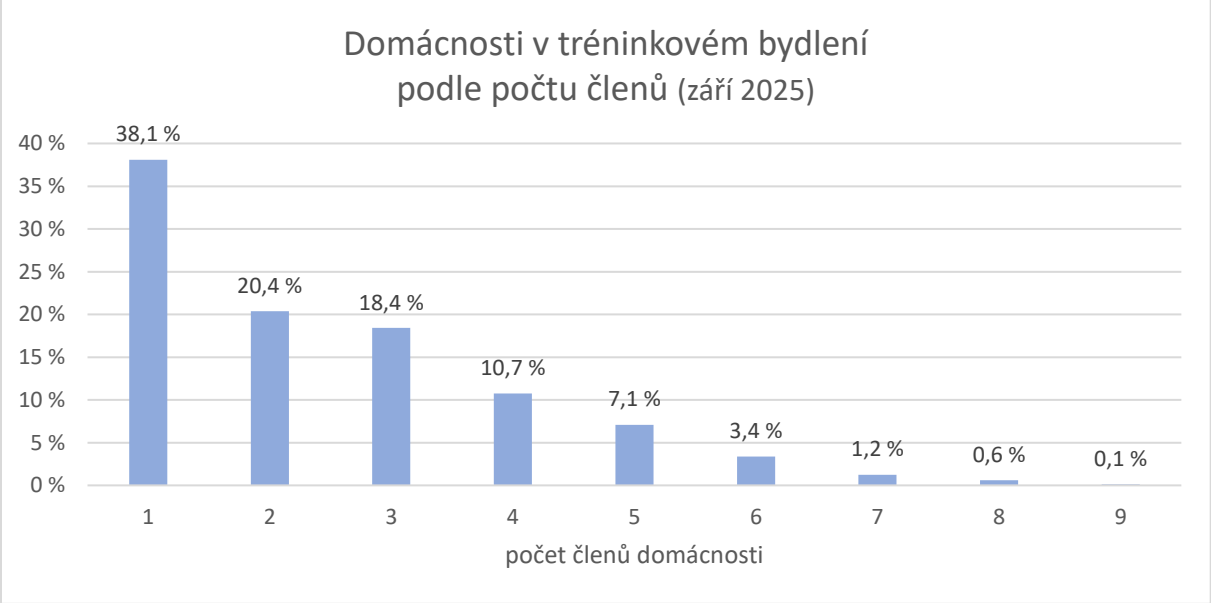

Z grafu je patrné, že **téměř dvě pětiny** tvoří **jednočlenné domácnosti** (645; **38,1 %**). **Druhou nejpočetnější skupinu** tvoří **dvoučlenné domácnosti** (345; 20,4 %, více než pětina), třetí jsou tříčlenné domácnosti (312; 18,4 %, téměř pětina). Dále následují čtyřčlenné domácnosti (182; 10,7 %), poté pětičlenné (120; 7,1 %) a šestičlenné (57; 3,4 %). Zbývající podíly tvoří sedmičlenné (21; 1,2 %), osmičlenné (10; 0,6 %) a devítičlenné domácnosti (2; 0,1 %).

Tabulka 27: Struktura vícečlenných domácností v tréninkovém bydlení (N = 3 541; podrobná data), září 2025

počet členů domácnosti	počet domácností
2 členové	345
3 členové	312
4 členové	182
5 členů	120
6 členů	57
7 členů	21
8 členů	10
9 členů	2

Vícečlenné domácnosti tvoří jádro tréninkového bydlení a jejich struktura je poměrně různorodá. **Nejčastější jsou domácnosti dvou až tříčlenné**, které dohromady představují **více než polovinu** všech vícečlenných domácností. Domácnosti se čtyřmi a pěti členy tvoří další významnou část, zatímco větší domácnosti se šesti a více členy se vyskytují spíše ojediněle – dohromady přibližně 5 % všech vícečlenných domácností.

Tabulka 28: Složení domácností v tréninkovém bydlení podle přítomnosti dětí (N = 1 694; podrobná data), září 2025

domácnosti	jednočlenné domácnosti	vícečlenné domácnosti		celkem
		celkem	z toho domácnosti s dětmi do 18 let	
počet domácností	645	1 049	810	1 694
podíl domácností	38,1 %	61,9 %	77,2 %	100 %

Jak již bylo uvedeno výše, většinu všech domácností v tréninkovém bydlení tvoří vícečlenné domácnosti (61,9 %), zatímco jednočlenné domácnosti představují 38,1 %. Z vícečlenných domácností je pak **77,2 % tvořeno rodinami s dětmi do 18 let, v nichž žije 1 667 dětí**.

Tabulka 29: Počet dětí a seniorů a jejich podíl na počtu osob v bytové nouzi v tréninkovém bydlení podle typu domácnosti (N = 4 186; podrobná data), září 2025

typ domácnosti	děti ve věku 0 až 5		děti ve věku 6 až 14		děti ve věku 15 až 17		senioři ve věku 65 a více let		osoby v bytové nouzi celkem
	počet	podíl	počet	podíl	počet	podíl	počet	podíl	počet
jednočlenné domácnosti	-	-	-	-	-	-	91	14,1 %	645
vícečlenné domácnosti	569	16,0 %	854	24,1 %	244	6,9 %	73	2,0 %	3 541
celkem	569	13,6 %	854	20,4 %	244	5,8 %	164	3,9 %	4 186

Z celkového počtu osob žijících v tréninkovém bydlení představují **děti mladší 18 let necelé dvě pětiny všech osob (celkem 39,8 %)**.

Nejpočetnější skupinu představují **děti ve věku 6 až 14 let (20,4 %)**. **Děti do 5 let** tvoří dalších **13,6 %** všech osob, nejstarší dětská skupina, ve věku 15 až 17 let, je zastoupena méně výrazně (5,8 %).

Podíl **seniorů ve věku 65 a více let je nízký (3,9 %),** 14,1 % seniorů tvoří jednočlenné domácnosti.

Délka pobytu osob v tréninkovém bydlení

Graf 100: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu (N = 4 186; podrobná data), září 2025

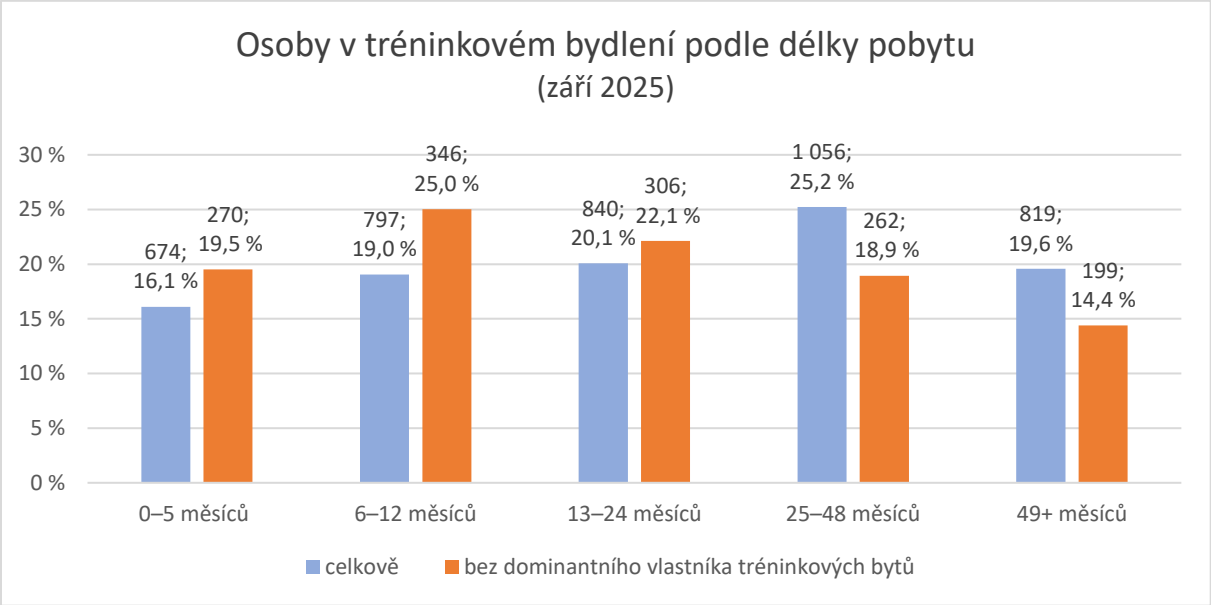

Graf zachycuje délku dosavadního pobytu osob v tréninkovém bydlení ke dni sčítání. Údaje se vztahují ke konkrétnímu zařízení (u daného poskytovatele tréninkového bydlení), ve kterém byly osoby sečteny – ukazují tedy, jak dlouho v tomto zařízení k datu sčítání již žijí, nikoli celkovou dobu jejich pobytu v tréninkovém bydlení napříč poskytovateli.

Více než čtvrtina osob (25,2 %; 1 056 osob) žije v tréninkovém bydlení 25–48 měsíců (2–4 roky). Další významnou skupinu tvoří přibližně pětina osob (20,1 %; 840), které v tréninkovém bydlení žijí 13–24 měsíců. Necelá pětina (19,6 %; 819) setrvává 49 a více měsíců (4 a více let). Krátkodobé pobyty do jednoho roku představují dohromady 35,1 % všech případů (0–5 měsíců 16,1 %; 674, 6–12 měsíců 19,0 %; 797).

Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů převažují pobyty 6–12 měsíců (25,0 %; 346 osob). Následují pobyty 13–24 měsíců (22,1 %; 306), poté krátké pobyty 0–5 měsíců (19,5 %; 270) a pobyty 25–48 měsíců (19,0 %; 262). Nejmenší podíl připadá na 49 a více měsíců (14,4 %; 199). Krátkodobé pobyty do jednoho roku tak tvoří 44,5 % všech případů.

Oproti celkovému souhrnu se po vyloučení největšího majitele posouvá „vrchol“ rozložení z pobytů 25–48 měsíců (25,2 %) na 6–12 měsíců (25,0 %) a roste i podíl 0–5 měsíců (z 16,1 % na 19,5 %). Naopak klesají delší pobyty: 25–48 měsíců (z 25,2 % na 18,9 %) i 49+ měsíců (z 19,6 % na 14,4 %). Celkově je tedy bez tohoto majitele více krátkých pobytů do jednoho roku (z 35,1 % na 44,5 %) a méně pobytů delších než dva roky (z 44,8 % na 33,3 %).

Graf 101: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 4 186; podrobná data), září 2025

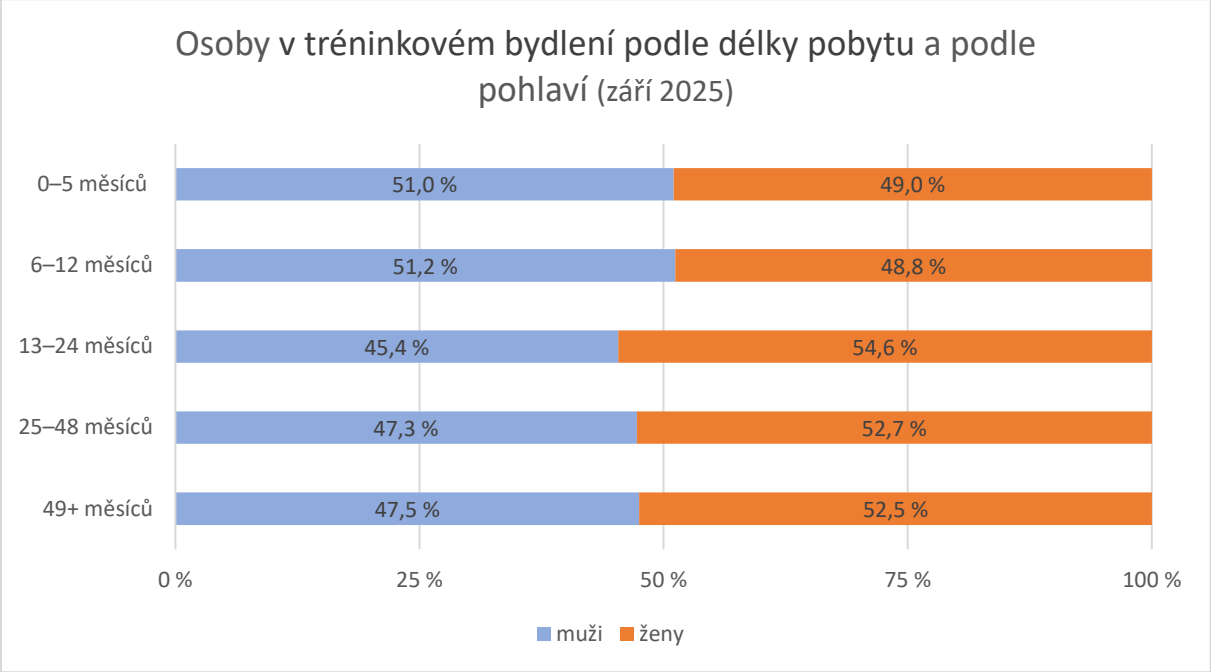

Zastoupení mužů a žen je ve všech kategoriích poměrně vyrovnané, rozdíly mezi nimi se pohybují v řádu několika procentních bodů. V kratších pobytech do jednoho roku (0–5 a 6–12 měsíců) mírně převažují muži (51,0 % u 0–5 měsíců a 51,2 % u 6–12 měsíců). Naopak ve skupinách s delší délkou pobytu — 13–24, 25–48 a 49+ měsíců — začínají převažovat ženy, jejichž podíl se pohybuje zhruba mezi 52–55 %.

Celkově lze konstatovat, že ačkoli je **pohlavní struktura v jednotlivých délkách pobytu poměrně vyrovnaná**, delší pobyty jsou **častější u žen**.

Graf 102: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu a podle vybraných věkových kategorií (N = 4 186; podrobná data), září 2025

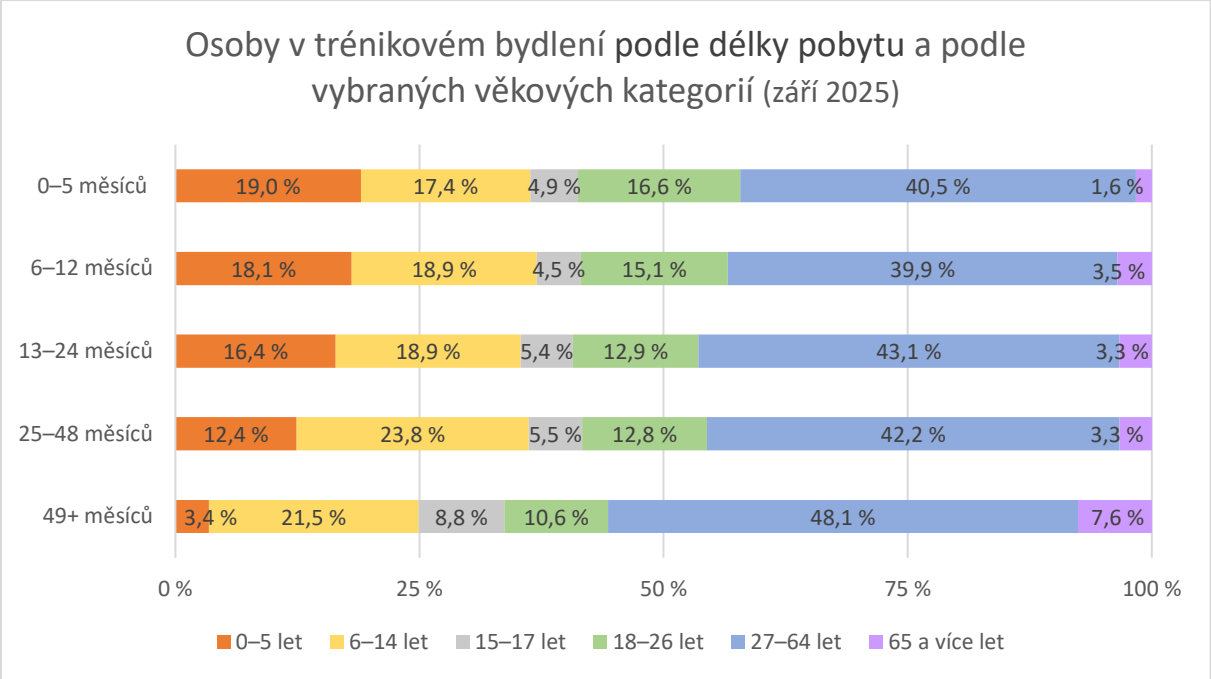

Mezi osobami s kratším pobytem (0–5 a 6–12 měsíců) převažují dospělí ve věku 27–64 let, kolem 40 %. Relativně vysoké je také zastoupení dětí do 14 let — přibližně třetina krátkodobých pobytů (cca 19 % ve věku 0–5 let a 17–19 % ve věku 6–14 let).

V kategoriích 13–24 a 25–48 měsíců je struktura věku podobná; podíl dětí mírně klesá a přibývá dospělých v produktivním věku (kolem 42–43 %).

Nejvýraznější posun je patrný u osob s pobytem 49 a více měsíců: zde převažují dospělí 27–64 let (48,1 %) a v menší míře senioři ve věku 65 a více let (7,6 %), zatímco dětí je výrazně méně. Celkově platí, **že s rostoucí délkou pobytu roste podíl dospělých a klesá podíl dětí**.

Graf 103: Délka pobytu osob v tréninkovém bydlení podle krajů (N = 4 186; podrobná data), září 2025

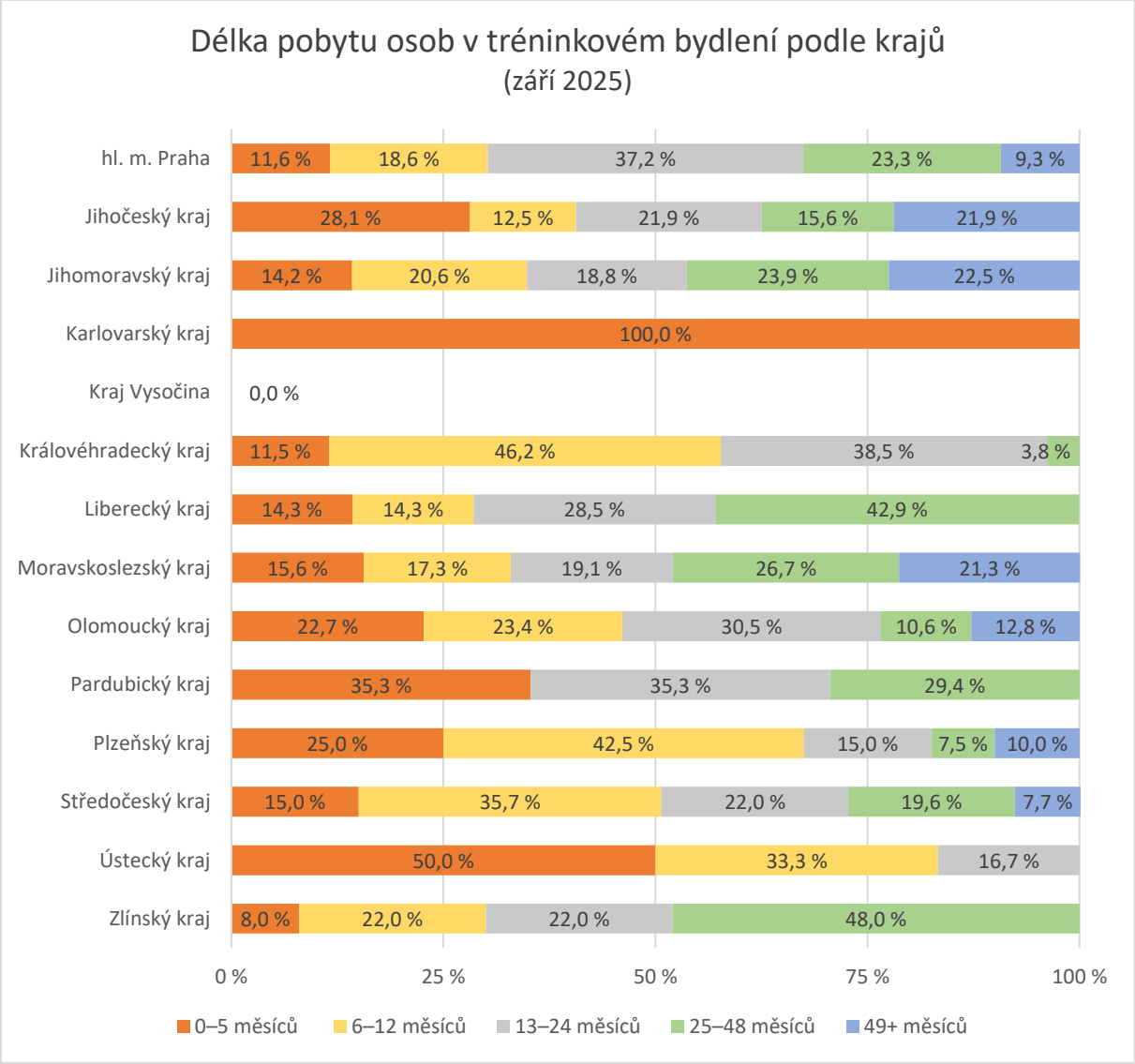

Graf ukazuje rozdíly v **dosavadní délce pobytu osob, které v době sčítání v tréninkovém bydlení stále žijí**, napříč jednotlivými kraji České republiky. Data tak nevyjadřují celkovou délku pobytu, ale dobu, po kterou osoby v konkrétním tréninkovém bydlení aktuálně setrvávají.

V některých krajích převažují osoby, které se do tréninkového bydlení zapojily teprve nedávno, zatímco jinde převažují osoby, které zde žijí již několik let. **Krátkodobější pobyty (0–5 a 6–12 měsíců)** jsou nejčastější v Ústeckém (50 %), Pardubickém (70,6 %) a Jihočeském kraji (40,6 %). Naopak v krajích, jako

jsou Moravskoslezský, Zlínský či Plzeňský, převažují domácnosti, které zde žijí **déle než dva roky (25–48 a 49+ měsíců)**.

Charakter smluvních vztahů a délka poskytované podpory

V rámci sčítání tréninkového bydlení byly **mapovány smluvní podmínky** mezi majiteli a obyvateli bytů.

Graf 104: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky první uzavřené smlouvy v zařízení, ve kterém byla osoba sečtena (N = 4 099; podrobná data), září 2025

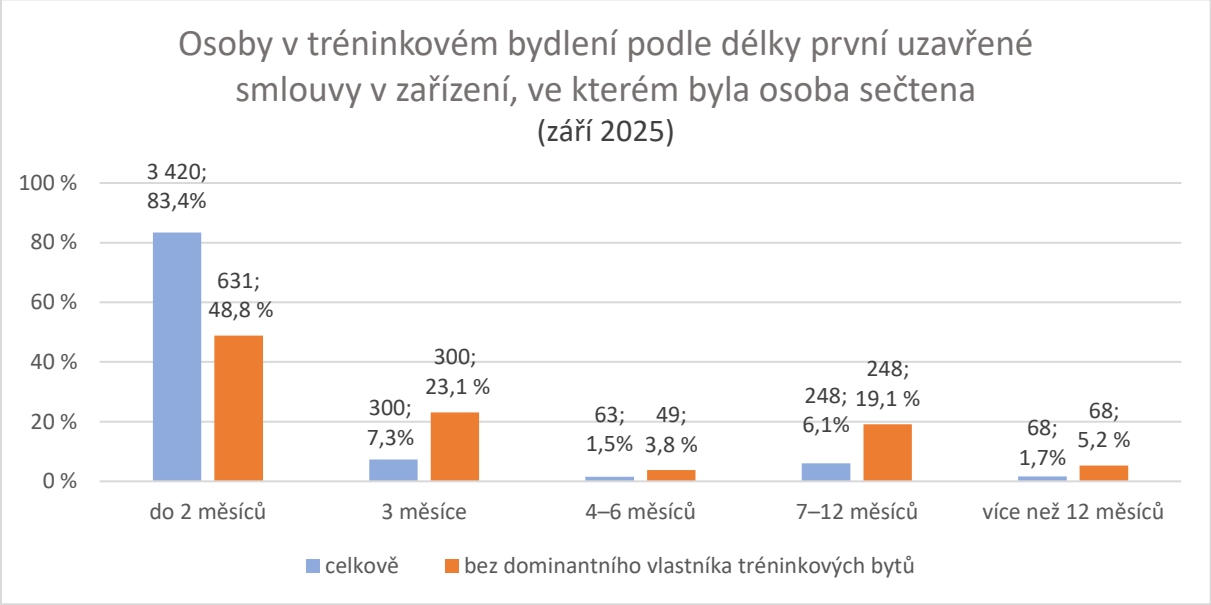

V souhrnu převažují smlouvy do 2 měsíců (83,4 %; 3 420 osob). Následují smlouvy na 3 měsíce (7,3 %; 300), na 7–12 měsíců (6,1 %; 248), na 4–6 měsíců (1,5 %; 63) a na více než 12 měsíců (1,7 %; 68).

Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů je rozložení odlišné: do 2 měsíců (48,8 %; 631), smlouvy na 3 měsíce (23,1 %; 300), na 7–12 měsíců (19,1 %; 248), na 4–6 měsíců (3,8 %; 49) a na více než 12 měsíců (5,2 %; 68).

Ve srovnání s celkem tak bez dominantního vlastníka tréninkových bytů klesá podíl nejkratších, dvouměsíčních smluv, a naopak roste zastoupení smluv na 3 měsíce a na 7–12 měsíců. Dominance dvouměsíčních smluv v celku je tedy z velké části spojena s tímto majitelem tréninkových bytů.

V praxi tyto krátkodobé smlouvy bývají opakovaně prodlužovány. **Krátkodobé opakované nájemní smlouvy se týkají 1 498 domácností obývaných 3 720 osobami. Celkem tedy 88 % této subkategorie se překrývá s osobami s opakovanými krátkodobými nájmy.** Vzhledem k tomu, že zmíněný dominantní vlastník tréninkových bytů sídlí v Moravskoslezském kraji, týká se tento fenomén výhradně tohoto regionu. **Tyto domácnosti tedy spadají zároveň do subkategorie opakovaných nájemních a podnájemních smluv na dobu kratší než 3 měsíce v rámci koncepční kategorie nejistého bydlení.** Domácností v tomto typu nejistého bydlení bylo v Moravskoslezském kraji zjištěno 2 684, jsou tvořeny 7 820 osobami. Lze tedy konstatovat, že polovina osob v domácnostech s opakovanými smlouvami spadá zároveň do subkategorie tréninkového bydlení. Tyto osoby jsou zahrnuty v obou příslušných kapitolách pojednávajících o daných subkategoriích. Pouze v celkových přehledových tabulkách sčítajících osoby v bytové nouzi jsou započteny pouze v subkategorii tréninkového bydlení.

Graf 105: Osoby v tréninkovém bydlení podle typu uzavřené smlouvy (N = 4 186; podrobná data), září 2025

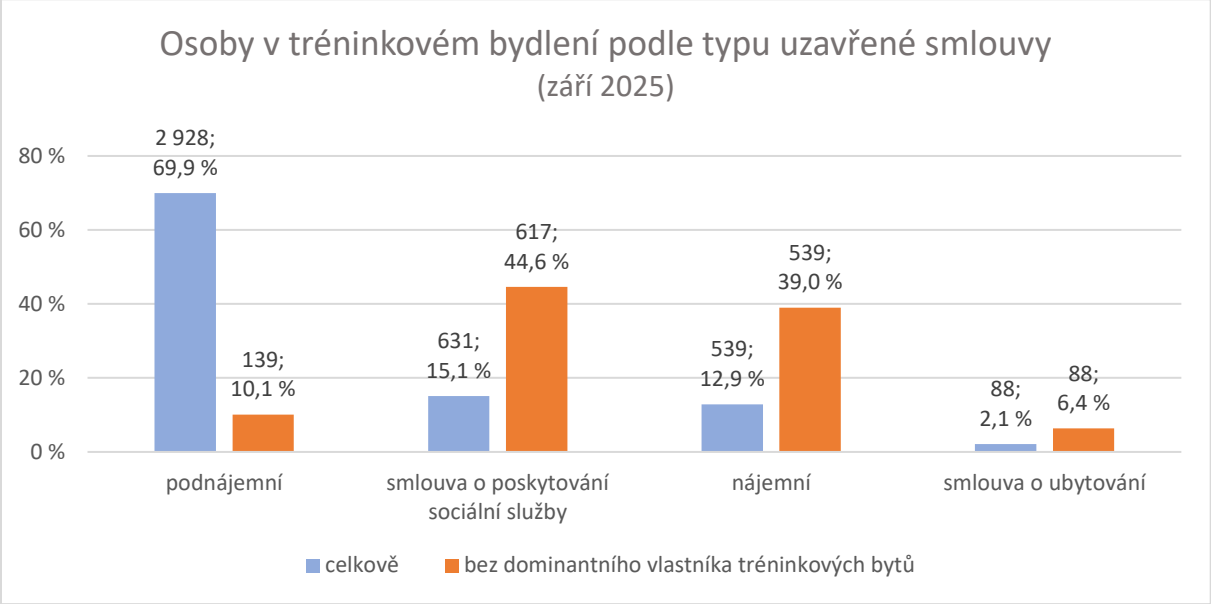

Graf ukazuje, jaký **typ smluvního vztahu** mají osoby žijící v tréninkovém bydlení, a to jak celkově (N = 4 186), tak i po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů (N = 1 383). V souhrnu převažují podnájemní smlouvy (69,9 %; 2 928 osob), následované smlouvami o poskytování sociální služby (15,1 %; 631), nájemními smlouvami (12,9 %; 539) a okrajově smlouvami o ubytování (2,1 %; 88). Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů se struktura výrazně mění: nejčastější je smlouva o poskytování sociální služby (44,6 %; 617) a nájemní smlouva (39,0 %; 539), podnájemní smlouvy tvoří 10,0 % (139) a smlouva o ubytování 6,4 % (88). Rozdíl ukazuje, že vysoký podíl podnájmů v celkovém souhrnu souvisí s nastavením spolupráce s dominantním vlastníkem tréninkových bytů; mimo tento rámec převažují nájemní vztahy a smlouvy o poskytování sociální služby.

Formy sociální podpory v tréninkovém bydlení

Graf 106: Osoby v tréninkovém bydlení podle typu podpory (N = 4 186; podrobná data), září 2025

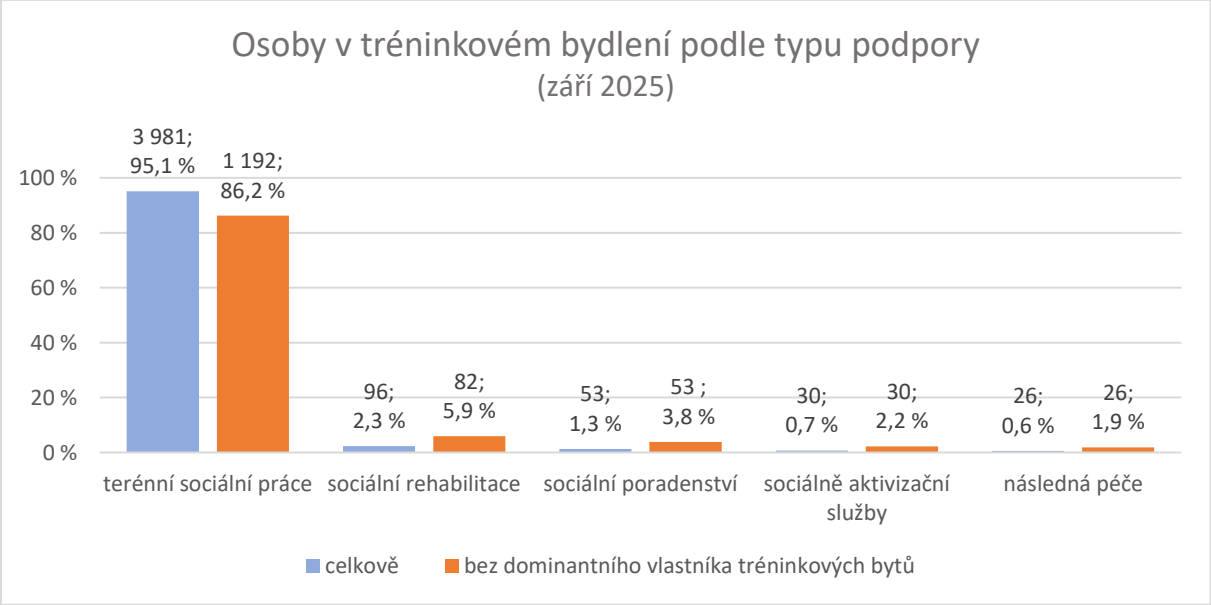

Graf ukazuje, jaký typ podpory osoby v tréninkovém bydlení v době sčítání využívaly – celkově a také po vyloučení dominantního majitele tréninkových bytů. Naprostá většina osob **je zapojena do terénní sociální práce**: celkem **95,1 % (3 981 osob)**, bez dominantního vlastníka tréninkových bytů **86,2 % (1 192 osob)**. Ostatní formy podpory mají výrazně menší zastoupení: do sociální rehabilitace je zapojeno celkem 2,3 % (96), bez dominantního vlastníka tréninkových bytů 5,9 % (82); do sociálního poradenství celkem 1,3 % (53), bez dominantního vlastníka tréninkových bytů 3,8 % (53); do sociálně aktivizačních služeb celkem 0,7 % (30), bez dominantního vlastníka tréninkových bytů 2,2 % (30); do následné péče celkem 0,6 % (26), bez dominantního vlastníka tréninkových bytů 1,9 % (26). Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů tedy klesá podíl terénní sociální práce, ale i tak stále zůstává dominantní formou podpory.

A.2.8. Souhrn – osoby bez bytu

Tabulka 30: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob bez bytu

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v azylových domech	osoby	0–17 let	1 085	1 063	±1 %
		18–64 let	1 709	1 594	
		65 a více let	310	84	
		celkem		5 845	
	domácnosti	celkem		3 485	
		s dětmi		1 127	
		single senioři		369	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,68	
osoby v domech na půl cesty	osoby	0–17 let	2	1	±2 %
		18–64 let	100	72	
		65 a více let	0	0	
		celkem		175	
	domácnosti	celkem		171	
		s dětmi		3	
		single senioři		0	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,02	
osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	osoby	0–17 let	0	0	±3 %
		18–64 let	1 590	432	
		65 a více let	441	200	
		celkem		2 663	
osoby bez domova ve věznicích	osoby	0–17 let	0	0	-
		18–64 let	1 707	312	
		65 a více let	78	9	
		celkem		2 106	
osoby v obecních ubytovnách	osoby	0–17 let	186	204	±5 %
		18–64 let	685	444	
		65 a více let	165	106	
		celkem		1 790	
	domácnosti	celkem		929	
		s dětmi		167	
		single senioři		183	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,93	

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech	osoby	0–17 let	750	603	±10 %
		18–64 let	6 468	3 368	
		65 a více let	1 060	537	
		celkem	12 786		
	domácnosti	celkem	5 919		
		s dětmi	398		
		single senioři	729		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,16		
osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	osoby	0–17 let	0	0	±1 %
		18–64 let	596	299	
		65 a více let	47	26	
		celkem	968		
osoby v tréninkovém bydlení	osoby	0–17 let	873	791	-
		18–64 let	1 062	1 293	
		65 a více let	83	81	
		celkem	4 186		
	domácnosti	celkem	1 694		
		s dětmi	810		
		single senioři	91		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,47		

Osoby v azylových domech

- **Počet osob žijících v azylových domech** v době sčítání – v noci ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025 – odhadujeme na **5 845 osob** (interval spolehlivosti ±1 %; od 5 787 do 5 903 osob).
- Osoby v azylových domech **žijí v 3 485 domácnostech**.
  - Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála sedm desetin (67,0 %; 2 335)
  - Podíl vícečlenných domácností přesahuje tři desetiny všech společně hospodařících domácností v azylových domech (33,0 %; 1 150).
    - Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 98,1 % (1 127 domácností), ve kterých žije 3 510 osob (z toho 2 141 dětí do 18 let).
- Nejvíce uživatelů sociální služby azylový dům nalezneme **v Moravskoslezském kraji**, kde jejich počet dosahuje 982 osob, představují tak přibližně šestinu všech klientů této služby (16,8 %).
- Většinu osob v azylových domech představují **muži (53,1 %)**.
- Téměř třemi pětinami jsou v azylových domech zastoupeny osoby **v produktivním věku 18–64 let (56,5 %)**. **Více než třetinu (36,7 %)** obyvatel azylových domů představují **děti do 18 let (36,7 %)** a **6,8 % osoby v seniorském věku 65 a více let**.
- **Průměrný věk** osob v azylových domech **dosahuje 31,5 roku a medián činí 32 let.**

- Početně nejvíce dětí ve věku 0–17 let žije v azylových domech v Moravskoslezském kraji (292).
- Podíl dětí na celkovém počtu osob žijících v azylových domech v daném kraji je nejvyšší ve Středočeském kraji, kde představují bezmála tři pětiny (58,9 %).
- Početně nejvíce osob v seniorském věku 65 a více let žije v azylových domech v hl. m. Praha (74).
- **Podíl osob ve věku 65 a více let** na celkovém počtu osob žijících v azylových domech v daném kraji **je nejvyšší v Karlovarském kraji,** kde představují více než desetinu (11,2 %).
- **Státní občanství České republiky má 97,2 % osob v azylových domech** (5 336 osob) a státní občanství jiných států 2,8 % osob (154 osob). Mezi jinými státními občanstvími je nejčastěji zastoupeno slovenské (84 osob) a ukrajinské (42 osob).

Osoby v domech na půl cesty

- Počet osob žijících v domech na půl cesty v době sčítání – v noci ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025 – odhadujeme **na 175 osob** (interval spolehlivosti ±2 %; od 171 do 179 osob).
    - Tyto osoby žijí **ve 171 domácnostech**.
    - Téměř všechny domácnosti jsou jednočlenné (97,7 %; 167), vícečlenné domácnosti jsou čtyři – z nich ve třech případech se jedná o matky s nezletilým malým dítětem.
- **Bezmála čtvrtinu osob žijících v domech na půl cesty nalezneme v Moravskoslezském kraji (24,6 %; 43 osob) a necelou pětinu v hl. m. Praha (19,4 %; 34 osob).**
- **Téměř tři pětiny osob v domech na půl cesty představují muži (58,3 %; 102 osob)**.
- **Většina obyvatel domů na půl cesty spadá do věkové kategorie 18–26 let (98,3 %).** Tři uživatelé (1,7 %) této sociální služby jsou ve věku 0–17 let – jedná se o nezletilé děti, které v zařízeních žijí se svými matkami.
- **V domech na půl cesty mezi lety 2019 a 2025 vzrostl podíl žen (z 30 % na 40 %), zůstal zachován podíl mužů (z 60 % na 58,3 %) a snížil se podíl dětí ve věku 0–17 let (z 10 % na 1,7 %).**
- Mezi osobami v domech na půl cesty mělo **státní občanství ČR 98,1 % osob (153 osob)** a cizí státní občanství 1,9 % osob (3 osoby).

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních

- **Počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních odhadujeme celkem na 2 663 osob** (interval spolehlivosti ±3 %; od 2 583 do 2 743 osob). VÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) odhadoval počet osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních v ČR na 2 672 osob.
- **Nejvyšší počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních byl sečten v Plzeňském kraji (14,8 %; 394 osob).** Více než desetina osob bez domova pobývajících ve zdravotnických zařízeních byla zjištěna v Ústeckém kraji (12,8 %; 341 osob), hl. m. Praha (11,3 %; 302 osob), Moravskoslezském kraji (11,2 %; 299 osob) a v Kraji Vysočina (11,1 %; 296 osob). V dalších krajích pobývá necelá desetina osob z celkového počtu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních.
- Mezi osobami bez domova pobývajícími ve zdravotnických zařízeních představují **více než tři čtvrtiny muži (76,3 %; 2 031 osob) a bezmála jednu čtvrtinu ženy (23,7 %; 632 osob)**.
- Více než tři čtvrtiny osob bez domova (75,9 %; 2 022 osob) ve zdravotnických zařízeních představují osoby v produktivním věku 18–64 let a **bezmála čtvrtinu osoby v seniorském věku 65 a více let (24,1 % osob)**.

- **Více než čtyři pětiny (81,0 %) osob ve věku 18–64 let byly sečteny v psychiatrických nemocnicích**, 1,2 % v LDN a v ostatních nemocnicích necelá pětina 17,8 %. **Osoby ve věku 65 a více let byly sečteny z téměř tří pětin v psychiatrických nemocnicích (56,7 %)**, z 4,9 % v LDN a bezmála dvě pětiny v ostatních nemocnicích (38,4 %).
- Z celkového počtu osob pobývajících ve zdravotnických zařízeních představují **osoby v psychiatrických nemocnicích více než sedm desetin (72,6 %; 1 934 osob), v LDN 2,3 % (60 osob) a v ostatních nemocnicích přibližně čtvrtinu (25,1 %; 669 osob)**.
- **Osoby bez domova pobývající v psychiatrických nemocnicích jsou zastoupeny z více než tří čtvrtin muži (75,7 %) a z necelé čtvrtiny ženami (24,3 %).** Více než čtyřmi pětinami je zastoupena věková kategorie osob 18–64 let (81,5 %; muži – 63,4 %; ženy – 12,3 %) a téměř pětinou osoby ve věku 65 a více let (18,5 %; muži – 12,3 %; ženy – 6,2 %).
- **Osoby bez domova pobývající v LDN jsou zastoupeny z téměř sedmi desetin muži (72,3 %) a z více než čtvrtiny ženami (27,7 %).** Více než dvěma pětinami je zastoupena věková kategorie osob 18–64 let (42,5 %) a téměř třemi pětinami osoby ve věku 65 a více let (57,5 %).
- **V ostatních nemocnicích představují muži více než tři čtvrtiny (77,6 %) a ženy téměř čtvrtinu (22,4 %) osob bez domova.** Věková kategorie osob 18–64 let je zastoupena bezmála třemi pětinami (59 %) a více než dvěma pětinami kategorie osob ve věku 65 a více let (41 %).
- **Cizinci představují 3 % (81 osob) ze všech hospitalizovaných osob bez domova.** 97 % osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (2 582 osob) jsou státní občané ČR.

Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních

- **Celkem bylo ve všech vězeňských zařízeních sečteno 2 106 osob bez domova**. Pro srovnání uvádíme, že VÚPSV ve zprávě *Sčítání osob bez domova v České republice* (2019) zaznamenal 1 500 osob bez domova ve vězeňských zařízeních. **Při srovnání let 2019 a 2025 je počet osob bez domova o 606 osob vyšší.**
- **Největší počet osob bez domova** byl sečten ve vězeňských zařízeních Středočeského kraje (360 osob; 17,1 %), Karlovarského kraje (318 osob; 15,1 %), Libereckého kraje (236 osob; 11,2 %) a Kraje Vysočina (214 osob; 10,2 %).
- **Více než osm desetin osob bez domova (84,8 %; 1 785 osob) ve vězeňských zařízeních představují muži a necelou pětinu (15,2 %; 321 osob) ženy.**
- **Z hlediska vybraných věkových skupin jsou nejvyšším podílem mezi osobami bez domova ve vězeňských zařízeních zastoupeny osoby ve věku 27–64 let (85,2 %; 1 795 osob**). Více než desetinu (10,7 %; 224 osob) představují osoby ve věku 18–26 let a bezmála dvacetinu (4,1 %; 87 osob) osoby v seniorském věku 65 a více let.
- **Mezi ženami bez domova ve vězeňských zařízeních představují více než tři čtvrtiny (77,3 %; 248 osob) ženy ve věku 27–64 let**, bezmála pětinu (19,9 %; 64 osob) ženy ve věku 18–26 let a 2,8 % ženy ve věku 65 a více let (9 osob).
- **Muži bez domova ve vězeňských zařízeních jsou zastoupeni necelými devíti desetinami (86,7 %; 1 547 osob) osobami ve věku 27–64 let**, necelou desetinou (8,9 %; 160 osob) muži ve věku 18–26 let a bezmála dvacetinou (4,4 %; 78 osob) muži v seniorském věku 65 a více let.
- Předpokládaná doba ukončení výkonu trestu odnětí svobody byla uvedena u 1 944 osob bez domova (92,3 %). Sčítání osob bez domova ve vězeňských zařízeních probíhalo k rozhodnému datu – noc ze 17. 5. na 18. 5. 2025. **V roce 2025 je** po tomto rozhodném datu **předpoklad propuštění téměř tří desetin vězněných osob bez domova (29,3 %; 569 osob)** a **u podobného**

podílu (29,8 %; 579 osob) je předpokládáno propuštění v roce 2026. Více než desetina osob bez domova (15,6 %; 304 osob) má být propuštěna v roce 2027, necelá desetina (8,5 %; 166 osob) v roce 2028 a přibližně dvacetina (5,6 %; 108 osob) v roce 2029. Více než desetina vězněných osob bez domova má být propuštěna po roce 2029, tedy v roce 2030 a později (11,2 %; 218 osob).

- Mezi osobami bez domova **ve věznicích představují 2,9 % cizinci** (61 osob).

Osoby v bytové nouzi využívající obecní ubytovny

- **Počet osob v bytové nouzi žijících v obecních ubytovnách** v době sčítání odhadujeme na **1 790 osob** (interval spolehlivosti ±5 %; od 1 700 do 1 880 osob).
    - Tyto osoby žijí v **929 domácnostech**.
        - Podíl jednočlenných domácností přesahuje sedm desetin (71,6 %; 665).
            - 183 domácností je tvořeno samotnými seniory (27,5 %).
        - Vícečlenných domácností je 264 (28,4 %).
            - 167 domácností s dětmi (63,1 %).
            - 33 domácností se seniorem (12,5 %).
- Většinu osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují muži (57,9 %), žen je méně než polovina (42,1 %).
- **Téměř dvěma třetinami jsou v obecních ubytovnách zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let** (63,1 %). Více než pětinu (21,8 %) obyvatel obecních ubytoven v bytové nouzi představují děti do 18 let a 15,1 % osoby v seniorském věku 65 a více let.
- N**ejpočetněji zastoupenou věkovou kategorií mezi osobami v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují osoby na prahu seniorského věku ve věku 60–69 let, které se na celkovém počtu podílejí téměř pětinou (17,9 %)**.
- **Osoby v bytové nouzi na obecních ubytovnách jsou na ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety** (52,0 %; 931 osob). Více než 5 let jsou v obecních ubytovnách přibližně dvě pětiny osob (40,3 %; 721 osob). Dobu kratší než jeden rok je v tomto druhu zařízení necelá desetina osob (7,7 %; 138 osob).
- Nejvíce obecních ubytoven je v Pardubickém kraji (11 ubytoven), který je následován Středočeským a Jihočeským krajem (oba 10 ubytoven). Nejméně ubytoven je pak v Olomouckém kraji (1 ubytovna), společně se Zlínským krajem a Krajem Vysočina (po 2 ubytovnách).
- Nejvíce osob v bytové nouzi bydlících v obecních ubytovnách lze nalézt v Pardubickém kraji, kde jejich počet dosahuje 261 osob a představují zhruba šestinu všech sčítaných osob v obecních ubytovnách (14,6 %).

Osoby v bytové nouzi využívající komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely

- **Počet osob v bytové nouzi žijících v komerčních ubytovacích zařízeních** v době sčítání odhadujeme na 12 786 osob (interval spolehlivosti ±10 %; od 11 507 do 14 604 osob).
    - Tyto osoby žijí v **5 919 domácnostech**
        - Jednočlenných domácností je 4 859 (82,1 %;).
            - 729 domácností je tvořeno samotnými seniory (15,0 %).
        - Vícečlenných domácností je 1 060 (17,9 %).
            - 398 domácností s dětmi (37,6 %).
            - 155 domácností se seniorem (14,5 %).

- Většinu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovnách představují muži (8 278; 64,7 %).
- **Téměř čtyři pětiny jsou v komerčních ubytovacích zařízeních zastoupeny osobami v produktivním věku 18–64 let (76,9 %).** Zhruba desetinou se na počtu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podílejí děti do 18 let (10,6 %) a 12,5 % osoby v seniorském věku 65 a více let.
- Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních pobývají v konkrétním zařízení nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (57,0 %; 7 293 osob). Dobu kratší než jeden rok je v tomto druhu zařízení necelá desetina osob (7,2 %; 915 osob). Více než 5 let je v komerčních ubytovacích zařízeních více než třetina osob (35,8 %; 4 578 osob).
- Nejvíce komerčních ubytovacích zařízení je ve Středočeském kraji (105 ubytoven).
- Nejvíce osob v bytové nouzi bydlících v komerčních ubytovacích zařízeních lze nalézt v Moravskoslezském kraji, kde jejich počet dosahuje 1 980 osob a představují zhruba šestinu všech sčítaných osob v komerčních ubytovacích zařízeních (15,5 %).

Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

- V chráněném bydlení v době sčítání (srpen 2025) žije **968 osob** s chronickým duševním onemocněním.
- Většina těchto osob žije v Moravskoslezském kraji (18,0 %), dále pak v Ústeckém kraji (17, 8 %) a v hlavním městě Praha (17,8 %).
- Poskytovatelů chráněného bydlení je v České republice **65 s celkovou kapacitou 1 448 lůžek**.
- **Muži tvoří většinu osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení**. V těchto zařízeních jich žije 643 (66,4 %), zatímco žen pouze 325 (33,6 %).
- Nejsilnější věkovou skupinou v chráněném bydlení jsou **osoby ve věku 40–59 let**, které představují více než polovinu obyvatel chráněného bydlení (54,6 %).
- **Nejméně zastoupenou věkovou kategorií jsou osoby starší 70 let** (3,3 %).
- Nejmladší obyvatelé chráněného bydlení mají 18 let, nejstarší sečtené ženě je 81 let a muži 86 let.
- **Průměrný věk** osob v chráněném bydlení **dosahuje 47,2 roku, medián pak činí 47 let**.
- Většina osob s chronickým duševním onemocněním žije v chráněném bydlení po dobu 1–4 let (41,3 %). Téměř třetina osob žije v chráněném bydlení dobu kratší než 1 rok, a to 32,2 %. Dlouhodobě, tedy 5 a více let, žije v těchto zařízeních 256 osob (26,5 %).
- Starší osoby žijí v chráněném bydlení déle, u dlouhodobých pobytů (nad 5 let) převažují věkové kategorie od 27 let, zatímco kategorie do 26 let zcela chybí.
- **S rostoucím věkem se zvyšuje délka pobytu osob s chronickým duševním onemocněním v konkrétním zařízení chráněného bydlení**. U osob, které v chráněném bydlení žijí 5 a více let, je podíl věku 27–64 let více než čtyři pětiny (85,3 %), zatímco podíl mladých do 26 let zcela mizí. Naopak mezi dlouhodobými klienty stoupá zastoupení seniorů nad 65 let, kteří tvoří téměř pětinu (14,7 %).
- **V jednotlivých krajích se délka pobytu osob v chráněném bydlení liší**. Nejvyšší podíl dlouhodobých pobytů nad 5 let je patrný zejména v Ústeckém (35,4 %), Libereckém kraji (35,7 %) a v Moravskoslezském kraji (30,5 %). Zatímco v Jihočeském, Karlovarském a Zlínském kraji převažují krátkodobé pobyty do 1 roku, v Kraji Vysočina, Plzeňském, Olomouckém, Středočeském a Královéhradeckém kraji je nejčastější střednědobý pobyt v délce 1–4 roky.

Osoby v tréninkovém bydlení

- **Počet osob žijících v tréninkovém bydlení v době sčítání (noc z 5. na 6. září 2025) činí 4 186 osob**.
    - Tyto osoby žijí celkem v 1 694 domácnostech rozložených ve všech krajích ČR s výjimkou Kraje Vysočina.
    - **Většina osob žije v tréninkovém bydlení ve vícečlenných domácnostech, nejčastěji v rodinách s dětmi.** Vícečlenné domácnosti tvoří téměř dvě třetiny (61,9 %), zatímco jednočlenné necelé dvě pětiny (38,1 %). Z vícečlenných domácností jsou více než tři čtvrtiny (77,2 %) tvořeny rodinami s dětmi do 18 let (1 667 dětí). Děti mladší 18 let představují necelé dvě pětiny všech osob (39,8 %).
- Tréninkové bydlení zajišťuje 53 majitelů a poskytovatelů, kteří spravují 1 712 bytových jednotek.
- **Nejvíce osob žije v Moravskoslezském kraji (3 394 osob; 81,1 %),** který tak jednoznačně dominuje v počtu uživatelů této formy bydlení. Důvodem je působení dominantního vlastníka tréninkového bydlení, který má vyčleněno 1 065 bytových jednotek. Tyto kapacity jsou koncentrovány zejména v ORP Ostrava (1 051), Karviná (906), Havířov (845) a Orlová (451).
- Obce tvoří nejpočetnější skupinu mezi majiteli tréninkových bytů, přičemž tuto formu bydlení využívají jako nástroj své bytové politiky. **Soukromí vlastníci však disponují největším bytovým fondem (65,7 %)**, i když většinou nejsou přímými poskytovateli služby. **Neziskové organizace hrají klíčovou roli v zajištění provozu tréninkového bydlení – spravují více než čtyři pětiny bytových jednotek (84,3 %)** a zajišťují doprovodnou sociální práci ve spolupráci s obcemi a vlastníky bytů.
- Ženy tvoří mírnou většinu (51,7 %), muži 48,3 % obyvatel tréninkového bydlení.
- Průměrný věk osob činí 27,7 roku (medián 24 let).
- Nejpočetnější věkovou skupinu představují osoby ve věku 27–64 let (42,9 %), následují děti 6–14 let (20,4 %) a děti do 5 let (13,6 %).
- Senioři ve věku 65 a více let netvoří ani 5 % (3,9 %) všech osob v tréninkovém bydlení.
- **Více než jedna čtvrtina osob (25,2 %) žije v tréninkovém bydlení 25–48 měsíců (2–4 roky)** a další **pětina (20,1 %) 13–24 měsíců (1–2 roky). Dlouhodobé pobyty 49+ měsíců (4 a více let) tvoří 19,6 %. Krátkodobé pobyty do 1 roku (0–5 a 6–12 měsíců) zahrnují zhruba třetinu osob (35,1 %).**
- **Většina osob má uzavřenu krátkodobou smlouvu, která je opakovaně prodlužována.** 83,4 % osob má první smlouvu na dobu do dvou měsíců. Podnájemní smlouvu má 69,9 % osob, nájemní 12,9 % a smlouvu o poskytování sociální služby 15,1 %.
- **Sociální podpora je nedílnou součástí tréninkového bydlení.** Naprostá většina osob (95,1 %) využívá terénní sociální práci. Ostatní formy podpory – sociální rehabilitace (2,3 %), odborné sociální poradenství (1,3 %) a sociálně aktivizační služby (0,7 %) – jsou zastoupeny okrajově.

A.3. Osoby v nevyhovujícím bydlení

Do koncepční kategorie Nevyhovujícího bydlení náleží tři subkategorie osob, a to **1) osoby v nevhodných bytech v bytových domech** (včetně rodinných domů), **2) osoby v ostatních typech**

nevhodného bydlení (mobilní obydlí a nevhodné bydlení se souhlasem majitele v chatách, chalupách a nebytových prostorách) a **3) osoby žijící v přelidněných bytech**.

Následující kapitoly jsou rozdělené dle způsobu sčítání těchto jednotlivých subkategorií. První podkapitola je věnována **osobám v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osobám žijícím se souhlasem majitele v nevhodném bydlení v nebytových prostorách a mobilních obydlích**. Následuje podkapitola věnující se **osobám žijícím se souhlasem majitele v nevhodném bydlení v chatách a chalupách**. Poslední podkapitola je věnována **osobám žijícím v přelidněných bytech**.

A.3.1. Osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích

Kapitola přináší výsledky sčítání osob v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osob žijících v nevhodném bydlení v mobilních obydlích a nebytových prostorách se souhlasem majitele. Za nevhodné jsou považovány ty **byty, domy, mobilní obydlí či nebytové prostory, které splňují alespoň jeden z následujících bodů a jsou obývány se souhlasem majitele**:

XI. V bytě/příbytku není dostupná tekoucí voda;
XII. V bytě/příbytku není dostupná teplá voda;
XIII. V bytě/příbytku není dostupná elektřina;
XIV. V bytě/příbytku není dostupný záchod;
XV. V bytě/příbytku není dostupná koupelna/sprcha;
XVI. V bytě/příbytku není dostupná kuchyň/kuchyňský kout s dřezem;
XVII. V chladných dnech je v bytě/příbytku zima, ale domácnost nemá možnost si zatopit;
XVIII. Okna nebo vstupní dveře do bytu/příbytku díky silnému a trvalému poškození již neplní svou funkci, případně zcela chybí;
XIX. V obývaném prostoru je trvale a silně rozšířená plíseň, která se vyskytuje z důvodu celoroční vlhkosti (nejde o plísně v zimním období způsobené nevhodným užíváním bytu, např. nedostatečným větráním);
XX. Statika/konstrukce domu je natolik narušená, že výrazně omezuje či ohrožuje obyvatele (např. rozpadající se střecha či rozpadající se schodiště na chodbě).

Osoby žijící se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách byly sčítány zvlášť, proto jsou výsledky sčítání popsány v následující podkapitole číslo A.3.2.

A.3.1.1. Metodologie

Při výběru obcí ke sčítání jsme vycházeli primárně z Metodiky identifikace lokalit rezidenční segregace (Sýkora et al., 2015) a na jejím základě zpracované mapy lokalit sociálního vyloučení a segregace (Sýkora, 2022). Tato mapa zobrazuje lokality v obcích na základě počtu společně posuzovaných osob pro příspěvek na živobytí (SPO PnZ) – zobrazuje čtyři typy lokalit dle koncentrace SPO PnZ, a to extrémní, vysoké, střední a nízké. Na základě mapy jsme vybrali z každého kraje obce s (1) extrémní, (2) vysokou a (3) střední koncentrací společně posuzovaných osob u příspěvku na živobytí – lokality sociálního vyloučení a segregace (kromě krajských měst, ta byla vybrána automaticky na žádost

zadavatele). Pro ověření správnosti výběru obcí bylo také přihlédnuto k indexu sociálního vyloučení, zpracovaného Agenturou pro sociální začleňování[15]. Lokality vybrané dle mapy sociálního vyloučení a segregace L. Sýkory byly srovnány s indexem sociálního vyloučení a shodovaly se (korelace 0,51). Těchto obcí bylo celkem 150.

Následně byly vybrány další obce takovým způsobem, aby bylo sčítání rovnoměrně rozprostřené ve všech krajích ČR. Pro sčítání osob v nevhodných bytech v bytových domech a osob žijících se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích **bylo vybráno celkem 1 139 obcí**, kde mělo probíhat reálné sčítání osob. Zástupci těchto obcí byli osloveni ke spolupráci na sčítání prostřednictvím krajské metodiky sociální práce a prevence. Celkem odpovědělo 580 obcí z vybraných 1 139 obcí. Z těchto obcí 325 odpovědělo, že se na jejich území nevhodné bydlení nevyskytuje, zbylých 255 odpovědělo, že se na jejich území nějaký typ nevhodného bydlení vyskytuje.

Samotné šetření vycházelo z místní znalosti a evidence sociálních pracovníků působících na obcích, kteří do sčítacích formulářů zaznamenávali data o osobách v nevhodném bydlení. V některých obcích, kde sociální odbory neměly dostatečné informace o výskytu osob v nevyhovujícím bydlení, ale dle Mapy lokalit sociálního vyloučení a segregace (Sýkora, 2020) zde existovala oprávněná domněnka o jejich možné přítomnosti, proběhl cílený terénní sběr dat. Tento sběr zajišťovaly NNO působící v daných lokalitách, které za tímto účelem obdržely finanční odměnu. Cílený terénní sběr dat proběhl v následujících obcích: Brno, České Budějovice, Hranice, Jeseník, Karlovy Vary, Moravská Třebová, Olomouc, Prostějov, Semily, Třemošnice a Ústí nad Labem. Jednalo se o terénní sběr dat, který zajišťovali pracovníci vybraných neziskových organizací. Ti se pohybovali v dopředu vyznačených lokalitách, ve kterých se dle jejich evidence vyskytovaly osoby v nevhodném bydlení, a prováděli sčítání těchto osob. K dispozici měli sčítací formuláře, do nichž zapisovali níže uvedené sledované údaje. Formuláře pro terénní sběr a pro šetření na základě evidence obsahovalo stejné údaje.

Sledované údaje ve sčítacích formulářích byly následující:

- Geografická zařazení (kraj, ORP, obec)
- Údaje o bytu/bydlení a domácnosti
    - Evidenční číslo bytu
    - Identifikátor domácnosti
    - Počet členů domácnosti
- Sociodemografická data o osobách v domácnostech:
    - Pohlaví (muž/žena)
    - Věk (stačí odhad)
    - Délka pobytu bez vyhovujícího bytu (stačí odhad)
- Typ nevyhovujícího bydlení: byt/dům; mobilní obydlí; nebytový prostor; chata/chalupa[16]
- Přelidněnost bytu (ano/ne)

[15] Index sociálního vyloučení je nástroj vytvořený Agenturou pro sociální začleňování a skládá se z indikátorů: (1) Příjemci příspěvku na živobytí, (2) Příjemci příspěvku na bydlení, (3) Osoby v exekuci, (4) Dlouhodobě nezaměstnané osoby, (5) Předčasné odchody ze systému vzdělávání – běžné třídy. Hodnoty indexu sociálního vyloučení nabývají 0-30 a jsou rozděleny do čtyř kategorií, přičemž s vyšší hodnotou se jedná o vyšší koncentraci sociálního vyloučení. https://www.socialni-zaclenovani.cz/index_socialniho_vylouceni/

[16] Do typu bydlení ve sčítacím archu byla přidána rovněž možnost „chata a chalupa“, a to z toho důvodu, abychom tuto subkategorii pokryli z více zdrojů. Chaty a chalupy byly ale sčítány dle metodiky zvlášť a zjištění o nich jsou předmětem následující podkapitoly č. A.3.2.

Celkem bylo sečteno 580 obcí České republiky **včetně 13 krajských měst**. **Sčítání probíhalo v květnu a červnu 2025** (od 19. 5. 2025 do 9. 6. 2025).

Po ukončení terénního sčítání bylo přikročeno k **extrapolaci dat**. Obce, v nichž bylo sčítání realizováno, byly rozděleny do jedenácti kategorií podle hodnoty indexu sociálního vyloučení a počtu obyvatel. V rámci každé kategorie byl následně vypočten poměr mezi celkovým počtem obyvatel a počtem osob v nevhodném bydlení. Tímto způsobem vzniklo jedenáct odlišných koeficientů:

1. obce s Indexem sociálního vyloučení 0–1 s méně než 1 999 obyvateli
2. obce s Indexem sociálního vyloučení 0–1 s 2 000 a více obyvateli
3. obce s Indexem sociálního vyloučení 2–7 s méně než 1 999 obyvateli
4. obce s Indexem sociálního vyloučení 2–7 s 2 000–9 999 obyvateli
5. obce s Indexem sociálního vyloučení 2–7 s 10 000 a více obyvateli
6. obce s Indexem sociálního vyloučení 8–11 s méně než 1 999 obyvateli
7. obce s Indexem sociálního vyloučení 8–11 s 2 000–9 999 obyvateli
8. obce s Indexem sociálního vyloučení 8–11 s 10 000 a více obyvateli
9. obce s Indexem sociálního vyloučení 12–30 s méně než 1 999 obyvateli
10. obce s Indexem sociálního vyloučení 12–30 s 2 000–9 999 obyvateli
11. obce s Indexem sociálního vyloučení 12–30 s 10 000 a více obyvateli

Stejným způsobem byly podle počtu obyvatel roztříděny také obce, v nichž sčítání realizováno nebylo. Počet obyvatel každé z těchto obcí byl následně vynásoben odpovídajícím koeficientem, čímž byl vypočítán odhadovaný počet osob v nevhodném bydlení. Následně byly tyto obce roztříděny podle krajské příslušnosti a tyto extrapolované odhady sečteny. Takto extrapolované výsledky za jednotlivé kraje byly přičteny k souhrnným výsledkům z obcí, v nichž sčítání reálně proběhlo.

Data byla získána za 6 570 osob, počet osob v modelovaných obcích dosáhl 7 261 (52,5 %). S přihlédnutím k podílu modelovaných dat jsme stanovili interval spolehlivosti ±25 %.

A.3.1.2. Zjištění

Ze sčítání osob v nevhodných bytech v bytových domech a osob žijících se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích jsme **získali podrobná data o 6 570 osobách,** pomocí modelace bylo **dalších 7 261 osob dopočítáno**. **Celkem se v České republice nachází 13 831 osob v nevhodném bydlení** (včetně bytů, rodinných domů, nebytových prostor a mobilních obydlí se souhlasem majitele)[17]. Při aplikaci intervalu spolehlivosti ±25 % dojdeme k rozmezí od 10 373 do 17 289 osob.

[17] Za účelem zjednodušení nazýváme dále ve zprávě tuto subkategorii jako *nevhodné bydlení*. Tímto pojmem označujeme osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijících se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích.

Graf 107: Počty osob v nevhodném bydlení (sečtené/modelované), (N = 13 831), červen 2025

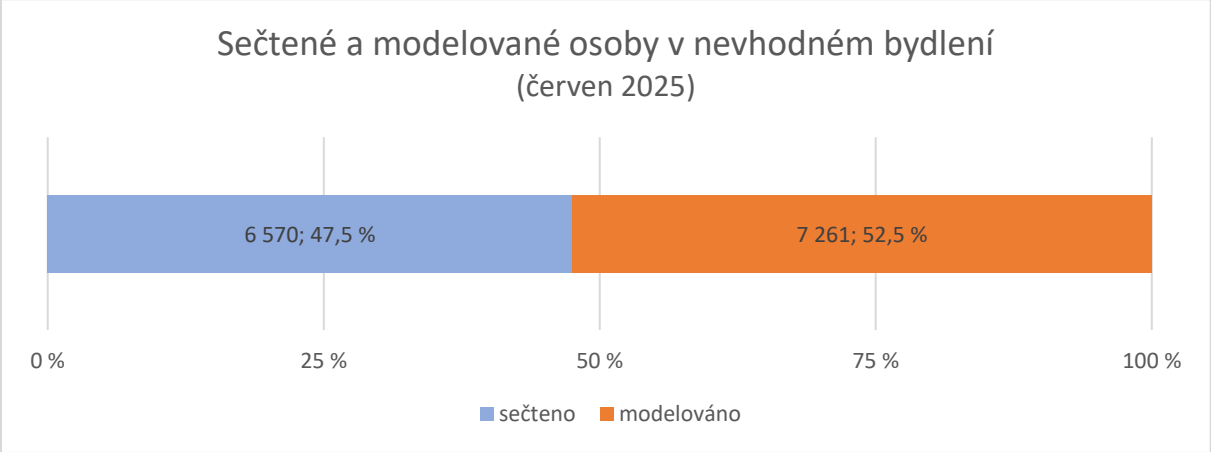

Tyto osoby **žijí ve 4 246 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála třetinu (1 310; 30,9 %), podíl vícečlenných domácností přesahuje dvě třetiny všech společně hospodařících domácností v nevhodném bydlení (2 936; 69,1 %). Z vícečlenných domácností **tvoří domácnosti s dětmi 68,9 %** (2 024), ve kterých žije **6 140 dětí do 18 let**. **Senioři** ve věku 65 let a více se nacházejí v 747 domácnostech a celkově jich v nevhodném bydlení žije **909**.

Zpráva o vyloučení z bydlení (2024) odhaduje počet osob ve funkčně nevyhovujícím bydlení na 13 000 osob[18]. *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022) odhaduje celkový počet osob v nevhodném bydlení na 16 058 osob, které žijí ve 4 215 domácnostech. Do této subkategorie však byly při sčítání v roce 2022 zahrnuty také osoby žijící v chatách a squatech, které jsou nyní předmětem jiných subkategorií. Sčítání v roce 2022 se zabývalo sčítáním *Osob v nevhodném bydlení, v mobilních obydlích a v chatkách v zahrádkářských koloniích*, zahrnovalo však tyto typy nevhodného bydlení: byt v bytovém domě; rodinný dům; nebytový prostor; chata; mobilní obydlí; squat. V nynější subkategorii *Osob v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osob žijících se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích* jsou zahrnuty: byt v bytovém domě; rodinný dům; nebytový prostor; mobilní obydlí. [19]

[18] Vymezení funkčně nevyhovující bydlení v bytech neobsahovala ve srovnání s naším sčítáním subkategorii IX. *„V obývaném prostoru je trvale a silně rozšířená plíseň, která se vyskytuje z důvodu celoroční vlhkosti (nejde o plísně v zimním období způsobené nevhodným užíváním bytu, např. nedostatečným větráním).“*

[19] Chaty a chalupy jsou součástí kategorie nevyhovujícího bydlení, nicméně jsou samostatnou subkategorií popsanou v následující kapitole č. A.3.2., zatímco osoby ilegálně žijící ve squatech jsou předmětem sčítání kategorie osob bez střechy (A.1.).

Mapa 21: Počet osob v nevhodném bydlení v krajích (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

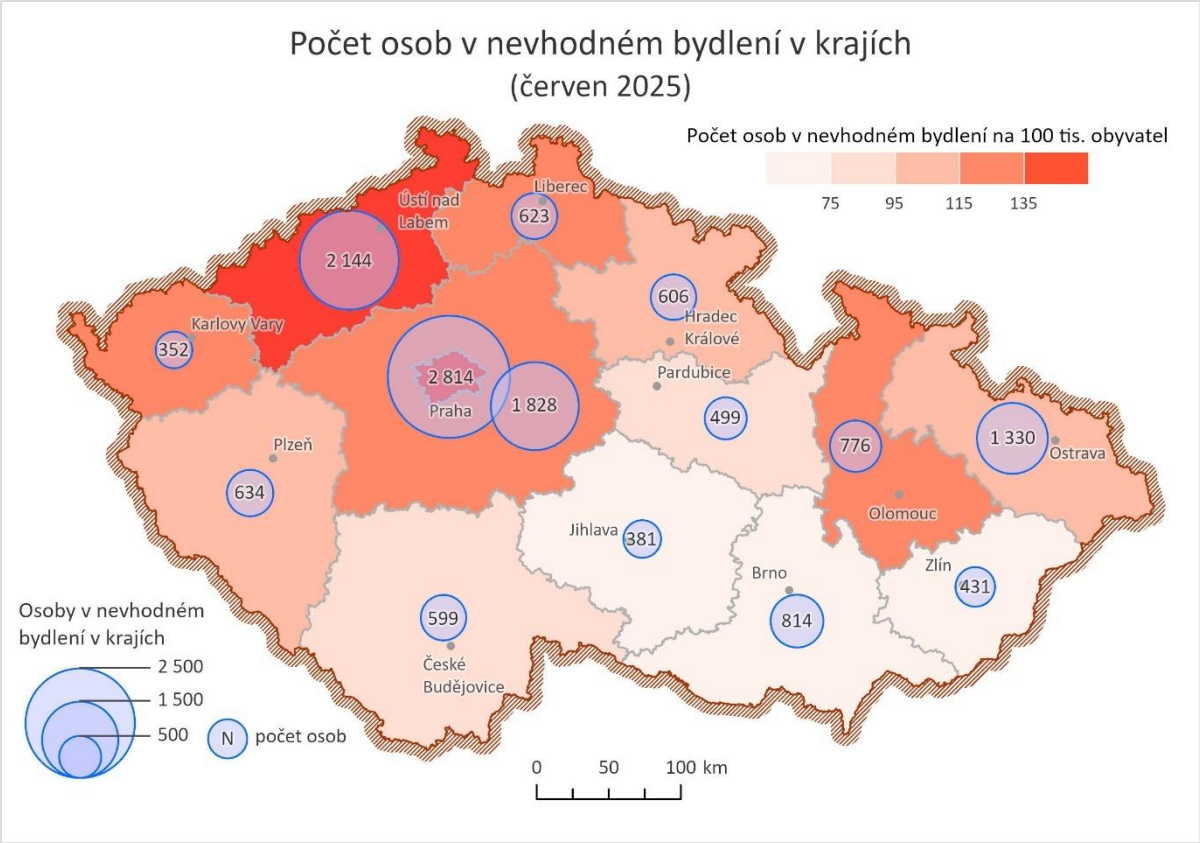

Ze zjištěných dat vyplývá, že **nejvíce osob v nevhodném bydlení žije v hl. m. Praha** (2 814 osob), dále **v Ústeckém kraji** (2 144 osob) a **Středočeském kraji** (1 828 osob). Vyšší počet osob v nevhodném bydlení žije také v Moravskoslezském kraji (1 330 osob), Olomouckém kraji (776 osob), Jihomoravském kraji (814 osob) a Plzeňském kraji (634 osob). Naopak nejméně osob v nevhodném bydlení vykazují kraje Vysočina (381 osob), Zlínský (431 osob), Pardubický (499 osob) a Karlovarský (352 osob).

Intenzita červené barvy v mapě odpovídá počtu osob v nevhodném bydlení na 100 tisíc obyvatel. Koncentrace osob v nevhodném bydlení se mezi jednotlivými kraji liší. **Ústecký a Liberecký kraj mají v přepočtu na 100 tisíc obyvatel nejvyšší koncentraci osob žijících v nevhodném bydlení**. Vyšší koncentrace osob je rovněž ve Středočeském, Karlovarském a Olomouckém kraji. Ve Zlínském kraji, Kraji Vysočina a Jihomoravském kraji je naopak koncentrace osob v nevhodném bydlení nízká.

Graf 108: Osoby v nevhodném bydlení v krajích (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

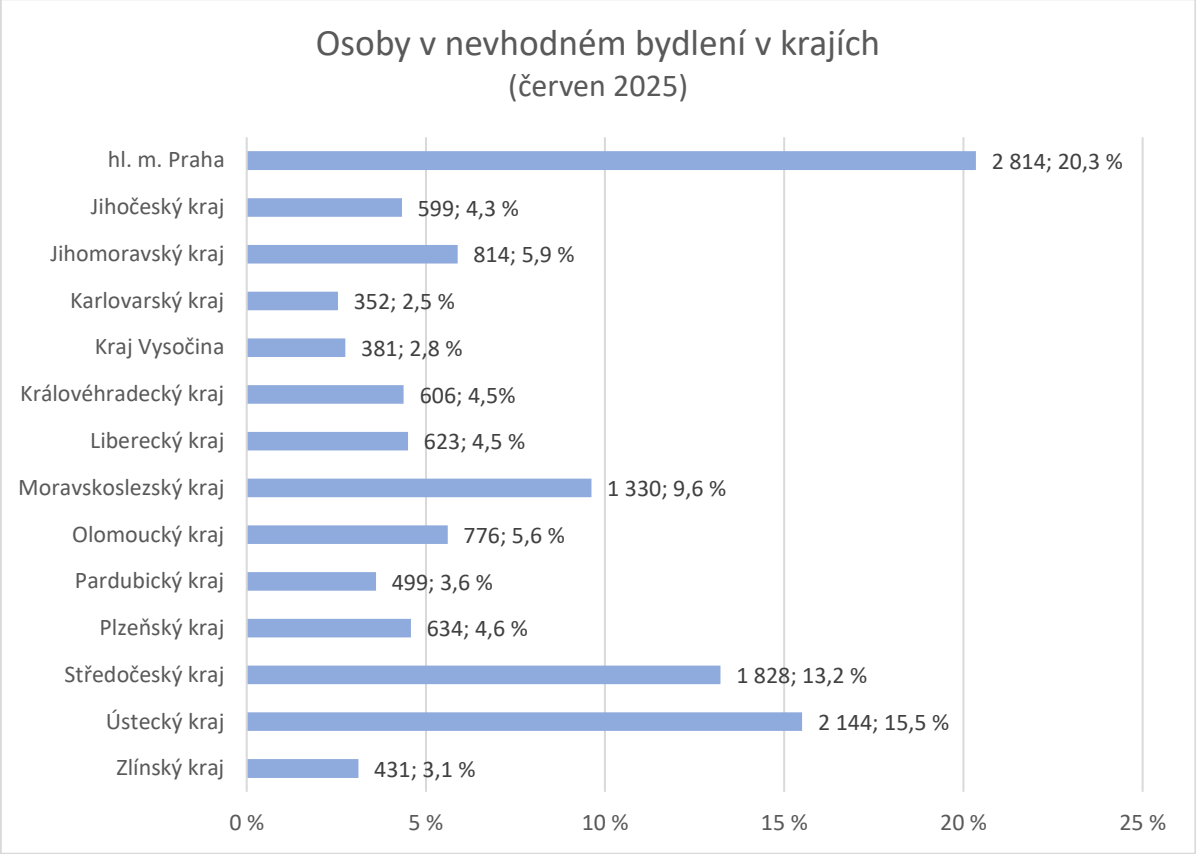

Mapa 22: Počet osob v nevhodném bydlení v SO ORP (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

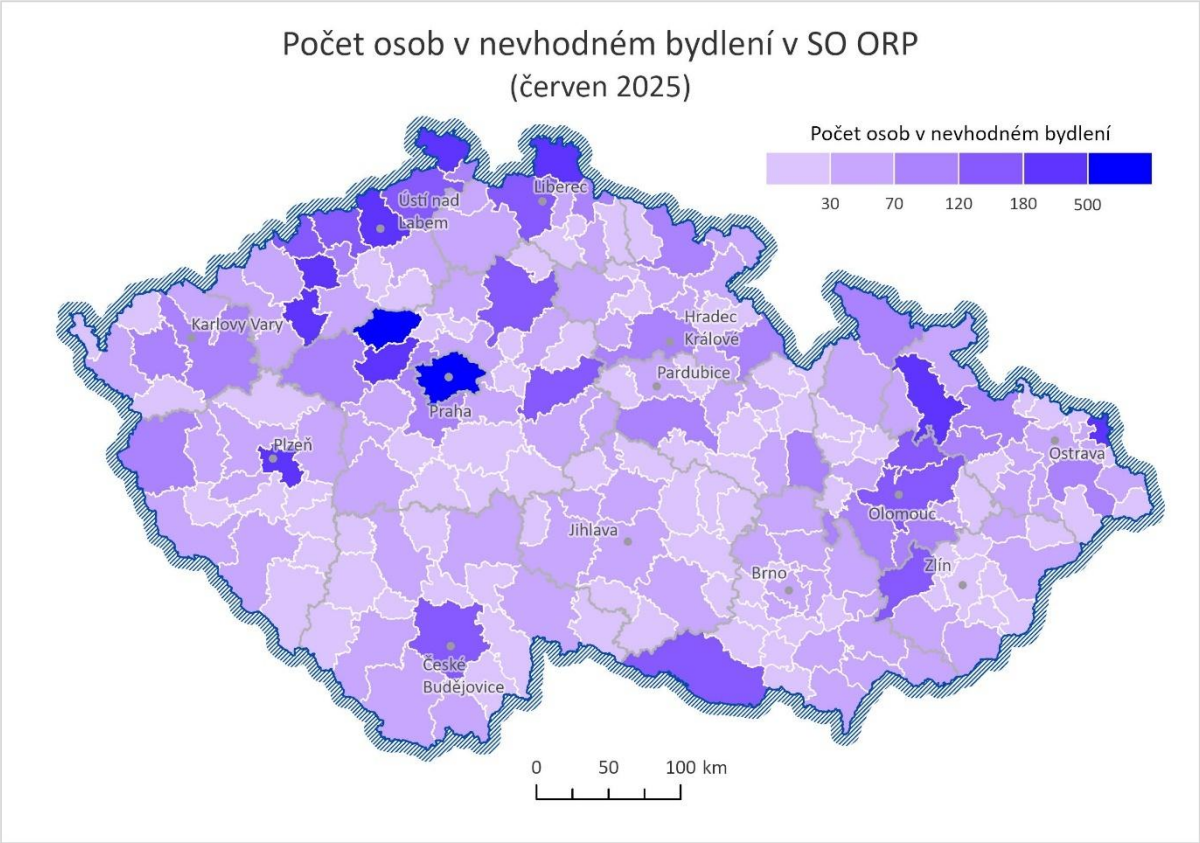

Mapa znázorňuje počet osob žijících v nevhodných bytech podle správních obvodů obcí s rozšířenou působností (SO ORP). Největší koncentrace osob žijících v nevhodném bydlení se nachází ve velkých městech a jejich okolí. Nejvyšší počty jsou zaznamenány v Praze, kde v nevhodných bytech žije 2 814 osob, dále v Ústí nad Labem, Olomouci, Plzni a Českých Budějovicích. Vysoké počty osob v nevhodném bydlení jsou rovněž v SO ORP Slaný, ORP Rumburk, SO ORP Most a SO ORP Karviná. Tyto oblasti jsou v mapě vyznačeny tmavě modrou barvou, která odpovídá nejvyšším hodnotám.

Osoby v nevhodném bydlení podle věku a pohlaví

Jedním ze sledovaných údajů byl věk osob žijících v nevhodném bydlení. V následujícím grafu je zobrazena struktura osob v nevhodném bydlení podle věkových skupin.

Graf 109: Osoby v nevyhovujícím bydlení podle věkových kategorií (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

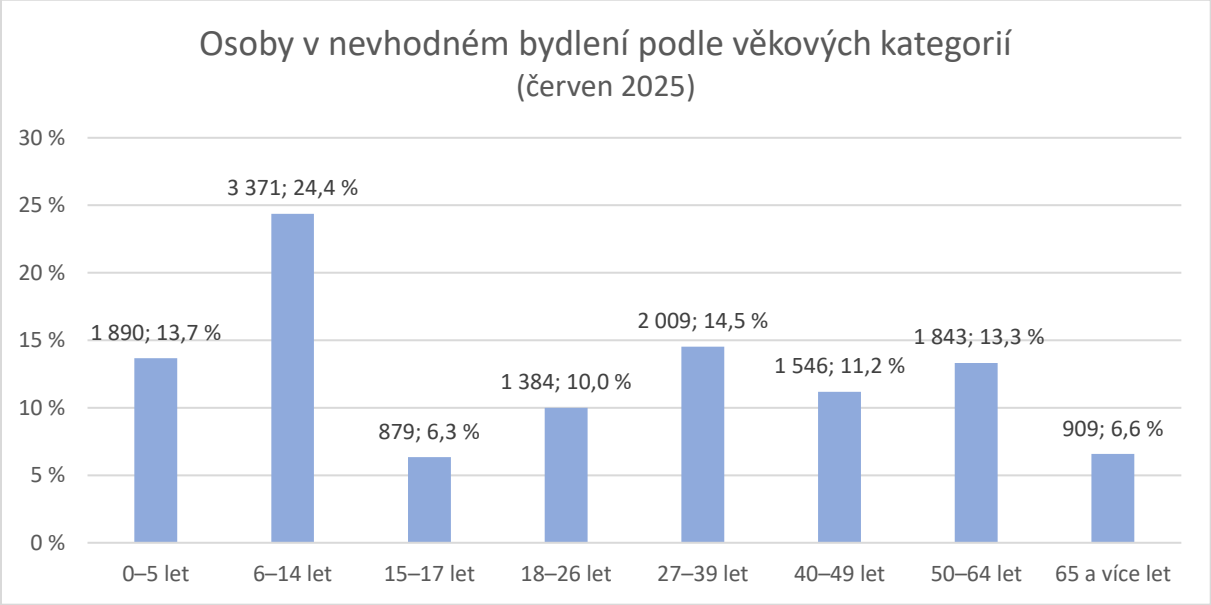

Nejvíce zastoupenou věkovou kategorií osob v nevhodném bydlení **jsou děti mladší 18 let**, které celkově tvoří více než dvě pětiny osob žijících v nevhodném bydlení (44,4 %). Nejpočetnější skupinou dětí jsou **děti mezi 6–14 lety,** které z celkového počtu osob v nevhodném bydlení **tvoří téměř čtvrtinu (24,4 %)**. Mladých dospělých **ve věku 18–26 let žije v nevhodném bydlení desetina**, tedy 1 384 osob. Osob ve věkové kategorii od 27 do 39 let žije v nevhodném bydlení 2 009 (14,5 %), osoby ve věku 40–49 let tvoří více než desetinu osob v nevhodném bydlení (11,2 %). Lidé v pozdním produktivním věku 50–64 let tvoří 13,3 % osob v nevhodném bydlení. V nejstarší věkové kategorii, tedy mezi **osobami staršími 65 let, žije v nevhodném bydlení 909 osob (6,6 %)**.

Graf 110: Osoby v nevhodném bydlení podle pohlaví (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

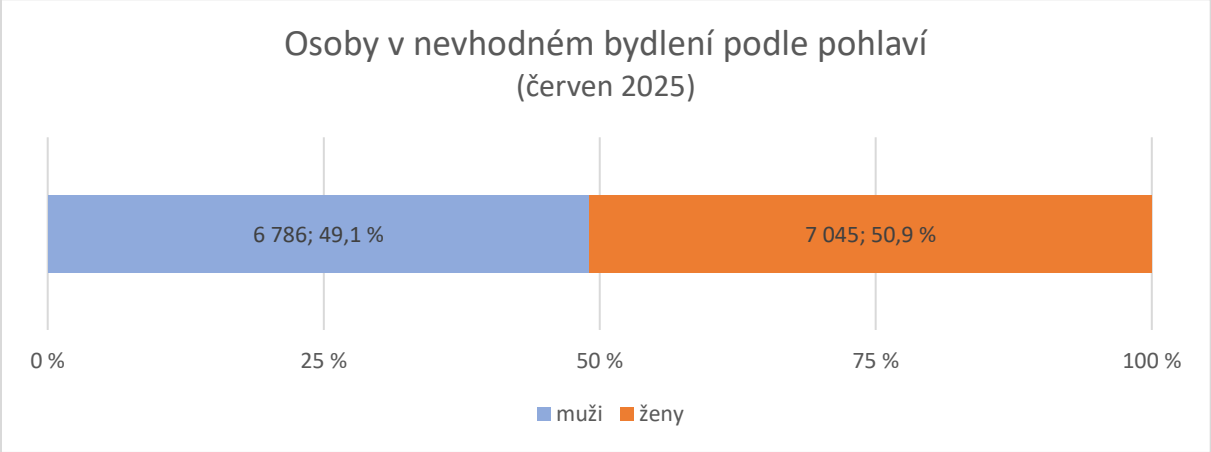

Počet mužů a žen v nevhodném bydlení je téměř vyrovnaný, podíl žen je mírně vyšší než podíl mužů (o 1,8 procentního bodu). Ženy jsou mezi osobami v nevhodném bydlení zastoupeny více než polovinou (50,9 %). Následující graf zobrazuje desetileté věkové skupiny dle pohlaví.

Graf 111: Věková pyramida osob v nevhodném bydlení (N = 4 148; podrobná data), červen 2025

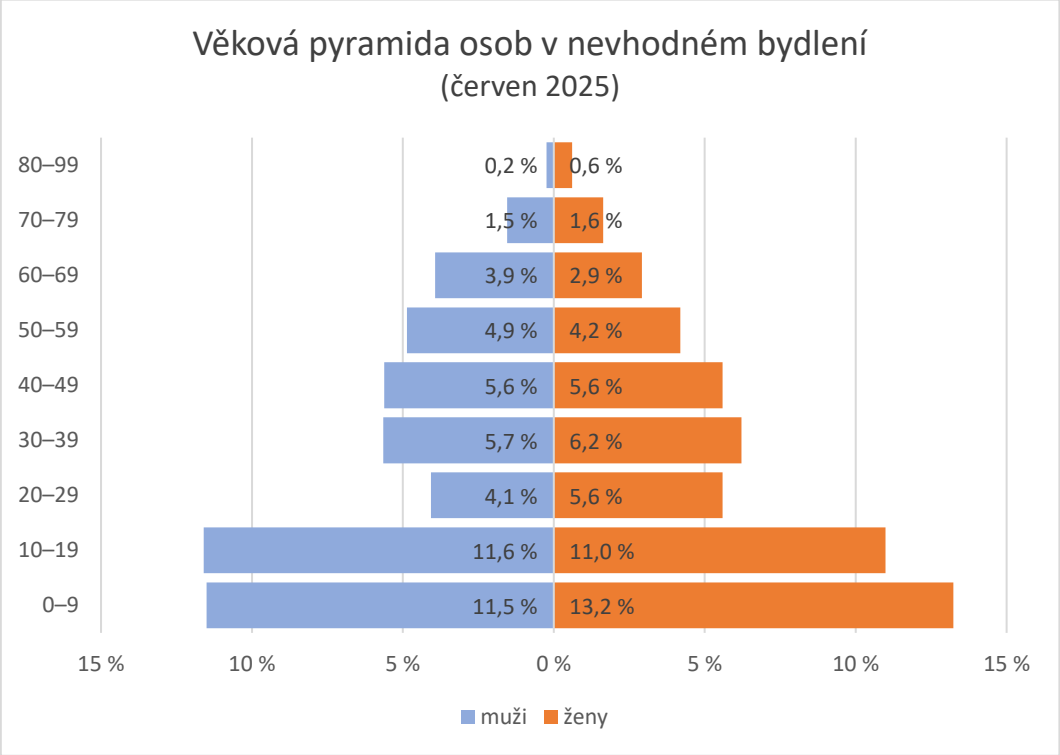

Zastoupení obou pohlaví je přibližně stejné napříč věkovými skupinami. Je patrné, že **nejpočetněji zastoupenou věkovou skupinou žijící v nevhodném bydlení jsou děti do 10 let věku**, které představují 24,7 % všech osob v nevhodném bydlení (11,5 % chlapců, 13,2 % dívek). Děti a mladí dospělí ve věku 10–19 let tvoří více než pětinu osob (22,6 %). V dalších dvou věkových kategoriích 20–29 let a 30–39 let mírně převládá podíl žen (o 1,5 % a o 0,5 %). Osoby ve věku 20–29 let představují necelou desetinu (9,7 %) a osoby ve věku 30–39 let představují více než desetinu osob v nevyhovujícím bydlení (11,9 %).

Zastoupení osob ve věku 40 a více let se se zvyšujícím věkem snižuje. Osoby ve věku 40–49 let představují 11,2 % a podíl mužů a žen v této věkové kategorii je stejný. Ve věkové skupině 50–59 let, která tvoří méně než desetinu (9,1 %), představují muži 4,9 % a ženy 4,2 %. Osoby ve věku 60–69 let jsou zastoupeny 6,8 %.

Nejméně zastoupenými jsou osoby ve věku 70 let a více. Osoby ve věku 70–79 let představují 3,1 % a osoby starší 79 let představují pouze 0,8 % osob v nevhodném bydlení.

Nejmladší osoby v nevhodném bydlení nemají ani rok, nejstarší sečtené ženě je 99 let a nejstaršímu muži 90 let. **Průměrný věk osob v nevhodném bydlení je 28,6 roku a medián činí 23 let.**

Tabulka 31: Srovnání podílu osob v nevhodném bydlení ve věkových kategoriích při sčítání v roce 2022 a 2025 (N v r. 2022 = 2 071; N v r. 2025 = 4 148; podrobná data), květen 2022 a červen 2025

věková kategorie	2022	2025	rozdíl 2022 a 2025
0–17 let	44,3 %	44,4 %	+0,1 p. b.
18–29 let	14,5 %	12,2 %	-2,3 p. b.
30–39 let	13,3 %	11,9 %	-1,4 p. b.
40–49 let	11,6 %	11,2 %	-0,4 p. b.
50–64 let	11,5 %	13,7 %	+2,2 p. b.
65 a více let	5,0 %	6,6 %	+1,6 p. b.

Tabulka ukazuje srovnání podílu osob v nevhodném bydlení v jednotlivých věkových kategoriích při sčítání v roce 2022 a v roce 2025. Je patrné, že výsledky sčítání v roce 2025 korespondují s výsledky *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022), podíl osob v jednotlivých věkových kategoriích je přibližně stejný.

Graf 112: Osoby v nevhodném bydlení v krajích podle věkových kategorií (N = 5 143; podrobná data), červen 2025

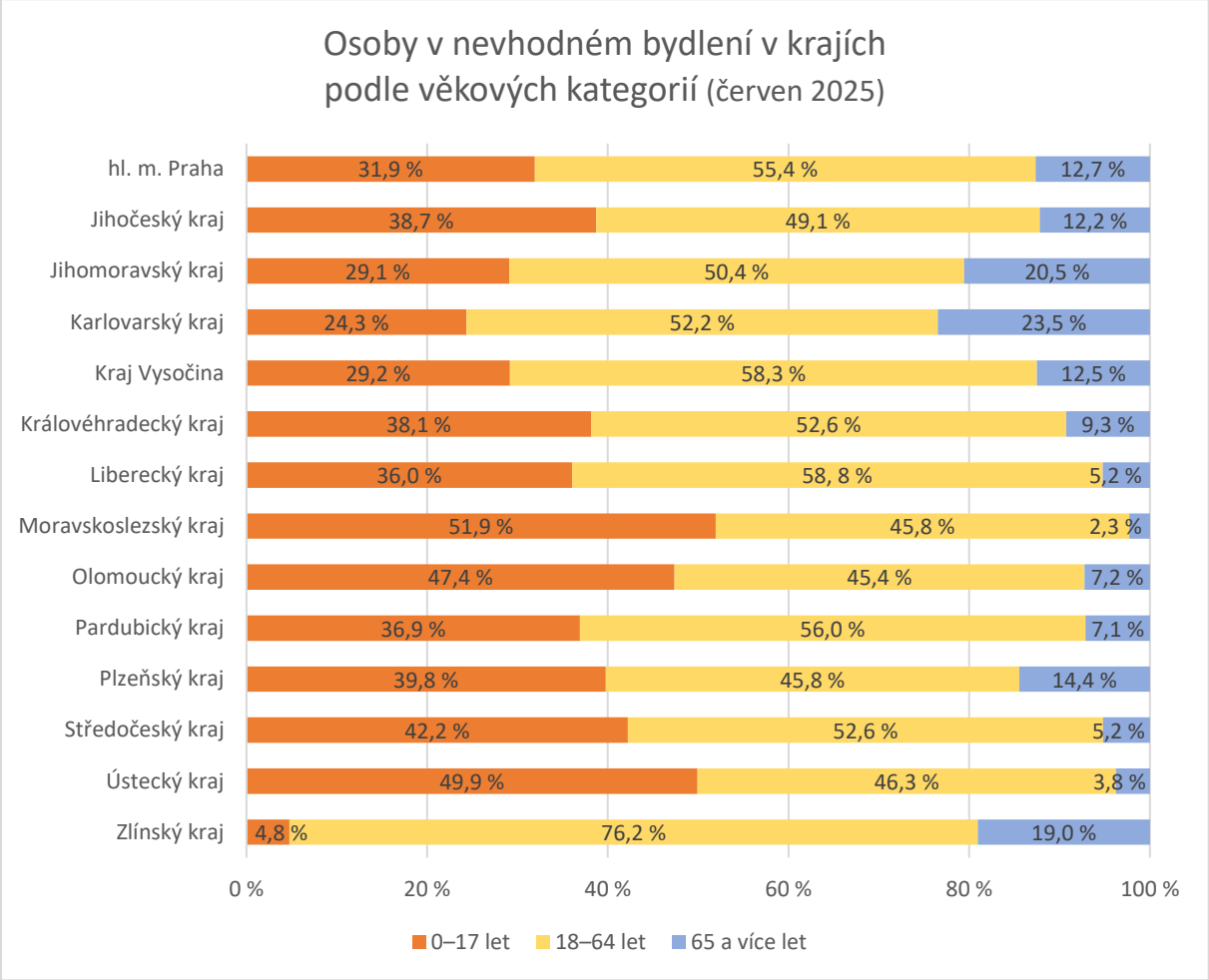

Nejvyšší podíl osob ve věku 0–17 let žijících v nevhodném bydlení **je v Moravskoslezském kraji (51,9 %)**, dále v Ústeckém kraji (49,9 %), Olomouckém kraji (47,4 %), Středočeském kraji (42,2 %) a Plzeňském kraji (39,8 %). Naopak **nejnižší zastoupení dětí v nevhodném bydlení je ve Zlínském kraji (4,8 %)**.

Ve věkové kategorii 18–64 let převažují osoby žijící v nevhodném bydlení ve všech krajích, přičemž **nejvyšší podíl této skupiny je ve Zlínském kraji (76,2 %)**. Významně nadprůměrné zastoupení mají osoby v produktivním věku také v Libereckém kraji (58,7 %), Kraji Vysočina (58,3 %) a Pardubickém kraji (56,0 %). **Naopak nejnižší podíl osob ve věku 18–64 let byl zaznamenán v Ústeckém kraji (46,3 %), Olomouckém kraji (45,4 %) a Moravskoslezském kraji (45,8 %)**.

Podíl osob ve věku 65 a více let je nejvyšší v Karlovarském kraji (23,5 %), dále v Jihomoravském kraji (20,5 %) a Zlínském kraji (19,0 %). **Nejnižší zastoupení seniorů žijících v nevhodném bydlení bylo zaznamenáno v Moravskoslezském kraji (2,3 %)**, Ústeckém kraji (3,8 %), Libereckém kraji (5,2 %) a Středočeském kraji (5,2 %).

Celkově lze konstatovat, že **struktura osob žijících v nevhodném bydlení se mezi jednotlivými kraji výrazně liší**. Zatímco **ve Zlínském kraji převažují osoby v produktivním věku, v Moravskoslezském, Ústeckém a Olomouckém kraji je vysoké zastoupení dětí**. Naopak **vyšší podíl seniorů je patrný zejména v Karlovarském a Jihomoravském kraji**.

Počty osob podle doby strávené v nevhodném bydlení

Dále byla v rámci sčítání sledována délka pobytu osob v nevhodném bydlení, tedy celková doba, kterou osoby strávily v bydlení s nevhodnými podmínkami. Při *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* v roce 2022 nebyla délka pobytu v nevhodném bydlení sledovaným údajem.

Graf 113: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

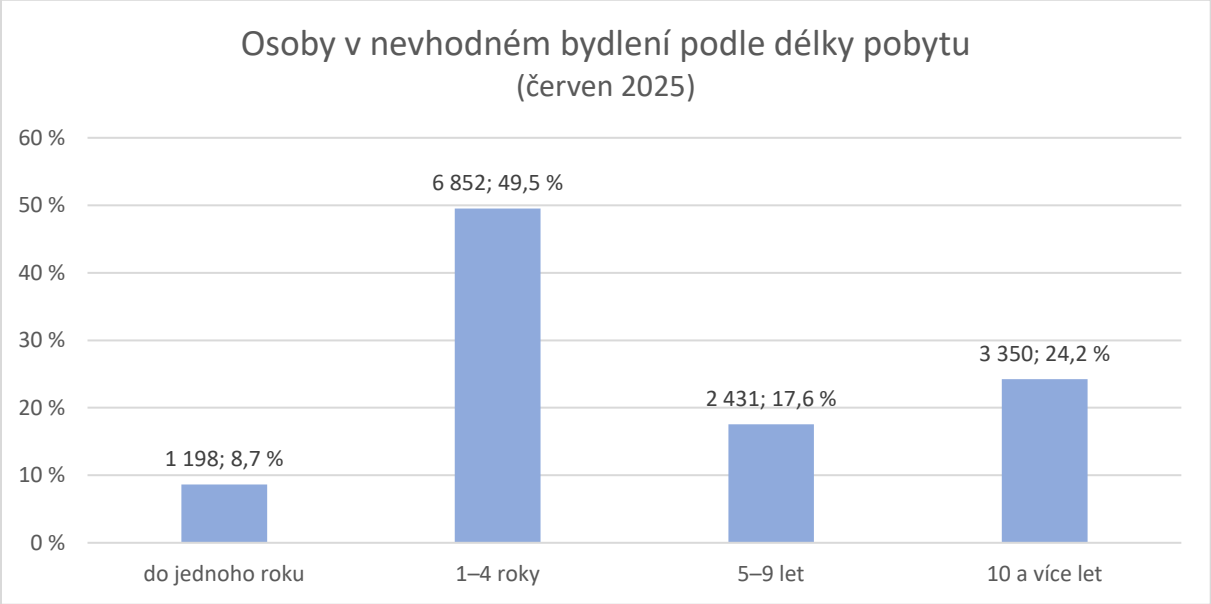

Nejvíce osob žije v nevhodném bydlení po dobu 1–4 roky, a to téměř polovina (49,5 %) všech osob v této situaci. Dále téměř čtvrtina osob (24,2 %) žije v nevhodném bydlení dlouhodobě, tedy 10 a více let. Po dobu 5–9 let žije v nevhodném bydlení téměř pětina osob (17,6 %). Nejmenší skupinu tvoří osoby, které se v těchto podmínkách nacházejí dobu kratší než jeden rok, jejich podíl je 8,7 %. **Tato data ukazují, že pro téměř polovinu osob (41,8 %) je nevhodné bydlení dlouhodobým problémem trvajícím 5 a více let.**

Graf 114: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 3 480; podrobná data), červen 2025

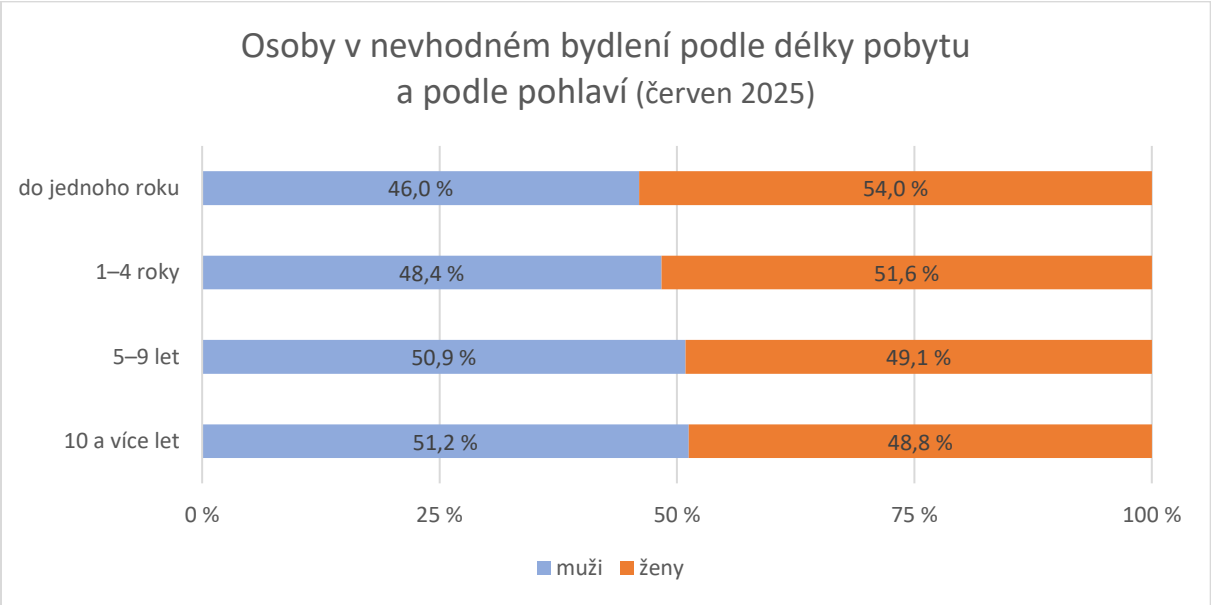

Ve dvou ze čtyř stanovených intervalů doby strávené v nevhodném bydlení (do jednoho roku; 1–4 roky) je vyšší podíl žen než mužů. Ženy mezi těmi, kteří v nevhodném bydlení žijí méně než rok, představují 54,0 % a muži 46,0 %. Po dobu 1–4 roky žije v nevhodném bydlení 48,4 % mužů a 51,6 % žen. Podíl mužů a žen v intervalech 5–9 let a 10 a více let je téměř vyrovnaný, mírně ale převažují muži.

Graf 115: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu a podle věkových kategorií (N = 3 484; podrobná data), červen 2025

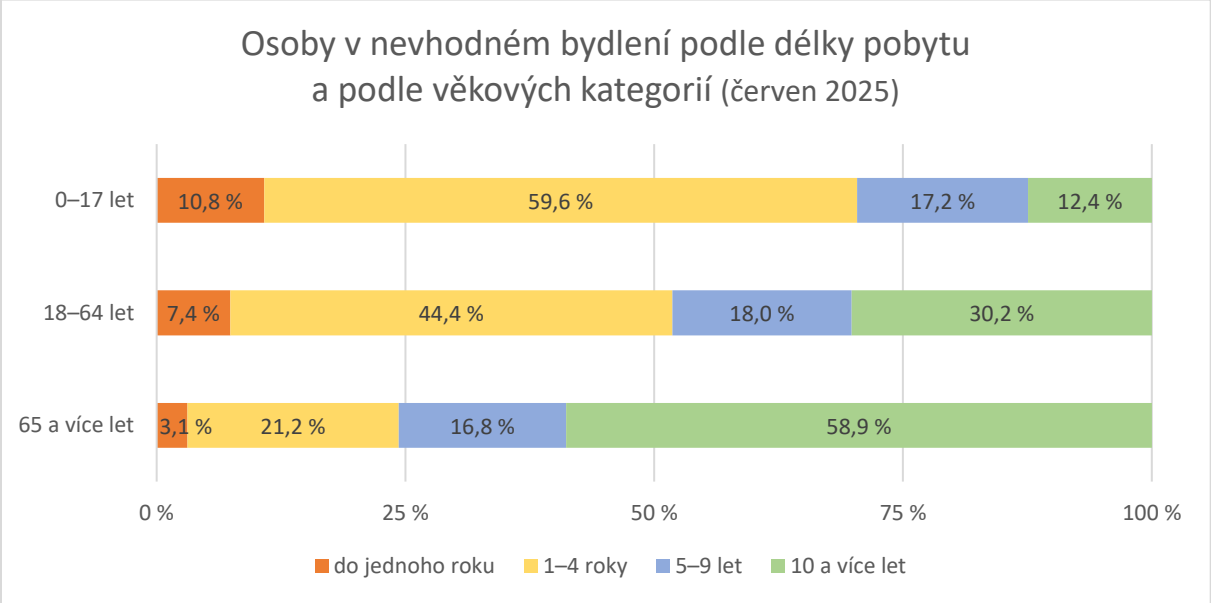

Podíl těch, kteří žijí v nevhodném bydlení méně než rok, s vyšším věkem klesá a naopak těch, kteří se v této situaci nacházejí 10 a více let, roste.

Mezi osobami ve věkové kategorii 0–17 let více než desetinu představují ti, u nichž doba strávená v nevhodném bydlení představuje méně než rok (10,8 %) a více než polovinu osoby s dobou v nevhodném bydlení 1–4 roky (59,6 %). Osoby ve věku 0–17 let, které v nevhodném bydlení strávily 5–9 let, představují necelou pětinu v této věkové kategorii (17,2 %), po dobu 10 a více let v těchto podmínkách žije 12,4 % osob mladších 18 let.

Osoby ve věkové kategorii 18–64 let se v nevhodném bydlení nacházejí nejčastěji po dobu 1–4 roky (44,4 %), méně než desetina po dobu kratší než jeden rok (7,4 %), téměř pětina po dobu 5–9 let (18,0 %) a téměř třetina (30,2 %) po dobu delší než 10 let.

U osob ve věku 65 a více let žijících v nevhodném bydlení představuje více než polovina osoby s dobou zde strávenou 10 a více let (58,8 %). Více než pětina z nich (21,2 %) žije v nevhodném bydlení 1–4 roky, 5–9 let zde žije 16,8 % a méně než rok pouze 3,1 %.

Osoby v nevhodném bydlení podle typu bydlení

V rámci šetření byl sledován rovněž typ nevhodného bydlení, ve kterém tyto osoby žijí.

Graf 116: Osoby v nevhodném bydlení podle typu bydlení (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025

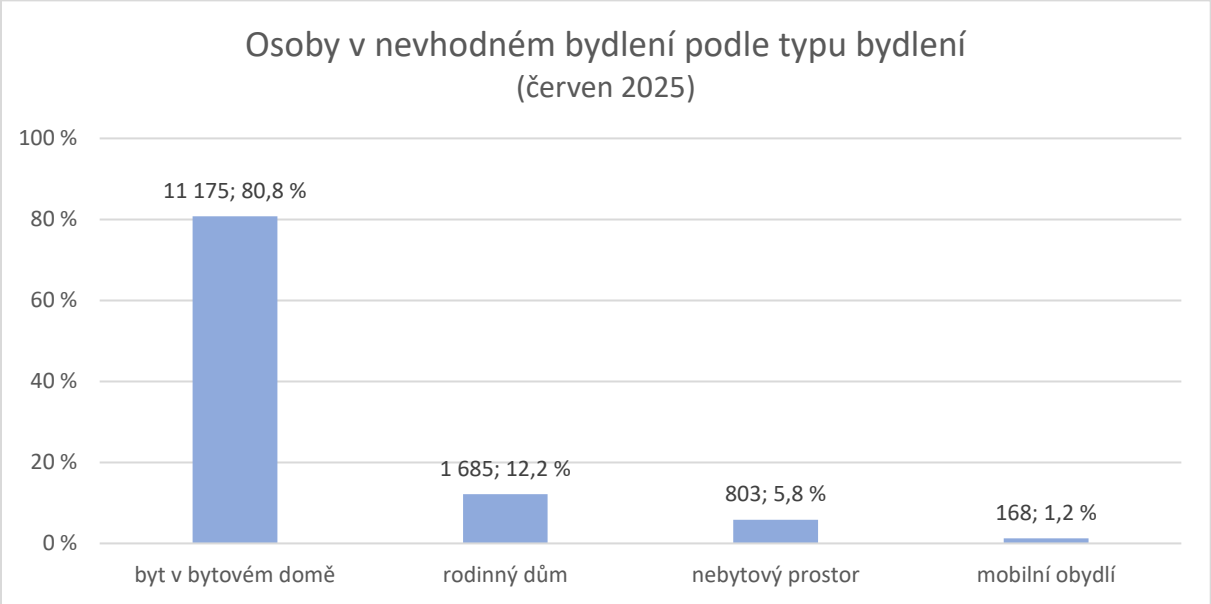

Většina osob v nevhodném bydlení žije v bytech v bytových domech, a to 11 175 osob (**80,8 %**). V **rodinných domech** žije **více než desetina osob** (1 685; 12,2 %). Dalších 803 osob (5,8 %) se souhlasem majitele obývá nebytové prostory, jako jsou například sklepy, garáže nebo jiné prostory nepřizpůsobené k bydlení. Nejmenší skupinu tvoří osoby žijící v mobilních obydlích, kterých je 168 (1,2 %).[20]

Dle *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022) žilo v České republice 12 031 osob v nevhodných bytech v bytových domech, 2 440 osob žilo v nevhodných rodinných domech, 566 osob žilo v nebytových prostorách a 306 osob v mobilním obydlí.

Tabulka 32: Srovnání výsledků sčítání v roce 2022 a 2025 dle typu bydlení v nevhodném bydlení (N v r. 2022 = 15 343; N v r. 2025 = 13 831; modelovaná data), květen 2022 a červen 2025

typ bydlení	**2022**	**2025**
byt v bytovém domě	12 031	11 175
rodinný dům	2 440	1 685
nebytový prostor	566	803
mobilní obydlí	306	168
celkem	15 343	13 831

[20] Nebytové prostory i mobilní obydlí jsou obývané se souhlasem majitele.

Graf 117: Osoby v nevhodném bydlení podle typu bydlení a věkových kategorií (N = 4156; podrobná data), červen 2025

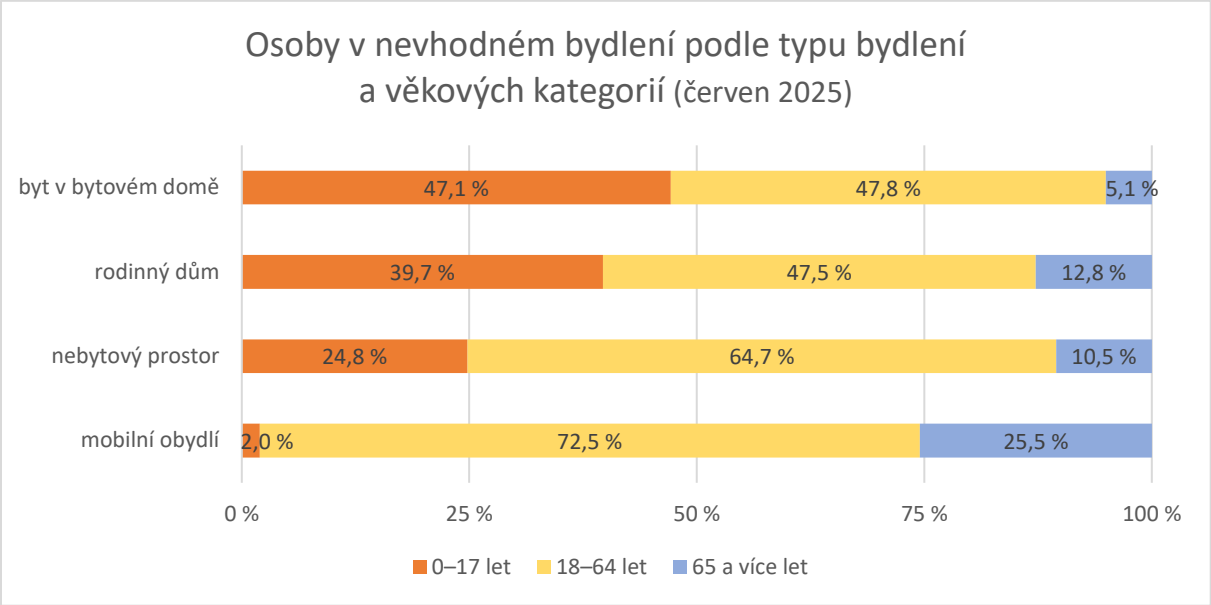

V bytech v bytových domech žije většina osob ve věku 18–64 let, které tvoří 47,8 %, podobný podíl tvoří také děti do 18 let (47,1 %). Osoby starší 65 let zde představují pouze 5,1 %. **V rodinných domech** žije 47,5 % osob ve věku 18–64 let, 39,7 % dětí a mladistvých do 18 let a 12,8 % osob starších 65 let. **V nebytových prostorách**, tedy v místech původně neurčených k bydlení, žije většina dospělých ve věku 18–64 let (64,7 %), zatímco děti do 18 let tvoří 24,8 % a senioři 10,5 %**. V mobilních obydlích** je situace odlišná, většina osob v mobilním obydlí jsou osoby ve věku 18–64 let (72,5 %), čtvrtinu tvoří osoby starší 65 let (25,5 %), zatímco dětí do 18 let jsou pouze 2,0 %.

Rozdělení domácností v nevhodném bydlení

Většinu domácností v nevhodném bydlení tvoří **vícečlenné domácnosti**, představují více než dvě třetiny (2 936 domácností; 69,1 %). **Domácnosti s dětmi** tvoří 68,9 % vícečlenných domácností (2 024 domácností), ve kterých se nachází **6 140 dětí do 18 let věku**. **Jednočlenné domácnosti** představují necelou třetinu všech domácností (1 310 domácností; 30,9 %). **Seniorů** ve věku 65 let a více se v nevhodném bydlení nachází **909**, a to v 747 domácnostech.

Tabulka 33: Srovnání výsledků sčítání v roce 2022 a 2025 v nevhodném bydlení z hlediska domácností (N v r. 2022 = 15 343; N v r. 2025 = 13 831; modelovaná data), květen 2022 a červen 2025

rok sčítání	počet osob	počet domácností	podíl jednočlenných domácností
2022	15 343	4 215	16,4 %
2025	13 831	4 246	30,9 %

Dle *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022)* žilo v České republice celkem 4 215 domácností v nevhodném bydlení, z nichž jednočlenné domácnosti tvořily necelou pětinu (16,4 %) a vícečlenné domácnosti tvořily naprostou většinu (83,6 %). **Oproti roku 2022 se v roce 2025 výrazně zvýšil podíl jednočlenných domácností, které nyní tvoří téměř dvojnásobný podíl oproti předchozímu sčítání.**

Graf 118: Vícečlenné domácnosti v nevhodném bydlení podle počtu členů (N = 888; podrobná data), červen 2025

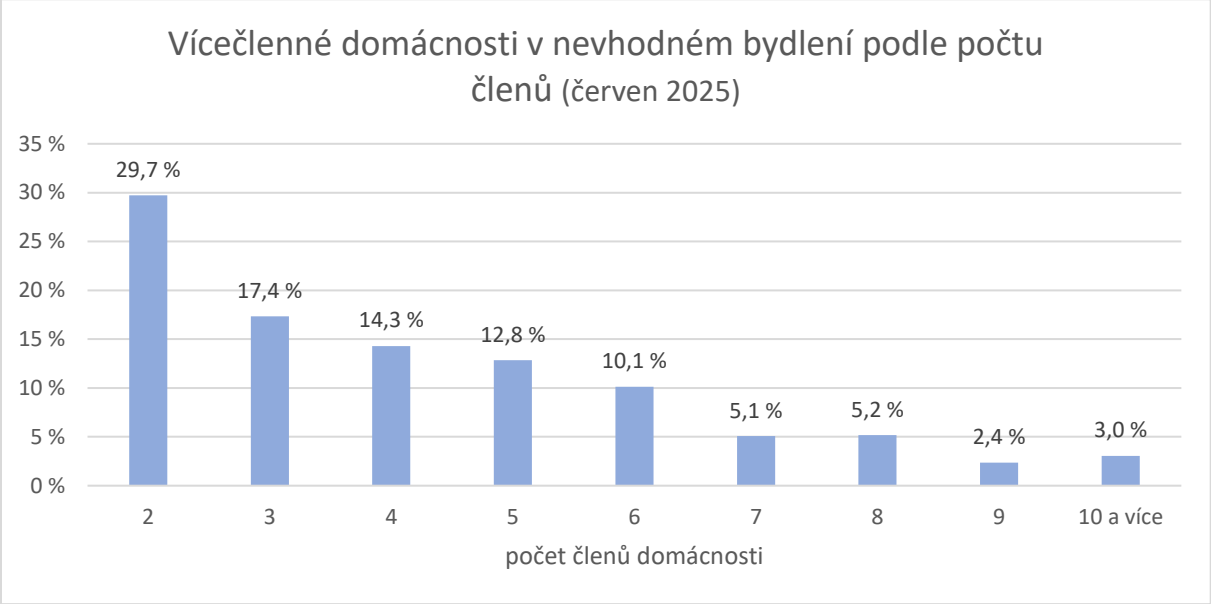

Tři desetiny vícečlenných domácností představují domácnosti o dvou členech (29,7 %). Téměř pětinu vícečlenných domácností v nevhodném bydlení tvoří tříčlenné domácnosti (17,4 %). Čtyřčlenné a pětičlenné domácnosti představují více než desetinu vícečlenných domácností v nevhodném bydlení. S přibývajícím počtem členů domácnosti pak klesá jejich zastoupení mezi domácnostmi v nevhodném bydlení. Šestičlenné domácnosti tvoří 10,1 %, domácnosti o sedmi a více členech jsou zastoupeny nejméně. Maximem byla domácnost o 15 členech složená z 10 dětí, čtyř dospělých a jednoho seniora staršího 65 let.

Graf 119: Osoby v nevhodném bydlení podle pohlaví a typu domácnosti (N = 4 178; podrobná data), červen 2025

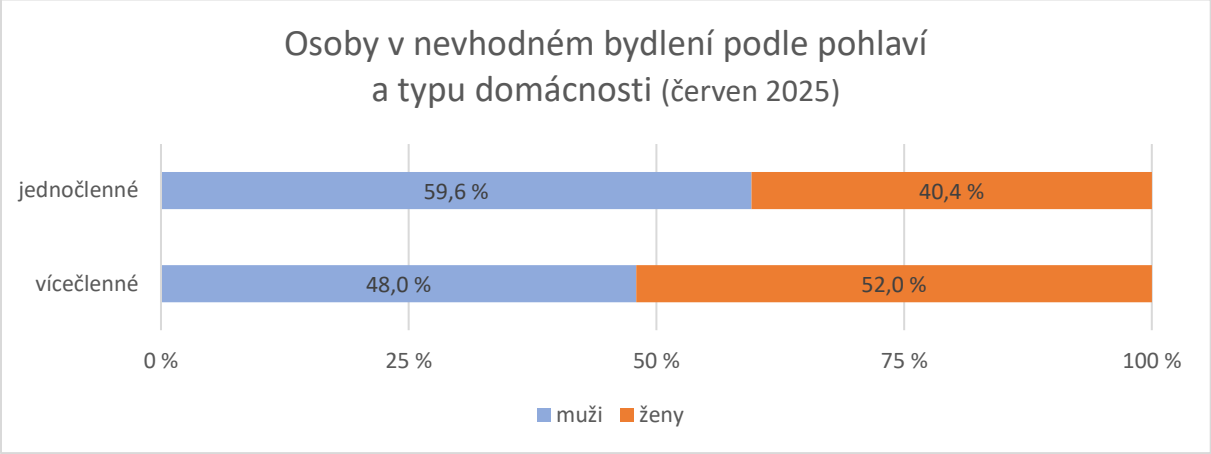

Jednočlenné domácnosti tvoří z většiny muži, a to z 59,6 %, zatímco samostatně žijících žen v nevhodném bydlení je 40,4 %. Naopak ve vícečlenných domácnostech ženy tvoří většinu s podílem 52,0 %, zatímco muži představují 48,0 %.

A.3.2. Osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách

Tato kapitola přináší výsledky sčítání osob žijících se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách. Za nevhodné jsou pro účely tohoto sčítání považovány ty **chaty a chalupy využívané se souhlasem majitele, které splňují alespoň jeden z následujících bodů:**

I. V bytě/příbytku není dostupná tekoucí voda;
II. V bytě/příbytku není dostupná teplá voda;
III. V bytě/příbytku není dostupná elektřina;
IV. V bytě/příbytku není dostupný záchod;
V. V bytě/příbytku není dostupná koupelna/sprcha;
VI. V bytě/příbytku není dostupná kuchyň/kuchyňský kout s dřezem;
VII. V chladných dnech je v bytě/příbytku zima, ale domácnost nemá možnost si zatopit;
VIII. Okna nebo vstupní dveře do bytu/příbytku díky silnému a trvalému poškození již neplní svou funkci, případně zcela chybí;
IX. V obývaném prostoru je trvale a silně rozšířená plíseň, která se vyskytuje z důvodu celoroční vlhkosti (nejde o plísně v zimním období způsobené nevhodným užíváním bytu, např. nedostatečným větráním);
X. Statika/konstrukce domu je natolik narušená, že výrazně omezuje či ohrožuje obyvatele (např. rozpadající se střecha či rozpadající se schodiště na chodbě).

A.3.2.1. Metodologie

Výběr lokalit sčítání osob žijících se souhlasem majitele v chatách a chalupách se lišil od výběru lokalit pro sčítání ostatních subkategorií nevyhovujícího bydlení zejména proto, že oblasti sociálního vyloučení, kde probíhalo sčítání ostatních subkategorií, nemusí nutně zahrnovat obyvatele žijící v chatách či chalupách. Jako primární zdroj pro výběr lokalit ke sčítání osob žijících se souhlasem majitele v chatách a chalupách sloužila data ze Sčítání lidí, domů a bytů 2021, kde byly samostatně sledované skupiny *„Obyvatelstvo bydlící v rekreačních objektech“*[21]. Na základě těchto dat bylo možné identifikovat oblasti, ve kterých se nachází osoby žijící v těchto typech bydlení.

Na základě dat ze Sčítání lidí, domů a bytů 2021 byly vytvořeny kategorie s 1. nízkým (0–0,99), 2. středním (1–1,99) a 3. vyšším (2 a více) podílem osob žijících v rekreačních objektech. Do těchto kategorií byla rozdělena jednotlivá ORP. Z každé skupiny (nízký, střední, vyšší podíl) byla náhodně vybrána 4 ORP, z nichž následně byly vybrány obce s vyšším podílem osob bydlících v rekreačních objektech. Takto bylo **vybráno 36 obcí, ve kterých reálné sčítání osob žijících v chatách a chalupách** (seznam těchto obcí je součástí přílohy této zprávy) probíhalo. Zbývající části České republiky byly domodelovány na základě získaných dat.

Při sčítání bylo k definici *chaty* a *chalupy* přistupováno takto: **Chata je rekreační objekt, který byl vystavěn za účelem rekreace. Chalupa je původně obytný dům, který ale v současnosti slouží jako rekreační objekt.**

[21] Rekreační objekty nezahrnují mobilní obydlí – tato kategorie byla v SLDB sčítána zvlášť. Data, ze kterých vycházíme, zahrnují pouze osoby žijící v rekreačních objektech, tedy v rekreačních chatách, chalupách nebo rekreačních obytných domech.

Vybrané obce byly osloveny ke spolupráci a byl jim zaslán online sčítací arch k vyplnění. Sčítání prováděli obecní koordinátoři ve spolupráci s tazateli s místní znalostí, kteří lokality znali a měli povědomí o tom, kde se nachází osoby žijící v nevhodných chatách či chalupách. Sčítání bylo primárně realizováno na základě vlastní evidence a místní znalosti zástupců obcí.

Sledované údaje ve sčítacích arších byly následující:

- Geografická zařazení (kraj, ORP, obec)
- Údaje o bytu/bydlení a domácnosti
    - Pořadové číslo bytu (pokud jich je na adrese více)
    - Identifikátor domácnosti
    - Počet členů domácnosti
- Sociodemografická data o osobách v domácnostech
    - Pohlaví každého člena domácnosti (muž/žena)
    - Věk každého člena domácnosti (alespoň odhad)
    - Délka pobytu bez vyhovujícího bytu (alespoň odhad)
- Typ nevyhovujícího bydlení (chata/chalupa)
- Přelidněnost bytu (ano/ne)

Aby byla subkategorie nevyhovujících chat a chalup pokryta z více zdrojů, byla zařazena možnost „chata a chalupa“ do sledovaných typů bydlení také do subkategorie nevhodného bydlení (kapitola A.3.1.).

Na základě těchto dat byla získána **podrobná data o 149 osobách** žijících se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách v 81 obcích ČR.[22]

Po ukončení terénního sčítání bylo přikročeno k **extrapolaci dat**. Obce, v nichž bylo sčítání realizováno, byly rozděleny do jedenácti kategorií podle hodnoty podílu osob v rekreačních objektech (viz výše) a počtu obyvatel. V rámci každé kategorie byl následně vypočten poměr mezi celkovým počtem osob bydlících v rekreačních objektech a počtem osob v nevhodných chatách a chalupách. Tímto způsobem vzniklo šest odlišných koeficientů:

1. obce v ORP s nižší koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s méně než 9 999 obyvateli
2. obce v ORP s nižší koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s více než 10 000 obyvateli
3. obce v ORP se střední koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s méně než 9 999 obyvateli
4. obce v ORP se střední koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s více než 10 000 obyvateli
5. obce v ORP s vyšší koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s méně než 9 999 obyvateli
6. obce v ORP s vyšší koncentrací osob bydlících v rekreačních objektech s více než 10 000 obyvateli

[22] Reálně vysčítáno bylo celkem 81 obcí, pouze v 53 z nich se nacházely osoby v nevyhovujících chatách nebo chalupách.

Stejným způsobem byly podle počtu obyvatel roztříděny také obce, v nichž sčítání realizováno nebylo. Počet osob bydlících v rekreačních objektech v každé z těchto obcí byl následně vynásoben odpovídajícím koeficientem, čímž byl vypočítán odhadovaný počet osob bydlících v chatách a chalupách. Následně byly tyto obce roztříděny podle krajské příslušnosti a tyto extrapolované odhady sečteny. Takto extrapolované výsledky za jednotlivé kraje byly přičteny k souhrnným výsledkům z obcí, v nichž sčítání reálně proběhlo.

Data byla získána za 149 osob, počet osob v modelovaných obcích dosáhl 412 (73,4 %). S přihlédnutím k podílu modelovaných dat byl stanoven interval spolehlivosti ±30 %.

A.3.2.2. Zjištění

Podrobná data byla zjištěna o 149 osobách žijících v 81 obcích ČR v nevyhovujících chatách a chalupách se souhlasem majitele. Pro zbývající obce byla data domodelována. **Domodelována byla data o 412 osobách** v nevyhovujících chatách a chalupách.

Počet osob žijících se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách či chalupách je odhadován na **561 osob**. Při aplikaci intervalu spolehlivosti ±30 % pracujeme s rozmezím od 393 do 729 osob. Tyto osoby žijí ve **448 domácnostech**.

Graf 120: Sečtené a modelované osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách (N = 561), červen 2025

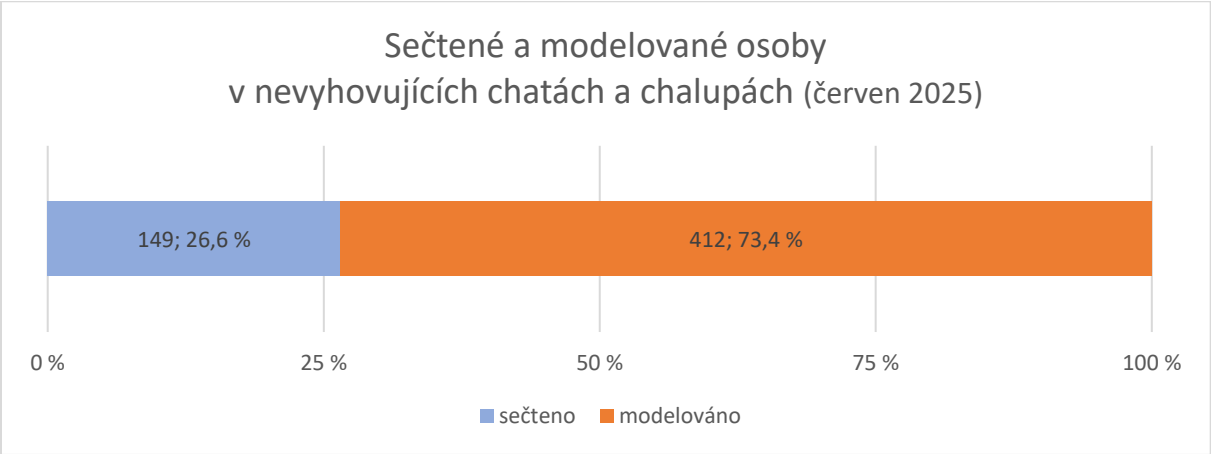

Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022) uvádí odhad počtu osob žijících v chatách na 458 osob, přičemž do tohoto sčítání nebyly zahrnuty osoby žijící v chalupách.

Mapa 23: Počet osob v nevyhovujících chatách a chalupách v krajích (N = 561; modelovaná data), červen 2025

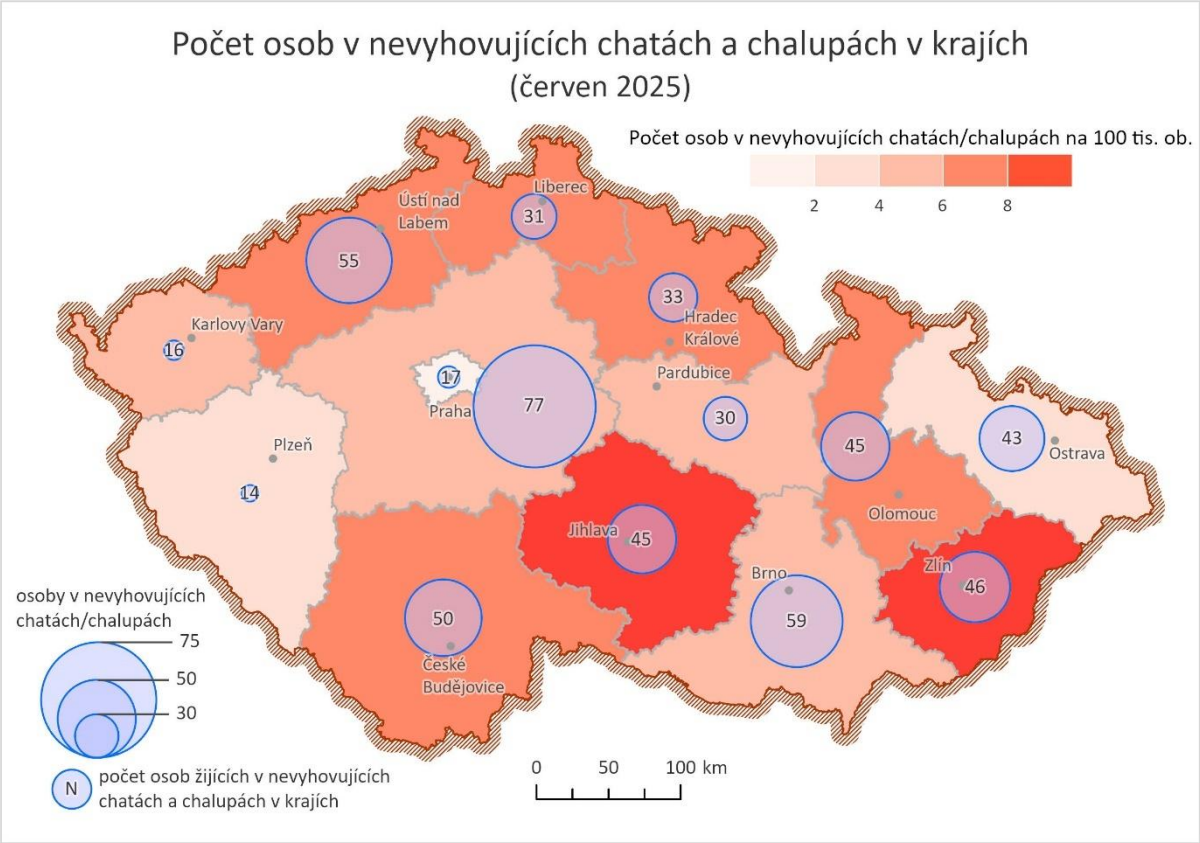

Nejvíce osob v nevyhovujících chatách a chalupách se vyskytuje ve Středočeském kraji (77 osob), dále pak v Jihomoravském kraji (59 osob), Ústeckém (55 osob) a Jihočeském kraji (50 osob). Naopak nejméně osob, které žijí v nevyhovujících chatách či chalupách, se vyskytuje v Plzeňském (14 osob) a Karlovarském kraji (16 osob). V hlavním městě Praha se vyskytuje pouze 17 osob v nevyhovujících chatách či chalupách.

Graf 121: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách v krajích (N = 561; modelovaná data), červen 2025

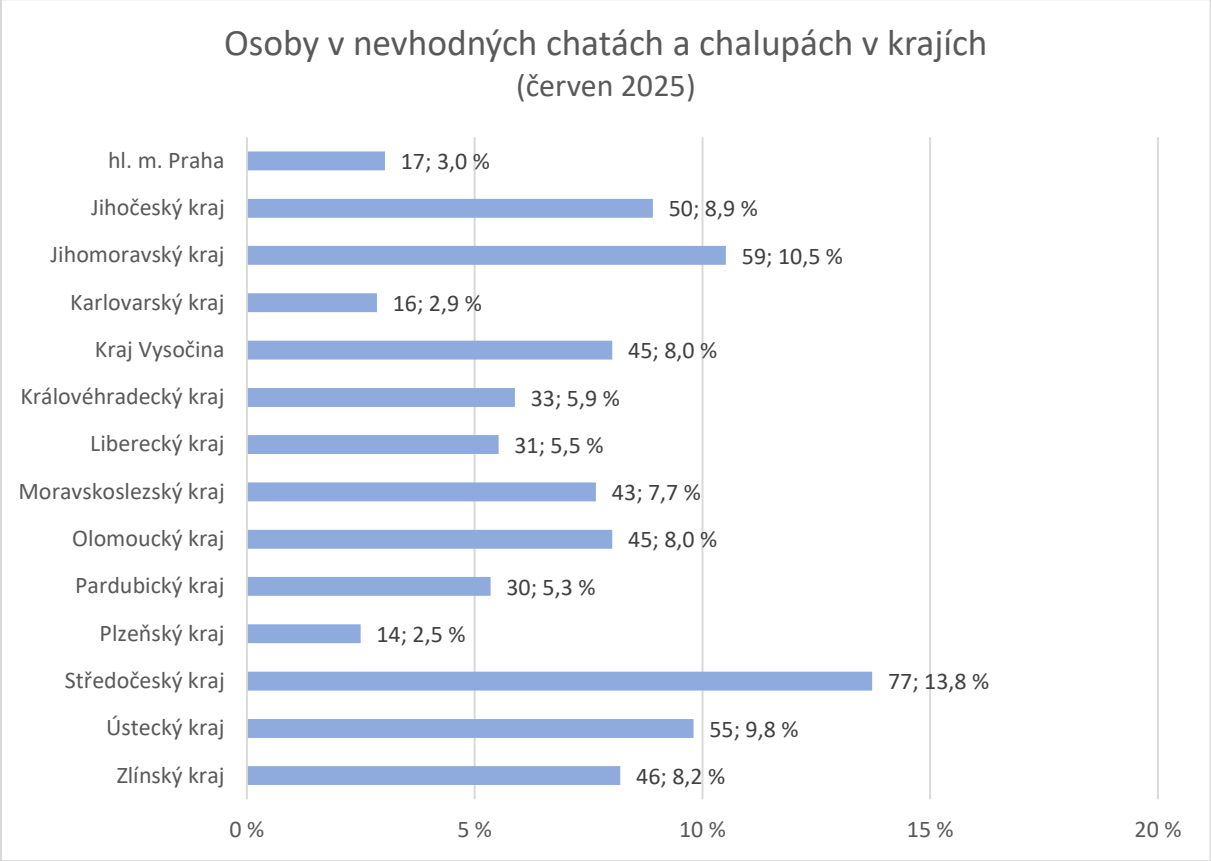

Mapa 24: Počet osob v nevyhovujících chatách a chalupách v SO ORP (N = 561; modelovaná data), červen 2025

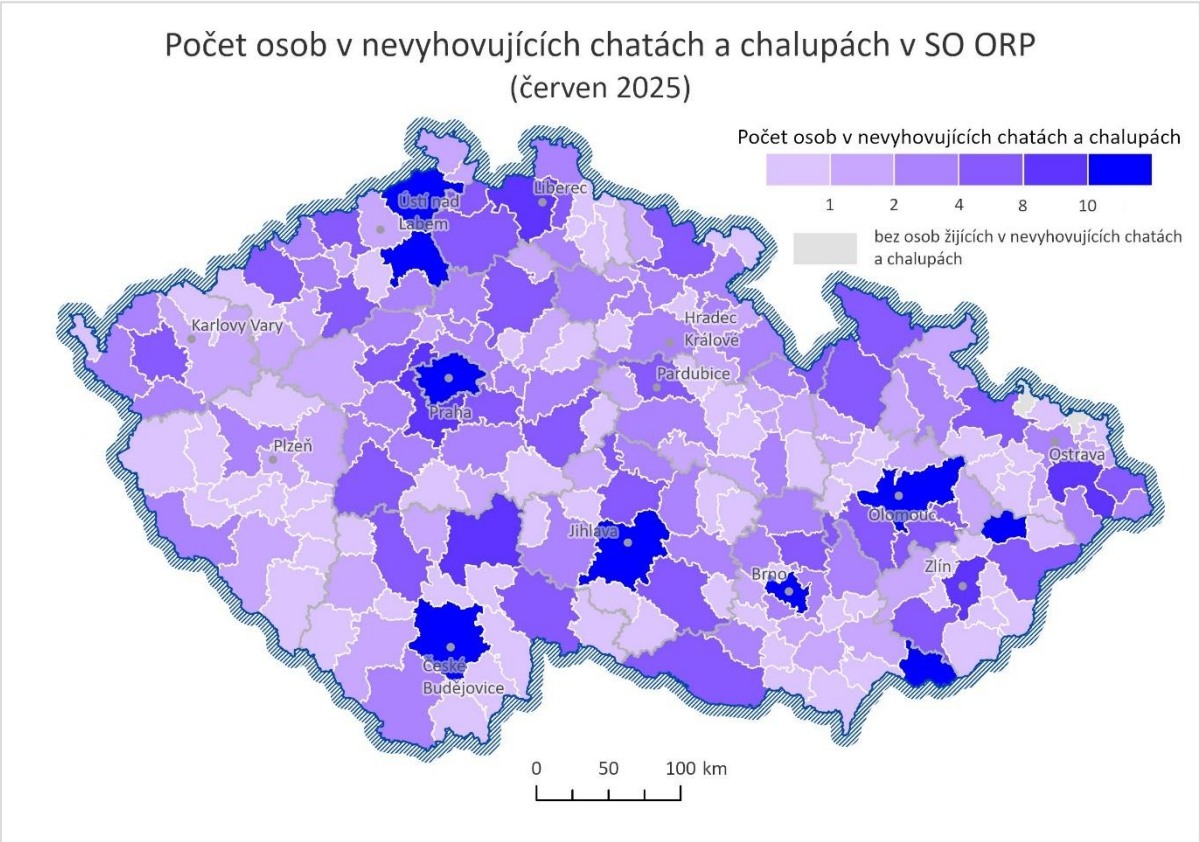

Počet osob žijících v těchto typech nevyhovujícího bydlení je obecně nízký, většinou se pohybuje v jednotkách osob na úrovni jednotlivých obvodů. Vyšší počty osob (nad 10 osob) jsou patrné zejména ve větších městech a jejich okolí. **Nejvíce osob žijících v nevyhovujících chatách a chalupách se koncentruje v Praze, Brně, Olomouci, Českých Budějovicích, Ústí nad Labem a Jihlavě**. Vyšší počty těchto osob jsou také v ORP Litoměřice, ORP Děčín, ORP Veselí nad Moravou a ORP Valašské Meziříčí. Naopak v řadě menších obvodů – především ve vnitrozemí a v částech Plzeňského, Pardubického a Královéhradeckého kraje – nejsou osoby žijící v nevyhovujících chatách a chalupách evidovány vůbec (oblasti vyznačené nejsvětlejší barvou).

Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle věku a pohlaví

Jedním ze sledovaných údajů byl věk osob žijících se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách. V následujícím grafu je zobrazena struktura osob podle věkových kategorií.

Graf 122: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle věkových kategorií (N = 561; modelovaná data), červen 2025

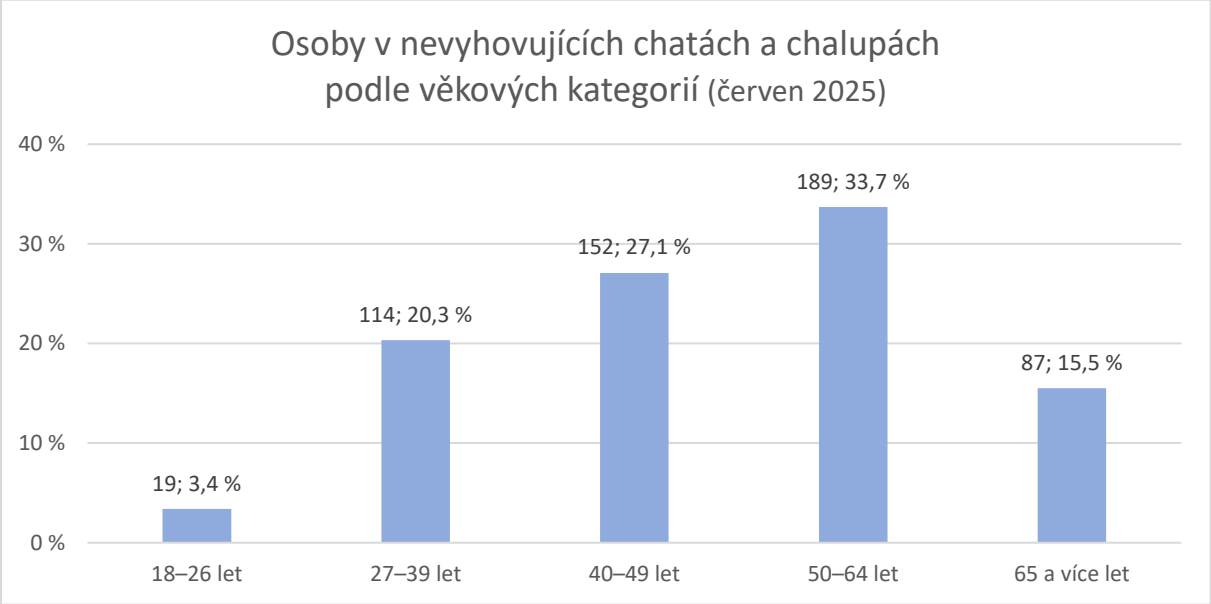

Nejpočetnější věkovou skupinou žijící v nevyhovujících chatách a chalupách jsou **osoby ve věku 50–64 let, které tvoří více než třetinu (33,7 %).** Osoby ve věku 40–49 let představují více než čtvrtinu osob v nevyhovujících chatách a chalupách (27,1 %), osoby ve věku 27–39 let tvoří přibližně pětinu těchto osob (20,3 %). Osoby **v seniorském věku 65 a více let představují méně než pětinu** (15,5 %) osob v nevyhovujících chatách a chalupách. Mladých dospělých ve věku 18–26 let žije v tomto typu bydlení pouze 3,4 %. **V nevyhovujících chatách a chalupách nežijí žádné děti do 18 let.**

Graf 123: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle pohlaví (N = 561; modelovaná data), červen 2025

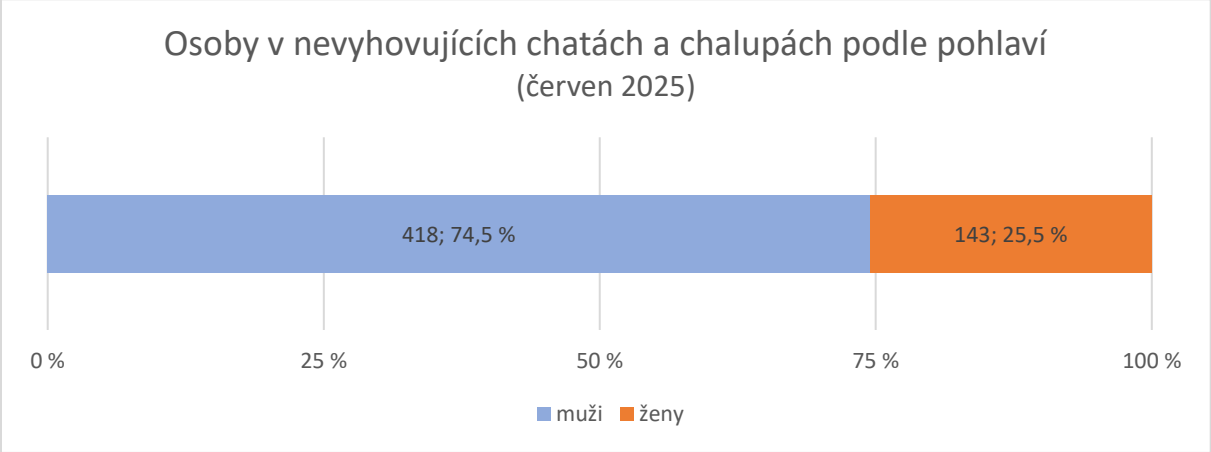

Většinu osob v nevyhovujících chatách a chalupách tvoří muži, kteří představují téměř tři čtvrtiny (74,5 %). Ženy jsou v tomto typu bydlení zastoupeny pouze čtvrtinou (25,5 %). Následující graf zobrazuje desetileté věkové skupiny dle pohlaví.

Graf 124: Věková pyramida osob v nevyhovujících chatách a chalupách (N = 149; podrobná data), červen 2025

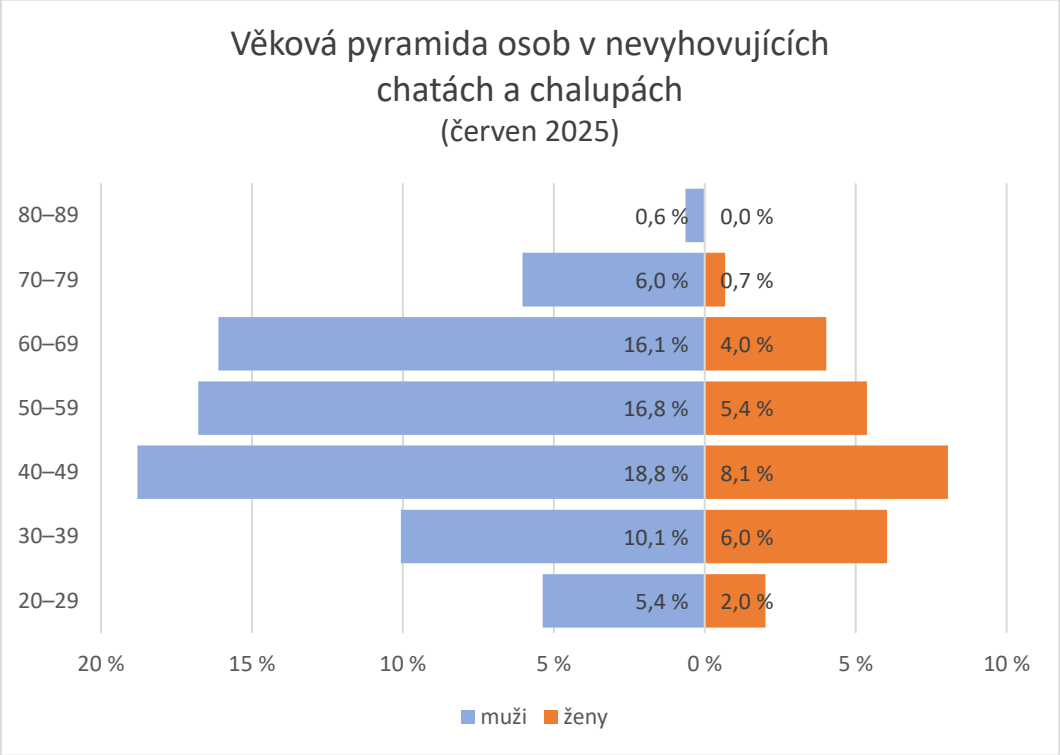

Ve všech věkových kategoriích převažuje zastoupení mužů. **Nejpočetnější věkovou skupinou jsou osoby ve věku 40–49 let, které tvoří více než čtvrtinu** (26,9 %) všech osob v nevyhovujících chatách a chalupách. V této věkové skupině převládá podíl mužů o 10,7 %. Osoby ve věku 50–59 let představují více než pětinu (22,2 %), podobný podíl tvoří také osoby ve věku 60–69 let (20,1 %).

Mladí dospělí ve věku 20–29 let představují 7,4 %, i v této věkové kategorii převažují muži (o 3,4 %). Osoby ve věku 30–39 let tvoří 16,1 % všech osob žijících v nevyhovujících chatách a chalupách.

Nejméně zastoupenými jsou osoby ve věku 70 let a více. Osoby ve věku 70–79 let představují 6,7 % a osoby starší 79 let představují pouze 0,6 % osob. V poslední věkové skupině jsou pouze muži, ženy starší 79 let v nevyhovujících chatách a chalupách nežijí.

Nejmladší osobě žijící v tomto typu bydlení je 21 let, nejstarší sečtené ženě je 69 let a nejstaršímu muži 84 let. **Průměrný věk osob v nevyhovujících chatách a chalupách je 49,2 roku a medián činí 49 let**.

Počty osob podle doby strávené v nevyhovující chatě nebo chalupě

Dalším sledovaným údajem byla doba strávená v konkrétní nevyhovující chatě či chalupě. Délku pobytu jsme rozdělili do čtyř kategorií.

Graf 125: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu (N = 561; modelovaná data), červen 2025

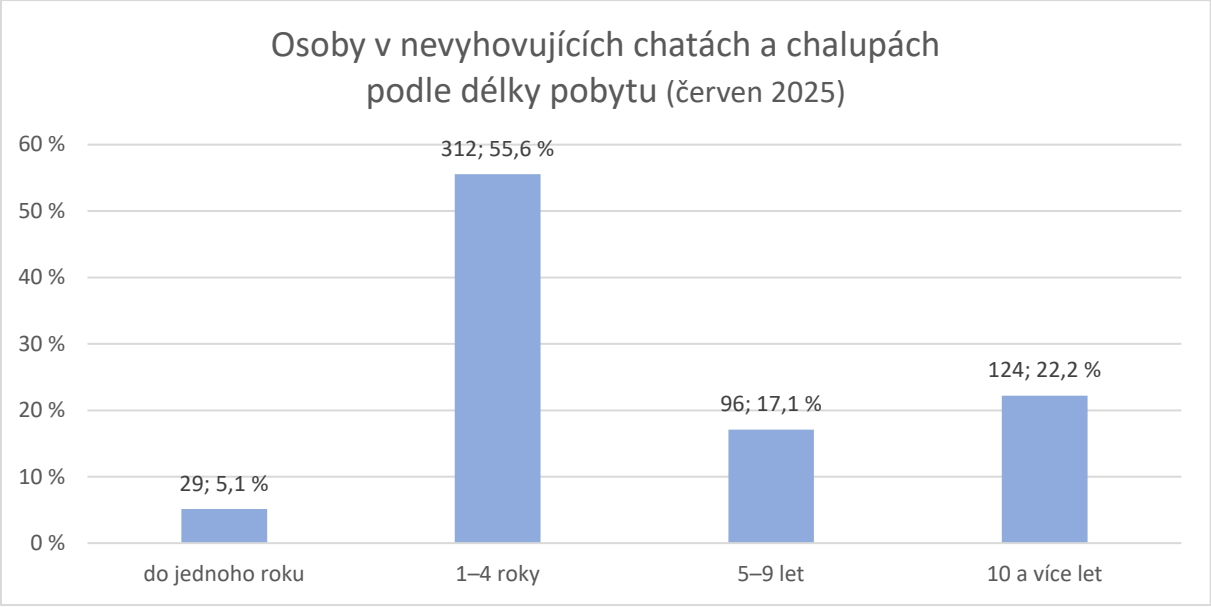

Nejvíce osob žije v nevyhovujících chatách či chalupách po dobu 1–4 roky, a to více než polovina (55,6 %). Téměř čtvrtina osob (22,2 %) žije v nevyhovujících chatách či chalupách dlouhodobě, tedy 10 a více let. Necelá pětina osob (17,1 %) žije v tomto typu bydlení po dobu 5–9 let. Nejmenší skupinu tvoří osoby, které se v tomto typu bydlení nacházejí kratší dobu než jeden rok, jejich podíl je 5,1 %.

Graf 126: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 149; podrobná data), červen 2025

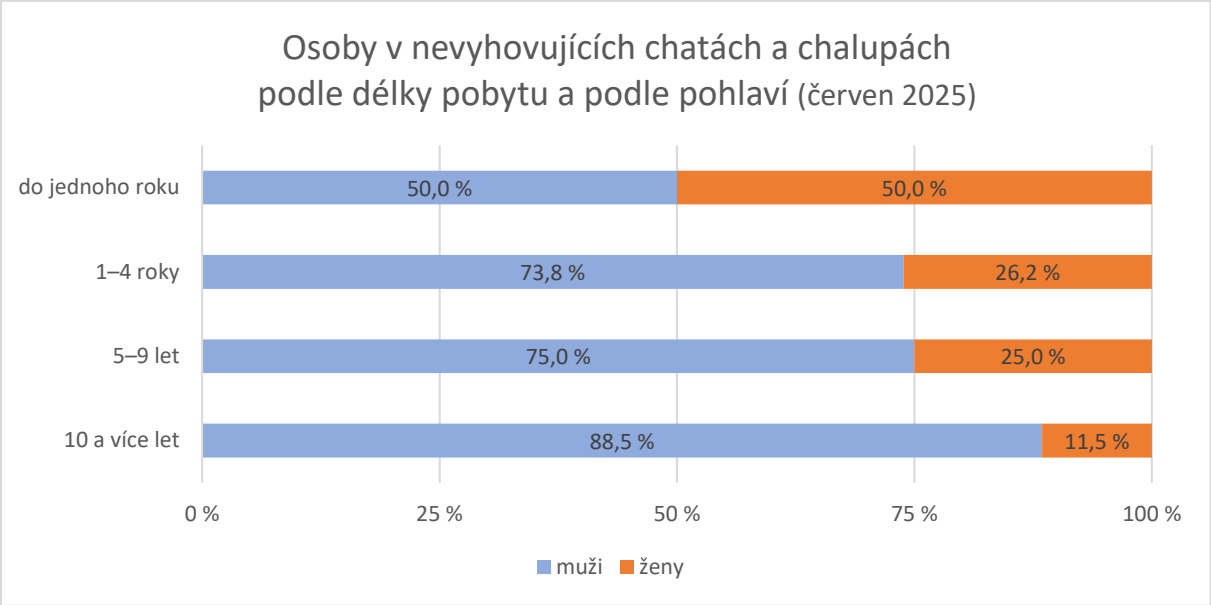

Téměř ve všech stanovených intervalech doby strávené v nevyhovujících chatách či chalupách je **vyšší podíl mužů než žen**. Ženy mezi těmi, kteří v nevyhovujících chatách nebo chalupách žijí méně než rok, představují polovinu, stejně jako muži. Po dobu 1–4 roky žije v nevhodném bydlení 73,8 % mužů a 26,2 % žen. Vysoký podíl mužů je rovněž mezi osobami žijícími v nevyhovujících chatách či chalupách po dobu 5–9 let, jedná se o 75,0 % osob, zatímco ženy představují zbylých 25,0 %. V případě dlouhodobého pobytu (10 a více let) v nevyhovujících chatách či chalupách převažují rovněž muži (88,5 %).

Graf 127: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu a podle věkových kategorií (N = 149; podrobná data), červen 2025

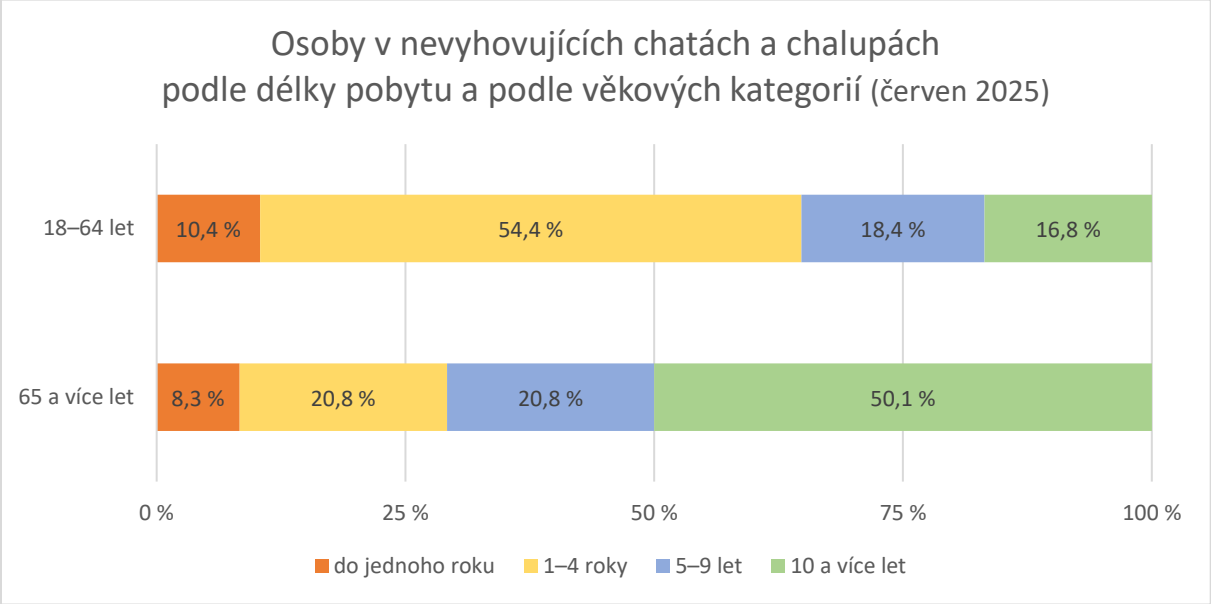

S **rostoucím věkem roste podíl osob, které v nevyhovujících objektech žijí dlouhodobě, zatímco krátkodobý pobyt je častější u mladších osob**. **Ve věkové kategorii 18–64 let** představují více než polovinu osoby, které v nevyhovujících chatách a chalupách žijí **1–4 roky** (54,4 %). Necelá pětina (18,4 %) zde pobývá 5–9 let a obdobný podíl (16,8 %) žije v těchto podmínkách 10 a více let. Kratší dobu než jeden rok zde žije 10,4 % osob v produktivním věku.

U osob ve věkové kategorii 65 a více let je patrná výrazná tendence k **dlouhodobému pobytu**. Polovina seniorů (50,1 %) žije v nevyhovujících chatách a chalupách 10 a více let, zatímco po dobu 5–9 let zde žije přibližně pětina (20,8 %) a stejný podíl osob (20,8 %) setrvává v těchto podmínkách 1–4 roky. Relativně nejmenší skupinu tvoří senioři, kteří v nevyhovujícím bydlení žijí dobu kratší než rok (8,3 %).

Rozdělení domácností v nevyhovujících chatách a chalupách

Jak je uvedeno výše, osoby v nevyhovujících chatách a chalupách žijí ve **448 domácnostech**. **Většinu představují jednočlenné domácnosti**, které tvoří **77,3 %** všech domácností v nevyhovujících chatách a chalupách. **Vícečlenné domácnosti tvoří méně než čtvrtinu** všech domácností (**22,7 %**). V nevyhovujících chatách a chalupách se dle sčítání **nevyskytují domácnosti s dětmi**.

Graf 128: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle pohlaví a typu domácnosti (N = 149; podrobná data), červen 2025

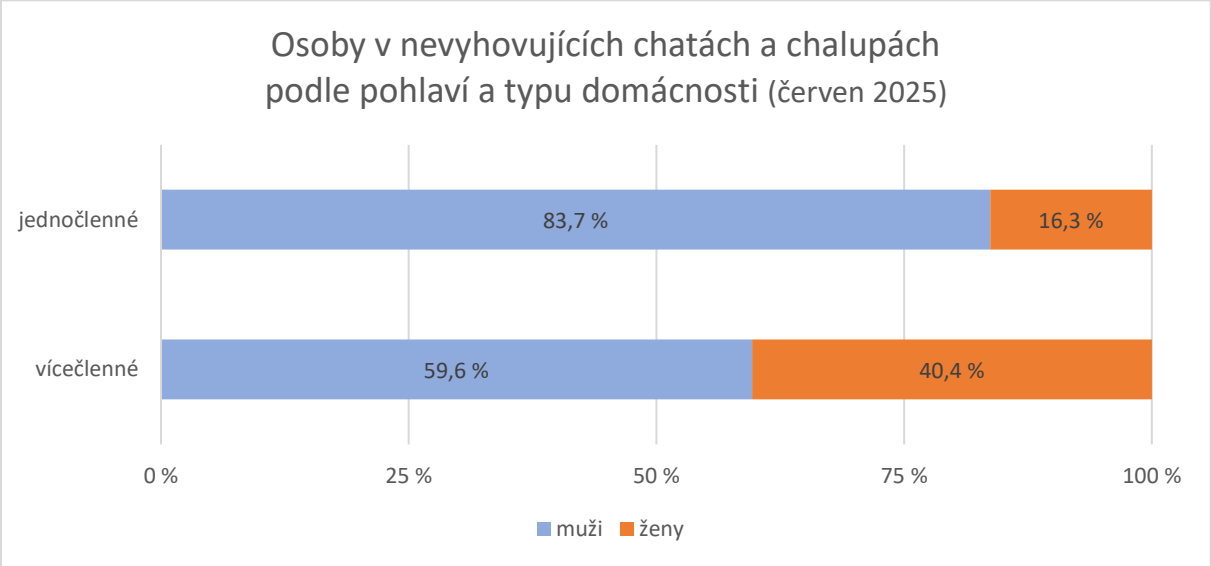

Jednočlenné domácnosti tvoří z většiny muži, a to z 83,7 %, zatímco samostatně žijících žen v nevyhovujících chatách a chalupách je 16,3 %. **Muži převažují také ve vícečlenných domácnostech**, kde představují téměř tři pětiny (59,6 %), ženy tvoří více než dvě pětiny (40,4 %).

Graf 129: Domácnosti v nevyhovujících chatách a chalupách podle počtu členů (N = 119; podrobná data), červen 2025

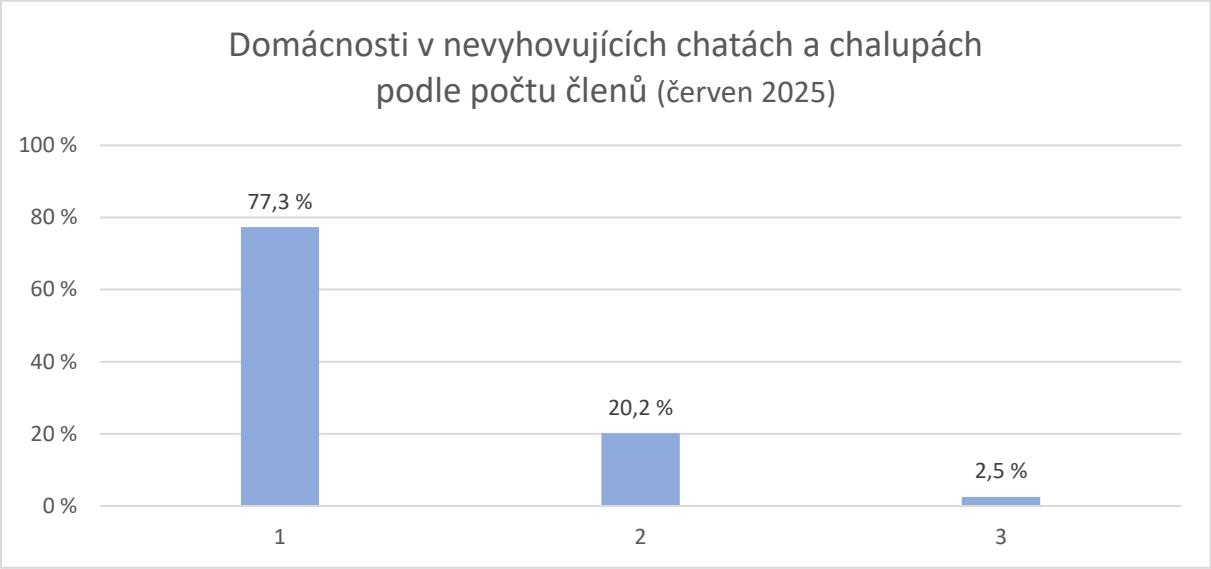

Převážnou většinu domácností tvoří jednočlenné domácnosti, které představují 77,3 % všech domácností. **Pětinu (20,2 %) tvoří dvoučlenné domácnosti**. Tříčlenné domácnosti se vyskytují jen zřídka, jejich podíl činí 2,5 %.

Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle typu bydlení

Následující graf zobrazuje počty osob podle typu bydlení.

Graf 130: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle typu bydlení (N = 561; modelovaná data), červen 2025

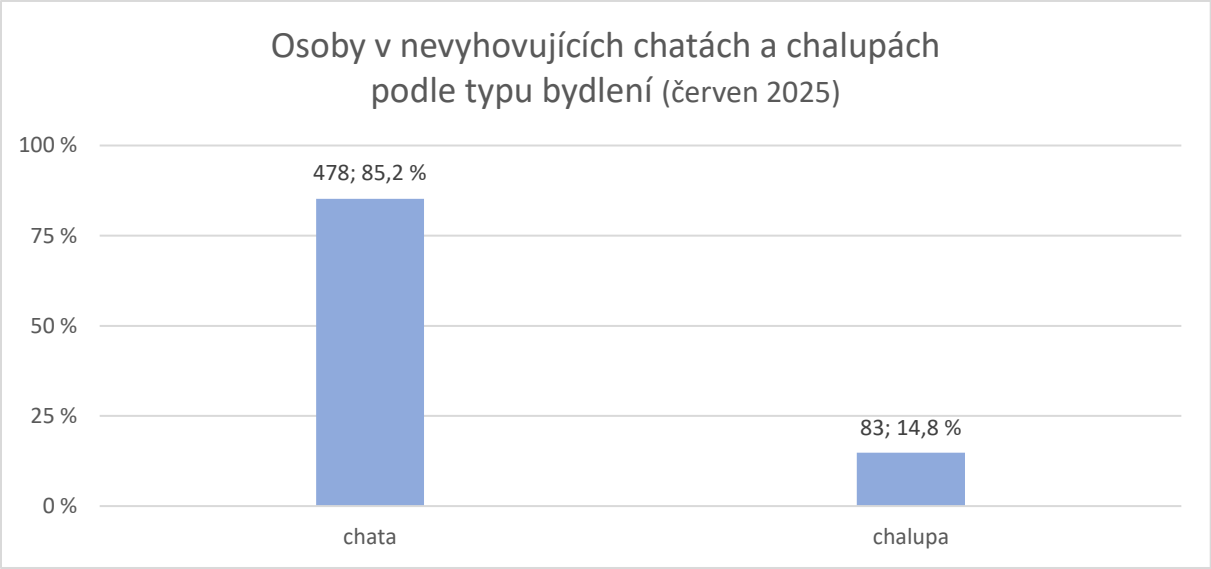

Z grafu je patrné, že **většina osob žije v nevyhovujících chatách**, jedná se o 478 osob (**85,2 %**). V nevyhovujících **chalupách** pak žije pouze **14,8 % osob (83)**.

Data korespondují s daty ze *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022), kdy v nevyhovujících chatách žilo 458 osob. Nevyhovující chalupy nebyly předmětem tehdejšího censu.

Graf 131: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle typu bydlení a věkových kategorií (N = 149; podrobná data), červen 2025

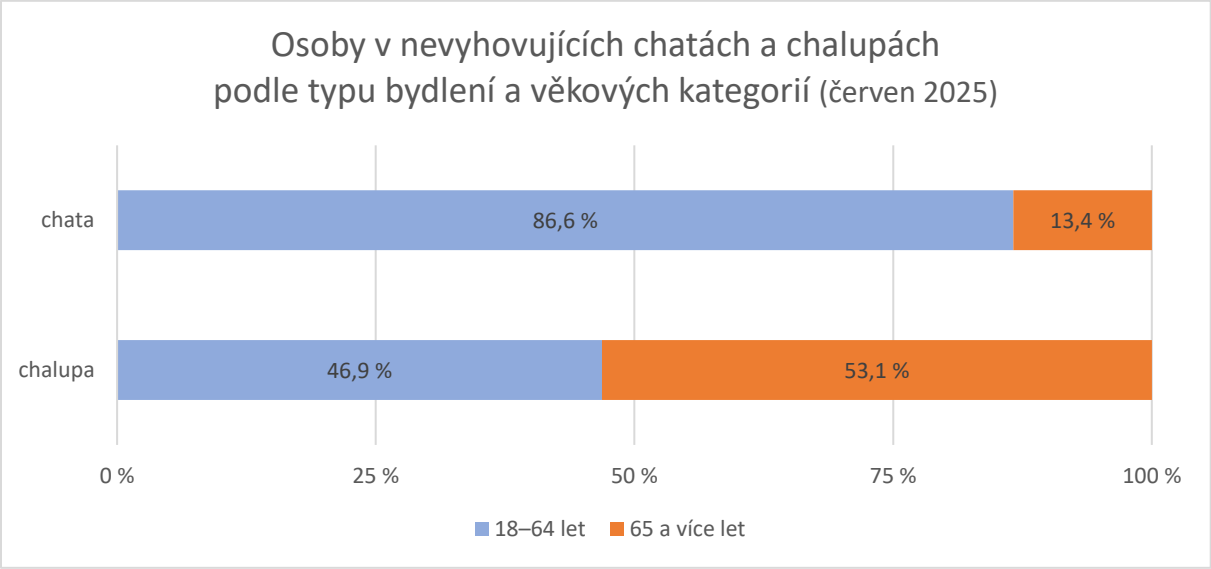

V nevyhovujících **chatách převažují osoby ve věku 18–64 let**, které tvoří 86,6 % všech obyvatel těchto objektů. Osoby starší 65 let zde představují pouze 13,4 %. Naopak v **chalupách** je situace odlišná – **větší podíl zde tvoří senioři ve věku 65 let a více** (53,1 %), zatímco osoby ve věku 18–64 let představují 46,9 %.

A.3.3. Osoby žijících v přelidněných bytech

Osoby žijící v přelidněných bytech jsou samostatnou subkategorií ETHOS, která náleží do koncepční kategorie Nevyhovující bydlení. Zároveň platí, že s jednotlivými subkategoriemi nevyhovujícího bydlení je úzce provázaná. Největší překryv lze pozorovat se subkategorií bydlení v nevhodných bytech v bytových domech. Dále lze předpokládat, že určitý počet domácností může spadat i pod jiné kategorie reprezentující hrozbu ztráty bydlení – především se jedná o přechodné bydlení u příbuzných a přátel, kde je přelidnění jedním z indikátorů nedobrovolnosti soužití s příbuznými a přáteli.

A.3.3.1. Metodologie

Zásadním zdrojem pro stanovení počtu osob žijících v přelidněných bytech je **Sčítání lidí, domů a bytů z března 2021,** jehož výsledky byly poskytnuty Českým statistickým úřadem v úrovni domácností. Hranice, kdy je byt považován za přelidněný, je méně než 8 m^2 na osobu. Výhodou tohoto zdroje je jeho úplnost, která plyne ze samotné podstaty censu, na druhé straně se však jedná o více než čtyři roky stará data. Proto byl na základě konzultace s experty na tuto problematiku stanoven interval spolehlivosti ±5 %.

Obyvatelé přelidněných bytů s velkou pravděpodobností spadají i do jiných subkategorií bytové nouze. Jedná se především o funkčně nevyhovující bydlení, které bylo sčítáno terénně (viz kapitolu Osoby v nevyhovujících bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osob žijících se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích). V rámci sčítání této subkategorie bylo zjišťováno, zda se jedná o přelidněné bydlení. Pro toto sčítání se vycházelo z mírně odlišné definice přelidněnosti bytů, která vychází ze **Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace k zákonu**

o podpoře bydlení (RIA, 2023), a která je znázorněna v tabulce níže. Tato metoda stanovuje přelidnění na základě počtu osob a počtu obytných místností sčítaného bytu a byla tak lépe aplikovatelná v terénu.

Na základě zjištění počtu přelidněných bytů v rámci čítání funkčně nevyhovujícího bydlení bylo možné zjistit teoretický překryv obou subkategorií, což je zásadní při stanovení celkového počtu osob v bytové nouzi.

Tabulka 34: Přiměřenost bytu s ohledem na velikost domácnosti podle počtu obytných místností v bytě

počet obytných místností	**počet osob v bytě**							
	1	**2**	**3**	**4**	**5 až 6**	**7 až 8**	**9 až 12**	**13 a více**
1	standard	standard	minimální standard	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**
2	standard	standard	standard	minimální standard	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**
3	nadstandard	standard	standard	standard	minimální standard	**přelidněný**	**přelidněný**	**přelidněný**
4	nadstandard	nadstandard	nadstandard	standard	standard	minimální standard	**přelidněný**	**přelidněný**
5	nadstandard	nadstandard	nadstandard	nadstandard	standard	standard	minimální standard	**přelidněný**

Zdroj: Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení (2023)

A.3.3.2. Zjištění

Uvedená čísla pocházejí z dat ze Sčítání lidu, domů a bytů v roce 2021. Počet osob v přelidněných bytech s méně než 8 m² na osobu činí **37 472 osob** (interval spolehlivosti ±5 %; od 35 589 do 39 346 osob). Tyto osoby obývají **7 983 bytů**. Celkem tyto byty obývá **8 729 domácností**. Naprostá většina domácností obývajících tyto byty je vícečlenná (97,8 %; 8 533), počet jednočlenných domácností je v této kategorii velmi malý (2,2 %; 196). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi téměř tři čtvrtiny (71,7 %; 6 117 domácností). Průměrný počet osob v domácnosti je 4,3 osoby. **Početnější domácnosti (průměrně 4,8 osoby) jsou v Karlovarském a Ústeckém kraji.** Nejméně početné domácnosti (průměrně 3,9 osoby) jsou pak v hl. m. Praha.

V průměru jeden přelidněný byt obývá 4,7 osoby. Nejvíce osob žijících v přelidněných bytech je ve Středočeském kraji (4 925 osob) a více než 4 tisíce osob zaznamenáváme i v kraji Moravskoslezském (4 203 osob), Ústeckém (4 102 osob) a Jihomoravském (4 037 osob). Nejmenší počet těchto osob žije v Karlovarském kraji (1 565 osob), avšak jak naznačuje níže uvedená mapa, jedná se o jedno z území, kde je podíl osob žijících v přelidněných bytech na celkovém počtu obyvatel kraje největší. Vyšší koncentrace osob v přelidněných bytech lze pozorovat ještě v Ústeckém a Libereckém kraji. Celkově jsou pak tyto osoby koncentrovány v periferních oblastech, a to nejen při hranicích státu, ale i v prostoru hranic krajů (Bruntálsko, Svitavsko, Valašsko). Naopak ve velkých městech se tento fenomén vyskytuje relativně méně, výjimkami jsou Karlovy Vary a Ústí nad Labem.

Tabulka 35: Počty přelidněných bytů a domácností podle krajů, březen 2021

kraj	počet obydlených bytů	počet hospodařících domácností	počet osob	průměrný počet osob v domácnosti
hl. m. Praha	671	753	2 912	3,9
Jihočeský kraj	463	498	2 124	4,3
Jihomoravský kraj	913	1 008	4 037	4,0
Karlovarský kraj	308	323	1 565	4,8
Kraj Vysočina	359	412	1 685	4,1
Královéhradecký kraj	395	415	1 776	4,3
Liberecký kraj	410	457	1 979	4,3
Moravskoslezský kraj	822	907	4 203	4,6
Olomoucký kraj	447	493	2 121	4,3
Pardubický kraj	404	426	1 881	4,4
Plzeňský kraj	439	480	1 903	4,0
Středočeský kraj	1 090	1 176	4 925	4,2
Ústecký kraj	770	854	4 102	4,8
Zlínský kraj	492	527	2 259	4,3
celkem	7 983	8 729	37 472	4,3

Zdroj: ČSÚ, SLDB 2021

Mapa 25: Mapa počtu osob v přelidněných bytech v krajích, březen 2021

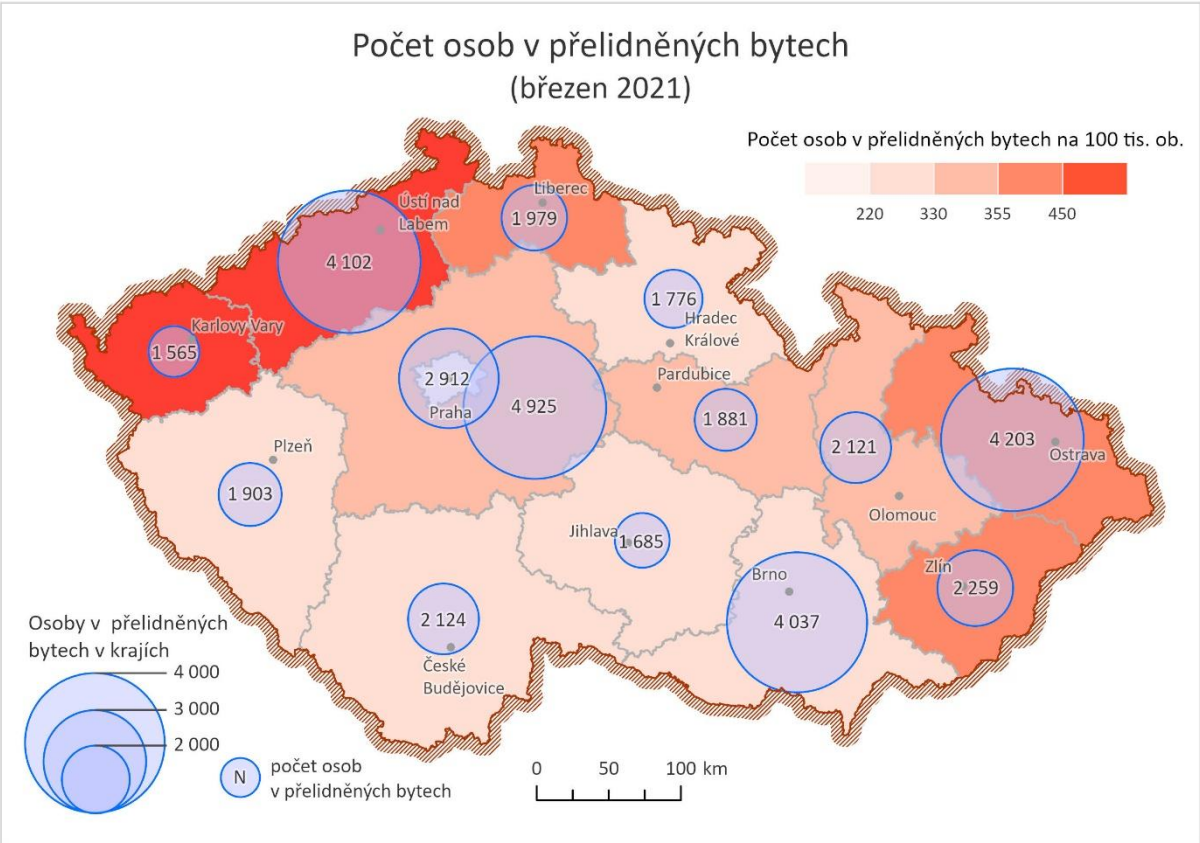

Mapa 26: Mapa počtu osob v přelidněných bytech v SO ORP, březen 2021

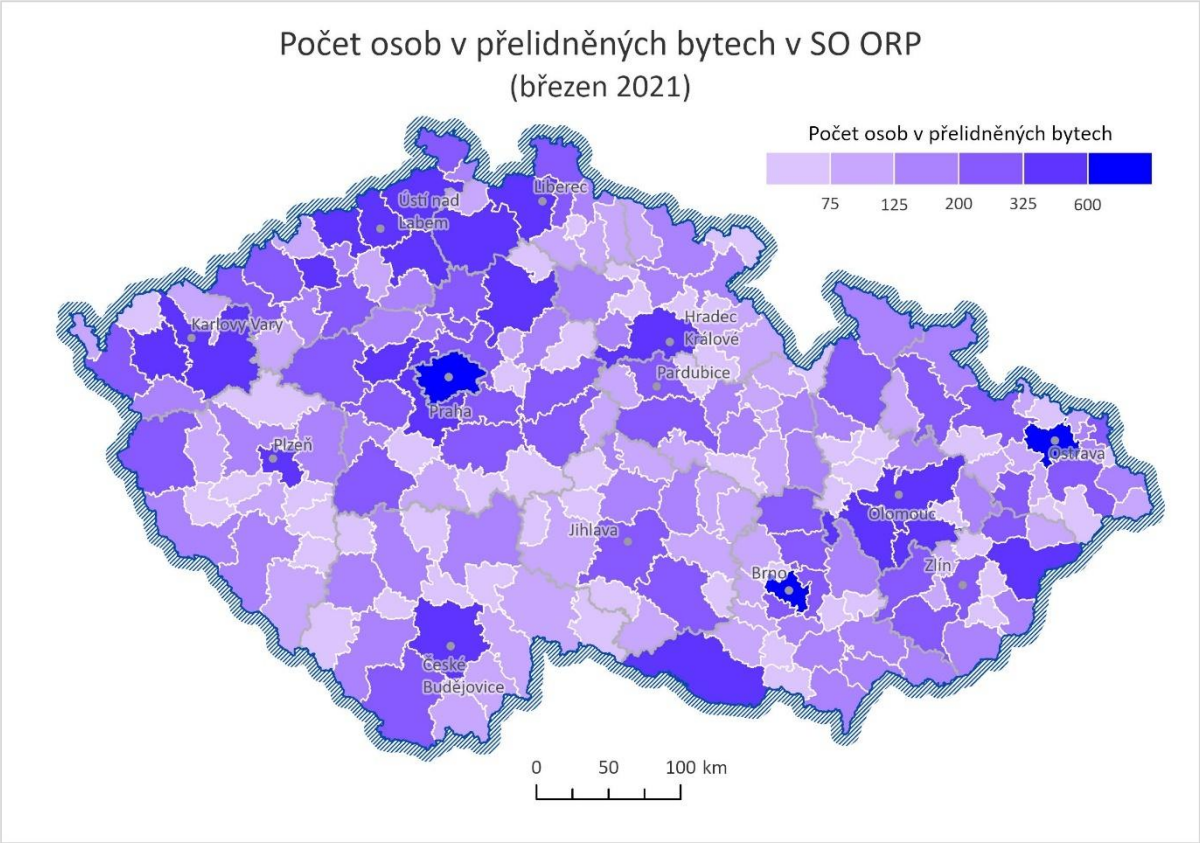

Graf 132: Osoby v přelidněných bytech podle věkových kategorií (N = 37 472), březen 2021

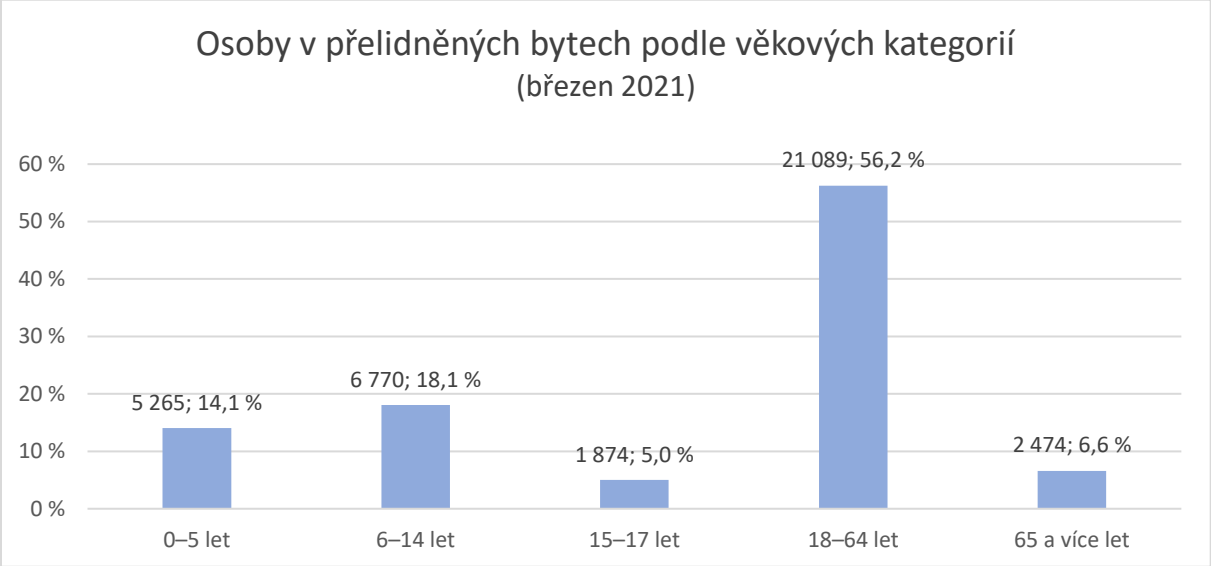

Poskytnutá data neumožňují bližší pohled na složení osob v přelidněném bydlení dle pohlaví, z hlediska věku jsou nejpočetnější skupinou dospělé osoby v produktivním věku (18–64 let), kterých je 21 089 (56,2 %). Vzhledem k tomu, že většinu domácností v přelidněných bytech tvoří početné rodiny s dětmi, přesahuje podíl dětí do 18 let přibližně jednu třetinu osob (13 909 dětí; 37,2 %). Podíl osob starších 65 let dosahuje 6,6 % (2 474 osob).

Graf 133: Osoby v přelidněných bytech podle kraje a věkových kategorií (N = 37 472), březen 2021

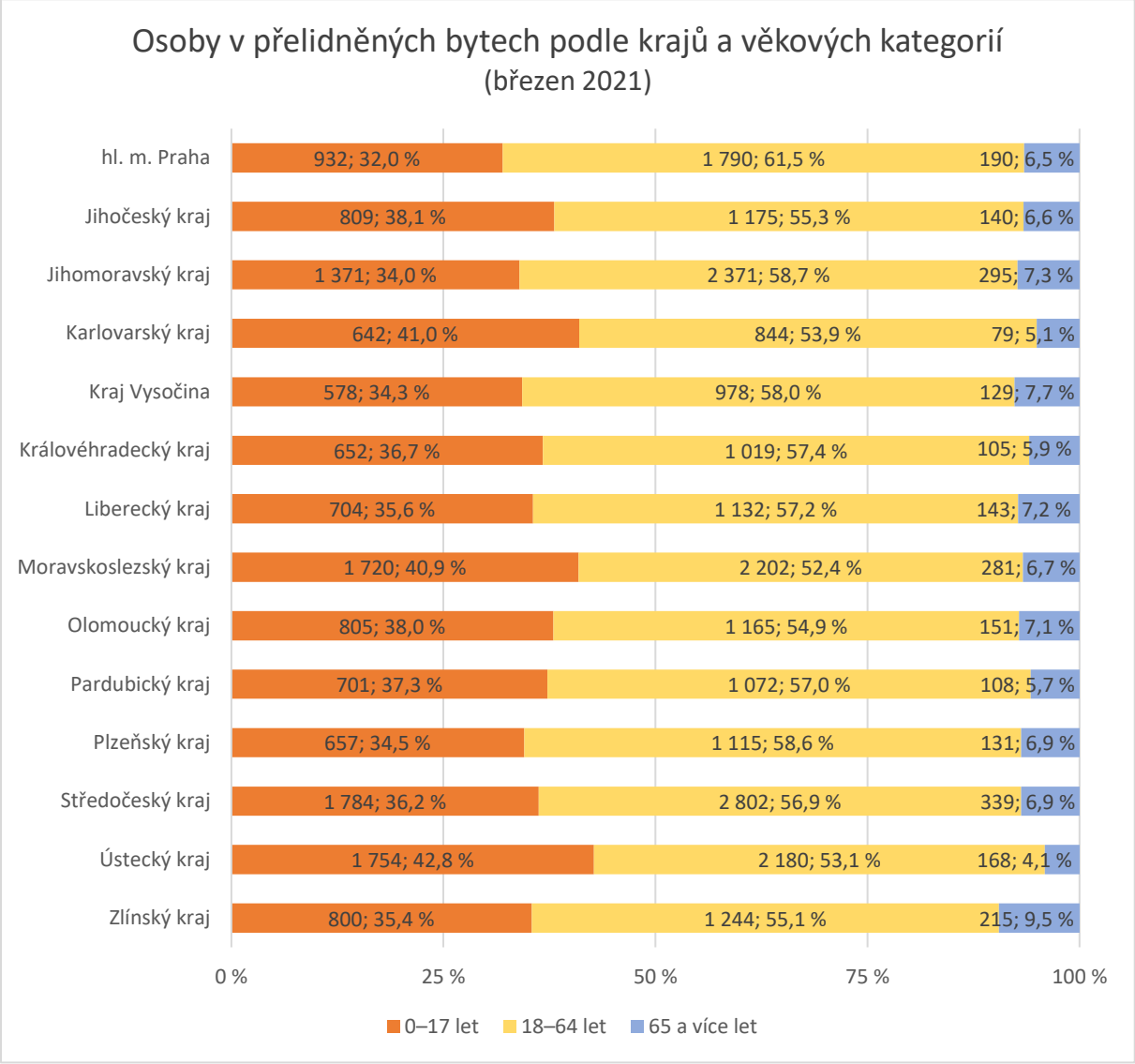

Nejvyšší podíl dětí (0–17 let) žijících v přelidněných bytech je v Ústeckém (42,8 %), Karlovarském (41,0 %) a Moravskoslezském kraji (40,9 %). Nejnižší podíl dětí je v hl. městě Praha (32,0 %), který má nejvyšší podíl osob v produktivním věku (61,5 %). Nejvyšší podíl dospělých (18–64 let) má hl. m. Praha (61,5 %), naopak nejnižší Karlovarský kraj (53,9 %). U seniorů (65 a více let) je podíl nejvyšší ve Zlínském kraji (9,5 %) a nejnižší v Karlovarském kraji (5,1 %).

Graf 134: Přelidněné byty podle velikosti podlahové plochy a počtu osob v nich bydlících (N = 37 472), březen 2021

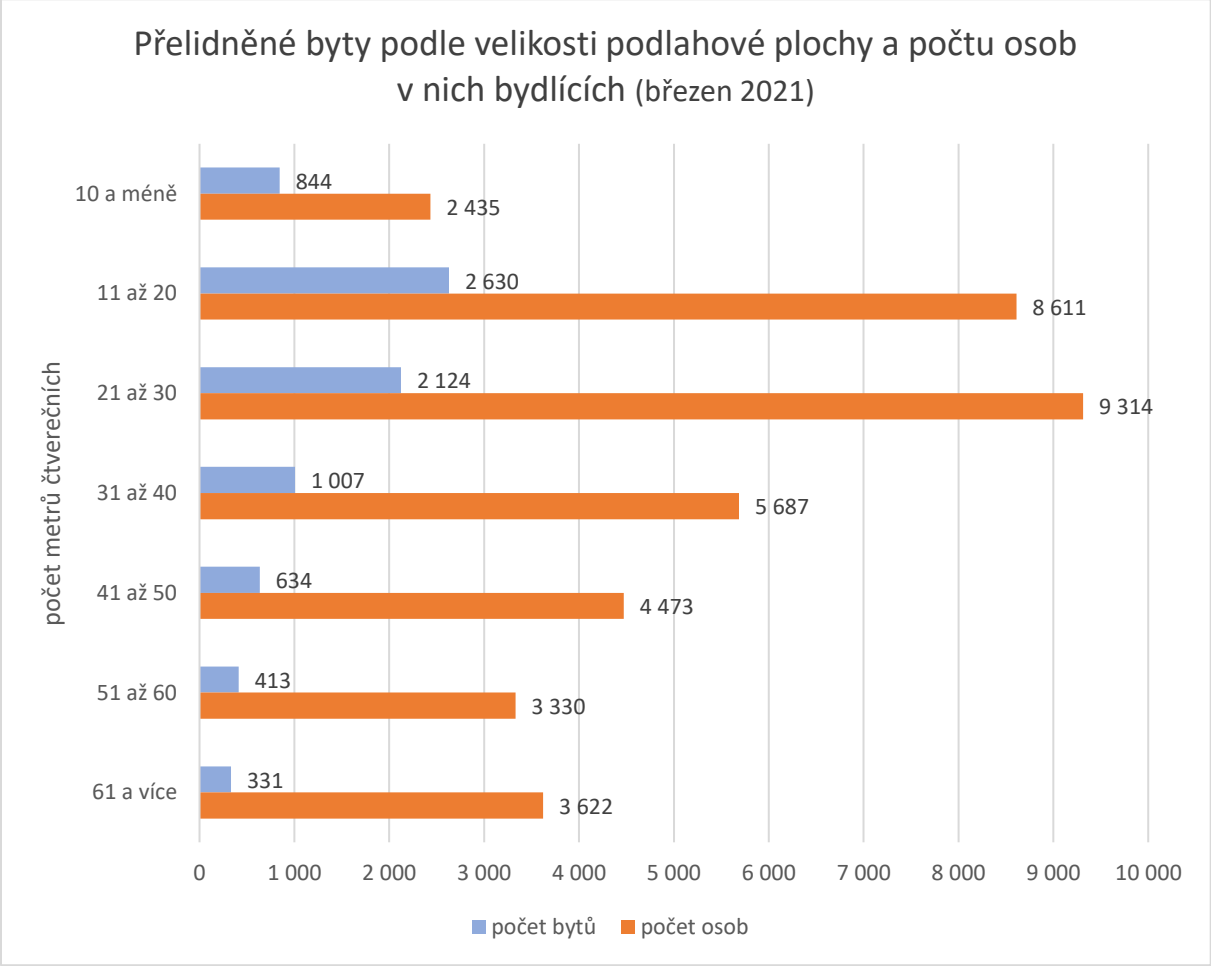

Překryv osob v přelidněném bydlení s osobami bydlícími ve funkčně nevyhovujících bytech

V rámci terénního sčítání osob v nevhodných bytech bylo zjišťováno i přelidnění. Na základě získaných dat lze konstatovat, že **více než pětina domácností žijících ve funkčně nevyhovujícím bydlení (23,6 %) zároveň trpí extrémním přelidněním**. Vztaženo k modelovanému počtu osob v obou kategoriích nevhodného bydlení by **ve funkčně nevyhovujícím a zároveň přelidněném bydlení mělo žít přibližně 1 109 domácností s 6 225 osobami. Průměrný počet členů domácností v přelidněných bytech je 5,6 osoby.**

Tabulka 36: Srovnání podílu přelidněných bytů ve funkčně nevyhovujících bytech a počtů domácností a osob tyto byty obývající při sčítáních v roce 2022 a 2025 (N v roce 2022 = 543; N v roce 2025 = 4 298; data za byty), květen 2022 a červen 2025

rok sčítání	podíl přelidněných bytů	počet domácností	počet osob	průměrný počet osob v domácnosti
2022	22,7 %	957	3 636	5,6
2025	23,6 %	1 109	6 225	3,8

Zdroj: Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS (2022); vlastní sčítání 2025

Pro srovnání jsou uvedeny údaje ze sčítání z roku 2022, kdy byl v rámci kategorie funkčně nevyhovujících bytů zjištěn nižší, stále však velmi podobný podíl přelidněných bytů (22,7 %). Po přepočtu k celkovému počtu domácností se ale jednalo o menší počet domácností (957), přičemž ty nebyly tak početné jako v tomto sčítání (průměrně 3,8 osoby). Tento rozdíl je patrně způsoben metodologicky, neboť ve sčítání v roce 2022 byla zjišťována konkrétní plocha bytu a přelidnění bylo vypočteno (za přelidněné byly označeny byty s méně než 8 m^2 na osobu). V tomto sčítání byla přelidněnost určovaná na základě tabulky kombinující počet osob s počtem místností. Navíc záviselo na posouzení konkrétním pracovníkem sčítání (ať již z evidence nebo při terénním šetření).

Tyto osoby, které spadají do obou subkategorií, jsou v souhrnných tabulkách zahrnuty do zvláštní „pseudokategorie“ nevyhovujících a přelidněných bytů.

A.3.4. Souhrn – osoby v nevyhovujícím bydlení

Tabulka 37: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob v nevyhovujícím bydlení

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v nevhodných bytech a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích	osoby	0–17 let	2 990	3 150	±25 %
		18–64 let	3 340	3 442	
		65 a více let	456	453	
		celkem	13 831		
	domácnosti	celkem	4 245		
		s dětmi	2 024		
		single senioři	430		
		průměrný počet osob v domácnosti	3,26		
osoby se souhlasem majitele v chatách a chalupách	osoby	0–17 let	0	0	±30 %
		18–64 let	342	131	
		65 a více let	76	12	
		celkem	561		
	domácnosti	celkem	448		
		s dětmi	0		
		single senioři	71		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,25		
osoby v přelidněných bytech	osoby	0–17 let	13 909		±5 %
		18–64 let	21 089		
		65 a více let	2 474		
		celkem	37 472		
	domácnosti	celkem	8 829		
		průměrný počet osob v domácnosti	4,29		
osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech*	osoby	0–17 let	3 731		±25 %
		18–64 let	2 417		
		65 a více let	77		
		celkem	6 225		
	domácnosti	celkem	1 109		
		s dětmi	952		
		průměrný počet osob v domácnosti	5,61		

** Osoby v této „kategorii“ jsou započteny v obou dotčených souvisejících kategoriích, tedy mezi osobami v nevhodných bytech a v přelidněných bytech.*

Osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích

- Celkem se v České republice nachází **13 831 osob v nevhodném bydlení** (včetně bytů, rodinných domů, nebytových prostor a mobilních obydlí). Tyto osoby tvoří **4 246 domácností**. Podíl **jednočlenných domácností představuje bezmála třetinu** (1 310; 30,9 %), **podíl vícečlenných domácností přesahuje přibližně dvě třetiny** všech společně hospodařících domácností v nevhodném bydlení (2 936; 69,1 %). Z vícečlenných **domácností tvoří domácnosti s dětmi 68,9 %** (2 024), ve kterých se nachází **6 140 dětí** do 18 let.
    - Dle *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS* (2022) žilo v České republice celkem 4 215 domácností v nevhodném bydlení, z nichž jednočlenné domácnosti tvořily necelou pětinu (16,4 %) a vícečlenné domácnosti tvořily naprostou většinu (83,6 %). **Oproti roku 2022 se v roce 2025 výrazně zvýšil podíl jednočlenných domácností**, které nyní tvoří téměř dvojnásobný podíl oproti předchozímu sčítání.
- **Většina osob v nevhodném bydlení žije v bytech v bytových domech**, a to 11 175 osob (80,8 %). **V rodinných domech žije více než desetina osob** (1 685; 12,2 %). **Dalších 803 osob (5,8 %) obývá nebytové prostory**, jako jsou například sklepy, garáže nebo jiné prostory nepřizpůsobené k bydlení. **Nejmenší skupinu tvoří osoby žijící v mobilních obydlích**, kterých je 168 (1,2 %).
- **Počet mužů a žen v nevhodném bydlení je téměř vyrovnaný**, podíl žen je mírně vyšší než podíl mužů (o 1,8 %). Ženy jsou mezi osobami v nevhodném bydlení zastoupeny více než polovinou (50,9 %).
- **Osoby v produktivním věku 27–64 let tvoří necelé dvě pětiny** osob v nevhodném bydlení (39,0 %). **Mladých dospělých ve věku 18–26 let žije v nevhodném bydlení desetina**, tedy 1 384 osob. V nejstarší věkové kategorii, tedy mezi **osobami staršími 65 let, žije v nevhodném bydlení 909 osob (6,6 %)**. **Nejvíce zastoupenou věkovou kategorií osob v nevhodném bydlení jsou děti mladší 18 let, které celkově tvoří více než dvě pětiny osob žijících v nevhodném bydlení (44,4 %)**.
- **Průměrný věk osob v nevhodném bydlení je 28,6 roku a medián činí 23 let**. Nejmladší osoby v nevhodném bydlení nemají ani rok, nejstarší sečtené ženě je 99 let a nejstaršímu muži 90 let.
- **Nejvíce osob žije v nevhodném bydlení po dobu 1–4 let**, a to téměř polovina (49,5 %) všech osob. **Téměř čtvrtina osob (24,2 %) žije v nevhodném bydlení dlouhodobě, tedy 10 a více let**. **Po dobu 5–9 let** žije v nevhodném bydlení **téměř pětina osob** (17,6 %). Nejmenší skupinu tvoří osoby, které se v těchto podmínkách **nacházejí dobu kratší než jeden rok, jejich podíl je 8,7 %.** Tato data ukazují, že **pro téměř polovinu osob (41,8 %) je nevhodné bydlení dlouhodobým problémem trvajícím 5 a více let**.

Osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách

- V nevyhovujících chatách a chalupách žije se souhlasem majitele **561 osob ve 448 domácnostech**. Většinu představují jednočlenné domácnosti, které tvoří 77,3 %. Vícečlenné domácnosti tvoří méně než čtvrtinu všech domácností (22,7 %).
- V nevyhovujících chatách žije 478 osob (85,2 %), v nevyhovujících chalupách žije 83 osob (14,8 %).
- Většinu osob v nevyhovujících chatách a chalupách tvoří **muži**, kteří **představují téměř tři čtvrtiny** (74,5 %). **Ženy jsou v tomto typu bydlení zastoupeny pouze čtvrtinou** (25,5 %).

- V nevyhovujících chatách a chalupách **převažují osoby ve věku 27–64 let**, které tvoří 81,1 % všech zde žijících. Osoby v seniorském věku (65 let a více) představují méně než pětinu (15,5 %). Mladí dospělí ve věku 18–26 let se na tomto typu bydlení podílejí pouze 3,4 %. **Děti do 18 let se v nevyhovujících chatách a chalupách nevyskytují vůbec**.
- **Průměrný věk osob v nevyhovujících chatách a chalupách je 49,2 roku a medián činí 49 let**. Nejmladší osobě žijící v tomto typu bydlení je 21 let, nejstarší sečtené ženě je 69 let a nejstaršímu muži 84 let.
- **Více než polovina osob (55,6 %) žije v nevyhovující chatě či chalupě po dobu 1–4 let**. Téměř čtvrtina (22,2 %) v tomto typu bydlení setrvává dlouhodobě, tedy 10 a více let. Necelá pětina osob (17,1 %) zde žije 5–9 let. Nejmenší skupinu tvoří lidé, kteří se v těchto podmínkách nacházejí méně než rok, jejich podíl činí 5,1 %. **Z dat vyplývá, že téměř dvě pětiny osob (39,3 %) žijí v nevyhovujících chatách a chalupách déle než 5 let**.

Osoby žijící v přelidněných bytech

- **Počet osob v přelidněných bytech s méně než 8 m² na osobu** činí **37 472 osob** (interval spolehlivosti ±5 %; od 35 589 do 39 346 osob).
    - Tyto osoby obývají **7 983 bytů**.
        - Celkem tyto byty obývá **8 729 domácností**.
- **V průměru jeden přelidněný byt obývá 4,7 osoby. Nejvíce osob žijících v přelidněných bytech je ve Středočeském kraji (4 925 osob).**
- Podíl dětí do 18 let představuje jednu třetinu osob (13 909 dětí; 37,2 %). Podíl osob ve věku 65 a více let dosahuje 6,6 % (2 474 osob).
    - **Více než pětina domácností žijících ve funkčně nevyhovujícím bydlení (23,6 %) zároveň trpí extrémním přelidněním**, jedná se o **1 109 domácností s 6 225 osobami.**

A.4. Osoby v nejistém bydlení

Na rozdíl od předešlých kategorií bytové nouze nelze v případě nejistého bydlení realizovat fyzické terénní sčítání, neboť se jedná do jisté míry o skryté formy bytové nouze. Z tohoto důvodu je nutné ke stanovení počtu osob v těchto kategoriích přistoupit jiným způsobem. **U všech kategorií byl proveden Desk Research tématu a analýza sekundárních dat, a především konzultace s experty na problematiku bytové nouze,** případně na téma úzce související s danou subkategorií bytové nouze.

Pro účely odhadu osob v nejistém bydlení byla využita **data z výběrového šetření Životní podmínky** (SILC – Statistics on Income and Living Conditions), která jsou prostorově i metodicky konzistentní. Toto šetření provádí Český statistický úřad, který pro sekundární zpracování poskytl anonymizovaná mikrodata na úrovni domácností i osob z roku 2024. Předností tohoto výběrového šetření je možnost identifikace domácností v problematické situaci z hlediska bydlení. To je umožněno díky značnému množství detailních informací, které uvedené šetření obsahuje. Data bylo navíc možné využít v rámci sčítání ve více subkategoriích. Je třeba současně zmínit i jisté omezení tohoto šetření, které spočívá v tom, že je pro respondenty dobrovolné.[23]

V rámci sčítání osob s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami kratšími než 3 měsíce byl využit export ze statistické aplikace programu systému OKstat, kterým disponuje MPSV. V tomto exportu jsou obsaženy domácnosti, do kterých byl vyplacen příspěvek nebo doplatek na bydlení a současně i data trvání jednotlivých nájemních/podnájemních smluv.

Data k domácímu násilí jsou ve srovnání s jinými subkategoriemi vykazována a zveřejňována v ročních přehledech a byla využita v rámci zpracovávání sčítání osob ohrožených domácím násilím. Další sledovaná data se váží k počtu vykázaných násilných osob ze společného obydlí a z jeho blízkého okolí. Hlavním poskytovatelem těchto statistik je Asociace pracovníků intervenčních center. Je třeba uvést, že se jedná jen o část obětí, jelikož významný podíl obětí pomoc nikdy nevyhledá.

K podkategorii osob v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu, byla využita data o žalobách na vyklizení bytu od Oddělení justiční analýzy a statistiky Ministerstva spravedlnosti.

Existence relevantních zdrojů dat, jejich dostupnost a **jednotlivé odhady byly konzultovány s odborníky/experty z praxe**, kteří se tématem nejistého a nevyhovujícího bydlení dlouhodobě zabývají. Oslovováni byli především experti z akademické obce, státní správy a samosprávy, ale i z neziskových organizací.[24]

Dále v textu jsou řazeny podkapitoly, které se věnují jednotlivým osmi již zmíněným subkategoriím nejistého bydlení dle ETHOS. Je v nich vždy uvedena metodologie sčítání a zjištění ohledně počtu osob.

---

[23] Obyvatel vybraného bytu může šetření jednoduše odmítnout, přičemž jeho důvody mohou být různé – od nepochopení významu šetření až po obavu, že bude státní správou „odhalen“ určitý problematický aspekt užívání bytu (nevyhovující bydlení, obývání bytu bez právního důvodu apod.). V této zprávě pracujeme s předpokladem, že největší podíl odmítnutí je v extrémních polohách, tedy v domácnostech s vysokým příjmem a v domácnostech s nízkým příjmem. Proto předpokládáme, že modelace počtu domácností v nejistém bydlení na základě dat ze SILC může být podhodnocena.

[24] Jednalo se o Mgr. Jana Klusáčka z Platformy pro sociální bydlení, prof. PhDr. Jana Váného, Ph.D. z Filozofické fakulty Západočeské univerzity v Plzni, RNDr. Romana Matouška, Ph.D. z Přírodovědecké fakulty Ostravské univerzity, Mgr. Martinu Vojtíškovou, předsedkyni Asociace pracovníků intervenčních center, Ing. Václava Jonáše z Oddělení justiční analýzy a statistiky Ministerstva spravedlnosti a Ing. Jiřího Pekárka z Odboru šetření v domácnostech Českého statistického úřadu.

A.4.1. Osoby ohrožené domácím násilím

Osoby ohrožené domácím násilím jsou na národní úrovni v rámci klasifikace ETHOS vymezené jako *„osoby ohrožené domácím násilím – policejně zaznamenané případy – oběti“*. Přestože platí, že dostupná data mají omezenou validitu, jak uvádíme níže, dlouhodobé časové řady umožňují získat poměrně komplexní přehled o rozsahu tohoto jevu ve srovnání s jinými skupinami osob v nejistém bydlení.

A.4.1.1. Metodologie

Analýza počtu osob ohrožených domácím násilím vychází ze sekundárních dat, zejména z údajů Policie ČR (institut vykázání uplatňovaný od roku 2007) a Asociace pracovníků intervenčních center (APIC). Intervenční centra, zřízená podle § 60a zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách, působí v každém kraji a poskytují krátkodobou pomoc obětem domácího násilí, zprostředkovávají návazné služby a koordinují spolupráci mezi policií, sociálními službami a orgány veřejné správy.

Zásadním limitem dostupných dat je skutečnost, že zachycují pouze případy řešené v institucionální rovině, zatímco skutečný počet ohrožených osob je podstatně vyšší. Dalším problémem je nesjednocenost metodik sběru dat, která snižuje jejich porovnatelnost.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, upravuje **institut vykázání** (§ 44–§ 47). Jedná se o preventivní opatření Policie ČR, díky němuž je možné vykázat násilnou osobu ze společného obydlí a z jeho blízkého okolí na dobu 10 dní. Policie uplatňuje toto opatření od 1. ledna 2007. Vykázání je ukládáno bez ohledu na to, zda bude jednání násilné osoby v budoucnu kvalifikováno jako trestněprávní. Vykázaná osoba musí neprodleně opustit společné obydlí.[25]

Samotný odhad počtu osob ohrožených domácím násilím je založen na statistice počtu vykázaných osob, kterou lze vidět v tabulce níže. Od roku 2014 počet vykázaných osob postupně klesal až k minimu v roce 2021 (z 1 378 osob na 958 osob). Od té doby počet vykázaných osob poměrně rychle a plynule stoupal až na 1 480 osob v roce 2024. Dle vyjádření oslovených expertů má na tomto vzestupu značný podíl především osvětová činnost a změny ve výkaznictví Policie ČR. Jinými slovy: počet vykázaných osob se v čase mění, avšak celkový počet osob ohrožených domácím násilím je stabilní.

[25] Rozhodnutí o vykázání ze společného obydlí a nenavazování kontaktů s oprávněným a jeho výkonu je uvedeno i v zákonu č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím. Trestní postih projevů domácího násilí a projevů nebezpečného pronásledování (tzv. stalking), které se v souvislosti s domácím násilím objevuje, upravuje zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník. Nevymezuje, co je domácí násilí, stanovuje však, že kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí, bude potrestán odnětím svobody (na šest měsíců až čtyři léta). Vymezuje několik skutkových podstat trestných činů, pod které lze faktické domácí násilí podřadit. Závažné případy domácího násilí mezi partnery naplňují pravidelně skutkové podstaty trestných činů, nejčastěji skutkovou podstatu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1) zák. 40/2009 Sb. (Nevařil, 2020).

Graf 135: Počet vykázaných osob v letech 2014–2024

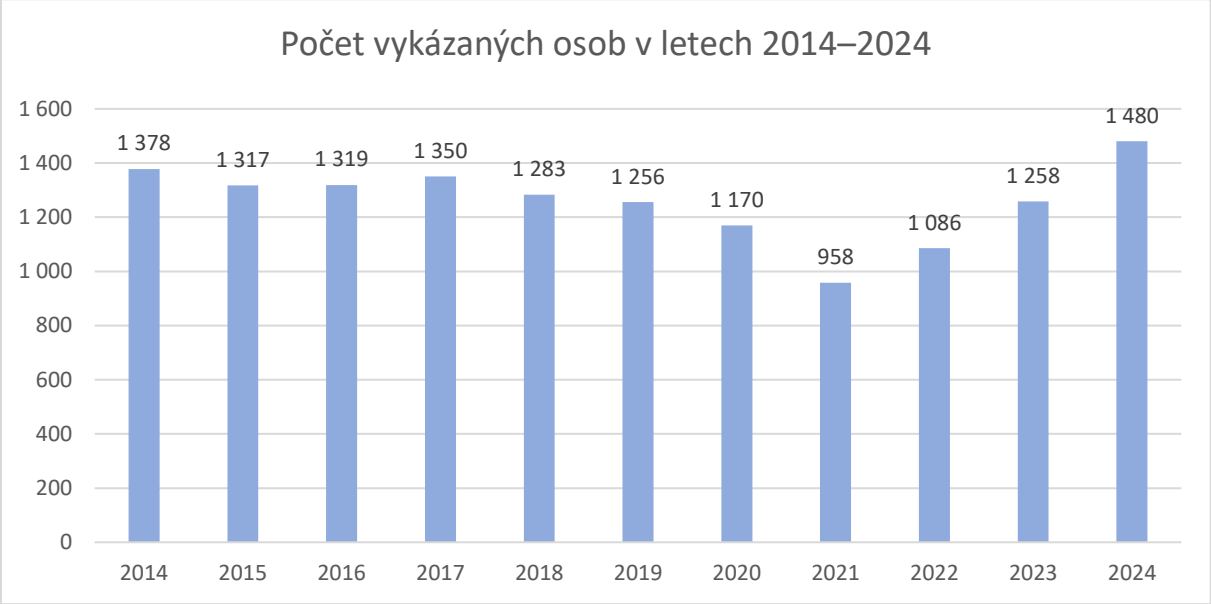

Zdroj: Asociace pracovníků intervenčních center, z. s.

V posledním sledovaném roce označila Policie ČR v rámci celkového počtu vykázání **3 141 osob za ohrožené domácím násilím (z toho bylo 1 452 dětí do 18 let, 212 mužů a 1 477 žen).** Nejčastěji se jednalo o případy násilí v soužití nezletilé dítě – rodič (934)**,** družka – druh (614) a manželé (434). Nejohroženější věkovou kategorií osob ohrožených domácím násilím byla kategorie 0–6 let (664), kategorie 27–40 let (642) a kategorie 7–11 let (420). Znamená to, že vykázané násilné osoby ohrožují v posledních letech zhruba dvojnásobek osob. Počet ohrožených osob stoupá v posledních letech rychleji než samotný počet vykázání. Z podílu ohrožených dětí lze dovodit jejich podíl na celkovém počtu ohrožených osob. V posledních pěti letech se jedná přibližně o 40 %.

Graf 136: Ohrožené osoby v rámci institutu vykázání v letech 2014–2024

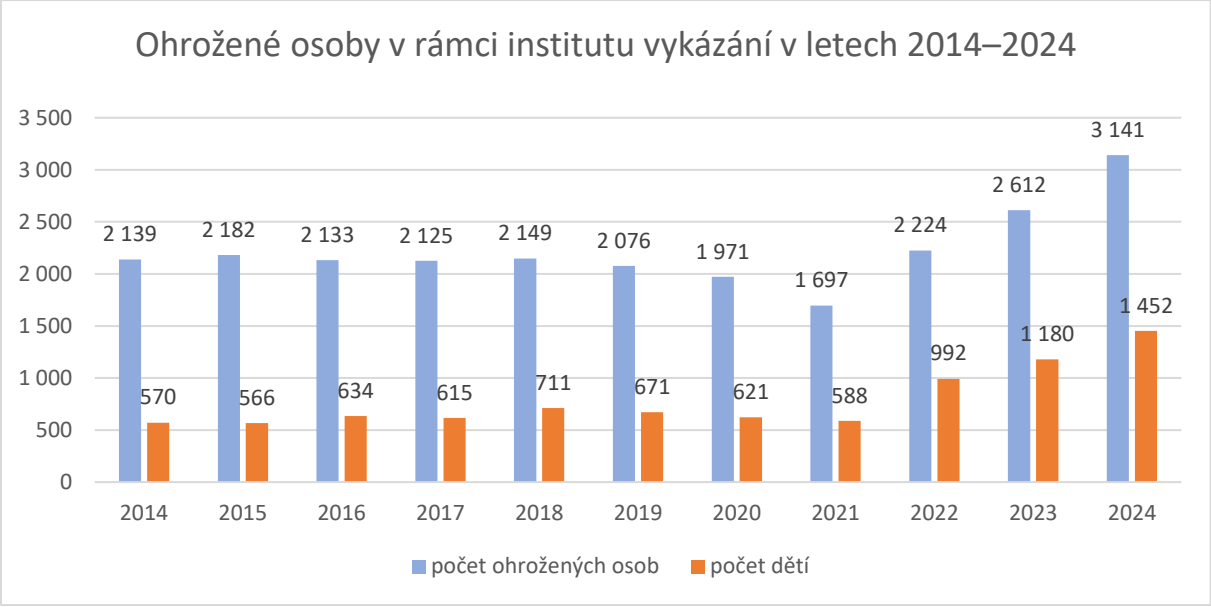

Zdroj: Asociace pracovníků intervenčních center, z. s.

Výzkum publikovaný v monografii *Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu* uvádí, že **v dospělé populaci je zastoupeno 15,5 % obětí domácího násilí.** Většinu z nich tvoří oběti násilí partnerského (12,2 %). Je zřejmé, že počet případů vykázání je pouhým zlomkem všech případů domácího násilí. Přibližně 60 % ohrožených osob odchází od násilné osoby, ve 20 % svou situaci neřeší vůbec, v 9,4 % podávají oznámení na policii a v 10 % nachází jiný způsob ochrany. (Topinka, 2016).

V rámci nízkoprahových kontaktů vyhledalo v roce 2023 pomoc intervenčních center v ČR celkem 7 474 osob ohrožených domácím násilím, z toho 6 032 žen a 490 mužů. V soužitích bylo násilnému jednání přítomno, příp. vystaveno **952 dětí.**

Vzhledem k výše zmíněným limitům jsme po konzultaci s oslovenými experty na problematiku domácího a genderově podmíněného násilí stanovili interval spolehlivosti na ±30 %.

Graf 137: Počet osob hledajících pomoc v intervenčních centrech v nízkoprahovém režimu v letech 2014–2023

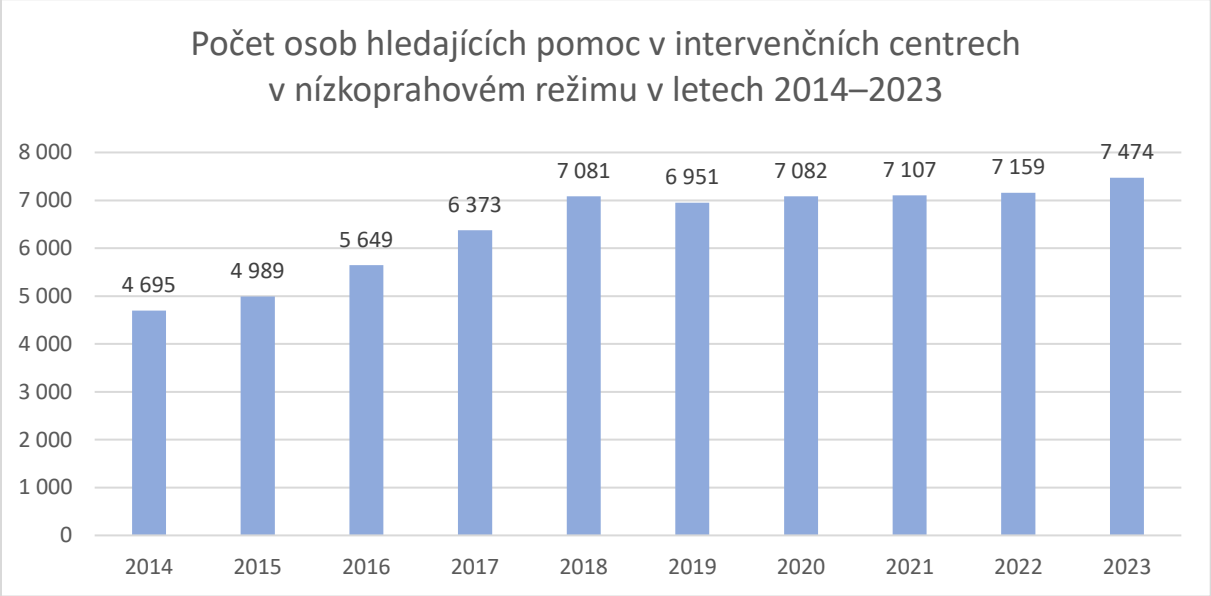

Zdroj: Asociace pracovníků intervenčních center, z. s.

A.4.1.2. Zjištění

Ročně dochází k přibližně 1 500 případů vykázání, které se dotýká přibližně dvojnásobku osob (na jedno vykázání připadá 2,1 ohrožené osoby). Přibližně polovinu domácností představují domácnosti s nezletilými dětmi. Osob ohrožených domácím násilím, které se obracejí na intervenční centra, je ročně až třikrát více. Pokud tento poměr (1 vykázání na 3 nízkoprahové kontakty intervenčních center), který vyjadřuje vztah mezi počtem vykázání a počtem potenciálních násilných skutků, **pak dospějeme ke střední hodnotě odhadu 9 500 osob žijících ve 4 500 domácnostech,** které spadají do kategorie osob ohrožených domácích násilím tak, jak byly operacionalizovány ve vztahu k bytové nouzi (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 7 000–11 650 osob žijících ve 3 330–5 550 domácnostech). Na jednu domácnost tak vychází přibližně 2,1 osoby.

Zhruba 40 % osob ohrožených domácím násilím mohou být děti do 18 let (3 800 dětí). Seniorů budou dle statistiky ohrožených osob v rámci institutu vykázání nižší stovky. Je nutno brát v potaz, že uvedený odhad vychází jen ze zachycených případů domácího násilí intervenčními centry a Policí ČR.

V roce 2022 činil odhad počtu osob ohrožených domácím násilím 6 000 v 3 500 domácnostech.

A.4.2. Osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení

V této kapitole jsou uvedena zjištění ohledně počtu **osob přechodně žijících u příbuzných nebo přátel, protože nemají jinou možnost bydlení**. Je potřeba uvést, že počty osob přechodně bydlících u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení nejsou systematicky sledovány. Proto nezbylo než vyjít z dat, která byla vytvářena za jiným účelem, což s sebou nese omezení při jejich interpretaci.

Primárním datovým podkladem ke konstrukci odhadů se staly výsledky výběrového šetření Příjmy, výdaje a životní podmínky domácností (SILC) z roku 2024.

Podle údajů Českého statistického úřadu z šetření EU-SILC 2024 se v České republice vyskytuje přibližně **400 tisíc domácností**, které **sdílejí bydlení s příbuznými nebo přáteli**. Tyto domácnosti zahrnují celkem přibližně **650 tisíc osob**, což odpovídá přibližně **8,4 % všech domácností** v Česku.

Je však třeba zdůraznit, že uvedený údaj **zahrnuje všechny formy společného soužití domácností**, nikoli výhradně případy vynuceného sdílení bydlení z důvodu nedostatku jiných možností. Do celkového počtu jsou tedy zahrnuty i domácnosti, které žijí společně **na základě dobrovolného rozhodnutí** a **vzájemné dohody** členů společné domácnosti. Šetření SILC totiž **neobsahuje doplňující otázku**, která by umožnila rozlišit mezi dobrovolným a nedobrovolným sdílením bydlení.

Podle sdělení ČSÚ představuje **dobrovolné soužití** v datech SILC **většinový podíl** těchto případů. Typickým příkladem je **vícegenerační bydlení** v rodinném domě, kde je majitelem pouze jedna z rodin. Jde například o situace, kdy rodiče darují dům svým dětem, avšak nadále v něm bydlí, nebo kdy mladí dospělí bydlí v domě vlastněném rodiči – a to z **ekonomických, praktických či jiných důvodů**.

Z uvedeného souboru domácností lze nicméně **vyčlenit skupinu osob**, které odpovídají **subkategorii ETHOS** – tedy osoby **bez jiné možnosti bydlení**, jež **přebývají u příbuzných nebo přátel z existenční nutnosti**. Tento stav je většinou dočasný, provizorní, bydlení není podloženo smluvním vztahem a často ho provází omezení v oblasti soukromí (např. sdílení některých či všech prostor). Příkladem může být setrvání v domě nebo bytě patřícím druhému z manželů po rozvodu, bydlení mladých rodin u rodičů jednoho z partnerů, či bydlení u příbuzných nebo přátel po rozvodu nebo rozpadu faktické rodiny.

A.4.2.1. Metodologie

Pokud přijmeme premisu, že **hlavní okolností, která nutí domácnosti spadající do subkategorie ETHOS k okolnostmi vynucenému soužití s jinou domácností, je finanční nouze**, lze z dat šetření životních podmínek domácností 2024 (SILC) na základě některých proměnných modelovat počet domácností ve finanční tísni, které zároveň bydlí v nemovitosti vlastněné a obývané příbuznými či známými. Vedle toho zde působí i další faktor určující přechodnost situace a nevyhovující stav, kterým je přelidnění.

Abychom identifikovali domácnosti přechodně bydlící u příbuzných a přátel, protože nemají jinou možnost bydlení, byly z výběrového šetření SILC společně s odborníky na tuto problematiku vybrány proměnné, které tuto situaci nejlépe vystihovaly. **Za domácnost, která je přechodně okolnostmi přinucena žít u příbuzných a přátel, je pokládána taková, která splňuje současně následující podmínky:**

- Domácnost bydlí u příbuzných či známých
- Domácnost splňuje alespoň jednu z těchto podmínek postihující finanční nouzi:

    - Domácnost vychází se svými příjmy jen s velkými obtížemi
    - Domácnost si nemůže dovolit neočekávaný výdaj 15 600 Kč
    - Domácnost spadá do příjmové chudoby (60 % mediánu)
- Domácnost obývá byt s podlahovou plochou na osobu v rozmezí od 8 m^2 do 16 m^2 (pod hranicí 8 m^2 by domácnost spadala do kategorie přelidněného bydlení).

Z mikrodat byl modelován počet příslušných domácností a určena hodnota odhadu počtu osob bydlících u příbuzných a přátel. Domácnosti splňující stanovené (výše zmíněné) podmínky byly územně rozdělené podle krajů. Následně byl vypočítán podíl mezi celkovým počtem domácností a celkovým počtem vyšetřených domácností v SILC v každém kraji. Tímto způsobem byl stanoven teoretický počet domácností, které připadají na jednu domácnost z výběrového šetření SILC. Tento podíl byl využit k vypočtení modelového počtu domácností, u kterých byl předpoklad, že splňují dané podmínky. Výsledného odhadu, který představuje tzv. střední hodnotu odhadu, bylo dosaženo celkovým součtem výsledků ve všech krajích. Na základě konzultace s oslovenými experty byl stanoven interval spolehlivosti ±50 %.

A.4.2.2. Zjištění

Střední hodnota odhadu počtu **osob přechodně bydlících u příbuzných a přátel, protože nemají jinou možnost bydlení, činí 11 000 osob žijících v 5 000 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 500 až 16 500 osob žijících ve 2 500 až 7 500 domácnostech). **Průměrná velikost domácnosti je 2,2 osoby.**

Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení (RIA, 2023) čerpala z dat SILC z roku 2021 a na základě obdobné metodiky stanovila odhad počtu osob v této podkategorii na 16 000 osob v 6 000 domácnostech.

A.4.3. Osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu

Většina osob, které dostanou výpověď z nájmu, se nutně nemusí nacházet v bytové nouzi či jí být ohrožena. Pronajímatel může vypovědět nájem na dobu určitou i neurčitou s tříměsíční výpovědní dobou. Pokud nájemce zvlášť hrubě poruší své povinnosti (např. neplacení nájemného a nákladů na služby po dobu delší než tři měsíce; nenapravitelné poškozování bytu nájemcem; spáchání úmyslného trestného činu na pronajímateli, členu jeho domácnosti nebo jiné osobě bydlící v domě, nebo proti cizímu majetku v tomto domě), může dostat okamžitou výpověď.

Problematikou nájemního bydlení se zabývalo Ministerstvo pro místní rozvoj, které ve vztahu k výpovědím z nájmu zjistilo, že 96 % respondentů jejich reprezentativního šetření mezi nájemci nikdy nedostalo výpověď z nájmu, ani úřední nařízení k vyklizení bytu. **V případě výpovědi či nařízeného vystěhování byl jako nejčastější důvod uváděn dluh na nájemném, že majitel potřeboval byt pro sebe či své příbuzné, změna majitele bytu a plánovaná rekonstrukce bytu.** Z celkového počtu respondentů se tyto okolnosti týkaly 3 % nájemců, vystěhování z důvodu neplacení nájmu uvedlo 1 % z celkového počtu dotázaných respondentů, stejný podíl respondentů se týkal i vystěhování z důvodu potřeby bytu pro pronajímatele či jeho příbuzné. (MMR, 2024a, s. 16)

Pohled z druhé strany přináší šetření mezi malými pronajímateli, které zjistilo, že nejčastějším řešením vzniklého dluhu na nájmu je jeho pozdější splacení v různých časových horizontech (v řádu týdnů i let,

pokud byl stanoven splátkový kalendář). Pouze 0,6 % případů ročně pak vyústí do vyhlášení exekuce. (MMR, 2024b, s. 47.)

Základními datovými podklady byly v této subkategorii **statistiky o počtu soudních vyklizení bytů**. Data Ministerstva spravedlnosti o soudních vystěhováních indikují krajní situaci ve vztahu k výpovědím z bytu.

A.4.3.1. Metodologie

Jedním z mála relevantních zdrojů, o které se lze v této subkategorii opřít, je statistika soudních vystěhování z bytu, kterou vede Ministerstvo spravedlnosti. Jedná se o žaloby na vyklizení bytu, kde byla žalující strana úspěšná (vyhověno zcela, vyhověno zčásti, vyřízeno smírem). Tento postup navrhuje i *Metodika sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze*, ze které jsme v plné míře vycházeli (RILSA, 2023, s. 87).

Počet domácností, které byly touto žalobou dotčeny, je uveden v následujícím grafu. Z něj je patrné, že od roku 2015 počet žalob postupně klesal – pokles o více než 50 % mezi lety 2015 a 2022 (2 893 žalob v roce 2015; 1 252 žalob v roce 2022). **V současnosti tento počet stagnuje, třebaže v meziročním srovnání mezi oběma posledními roky jejich počet mírně stoupl na 1 339 úspěšných žalob v roce 2024.** Tento počet zahrnuje domácnosti, které nejenže dostaly výpověď z nájemního bydlení, ale celá situace vyústila až do soudního sporu. Tyto domácnosti se de facto již nacházejí v bytové nouzi, neboť nemají patrně možnost svou situaci řešit jinak. Domácností ohrožených vystěhováním z nájemního bytu je jistě více než těch, které byly soudně vystěhovány.

Graf 138: Počet úspěšných žalob na vyklizení bytu v letech 2015–2024

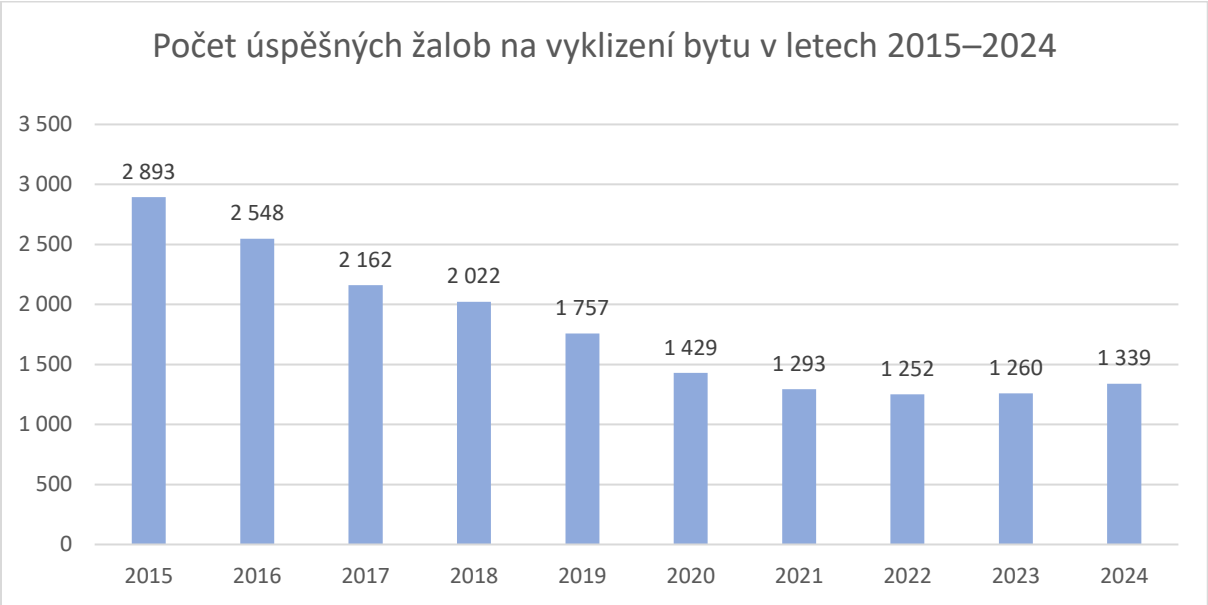

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Ve *sčítání vybraných kategorií ETHOS* v roce 2022 bylo kromě této statistiky využito i seznamů žadatelů o sociální byty několika měst. I na základě těchto dat byl stanoven počet domácností, které jsou ohroženy bytovou nouzí z důvodu výpovědi z nájmu. Z tohoto počtu poté vycházela i *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k zákonu o podpoře bydlení* publikovaná v roce 2023. **S přihlédnutím k faktu, že počet úspěšných žalob na vyklizení bytu se téměř nezměnil, vychází se z odhadu, který byl**

stanoven v roce 2022. Oslovení experti potvrdili odhad z předešlého sčítání a jen doporučili rozšířit interval spolehlivosti na ±50 %.

A.4.3.2. Zjištění

Střední hodnota odhadu počtu **osob ve výpovědi z nájemního bytu, a tím pádem ve stavu bytové nouze, je 18 500 osob žijících v 6 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 9 250 až 27 750 osob, které žijí v 3 250 až 9 750 domácnostech). Na jednu domácnost tedy vychází 2,85 osoby.

A.4.4. Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu

Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu operacionalizujeme jako **počet domácností s nesplácenými hypotékami, kterým hrozí propadnutí ve prospěch banky, nebo domácností, jímž má být nemovitost zabavena v rámci exekučního řízení z důvodu nesplácení pohledávek**.

Na tuto subkategorii bylo nahlíženo optikou finančních problémů domácností, které mohou vyústit ve ztrátu bytu. Úvěr na bydlení má v ČR 1,1 milionu osob, přičemž podíl osob, který hypotéku nezvládá splácet, se dlouhodobě pohybuje okolo 1 procenta (CNCB, 2022). Jen u části těchto tzv. nevýkonných hypotečních úvěrů hrozí propadnutí bytu bance. Například mezi koncem roku 2021 a koncem roku 2023 se na trh podle odhadů mohlo dostat přibližně 2 140 bytů. Jedná se tedy o cca 1 000 bytů, které ročně mohou propadnout bance z důvodu nesplácení hypotéky (Hypoindex, 2021). Tento počet potvrzují i data exekutorské komory ČR, která uvádí, že v roce 2024 vydala 1 310 exekučních příkazů k prodeji nemovitostí, z čehož se asi 80 % týká bytů (ostatní jsou pozemky). Ve všech případech však nelze zjistit, zda je daná nemovitost skutečně obývaná.

Domácnosti ohrožené ztrátou bytu jsou s jistou mírou zjednodušení identifikovatelné ve výběrovém šetření životní podmínky domácností (SILC). Zohledněny nebyly jen problémy se splácením hypotéky a půjček, ale i podíl výdajů na bydlení na celkových příjmech domácnosti, které mohou být v době vyšší inflace velmi zatěžující. Je však třeba zmínit, že neschopnost splácet hypotéku automaticky neznamená, že se domácnost ocitne v bytové nouzi, ale signalizuje značnou míru ohroženosti vystěhováním.

A.4.4.1. Metodologie

Jak bylo uvedeno výše, při propočtu počtu domácností ohrožených ztrátou vlastního bydlení bylo vycházeno z dat SILC. Stejně jako ve sčítání v roce 2022 byly kombinovány dva přístupy.

V prvním kroku byly pro identifikaci domácností ohrožených ztrátou bydlení použity proměnné Domácnost dluží na hypotéce a Domácnost dluží na splátkách půjček a úvěrů.

Ve druhém kroku se vycházelo z dat o příjmech a výdajích domácností, přičemž domácnost byla považována za ohroženou v situaci, kdy vydává více než 75 % svých čistých příjmů na bydlení. Tato hranice byla využita ve sčítání osob této podkategorie v roce 2022 a oslovení experti ji doporučili ponechat. Do analýzy vstupovaly pouze domácnosti, které bydlí ve vlastním nebo družstevním bytě.

Kombinací těchto dvou přístupů bylo následně určeno, které domácnosti jsou extrémně ohrožené (pokud splňovaly všechna kritéria), nebo ohrožené (pokud splnily aspoň jednu z podmínek).

Domácnosti splňující výše zmíněné podmínky byly územně rozděleny podle krajů. Následně byl vypočítán podíl mezi celkovým počtem domácností a celkovým počtem vyšetřených domácností v SILC v každém kraji. Tak byl stanoven teoretický počet domácností, které reprezentuje jedna domácnost ze SILC. Tento podíl pak byl využit k výpočtu modelového počtu domácností, které splňují dané podmínky. Výsledného odhadu, který představuje střední hodnotu, bylo dosaženo celkovým součtem výsledků ve všech krajích. Na základě analýzy domácností, které splnily dané podmínky, a jsou ohrožené tím, že po ztrátě vlastního bydlení se ocitnou v bytové nouzi, byl stanoven průměrný počet osob bydlících v jedné domácnosti, přičemž již nebylo přihlíženo ke konkrétnímu kraji. Počet osob ohrožených vystěhováním z vlastního bytu byl pak získán součinem počtu domácností a průměrným počtem členů. Po konzultaci s experty na danou problematiku jsme stanovili interval spolehlivosti, který byl určen na ±50 %.

A.4.4.2. Zjištění

Střední hodnota odhadu počtu **osob extrémně ohrožených vystěhováním z vlastního bytu činí 11 500 osob žijících v 4 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 800 až 17 400 osob žijících ve 2 250 až 6 750 domácnostech). **Průměrně je jedna domácnost tvořena 2,6 osobami.** Tyto domácnosti jsou nejen nejvíce ohrožené vystěhováním z vlastního bytu, ale vzhledem k jejich finanční tísni je i velmi vysoké riziko, že skončí v bytové nouzi.

V širším pohledu může mít velké finanční problémy dalších cca 14 000 domácností, které buď mají dluhy na hypotéce a spotřebitelských úvěrech, které nesplácí v termínu, nebo vynakládají více než 75 % svého čistého příjmu na bydlení a výdaje s ním spojené. Celkem se v tomto širším pojetí jedná o 55 000 osob žijících v 18 700 domácnostech které jsou ohrožené (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 27 500 až 82 500 osob žijících ve 9 350 až 28 050 domácnostech).

A.4.5. Osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce

Osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce nejsou klasifikací ETHOS kategorizovány, **nicméně nejistota v bydlení je u této kategorie zjevná, což řeší i *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k zákonu o podpoře bydlení*, která považuje tuto skupinu osob za součást populace v bytové nouzi**. Jako určující faktor, který byl zohledněn při identifikaci těchto osob, byla skutečnost, že daná domácnost měla během posledních dvou let minimálně trojí zkušenost s opakováním krátkodobé smlouvy s délkou trvání 3 měsíce případně méně.

Formou nejistého bydlení je situace, kdy má domácnost opakovaně nájemní nebo podnájemní smlouvu pouze na krátkou dobu. V případě smluv do 3 měsíců je adekvátní hovořit o bytové nouzi (i když i smlouvy na půl roku představují značnou nejistotu bydlení). Kvantifikace velikosti populace v bytové nouzi z důvodu extrémní nejistoty bydlení spočívající v opakování nájemních smluv na velmi krátkou dobu byla provedena na základě dat MPSV o příjemcích dávek na bydlení (příspěvku na bydlení a doplatku na bydlení) čerpajících jednu z těchto dávek (RILSA, 2023, s. 88).

A.4.5.1. Metodologie

Hlavním zdrojem informací o počtu osob s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce byla data o příjemcích dávek na bydlení z aplikace MPSV (OKsystem). **Jako hlavní kritéria**

bytové nouze byla zvolena kombinace krátké délky smlouvy a počtu opakování těchto krátkodobých smluv v rámci posledních dvou let.

Poskytnutá data obsahovala domácnosti, které poslední dva roky pobíraly jednu z dávek na bydlení (i přerušovaně). Zde byly uvedeny i počty osob do 18 let a počet osob ve věku 18 let a více.

Sečteny byly domácnosti, které v průběhu dvou let (od září 2023 do září 2025) měly minimálně 3x nájemní či podnájemní smlouvu na dobu kratší než 3 měsíce.

Po vzoru ***Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení*** **byly aplikovány ještě následující předpoklady** (RIA, s. 123)**:**

- Uvedené dávky pobírá jen 50 % domácností, které na ně mají ve skutečnosti nárok.
- Určitá část domácností s krátkodobými smlouvami spadá současně do jiných subkategorií bytové nouze. Jmenovitě do kategorie přelidněného bydlení (z 25 %) a nevyhovujících bytů (10 %). Aplikování tohoto bodu vede k tomu, že osoby z těchto překrývajících se subkategorií nejsou v této subkategorii započteny.

Výše uvedené předpoklady byly při analýze aplikovány tak, že počet domácností s opakovanými smlouvami z dat MPSV byl vynásoben koeficientem 1,3.

Z analýzy délky smluv v tréninkovém bydlení vyplynulo, že opakované nájemní a podnájemní smlouvy se týkají naprosté většiny domácností v Moravskoslezském kraji. Konkrétně jde o 1 498 domácností obývaných 3 720 osobami. Tyto domácnosti tedy spadají zároveň do subkategorie opakovaných nájemních a podnájemních smluv na dobu kratší než 3 měsíce v rámci koncepční kategorie nejistého bydlení. To znamená, že cca 50 % opakovaných nájmů v Moravskoslezském kraji se překrývá s osobami v tréninkovém bydlení. Tyto osoby jsou zahrnuty v obou příslušných kapitolách pojednávajících o daných subkategoriích. Pouze v celkových přehledových tabulkách sčítajících osoby v bytové nouzi jsou započteny pouze v subkategorii tréninkového bydlení.

Výsledná níže uvedená čísla jsou středními hodnotami odhadů. Po konzultaci s odborníky na tuto problematiku byl stanoven interval spolehlivosti na ±25 %, tedy stejný, jaký byl aplikován v *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k zákonu o podpoře bydlení.*

A.4.5.2. Zjištění

Počet osob s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce v době sčítání (2023–2025) odhadujeme na **26 128 osob** (interval spolehlivosti ±25 %; od 19 600 do 32 700 osob). Tyto osoby žijí v **9 076 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností dosahuje tří desetin (30,1 %; 2 735 domácností).

Podíl vícečlenných domácností představuje téměř sedm desetin všech společně hospodařících domácností s krátkodobými smlouvami (69,9 %; 6 341). **Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi více než čtyři pětiny (81,4 %; 5 160 domácností). V těchto domácnostech žije 11 816 (45,2 %) dětí ve věku do 18 let.**

Největší část vícečlenných domácností je tvořena dvěma osobami (20,0 % ze všech domácností), domácnosti o třech osobách přesahují jednu šestinu (17,4 %). Těch největších domácností se šesti a více osobami je 9,2 %. Největší domácnost čítá 15 osob. Průměrně je v jedné domácnosti 2,9 osoby.

Graf 139: Domácnosti s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami podle počtu jejich členů (2023–2025) (N = 9 076; modelovaná data)

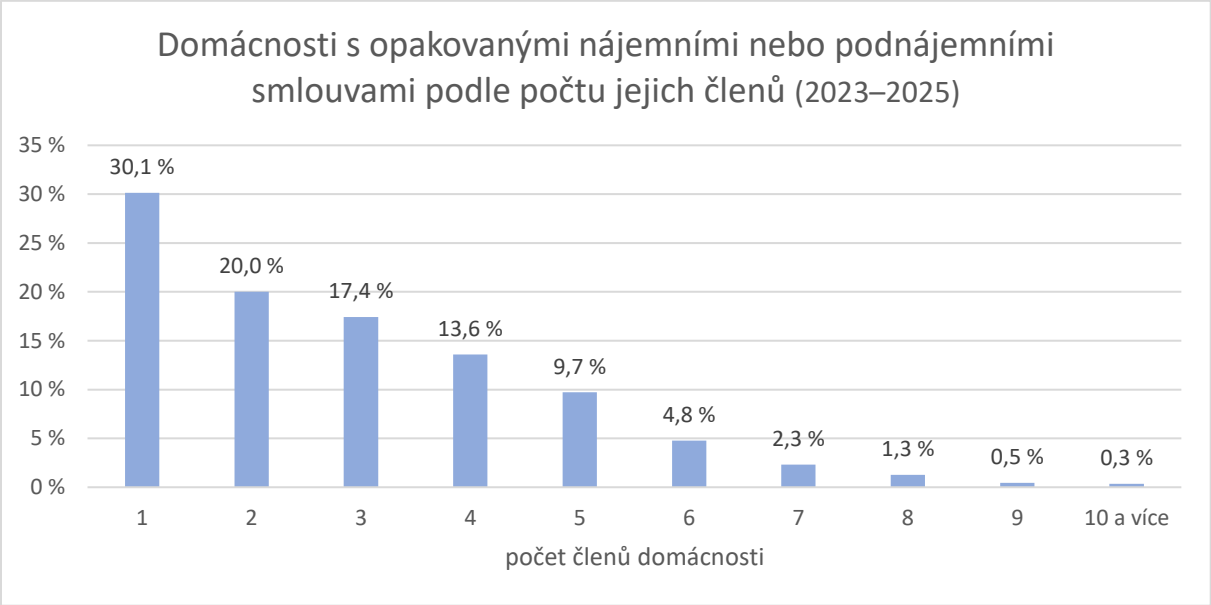

Nejvyšší podíl domácností s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce je v Moravskoslezském kraji a Ústeckém kraji, ve kterých je 31,6 %, respektive 27,1 % všech těchto domácností. Z toho důvodu je v těchto krajích i nejvíce osob a dětí. Nejméně je těchto domácností v Kraji Vysočina a v hl. m. Praha.

Tabulka 38: Počet domácností a osob s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce

kraj	počet domácností	celkem osob	z toho dětí
hl. m. Praha	122	250	85
Jihočeský kraj	333	1 034	497
Jihomoravský kraj	424	1 221	558
Karlovarský kraj	534	1 585	718
Kraj Vysočina	114	303	131
Královéhradecký kraj	563	1 624	701
Liberecký kraj	413	1 153	504
Moravskoslezský kraj	2 864	7 820	3 414
Olomoucký kraj	317	987	463
Pardubický kraj	213	632	294
Plzeňský kraj	191	430	165
Středočeský kraj	294	788	359
Ústecký kraj	2 461	7 611	3 593
Zlínský kraj	233	690	334
celkem	9 076	26 128	11 816

Výrazné regionální rozdíly, které byly identifikovány již v předchozím sčítání v *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení* v roce 2023, mohou v případě Moravskoslezského kraje vyplývat i z pravděpodobného překryvu těchto domácností s kategorií tréninkového bydlení.

Mapa 27: Mapa počtu osob s opakovanými (pod)nájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce v krajích, 2023–2025

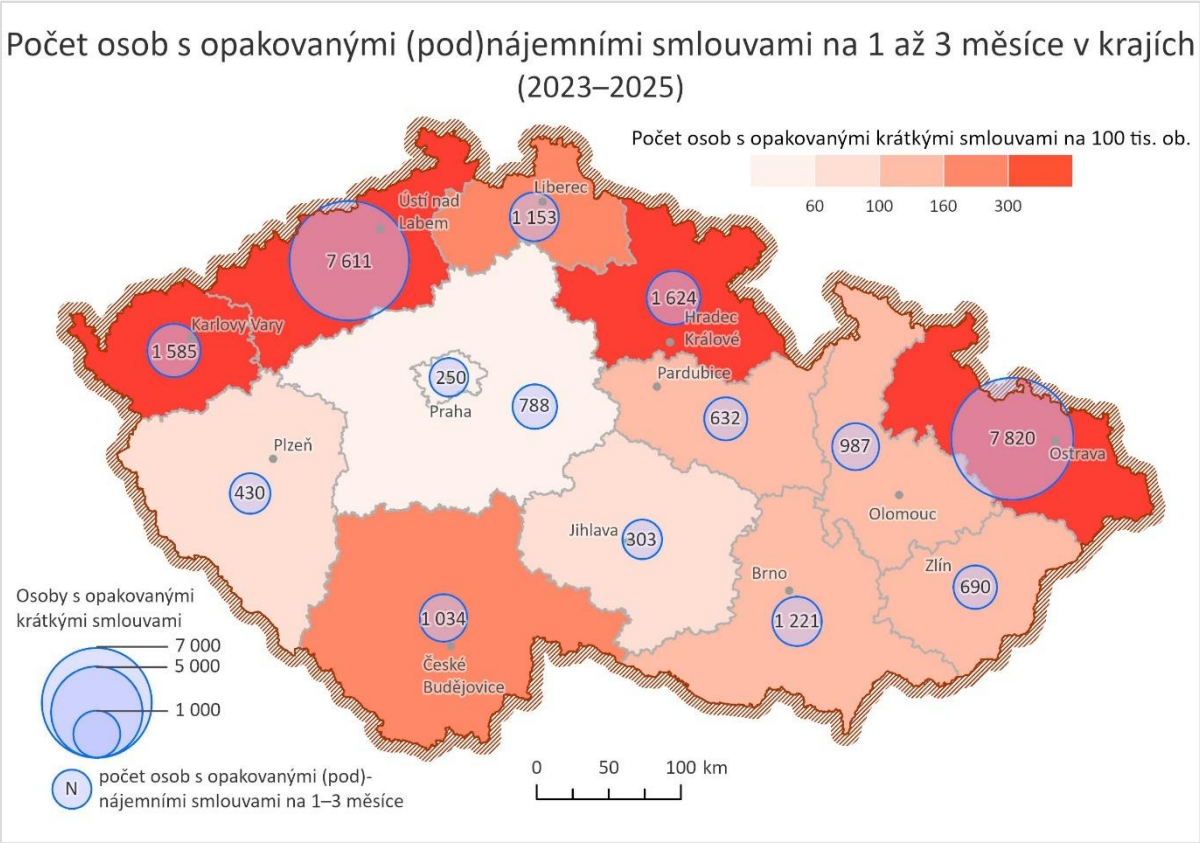

Pokud na úrovni krajů přihlédneme ke koncentraci osob s opakovanými krátkodobými smlouvami, vzhledem k počtu obyvatel lze identifikovat i jejich vyšší podíl v Karlovarském a Královéhradeckém kraji. Nejnižší podíl pak tyto osoby zaujímají ve Středočeském kraji a hlavním městě Praha.

Mapa 28: Mapa počtu osob s opakovanými (pod)nájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce v SO ORP, 2023–2025

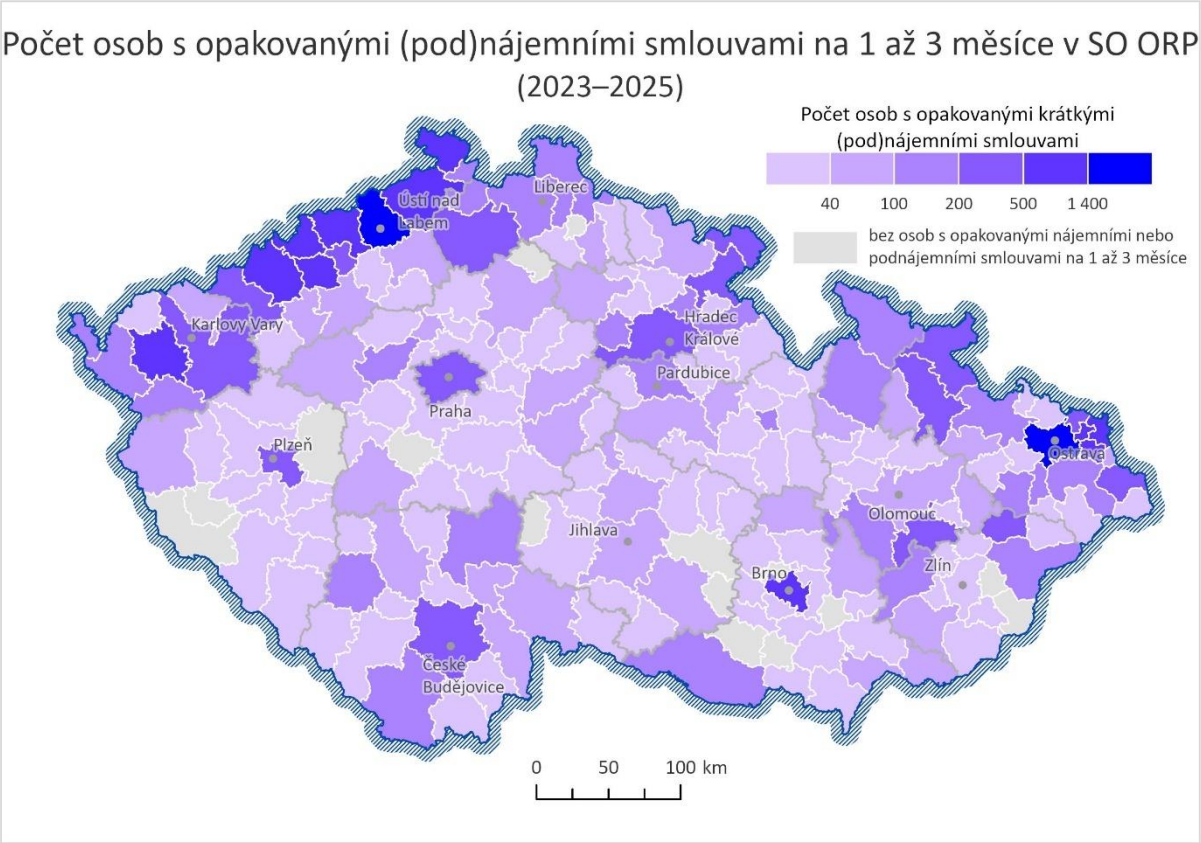

Rozložení počtu krátkodobých smluv ve správních obvodech ORP odhaluje jejich koncentraci podél severozápadního okraje České republiky, na severu Moravy a ve velkých městech. Největší počet těchto osob je v ORP Ostrava, kde jich žije 2 731. Jak bylo zmíněno výše, tyto osoby jsou přibližně z poloviny rovněž obyvatelé tzv. tréninkových bytů.

Při srovnání s předešlým sčítáním této kategorie osob je patrné, že počet domácností a osob se v čase příliš nemění. Na první pohled patrný lehký úbytek lze přičíst na vrub zaokrouhlování na celé stovky na úrovni krajů ve sčítání v roce 2023.

Tabulka 39: Srovnání výsledků sčítání v roce 2023 a 2025

ukazatel	2023	2025	rozdíl v %
počet domácností	9 500	9 076	-5,5 %
celkem osob	27 900	26 128	-6,4 %
z toho dětí	12 700	11 816	-7,0 %

Zdroj: Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení (2023); vlastní sčítání 2025

Kritériem pro zařazení domácnosti do kategorie opakovaných krátkodobých smluv byl jejich počet v posledních dvou letech, kdy hraniční hodnotou byly tři smlouvy. Celé tři čtvrtiny domácností však měly v daném období krátkodobých smluv více. Přesně tři smlouvy se týkaly 24,3 % domácností, stejný podíl mělo 4 nebo 5 smluv (24,2 %), 6 až 9 smluv se týkalo 29,3 % domácností. **Extrémní situace, kdy domácnost má zpravidla smlouvu vždy jen na jeden měsíc, se týká 5,2 % domácností.**

Pokud se podíváme na všechny domácnosti pobírající dávky na bydlení, téma opakování nájemních a podnájemních smluv se týká 3,8 % těchto domácností.

Graf 140: Domácnosti s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami podle počtu těchto smluv v posledních 2 letech (2023–2025)

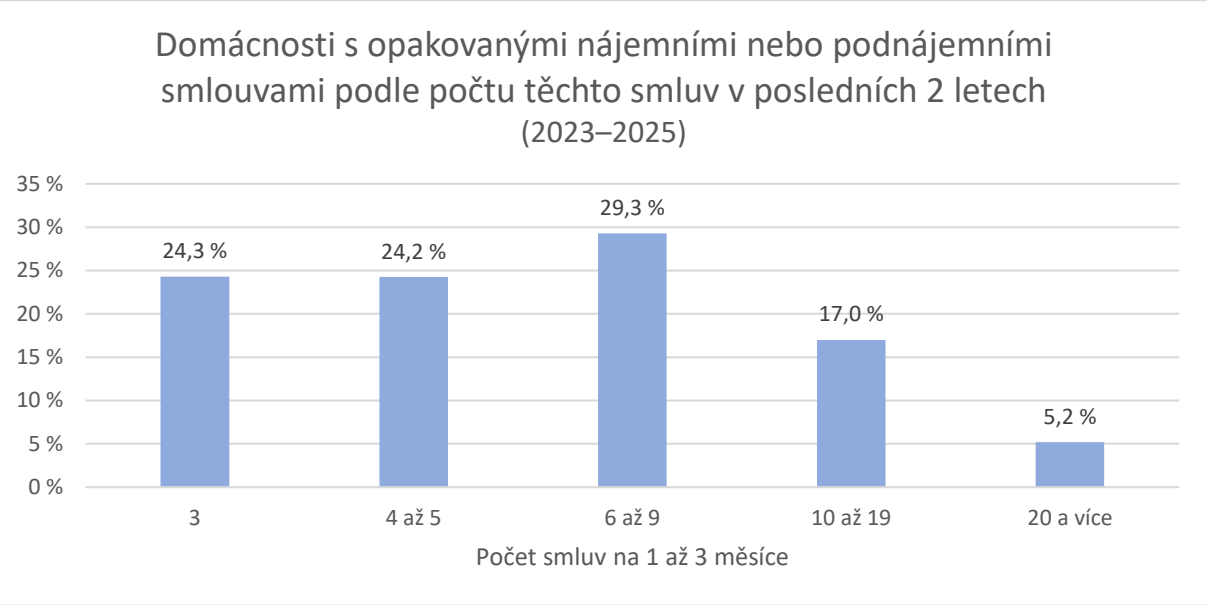

A.4.6. Souhrn – osoby v nejistém bydlení

Tabulka 40: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob v nejistém bydlení

kategorie bytové nouze	**počet domácností**	**počet osob**	**interval spolehlivosti**
osoby ohrožené domácím násilím	4 500	9 500	±30 %
osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	5 000	11 000	±50 %
osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	±50 %
osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	±50 %
osoby s opakovanými nájemními a podnájemními smlouvami na 1–3 měsíce	9 076	26 128 (11 816 dětí)	±25 %

B. Výzkum mezi osobami bez střechy

Cílovou skupinou dotazníkového šetření byly **osoby spadající do koncepční kategorie bez střechy v rámci typologie ETHOS**, tedy lidé, kteří **přespávají venku, v noclehárnách nebo v ilegálně obývaných budovách**. Celkový cíl sběru byl stanoven na **1 100 dotazníků**, přičemž při stanovení kvót byl zohledněn i přesběr cca 5 % dotazníků. Dotazník byl koncipován tak, aby umožnil získat nejen základní data o těchto lidech, ale i detailněji prozkoumat vybrané specifické podskupiny osob, které se mezi lidmi bez střechy vyskytují. Jedná se o **osoby, které byly někdy ve výkonu trestu odnětí svobody**, **osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí**, dále o **osoby, které byly v posledním roce alespoň na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizovány**, a o **osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc**. Pro tyto skupiny osob bez střechy nebyly nastaveny kvóty, jelikož se o jejich zastoupení v populaci osob bez střechy v České republice nedostávají data. Zařazení příslušných otázek do dotazníku umožňuje odhadnout četnost výskytu těchto specifických skupin mezi osobami bez střechy.

Pro realizaci dotazníkového šetření byla stěžejní **spolupráce s neziskovými organizacemi**, které se osobám bez domova dlouhodobě věnují a mají s nimi navázán kontakt. Celkem bylo s nabídkou spolupráce na práci tazatelů osloveno 55 organizací, z nichž 44 projevilo zájem a 32 se nakonec aktivně zapojilo do sběru dat. [26] Sběr probíhal ve všech 14 krajích České republiky. Všichni **tazatelé byli řádně proškoleni**, absolvovali úvodní školení, jehož záznam, prezentace a související materiály (včetně odkazu na online formulář, PDF verze dotazníku a přehledu pro ně relevantních kvót) jim byly následně zaslány e-mailem.

Dotazníkové šetření probíhalo **formou asistovaného sběru**, kdy tazatel vedl rozhovor s respondentem a odpovědi zaznamenával přímo do dotazníku (PAPI). Tento postup byl zvolen s ohledem na specifické potřeby cílové skupiny. Asistovaný sběr zároveň umožnil vyšší kvalitu získaných dat díky možnosti okamžitého dovysvětlení otázek a zajištění vyšší vyplněnosti dotazníku.

Před spuštěním samotného sběru **proběhla pilotáž dotazníku** ve dvou vybraných městech, v Brně a v Plzni. Testování proběhlo na deseti osobách bez střechy a zaměřilo se na ověření srozumitelnosti otázek, vhodnosti filtrů a časové náročnosti dotazníku. Na základě pilotáže **došlo k drobným úpravám dotazníku**, tj. doplnění odpovědi „nevím/nedovedu určit“ u některých otázek, rozšíření nabídky odpovědí a sloučení dvou podobných nabízených odpovědí. Z pilotního testování vyplynulo, že **průměrná délka vyplnění dotazníku činí přibližně 35–40 minut**.[27]

Základní informace o proběhlém dotazníkovém šetření

Dotazníkové šetření proběhlo v období **3.–30. září 2025** a jeho cílovou skupinou byly **osoby bez střechy** pobývající na území České republiky. Součástí sběru dat byly také vybrané cílové podskupiny, a to osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení, osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí, osoby, které v posledním roce strávily alespoň dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici, a osoby hospitalizované v posledním roce v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc. Po odstranění nevalidních záznamů obsahuje finální datový soubor **1 100 dotazníků**.

[26] Mezi zapojené organizace patřily například Armáda spásy, Naděje, K srdci klíč, Charita Beroun, Oblastní charita Jihlava, Renadi, SKP Centrum, SOPRE ČR, Kotec, Neposeda, Maltézská pomoc a další.
[27] Formulář dotazníku je uveden v příloze B4.

Dotazník pracoval s kvótami podle **pohlaví a kraje pobytu respondenta**. Všem respondentům bylo položeno **50 univerzálních otázek**, doplněné o 6 filtračních otázek a speciální moduly určené jednotlivým podskupinám: 13 otázek pro osoby se zkušeností s vězněním, 5 otázek pro osoby s historií pobytu v ústavní nebo pěstounské péči, 15 otázek pro osoby hospitalizované v nemocnici a 15 otázek pro osoby hospitalizované v psychiatrické nemocnici. Třináct otázek umožňovalo respondentům zvolit více odpovědí.

V této kapitole jsou uvedeny odpovědi na otázky týkající se výše zmíněných podskupin respondentů. Odpovědi na všechny otázky jsou uvedeny v přílohách B2 (třídění prvního řádu) a B3 (třídění druhého řádu).

B.1. Sociodemografické charakteristiky respondentů

Celkem bylo v rámci dotazníkové šetření s cílovou skupinou osob bez střechy vysbíráno 1 100 dotazníků.

Sociodemografické rozložení respondentů odpovídá reálnému rozložení osob bez střechy v České republice podle krajů, ve kterých osoby pobývají, a pohlaví. Kvóty byly stanoveny na základě sčítání ETHOS – kategorie osob bez střechy z května 2025. V následující tabulce jsou uvedeny konkrétní počty dotazníků, které byly vyplněny v jednotlivých krajích ČR.

Tabulka 41: Počty vyplněných dotazníků s osobami bez střechy (po odstranění nevalidních); kvótní rozdělení na kraj pobytu a pohlaví respondenta; N = 1 100

kraj	pohlaví			celkem
	muži	ženy	jiné/nezjištěno	
hl. m. Praha	210	49	-	259
Jihočeský kraj	45	10	-	55
Jihomoravský kraj	74	19	-	93
Karlovarský kraj	35	17	1	53
Kraj Vysočina	20	4	-	24
Královéhradecký kraj	29	10	-	39
Liberecký kraj	45	13	1	59
Moravskoslezský kraj	94	27	-	121
Olomoucký kraj	44	11	-	55
Pardubický kraj	33	7	1	41
Plzeňský kraj	43	12	-	55
Středočeský kraj	77	19	-	96
Ústecký kraj	74	26	1	101
Zlínský kraj	40	9	-	49
celkem	863	233	4	1 100

Necelých 80 % dotazníků (78,7 %) bylo vyplněno s respondenty muži. Přes pětinu respondentů (21,2 %) tvořily ženy. U jedné osoby bylo v dotazníku uvedeno jiné pohlaví a u tří respondentů nebylo tazateli pohlaví zjištěno.

Další tabulka je věnována srovnání stanovených kvót s reálným počtem vysbíraných dotazníků mezi osobami bez střechy.

Tabulka 42: Srovnání stanovených kvót (procentuální zastoupení osob bez střechy v květnu 2025) a počtu respondentů v dotazníkovém šetření (září 2025) podle kraje a pohlaví

kraj	**poměr v populaci osob bez střechy (květen 2025)**		**poměr respondentů v dotazníkovém šetření (září 2025)**		**rozdíl v kraji**
	muži	**ženy**	**muži**	**ženy**	
hl. m. Praha	15,8 %	3,9 %	19,2 %	4,5 %	4,0 %
Jihočeský kraj	4,2 %	1,0 %	4,1 %	0,9 %	-0,2 %
Jihomoravský kraj	5,8 %	1,6 %	6,8 %	1,7 %	1,1 %
Karlovarský kraj	3,7 %	1,2 %	3,2 %	1,6 %	-0,1 %
Kraj Vysočina	1,9 %	0,4 %	1,8 %	0,4 %	-0,1 %
Královéhradecký kraj	3,2 %	1,0 %	2,6 %	0,9 %	-0,7 %
Liberecký kraj	3,3 %	0,9 %	4,1 %	1,2 %	1,1 %
Moravskoslezský kraj	11,8 %	2,8 %	8,6 %	2,5 %	-3,5 %
Olomoucký kraj	4,4 %	1,0 %	4,0 %	1,0 %	-0,4 %
Pardubický kraj	3,0 %	0,7 %	3,0 %	0,6 %	-0,1 %
Plzeňský kraj	4,4 %	1,2 %	3,9 %	1,1 %	-0,6 %
Středočeský kraj	5,7 %	1,5 %	7,0 %	1,7 %	1,5 %
Ústecký kraj	7,9 %	2,4 %	6,8 %	2,4 %	-1,1 %
Zlínský kraj	4,3 %	1,0 %	3,6 %	0,8 %	-0,9 %
celkem	79,5 %	20,5 %	78,7 %	21,3 %	-

V provedeném dotazníkovém šetření byla zachována reprezentativnost vzorku respondentů dle stanovených kvót. Poměr dotazovaných podle pohlaví (muži 78,7 %; ženy 21,2 %) se téměř shoduje s poměrem zjištěným v celorepublikovém sčítání této kategorie osob (mužů 79,5 %; žen 20,5 %) z května 2025. Co se geografického rozložení vzorku týče, tak se od poměrů zjištěných při sčítání nejvíce liší podíl vysbíraných dotazníků v hl. m. Praha a v Moravskoslezském kraji, což však nebrání reprezentativnosti ani v tomto kraji.

Graf 141: Respondenti podle pohlaví (N = 1 097), září 2025

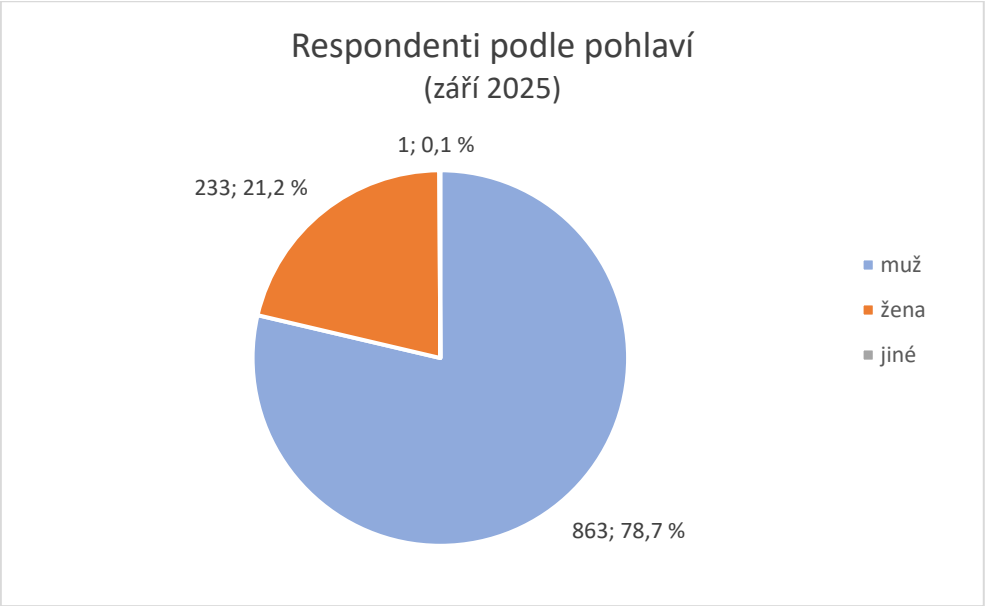

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 1. Uveďte pohlaví:

Jak už jsme uvedli výše, mezi dotázanými představují necelé čtyři pětiny muži (78,7 %; 863 osob) a více než pětinu ženy (21,2 %; 233 osob). Jiné pohlaví uvedl jeden dotázaný (0,1 %).

Graf 142: Respondenti podle věkových kategorií (N = 1 095), září 2025

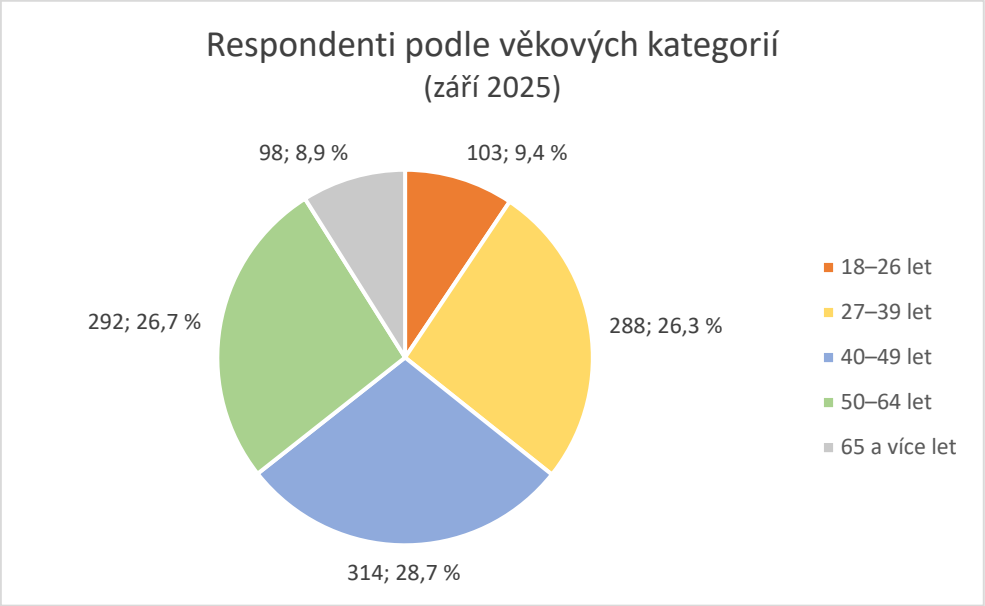

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 2. Uveďte rok narození:

Průměrný věk respondentů dosahuje 45 let. Pro srovnání uvádíme, že **při sčítání osob bez střechy (květen 2025) byl zjištěn průměrný věk 46 let.** Nejpočetněji zastoupené jsou osoby ve věkové kategorii 40–49 let, které představují více než čtvrtinu respondentů (28,7 %). O něco menší jsou podíly dotazovaných osob ve věkových kategoriích 50–64 let (26,7 %) a 27–39 let (26,3 %). Méně než desetinu respondentů představují mladí **dospělí ve věku 18–26 let (9,4 %) a senioři ve věku 65 a více let (8,9 %).**

Graf 143: Respondenti podle nejvyššího dosaženého vzdělání (N = 1 098), září 2025

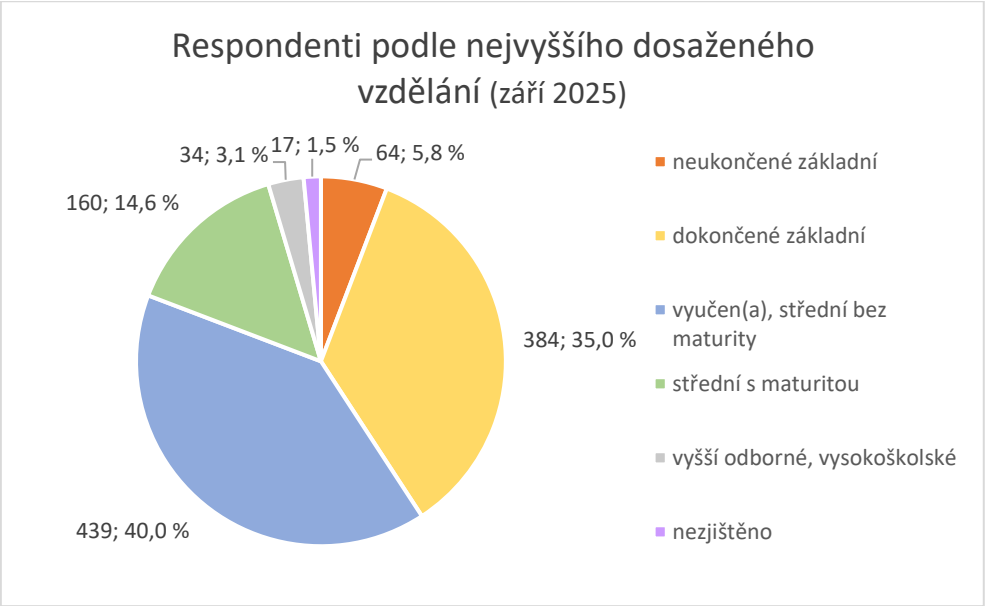

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 3. Uveďte nejvyšší dosažené vzdělání:

Dvě pětiny respondentů uvedly jako nejvyšší dosažené vzdělání dokončené základní (40,0 %; 439 osob) a více než třetina vyučení nebo střední bez maturity (35 %; 384 osob). Téměř 15 % dotázaných ukončilo své vzdělávání maturitou (14,6 %; 160 osob). Ostatní kategorie nejvyššího dosaženého vzdělání jsou zastoupeny méně často. Neukončené základní uvedlo 5,8 % respondentů (64 osob), vyšší odborné/vysokoškolské 3,1 % (34 osob).

Graf 144: Respondenti podle státního občanství (N = 1 098), září 2025

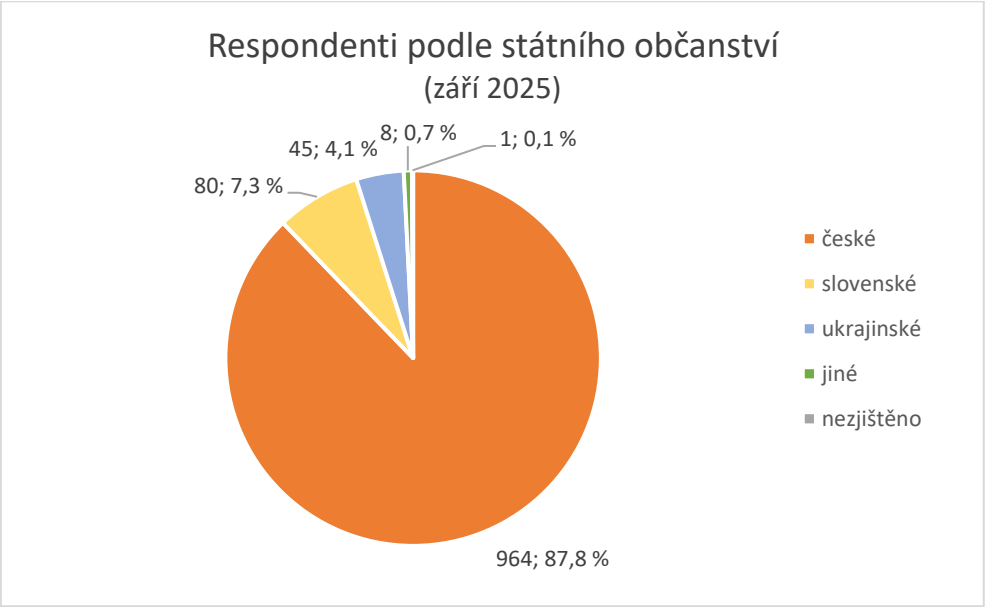

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 4. Uveďte státní příslušnost – občanství:

Mezi námi dotazovanými osobami bez střechy jsou cizinci zastoupeni více než desetinou (12,1 %; 133 osob). Pro srovnání uveďme, že v celorepublikovém sčítání osob v kategorii bez střechy v květnu 2025 byl zjištěn desetinový podíl cizinců mezi osobami bez střechy (9 %). Čechů je tedy 87,8 %. **Nejčastější cizí státní občanství respondentů je slovenské (7,3 %) a ukrajinské (4,1 %).** Mimo tato tři

zmíněná občanství jsou zastoupeni také občané Polska, Bulharska a jednotlivě občané Kazachstánu, Litvy a Moldavska.

Graf 145: Respondenti podle příslušnosti k romskému etniku (N = 1 096), září 2025

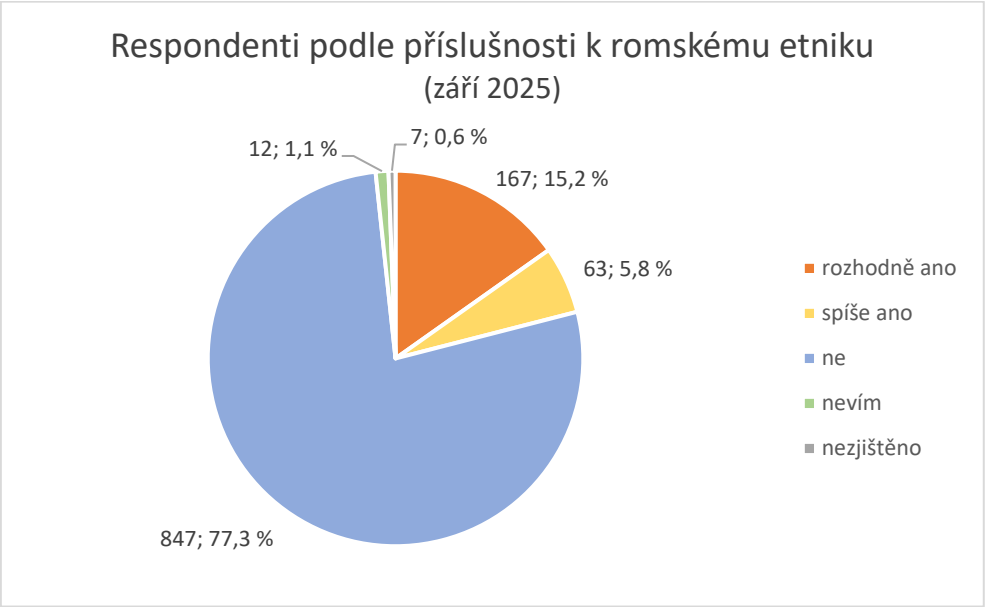

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 5. Považujete se za Roma/Romku?

Respondenti byli dotazováni, zda se považují za Roma/Romku. **Příslušnost k romskému etniku vyjádřila více než pětina respondentů (21,0 %).** Na otázku, zda se respondent považuje za Roma či Romku, odpovědělo rozhodně ano 15,2 % respondentů (167 osob), spíše ano dalších 5,8 % (63 osob). Více než tři čtvrtiny respondentů (77,3 %; 847 osob) se k tomuto etniku nehlásí. Dalších 1,1 % dotázaných neví (12) a u 0,6 % respondentů (7 osob) se tato informace nepodařila zjistit.

Procentuální zastoupení respondentů s příslušností k romskému etniku je v dotazníkovém šetření vyšší než v běžné populaci. Jedním z důvodů může být to, že dotazníkové šetření probíhalo i v obcích s vyšším indexem sociálního vyloučení, kde se nachází vyšší podíl romské populace. Přehled obcí, v nichž respondenti hlásící se k romskému etniku pobývají, a hodnoty indexu sociálního vyloučení těchto obcí jsou uvedeny v příloze č. B3.

Respondenti odpovídali na otázky, kde je jejich trvalé bydliště a ve které obci v současnosti pobývají. Zjištěná data o obcích trvalého a reálného pobytu byla zpracována za jednotlivé kraje (resp. obec přiřazena ke kraji).

Graf 146: Reálné a trvalé bydliště respondentů v krajích (N reálné současné bydliště = 1 097; N trvalé bydliště = 976), září 2025

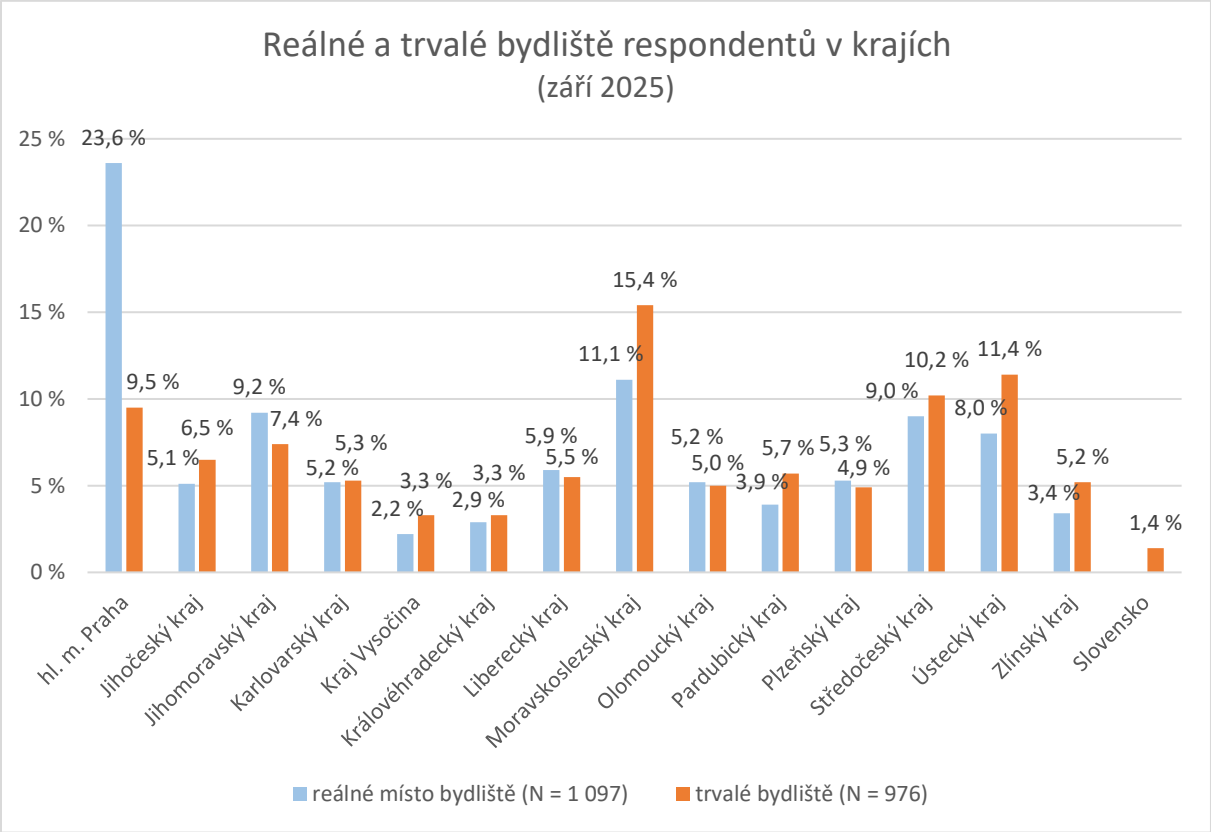

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázky: 6. Kde máte trvalé bydliště? 7. Ve které obci v současnosti pobýváte?; obce zařazeny do krajů

Z grafu je patrné, jak se v jednotlivých krajích liší poměr trvalých a reálných pobytů oslovených osob bez střechy. Největší rozdíl je u hl. m. Praha. Trvalé bydliště zde má 9,5 % respondentů, ale reálně zde žije téměř čtvrtina respondentů (23,6 %). Naopak v Moravskoslezském a Ústeckém kraji má trvalé bydliště více respondentů, než tam reálně pobývá. V Moravskoslezském kraji dosahuje rozdíl 4,3 % (trvalé bydliště – 15,4 %; reálné bydliště – 11,1 %) a v Ústeckém kraji 3,4 % (trvalé bydliště – 11,4 %; reálné bydliště – 8,0 %).

Nejvíce respondentů má trvalé bydliště v Moravskoslezském kraji (15,0 %), Ústeckém kraji (11,4 %) a hl. m. Praha (9,5 %). Naopak nejméně respondentů, má trvalé bydliště v Královéhradeckém kraji a Kraji Vysočina (shodně 3,3 %). Mimo ČR, tj. na Slovensku, má trvalé bydliště 1,4 % respondentů.

Nejpočetněji zastoupeni jsou respondenti s **reálným bydlištěm** v hl. m. Praha (23,6 %), v Moravskoslezském (11,1 %), Jihomoravském (9,2 %) a Středočeském kraji (9,0 %). Nejméně respondentů žije v Kraji Vysočina (2,2 %) a Královéhradeckém kraji (2,9 %).

B.2. Osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení

V dotazníkovém šetření byly sledovány čtyři specifické podskupiny osob bez střechy. Tou první, na kterou se v této kapitole zaměříme, jsou **osoby, které za svůj život strávily jakkoli dlouhou dobu ve vězení**.

Graf 147: Četnost pobytu respondentů ve vězení (N = 983), září 2025

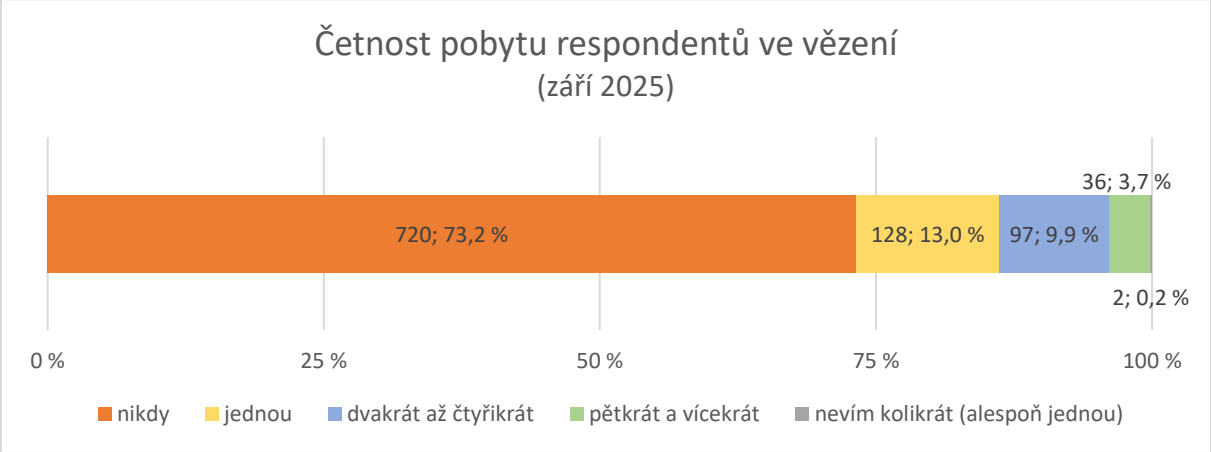

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení?

Téměř tři čtvrtiny dotázaných nikdy ve vězení nebyly (73,2 %; 720 osob). Minimálně jednou byla ve vězení více než čtvrtina respondentů (26,8 %), z toho právě jedenkrát více než desetina (13 %; 128 osob), dvakrát až čtyřikrát necelá desetina (9,9 %; 97 osob) a pětkrát a více 3,7 % (36 osob). Ve vězení byly, ale neví kolikrát, 2 osoby (0,2 %).

Graf 148: Délka pobytu respondentů ve vězení (N = 260), září 2025

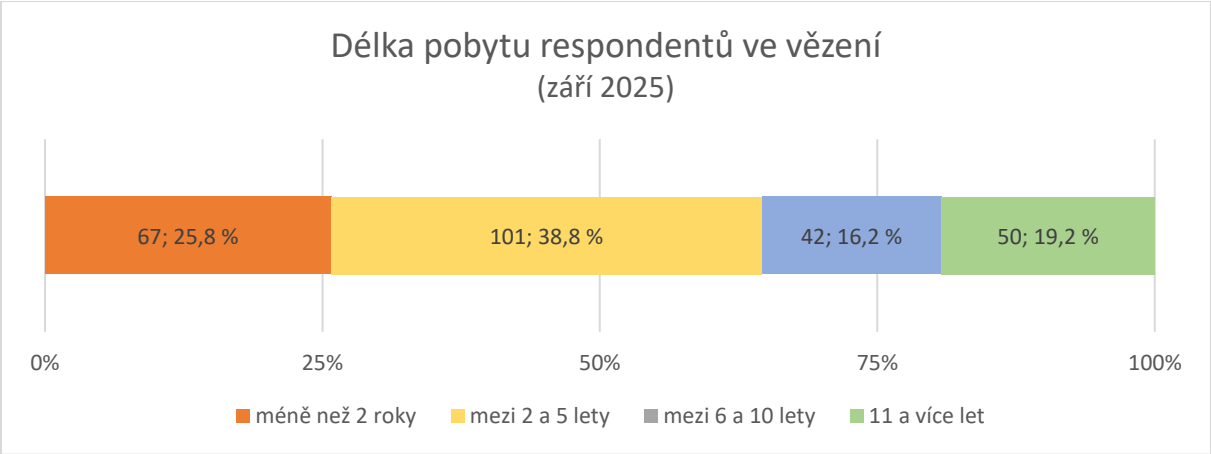

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13b) Kolik let celkem jste ze svého života strávil(a) ve vězení?

Průměrná doba strávená ve vězení činí 6 let. Necelé dvě pětiny respondentů strávily ve vězení dva až pět let (38,8 %; 101 osob). Druhou nejvíce zastoupenou je skupina respondentů, která pobývala ve vězení méně než 2 roky, ti představují více než čtvrtinu (25,8 %; 67 osob). Necelá pětina respondentů strávila za mřížemi 11 a více let (19,2 %; 50 osob) a 16,2 % představují ti, kteří pobývali ve vězení po dobu 6 až 10 let.

Mimo jiné bylo u této skupiny osob sledováno, jak vzdálená v čase je jejich poslední zkušenost s pobytem ve vězení.

Graf 149: Rok posledních odchodu respondentů z vězení (N = 254), září 2025

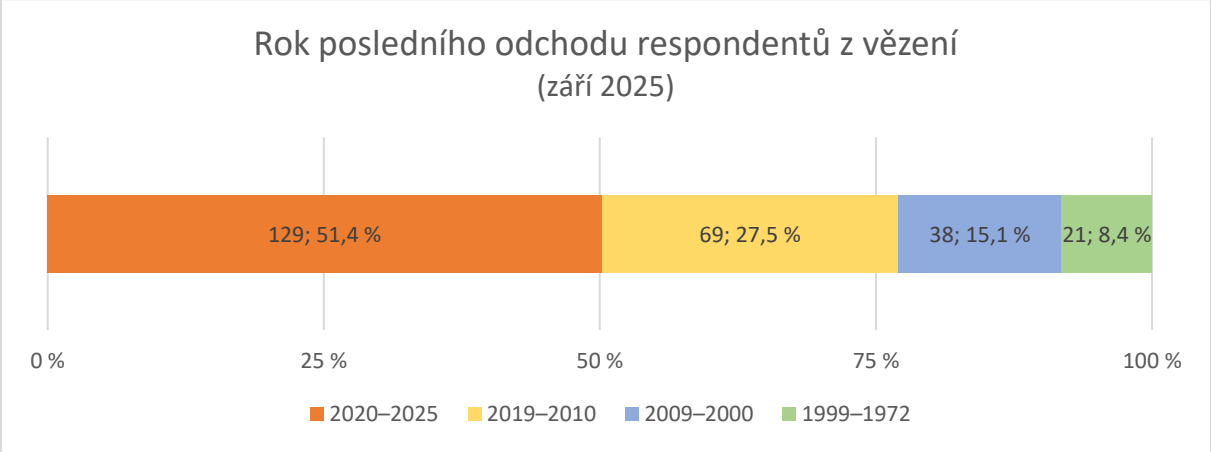

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13c) Ve kterém roce jste naposledy opustil(a) vězení? (ukončil/a výkon trestu)

V průměru byli respondenti naposledy ve vězení před 9,5 lety. Více než polovina respondentů (51,4 %; 129 osob) naposledy opustila vězení v posledních pěti letech (2020–2025). Více než čtvrtina (27,5 %; 69 osob) mezi lety 2019 až 2010 a dále zastoupení s přibývajícími lety klesá. Mezi rokem 2009 a 2000 naposledy opustila vězení 15,1 % dotázaných s touto zkušeností (38 osob) a mezi roky 1972 až 1999 necelá desetina z nich (8,4 %; 21 osob).

Graf 150: Pomoc s přípravou na život po propuštění z vězení (N = 263), září 2025

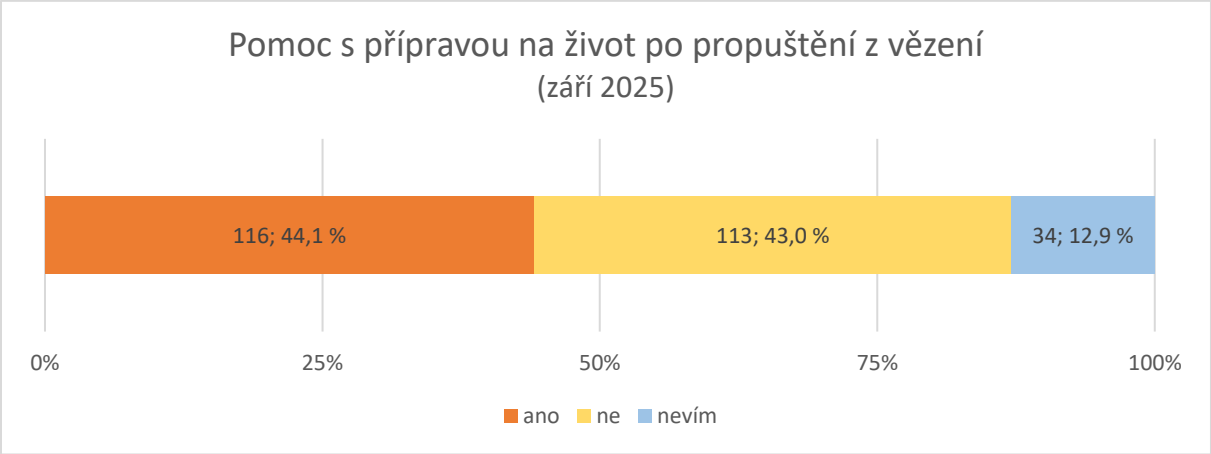

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13e) Pomáhali Vám konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu ve vězení s přípravou na život po propuštění?

Respondenti se zkušeností s pobytem ve vězení byli dále dotázáni, zda jim před posledním propuštěním někdo **pomáhal s přípravou na život po propuštění**. Podíl osob bez střechy, který tento druh pomoci obdržel, je velmi podobný tomu, který jej neobdržel. Přes dvě pětiny respondentů uvedly, že jim při jejich posledním pobytu ve vězení s přípravou na život po propuštění někdo pomáhal (44,1 %; 116 osob), a obdobně, že nepomáhal (43,0 %; 113 osob). Více než desetina dotázaných (12,9 %; 34 osob) uvedla, že neví, zda jim někdo pomáhal s přípravou na život po propuštění.

Pokud se zaměříme jen na respondenty, kteří naposledy opustili vězení v posledních pěti letech, tak naroste podíl těch, kteří tento druh pomoci obdrželi. Více než polovina z nich pomoc s přípravou na

život po propuštění obdržela (50,8 %), necelé dvě pětiny neobdržely (37,5 %) a více než desetina neví (11,7 %), zda tuto pomoc obdržela.

Graf 151: Kdo pomáhal respondentům před propuštěním z vězení (N = 116), září 2025

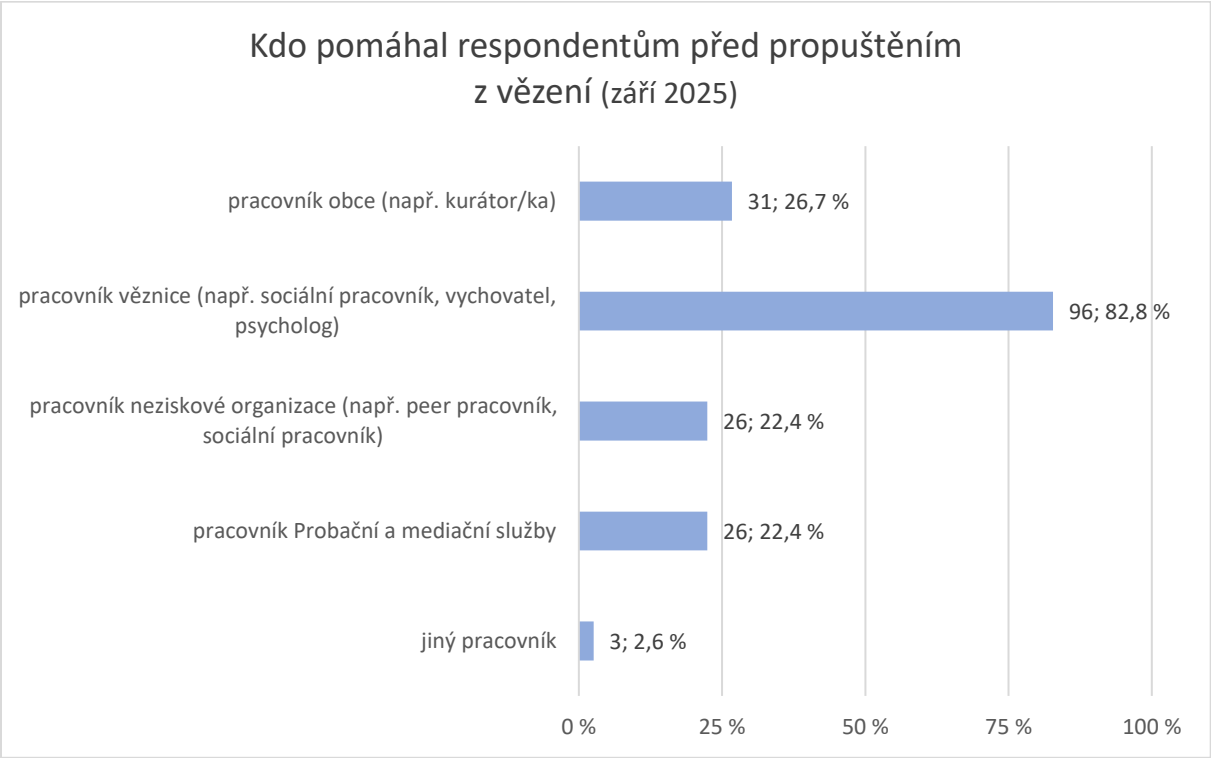

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13e) Pomáhali Vám konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu ve vězení s přípravou na život po propuštění? a. Kdo Vám pomáhal a co jste společně řešili?

Nejčastěji (82,8 %; 96 osob) se respondentům ve vězení dostává pomoci s přípravou na život po propuštění od pracovníků věznice. Ostatní možnosti byly v porovnání s pracovníky věznice méně zastoupeny. Více než čtvrtina respondentů (26,7 %; 31 osob) obdržela pomoc od pracovníka obce a méně než čtvrtina od pracovníků neziskové organizace a/nebo Probační a mediační služby (shodně 22,4 %; 26 osob). Že jim pomáhal jiný pracovník než uvedení pracovníci, uvedlo 2,6 % dotázaných (3 osoby).

Graf 152: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z vězení (N pracovník obce = 31, N pracovník věznice = 96, N pracovník NNO a PMS = 26, N jiný pracovník = 3), září 2025

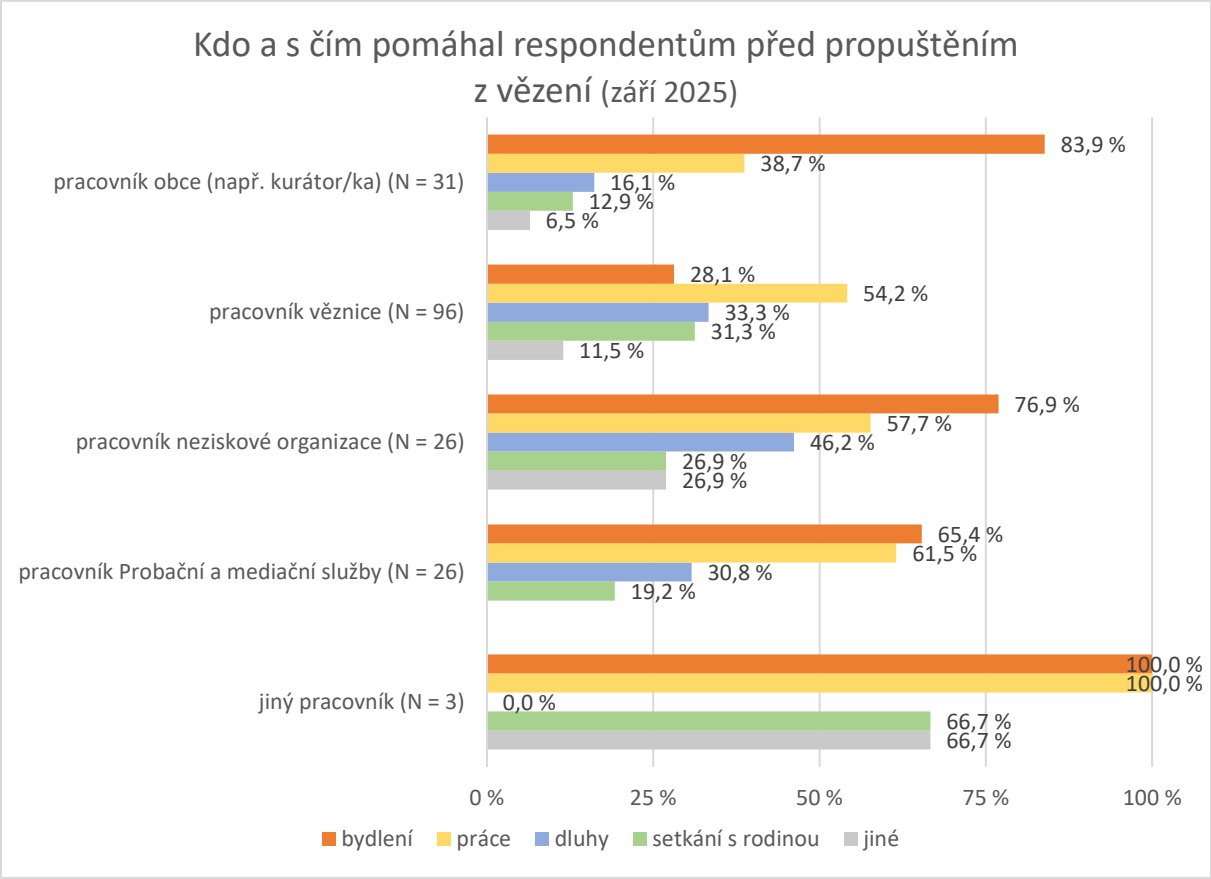

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13e) Pomáhali Vám konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu ve vězení s přípravou na život po propuštění? a. Kdo Vám pomáhal a co jste společně řešili?

Ať už se respondentům dostávala pomoc před propuštěním od kohokoliv, nejčastěji se týkala **problematiky bydlení**, u jiných pracovníků ve všech případech, u pracovníků obce v 83,9 % případů. Další druh pomoci se týkal práce, nejčastěji se této problematice věnovali respondenti za pomoci jiného než uvedeného pracovníka (100 %) a pracovníků z Probační a mediační služby (61,5 %). Nejméně často se respondenti z nabízených odpovědí věnovali problematice setkání s rodinou.

Graf 153: První ne/bydlení respondentů po posledním propuštění z vězení (N = 263), září 2025

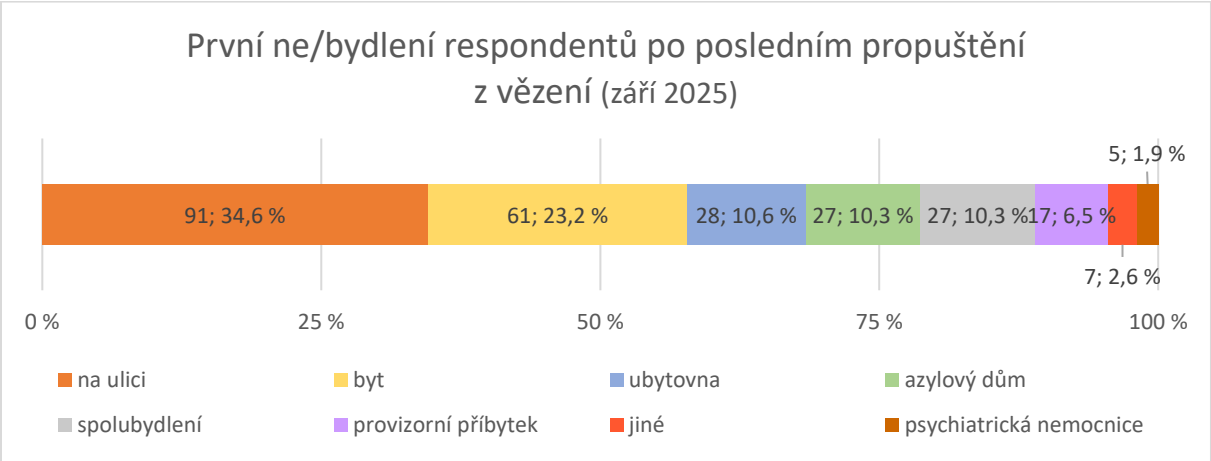

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13f) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

Nejčastěji respondenti po posledním propuštění z vězení žili na ulici – více než třetina z nich (34,6 %; 91 osob). Téměř čtvrtina respondentů (23,2 %; 61 osob) šla po propuštění bydlet do bytu. Přibližně desetina dotázaných po propuštění bydlela na ubytovně (10,6 %; 28 osob), v azylovém domě (10,3 %; 27 osob) nebo ve spolubydlení (10,3 %; 27 osob). Nejméně často žili v provizorním příbytku (6,5 %; 17 osob) nebo v psychiatrické nemocnici (1,9 %; 5 osob). 2,6 % respondentů zvolilo možnost jiné bydlení (7 osob).

Graf 154: První ne/bydlení po posledním propuštění z vězení; respondenti propuštění z vězení v posledních 5 letech (N = 128), září 2025

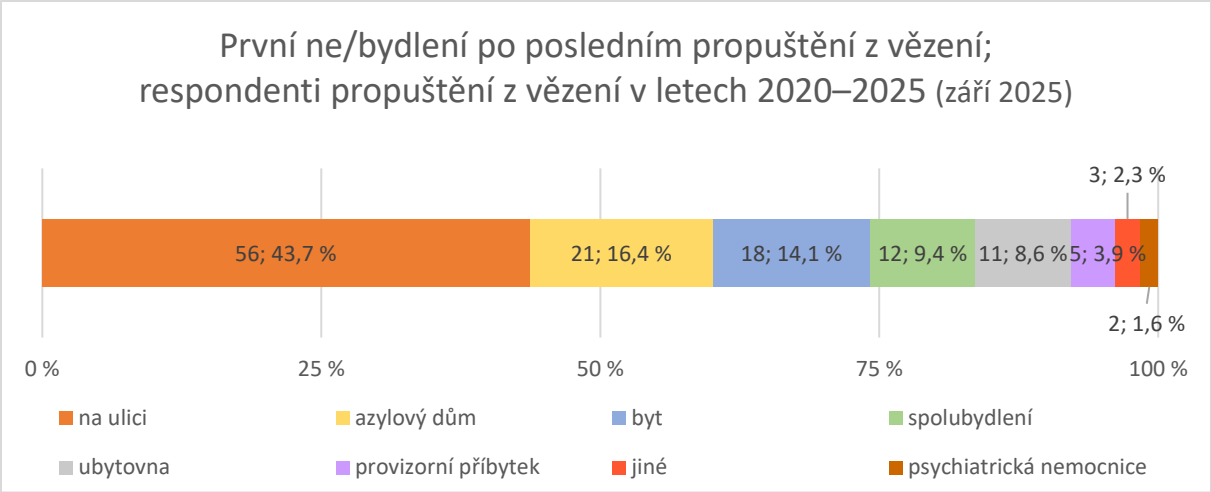

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13f) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?; respondenti propuštění z vězení v posledních 5 letech

Nejčastější typy prvního ne/bydlení (bytové situace) respondentů po posledním propuštění z vězení se v případech, kdy se jednalo o propuštění v posledních 5 letech (2020–2025), výrazně neliší od těch, kdy k roku propuštění nepřihlížíme. Největší rozdíly byly zaznamenány u respondentů propuštěných v posledních 5 letech, kteří po propuštění žili na ulici (o 9,1 procentních bodů více), a u respondentů, kteří odcházeli bydlet do bytu (o 6,8 procentních bodů méně).

Graf 155: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po posledním propuštění z vězení (N = 251), září 2025

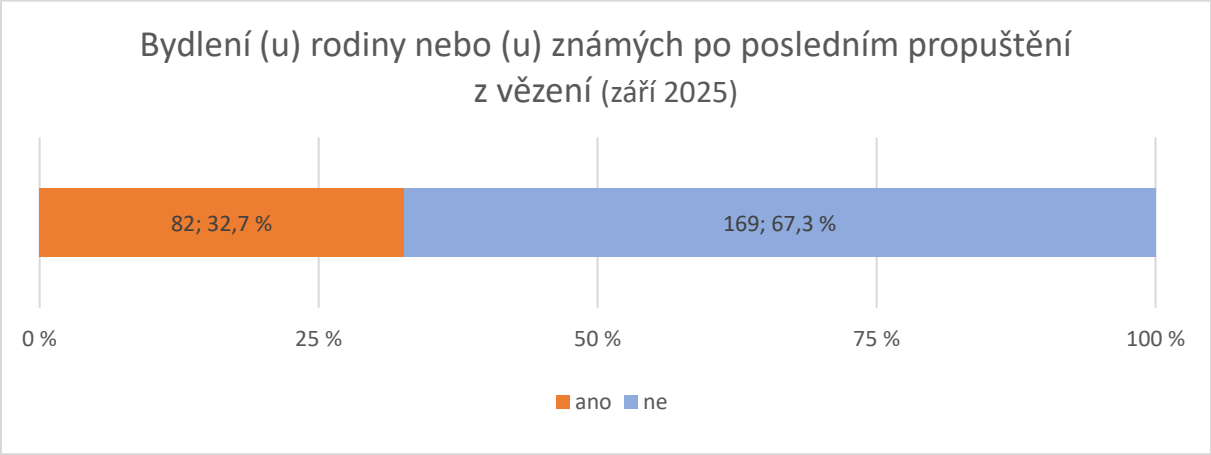

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13g) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

Zajímalo nás také, zda se jednalo o bydlení rodiny, u rodiny nebo známých či u známých. Více než dvě třetiny dotázaných (67,3 %; 169 osob) uvedly, že se nejednalo o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých. Zbylá necelá třetina z nich (32,7 %; 82 osob) žila v bydlení rodiny, známých nebo u rodiny, známých.

Graf 156: Doba strávená v prvním ne/bydlení po propuštění z vězení (N = 228), září 2025

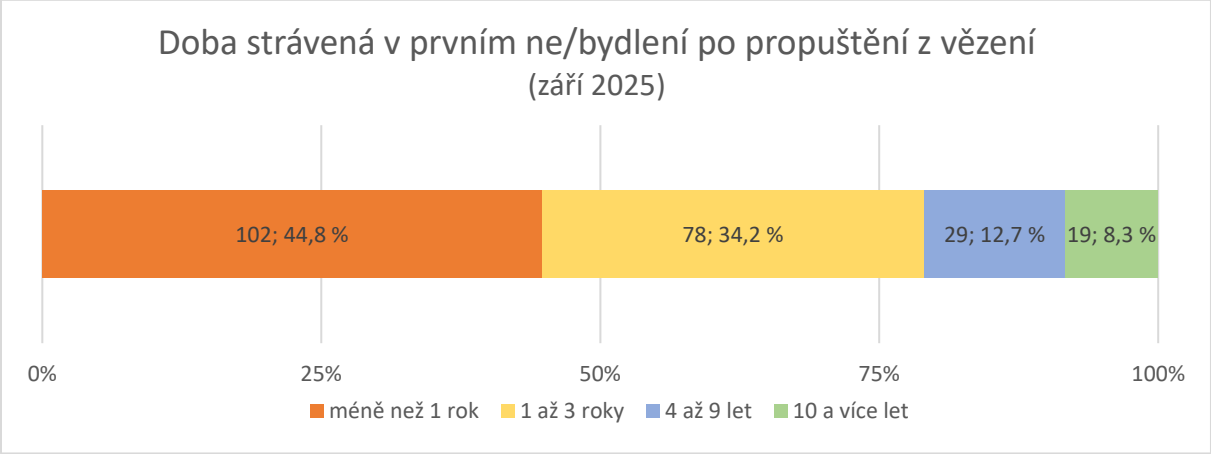

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13h) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Necelá polovina respondentů (44,8 %; 102 osob) strávila v prvním ne/bydlení (v první bytové situaci) po propuštění méně než rok. Více než třetina dotázaných (34,2 %; 78 osob) strávila v prvním ne/bydlení po propuštění 1 až 3 roky.

Graf 157: Průměrná doba strávená v prvním daném ne/bydlení po posledním propuštění z vězení (N = 228), září 2025

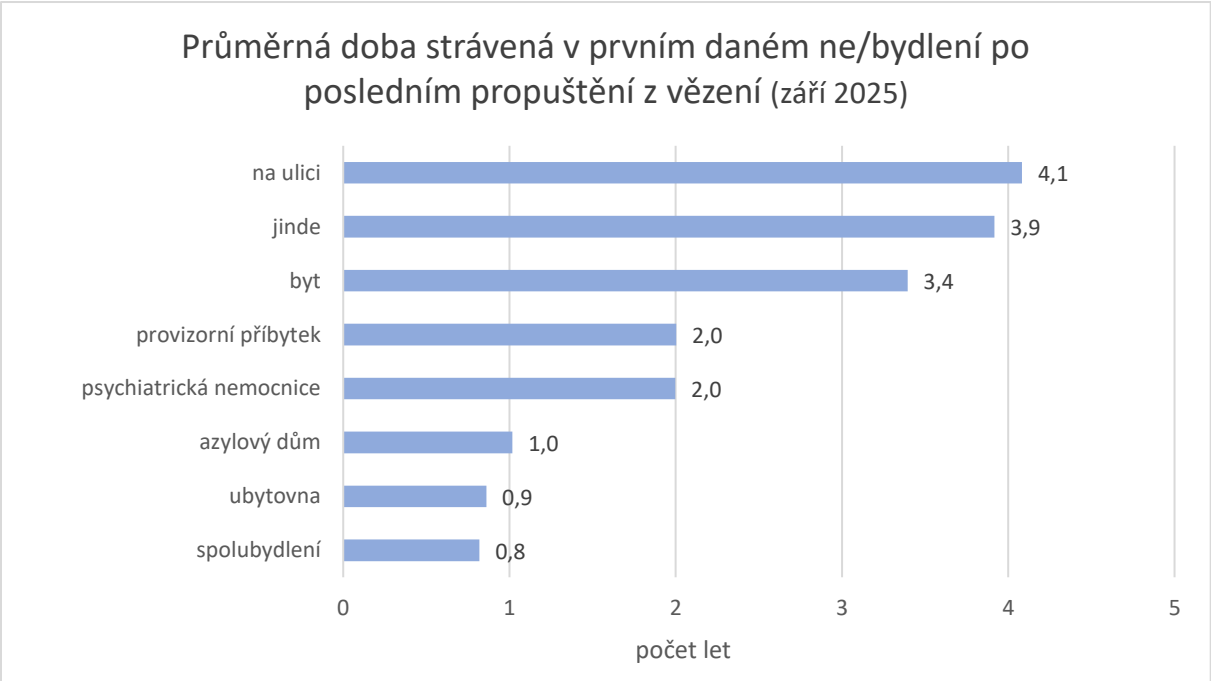

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13h) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?; rozdělení podle bytové situace respondenta

Průměrná doba setrvání v prvním ne/bydlení po posledním propuštění z vězení činí 2,6 let. Doba strávená v prvním ne/bydlení po propuštění z vězení byla také sledována v závislosti na typu ne/bydlení (bytové situace). **Průměrně nejdelší doba (4,1 roku setrvání) byla zjištěna u respondentů,**

kteří se po posledním propuštění z vězení ocitly na ulici. V jiném typu ubytování než v uvedeném výčtu strávili respondenti v průměru 3,9 let a v bytě 3,4 roku.

Graf 158: Dostupné finanční prostředky při posledním odchodu z vězení (N = 264), září 2025

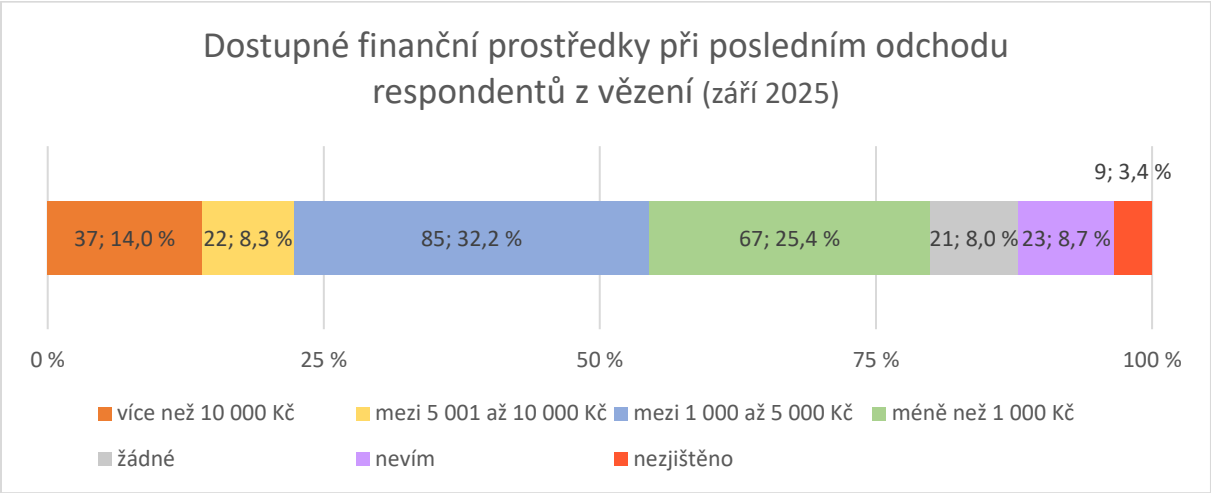

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13i) Měl(a) jste po posledním propuštění z vězení nějaké peníze?

Většina respondentů při svém posledním odchodu z vězení disponovala nějakými finančními prostředky. **Nejčastější obnos, který měli respondenti po odchodu z vězení k dispozici, byl v rozmezí 1 000 Kč až 5 000 Kč (32,2 %; 85 osob).** Více než čtvrtina respondentů (25,4 %; 67 osob) odcházela z vězení s obnosem menším než 1 000 Kč a téměř čtvrtina dotázaných (22,3 %; 59 osob) disponovala více než 5 000 Kč. Zcela bez peněz bylo po posledním propuštění 8 % respondentů (21 osob).

Graf 159: Dostupné finanční prostředky při posledním propuštění v vězení; respondenti propuštění z vězení v letech 2020–2025 (N = 129), září 2025

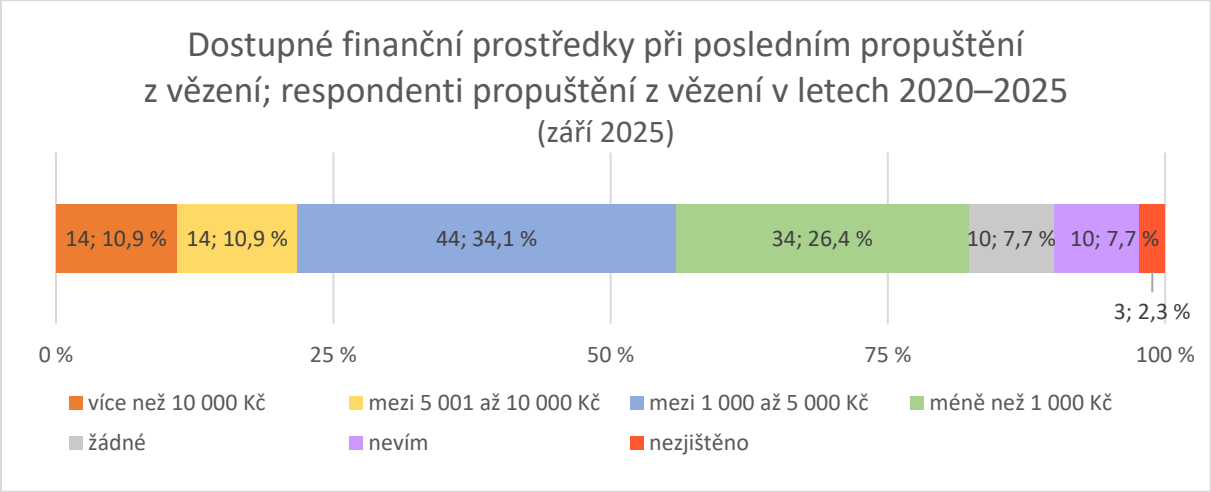

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13i) Měl(a) jste po posledním propuštění z vězení nějaké peníze?; respondenti propuštění z vězení v posledních 5 letech (2020–2025)

Respondenti, kteří byli z vězení propuštěni v posledních pěti letech, si nejčastěji odnášeli obnos ve výši 1 000 Kč až 5 000 Kč. Jednalo se o více než třetinu z nich (34,1 %). Srovnání finanční situace respondentů propuštěných z vězení v posledních 5 letech se všemi respondenty s touto zkušeností (bez ohledu na rok propuštění) ukazuje obdobné poměrné zastoupení. Výraznější změnou je snížení podílu těch, kteří z vězení odcházeli s více než 10 000 Kč (o 3,1 procentního bodu).

Graf 160: Spolupráce s pracovníkem služby, organizace a/nebo obce po propuštění z vězení (N = 261), září 2025

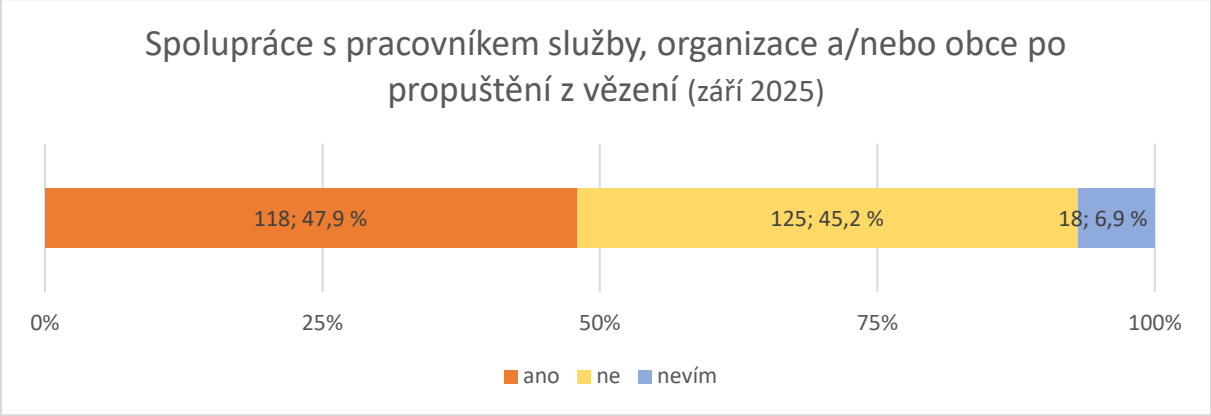

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13j) Spolupracoval(a) jste po posledním propuštění z vězení s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce?

U respondentů, kteří mají zkušenost s pobytem ve vězení, bylo sledováno, zda spolupracovali po svém posledním propuštění s nějakým pracovníkem služby, organizace či obce a čeho se jejich spolupráce týkala. Procentuální zastoupení odpovědí se velmi podobá odpovědím na otázku, zda respondentům někdo pomáhal s přípravou na propuštění. Před propuštěním pomoc s přípravou na propuštění obdrželo 44,1 % a pomoc s životem po propuštění 47,9 %. Naopak s nikým před propuštěním nespolupracovalo 43,0 % respondentů, po něm 45,2 %.

Graf 161: S kým respondenti spolupracovali po propuštění z vězení podle oblastí spolupráce (N pracovník obce = 54, N pracovník NNO = 71, N pracovník PMS = 77, N jiný pracovník = 2), září 2025

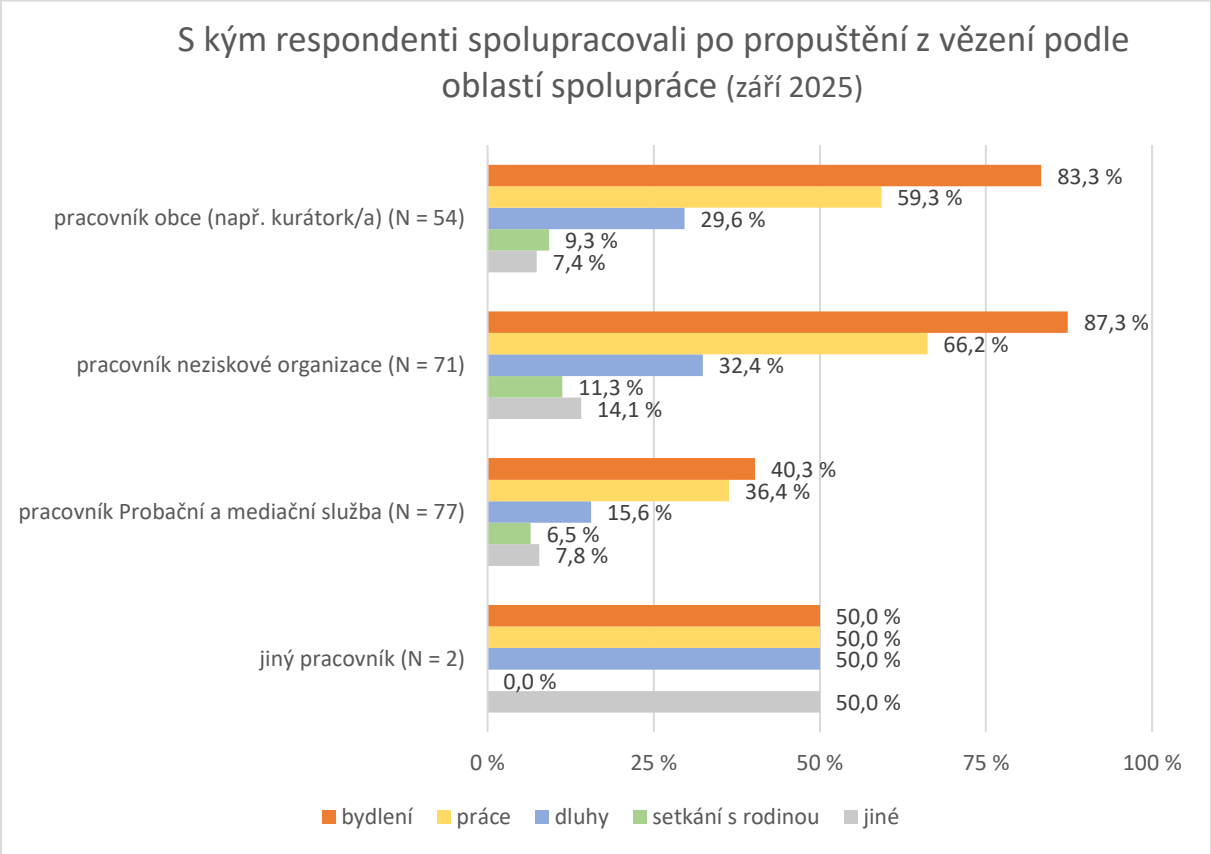

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13j) Spolupracoval(a) jste po posledním propuštění z vězení s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce? a) S kým jste spolupracoval(a) a co jste společně řešili?

Ze čtyř nabízených poskytovatelů pomoci po propuštění z vězení (pracovník Probační a mediační služby, pracovník neziskové organizace, pracovník obce a jiný pracovník) respondenti nejčastěji využívali pomoci od pracovníků Probační a mediační služby. Nejčastěji probíraným tématem bylo bydlení a práce, naopak nejméně častým setkání s rodinou.

Graf 162: Překážky v získání trvalejšího bydlení po posledním propuštění z vězení (N = 258), září 2025

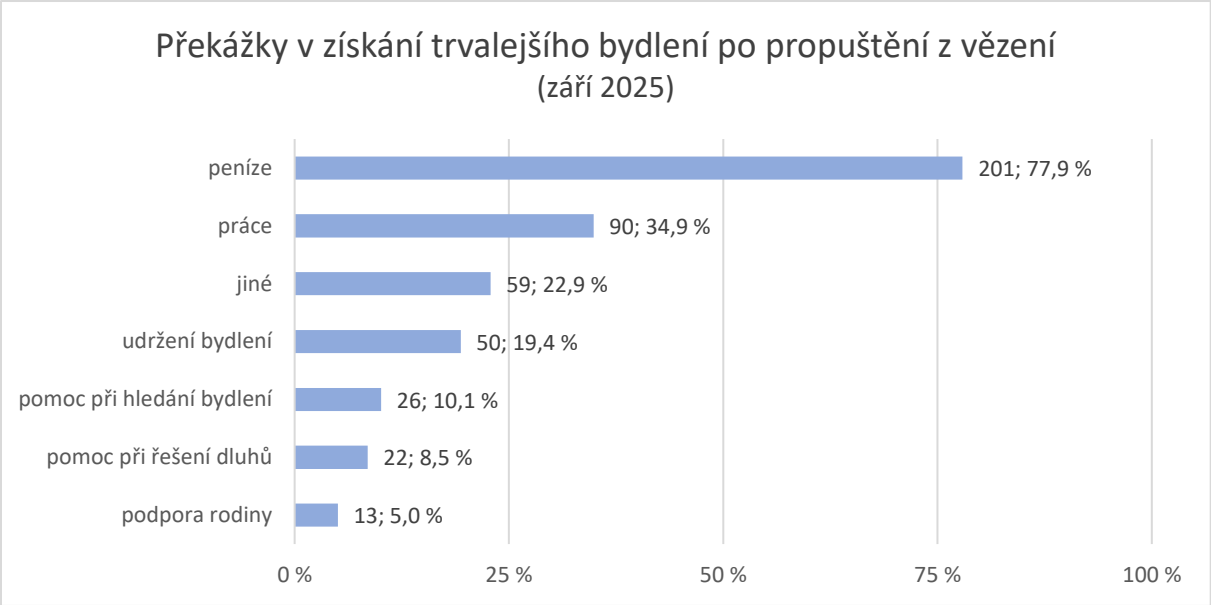

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 13k) Co Vám nejvíce bránilo v tom, abyste si našel(a) trvalejší bydlení?

Více než tři čtvrtiny respondentů uváděly jako hlavní překážku k nalezení trvalejšího bydlení po propuštění z vězení nedostatek peněz (77,9 %; 201 osob). Více než třetina dotázaných (34,9 %; 90 osob) uvedla, že důvodem byla nezaměstnanost a téměř čtvrtina z nich (22,9 %; 59 osob) uvedla jako největší překážku jiný než kterýkoli z nabízených důvodů (nejčastěji se jednalo o závislost na alkoholu nebo jiných návykových látkách; 8,1 %). Necelá pětina respondentů označila za největší překážku neschopnost udržet si bydlení (19,4 %; 50 osob) a přibližně desetina uvedla, že důvodem byla nedostatečná pomoc při hledání bydlení (10,1 %; 26 osob) a nedostatečná pomoc při řešení dluhů (8,5 %; 22 osob). Nejméně osob uvedlo, že jim v nalezení trvalejšího bydlení bránila nedostatečná podpora rodiny (5,0 %; 13 osob).

B.3. Osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí

Další sledovanou skupinou osob bez střechy jsou **osoby, které mají zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí**.

Graf 163: Zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí (N = 1 062), září 2025

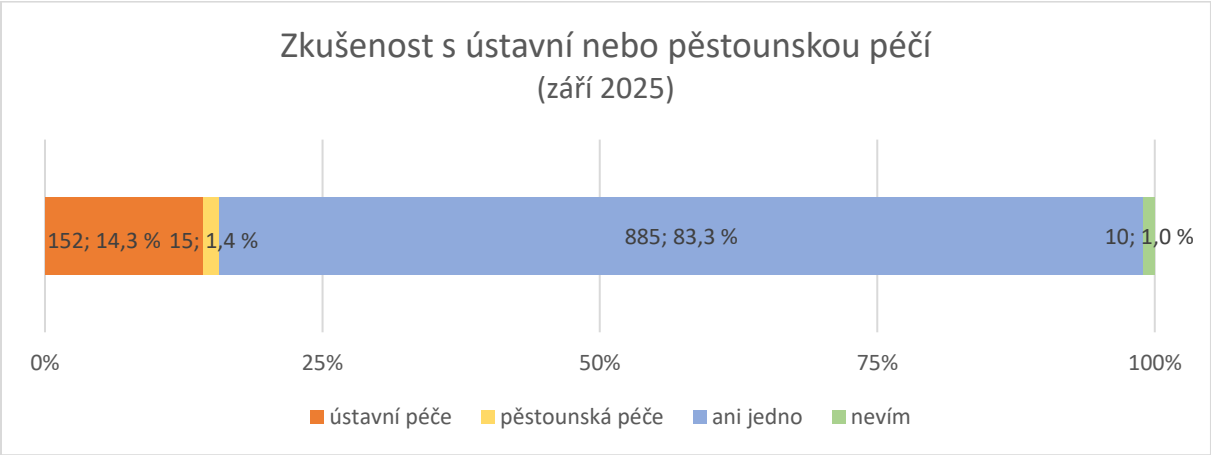

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?

V jednom z uvedených druhů péče, bez ohledu na délku jejího trvání, bylo umístěno **15,7 % respondentů (167 osob)**. Veškeré podotázky zaměřené na pobyt v ústavní nebo pěstounské péči byly zobrazeny pouze v případě, že dotyčná osoba v jednom z druhu náhradní péče pobývala do minimálně 18 let.

Graf 164: Pobyt v ústavní nebo pěstounské péči do minimálně 18 let (N = 167), září 2025

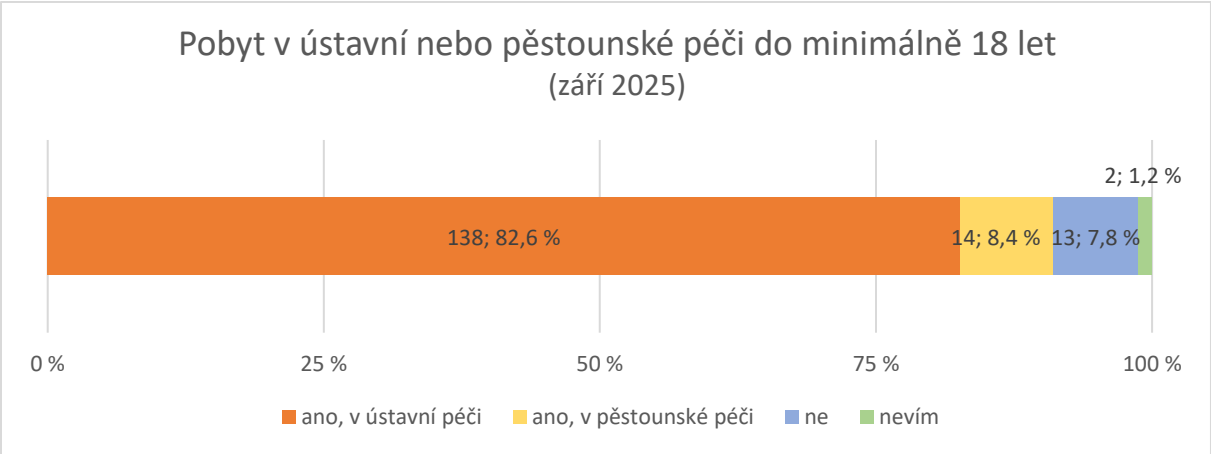

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15. Byl(a) jste minimálně do svých 18 let v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?

Ze 167 osob, které měly zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí, v ní minimálně do 18 let svého věku setrvalo 91,0 %. Více než čtyři pětiny (82,6 %; 138 osob) těch, kteří mají zkušenost s náhradní péčí, žily minimálně do 18 let v ústavní péči. V pěstounské péči do dospělosti žila necelá desetina (8,4 %; 14 osob). Necelá desetina dotázaných (7,8 %; 13 osob) s danou zkušeností uvedla, že do dospělosti v daném typu péče nesetrvala. Dvě osoby uvedly, že nevědí, kdy daný typ péče opustili (1,2 %).

Graf 165: První ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 148), září 2025

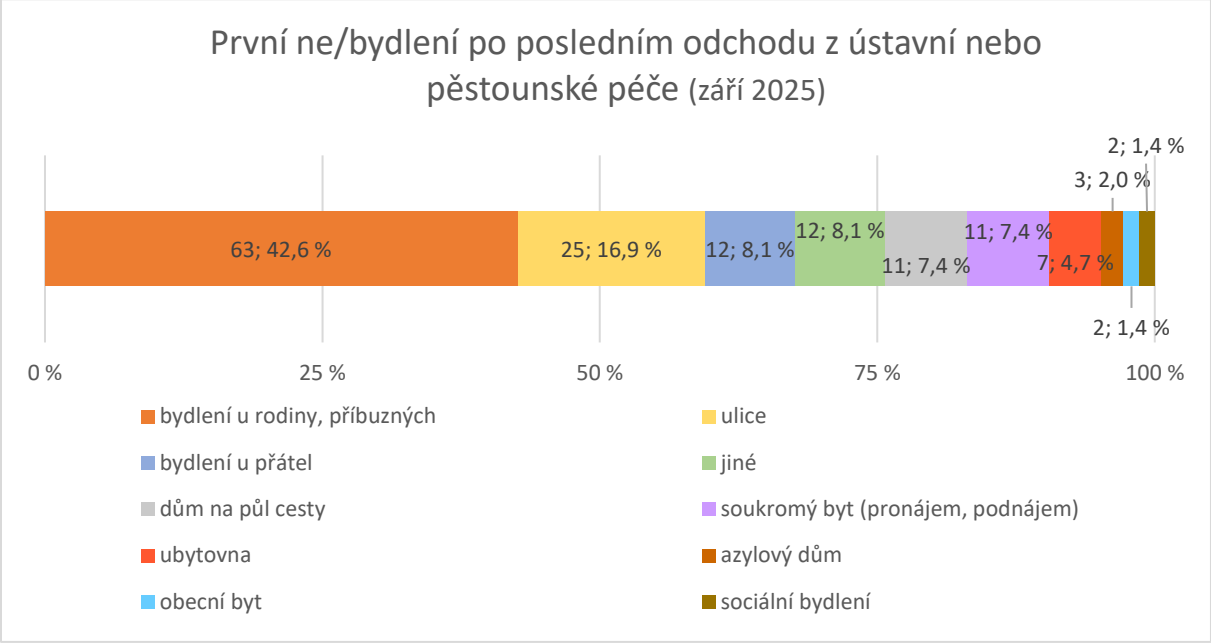

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15a) Kde jste po posledním odchodu ze systému náhradní péče (ústavní/pěstounské péče) bydlel(a)?

Dvě pětiny respondentů (42,6 %; 63 osob) šly po ukončení ústavní/pěstounské péče bydlet k rodině či příbuzným. Přibližně šestina (16,9 %; 25 osob) uvedla, že po odchodu z náhradní péče žila na ulici. U přátel a v jiném než nabízeném typu bydlení bydlela téměř desetina respondentů (shodně 8,1 %; 12 osob). Méně než desetinou jsou také zastoupeni ti, kteří žili v domě na půl cesty a v pronájmu/podnájmu (shodně 7,4 %; 11 osob). V pouhých jednotkách případů se jednalo o ubytovnu (4,7 %; 7 osob), azylový dům (2,0 %; 3 osoby) a nejméně často o obecní byt a sociální bydlení (shodně 1,4 %; 2 osoby).

Graf 166: Doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 140), září 2025

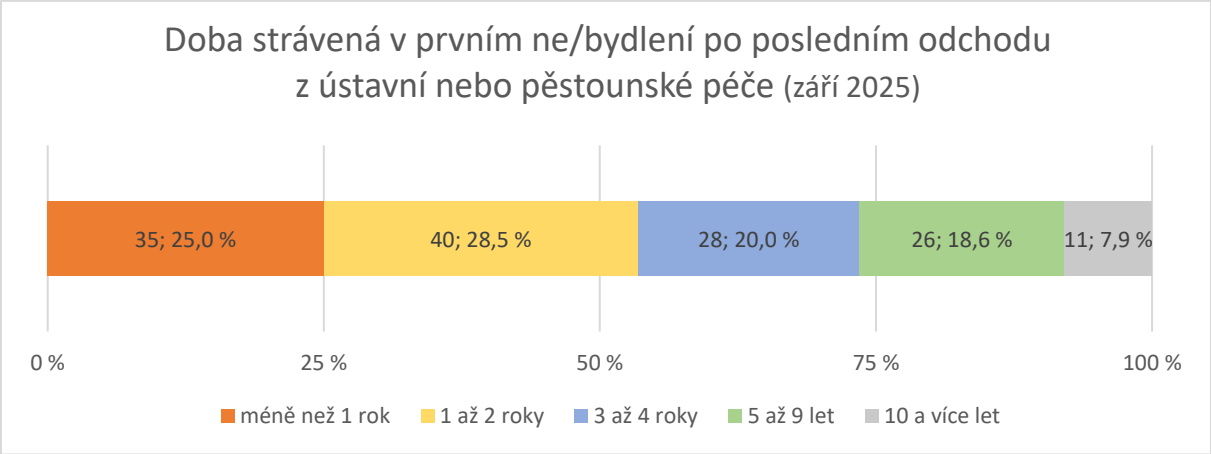

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15b) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Respondenti v prvním ne/bydlení (bytové situaci) po posledním opuštění ústavní/pěstounské péče strávili v průměru tři a čtvrt roku. Necelý rok v prvním ne/bydlení žila čtvrtina z nich (25 %; 35 osob). V prvním ne/bydlení setrvaly minimálně rok až 2 roky necelé tři desetiny dotázaných (28,5 %; 40 osob).

Postupně s přibývajícími lety pak procentuální zastoupení osob klesá – pětina dotázaných (20,0 %; 28 osob) strávila v prvním ne/bydlení po posledním opuštění ústavní/pěstounské péče tři až čtyři roky, necelá pětina 5 až 9 let (18,6 %; 26 osob) a více než 10 let v dané typu bydlení setrvalo 7,9 % respondentů (11 osob).

Graf 167: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní/pěstounské péče (N = 140), září 2025

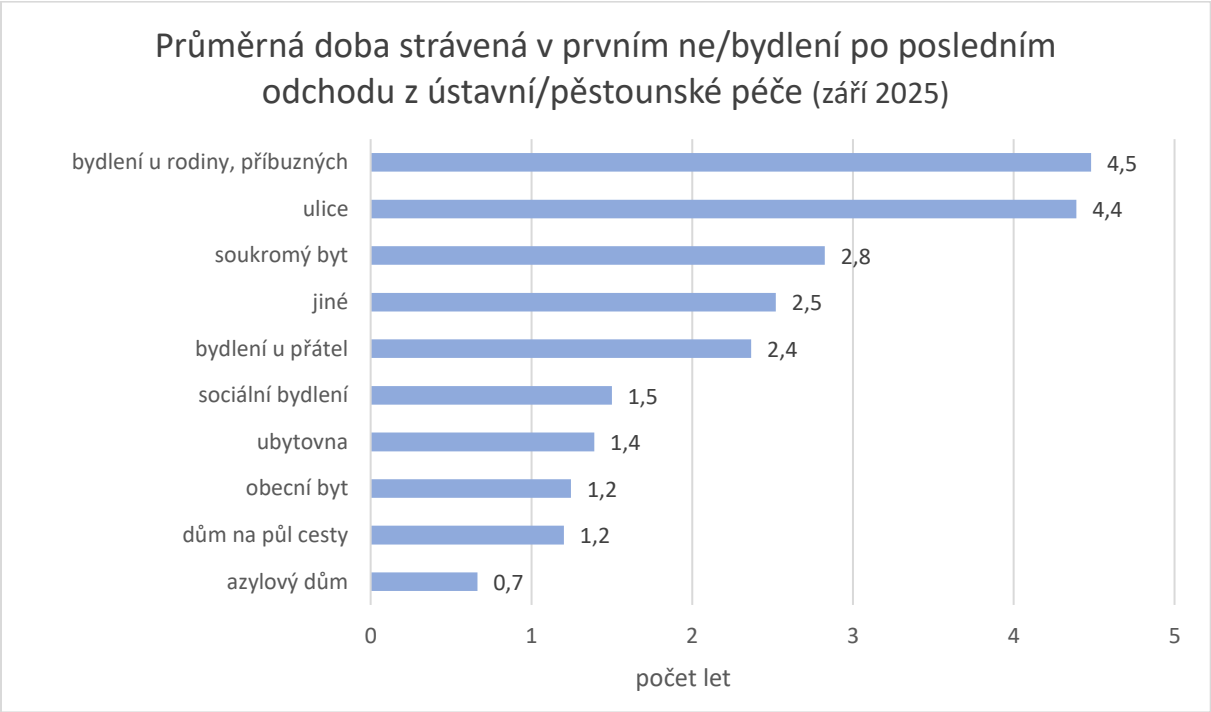

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15b) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?; rozdělení podle bytové situace respondenta

Při pohledu na konkrétní typ bytové situace, ve kterém se respondenti po posledním odchodu z ústavní/pěstounské péče nacházeli, se jako nejstabilnější jeví bydlení u rodiny/příbuzných. Respondenti v tomto ubytování setrvali v průměru 4,5 roku. Déle než 4 roky respondenti po posledním odchodu z náhradní péče žili na ulici (průměrně 4,4 let). Průměrná doba, po kterou dotázaní žili po posledním odchodu z náhradní péče, dosahuje 2 až 3 roky v případě pronájmu/podnájmu v soukromém bytu (2,8 roku), v jiném typu bydlení než nabízený výčet (2,5 roku) a v bydlení u přátel (2,4 roku). Průměrně mezi jedním rokem a 2 lety žili respondenti v sociálním bydlení (1,5 roku), na ubytovně (1,4 roku), v obecním bytě a v domě na půl cesty (1,2 roku). Nejkratší dobu v průměru respondenti trávili v azylovém domě (0,7 roku).

Graf 168: Spolupráce s pracovníkem služby, organizace a/nebo obce po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 146), září 2025

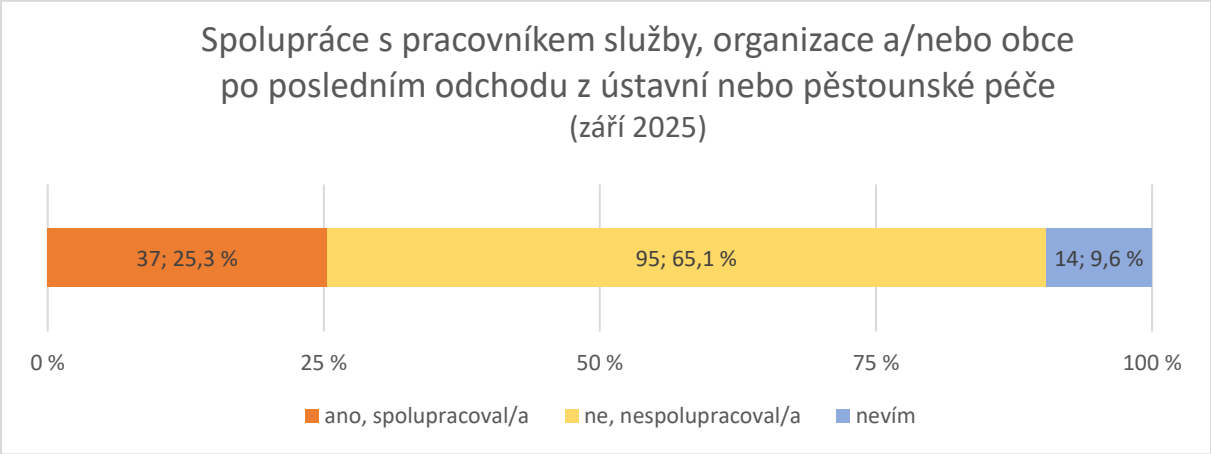

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15c) Spolupracoval(a) jste po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce?

Téměř dvě třetiny respondentů (65,1 %; 95 osob), které opustily nejdříve v 18 letech ústavní nebo pěstounskou péči, s žádným pracovníkem služby, organizace nebo obce po odchodu z dané péče nespolupracovaly. Více než čtvrtina dotázaných (25,3 %; 37 osob) s někým z uvedených spolupracovala. Téměř desetina respondentů uvedla, že neví (9,6 %; 14 osob).

Graf 169: S kým respondenti spolupracovali po odchodu z ústavní/pěstounské péče (N = 37), září 2025

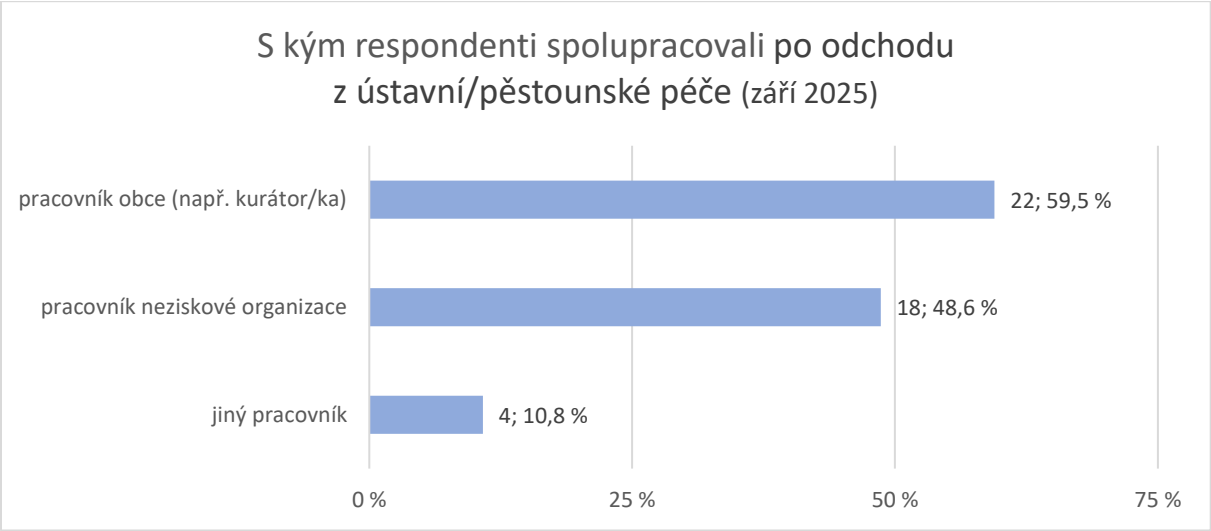

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15c) Spolupracoval(a) jste po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce? a. S kým jste spolupracoval(a)?

Ve více než polovině případů (59,5 %; 22 osob) spolupráce respondentů probíhala s pracovníky obce (např. kurátorem/kurátorkou). O něco méně častěji (48,6 %; 18 osob) se jednalo o spolupráci s pracovníkem neziskové organizace. Více než desetina dotázaných uvedla, že spolupracovali s jiným pracovníkem (10,8 %; 4 osoby).

Graf 170: Délka trvání spolupráce po odchodu z ústavní či pěstounské péče (N = 35), září 2025

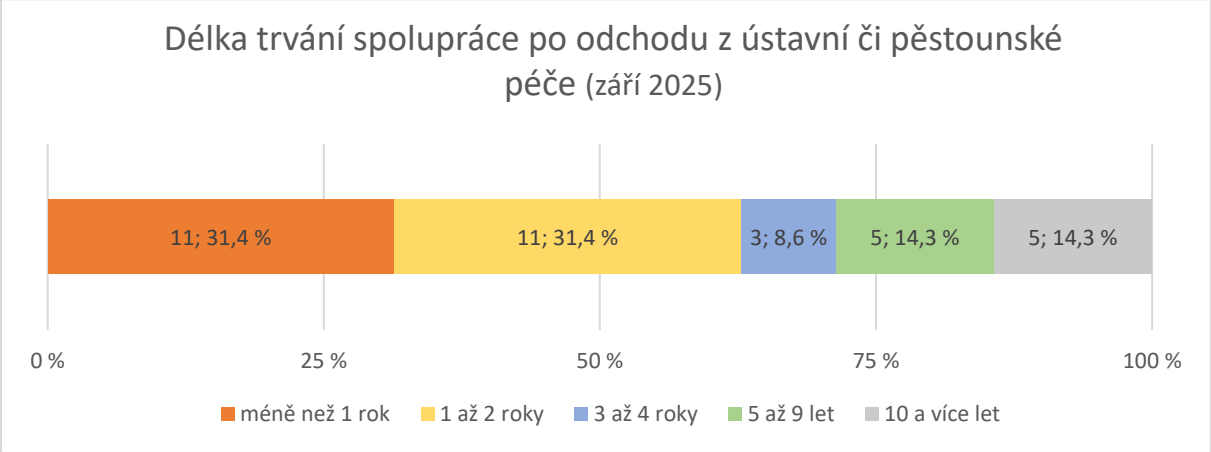

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 15c) Spolupracoval(a) jste po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce? b. Jak dlouho?

Nejčastěji spolupráce respondentů, kteří v ústavní nebo pěstounské péči setrvali minimálně do svých 18 let, s pracovníky obcí, neziskových organizací, případně jinými pracovníky probíhala po dobu kratší než jeden rok nebo 1 až 2 roky (shodně 31,4 %; 11 osob). Necelá desetina z nich (8,6 %; 3 osoby) spolupracovala 3 až 4 roky a více než desetina 5 až 9 let (14,3 %; 5 osob). Deset a více let spolupráce trvala nebo stále trvá u 14,3 % respondentů (5 osob).

B.4. Osoby, které v posledním roce strávily minimálně dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici

Třetí sledovanou podskupinou osob bez střechy jsou osoby, které za poslední rok strávily alespoň dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici na lůžkovém oddělení (vyjma psychiatrických nemocnic).

Graf 171: Zkušenost respondentů s pobytem na lůžkovém oddělení v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci v posledním roce (N = 1 082), září 2025

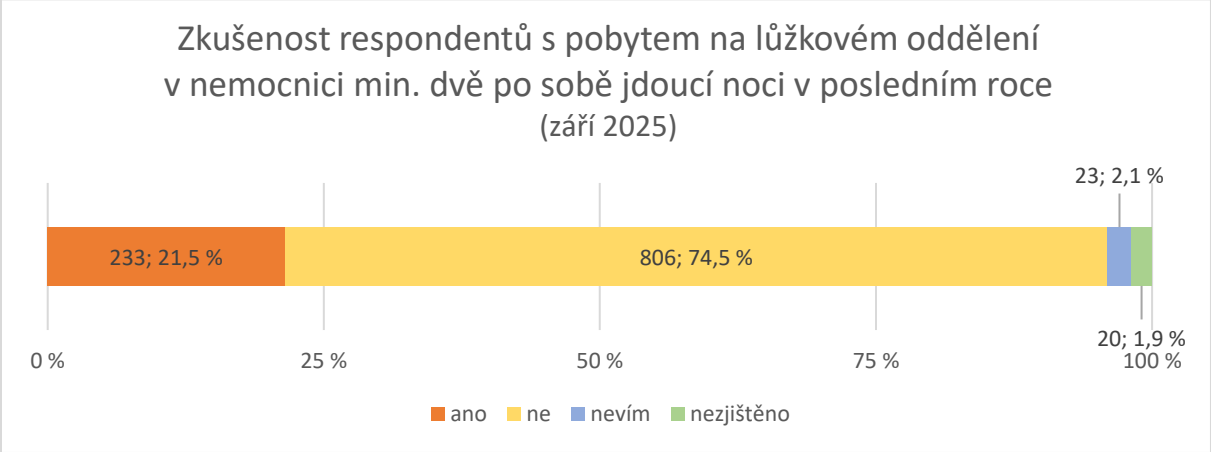

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci?

V posledním roce strávila pobytem v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci více než pětina ze všech dotázaných (21,5 %; 233 osob). V nemocnici dvě noci po sobě během posledního roku nebyly bezmála tři čtvrtiny respondentů (74,5 %; 806 osob). Přibližně 2 % osob uvedla, že neví (2,1 %; 23 osob) nebo údaj nebyl zjištěn (1,9 %; 20 osob).

Graf 172: Četnost pobytů na lůžkovém oddělení v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci v posledním roce (N = 223), září 2025

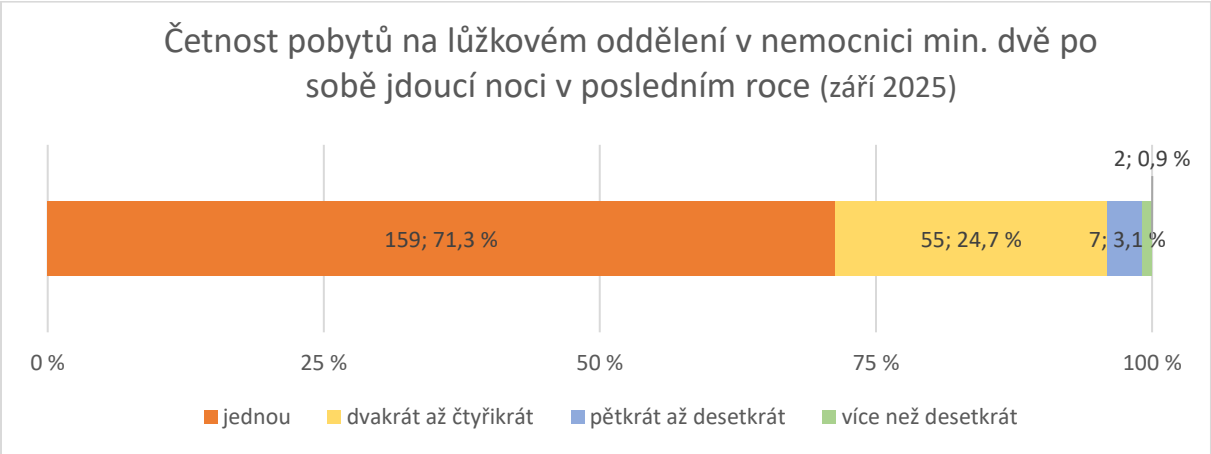

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40a) Kolikrát jste za poslední rok byl(a) alespoň dvě po sobě jdoucí noci hospitalizován(a)?

U více než sedmi desetin respondentů (71,3 %; 159 osob) se za poslední rok jednalo jen o jeden pobyt na lůžkovém oddělení nemocnice na alespoň dvě po sobě jdoucí noci. Téměř čtvrtina dotázaných (24,7 %; 55 osob) pobývala v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci dvakrát až čtyřikrát. Pětkrát a častěji byla hospitalizována necelá dvacetina dotázaných (4,0 %; 9 osob).

Graf 173: Celková doba strávená respondenty na lůžkovém oddělení v nemocnici v posledním roce (N = 228), září 2025

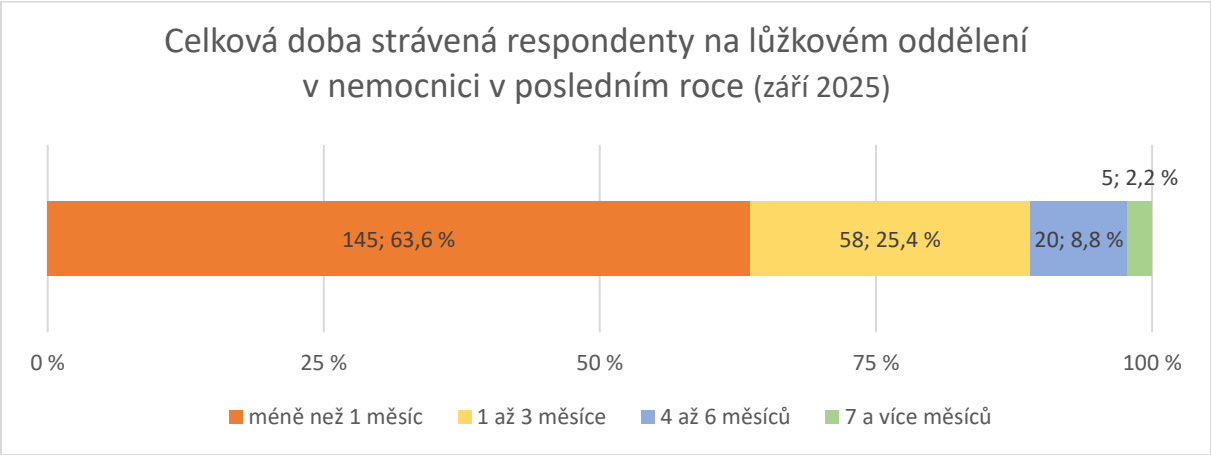

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40b) Jak dlouhou dobu jste celkem za poslední rok strávil(a) hospitalizován(a) v nemocnici?

Průměrná celková doba strávená v nemocnici za poslední rok dosahovala u respondentů 1 měsíc a 7 dní. Téměř dvě třetiny respondentů (63,6 %) strávily hospitalizací na lůžkovém oddělení v nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc. V tomto případě se přesně u jedné třetiny respondentů jednalo o maximálně týdenní hospitalizaci, u více než poloviny respondentů (53,5 %)

o pobyt v délce maximálně 14 dní. Více než čtvrtina respondentů (25,4 %; 58 osob) v nemocnici strávila 1 až 3 měsíce. Více než desetina respondentů byla hospitalizována 4 měsíce a déle (11,0 %; 25 osob).

Graf 174: Nejdelší hospitalizace respondentů na lůžkovém oddělení v nemocnici v posledním roce (N = 225), září 2025

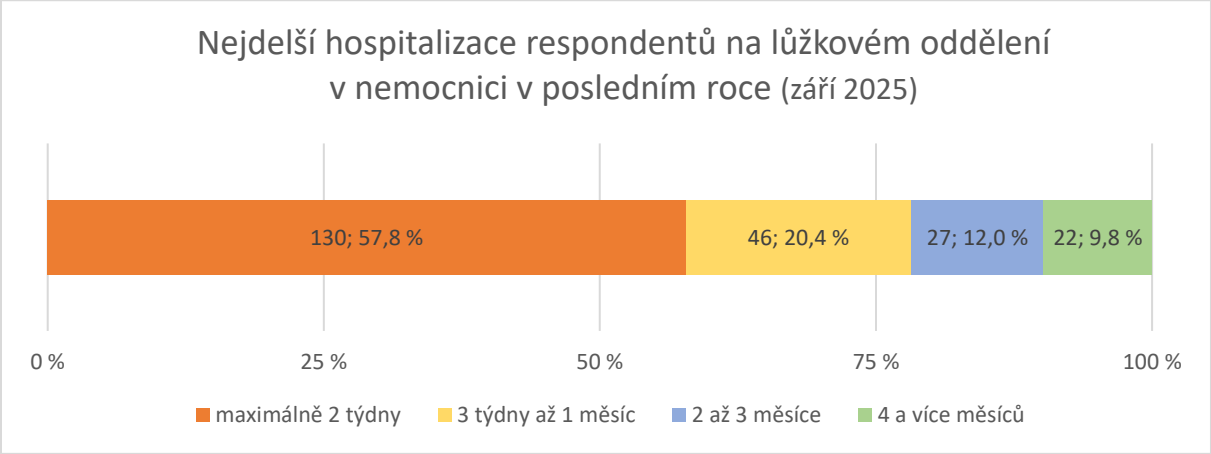

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40c) Jak dlouhá byla Vaše nejdelší hospitalizace v posledních 12 měsících?

Více než polovina respondentů (57,8 %; 130 osob) uvedla, že jejich nejdelší hospitalizace v nemocnici v posledním roce trvala maximálně 2 týdny. Pětina respondentů (20,4 %; 46 osob) v nemocnici strávila najednou nejdéle tři týdny až měsíc. U necelé desetiny respondentů (9,8 %; 22 osob) nejdelší pobyt v nemocnici trval 4 měsíce a déle.

Graf 175: Pomoc s řešením situace v oblasti bydlení během hospitalizace v nemocnici (N = 232), září 2025

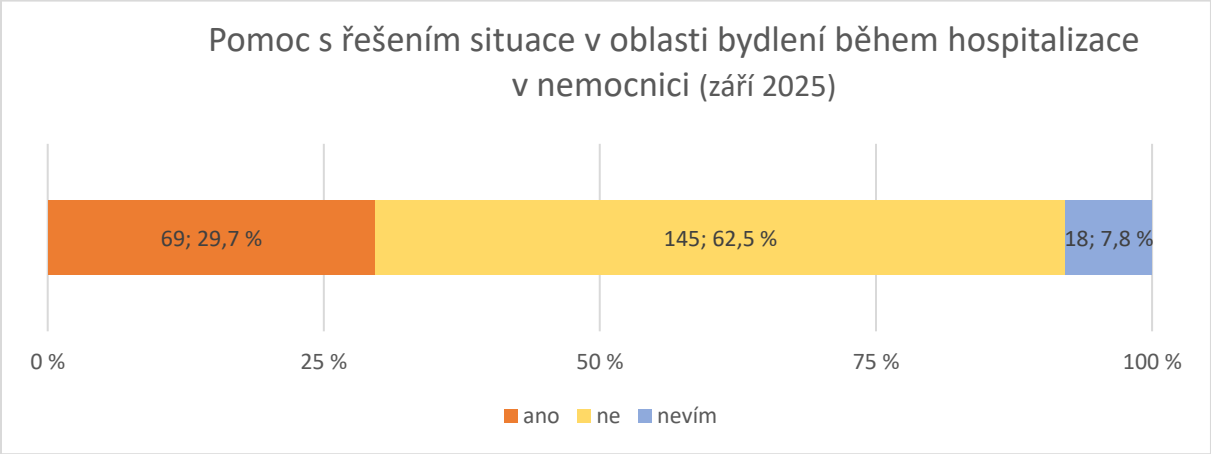

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici?

Respondenti se zkušeností s hospitalizací v nemocnici byli také dotázáni, zda s nimi někdo řešil jejich bytovou situaci a to, aby se po propuštění neocitli na ulici. Méně než tři desetiny respondentů (29,7 %; 69 osob) odpověděly kladně. S více než třemi pětinami respondentů (62,5 %; 145 osob) to nikdo neřešil. Necelá desetina dotázaných uvedla, že neví, zda s nimi někdo řešil jejich bydlení po ukončení hospitalizace (7,8 %; 18 osob).

Graf 176: Potřeba respondentů řešit bydlení po propuštění z nemocnice (N = 230), září 2025

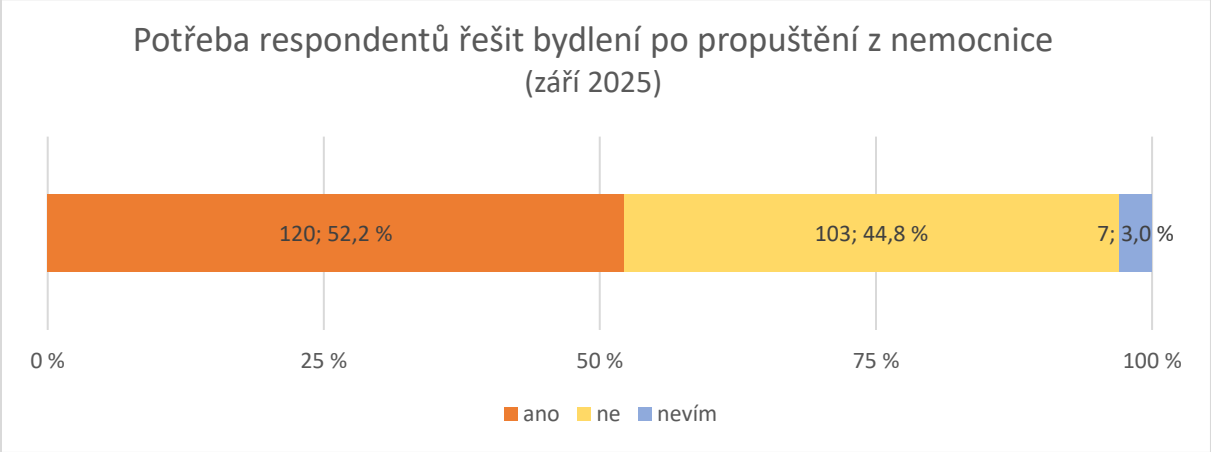

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

Do kontrastu s tím, kolik respondentů **pomoc s řešením situace ve vztahu k bydlení** obdrželo, se dostává to, kolik respondentů uvedlo, že tuto pomoc potřebovalo. **Z dotázaných pomoc potřebovala více než polovina (52,2 %; 120 osob), ale obdržely ji necelé tři desetiny (29,7 %).** Více než dvě pětiny respondentů (44,8 %; 103 osob) uvedly, že nepotřebovaly řešit, kde budou bydlet po propuštění z nemocnice. Na otázku nedokázaly odpovědět 3,0 % dotázaných (7 osob).

Graf 177: Obdržená pomoc se zajištěním bydlení během hospitalizace podle toho, zda ji respondenti potřebovali (N potřebovali = 120, N nepotřebovali = 103)

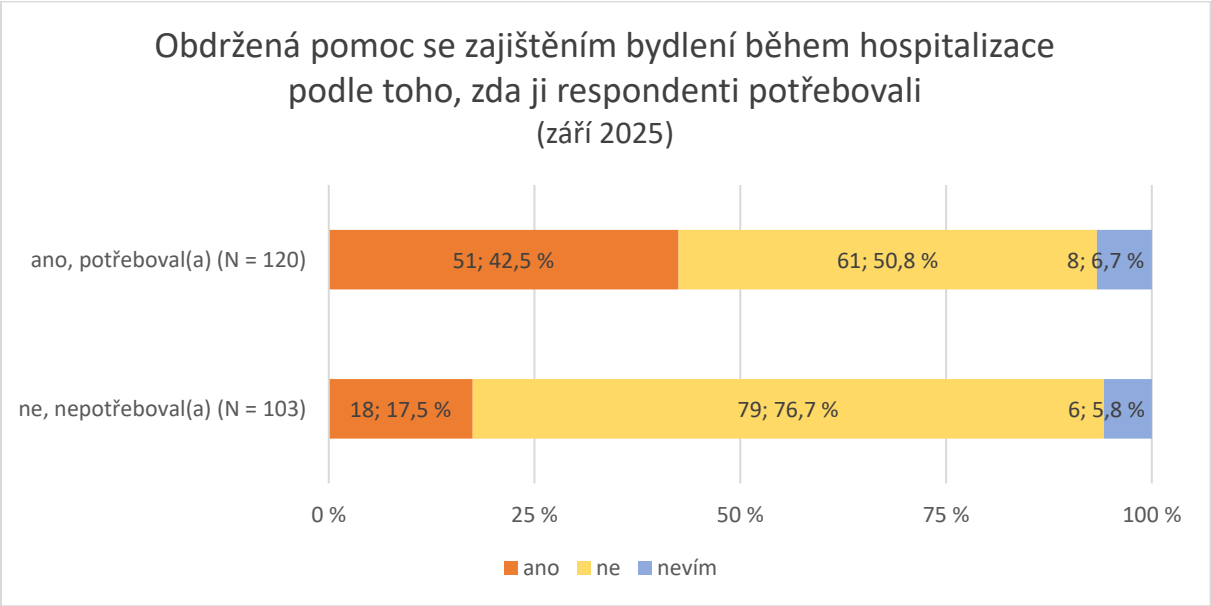

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázky: 40d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici? 40e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

Z grafu je patrné, že ze 120 respondentů, kteří pomoc se zajištěním bydlení potřebovali, ji více než polovina neobdržela (50,8 %; 61 osob). Naopak ze 103 respondentů, kteří tuto pomoc nepotřebovali, ji téměř pětina obdržela (17,5 %; 18 osob).

Graf 178: Pomoc během hospitalizace v nemocnici s řešením životní situace a následné péče (N = 232), září 2025

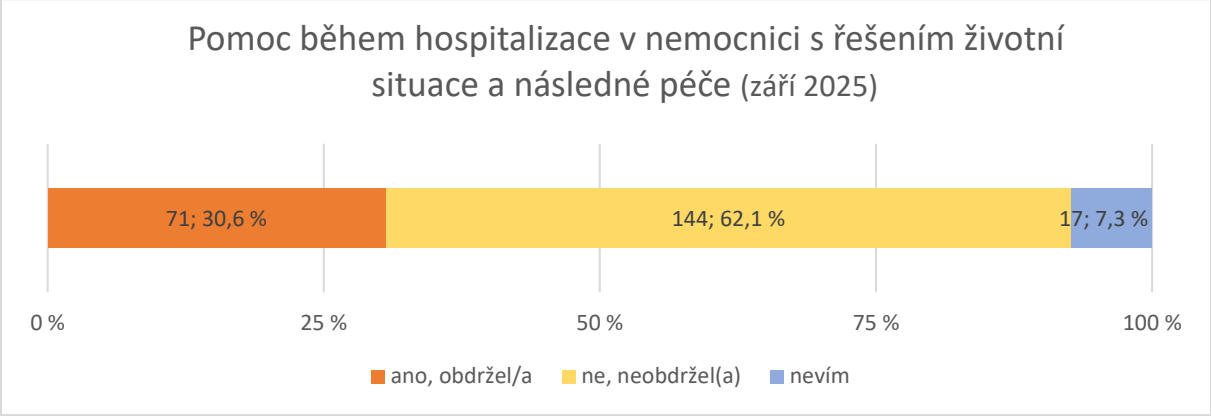

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z nemocnice?

Nabízené pomoci respondentům hospitalizovaným v nemocnici se věnovala i následující otázka. Respondenti byli dotázáni, zda jim někdo konkrétními kroky při jejich posledním pobytu v nemocnici pomáhal s jejich životní situací anebo následnou péčí po propuštění. Necelá třetina respondentů (30,6 %; 71 osob) tento typ pomoci obdržela. Více než tři pětiny dotázaných (62,1 %; 144) respondentů uvedly, že nikoli. Necelá desetina respondentů (7,3 %; 17 osob) nedokázala na otázku odpovědět.

Graf 179: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z nemocnice (N pracovník NNO = 34, N pracovník nemocnice = 45, N pracovník obce = 13), září 2025

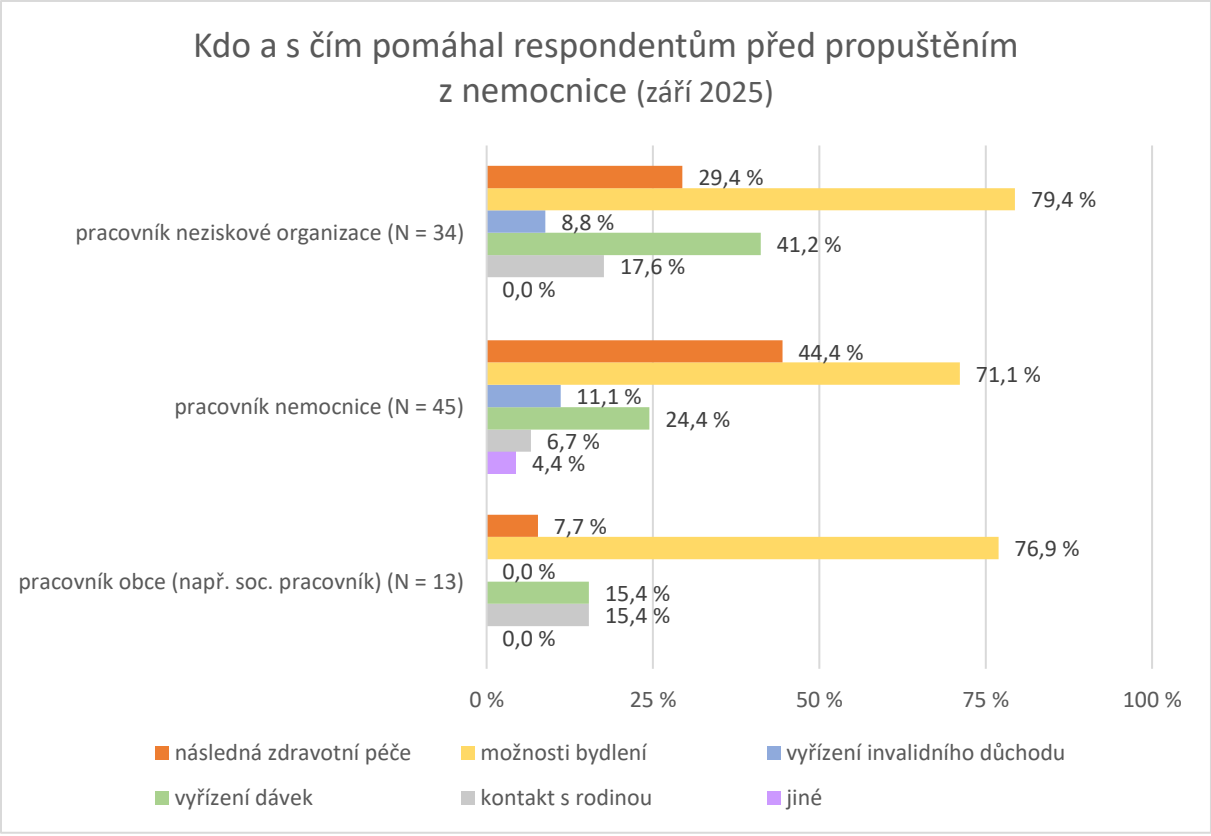

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z nemocnice? a. Kdo Vám pomáhal? Co jste společně řešili?

Ti, kteří pomoc s životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z nemocnice obdrželi, byli dotázáni, kdo byl jejím poskytovatelem a jakých oblastí se týkala. Více než tři pětiny respondentů (63 %; 45 osob) uvedly, že konkrétní pomoc v nemocnici obdržely od pracovníka nemocnice, a to v oblasti bydlení/ubytování (71,1 %) a následné zdravotní péče (44,4 %). Dále byli častým poskytovatelem pomoci pracovníci neziskové organizace, se kterými respondenti nejčastěji řešili možnosti bydlení (79,4 %) a vyřízení dávek (41,2 %). I u pracovníků obce bylo nejčastější oblastí pomoci zajištění bydlení (76,9 %). Jeden respondent za svého poskytovatele pomoci označil kněze, se kterým řešil možnosti bydlení.

Graf 180: Odkázání respondentů během hospitalizace v nemocnici sociálně-zdravotním pracovníkem na službu nebo organizaci (N = 228), září 2025

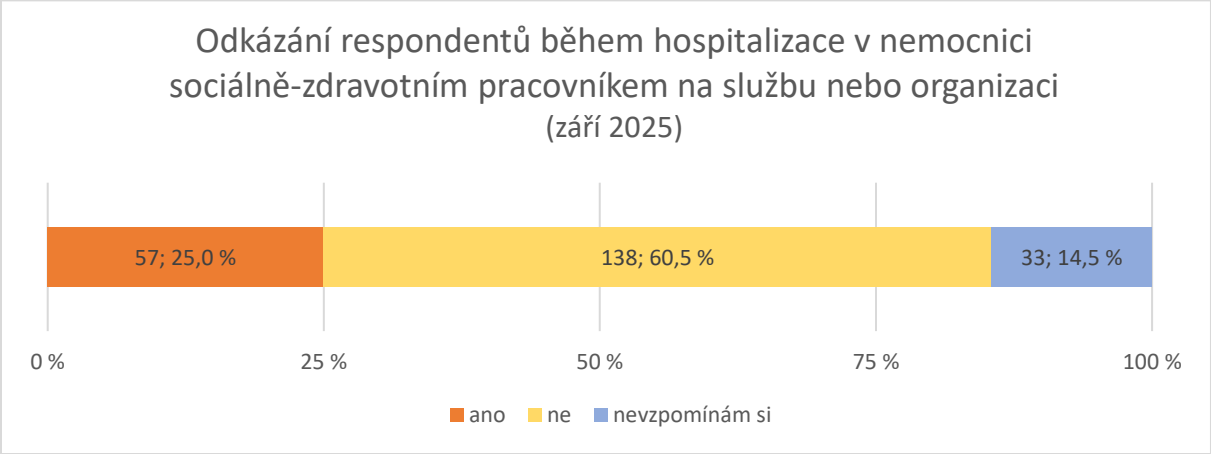

Odpovědi respondentů na otázku: 40g) Byl(a) jste sociálně-zdravotním pracovníkem (pracovnicí) nemocnice odkázán(a) na nějakou službu nebo organizaci?

Čtvrtina respondentů (25,0 %; 57 osob) byla sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou službu nebo organizaci. Nejčastěji se jednalo o organizace poskytující sociální služby pro osoby v bytové nouzi, především **Armádu spásy**, **Charitu** a **Naději**, které dohromady tvoří převážnou většinu všech uvedených odpovědí. Poměrně často se objevovala také doporučení konkrétních služeb, tj. **azylových domů, nocleháren či nízkoprahových denních center**, tedy zařízení zaměřených na krizové ubytování a základní podporu. Zaznamenaná četnost uvedených konkrétních organizací může být do jisté míry ovlivněna tím, z jakých organizací pocházeli samotní tazatelé, kteří dotazník s respondenty vyplňovali. Více než 60 % (60,5 %; 138 osob) dotázaných na žádnou službu nebo organizaci odkázáno nebylo.

Graf 181: První ne/bydlení po propuštění z nemocnice (N = 229), září 2025

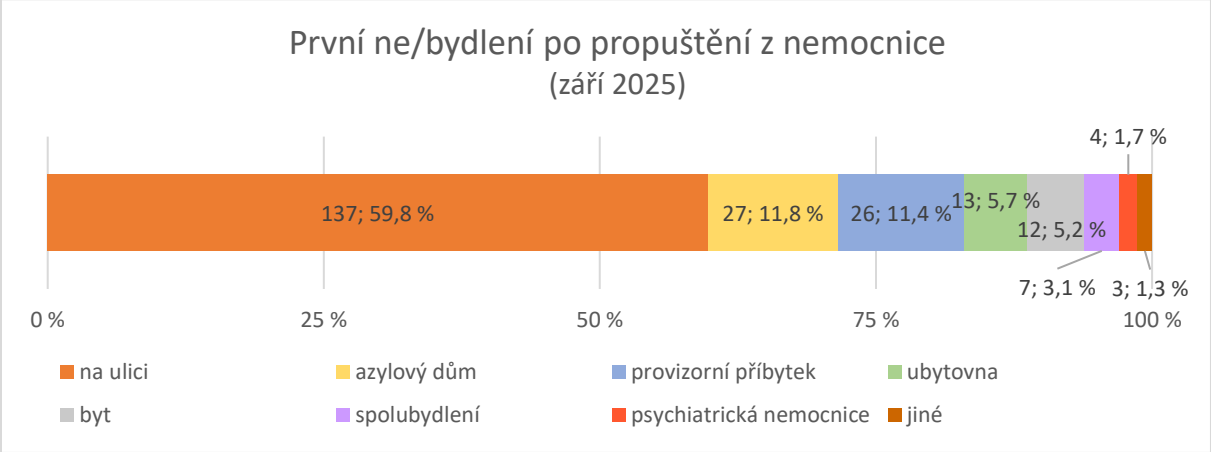

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40h) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

Bezmála tři pětiny respondentů (59,8 %; 137 osob) se po ukončení pobytu v nemocnici ocitly na ulici. Dva nejčastější typy bydlení, respektive pobytu byly po propuštění azylový dům (11,8 %; 27 osob) a provizorní příbytek (11,4 %; 26 osob). Na ubytovnu šlo po konci hospitalizace 5,7 % respondentů (13 osob) a do bytu 5,2 % (12 osob). Další typy bydlení jsou zastoupeny méně než dvacetinou – spolubydlení (3,1 %; 7 osob), psychiatrická nemocnice (1,7 %; 4 osoby) a jiné bydlení než nabízené možnosti (1,3 %; 3 osoby).

Graf 182: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po ukončení hospitalizace v nemocnici (N = 75), září 2025

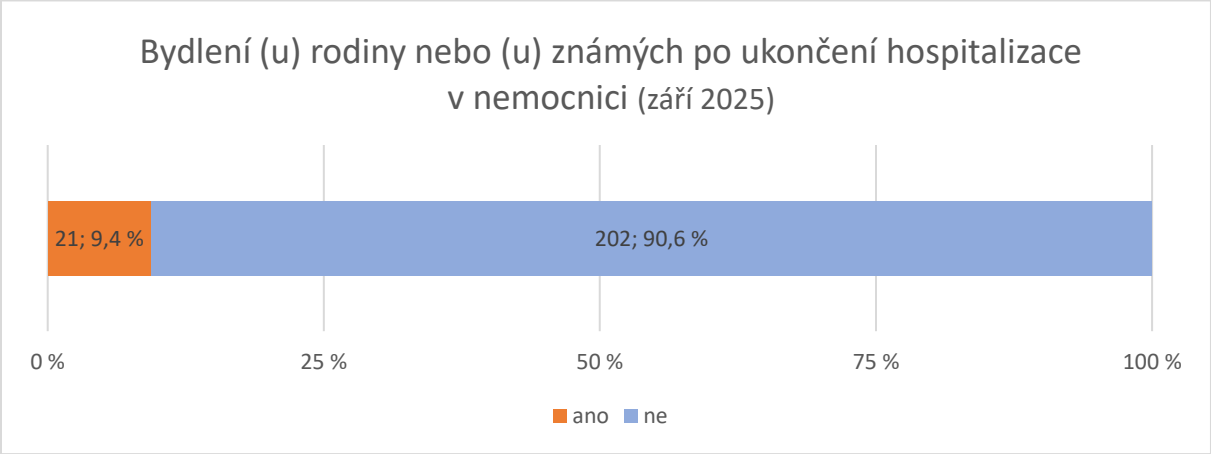

Pozn.? Odpovědi respondentů na otázku: 40i) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

Další otázka zjišťovala, zda první bydlení po posledním propuštění z nemocnice bylo **bydlení rodiny/známých nebo u rodiny/známých**. **Necelá desetina respondentů (9,4 %; 21 osob) uvedla, že ano.** Zbylých více než devět desetin dotázaných (90,6 %; 202 osob) uvedlo, že nikoli.

Graf 183: Doba strávená v prvním ne/bydlení po propuštění z nemocnice (N = 168), září 2025

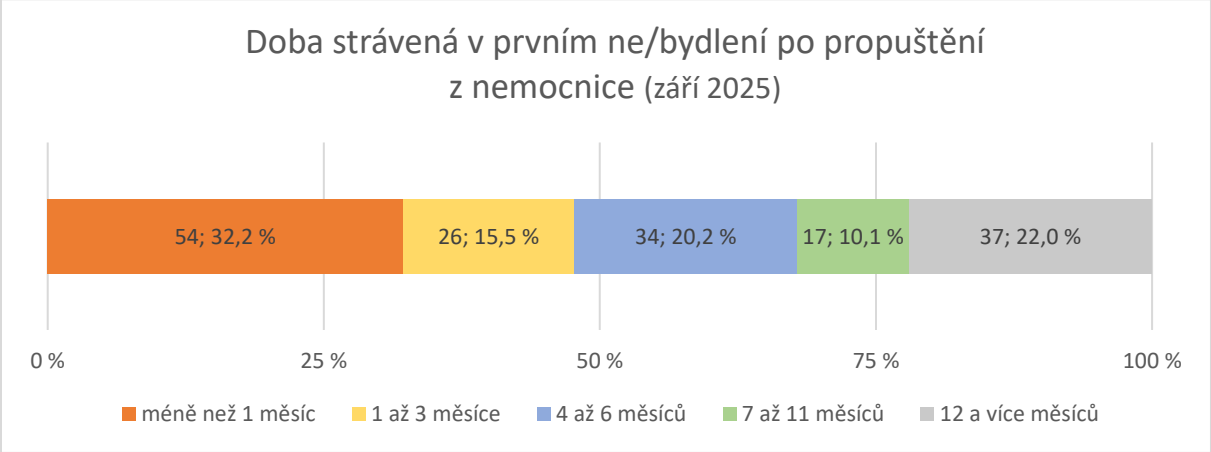

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40j) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Dále bylo zjišťováno, jak **dlouho v tomto prvním ne/bydlení (v této bytové situaci) respondenti po posledním propuštění z hospitalizace v nemocnici setrvali. Průměrná doba činila 9 měsíců a 8 dní.** U téměř jedné třetiny respondentů (32,2 %; 54 osob) šlo o dobu kratší než jeden měsíc. Necelá pětina respondentů strávila v tomto ne/bydlení 1 až 3 měsíce (15,5 %; 26 osob). Více než pětina dotázaných uvedla, že v prvním ne/bydlení po ukončení hospitalizace setrvala 4–6 měsíců (20,2 %; 34 osob), a 12 a více měsíců (22 %; 37 osob). 7–11 měsíců v dané bytové situaci setrvala desetina dotázaných (10,1 %; 17 osob).

Graf 184: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z nemocnice podle typu ne/bydlení (N = 168), září 2025

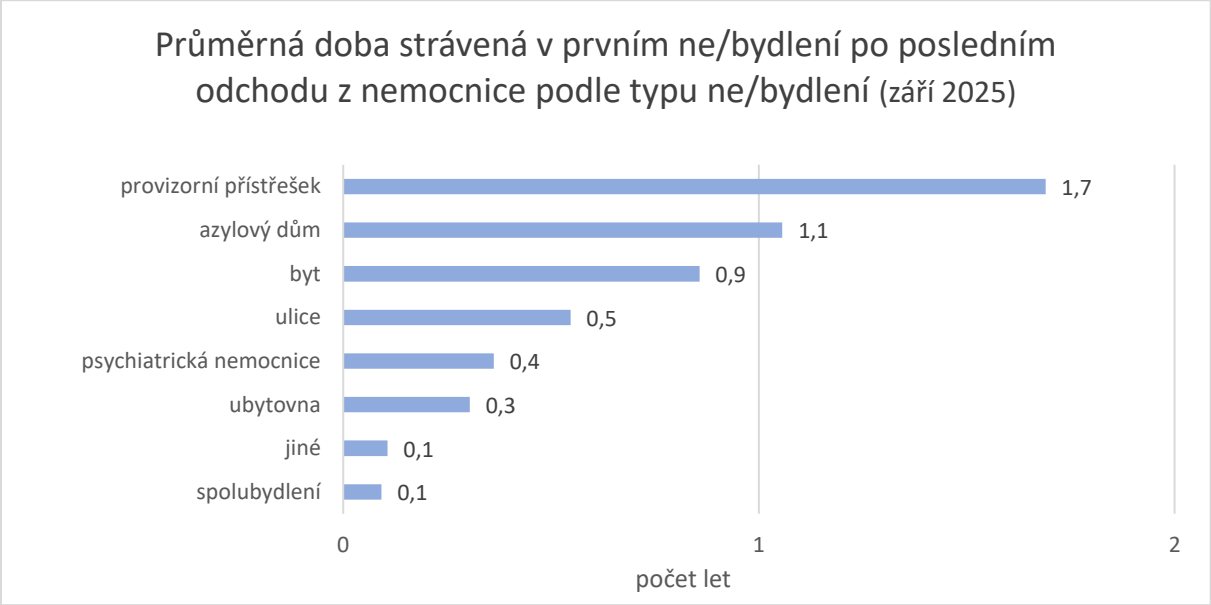

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40j) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?; průměrná doba podle typu ne/bydlení

Při pohledu na jednotlivé typy prvního ne/bydlení (bytové situace) po posledním propuštění z nemocnice se jako „nejstabilnější“ ne/bydlení jeví bydlení v provizorním přístřešku. Respondenti v něm po poslední hospitalizaci strávili v průměru 1,7 roku. Druhá nejdelší průměrná doba setrvání byla uváděna u azylového domu, kde respondenti strávili v průměru 1,1 roku. Ve všech ostatních

typech ne/bydlení zůstali dotázaní po průměrnou dobu kratší než 1 rok – byt (0,9 roku), ulice (0,5 roku), psychiatrická nemocnice (0,4 roku), ubytovna (0,3 roku). Jako nejméně stabilní se v případě prvního ne/bydlení po ukončení hospitalizace jeví spolubydlení a jiné než ve výčtu nabízené typy ne/bydlení (shodně 0,1 roku).

Graf 185: Obdržení instrukcí, plánu následné péče po propuštění z nemocnice (N = 229), září 2025

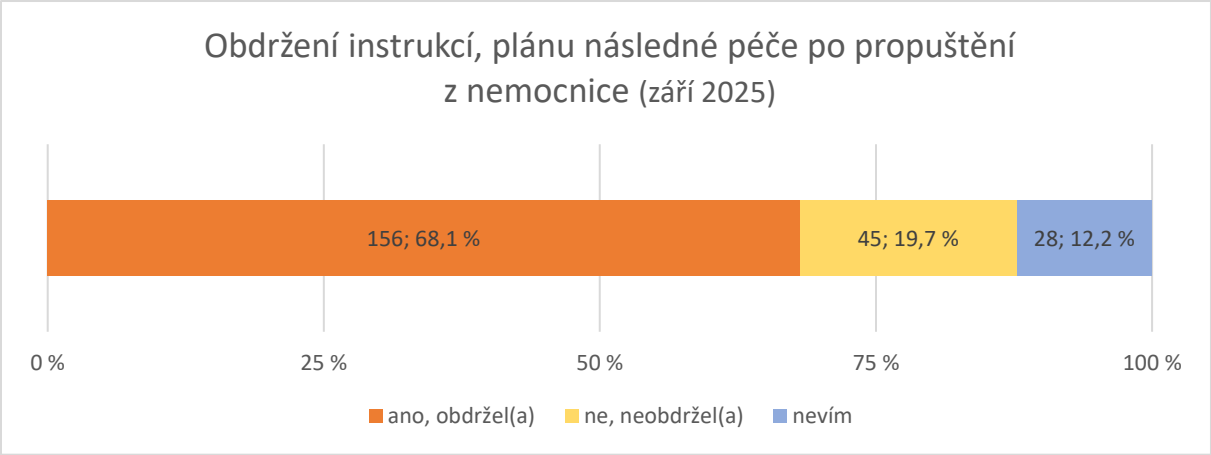

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40k) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po propuštění z nemocnice dělat (tedy plán následné péče)?

Osoby se zkušeností s pobytem na lůžkovém oddělení byly také dotázány, zda obdržely **instrukce, jak se o sebe mají starat a co mají po přepuštění z nemocnice dělat (tedy plán následné péče)**. **Více než dvě třetiny respondentů (68,1 %; 156 osob) je obdržely.** Necelá pětina respondentů (19,7 %; 45 osob) se zkušeností s hospitalizací za poslední rok nikoli. Více než desetina dotázaných uvedla, že neví, zda byli instruováni, jak o sebe nadále po propuštění pečovat (12,2 %; 28 osob).

Graf 186: Dodržování plánu následné péče po propuštění z nemocnice (N = 153), září 2025

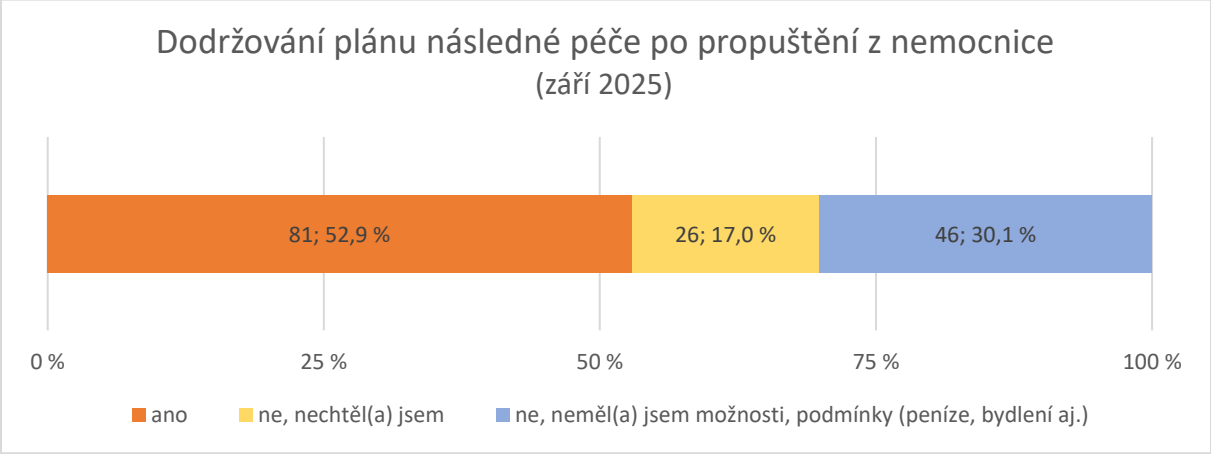

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40k) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po propuštění z nemocnice dělat (tedy plán následné péče)? a. Dodržoval(a) jste ho?

Ti, kteří plán následné péče obdrželi, byli dotázáni, zda instrukce dodržovali. Více než polovina z nich (52,9 %; 81 osob) uvedla, že ano. Zbylá necelá polovina (47,1 %; 72 osob) obdržený plán nedodržovala. Více než třetina z těch (36,1 %), kteří obdržený plán nedodržovaly, uvedla, že zkrátka plán dodržovat nechtěla. Necelé dvě třetiny (63,9 %) ho nedodržovaly, protože neměly tu možnost a podmínky (peníze, bydlení atd.).

Graf 187: Propojení respondenta s ambulantní zdravotní službou po propuštění z nemocnice (N = 228), září 2025

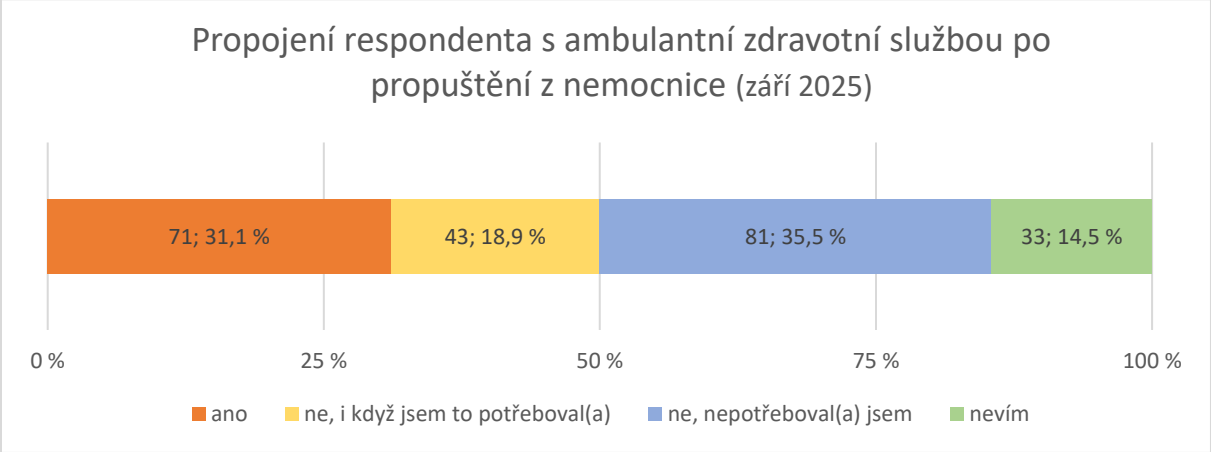

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40l) Byl(a) jste při posledním propuštění propojen(a) s nějakou ambulantní zdravotní službou, která měla následně řešit problém, s kterým jste byl(a) hospitalizován(a)?

Další otázka směřovala k **propojení s nějakou ambulantní zdravotní službou**, která měla s respondenty následně řešit problém, se kterým byli hospitalizováni. **Necelá třetina z nich (31,1 %; 71 osob) s nějakou ambulantní zdravotní službou propojena byla.** Necelá pětina dotázaných (18,9 %; 43 osob) uvedla, že s žádnou ambulantní zdravotní službou propojena nebyla, ačkoliv to potřebovala. Více než třetina respondentů (35,5 %; 81 osob) byla propojena s ambulantní zdravotní službou a nepotřebovala to a více než desetina (14,5 %; 33 osob) uvedla, že neví.

Graf 188: Chování personálu nemocnice vůči respondentům s respektem (N = 230), září 2025

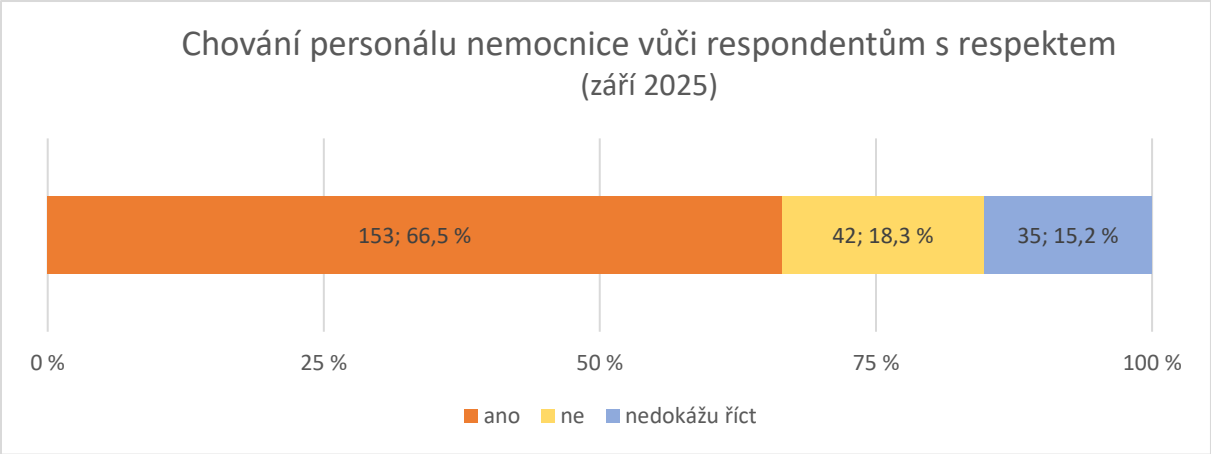

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 40m) Choval se k Vám personál nemocnice při poslední hospitalizaci s respektem?

Dvě třetiny respondentů (66,5 %; 153 osob), kteří byli v posledním roce hospitalizováni dvě po sobě jdoucí noci na lůžkovém oddělení v nemocnici, **uvedly, že se k nim personál nemocnice choval s respektem.** Chování personálu nemocnice jako nerespektující ohodnotila necelá pětina respondentů (18,3 %; 42 osob). Více než desetina dotázaných (15,2 %; 35 osob) nedokázala na otázku, zda se k nim personál nemocnice choval s respektem, odpovědět.

B.5. Osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc

Poslední, čtvrtou sledovanou podskupinou osob bez střechy jsou **osoby, které byly za poslední rok hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc**.

Graf 189: Zkušenost respondentů s alespoň jednodenní hospitalizací v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 1 083), září 2025

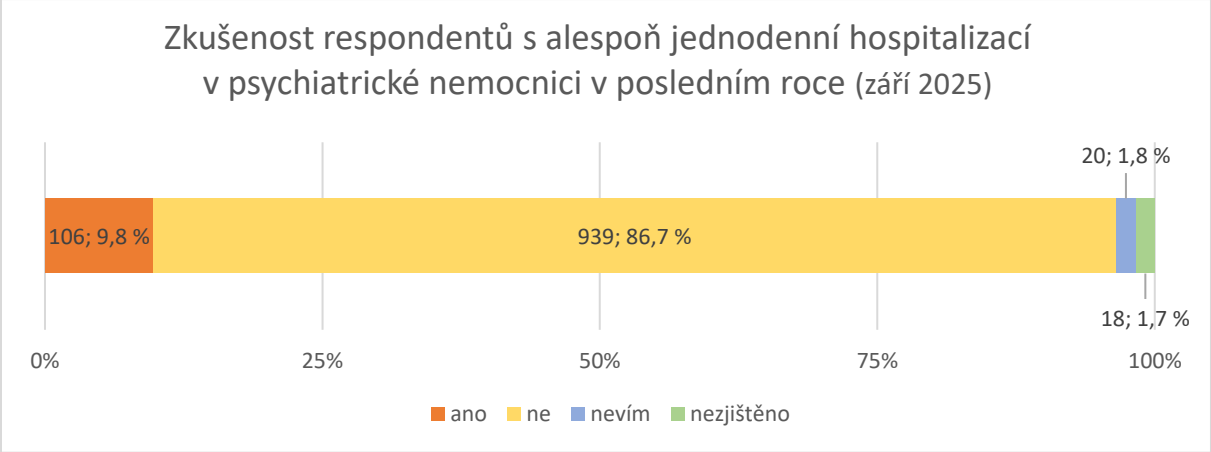

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(á) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc?

Za poslední rok byla alespoň jednu noc v psychiatrické nemocnici hospitalizována necelá desetina všech respondentů (9,8 %; 106 osob). Více než čtyři pětiny všech dotazovaných uvedly, že v psychiatrické nemocnici hospitalizovány nebyly (86,7 %; 939 osob). 20 osob nevědělo (1,8 %) a u 18 osob se údaj nepodařilo zjistit (1,7 %).

Graf 190: Četnost pobytu respondentů v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 105), září 2025

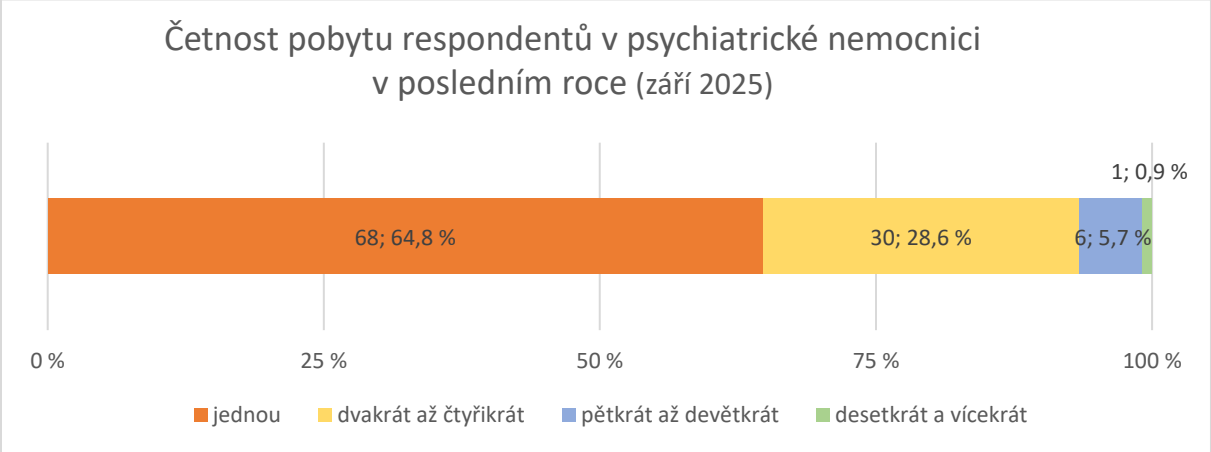

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44a) Kolikrát jste za poslední rok byl(a) hospitalizován(a) v psychiatrické nemocnici?

U necelých dvou třetin (64,8 %; 68 osob) respondentů se za poslední rok jednalo o jednu hospitalizaci v psychiatrické nemocnici. Více než čtvrtina (28,6 %; 30 osob) byla v psychiatrické nemocnici hospitalizována minimálně jednu noc dvakrát až čtyřikrát. Pětkrát a častěji bylo hospitalizováno 6,6 % respondentů (7 osob).

Graf 191: Celková doba strávená v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 104), září 2025

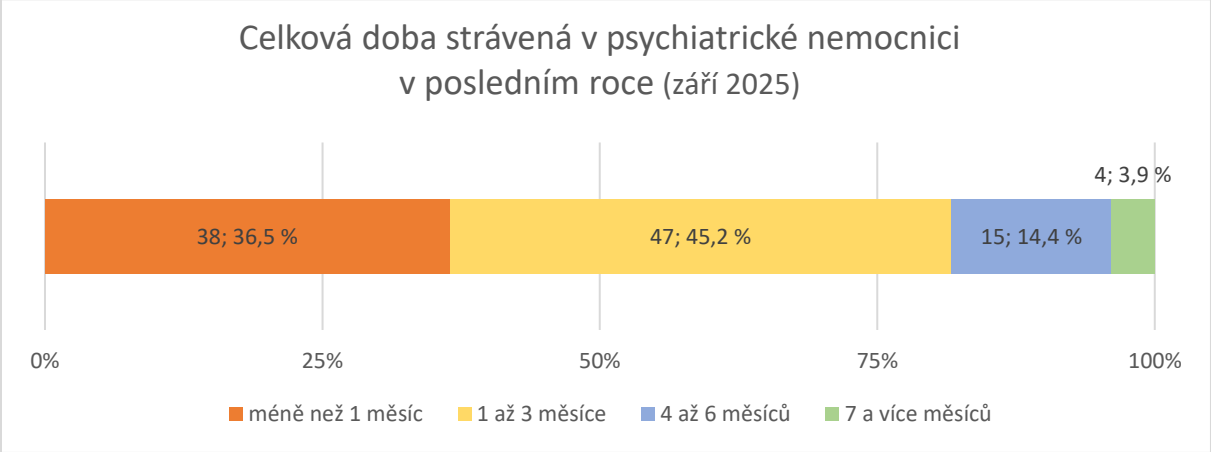

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44b) Jak dlouhou dobu jste za poslední rok strávil(a) hospitalizací v psychiatrické nemocnici?

Průměrná doba, kterou respondenti strávili hospitalizací v psychiatrické nemocnici v posledním roce, byla 2 měsíce a 3 dny. Více než třetina respondentů (36,5 %; 38 osob) strávila hospitalizací v psychiatrické nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc (maximálně týden v psychiatrické nemocnici strávilo 14,4 % osob). Necelá polovina respondentů (45,2 %; 47 osob) byla v psychiatrické nemocnici hospitalizována po dobu jednoho až tří měsíců. Čtyři měsíce a déle byla hospitalizována v daném typu nemocnice necelá pětina dotázaných (18,3 %; 19 osob).

Graf 192: Nejdelší hospitalizace respondenta v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 104), září 2025

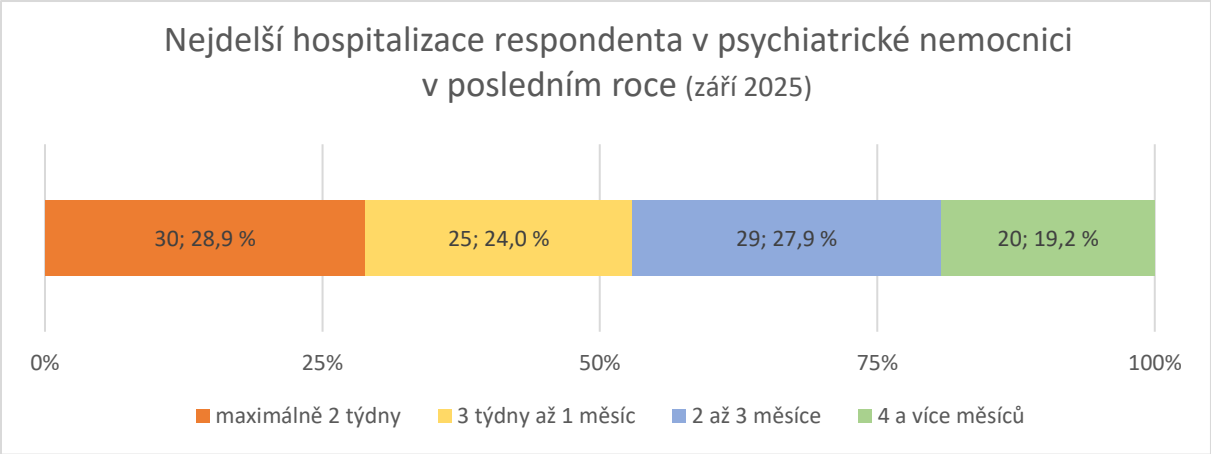

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44c) Jak dlouhá byla Vaše nejdelší hospitalizace v psychiatrické nemocnici v posledních 12 měsících?

Necelé tři desetiny respondentů (28,9 %; 30 osob) strávily v psychiatrické nemocnici při jejich nejdelší hospitalizaci v posledním roce maximálně 2 týdny. Téměř čtvrtina z nich (24,0 %; 25 osob) v nemocnici pobývala najednou nejdéle tři týdny až měsíc. Nejdelší hospitalizace v psychiatrické nemocnici v posledním roce trvala u více než čtvrtiny respondentů (27,9 %; 29 osob) dva až tři měsíce, u necelé pětiny dotázaných (19,2 %; 20 osob) čtyři měsíce a déle.

Graf 193: Pomoc s řešením situace v oblasti bydlení během poslední hospitalizace v psychiatrické nemocnici (N = 105), září 2025

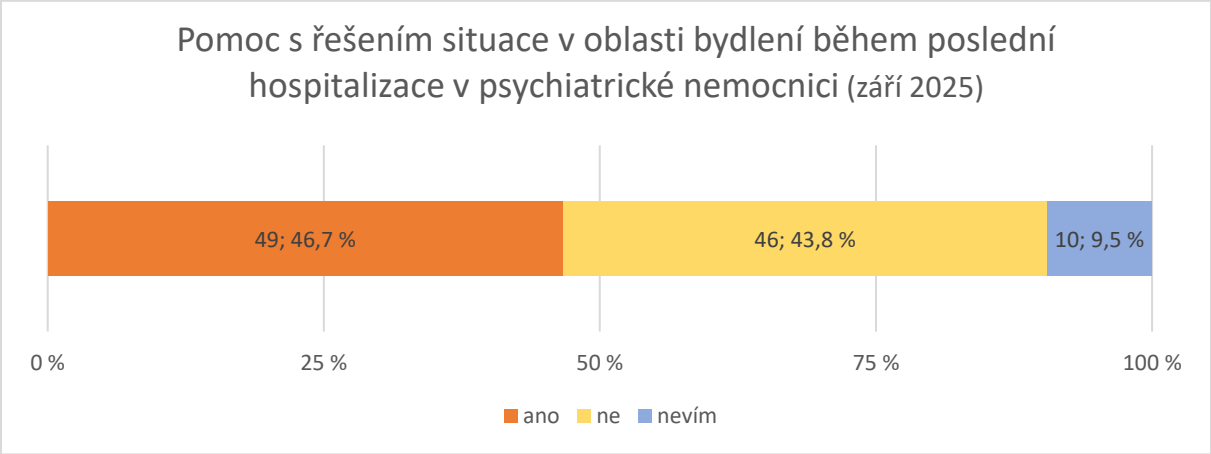

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici?

Respondenti se zkušeností s hospitalizací v psychiatrické nemocnici byli také dotázáni, zda s nimi někdo řešil jejich bytovou situaci a to, aby se po propuštění neocitli na ulici. Téměř polovina respondentů (46,7 %; 49 osob) odpověděla kladně. S více než dvěma pětinami respondentů (43,8 %; 46 osob) to nikdo neřešil a necelá desetina dotázaných uvedla, že neví (9,5 %; 10 osob).

Graf 194: Potřeba respondentů řešit bydlení po propuštění z hospitalizace v psychiatrické nemocnici (N = 104), září 2025

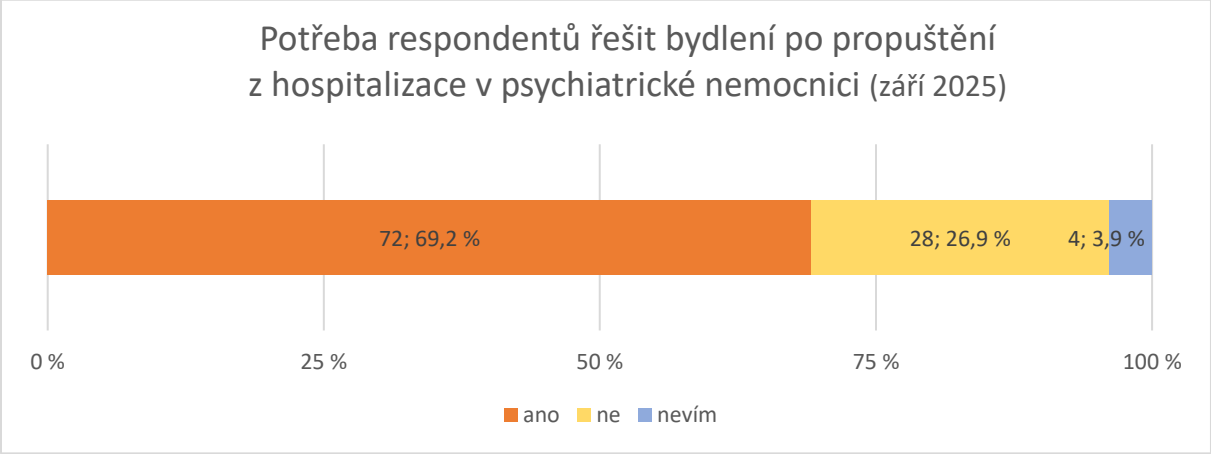

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

Pro srovnání s tím, s kolika respondenty bylo řešeno téma **bydlení po propuštění z psychiatrické nemocnice**, uvádíme, kolik respondentů tuto pomoc potřebovalo. **Z dotázaných ji potřebovalo téměř sedm desetin (69,2 %; 72 osob), ale jen necelá polovina uvedla, že ji obdržela 50 % (46,7 %).** Více než čtvrtina respondentů (26,9 %; 28 osob) uvedla, že nepotřebovala řešit, kde bude po ukončení hospitalizace v psychiatrické nemocnici bydlet, a 3,9 % dotázaných na otázku nedokázalo odpovědět.

Graf 195: Obdržená pomoc se zajištěním bydlení během hospitalizace v psychiatrické nemocnici podle toho, zda ji respondenti potřebovali (N potřebovali = 71; N nepotřebovali = 28), září 2025

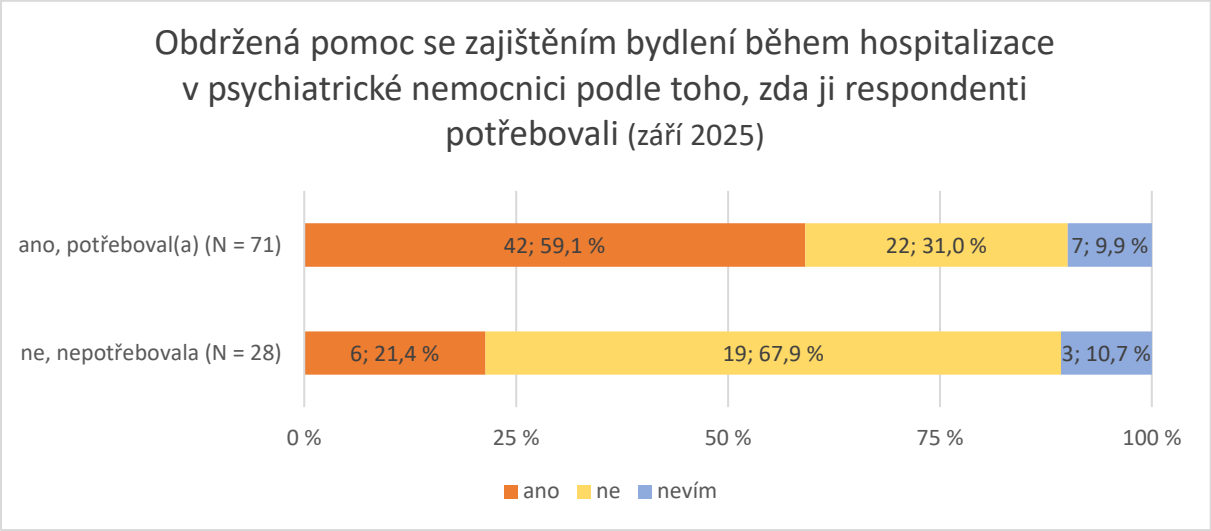

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázky: 44d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici? 44e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

Ze 71 osob, které pomoc se zajištěním bydlení po jejich propuštění z psychiatrické nemocnice potřebovaly, ji necelá třetina neobdržela (31,0 %; 22 osob). Z 28 osob, které tuto pomoc nepotřebovaly, ji i tak více než pětina z nich obdržela (21,4 %; 6 osob).

Graf 196: Pomoc během hospitalizace v psychiatrické nemocnici s řešením životní situace a následnou péčí (N = 104), září 2025

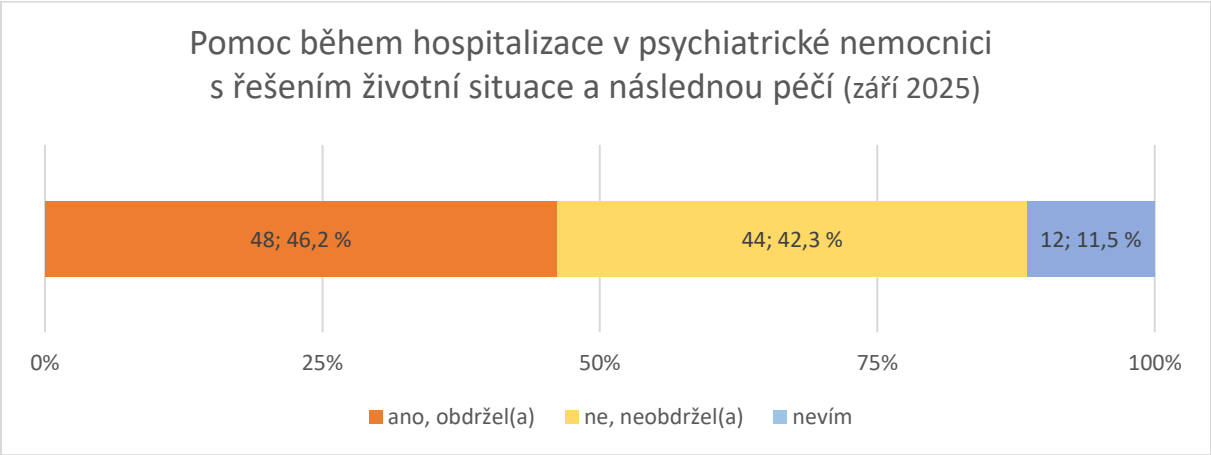

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v psychiatrické nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z psychiatrické nemocnice?

Nabízené pomoci respondentům v psychiatrické nemocnici se věnovala i následující otázka. Respondenti byli dotázáni, zda jim někdo konkrétními kroky při jejich posledním pobytu v psychiatrické nemocnici **pomáhal s jejich životní situací anebo následnou péčí po propuštění**. **Necelá polovina respondentů (46,2 %; 48 osob) tento typ pomoci obdržela.** Více než dvě pětiny respondentů (42,3 %; 44 osob) uvedly, že ne. Více než desetina dotázaných (11,5 %; 12 osob) nedokázala na otázku odpovědět.

Graf 197: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z psychiatrické nemocnice (N pracovník NNO = 25, N pracovník nemocnice = 33, N pracovník obce = 4, N jiný pracovník = 2), září 2025

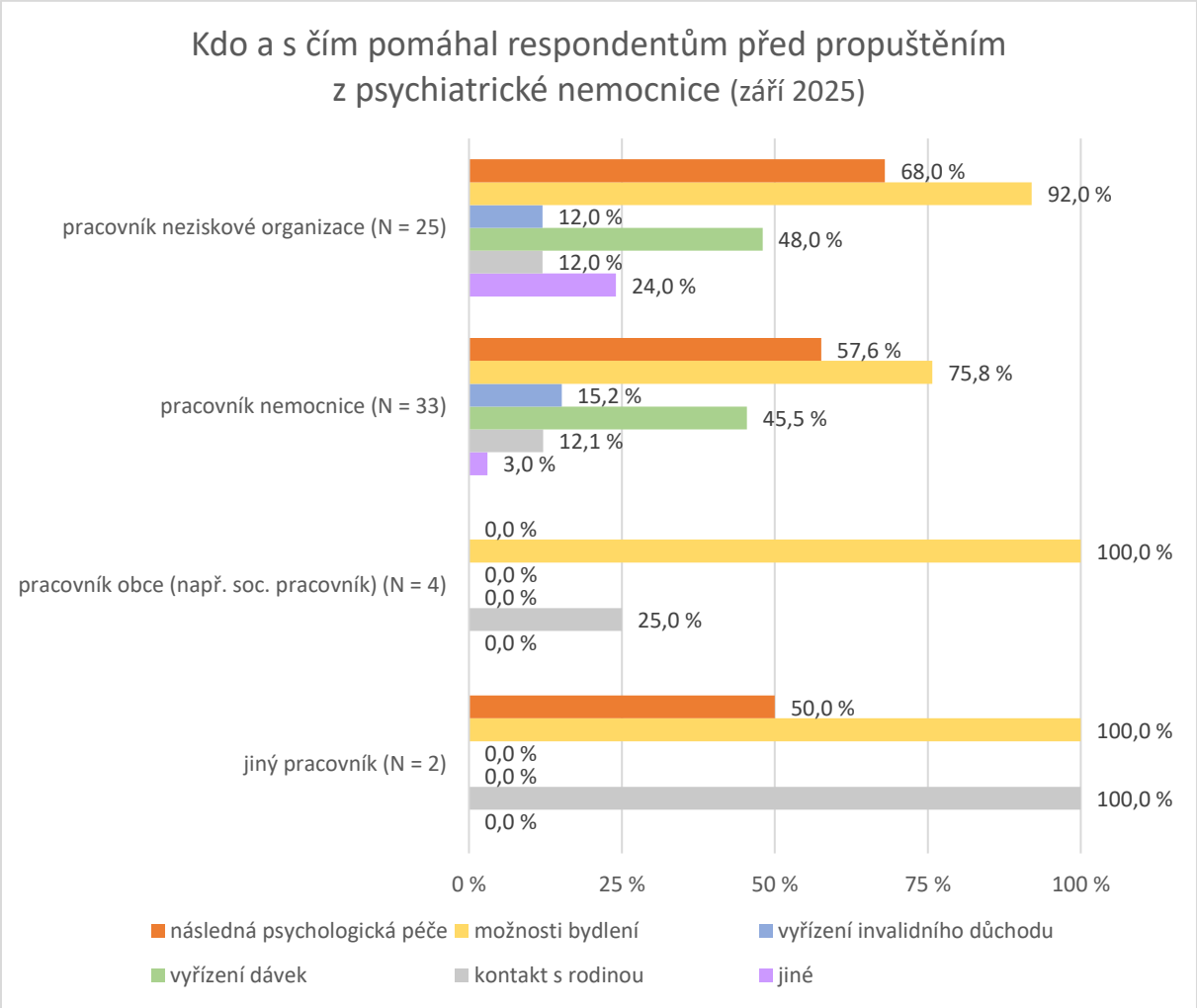

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v psychiatrické nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z psychiatrické nemocnice? a. Kdo Vám pomáhal? Co jste společně řešili?

Častým poskytovatelem pomoci byli pracovníci neziskové organizace, se kterými respondenti nejčastěji řešili možnosti bydlení (92,0 %) a následnou psychologickou péči (68,0 %). I u pracovníků obce bylo nejčastější téma pomoci zajištění bydlení (100 %). V případech, kdy respondenti uváděli, že jim pomoc poskytovali jiní pracovníci než ve výběru uvedení, jednalo se o pomoc církve.

Graf 198: První ne/bydlení po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 106), září 2025

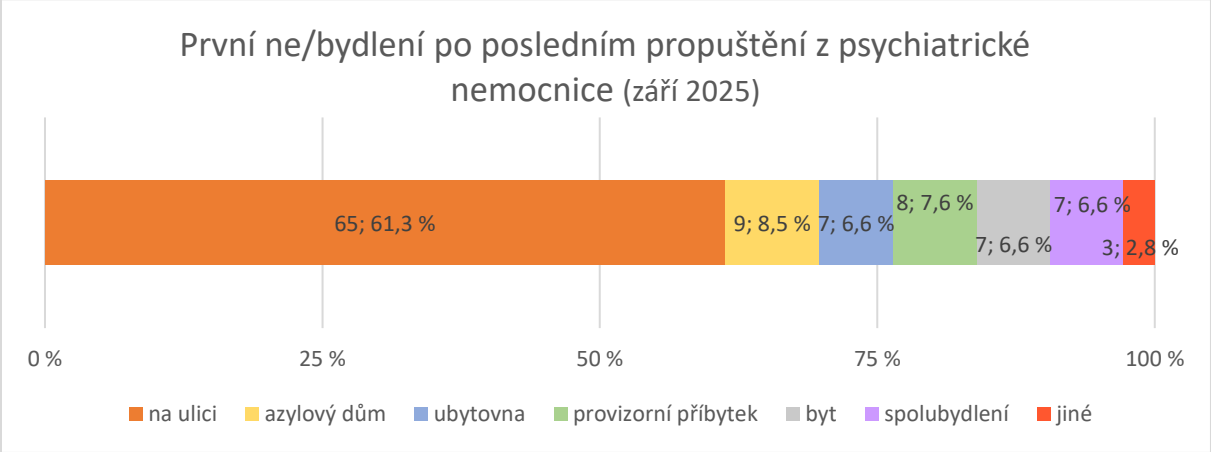

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44g) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

Více než tři pětiny respondentů (61,3 %; 65 osob) po ukončení pobytu v psychiatrické nemocnici žily na ulici. Další dva nejčastější typy ne/bydlení byly po propuštění azylový dům (8,5 %; 9 osob) a provizorní příbytek (7,6 %; 8 osob). Shodně 7 osob (6,6 %) uvedlo, že po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice bydlelo na ubytovně, v bytě nebo ve spolubydlení. V jiném typu ne/bydlení žili 3 dotázaní (2,8 %).

Graf 199: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025

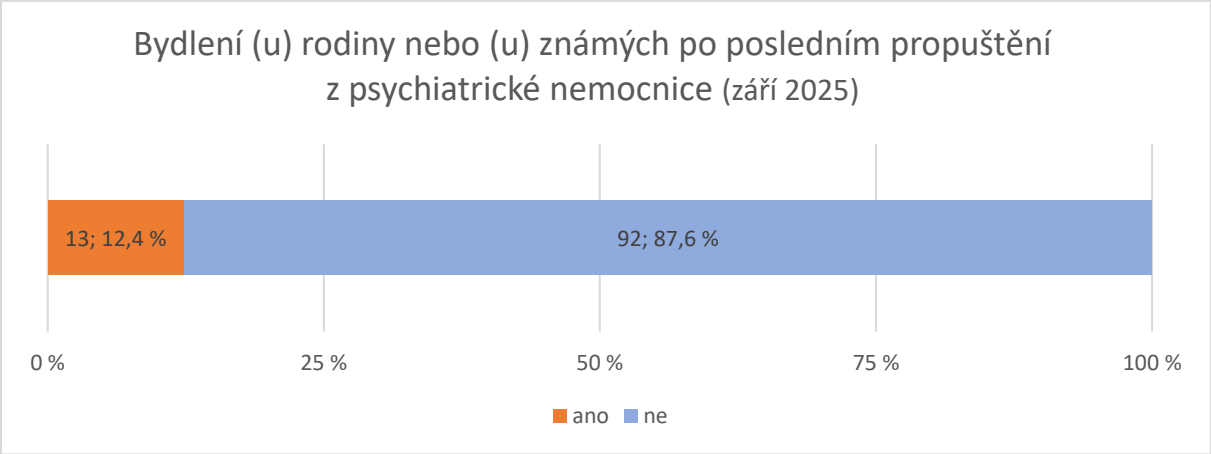

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44h) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

Více než desetina respondentů (12,4 %; 13 osob) uvedla, že se v případě jejich prvního bydlení po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice jednalo o bydlení u rodiny/známých nebo rodiny/známých. Zbylých téměř devět desetin dotázaných (87,6 %; 92 osob) uvedlo, že nikoli.

Graf 200: Doba strávená v prvním typu ne/bydlení po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 80), září 2025

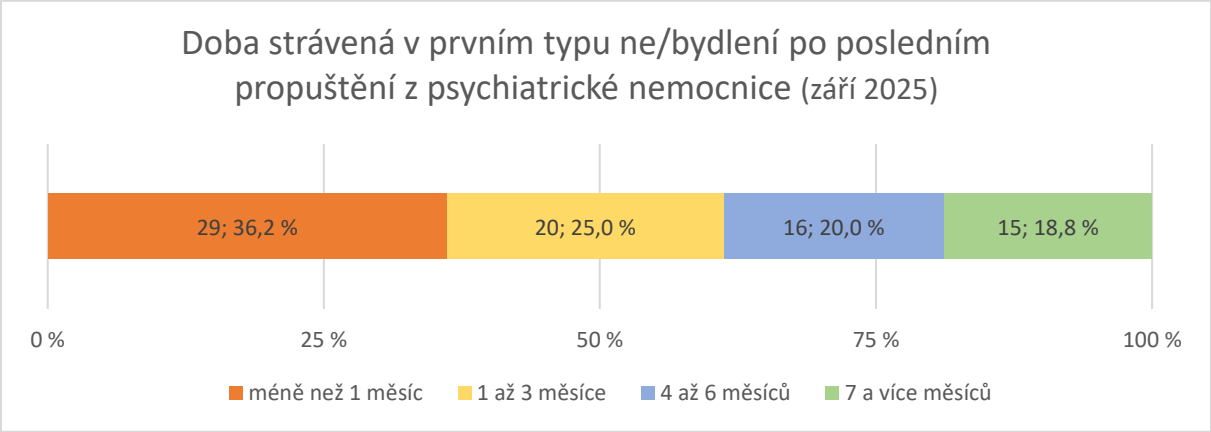

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44i) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Průměrná doba, kterou respondenti strávili v prvním ne/bydlení (první bytové situaci) po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice, byla 5 měsíců a 24 dní. U více než jedné třetiny respondentů (36,2 %; 29 osob) byla tato doba kratší než 1 měsíc. Čtvrtina respondentů (25,0 %; 20 osob) žila v daném ne/bydlení po propuštění z psychiatrické nemocnice 1 až 3 měsíce. Po dobu čtyř až šesti měsíců žila v prvním ne/bydlení po propuštění pětina dotázaných (20 %; 16 osob) a sedm měsíců a déle necelá pětina z nich (18,8 %; 15 osob).

Graf 201: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z psychiatrické nemocnice podle typu ne/bydlení (N = 80), září 2025

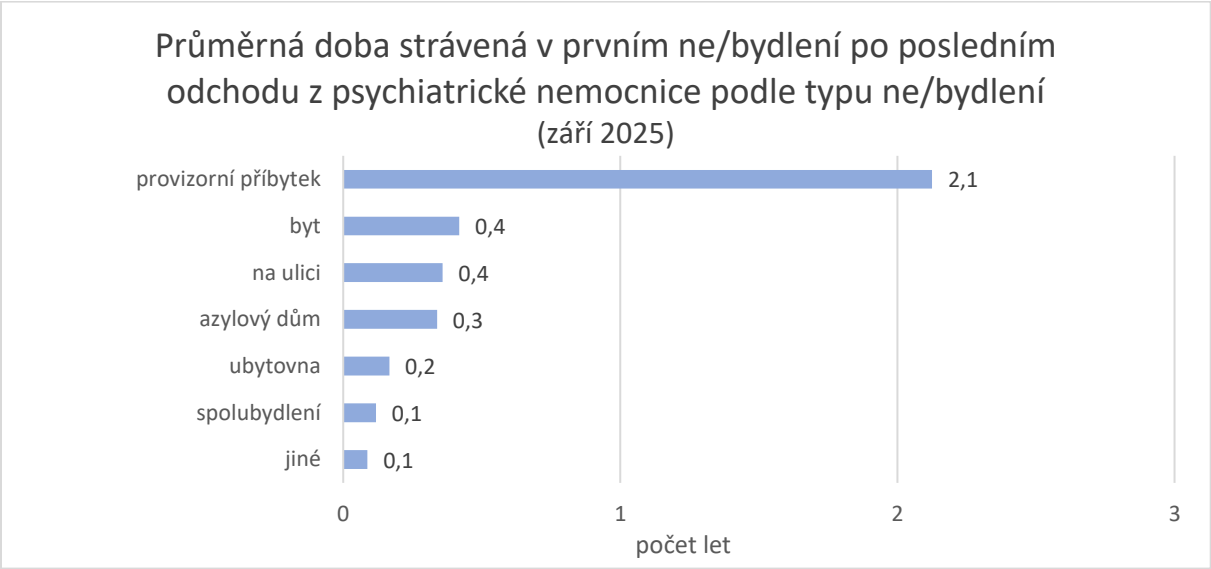

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44i) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?; rozdělení podle typu bydlení (bytové situace)

Při rozdělení doby setrvání v dané bytové situaci podle typu ubytování se jako „nejstabilnější" jeví bydlení v provizorním přístřešku, ve kterém respondenti v průměru strávili 2,1 roku. Ve všech ostatních možnostech ne/bydlení setrvali respondenti v průměru daleko kratší dobu – méně než půl roku. V případě bydlení v bytě nebo žití na ulici to bylo průměrně 0,4 roku. V azylovém domě setrvali v průměru 0,3 roku, na ubytovně žili po propuštění z psychiatrické nemocnice průměrně 0,2 roku a ve spolubydlení nebo jiném typu bydlení, než uvádí výčet, 0,1 roku.

Graf 202: Obdržení instrukcí, plánu následné péče při odchodu z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025

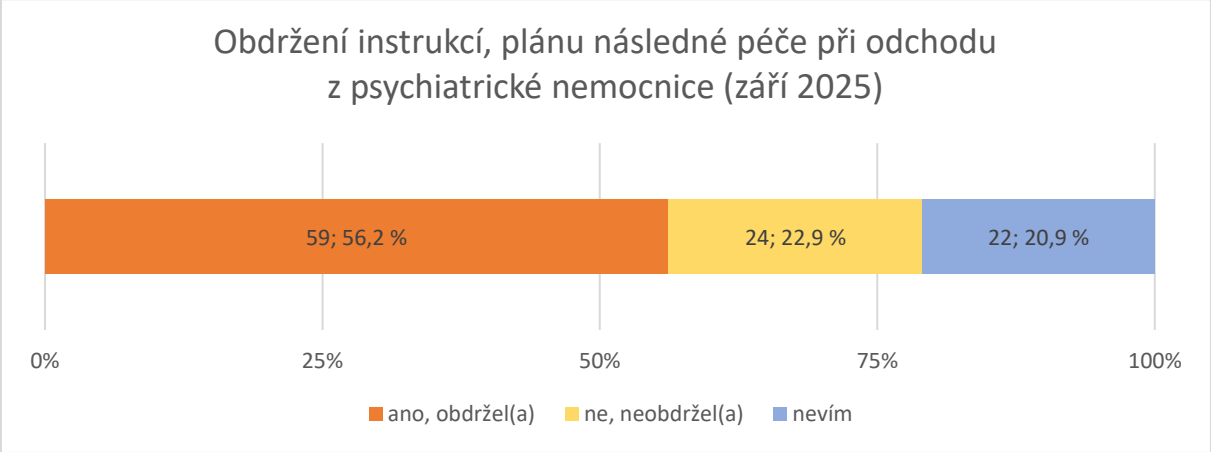

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44j) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po přepuštění z psychiatrické nemocnice dělat (tedy plán následné péče)?

Osoby se zkušeností s pobytem v psychiatrické nemocnici byly také dotázány, zda **obdržely instrukce, jak se mají o sebe starat a co mají po přepuštění z psychiatrické nemocnice dělat (tedy plán následné péče)**. **Více než polovina respondentů (56,2 %; 59 osob) uvedla, že ano.** Více než pětina respondentů (22,9 %; 24 osob) se zkušeností s hospitalizací v psychiatrické nemocnici v posledním roce uvedla, že instrukce neobdržela. Více než pětina dotázaných (20,9 %; 22 osob) odpověděla, že neví.

Graf 203: Dodržování plánu následné péče po propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 58), září 2025

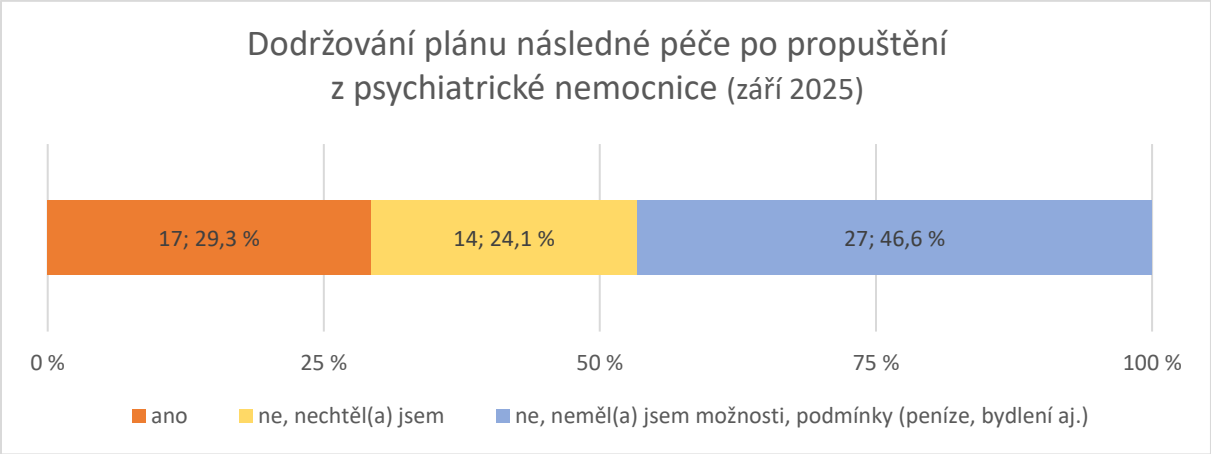

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44j) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po přepuštění z psychiatrické nemocnice dělat (tedy plán následné péče)? a. Dodržoval(a) jste ho?

Ti, kteří plán následné péče obdrželi, byli dotázáni, zda instrukce dodržovali. Necelá třetina z nich (29,3 %; 17 osob) uvedla, že plán následné péče dodržovala. Zbylých více než sedm desetin dotázaných (70,7 %; 41 osob) obdržený plán nedodržovalo. **Více než jedna třetina z těch (34,1 %), kteří obdržený plán nedodržovali, uvedla, že plán dodržovat nechtěla. Bezmála dvě třetiny (65,9 %) ho nedodržovaly, protože neměly možnosti a podmínky (peníze, bydlení atd.).**

Graf 204: Propojení respondenta s ambulantní psychiatrickou službou po propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025

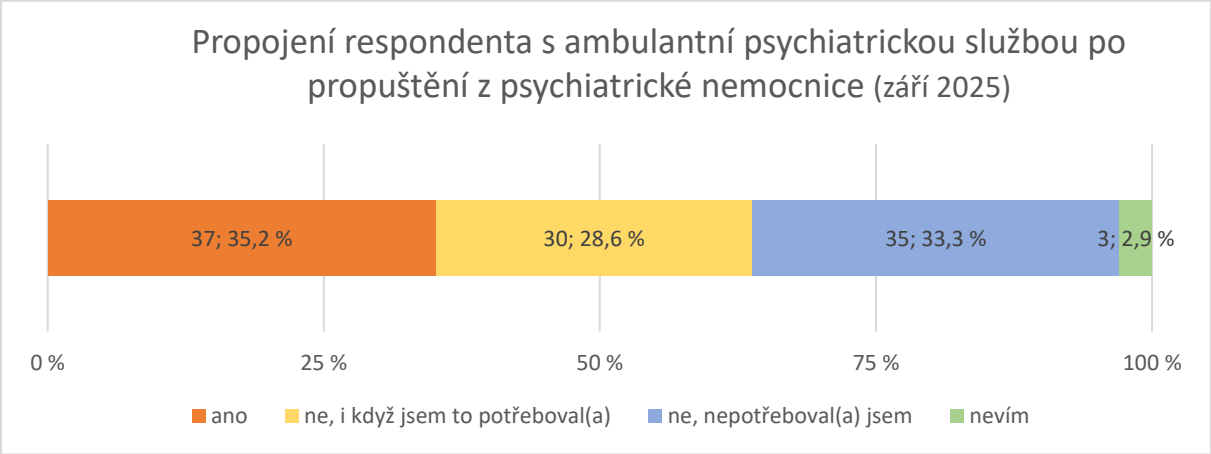

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44k) Byl(a) jste při posledním propuštění propojen(a) s nějakou ambulantní psychiatrickou službou (např. s Centrem duševního zdraví)?

V dotazníkovém šetření nás také zajímalo, zda byli respondenti propojeni s nějakou **ambulantní psychiatrickou službou** (např. Centrem duševního zdraví). **Více než třetina respondentů (35,2 %; 37 osob) s nějakou takovou službou propojena byla.** Téměř tři desetiny dotázaných (28,6 %; 30 osob) s žádnou ambulantní psychiatrickou službou propojeny nebyly, i když uvedly, že to potřebovaly. Třetina dotázaných (33,3 %; 35 osob) nebyla s ambulantní psychiatrickou službou propojena a nepotřebovala to. Tři respondenti (2,9 %) neví, zda byli, či nebyli s takovou službou propojeni.

Graf 205: Odkázání respondentů sociálně-zdravotním pracovníkem v psychiatrické nemocnici na službu nebo organizaci (N = 105), září 2025

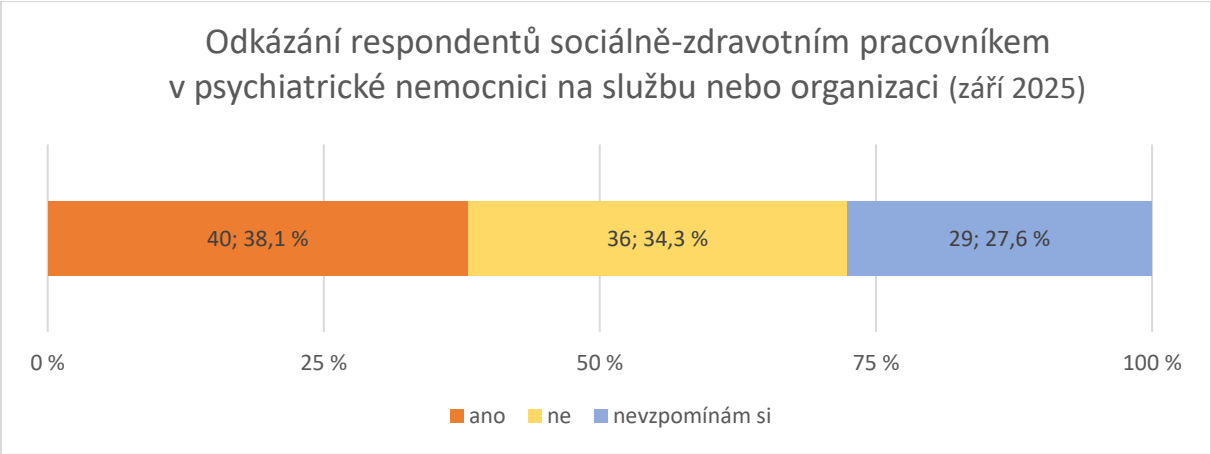

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44l) Byl(a) jste sociálně-zdravotním pracovníkem (pracovnicí) odkázán(a) na nějakou službu nebo organizaci?

Více než třetina respondentů (38,1 %; 40 osob) byla sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou službu nebo organizaci. Nejčastěji byli respondenti během hospitalizace v psychiatrické nemocnici odkazováni na neziskové organizace a služby zaměřené na podporu osob s duševním onemocněním nebo závislostí, zejména na společnost Podané ruce, organizaci Práh a Renadi. Významně se objevovala také doporučení Center duševního zdraví (CDZ), dále na Charitu a Armádu spásy, tedy poskytovatele sociálních či zdravotně-sociálních služeb. Vysoké zastoupení těchto organizací může být částečně ovlivněno tím, z jakých organizací pocházeli samotní tazatelé, kteří

dotazník s respondenty vyplňovali, a tudíž i tím, jaké služby měli respondenti v povědomí. Více než třetina dotázaných (34,3 %; 36 osob) na žádnou službu nebo organizaci odkázána nebyla a více než čtvrtina (27,6 %; 29 osob) uvedla, že neví.

Graf 206: Chování personálu psychiatrické nemocnice vůči respondentům s respektem (N = 106), září 2025

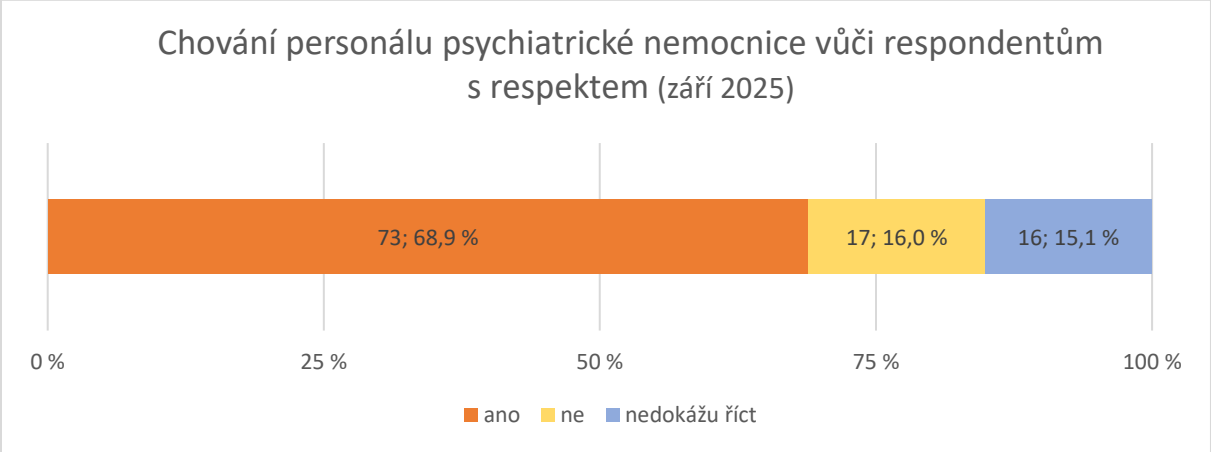

Pozn.: Odpovědi respondentů na otázku: 44m) Choval se k Vám během poslední hospitalizace personál psychiatrické nemocnice s respektem?

Poslední otázka, která byla osobám hospitalizovaným v posledním roce alespoň jednu noc v psychiatrické nemocnici položena, se týkala toho, zda se k nim personál psychiatrické nemocnice choval s respektem. Více než dvě třetiny respondentů (68,9 %; 73 osob) uvedly, že se k nim personál choval s respektem. Necelá pětina respondentů (16,0 %; 17 osob) vnímala chování personálu jako nerespektující. Na otázku nedokázalo odpovědět 16 dotázaných (15,1 %).

B.6. Překryv cílových podskupin

Do žádné z definovaných cílových podskupin osob bez střechy nepatří téměř polovina (49,5 %; 544) respondentů. Jinými slovy: 556 respondentů (50,5 %) mělo zkušenost alespoň s jednou z cílových podskupin.

Nejpočetnější podskupina byla ta podskupina respondentů, kteří měli zkušenost s pobytem ve vězení: je to téměř každý čtvrtý respondent (23,9 %). Více než pětina (21,2 %) z celkového počtu respondentů byla v posledním roce alespoň dvě po sobě jdoucí noci hospitalizována v nemocnici na lůžkovém oddělení (vyjma psychiatrických nemocnic). Více než osmina (13,5 %) respondentů pobývala do svých minimálně 18 let v ústavní nebo pěstounské péči. Hospitalizovaných alespoň jednu noc v posledním roce v psychiatrické nemocnici byla téměř desetina respondentů (9,6 %).

Životní příběh řady respondentů ale spadal do vícero uvedených cílových podskupin. Tato situace nastala u necelé jedné sedminy (14,2 %) respondentů. V následující tabulce je znázorněno, kolik respondentů spadalo do právě dvou ze čtyř zkoumaných podskupin respondentů.

Tabulka 43: Cílové podskupiny respondentů v dotazníkovém šetření s osobami bez střechy a jejich překryv (N = 1 100), září 2025

cílová podskupina respondentů	**pobyt ve vězení**	**pobyt v ústavní nebo pěstounské péči do minimálně 18. roku věku**	**pobyt na alespoň dvě po sobě jdoucí noci na lůžkovém oddělení nemocnice v posledním roce**
pobyt v ústavní nebo pěstounské péči do minimálně 18. roku věku	50; 4,5 %	---	---
pobyt na alespoň dvě po sobě jdoucí noci na lůžkovém oddělení nemocnice v posledním roce	63; 5,7 %	31; 2,8 %	---
pobyt na alespoň jednu noc v psychiatrické nemocnici v posledním roce	36; 3,3 %	20; 1,8 %	37; 3,4 %

Pokud se zaměříme na překryv dvou podskupin respondentů, tak největší překryv se nacházel při kombinaci zkušenosti s pobytem ve vězení a pobytu na alespoň dvě po sobě jsoucí noci na lůžkovém oddělení v nemocnici v posledním roce. Tento překryv tvořil 5,7 % z celkových 1 100 respondentů.

O něco menší překryv se nacházel u kombinace zkušenosti s vězením a pobytu do minimálně 18 let v ústavní/pěstounské péči (4,5 %). Téměř stejně byly zastoupeny kombinace pobytu na minimálně jednu noc v psychiatrické nemocnici s pobytem ve vězení (3,3 %) a s hospitalizací na alespoň dvě po sobě jdoucí noci v lůžkové péči nemocnice (3,4 %). Téměř 3 % respondentů žila do minimálně svého 18. roku věku v ústavní nebo pěstounské péči a zároveň byla v posledním roce alespoň na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizovány v nemocnici (vyjma psychiatrických nemocnic). Zcela nejméně častá byla kombinace podskupiny respondentů, kteří byli za poslední rok alespoň na jeden den hospitalizováni v psychiatrické nemocnici a zároveň do svého minimálně 18. roku žili v ústavní nebo pěstounské péči.

Obrázek 3: Vennův diagram překryvu definovaných cílových podskupin respondentů dotazníkového šetření s osobami bez střechy (N = 556), září 2025

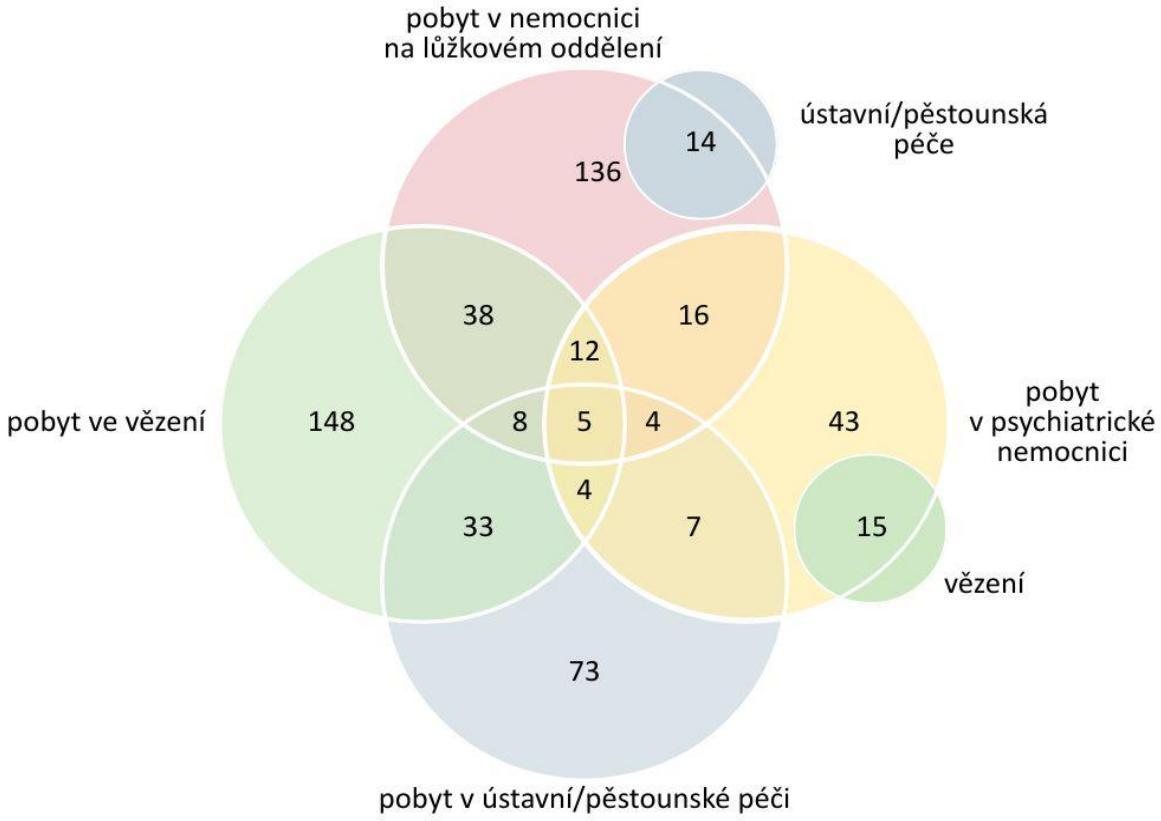

Překryv více než dvou cílových podskupin lze pozorovat na obrázku Vennovova diagramu. Tento diagram vizualizuje pozici každého respondenta se zkušeností s výše zmíněnými životními situacemi. Jednoho respondenta se nemusela týkat jen jedna nebo dvě podskupiny, třebaže těchto osob bylo v šetření nejvíce. Určitá část respondentů spadala do tří nebo dokonce do všech čtyř zároveň. Číslo uvedené v diagramu znázorňuje absolutní počet respondentů v dané kombinaci průniků cílových podskupin.

Do všech čtyř cílových podskupin náleželo pět respondentů. Do kombinace tří ze čtyř podskupin spadalo nejvíce respondentů v případě kombinace pobytu ve vězení s pobytem v nemocnici na lůžkovém oddělení a pobytem v psychiatrické nemocnici v posledním roce. Jde o 12 respondentů.

Znázornění průniku 4 podskupin (množin respondentů) naráží i u Vennova diagramu na limit ve vizualizaci, kdy nelze jednoduše vyjádřit překryv dvou v diagramu protějších podskupin. Z tohoto důvodu došlo k přidání dvou kruhů v místě množiny respondentů, kteří v posledním roce strávili alespoň dvě po sobě jdoucí noci na v lůžkové péči v nemocnici a také u množiny respondentů se zkušeností s pobytem v psychiatrické nemocnici po dobu alespoň jedné noci v posledním roce. Respondentů se zkušeností s pobytem ve vězení a zároveň alespoň jedné noci v posledním roce v psychiatrické nemocnici je 15 (jde o osoby, které nespadají do dalších dvou podskupin). Respondentů se zkušeností s pobytem v nemocnici na lůžkovém oddělení v posledním roce alespoň dvě po sobě jdoucí noci a se zkušeností s pobytem v ústavní nebo pěstounské péči do alespoň 18 let je 14. Jedná se o 14 respondentů, kteří zároveň v posledním roce nestrávili ani jednu noc v psychiatrické nemocnici a také nemají zkušenost s pobytem ve vězení.

B.7. Shrnutí

Sociodemografické charakteristiky respondentů

- 78,7 % dotazníků bylo vyplněno s respondenty **muži**.
- Průměrný **věk** respondentů byl 45 let. Nejčastěji zastoupena byla věková kategorie 40–49 let, v tomto věku se nacházela více než čtvrtina respondentů (28,7 %). Mladých dospělých (18–26 let) bylo 9,4 %. Seniorů starších 65 let necelá desetina (8,9 %).
- U tří čtvrtin respondentů (75,0 %) bylo jejich **nejvyšší dosažené vzdělání** ukončené základní nebo učňovské bez maturity.
- Více než 12 % respondentů mělo jiné než české **státní občanství**, nejčastěji slovenské (7,3 %) či ukrajinské (4,1 %).
- Příslušnost k romskému etniku vyjádřila více než pětina respondentů (21,0 %).
- Nejvíce respondentů mělo **trvalé bydliště** v Moravskoslezském kraji (15,0 %), Ústeckém kraji (11,4 %) a hlavním městě Praha (9,5 %).
    - Naopak nejméně, 3,3 % respondentů, mělo trvalé bydliště v Královéhradeckém kraji a Kraji Vysočina.

Osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení

- **Alespoň jednou byla ve vězení více než čtvrtina respondentů (26,8 %).**
    - Dvakrát až čtyřikrát to bylo u necelé desetiny (9,9 %), více než pětkrát u 3,7 %.
- **Průměrná doba strávená ve vězení dosahovala mezi respondenty z řad osob bez střechy 6 let.**
- V průměru byli respondenti naposledy ve vězení před 9,5 lety.
    - Více než polovina respondentů (51,4 %) naposledy opustila vězení v posledních pěti letech (2020–2025).
- Více než dvě pětiny respondentů (44,1 %) obdržely před propuštěním z vězení nějakou pomoc s přípravou na život po propuštění.
- V 82,8 % se respondentům dostala pomoc s přípravou na život po propuštění od pracovníků věznice.
    - Nejčastěji probíraným tématem s nimi byla práce.
- Nejčastěji respondenti před propuštěním řeší možnosti bydlení (ubytování) a práce.
- **Více než třetina respondentů žila po posledním propuštění z vězení na ulici (34,6 %).**
- **Necelá polovina respondentů (44,8 %) strávila v prvním ne/bydlení (v první bytové situaci) po propuštění méně než rok.**
- Nejčastější výše finančních prostředků, kterou respondenti disponovali při odchodu z vězení, byla mezi jedním a pěti tisíci korunami, a to v jedné třetině případů (32,2 %).
- Hlavním důvodem, který respondenti uváděli jako překážku k nalezení stabilního bydlení, byl nedostatek peněz (77,9 %).
    - Dále to v 34,9 % případů byla práce.

Osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí

- **Přes 15 % respondentů (15,7 %) mělo nějakou osobní zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí.**

- Ze 167 osob, které měly s ústavní nebo pěstounskou péčí zkušenost, v ní 91,0 % bylo minimálně do 18. roku věku.
- Přes dvě pětiny respondentů (42,6 %; 63 osob) šly po ukončení ústavní/pěstounské péče bydlet k rodině či příbuzným.
- Respondenti v prvním ne/bydlení (bytové situaci) po posledním opuštění ústavní/pěstounské péče strávili v průměru tři a čtvrt roku.
- Většina respondentů (65,1 %), která opustila v minimálně 18 letech ústavní nebo pěstounskou péči, s žádným pracovníkem organizace nebo obce po odchodu z této péče nespolupracovala.
- Spolupráci po odchodu z ústavní/pěstounské péče navázala čtvrtina osob (25,3 %).
- Ve více než polovině případů (59,5 %) spolupráce respondentů probíhala s pracovníky obce (např. kurátorem/kurátorkou).
    - O něco méně častěji (ve 48,6 %) se jednalo o spolupráci s pracovníkem neziskové organizace.
- Nejčastěji spolupráce respondentů po odchodu z ústavní nebo pěstounské péče a pracovníky obcí, neziskových organizací (případně i jiných) trvala dobu kratší než jeden rok (31,4 %) nebo jeden až dva roky (také 31,4 %).

Osoby, které v posledním roce strávily minimálně dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici

- **Více než pětina (21,5 %) respondentů byla za poslední rok minimálně na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizována na lůžkovém oddělení v nemocnici.**
- U více než sedmi desetin respondentů (71,3 %) se jednalo o pouze jeden pobyt na lůžkovém oddělení.
- Téměř dvě třetiny (63,6 %) respondentů strávily hospitalizací na lůžkovém oddělení v nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc.
- Více než polovina respondentů (52,2 %) potřebovala pomoc se zajišťováním bydlení, obdržely ji však pouze necelé tři desetiny (29,7 %).
- Přesně čtvrtina respondentů byla sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou službu nebo organizaci.
- **Téměř tři pětiny (59,8 %) respondentů se po ukončení pobytu v nemocnici ocitly na ulici.**
- Více než dvě třetiny respondentů (68,1 %) obdržely svůj plán následné péče.
    - Jen více než polovina z nich tento plán dodržovala.
    - Zbylých 47,1 % osob obdržený plán nedodržovalo. Jedna třetina z nich plán dodržovat nechtěla. Zbylé necelé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnosti a podmínky, aby tak učinily.
- Necelá třetina (31,1 %) respondentů byla při ukončení hospitalizace propojena s nějakou ambulantní zdravotní službou.
- Dvě třetiny respondentů (66,5 %) uvedly, že se k nim personál nemocnice choval s respektem.

Osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc

- **Necelá desetina všech respondentů (9,8 %) byla za poslední rok alespoň na jednu noc hospitalizována v psychiatrické nemocnici.**
- U necelých dvou třetin respondentů (64,8 %) se za poslední rok jednalo jen o jednu hospitalizaci v psychiatrické nemocnici.

- Více než třetina respondentů (36,5 %) strávila hospitalizací v psychiatrické nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc.
- Necelé tři desetiny (28,9 %) respondentů strávily v psychiatrické nemocnici při své nejdelší hospitalizaci v posledním roce maximálně 2 týdny.
- Téměř sedm desetin respondentů (69,2 %) potřebovalo pomoc s zajišťováním bydlení, obdržela ji však pouze necelá polovina (46,7 %).
- Pomoc se svou životní situací a následnou psychiatrickou péčí po propuštění obdržela necelá polovina (46,2 %) respondentů.
- **Více tři pětiny respondentů (61,3 %) se po ukončení pobytu v psychiatrické nemocnici ocitly na ulici.**
    - Další dva nejčastější typy pobytu po propuštění byly azylový dům (8,5 %) a provizorní příbytek (7,6 %).
- Více než polovina respondentů (56,2 %) s ukončením poslední hospitalizace v psychiatrické nemocnici obdržela plán následné péče.
    - Z těch, kteří tento plán obdrželi, jej dodržovala pouze necelá jedna třetina.
    - Z těch, co obdržený plán nedodržovali, jedna třetina uvedla, že tak činila, protože plán prostě dodržovat nechtěla, zbylé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnost a podmínky.
- Více než třetina respondentů (35,2 %) byla při ukončení hospitalizace propojena s ambulantní psychiatrickou službou.
- Téměř dvě pětiny respondentů (38,1 %) byly sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou službu nebo organizaci.
- Více než dvě třetiny respondentů (68,9 %) uvedly, že se k nim personál psychiatrické nemocnice choval s respektem.

C. Závěrečné shrnutí výsledků sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS

Cílem sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS bylo získat počty (respektive kvalifikované odhady) osob v bytové nouzi z celého území České republiky, a to na základě terénních šetření a analýzy sekundárních dat.

Bytová nouze je v rámci sčítání 2025 operacionalizována dle české jazykové mutace evropské typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení (ETHOS). Typologie ETHOS byla pro sčítaní upravena primárně na základě Metodiky sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze (RILSA, 2023) následovně:

Tabulka 44: Struktura koncepčních kategorií sčítání v kontextu klasifikace ETHOS

koncepční kategorie dle ETHOS	**specifikace subkategorie pro sčítání v roce 2025**	**národní subkategorie dle ETHOS**
bez střechy	osoby přežívající venku nebo ve veřejně přístupných prostorách, případně ilegálně přebývající v prostorách, které nejsou k bydlení určeny (půdy, sklepy, skladiště atd.), ale i v chatkách, chalupách a nebytových prostorách **bez souhlasu** jejich majitelů	1.1.1, 8.2.2, 8.3.1
	osoby v noclehárnách	2.1.1, 2.1.2
bez bytu	osoby v azylových domech	3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.1.5, 4.1.2
	osoby v domech na půl cesty	3.1.6
	osoby využívající obecní či komerční ubytovny, hotely, hostely, penziony a motely (pouze osoby bez možnosti standardního bydlení)	3.2.1
	osoby bez domova ve vězeňských zařízeních	6.1.1
	osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	6.2.1
	osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	-
	osoby v tréninkovém bydlení	-
nevyhovující bydlení	osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící **se souhlasem majitele** v nebytových prostorách a mobilních obydlích	12.1.1, 11.1.1
	osoby žijící **se souhlasem majitele** v nevyhovujících chatách a chalupách	11.2.1
	osoby žijící v přelidněných bytech	13.1.1
nejisté bydlení	osoby ohrožené domácím násilím	10.1.1
	osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	8.1.1

	osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	9.1.1
	osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	9.2.1
	osoby s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce	---

Sčítání jednotlivých koncepčních kategorií a jejich podkategorií bylo koordinováno tak, aby proběhlo v co nejkratším čase, aby tatáž osoba nebyla sečtena opakovaně v rámci různých kategorií. **Sčítání koncepční kategorie osob bez střechy, v nevyhovujícím bydlení a většiny podkategorií koncepční kategorie bez bytu** proběhlo na konci května 2025. Sčítání osob v ubytovacích zařízeních, chráněném a tréninkovém bydlení proběhlo od června do srpna 2025. Získaná data byla extrapolována na úroveň celé České republiky. Podrobný postup sběru dat a modelace dat se u jednotlivých subkategorií lišily a jsou uvedeny v příslušných kapitolách této zprávy.

Sčítání osob v nejistém bydlení zahrnovalo komplexní analýzu několika subkategorií bytové nouze, přičemž každý typ situace vyžadoval specifickou metodologii a datové zdroje. Využívány byly kombinace dat z výběrových šetření (zejména Životní podmínky domácností – ČSÚ), statistik Policie ČR, MPSV a dalších relevantních institucí, které jsou doplněny expertními konzultacemi. Sledované osoby nebyly fyzicky sčítány, ale jejich počty byly modelovány na základě dostupných ukazatelů a extrapolací.

Součástí výzkumu bylo také **kvantitativní dotazníkové šetření** provedené na vzorku populace osob bez střechy se zvláštním zřetelem k osobám se zkušeností s pobytem v ústavní/pěstounské péči, lůžkovém oddělení v nemocnici, v psychiatrické nemocnici a ve vězení. Terénní fáze tohoto šetření proběhla v září 2025.

Shrnutí hlavních výsledků sčítání

Celkově se v České republice v rámci všech sčítaných kategorií bytové nouze nachází 160 tisíc osob v 70 tisících domácnostech, průměrně tvoří jednu domácnost 2,3 osoby. Rodiny s dětmi, kterých je 29 tisíc, tvoří 42 % ze všech domácností a žije v nich více než 61 tisíc dětí do 18 let, což představuje 38 % všech osob v bytové nouzi. Seniorů (ve věku 65 let a více) je v bytové nouzi 10 tisíc.

Ve srovnání s posledním dostupným souhrnným údajem došlo k mírnému nárůstu jak celkového počtu osob, tak počtu domácností. V roce 2023 dle *Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* bylo v bytové nouzi 153 800 osob v 67 500 domácnostech. Tyto údaje ale nelze porovnávat absolutně, vzhledem k mírně odlišným metodikám při stanovení počtu osob v jednotlivých subkategorií bytové nouze a skutečnosti, že některé subkategorie byly v tomto censu sčítány vůbec poprvé. Porovnání s výsledky předešlých sčítání je předmětem poslední kapitoly tohoto manažerského shrnutí.

Konkrétní počty osob, dětí do 18 let, seniorů starších 65 let, domácností včetně domácností s dětmi shrnuje tabulka uvedená níže. Je koncipována tak, aby každá domácnost v bytové nouzi v ní byla obsažena pouze jednou. Z toho důvodu byla vytvořena pseudokategorie nevyhovujícího přelidněného bydlení, která vyjadřuje počty této překryvné části subkategorií nevyhovujícího bydlení a přelidněného bydlení. **Názvy jednotlivých podkategorií v tabulce jsou zjednodušeny.**

Celkově lze říci, že počet osob v koncepční kategorii bez střechy dosahuje 11 641 osob. V rámci celé koncepční kategorie bez bytu se jedná přibližně o 30 500 osob a v koncepční kategorii osob v nevyhovujícím bydlení žije 45 500 osob. Osob, které žijí v nejistém bydlení, může být téměř 73 000.

Tabulka 45: Počty domácností, osob a další indikátory pro jednotlivé kategorie bytové nouze dle typologie ETHOS

koncepční kategorie	podkategorie	domácnosti	osoby	osob v domácnosti	děti do 18 let	rodiny s dětmi	senioři 65+	interval spolehlivosti	rok dat
bez střechy	bez střechy	11 641	11 641	1,00	0	0	916	±7 %	2025
bez bytu	azylové domy	3 485	5 845	1,68	2 148	1 127	394	±1 %	2025
	domy na půl cesty	171	175	1,02	3	3	0	±2 %	2025
	nemocniční zařízení	2 663	2 663	1,00	0	0	641	±3 %	2025
	vězeňská zařízení	2 106	2 106	1,00	0	0	87	-	2025
	obecní ubytovny	929	1 790	1,93	390	167	271	±5 %	2025
	komerční ubytovací zařízení	5 919	12 786	2,16	1 353	398	1 597	±10 %	2025
	chráněné bydlení	968	968	1,00	0	0	73	±1 %	2025
	tréninkové bydlení	1 694	4 186	2,47	1 667	810	164	-	2025
nevyhovující bydlení	funkčně nevyhovující bydlení – chaty, chalupy	448	561	1,25	0	0	87	±30 %	2025
	funkčně nevyhovující bydlení – byty	3 136	7 606	2,43	2 409	1 072	832	±25 %	2025
	přelidněné funkčně nevyhovující byty*	1 109	6 225	5,61	3 731	952	77	±25 %	2025
	přelidněné byty	7 620	31 247	4,10	10 178	4 700	2 397	±5 %	2021
nejisté bydlení	ohrožení domácím násilím	4 500	9 500	2,11	3 800	3 000	400	±30 %	2024
	přechodně bydlící u příbuzných/přátel	5 000	11 000	2,20	9 000	5 000	600	±50 %	2024
	výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	2,85	10 000	4 000	900	±50 %	2024
	ohrožení vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	2,56	5 000	3 000	700	±50 %	2024
	opakované krátkodobé smlouvy**	7 644	22 218	2,91	11 816	5 160	400	±25 %	2025
celkem	bytová nouze	70 033	160 517	2,29	61 495	29 389	10 536	---	---

Pozn.: Každá domácnost je jen v jedné kategorii.

** Přelidněné funkčně nevyhovující byty jsou překrývající se částí přelidněného a nevyhovujícího bydlení.*

*** V součtu osob a domácností s opakovanými krátkodobými smlouvami nejsou započteny ty, které se překrývají s tréninkovým bydlením.*

Regionální rozložení osob v bytové nouzi, které zobrazuje předešlá souhrnná tabulka, vyobrazují níže uvedené mapy, jež znázorňují celkovou situaci z pohledu krajů, potažmo správních obvodů obcí s rozšířenou působností (SO ORP). **Největší počet osob v bytové nouzi je v Moravskoslezském a Ústeckém kraji, kde jejich počet přesahuje 20 tisíc osob** (23 000 osob v Moravskoslezském kraji, 21 000 osob v Ústeckém kraji). V těchto krajích je i nejvyšší podíl osob v bytové nouzi v přepočtu na obyvatele kraje (26 osob v bytové nouzi na 1 000 obyvatel v Ústeckém a 19,5 osoby na 1 000 obyvatel v Moravskoslezském kraji). **Vysoký podíl mají tyto osoby ještě v Karlovarském kraji** (23 osob v bytové nouzi na 1 000 obyvatel kraje), třebaže jejich absolutní počet je společně s Pardubickým krajem a Krajem Vysočina nejnižší (cca 6 500 osob). Vysoké počty osob v bytové nouzi vykazuje i hl. město Praha (16 200 osob), kde je nejvyšší podíl osob bez střechy, a populačně velký Středočeský (17 400 osob) a Jihomoravský kraj (15 400 osob).

Mapa 29: Počet osob v bytové nouzi v krajích, 2025

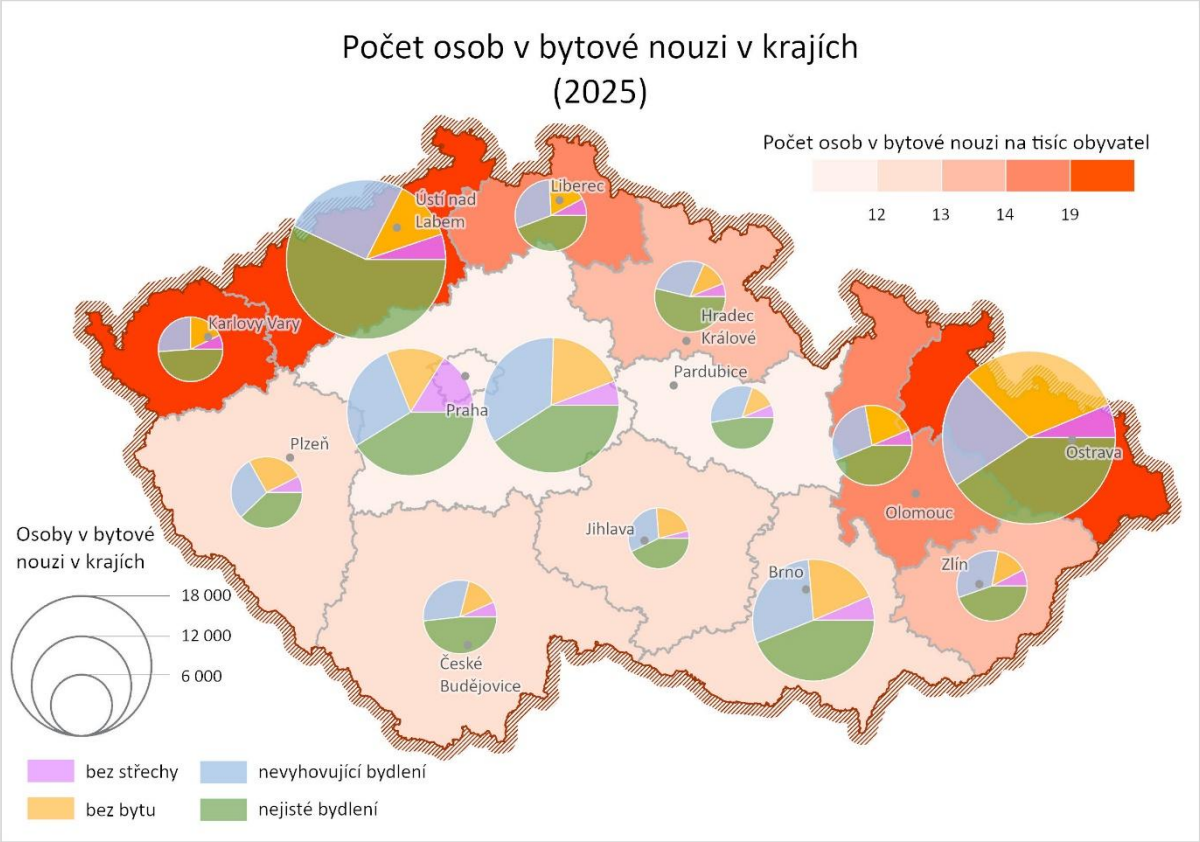

Podrobná mapa správních obvodů ORP ukazuje vysokou koncentraci osob v bytové nouzi ve velkých, zpravidla krajských městech, jako jsou zejména **Praha** (16 200 osob), **Ostrava** (8 000 osob), **Brno** (6 100 osob), **Ústí nad Labem** (3 300 osob), **Plzeň** (3 100 osob). Více než 2 000 osob v bytové nouzi mají ještě krajská města Olomouc, Liberec a České Budějovice. Vysoké počty osob v bytové nouzi se však netýkají jen velkých krajských měst, v severozápadních Čechách se nachází několik SO ORP, která mají velmi početnou populaci osob v bytové nouzi. Jedná se především o **Most** (2 700 osob), **Sokolov** (2 500 osob) a **Teplice** (2 100 osob). Na druhé straně republiky podobně z mapy vystupují **Karviná** (2 300 osob) a **Havířov** (2 050 osob).

Mapa 30: Počet osob v bytové nouzi v SO ORP, 2025

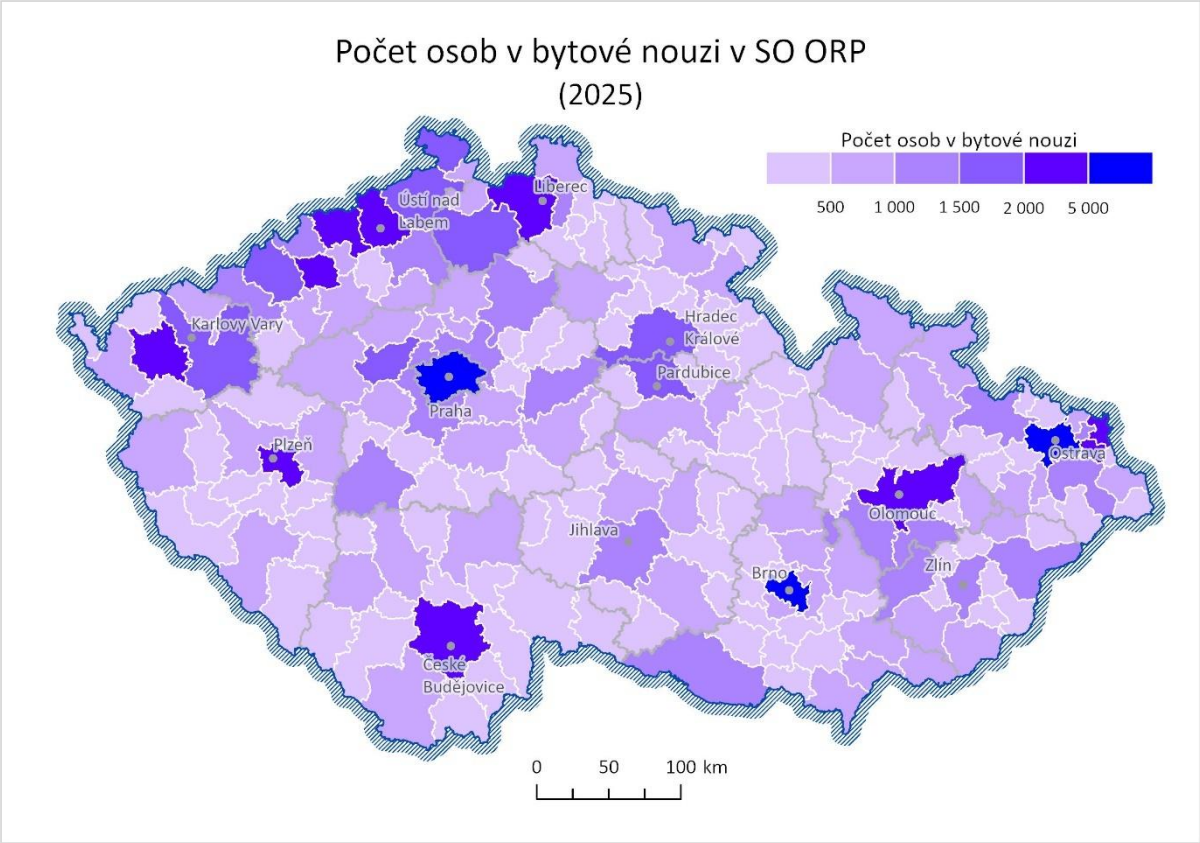

Osoby bez střechy

V kategorii osob bez střechy se v České republice v květnu 2025 nacházelo 11 641 osob. Pro kontext je třeba uvést, že tento počet vyjadřuje celkový počet osob bez střechy přítomných v době sčítání (12.–18. května 2025) na ulici, v noclehárně nebo v ilegálně obývané budově. Pokud bychom do kategorie bez střechy přidali osoby bez domova v institucích (zdravotnických a vězeňských zařízení), jednalo by se o 16 410 osob. Počty a jiné charakteristiky osob bez domova v institucích jsou popsány separátně v částí manažerského shrnutí, které se věnuje koncepční kategorii bez bytu.

V přepočtu na počet obyvatel připadá v České republice na 100 000 obyvatel celkem 106,7 osoby bez střechy. Nejvyšší podíl osob bez střechy je v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praha.

Muži tvoří 79,5 % všech osob bez střechy. Z hlediska věku je **nejvíce osob bez střechy ve věkové kategorii 27–64 let** (87,0 %). Mladších osob (18–26 let) je pouze 5,1 %, starších (65 a více let) pak 7,9 %. **Nejčastějším místem přespávání je pobyt venku (62,5 %)**, následovaný **noclehárnami** (22,0 %) a ilegálně obývanými budovami (15,5 %). **Nejvíce osob (44,6 %)** je v situaci bez střechy **1–4 roky**. Od 5 do 9 let je to pak 24,0 % a 10 a více let 26,1 % osob. Naopak **nejméně (5,3 %)** je těch, kteří jsou bez střechy **méně než rok**. Přibližně čtvrtina osob žije v situaci bez střechy 5–9 let (24,0 %) a 10 a více let (26,1 %). **České státní občanství má 91,0 % osob bez střechy**, **cizinci tvoří 9,0 %**. Nejvyšší podíl cizinců mezi osobami bez střechy je v Plzeňském kraji (21,8 %) a v hlavním městě Praha (19,4 %).

Tabulka 46: Počty osob v subkategorii osob bez střechy

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez střechy	osoby	18–26 let	417	183	±7 %
		27–64 let	8 093	2 032	
		65 a více let	763	153	
		celkem	11 641		

Osoby bez bytu

Osoby v azylových domech

Počet osob žijících v **azylových domech** v době sčítání (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **5 845 osob.** Osoby v azylových domech žijí v **3 485 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála sedm desetin (67,0 %; 2 335). Podíl vícečlenných domácností přesahuje tři desetiny všech společně hospodařících domácností v azylových domech (33,0 %; 1 150). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 98,1 % (1 127 domácností), ve kterých žije 3 510 osob.

Téměř třemi pětinami jsou v azylových domech zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let (56,5 %). Více než třetinu (36,7 %) obyvatel azylových domů představují děti do 17 let včetně (36,7 %) a 6,8 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Státní občanství České republiky má 97,2 % osob v azylových domech (5 336 osob)

Tabulka 47: Počty osob a domácností v subkategorii osob v azylových domech

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v azylových domech	osoby	0–17 let	1 085	1 063	±1 %
		18–64 let	1 709	1 594	
		65 a více let	310	84	
		celkem	5 845		
	domácnosti	celkem	3 485		
		s dětmi	1 127		
		single senioři starší 65 let	369		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,68		

Osoby v domech na půl cesty

Počet osob žijících v **domech na půl cesty** v době sčítání (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **175 osob.** Tyto osoby žijí **ve 171 domácnostech**. Téměř tři pětiny osob v domech na půl cesty představují muži (58,3 %; 102 osob).

Tabulka 48: Počty osob a domácností v subkategorii osob v domech na půl cesty

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v domech na půl cesty	osoby	0–17 let	2	1	±2 %
		18–64 let	100	72	
		65 a více let	0	0	
		celkem	175		
	domácnosti	celkem	171		
		s dětmi	3		
		single senioři starší 65 let	0		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,02		

Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních

Počet osob bez domova ve **zdravotnických zařízeních** (nemocnicích, psychiatrických nemocnicích, léčebnách dlouhodobě nemocných) k rozhodnému datu (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) odhadujeme na **2 663 osob.** Z celkového počtu osob pobývajících ve zdravotnických zařízeních představují **osoby v psychiatrických nemocnicích více než sedm desetin (72,6 %; 1 934 osob), v LDN 2,3 % (60 osob) a v ostatních nemocnicích přibližně čtvrtinu (25,1 %; 669 osob)**.

Mezi osobami bez domova pobývajícími ve zdravotnických zařízeních představují více než tři čtvrtiny muži (76,3 %; 2 031 osob) a bezmála jednu čtvrtinu ženy (23,7 %; 632 osob). Více než tři čtvrtiny osob bez domova (75,9 %; 2 022 osob) ve zdravotnických zařízeních představují osoby v produktivním věku 18–64 let a bezmála čtvrtinu osoby v seniorském věku 65 a více let (24,1 % osob). Více než čtyři pětiny (81,0 %) osob ve věku 18–64 let byly sečteny v psychiatrických nemocnicích. Cizinci představují 3 % (81 osob) ze všech hospitalizovaných osob bez domova. 97 % osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (2 582 osob) jsou státní občané ČR.

Tabulka 49: Počty osob v subkategorii osob bez domova ve zdravotnických zařízeních

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	osoby	0–17 let	0	0	±3 %
		18–64 let	1 590	432	
		65 a více let	441	200	
		celkem	2 663		

Osoby bez domova ve věznicích

Celkem bylo ve všech **vězeňských zařízeních** k rozhodnému datu (noc ze 17. 5. 2025 na 18. 5. 2025) sečteno **2 106 osob bez domova**. Více než osm desetin osob bez domova (84,8 %; 1 785 osob) ve vězeňských zařízeních představují muži. Z hlediska vybraných věkových skupin jsou nejvyšším podílem mezi osobami bez domova ve vězeňských zařízeních zastoupeny osoby ve věku 27–64 let (85,2 %; 1 795 osob). Více než desetinu (10,7 %; 224 osob) představují osoby ve věku 18–26 let a bezmála

dvacetinu (4,1 %; 87 osob) osoby v seniorském věku 65 a více let. Mezi osobami bez domova ve věznicích představují 2,9 % cizinci (61 osob).

V roce 2025 je po rozhodném datu **předpoklad propuštění téměř tří desetin vězněných osob bez domova (29,3 %; 569 osob)** a **u podobného podílu (29,8 %; 579 osob) je předpokládáno propuštění v roce 2026**. V roce 2027 a později mají být propuštěny dvě pětiny osob (40,9 %; 796 osob). U 162 osob (7,7 %) nebylo možné předpokládaný rok propuštění stanovit z důvodu vazby nebo doživotního trestu odnětí svobody.

Tabulka 50: Počty osob v subkategorii osob bez domova ve vězeňských zařízeních

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez domova ve věznicích	osoby	0–17 let	0	0	-
		18–64 let	1 707	312	
		65 a více let	78	9	
		celkem	2 106		

Osoby v obecních ubytovnách

Celkem bylo v době sčítání mezi červnem a srpnem 2025 zjištěno **83 ubytoven v majetku obcí.** Počet osob v bytové nouzi žijících v **obecních ubytovnách** v době sčítání odhadujeme na **1 790 osob**. Tyto osoby žijí v **929 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností přesahuje sedm desetin (71,6 %; 665). Z toho je 183 domácností tvořeno samotnými seniory (27,5 %). Vícečlenných domácností je 264 (28,4 %), z toho 167 domácností s dětmi (63,1 %).

Většinu osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách představují muži (57,9 %). Téměř dvěma třetinami jsou v obecních ubytovnách zastoupeny osoby v produktivním věku 18–64 let (63,1 %). Více než pětinu (21,8 %) obyvatel obecních ubytoven v bytové nouzi představují děti do 18 let a 15,1 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách žijí v současné ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (52,0 %; 931 osob). Déle než 5 let jsou v obecních ubytovnách více než dvě pětiny osob (40,3 %; 721 osob).

Tabulka 51: Počty osob a domácností v subkategorii osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v obecních ubytovnách	osoby	0–17 let	186	204	±5 %
		18–64 let	685	444	
		65 a více let	165	106	
		celkem	1 790		
	domácnosti	celkem	929		
		s dětmi	167		
		single senioři starší 65 let	183		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,93		

Osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech

Celkem bylo v době sčítání mezi červnem a srpnem 2025 zjištěno **639 komerčních ubytovacích zařízení** (komerčních ubytoven je 570, hotelů, hostelů, penzionů a motelů je celkem 69). Počet osob v bytové nouzi žijících v **komerčních ubytovacích zařízeních (tj. komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech)** v době sčítání odhadujeme na **12 786 osob**. Tyto osoby žijí v **5 919 domácnostech**. Jednočlenných domácností je 4 859 (82,1 %), z toho 729 domácností je tvořeno samotnými seniory (15,0 %). Vícečlenných domácností je 1 060 (17,9 %), z toho 398 domácností s dětmi (37,6 %).

Většinu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních představují muži (8 278; 64,7 %). Téměř čtyři pětiny jsou v komerčních ubytovacích zařízeních zastoupeny osobami v produktivním věku 18–64 let (76,9 %). Zhruba desetinou se na počtu osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podílejí děti do 18 let (10,6 %) a 12,5 % osoby v seniorském věku 65 a více let. Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních žijí v současné ubytovně nejčastěji mezi jedním a čtyřmi lety (57,0 %; 7 293 osob). Dobu kratší než jeden rok je v konkrétním zařízení necelá desetina osob (7,2 %; 915 osob). Více než 5 let je v komerčních ubytovacích zařízení více než třetina osob (35,8 %; 4 578 osob).

Tabulka 52: Počty osob a domácností v subkategorii osob v bytové nouzi v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech

podkategorie bytové nouze	**demografický ukazatel**		**počet mužů/chlapců**	**počet žen/dívek**	**interval spolehlivosti**
osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech	osoby	0–17 let	750	603	±10 %
		18–64 let	6 468	3 368	
		65 a více let	1 060	537	
		celkem	12 786		
	domácnosti	celkem	5 919		
		s dětmi	398		
		single senioři starší 65 let	729		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,16		

Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

V **chráněném bydlení** v době sčítání (srpen 2025) žije **968 osob s chronickým duševním onemocněním**. Poskytovatelů chráněného bydlení je v České republice 65 s celkovou kapacitou 1 448 lůžek. Většinu osob v této kategorii tvoří muži (66,4 %; 643). Nejsilnější věkovou skupinou v chráněném bydlení jsou osoby ve věku 40–59 let, které představují více než polovinu obyvatel chráněného bydlení (54,6 %). Většina osob s chronickým duševním onemocněním žije v konkrétním zařízení chráněného bydlení po dobu 1–4 let (41,3 %). Téměř třetina osob žije v daném zařízení chráněného bydlení dobu kratší než 1 rok, a to 32,2 %. Dlouhodobě, tedy 5 a více let, žije v těchto zařízeních 256 osob (26,5 %).

Tabulka 53: Počty osob v subkategorii osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	osoby	0–17 let	0	0	±1 %
		18–64 let	596	299	
		65 a více let	47	26	
		celkem	968		

Osoby v tréninkovém bydlení

Na základě výsledků sčítání, které proběhlo v září 2025, nabízí **tréninkové bydlení** v České republice **53 poskytovatelů**, kteří dohromady spravují **1 712 bytových jednotek**, v nichž je ubytováno celkem **4 186 osob**. Nejvíce osob žije v Moravskoslezském kraji (3 394 osob; 81,1 %), který tak jednoznačně dominuje v počtu uživatelů této formy bydlení. Důvodem je působení dominantního vlastníka tréninkového bydlení, který má vyčleněno 1 065 bytových jednotek. Osoby žijící v tréninkovém bydlení tvoří celkem **1 694 domácností**. Většina osob žije v tréninkovém bydlení ve vícečlenných domácnostech, nejčastěji v rodinách s dětmi. Vícečlenné domácnosti tvoří téměř dvě třetiny (61,9 %), zatímco jednočlenné necelé dvě pětiny (38,1 %). Z vícečlenných domácností jsou více než tři čtvrtiny (77,2 %) tvořeny rodinami s dětmi do 18 let (1 667 dětí). Ženy tvoří více než polovinu (51,7 %), nejpočetnější věkovou skupinu představují osoby ve věku 27–64 let (42,9 %). Děti mladší 18 let představují necelé dvě pětiny všech osob (39,8 %). Senioři ve věku 65 a více let netvoří ani 5 % (3,9 %) všech osob v tréninkovém bydlení.

Více než čtvrtina osob (25,2 %) žije na konkrétní adrese v tréninkovém bydlení 25–48 měsíců (2–4 roky). Krátkodobé pobyty do jednoho roku představují dohromady 35,1 % všech případů. Necelá pětina osob (19,6 %) setrvává na adrese 49 a více měsíců (4 a více let). Po vyloučení dominantního vlastníka tréninkových bytů převažují pobyty 6–12 měsíců (25,0 %).

Většina osob má uzavřenu krátkodobou smlouvu, která je opakovaně prodlužována. 83,4 % osob má první smlouvu na dobu do dvou měsíců. Pokud vynecháme výše zmíněného majoritního vlastníka bytů, má krátkodobou smlouvu na dobu kratší než dva měsíce 48,8 % osob. Naprostá většina osob (95,1 %) využívá terénní sociální práci. Skutečnost, že jsou v tomto typu bydlení běžné krátkodobé nájmy, způsobuje překryv se subkategorií osob s opakovanými krátkodobými nájmy kratšími než 3 měsíce náležející do koncepční kategorie nejistého bydlení. Na základě analýzy dat bylo zjištěno, že krátkodobé opakované nájemní smlouvy v tréninkovém bydlení se týkají 1 498 domácností tvořených 3 720 osobami. **Celkem tedy 88 % této subkategorie se překrývá s osobami s opakovanými krátkodobými nájmy.** V celkovém přehledu jsou tyto osoby započteny v tréninkovém bydlení. V naprosté většině se jedná o obyvatele Moravskoslezského kraje a jmenovitě SO ORP Ostrava, Havířov a Karviná.

Tabulka 54: Počty osob a domácností v subkategorii osob v tréninkovém bydlení

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v tréninkovém bydlení	osoby	0–17 let	873	791	-
		18–64 let	1 062	1 293	
		65 a více let	83	81	
		celkem	4 186		
	domácnosti	celkem	1 694		
		s dětmi	810		
		single senioři starší 65 let	91		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,47		

Osoby v nevyhovujícím bydlení

Do koncepční kategorie nevyhovujícího bydlení byly pro potřeby tohoto censu ustanoveny tři subkategorie osob, a to 1) **osoby v nevhodných bytech v bytových domech (včetně rodinných domů) a osoby žijící se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích**. Dále 2) **osoby žijící se souhlasem majitele v chatách a chalupách**. Poslední subkategorie zahrnuje 3) **osoby žijící v přelidněných bytech**. Funkčně nevyhovující bydlení a přelidněné bydlení se z velké míry překrývají, čemuž byla pro sčítání osob v této koncepční kategorii věnována náležitá pozornost. Výsledná překryvná kategorie je prezentována v tomto shrnutí zvlášť.

Za nevhodné byly při sčítání, které proběhlo od 19. května do 9. června 2025, považovány ty **byty, domy, mobilní obydlí, chaty, chalupy či nebytové prostory, které splňují alespoň jeden z následujících bodů a jsou obývány se souhlasem majitele**:

I. V bytě/příbytku není dostupná tekoucí voda;
II. V bytě/příbytku není dostupná teplá voda;
III. V bytě/příbytku není dostupná elektřina;
IV. V bytě/příbytku není dostupný záchod;
V. V bytě/příbytku není dostupná koupelna/sprcha;
VI. V bytě/příbytku není dostupná kuchyň/kuchyňský kout s dřezem;
VII. V chladných dnech je v bytě/příbytku zima, ale domácnost nemá možnost si zatopit;
VIII. Okna nebo vstupní dveře do bytu/příbytku díky silnému a trvalému poškození již neplní svou funkci, případně zcela chybí;
IX. V obývaném prostoru je trvale a silně rozšířená plíseň, která se vyskytuje z důvodu celoroční vlhkosti (nejde o plísně v zimním období způsobené nevhodným užíváním bytu, např. nedostatečným větráním);
X. Statika/konstrukce domu je natolik narušená, že výrazně omezuje či ohrožuje obyvatele (např. rozpadající se střecha či rozpadající se schodiště na chodbě).

Osoby v nevhodných bytech (včetně rodinných domů) a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích

Celkem se v České republice nachází **13 831 osob v nevhodném bydlení (včetně bytů, rodinných domů a nebytových prostor a mobilních obydlí se souhlasem majitele).** Tyto osoby tvoří **4 246 domácností**. Podíl jednočlenných domácností představuje bezmála třetinu (1 310; 30,9 %), podíl vícečlenných domácností přesahuje dvě třetiny všech společně hospodařících domácností v nevhodném bydlení (2 936; 69,1 %). Z vícečlenných domácností tvoří domácnosti s dětmi 68,9 % (2 024), ve kterých se nachází 6 140 dětí do 18 let.

Většina osob v nevhodném bydlení žije v bytech v bytových domech, a to 11 175 osob (80,8 %). V rodinných domech žije více než desetina osob (1 685; 12,2 %). Dalších 803 osob (5,8 %) obývá nebytové prostory, jako jsou například sklepy, garáže nebo jiné prostory nepřizpůsobené k bydlení. Nejmenší skupinu tvoří osoby žijící v mobilních obydlích, kterých je 168 (1,2 %).

Počet mužů a žen v nevhodném bydlení je téměř vyrovnaný. Osoby v produktivním věku 27–64 let tvoří necelé dvě pětiny osob v nevhodném bydlení (39,0 %). Nejvíce zastoupenou věkovou kategorií osob v nevhodném bydlení jsou děti mladší 18 let, které celkově tvoří více než dvě pětiny osob žijících v nevhodném bydlení (44,4 %). V nejstarší věkové kategorii, tedy mezi osobami staršími 65 let, žije v nevhodném bydlení 909 osob (6,6 %). Nejvíce osob žije v nevhodném bydlení na dané konkrétní adrese po dobu 1–4 let, a to téměř polovina (49,5 %) všech osob. Téměř čtvrtina osob (24,2 %) žije v daném nevhodném bydlení dlouhodobě, tedy 10 a více let.

Tabulka 55: Počty osob a domácností v subkategorii osob v nevhodných bytech (včetně rodinných domů) a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v nevhodných bytech a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích	osoby	0–17 let	2 990	3 150	±25 %
		18–64 let	3 340	3 442	
		65 a více let	456	453	
		celkem	13 831		
	domácnosti	celkem	4 245		
		s dětmi	2 024		
		single senioři starší 65 let	430		
		průměrný počet osob v domácnosti	3,26		

Osoby se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách

V **nevhodných chatách a chalupách** žije se souhlasem majitele **561 osob,** které žijí ve **448 domácnostech**. Většinu představují jednočlenné domácnosti, které tvoří 77,3 %. Vícečlenné domácnosti tvoří méně než čtvrtinu všech domácností (22,7 %). V nevyhovujících chatách žije 478 osob (85,2 %), v nevyhovujících chalupách žije 83 osob (14,8 %). Většinu osob v nevyhovujících chatách a chalupách tvoří muži, kteří představují téměř tři čtvrtiny (74,5 %). V nevyhovujících chatách a chalupách převažují osoby ve věku 27–64 let, které tvoří 81,1 % všech zde žijících. Osoby v seniorském

věku (65 let a více) představují méně než pětinu (15,5 %). Děti do 18 let se v nevyhovujících chatách a chalupách nevyskytují vůbec. Více než polovina osob (55,6 %) žije v dané nevyhovující chatě či chalupě po dobu 1–4 let. Téměř čtvrtina (22,2 %) osob v daných chatách a chalupách setrvává dlouhodobě, tedy 10 a více let.

Tabulka 56: Počty osob a domácností v subkategorii osob bydlících se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách	osoby	0–17 let	0	0	±30 %
		18–64 let	342	131	
		65 a více let	76	12	
		celkem	561		
	domácnosti	celkem	448		
		s dětmi	0		
		single senioři starší 65 let	71		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,25		

Osoby v přelidněných bytech

Počet osob v **přelidněných bytech s méně než 8 m² na osobu** činí **37 472 osob.** Tyto osoby obývají **7 983 bytů**. Celkem tyto byty obývá **8 729 domácností**. V průměru jeden přelidněný byt obývá 4,7 osoby. Tato data vychází ze Sčítání lidu, domů a bytů v březnu 2021.

Tabulka 57: Počty osob a domácností v subkategorii osob v přelidněných bytech

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných bytech	osoby	0–17 let	13 909		±5 %
		18–64 let	21 089		
		65 a více let	2 474		
		celkem	37 472		
	domácnosti	celkem	8 829		
		průměrný počet osob v domácnosti	4,29		

Osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech

Tato subkategorie se týká překryvu mezi funkčně nevyhovujícím bydlením a přelidněnými byty. Na základě sčítání osob v nevyhovujícím bydlení bylo zjištěno, že **více než pětina domácností žijících ve funkčně nevyhovujícím bydlení (23,6 %) zároveň trpí extrémním přelidněním.** Vztaženo k modelovanému počtu osob v obou kategoriích nevhodného bydlení by **ve funkčně nevyhovujícím a zároveň přelidněném bydlení mělo žít přibližně 1 109 domácností s 6 225 osobami.**

Tabulka 58: Počty osob a domácností v subkategorii osob v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech

podkategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech	osoby	0–17 let	3 731		±25 %
		18–64 let	2 417		
		65 a více let	77		
		celkem	6 225		
	domácnosti	celkem	1 109		
		s dětmi	952		
		průměrný počet osob v domácnosti	5,61		

Osoby v nejistém bydlení

Počty osob v této koncepční kategorii jsou založeny především na odhadech. Základním datovým zdrojem bylo šetření ČSÚ *Životní podmínky domácností* z roku 2024. K témuž roku se vztahují i policejní statistiky týkající se domácího násilí a data o soudních vystěhováních z bytu, které jsou základem odhadu počtu osob v podkategorii osob ohrožených vystěhováním z nájemního bydlení.

Střední hodnota odhadu počtu osob, které spadají do subkategorie **osob ohrožených domácích násilím,** je **9 500 osob žijících ve 4 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 7 000 až 11 650 osob žijících ve 3 330 až 5 550 domácnostech). Tento odhad vychází z policejně hlášených případů, které ukazují jen část skutečného rozsahu tohoto problému. Na jednu domácnost tak vychází přibližně 2,1 osoby. Zhruba 40 % osob mohou být děti do 17 let (3 800).

Střední hodnota odhadu počtu **osob přechodně bydlících u příbuzných a přátel, protože nemají jinou možnost bydlení, činí 11 000 osob žijících v 5 000 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 500 až 16 500 osob žijících ve 2 500 až 7 500 domácnostech). Průměrná velikost domácnosti je 2,2 osoby.

Střední hodnota odhadu počtu **osob ve výpovědi z nájemního bytu a tím pádem ve stavu bytové nouze je 18 500 osob žijících v 6 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 9 250 až 27 750 osob, které žijí v 3 250 až 9 750 domácnostech). Na jednu domácnost vychází 2,85 osoby.

Střední hodnota odhadu počtu **osob extrémně ohrožených vystěhováním z vlastního bytu činí 11 500 osob žijících v 4 500 domácnostech** (při aplikaci příslušného intervalu spolehlivosti docházíme k rozmezí 5 800 až 17 400 osob žijících ve 2 250 až 6 750 domácnostech). Průměrně je jedna domácnost tvořena 2,6 osobami. Tyto domácnosti jsou nejen nejvíce ohrožené vystěhováním z vlastního bytu, ale vzhledem k jejich finanční tísni je i velmi vysoké riziko, že skončí v bytové nouzi.

Počet osob s **opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce** v období mezi zářím 2023 a zářím 2025 odhadujeme na **26 128 osob** (interval spolehlivosti ±25 %; od 19 600 do 32 700 osob). Tyto osoby žijí v **9 076 domácnostech**. Podíl jednočlenných domácností dosahuje tří desetin (30,1 %; 2 735). Podíl vícečlenných domácností představuje téměř sedm desetin všech společně hospodařících domácností s krátkodobými smlouvami (69,9 %; 6 341). Z vícečlenných

domácností tvoří domácnosti s dětmi více než čtyři pětiny (81,4 %; 5 160 domácností). V těchto domácnostech žije 11 816 (45,2 %) dětí ve věku do 18 let. Největší počet těchto osob je v SO ORP Ostrava, kde jich žije 2 731, kde ovšem cca polovina z těchto osob žije v tréninkovém bydlení. Celkově se překryv s tréninkovým bydlením týká 14 % osob (1 498 domácností; 3 720 osob) s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami, přičemž se tento fenomén týká téměř výhradně Moravskoslezského kraje.

Tabulka 59: Počty osob a domácností v koncepční kategorii osob v nejistém bydlení

podkategorie bytové nouze	**počet domácností**	**počet osob**	**interval spolehlivosti**
osoby ohrožené domácím násilím	4 500	9 500	±30 %
osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	5 000	11 000	±50 %
osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	±50 %
osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	±50 %
osoby s opakovanými nájemními a podnájemními smlouvami na 1–3 měsíce	9 076	26 128 (11 816 dětí)	±25 %

Srovnání výsledků sčítání s předešlými cenzy

Na závěr prezentace výsledků tohoto sčítání osob ve vybraných kategoriích klasifikace ETHOS uvádíme srovnání výsledků s předešlými cenzy. V tabulce níže jsou uvedeny počty osob ze sčítání osob bez domova z roku 2019 a počty uvedené v *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení,* která vycházela z více zdrojů – ve většině kategorií pak ze sčítání vybraných kategorií ETHOS z roku 2022.

Ve srovnání s posledním dostupným souhrnným údajem došlo k mírnému nárůstu jak celkového počtu osob, tak počtu domácností. V roce 2023 dle *Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* bylo v bytové nouzi 153 800 osob v 67 500 domácnostech. Tyto údaje ale nelze porovnávat absolutně, vzhledem k mírně odlišným metodikám při stanovení počtu osob v jednotlivých subkategorií bytové nouze. Jedná se především o zahrnutí určitých subkategorií do součtu bytové nouze. V *Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA) k Zákonu o podpoře bydlení* absentovala podkategorie osob ohrožených domácím násilím, což se týkalo i kategorií chráněného a tréninkového bydlení, které byly v censu 2025 sčítány vůbec poprvé. Vzhledem k faktu, že počet osob ohrožených domácím násilím byl vyčíslen ve *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS,* byl jejich počet zahrnut do níže uvedené tabulky. Dalším rozdílem je mírně odlišná metodika u osob přechodně bydlících u příbuzných nebo přátel.

K největším změnám v počtu osob došlo mezi lety 2022 a 2025 v podkategorii funkčně nevyhovujícího bydlení (bez přelidnění) a v podkategorii opakovaných krátkodobých nájemních smluv (zde je pokles způsoben skutečností, že 14 % zjištěné hodnoty bylo sečteno v kategorii tréninkového bydlení).

Tabulka 60: Srovnání výsledků sčítání v letech 2019, 2022/2023 a 2025

koncepční kategorie	podkategorie	2019		2022/2023		2025	
		dom.	osoby	dom.	osoby	dom.	osoby
bez střechy	bez střechy	-	11 608	11 500	12 000	11 641	11 641
bez bytu	azylové domy	-	6 135	-	5 981	3 485	5 845
	domy na půl cesty	-	271	-	-	171	175
	nemocniční zařízení	-	2 672	6 300	6 300	2 663	2 663
	vězeňská zařízení	-	1 500			2 106	2 106
	obecní ubytovny	-	1 640	1 141	1 387	929	1 790
	komerční ubytovací zařízení	-	-	9 217	11 058	5 919	12 786
	chráněné bydlení	-	-	-	-	968	968
	tréninkové bydlení	-	-	-	-	1 694	4 186
nevyhovující bydlení	funkčně nevyhovující bydlení (bez přelidnění)	-	-	4 000	13 000	3 584	8 167
	přelidněné byty	-	-	8 000	37 500	8 729	37 472
nejisté bydlení	ohrožení domácím násilím*	-	-	3 500	6 000	4 500	9 500
	přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel	-	-	6 000	16 000	5 000	11 000
	výpověď z nájemního bytu	-	-	6 500	18 500	6 500	18 500
	ohrožení vystěhováním z vlastního bytu	-	-	4 100	8 700	4 500	11 500
	opakované krátkodobé smlouvy	-	-	9 500	28 000	7 644	22 218
celkem**				71 000	159 800	70 033	160 517

** Data převzata z dat ze Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS z roku 2022 provedených společností SocioFactor.*

Shrnutí hlavních výsledků dotazníkového šetření

Dotazníkové šetření proběhlo v období **3.–30. září 2025** a jeho cílovou skupinou byly **osoby bez střechy** pobývající na území České republiky. Designováno bylo tak, aby pokrylo všechny kraje ČR, včetně hl. m. Praha. K tomu bylo využito kvótního výběru, jehož základem byla data z předešlého sčítání osob bez střechy. Kvóty byly dvě: kraj a pohlaví respondenta. Samotnému sběru předcházelo školení tazatelů, kteří pocházeli z celkem 32 organizací pokrývajících celé území ČR. Po ukončení terénní fáze sběru dotazníků (bylo počítáno s 5% přesběrem) byly v rámci čištění dat odstraněny nevalidní dotazníky (většinou neúplné, či chybně vyplněné). Finální datový soubor obsahuje **1 100 dotazníků**. Struktura respondentů dle stanovených kvót je uvedena v tabulce níže.

Tabulka 61: Počty provedených dotazníků s osobami bez střechy (po odstranění nevalidních); kvótní rozdělení na kraj pobytu a pohlaví respondenta

kraj	pohlaví			celkem
	muži	ženy	jiné/nezjištěno	
hl. m. Praha	210	49	-	259
Jihočeský kraj	45	10	-	55
Jihomoravský kraj	74	19	-	93
Karlovarský kraj	35	17	1	53
Kraj Vysočina	20	4	-	24
Královéhradecký kraj	29	10	-	39
Liberecký kraj	45	13	1	59
Moravskoslezský kraj	94	27	-	121
Olomoucký kraj	44	11	-	55
Pardubický kraj	33	7	1	41
Plzeňský kraj	43	12	-	55
Středočeský kraj	77	19	-	96
Ústecký kraj	74	26	1	101
Zlínský kraj	40	9	-	49
celkem	863	233	4	1 100

Dotazník obsahoval moduly pro vybrané cílové podskupiny, které umožnily, aby dotazník co nejpodrobněji reflektoval unikátní životní zkušenost respondentů. Jednalo se o:

- osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení,
- osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí,
- osoby, které v posledním roce strávily alespoň dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici,
- osoby hospitalizované v posledním roce v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc.

Shrnutí hlavních výsledků dotazníkového šetření je pojato z hlediska cílových podskupin. **Alespoň do jedné z těchto podskupin spadala více než polovina respondentů (50,5 %).** Celkem 14,2 % všech respondentů spadalo do více než jedné z těchto podskupin.

Nejčastěji se jednalo o zkušenost s pobytem ve vězení (23,9 %). Více než pětina (21,2 %) celkového počtu respondentů byla v posledním roce alespoň na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizovaná v nemocnici na lůžkovém oddělení (vyjma psychiatrických nemocnic). Více než osmina (13,5 %) respondentů strávila dobu do svého minimálně 18. roku věku v ústavní nebo pěstounské péči. Hospitalizována na alespoň jednu noc byla v posledním roce v psychiatrické nemocnici téměř desetina respondentů (9,6 %).

Další výsledky dotazníkového šetření budou představeny z hlediska těchto podskupin. Nejdříve však bude představena demografická charakteristika respondentů.

Sociodemografické charakteristiky respondentů

- 78,7 % dotazníků bylo vyplněno s respondenty **muži**.
- Průměrný **věk** respondentů je 45 let. Nejpočetněji zastoupena je věková kategorie 40–49 let – tohoto věku dosahuje více než čtvrtina respondentů (28,7 %). Mladých dospělých (18–26 let) je necelá desetina (9,4 %), obdobně jako seniorů starších 65 let (8,9 %).

- U tří čtvrtin respondentů (75 %) je jejich **nejvyšší dosažené vzdělání** ukončené základní nebo učňovské bez maturity.
- Více než 12 % respondentů má jiné než české **státní občanství**, nejčastěji slovenské (7,3 %) či ukrajinské (4,1 %). Příslušnost k romskému etniku vyjádřila více než pětina respondentů (21,0 %).
- Nejvíce respondentů má **trvalé bydliště** v Moravskoslezském kraji (15,0 %), Ústeckém kraji (11,4 %) a hlavním městě Praha (9,5 %). Naopak nejméně, 3,3 % respondentů, má trvalé bydliště v Královéhradeckém kraji a Kraji Vysočina.

Osoby se zkušeností s pobytem ve vězeňském zařízení

Alespoň **jednou byla ve vězení více než čtvrtina** respondentů (26,8 %). Dvakrát až čtyřikrát to bylo u necelé desetiny respondentů (9,9 %), více než pětkrát u 3,7 % dotázaných. **Průměrná doba strávená ve vězení je mezi respondenty z řad osob bez střechy 6 let.** V průměru byli respondenti naposledy ve vězení před 9,5 lety. Více než polovina respondentů (51,4 %) naposledy opustila vězení v posledních pěti letech (2020–2025).

Respondenti se zkušeností s pobytem ve vězení byli dotázáni, zda jim před posledním propuštěním někdo **pomáhal s přípravou na život po propuštění**. Nějakou formu pomoci před propuštěním z vězení obdrželo 44,1 % respondentů. V 82,8 % případů se respondentům dostala pomoc od pracovníků věznice. Přibližně čtvrtině (26,7 %) pomáhali pracovníci obce (např. kurátoři) a necelé čtvrtině pracovníci neziskových organizací či Probační a mediační služby (shodně 22,4 %). Nejčastěji respondenti před propuštěním řeší možnosti bydlení a práce. Respondenti, kteří byli z vězení propuštěni v posledních pěti letech, nejčastěji disponovali finančními prostředky v rozmezí jednoho až pěti tisíc korun. Jednalo se o více než třetinu z nich (34,1 %).

Více než třetina respondentů (34,6 %) žila po posledním propuštění z vězení na ulici. Necelá polovina respondentů (44,8 %) strávila v prvním ne/bydlení (v první bytové situaci) po propuštění méně než rok.Hlavní důvody, které respondenti uváděli jako překážku k nalezení trvalejšího bydlení, byl nedostatek peněz (77,9 %) spojený s nezaměstnaností (34,9 %).

Osoby se zkušeností s ústavní nebo pěstounskou péčí

Přes **15 % respondentů (15,7 %) má osobní zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí**. Ze 167 osob, které měly s ústavní nebo pěstounskou péčí zkušenost, v ní 91,0 % bylo minimálně do 18 let. **Nejčastěji (42, 6 %) šli respondenti z ústavní/pěstounské péče bydlet k rodině či příbuzným**. Respondenti v prvním ne/bydlení (bytové situaci) po posledním opuštění ústavní/pěstounské péče strávili v průměru tři a čtvrt roku. Celá čtvrtina (25 %) si nějakou formu bydlení udržela jen necelý rok. **Necelá pětina respondentů (16,9 %) po opuštění ústavní nebo pěstounské péče žádnou formu bydlení neměla a podle jejich vyjádření žila na ulici.**

Většina respondentů (65,1 %), která opustila nejdříve v 18 letech ústavní nebo pěstounskou péči, s žádným pracovníkem neziskové organizace nebo sociálním pracovníkem obce po odchodu nespolupracovala. Spolupráci po odchodu z ústavní nebo pěstounské péče navázala jen čtvrtina (25,3 %) osob. Ve více než polovině případů (59,5 %) se jednalo o spolupráci respondentů s pracovníky obce (např. kurátorem/kurátorkou). O něco méně častěji (v 48,6 %) se jednalo o spolupráci s pracovníkem neziskové organizace. Nejčastěji spolupráce respondentů po odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s pracovníky obcí, neziskových organizací (případně i jiných) trvala dobu kratší než jeden rok (31,4 %) nebo jeden až dva roky (také 31,4 %).

Osoby, které v posledním roce strávily minimálně dvě po sobě jdoucí noci v nemocnici

Více než **pětina (21,5 %) respondentů byla za poslední rok minimálně na dvě po sobě jdoucí noci hospitalizována na lůžkovém oddělení v nemocnici**. U více než dvou třetin respondentů se jednalo pouze o jeden pobyt na lůžkovém oddělení. **Průměrná celková doba strávená v nemocnici za poslední rok dosahovala u respondentů 1 měsíc a 7 dní.** Téměř dvě třetiny (63,6 %) respondentů strávily hospitalizováni na lůžkovém oddělení v nemocnici za poslední rok méně než jeden měsíc.

Více než polovina respondentů (52,2 %) potřebovala pomoc se zajišťováním bydlení, obdržely ji však necelé tři desetiny (29,7 %). Přesně čtvrtina respondentů byla sociálně-zdravotním pracovníkem odkázána na nějakou sociální službu nebo neziskovou organizaci. **Téměř tři pětiny (59,8 %) respondentů se po ukončení pobytu v nemocnici ocitly na ulici**. Více než dvě třetiny respondentů (68,1 %) obdržely svůj plán následné péče. Jen více než polovina z nich tento plán dodržovala. Zbylých 47,1 % osob obdržený plán nedodržovalo. Ve zhruba jedné třetině těchto případů respondenti uvedli, že plán dodržovat nechtěli. Zbylé necelé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnosti a podmínky, aby tak učinily. Necelá třetina (31,1 %) respondentů byla při ukončení hospitalizace propojena s nějakou ambulantní zdravotní službou. Dvě třetiny respondentů (66,5 %) uvedly, že se k nim personál nemocnice choval s respektem.

Osoby, které byly v posledním roce hospitalizovány v psychiatrické nemocnici alespoň na jednu noc

Necelá desetina všech respondentů (9,8 %) byla za poslední rok alespoň na jednu noc hospitalizována v psychiatrické nemocnici. U necelých dvou třetin respondentů (64,8 %) se za poslední rok jednalo jen o jednu hospitalizaci. Více než třetina respondentů (36,5 %) strávila hospitalizací v psychiatrické nemocnici za poslední rok celkovou dobu kratší než jeden měsíc. **Vyšší podíl respondentů (45,2 %) v psychiatrické nemocnici strávil celkovou dobu mezi jedním a třemi měsíci.** Necelé tři desetiny (28,9 %) respondentů strávily v psychiatrické nemocnici při své nejdelší hospitalizaci v posledním roce maximálně 2 týdny.

Téměř sedm desetin respondentů (69,2 %) potřebovalo pomoc se zajišťováním bydlení, obdržela ji necelá polovina (46,7 %). Pomoc se svou životní situací a následnou psychiatrickou péčí po propuštění obdržela necelá polovina respondentů (46,2 %). **Více než tři pětiny respondentů (61,3 %) po ukončení pobytu v psychiatrické nemocnici žily na ulici.** Další dva nejčastější typy ne/bydlení byly po propuštění azylový dům (8,5 %) a provizorní příbytek (7,6 %). Více než polovina respondentů (56,2 %) po ukončení poslední hospitalizace v psychiatrické nemocnici obdržela plán následné péče. Z těch, kteří tento plán obdrželi, jej necelá jedna třetina z nich dodržovala (29,3 %). Z těch, co obdržený plán nedodržovali, jedna třetina uvedla, že důvodem byla neochota plán dodržovat. Zbylé dvě třetiny ho nedodržovaly, protože neměly možnosti a podmínky.

Více než třetina respondentů (35,2 %) byla při ukončení hospitalizace propojena s ambulantní psychiatrickou službou. Mírně vyšší podíl respondentů (38,1 %) byl sociálně-zdravotním pracovníkem odkázán na nějakou sociální službu nebo neziskovou organizaci. Nejčastěji byli respondenti během hospitalizace v psychiatrické nemocnici odkazováni na neziskové organizace a služby zaměřené na podporu osob s duševním onemocněním nebo závislostí. Více než dvě třetiny respondentů (68,9 %) uvedly, že se k nim personál psychiatrické nemocnice choval s respektem.

Tabulka 62: Počty domácností, osob a další indikátory dle typologie ETHOS v kategoriích bez střechy, bez bytu a v nevyhovujícím bydlení

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby bez střechy	osoby	18–26 let	417	183	±7 %
		27–64 let	8 093	2 032	
		65 a více let	763	153	
		celkem		11 641	
osoby v azylových domech	osoby	0–17 let	1 085	1 063	±1 %
		18–64 let	1 709	1 594	
		65 a více let	310	84	
		celkem		5 845	
	domácnosti	celkem		3 485	
		s dětmi		1 127	
		single senioři starší 65 let		369	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,68	
osoby v domech na půl cesty	osoby	0–17 let	2	1	±2 %
		18–64 let	100	72	
		65 a více let	0	0	
		celkem		175	
	domácnosti	celkem		171	
		s dětmi		3	
		single senioři starší 65 let		0	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,02	
osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních	osoby	0–17 let	0	0	±3 %
		18–64 let	1 590	432	
		65 a více let	441	200	
		celkem		2 663	
osoby bez domova ve věznicích	osoby	0–17 let	0	0	-
		18–64 let	1 707	312	
		65 a více let	78	9	
		celkem		2 106	
osoby v obecních ubytovnách	osoby	0–17 let	186	204	±5 %
		18–64 let	685	444	
		65 a více let	165	106	
		celkem		1 790	
	domácnosti	celkem		929	
		s dětmi		167	
		single senioři starší 65 let		183	
		průměrný počet osob v domácnosti		1,93	

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech	osoby	0–17 let	750	603	±10 %
		18–64 let	6 468	3 368	
		65 a více let	1 060	537	
		celkem	12 786		
	domácnosti	celkem	5 919		
		s dětmi	398		
		single senioři starší 65 let	729		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,16		
osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení	osoby	0–17 let	0	0	±1 %
		18–64 let	596	299	
		65 a více let	47	26	
		celkem	968		
osoby v tréninkovém bydlení	osoby	0–17 let	873	791	-
		18–64 let	1 062	1 293	
		65 a více let	83	81	
		celkem	4 186		
	domácnosti	celkem	1 694		
		s dětmi	810		
		single senioři starší 65 let	91		
		průměrný počet osob v domácnosti	2,47		
osoby v nevhodných bytech a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích	osoby	0–17 let	2 990	3 150	±25 %
		18–64 let	3 340	3 442	
		65 a více let	456	453	
		celkem	13 831		
	domácnosti	celkem	4 245		
		s dětmi	2 024		
		single senioři starší 65 let	430		
		průměrný počet osob v domácnosti	3,26		
osoby se souhlasem majitele v chatách a chalupách	osoby	0–17 let	0	0	±30 %
		18–64 let	342	131	
		65 a více let	76	12	
		celkem	561		
	domácnosti	celkem	448		
		s dětmi	0		
		single senioři starší 65 let	71		
		průměrný počet osob v domácnosti	1,25		

kategorie bytové nouze	demografický ukazatel		počet mužů/ chlapců	počet žen/dívek	interval spolehlivosti
osoby v přelidněných bytech	osoby	0–17 let	13 909		±5 %
		18–64 let	21 089		
		65 a více let	2 474		
		celkem	37 472		
	domácnosti	celkem	8 829		
		průměrný počet osob v domácnosti	4,29		
osoby v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech*	osoby	0–17 let	3 731		±25 %
		18–64 let	2 417		
		65 a více let	77		
		celkem	6 225		
	domácnosti	celkem	1 109		
		s dětmi	952		
		průměrný počet osob v domácnosti	5,61		

** Osoby v této „kategorii“ jsou započteny v obou dotčených souvisejících kategoriích, tedy mezi osobami v nevhodných bytech a v přelidněných bytech.*

Tabulka 63: Počty domácností osob dle typologie ETHOS v kategorii nejistého bydlení

kategorie bytové nouze	počet domácností	počet osob	interval spolehlivosti
osoby ohrožené domácím násilím	4 500	9 500	±30 %
osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel bez jiné možnosti bydlení	5 000	11 000	±50 %
osoby v bytové nouzi, které dostaly výpověď z nájemního bytu	6 500	18 500	±50 %
osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	4 500	11 500	±50 %
osoby s opakovanými nájemními a podnájemními smlouvami na 1–3 měsíce	9 076	26 128 (11 816 dětí)	±25 %

Použité zdroje

Agentura pro sociální začleňování – Index sociálního vyloučení. Dostupné z: https://www.socialni-zaclenovani.cz/index_socialniho_vylouceni/

Agentura pro sociální začleňování. *Vytvoření systému prostupného bydlení.* [cit. 2025-03-20]. Dostupné z: https://www.socialni-zaclenovani.cz/oblasti-podpory/bydleni/vytvoreni-systemu-prostupneho-bydleni/

CNCB (2022). *Zadlužení obyvatel poprvé v historii překročilo 3 biliony korun.* Tisková zpráva. Dostupné z: https://www.cncb.cz/brki-nrki-zadluzeni-obyvatel-poprve-v-historii-prekrocilo-3-biliony-korun/

Česká televize (2014). *Šance pro rodiny v nouzi. Brno rozšiřuje projekt tréninkového bydlení.* [cit. 2025-03-20]. Dostupné z: https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/regiony/sance-pro-rodiny-v-nouzi-brno-rozsiruje-projekt-treninkoveho-bydleni-337038

Český statistický úřad (2011). Výsledky sčítání bezdomovců. Praha: ČSÚ. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/sldb/vysledky_scitani_bezdomovcu

Český statistický úřad (2024). Způsob bydlení obyvatelstva podle výsledků sčítání lidu. Praha: ČSÚ.

ETHOS – European Typology of Homelessness and Housing Exclusion. Dostupné z: https://www.feantsa.org/download/cz___8621229557703714801.pdf (česká verze)

ETHOS – European Typology of Homelessness and Housing Exclusion. 2017. Dostupné z: https://www.feantsa.org/download/ethos2484215748748239888.pdf (anglická verze)

ETHOS Light. European Typology of Homelessness and Housing Exclusion. Harmonised Definition of Homelessness for Statistical Purposes. 2017. Dostupné z: https://www.feantsa.org/download/ fea-002-18-update-ethos-light-0032417441788687419154.pdf

FEANTSA. The European Federation of National Organisations Working with the Homeless. Dostupné z: https://www.feantsa.org/en/about-us

Foldynová, I. et al. (2016) *Analýza struktury obecních bytů v ČR*. Ostrava: PROCES – Centrum pro rozvoj obcí a regionů, s.r.o.

Heimstaden (2021). *Zpráva společnosti 2021.* [cit. 2025-03-20]. Dostupné z: https://heimstaden.cz/uploads/pdfViewer/zpravazodpovednosti.pdf

Hypoindex (2021). *V důsledku nesplácených hypoték se na trh dostane mezi lety 2021 – 2023 až 2 140 bytů.* Dostupné z: https://www.hypoindex.cz/kratke-zpravy/v-dusledku-nesplacenych-hypotek-se-na-trh-dostane-mezi-lety-2021-2023-az-2-140-bytu/

Karvinský a havířovský deník (2020). *Tréninkové byty. Velkou změnou je samota, říká dívka z havířovského domova*. [cit. 2025-03-20]. Dostupné z:

https://karvinsky.denik.cz/zpravy_region/startovaci-bydleni-havirov-karvina-msk-kraj-byty-domov-20200612.html

Platforma pro sociální bydlení (2018). *Zpráva o vyloučení z bydlení za rok 2018.*

Platforma pro sociální bydlení (2021). *Bydlení jako problém. Zpráva o vyloučení z bydlení za rok 2021.*

Platforma pro sociální bydlení (2024). *Česko na křižovatce: Zpráva o vyloučení z bydlení 2024.*

Matoušek, O. (2003). *Slovník sociální práce*. Praha: Portál.

Ministerstvo vnitra ČR (2017). *Metodická příručka pro města a obce sousedící s průmyslovými zónami.*

Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) (2024). *Statistická ročenka z oblasti práce a sociálních věcí*.

Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) (2023). *Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace k Zákonu o podpoře bydlení.* Dostupné z: https://mmr.cz/getmedia/8fea34e3-eec3-4e1c-8c04-df3400d47d65/RIA-final-30-5.pdf.aspx? ext=.pdf

Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) (2024a). *Délka nájemních smluv a vnímaná kvalita bydlení domácností v Česku.*

Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) (2024b). *Výsledky šetření mezi malými pronajímateli (vlastnícími do 10 nemovitostí).*

Nevařil, V. (2020). *Co je a co není trestným činem týraní osoby žijící ve společném obydlí v souvislostech domácího násilí.* Právní prostor. Dostupné z: https://www.pravniprostor.cz/clanky/trestni-pravo/co-je-a-co-neni-trestnym-cinem-tyrani-osoby-zijici-ve-spolecnem-obydli-v-souvislostech-domaciho-nasili

Výzkumný ústav práce a sociálních věcí (VÚPSV) (2019). *Sčítání osob bez domova v České republice 2019. Kategorie bez střechy a vybrané kategorie bez bytu podle typologie ETHOS.* Praha: VÚPSV.

Výzkumný ústav práce a sociálních věcí (VÚPSV) (2020). *Populace osob bez domova v České republice. Osoby přespávající venku, v noclehárnách, v azylových domech a v obecních ubytovnách.* Praha: VÚPSV.

Výzkumný ústav práce a sociálních věcí (RILSA) (2023). *Metodika sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze.* Praha: RILSA.

Sýkora, L. et al. (2015) *Metodika identifikace lokalit rezidenční segregace. Certifikovaná metodika*. Dostupné z: http://www.socialnibydleni.mpsv.cz/images/soubory/Metodika_identifikace_lokalit_rezidencni_segregace_2014_fin_update2015.pdf

Sýkora, L. (2022) Lokality sociálního vyloučení a segregace – mapová a datová aplikace. Dostupné z: https://cuni.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=b97fd78ed7a74eb1b8c91652f6a4f308

Šimon, M., Latečková, B., Potluka, O. (2025). *Health and healthcare use of homeless population: Evaluation study of joint social work and healthcare provision.* International Journal of Nursing Studies, 161(April 2024).

Šobáňová, P. et al. (2022). *Sčítání osob z vybraných kategorií klasifikace ETHOS. Souhrnná výzkumná zpráva.* Ostrava: SocioFactor s. r. o. Dostupné z: https://www.sociofactor.eu/modules/download_gallery/dlc.php?file=57&id=1669278312&sid=90

Topinka, D. (2016). *Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu – Základní fakta a výsledky*. http://www.domaci-nasili.cz/wp-content/uploads/Dom%C3%A1c%C3%AD-n%C3%A1sil%C3%AD-z-perspektivy-aplikovan%C3%A9ho-v%C3%BDzkumu.-SocioFactor-2016.pdf

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách

Zákon č. 135/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky

Použité zkratky

APIC – Asociace pracovníků intervenčních center

CAPI – Computer Assisted Personal Interviewing

CNCB – Nebankovní registr klientských informací

ČSÚ – Český statistický úřad

ČBA – Česká bankovní asociace

ČNB – Česká národní banka

ČR – Česká republika

DnB – doplatek na bydlení

EKČR – Exekutorská komora České republiky

ETHOS – Evropská typologie bezdomovectví a vyloučení z bydlení

FEANTSA – Evropská federace národních sdružení pracujících s bezdomovci

GŘ ÚP – Generální ředitelství, Úřad práce ČR

GŘ VS ČR – Generální ředitelství, Vězeňská služba České republiky

KMB – Kontaktní místo pro bydlení

MPSV – Ministerstvo práce a sociálních věcí

MSp – Ministerstvo spravedlnosti

MV – Ministerstvo vnitra

NDC – Nízkoprahové denní centrum

NNO – Nestátní nezisková organizace

NRPZS – Národní registr poskytovatelů zdravotních služeb

ORP – Obec s rozšířenou působností (obec III. typu)

OSPOD – Orgán sociálně-právní ochrany dětí

p. b. – procentní bod

PAPI – Pen and Paper Interviewing

PČR – Policie České republiky

PnB – příspěvek na bydlení

PnZ – příspěvek na živobytí

POÚ – Obec s pověřeným obecním úřadem (obec II. typu)

RIA – hodnocení dopadů regulace

RILSA – Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, v. v. i.

RPSS – Registr poskytovatelů sociálních služeb

SILC – Výběrové šetření Životní podmínky domácností

SLDB – Sčítání lidu, domů a bytů

SO – správní obvod

SPO – společně posuzované osoby

SPSS – Statistical Package for the Social Sciences

UNHCR – Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky

VÚPSV – Výzkumný ústav práce a sociálních věcí, v. v. i.

Seznam grafů, tabulek a map

Seznam grafů

Graf 1: Sečtené a modelované osoby bez střechy (N = 11 641), květen 2025 57

Graf 2: Osoby bez střechy podle pohlaví (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 60

Graf 3: Osob bez střechy v krajích podle pohlaví (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 61

Graf 4: Osoby bez střechy podle věkových skupin (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025 62

Graf 5: Osoby bez střechy v krajích podle věkových skupin (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025 63

Graf 6: Věková pyramida osob bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025 64

Graf 7: Zastoupení mužů a žen (osob bez střechy) ve třech základních věkových kategoriích (N = 8 782; podrobná data), květen 2025 64

Graf 8: Osoby bez střechy podle současného obvyklého místa přespávání (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 65

Graf 9: Osoby bez střechy v krajích podle současného obvyklého místa přespávání (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 66

Graf 10: Zastoupení mužů a žen (osob bez střechy) v kategoriích obvyklého současného místa přespávání (N = 8 993; podrobná data), květen 2025..... 67

Graf 11: Osoby bez střechy podle obvyklého současného místa přespávání a podle věkových kategorií N = 8 720; podrobná data), květen 2025..... 67

Graf 12: Osoby bez střechy podle doby strávené bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 68

Graf 13: Osoby bez střechy v krajích podle doby strávené bez střechy (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025 69

Graf 14: Osoby bez střechy podle doby strávené bez střechy a pohlaví (N = 7 117; podrobná data), květen 2025 70

Graf 15: Osoby bez střechy podle věkových kategorií a doby bez střechy (N = 7 086; podrobná data), květen 2025 70

Graf 16: Osoby bez střechy podle státního občanství (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025... 71

Graf 17: Osoby bez střechy v krajích podle státního občanství (N = 11 641; modelovaná data), květen 2025..... 72

Graf 18: Sečtené a modelované osoby v azylových domech (N= 5 845), květen 2025..... 77

Graf 19: Osoby v azylových domech v krajích ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025..... 78

Graf 20: Osoby v azylových domech podle pohlaví (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025..... 80

Graf 21: Osoby v azylových domech podle věkových skupin (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025 80

Graf 22: Věková struktura osob v azylových domech podle krajů ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025 ..... *81*

Graf 23: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v azylových domech (N = 5 490; podrobná data), květen 2025 ..... *83*

Graf 24: Věková pyramida osob v azylových domech (N = 5 490; podrobná data), květen 2025 ..... *84*

Graf 25: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025 ..... *85*

Graf 26: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 033; podrobná data), květen 2025 ..... *86*

Graf 27: Osoby v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu a podle věkových kategorií (N = 5 033; podrobná data), květen 2025 ..... *87*

Graf 28: Osoby v azylových domech podle státního občanství (N = 5 490; podrobná data), květen 2025 ..... *88*

Graf 29: Vícečlenné domácnosti v azylových domech podle počtu členů (N = 1 008; podrobná data), květen 2025 ..... *89*

Graf 30: Osoby v azylových domech podle pohlaví a typu domácnosti (N = 5 490; podrobná data), květen 2025 ..... *89*

Graf 31: Osoby v azylových domech podle typu domácnosti a doby strávené bez střechy/bytu (N = 5 033; podrobná data), květen 2025 ..... *90*

Graf 32: Sečtené a modelované osoby v domech na půl cesty (N = 175); květen 2025 ..... *93*

Graf 33: Osoby v domech na půl cesty v krajích (N = 175; modelovaná data), květen 2025 ..... *95*

Graf 34: Osoby v domech na půl cesty podle pohlaví (N = 175; modelovaná data), květen 2025 ..... *96*

Graf 35: Osoby v domech na půl cesty podle věku (N = 175; modelovaná data), květen 2025 ..... *96*

Graf 36: Osoby v domech na půl cesty podle doby strávené bez střechy/bytu (N = 175; modelovaná data), květen 2025 ..... *97*

Graf 37: Osoby v domech na půl cesty podle doby strávené bez střechy/bytu a podle pohlaví (N = 144; podrobná data), květen 2025 ..... *98*

Graf 38: Osoby v domech na půl cesty podle státního občanství (N = 156; podrobná data), květen 2025 ..... *98*

Graf 39: Využité způsoby sečtení osob bez domova ve zdravotnických zařízeních (N = 180), květen 2025 ..... *100*

Graf 40: Sečtené a modelované osoby ve zdravotnických zařízeních (N = 2 663), květen 2025 ..... *101*

Graf 41: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních v krajích (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 ..... *103*

Graf 42: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle pohlaví (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 ..... *104*

Graf 43: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle věku (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 ..... *105*

Graf 44: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle typu zařízení (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 ..... *106*

Graf 45: Osoby bez domova v psychiatrických nemocnicích podle pohlaví a věku (N = 1 934; modelovaná data), květen 2025 ..... *106*

Graf 46: Osoby bez domova v LDN podle pohlaví a věku (N = 47; podrobná data), květen 2025 ..... *107*

Graf 47: Osoby bez domova v ostatních nemocnicích podle pohlaví a věku (N = 519; podrobná data), květen 2025 ..... *107*

Graf 48: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle věku a typu zařízení (N = 2 271; podrobná data), květen 2025 ..... *108*

Graf 49: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních podle státního občanství (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 ..... *108*

Graf 50: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních v krajích (N = 2 106), květen 2025 ..... *111*

Graf 51: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle pohlaví (N = 2 106), květen 2025 ..... *112*

Graf 52: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle vybraných věkových skupin (N = 2 106), květen 2025 ..... *113*

Graf 53: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle věkových skupin a pohlaví (N = 2 106), květen 2025 ..... *113*

Graf 54: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle předpokládaného roku propuštění (N = 1 944), květen 2025 ..... *114*

Graf 55: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle předpokládaného roku propuštění (N = 1 944), květen 2025 ..... *115*

Graf 56: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních podle státního občanství (N = 2 106), květen 2025 ..... *115*

Graf 57: Počty osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (sečtené/modelované) (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 ..... *120*

Graf 58: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách v krajích (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 ..... *122*

Graf 59: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle pohlaví (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 ..... *123*

Graf 60: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle věkových kategorií (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 ..... *124*

Graf 61: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025 ..... *124*

Graf 62: Věková pyramida osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025 ..... *125*

Graf 63: Věková struktura osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle krajů (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 126

Graf 64: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu (N = 1 790; modelovaná data), červenec–srpen 2025 127

Graf 65: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025 127

Graf 66: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle délky pobytu a podle věkové kategorie (N = 1 247; podrobná data), červenec–srpen 2025 128

Graf 67: Vícečlenné domácnosti v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle počtu členů (N = 264; modelovaná data), červenec–srpen 2025 129

Graf 68: Osoby v bytové nouzi v obecních ubytovnách podle pohlaví a typu domácnosti (N = 264; podrobná data), červenec–srpen 2025 130

Graf 69: Počty osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (sečtené/modelované) (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 131

Graf 70: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v krajích (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 134

Graf 71: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle pohlaví (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 134

Graf 72: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle věkových kategorií (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 135

Graf 73: Věková pyramida osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025 135

Graf 74: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025 136

Graf 75: Věková struktura osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle krajů (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 137

Graf 76: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu (N = 12 786; modelovaná data), červenec–srpen 2025 138

Graf 77: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025 138

Graf 78: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle délky pobytu a podle věkové kategorie (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025 139

Graf 79: Vícečlenné domácnosti v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle počtu členů (N = 1 060; modelovaná data), červenec–srpen 2025 140

Graf 80: Osoby v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních podle pohlaví a typu domácnosti (N = 5 572; podrobná data), červenec–srpen 2025 140

Graf 81: Počty osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení (sečtené/modelované), (N = 968), srpen 2025 142

Graf 82: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení v krajích (N = 968; modelovaná data), srpen 2025 145

Graf 83: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025 147

Graf 84: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle pohlaví (N = 968; modelovaná data), srpen 2025 147

Graf 85: Věková pyramida osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení (N = 803; podrobná data), srpen 2025 148

Graf 86: Osoby s chronickým duševním onemocněním v daném chráněném bydlení podle krajů a věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025 149

Graf 87: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení (N = 968; modelovaná data), srpen 2025 150

Graf 88: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení a podle vybraných věkových kategorií (N = 803; podrobná data), srpen 2025 150

Graf 89: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle délky pobytu v zařízení a podle pohlaví (N = 887; podrobná data), srpen 2025 151

Graf 90: Osoby s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení podle krajů a délky pobytu v daném zařízení (N = 968; modelovaná data), srpen 2025 152

Graf 91: Počty majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení podle typu subjektu (N = 53; podrobná data), září 2025 158

Graf 92: Velikost bytového fondu tréninkového bydlení podle majitelů a poskytovatelů tréninkového bydlení (N = 1 712; podrobná data), září 2025 158

Graf 93: Osoby v tréninkovém bydlení podle vlastníka a poskytovatele (N = 4 186; podrobná data), září 2025 159

Graf 94: Osoby v tréninkovém bydlení v krajích (N = 4 186; podrobná data), září 2025 160

Graf 95: Osoby v tréninkovém bydlení podle pohlaví (N = 4 186; podrobná data), září 2025 161

Graf 96: Osoby v tréninkovém bydlení podle věkových kategorií (N = 4 186; podrobná data), září 2025 161

Graf 97: Věková pyramida osob v tréninkovém bydlení (N = 4 186; podrobná data), září 2025 162

Graf 98: Zastoupení mužů a žen ve vybraných věkových kategoriích osob v tréninkovém bydlení (N = 4 186; podrobná data), září 2025 163

Graf 99: Domácnosti v tréninkovém bydlení podle počtu členů (N = 1 694; podrobná data), září 2025 164

Graf 100: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu (N = 4 186; podrobná data), září 2025 . 166

Graf 101: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 4 186; podrobná data), září 2025 167

Graf 102: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky pobytu a podle vybraných věkových kategorií (N = 4 186; podrobná data), září 2025 167

Graf 103: Délka pobytu osob v tréninkovém bydlení podle krajů (N = 4 186; podrobná data), září 2025 168

Graf 104: Osoby v tréninkovém bydlení podle délky první uzavřené smlouvy v zařízení, ve kterém byla osoba sečtena (N = 4 099; podrobná data), září 2025 169

Graf 105: Osoby v tréninkovém bydlení podle typu uzavřené smlouvy (N = 4 186; podrobná data), září 2025 170

Graf 106: Osoby v tréninkovém bydlení podle typu podpory (N = 4 186; podrobná data), září 2025. 170

Graf 107: Počty osob v nevhodném bydlení (sečtené/modelované), (N = 13 831), červen 2025 182

Graf 108: Osoby v nevhodném bydlení v krajích (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025..... 184

Graf 109: Osoby v nevyhovujícím bydlení podle věkových kategorií (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025 185

Graf 110: Osoby v nevhodném bydlení podle pohlaví (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025 186

Graf 111: Věková pyramida osob v nevhodném bydlení (N = 4 148; podrobná data), červen 2025... 186

Graf 112: Osoby v nevhodném bydlení v krajích podle věkových kategorií (N = 5 143; podrobná data), červen 2025 188

Graf 113: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025 189

Graf 114: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 3 480; podrobná data), červen 2025 189

Graf 115: Osoby v nevhodném bydlení podle délky pobytu a podle věkových kategorií (N = 3 484; podrobná data), červen 2025 190

Graf 116: Osoby v nevhodném bydlení podle typu bydlení (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025 191

Graf 117: Osoby v nevhodném bydlení podle typu bydlení a věkových kategorií (N = 4156; podrobná data), červen 2025..... 192

Graf 118: Vícečlenné domácnosti v nevhodném bydlení podle počtu členů (N = 888; podrobná data), červen 2025 193

Graf 119: Osoby v nevhodném bydlení podle pohlaví a typu domácnosti (N = 4 178; podrobná data), červen 2025 193

Graf 120: Sečtené a modelované osoby žijící se souhlasem majitele v nevyhovujících chatách a chalupách (N = 561), červen 2025 196

Graf 121: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách v krajích (N = 561; modelovaná data), červen 2025..... 198

Graf 122: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle věkových kategorií (N = 561; modelovaná data), červen 2025..... 199

Graf 123: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle pohlaví (N = 561; modelovaná data), červen 2025 ..... *200*

Graf 124: Věková pyramida osob v nevyhovujících chatách a chalupách (N = 149; podrobná data), červen 2025 ..... *200*

Graf 125: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu (N = 561; modelovaná data), červen 2025 ..... *201*

Graf 126: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu a podle pohlaví (N = 149; podrobná data), červen 2025 ..... *202*

Graf 127: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle délky pobytu a podle věkových kategorií (N = 149; podrobná data), červen 2025 ..... *202*

Graf 128: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle pohlaví a typu domácnosti (N = 149; podrobná data), červen 2025 ..... *203*

Graf 129: Domácnosti v nevyhovujících chatách a chalupách podle počtu členů (N = 119; podrobná data), červen 2025 ..... *204*

Graf 130: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle typu bydlení (N = 561; modelovaná data), červen 2025 ..... *204*

Graf 131: Osoby v nevyhovujících chatách a chalupách podle typu bydlení a věkových kategorií (N = 149; podrobná data), červen 2025 ..... *205*

Graf 132: Osoby v přelidněných bytech podle věkových kategorií (N = 37 472), březen 2021 ..... *208*

Graf 133: Osoby v přelidněných bytech podle kraje a věkových kategorií (N = 37 472), březen 2021 209

Graf 134: Přelidněné byty podle velikosti podlahové plochy a počtu osob v nich bydlících (N = 37 472), březen 2021 ..... *210*

Graf 135: Počet vykázaných osob v letech 2014–2024 ..... *217*

Graf 136: Ohrožené osoby v rámci institutu vykázání v letech 2014–2024 ..... *217*

Graf 137: Počet osob hledajících pomoc v intervenčních centrech v nízkoprahovém režimu v letech 2014–2023 ..... *218*

Graf 138: Počet úspěšných žalob na vyklizení bytu v letech 2015–2024 ..... *221*

Graf 139: Domácnosti s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami podle počtu jejich členů (2023–2025) (N = 9 076; modelovaná data) *225*

Graf 140: Domácnosti s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami podle počtu těchto smluv v posledních 2 letech (2023–2025) *228*

Graf 141: Respondenti podle pohlaví (N = 1 097), září 2025 ..... *232*

Graf 142: Respondenti podle věkových kategorií (N = 1 095), září 2025 ..... *232*

Graf 143: Respondenti podle nejvyššího dosaženého vzdělání (N = 1 098), září 2025 ..... *233*

Graf 144: Respondenti podle státního občanství (N = 1 098), září 2025 ..... *233*

Graf 145: Respondenti podle příslušnosti k romskému etniku (N = 1 096), září 2025 ..... *234*

Graf 146: Reálné a trvalé bydliště respondentů v krajích (N reálné současné bydliště = 1 097; N trvalé bydliště = 976), září 2025 ... 235

Graf 147: Četnost pobytu respondentů ve vězení (N = 983), září 2025 ... 236

Graf 148: Délka pobytu respondentů ve vězení (N = 260), září 2025 ... 236

Graf 149: Rok posledních odchodu respondentů z vězení (N = 254), září 2025 ... 237

Graf 150: Pomoc s přípravou na život po propuštění z vězení (N = 263), září 2025 ... 237

Graf 151: Kdo pomáhal respondentům před propuštěním z vězení (N = 116), září 2025 ... 238

Graf 152: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z vězení (N pracovník obce = 31, N pracovník věznice = 96, N pracovník NNO a PMS = 26, N jiný pracovník = 3), září 2025 ... 239

Graf 153: První ne/bydlení respondentů po posledním propuštění z vězení (N = 263), září 2025 ... 239

Graf 154: První ne/bydlení po posledním propuštění z vězení; respondenti propuštění z vězení v posledních 5 letech (N = 128), září 2025 ... 240

Graf 155: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po posledním propuštění z vězení (N = 251), září 2025 ... 240

Graf 156: Doba strávená v prvním ne/bydlení po propuštění z vězení (N = 228), září 2025 ... 241

Graf 157: Průměrná doba strávená v prvním daném ne/bydlení po posledním propuštění z vězení (N = 228), září 2025 ... 241

Graf 158: Dostupné finanční prostředky při posledním odchodu z vězení (N = 264), září 2025 ... 242

Graf 159: Dostupné finanční prostředky při posledním propuštění v vězení; respondenti propuštění z vězení v letech 2020–2025 (N = 129), září 2025 ... 242

Graf 160: Spolupráce s pracovníkem služby, organizace a/nebo obce po propuštění z vězení (N = 261), září 2025 ... 243

Graf 161: S kým respondenti spolupracovali po propuštění z vězení podle oblastí spolupráce (N pracovník obce = 54, N pracovník NNO = 71, N pracovník PMS = 77, N jiný pracovník = 2), září 2025 ... 243

Graf 162: Překážky v získání trvalejšího bydlení po posledním propuštění z vězení (N = 258), září 2025 ... 244

Graf 163: Zkušenost s ústavní nebo pěstounskou péčí (N = 1 062), září 2025 ... 245

Graf 164: Pobyt v ústavní nebo pěstounské péči do minimálně 18 let (N = 167), září 2025 ... 245

Graf 165: První ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 148), září 2025 ... 246

Graf 166: Doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 140), září 2025 ... 246

Graf 167: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z ústavní/pěstounské péče (N = 140), září 2025 ... 247

Graf 168: Spolupráce s pracovníkem služby, organizace a/nebo obce po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče (N = 146), září 2025 248

Graf 169: S kým respondenti spolupracovali po odchodu z ústavní/pěstounské péče (N = 37), září 2025 248

Graf 170: Délka trvání spolupráce po odchodu z ústavní či pěstounské péče (N = 35), září 2025 249

Graf 171: Zkušenost respondentů s pobytem na lůžkovém oddělení v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci v posledním roce (N = 1 082), září 2025 249

Graf 172: Četnost pobytů na lůžkovém oddělení v nemocnici minimálně dvě po sobě jdoucí noci v posledním roce (N = 223), září 2025 250

Graf 173: Celková doba strávená respondenty na lůžkovém oddělení v nemocnici v posledním roce (N = 228), září 2025 250

Graf 174: Nejdelší hospitalizace respondentů na lůžkovém oddělení v nemocnici v posledním roce (N = 225), září 2025 251

Graf 175: Pomoc s řešením situace v oblasti bydlení během hospitalizace v nemocnici (N = 232), září 2025 251

Graf 176: Potřeba respondentů řešit bydlení po propuštění z nemocnice (N = 230), září 2025..... 252

Graf 177: Obdržená pomoc se zajištěním bydlení během hospitalizace podle toho, zda ji respondenti potřebovali (N potřebovali = 120, N nepotřebovali = 103)..... 252

Graf 178: Pomoc během hospitalizace v nemocnici s řešením životní situace a následné péče (N = 232), září 2025 253

Graf 179: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z nemocnice (N pracovník NNO = 34, N pracovník nemocnice = 45, N pracovník obce = 13), září 2025 253

Graf 180: Odkázání respondentů během hospitalizace v nemocnici sociálně-zdravotním pracovníkem na službu nebo organizaci (N = 228), září 2025..... 254

Graf 181: První ne/bydlení po propuštění z nemocnice (N = 229), září 2025 255

Graf 182: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po ukončení hospitalizace v nemocnici (N = 75), září 2025 255

Graf 183: Doba strávená v prvním ne/bydlení po propuštění z nemocnice (N = 168), září 2025..... 256

Graf 184: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z nemocnice podle typu ne/bydlení (N = 168), září 2025 256

Graf 185: Obdržení instrukcí, plánu následné péče po propuštění z nemocnice (N = 229), září 2025. 257

Graf 186: Dodržování plánu následné péče po propuštění z nemocnice (N = 153), září 2025 257

Graf 187: Propojení respondenta s ambulantní zdravotní službou po propuštění z nemocnice (N = 228), září 2025 258

Graf 188: Chování personálu nemocnice vůči respondentům s respektem (N = 230), září 2025 258

Graf 189: Zkušenost respondentů s alespoň jednodenní hospitalizací v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 1 083), září 2025 259

Graf 190: Četnost pobytu respondentů v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 105), září 2025 259

Graf 191: Celková doba strávená v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 104), září 2025.. 260

Graf 192: Nejdelší hospitalizace respondenta v psychiatrické nemocnici v posledním roce (N = 104), září 2025 260

Graf 193: Pomoc s řešením situace v oblasti bydlení během poslední hospitalizace v psychiatrické nemocnici (N = 105), září 2025 261

Graf 194: Potřeba respondentů řešit bydlení po propuštění z hospitalizace v psychiatrické nemocnici (N = 104), září 2025 261

Graf 195: Obdržená pomoc se zajištěním bydlení během hospitalizace v psychiatrické nemocnici podle toho, zda ji respondenti potřebovali (N potřebovali = 71; N nepotřebovali = 28), září 2025 262

Graf 196: Pomoc během hospitalizace v psychiatrické nemocnici s řešením životní situace a následnou péčí (N = 104), září 2025 262

Graf 197: Kdo a s čím pomáhal respondentům před propuštěním z psychiatrické nemocnice (N pracovník NNO = 25, N pracovník nemocnice = 33, N pracovník obce = 4, N jiný pracovník = 2), září 2025 263

Graf 198: První ne/bydlení po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 106), září 2025264

Graf 199: Bydlení (u) rodiny nebo (u) známých po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025 264

Graf 200: Doba strávená v prvním typu ne/bydlení po posledním propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 80), září 2025 265

Graf 201: Průměrná doba strávená v prvním ne/bydlení po posledním odchodu z psychiatrické nemocnice podle typu ne/bydlení (N = 80), září 2025 265

Graf 202: Obdržení instrukcí, plánu následné péče při odchodu z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025 266

Graf 203: Dodržování plánu následné péče po propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 58), září 2025 266

Graf 204: Propojení respondenta s ambulantní psychiatrickou službou po propuštění z psychiatrické nemocnice (N = 105), září 2025 267

Graf 205: Odkázání respondentů sociálně-zdravotním pracovníkem v psychiatrické nemocnici na službu nebo organizaci (N = 105), září 2025 267

Graf 206: Chování personálu psychiatrické nemocnice vůči respondentům s respektem (N = 106), září 2025 268

Seznam tabulek

Tabulka 1: Struktura koncepčních kategorií sčítání v kontextu klasifikace ETHOS 46

Tabulka 2: Počty obcí zapojených do sčítání osob bez střechy podle vybraných scénářů, květen 2025 57

Tabulka 3: Počty osob bez střechy v krajích ČR, duben 2019 a květen 2025 58

Tabulka 4: Souhrn počtu osob v kategorii osob bez střechy 72

Tabulka 5: Počet azylových domů v krajích ČR podle počtu azylových domů, ze kterých byla data získána a modelována (N = 210), květen 2025 75

Tabulka 6: Vývoj počtu osob v azylových domech v letech 2019–2025 77

Tabulka 7: Srovnání podílu osob v hlavních věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 5 438; N v roce 2025 = 5 490; podrobná data), duben 2019 a květen 2025 82

Tabulka 8: Srovnání podílu osob ve věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 3 772; N v roce 2025 = 5 490; podrobná data), duben 2019 a květen 2025 83

Tabulka 9: Srovnání podílu osob v azylových domech podle doby strávené bez střechy/bytu při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 3 053; N v roce 2025 = 5 845; modelovaná data), duben 2019 a květen 2025 86

Tabulka 10: Počet domů na půl cesty v krajích podle počtu zařízení, za která byla data získána a modelována (N = 22), květen 2025 92

Tabulka 11: Vývoj počtu osob v domech na půl cesty v letech 2019–2025 93

Tabulka 12: Počet zdravotnických zařízení v krajích podle počtu zařízení, za která byla data získána a modelována (N = 274), květen 2025 101

Tabulka 13: Srovnání podílu osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v hlavních věkových kategoriích a podle pohlaví při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 2 592; N v roce 2025 = 2 663; modelovaná data), duben 2019 a květen 2025 105

Tabulka 14: Srovnání počtu osob ve zdravotnických zařízeních podle typu v roce 2019 a 2025 106

Tabulka 15: Seznam věznic, květen 2025 110

Tabulka 16: Srovnání počtu a podílu osob ve vězeňských zařízeních ve věkových kategoriích při sčítáních v roce 2019 a 2025 (N v roce 2019 = 1 500; N v roce 2025 = 2 106), duben 2019 a květen 2025 114

Tabulka 17: Přehled sčítání osob v bytové nouzi v ubytovacích zařízeních podle krajů 119

Tabulka 18: Obsazenost obecních ubytoven osobami v bytové nouzi (N = 83; modelovaná data), červenec–srpen 2025 120

Tabulka 19: Srovnání výsledků sčítání osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (2018–2025) 121

Tabulka 20: Srovnání dílčích výsledků sčítání osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách (2022–2025) 128

Tabulka 21: Obsazenost komerčních ubytovacích zařízení osobami v bytové nouzi (N = 639; modelovaná data), červenec–srpen 2025 131

Tabulka 22: Srovnání výsledků sčítání osob v bytové nouzi v komerčních ubytovnách (2020–2025). 132

Tabulka 23: Srovnání dílčích výsledků sčítání osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních (2022–2025) 139

Tabulka 24: Poskytovatelé chráněného bydlení pro cílovou skupinu osob s chronickým duševním onemocněním podle krajů (N = 65), srpen 2025 144

Tabulka 25: Poskytovatelé tréninkového bydlení podle krajů (N = 53), září 2025 157

Tabulka 26: Počet osob v tréninkovém bydlení v jednočlenných a vícečlenných domácnostech (N = 4 186; podrobná data), září 2025 164

Tabulka 27: Struktura vícečlenných domácností v tréninkovém bydlení (N = 3 541; podrobná data), září 2025 165

Tabulka 28: Složení domácností v tréninkovém bydlení podle přítomnosti dětí (N = 1 694; podrobná data), září 2025 165

Tabulka 29: Počet dětí a seniorů a jejich podíl na počtu osob v bytové nouzi v tréninkovém bydlení podle typu domácnosti (N = 4 186; podrobná data), září 2025 165

Tabulka 30: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob bez bytu..... 172

Tabulka 31: Srovnání podílu osob v nevhodném bydlení ve věkových kategoriích při sčítání v roce 2022 a 2025 (N v r. 2022 = 2 071; N v r. 2025 = 4 148; podrobná data), květen 2022 a červen 2025..... 187

Tabulka 32: Srovnání výsledků sčítání v roce 2022 a 2025 dle typu bydlení v nevhodném bydlení (N v r. 2022 = 15 343; N v r. 2025 = 13 831; modelovaná data), květen 2022 a červen 2025 191

Tabulka 33: Srovnání výsledků sčítání v roce 2022 a 2025 v nevhodném bydlení z hlediska domácností (N v r. 2022 = 15 343; N v r. 2025 = 13 831; modelovaná data), květen 2022 a červen 2025 192

Tabulka 34: Přiměřenost bytu s ohledem na velikost domácnosti podle počtu obytných místností v bytě 206

Tabulka 35: Počty přelidněných bytů a domácností podle krajů, březen 2021 207

Tabulka 36: Srovnání podílu přelidněných bytů ve funkčně nevyhovujících bytech a počtů domácností a osob tyto byty obývající při sčítáních v roce 2022 a 2025 (N v roce 2022 = 543; N v roce 2025 = 4 298; data za byty), květen 2022 a červen 2025..... 210

Tabulka 37: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob v nevyhovujícím bydlení..... 212

Tabulka 38: Počet domácností a osob s opakovanými nájemními nebo podnájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce 225

Tabulka 39: Srovnání výsledků sčítání v roce 2023 a 2025 227

Tabulka 40: Souhrn počtu osob a domácností v kategoriích osob v nejistém bydlení 228

Tabulka 41: Počty vyplněných dotazníků s osobami bez střechy (po odstranění nevalidních); kvótní rozdělení na kraj pobytu a pohlaví respondenta; N = 1 100..... 230

Tabulka 42: Srovnání stanovených kvót (procentuální zastoupení osob bez střechy v květnu 2025) a počtu respondentů v dotazníkovém šetření (září 2025) podle kraje a pohlaví..... 231

Tabulka 43: Cílové podskupiny respondentů v dotazníkovém šetření s osobami bez střechy a jejich překryv (N = 1 100), září 2025 269

Tabulka 44: Struktura koncepčních kategorií sčítání v kontextu klasifikace ETHOS 274

Tabulka 45: Počty domácností, osob a další indikátory pro jednotlivé kategorie bytové nouze dle typologie ETHOS 276

Tabulka 46: Počty osob v subkategorii osob bez střechy 279

Tabulka 47: Počty osob a domácností v subkategorii osob v azylových domech..... 279

Tabulka 48: Počty osob a domácností v subkategorii osob v domech na půl cesty 280

Tabulka 49: Počty osob v subkategorii osob bez domova ve zdravotnických zařízeních 280

Tabulka 50: Počty osob v subkategorii osob bez domova ve vězeňských zařízeních 281

Tabulka 51: Počty osob a domácností v subkategorii osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách ... 281

Tabulka 52: Počty osob a domácností v subkategorii osob v bytové nouzi v komerčních ubytovnách, hotelech, hostelech, penzionech a motelech 282

Tabulka 53: Počty osob v subkategorii osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení 283

Tabulka 54: Počty osob a domácností v subkategorii osob v tréninkovém bydlení 284

Tabulka 55: Počty osob a domácností v subkategorii osob v nevhodných bytech (včetně rodinných domů) a se souhlasem majitele v nebytových prostorách a mobilních obydlích 285

Tabulka 56: Počty osob a domácností v subkategorii osob bydlících se souhlasem majitele v nevhodných chatách a chalupách 286

Tabulka 57: Počty osob a domácností v subkategorii osob v přelidněných bytech 286

Tabulka 58: Počty osob a domácností v subkategorii osob v přelidněných a zároveň funkčně nevyhovujících bytech 287

Tabulka 59: Počty osob a domácností v koncepční kategorii osob v nejistém bydlení 288

Tabulka 60: Srovnání výsledků sčítání v letech 2019, 2022/2023 a 2025 289

Tabulka 61: Počty provedených dotazníků s osobami bez střechy (po odstranění nevalidních); kvótní rozdělení na kraj pobytu a pohlaví respondenta 290

Tabulka 62: Počty domácností, osob a další indikátory dle typologie ETHOS v kategoriích bez střechy, bez bytu a v nevyhovujícím bydlení 293

Tabulka 63: Počty domácností osob dle typologie ETHOS v kategorii nejistého bydlení 295

Seznam map

Mapa 1: Počet osob bez střechy v krajích, květen 2025 59

Mapa 2: Počet osob bez střechy v SO ORP, květen 2025 59

Mapa 3: Počet azylových domů v krajích (N = 210), květen 2025 76

Mapa 4: Počet osob v azylových domech v krajích ČR (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025.... 78

Mapa 5: Počet osob v azylových domech v SO ORP (N = 5 845; modelovaná data), květen 2025 79

Mapa 6: Počet domů na půl cesty v krajích (N = 22), květen 2025 92

Mapa 7: Počet osob v domech na půl cesty v krajích (N = 175; modelovaná data), květen 2025 94

Mapa 8: Osoby v domech na půl cesty v SO ORP (N = 175; modelovaná data), květen 2025 95

Mapa 9: Počet osob bez domova ve zdravotnických zařízeních v krajích ČR (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 102

Mapa 10: Osoby bez domova ve zdravotnických zařízeních v SO ORP (N = 2 663; modelovaná data), květen 2025 104

Mapa 11: Počet vězeňských zařízení v krajích (N = 35), květen 2025 110

Mapa 12: Osoby bez domova ve vězeňských zařízeních v SO ORP (N = 2 106), květen 2025 112

Mapa 13: Počet osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v krajích, červenec–srpen 2025..... 121

Mapa 14: Počet osob v bytové nouzi v obecních ubytovnách v SO ORP, červenec–srpen 2025 123

Mapa 15: Počet osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v krajích, červenec–srpen 2025..... 133

Mapa 16: Počet osob v bytové nouzi v komerčních ubytovacích zařízeních v SO ORP, červenec–srpen 2025..... 133

Mapa 17: Chráněné bydlení pro osoby s chronickým duševním onemocněním v krajích (N = 65), srpen 2025..... 143

Mapa 18: Počet osob s chronickým duševním onemocněním v chráněném bydlení v SO ORP (N = 968), srpen 2025..... 146

Mapa 19: Tréninkové bydlení v krajích (N = 53), září 2025 155

Mapa 20: Tréninkové bydlení v ORP (N = 4 186), září 2025 156

Mapa 21: Počet osob v nevhodném bydlení v krajích (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025. 183

Mapa 22: Počet osob v nevhodném bydlení v SO ORP (N = 13 831; modelovaná data), červen 2025 184

Mapa 23: Počet osob v nevyhovujících chatách a chalupách v krajích (N = 561; modelovaná data), červen 2025 197

Mapa 24: Počet osob v nevyhovujících chatách a chalupách v SO ORP (N = 561; modelovaná data), červen 2025 198

Mapa 25: Mapa počtu osob v přelidněných bytech v krajích, březen 2021 207

Mapa 26: Mapa počtu osob v přelidněných bytech v SO ORP, březen 2021..... 208

Mapa 27: Mapa počtu osob s opakovanými (pod)nájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce v krajích, 2023–2025..... 226

Mapa 28: Mapa počtu osob s opakovanými (pod)nájemními smlouvami na 1 až 3 měsíce v SO ORP, 2023–2025..... 227

Mapa 29: Počet osob v bytové nouzi v krajích, 2025 277

Mapa 30: Počet osob v bytové nouzi v SO ORP, 2025 278

Seznam obrázků

Obrázek 1: Členění kategorie bez střechy..... 49

Obrázek 2: Schéma výběru vhodného scénáře pro obce zapojené do sčítání osob bez střechy..... 56

Obrázek 3: Vennův diagram překryvu definovaných cílových podskupin respondentů dotazníkového šetření s osobami bez střechy (N = 1 100), září 2025 270

Přílohy

Seznam příloh

- **Příloha A1: Český překlad evropské typologie bezdomovství a vyloučení z bydlení ETHOS**
- **Příloha A2: Základní výsledky sčítání vybraných kategorií ETHOS ve struktuře po krajích.**
- **Příloha A3: Základní výsledky sčítání vybraných kategorií ETHOS ve struktuře po SO ORP**
- **Příloha A4: Tabulka obcí z komparativního sčítání osob bez střechy (2019, 2022, 2025)**
- **Příloha A5: Seznam obcí vybraných pro reálné sčítání osob žijících v nevyhovujících chatách a chalupách se souhlasem majitele**
- **Příloha A6: Reflexe metodiky sčítání**
- **Příloha B1: Výsledky dotazníkového šetření s osobami bez střechy, třídění prvního řádu**
  - Graf B. 1: Odpovědi respondentů na otázku: 9. V kolika letech jste se poprvé ocitl(a) na ulici? (N = 1 088); září 2025
  - Graf B. 2: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici? (N = 1 094), září 2025
  - Graf B. 3: Odpovědi respondentů na otázku: 11. Kolikrát jste ve svém životě žil(a) na ulici? (N = 1 073), září 2025
  - Graf B. 4: Odpovědi respondentů na otázku: 12. Spočítejme společně, jak dlouhou dobu jste alespoň přibližně ve svém životě žil(a) na ulici? (N = 1 081), září 2025
  - Graf B. 5: Odpovědi respondentů na otázku: 13. Kde všude jste přebýval(a) během svého dospělého života? A kde jste dříve bydlel(a)? Poslední místo bydlení/pobytu před tím, než se ocitl(a) naposledy na ulici (N = 722), září 2025
  - Graf B. 6: Odpovědi respondentů na otázku: 13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení? (N = 983), září 2025
  - Graf B. 7: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? (N = 1 062), září 2025
  - Graf B. 8: Odpovědi respondentů na otázku: 15. Byl(a) jste minimálně do svých 18 let v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? (N = 167), září 2025
  - Graf B. 9: Odpovědi respondentů na otázky: 16. Máte v posledním měsíci dostatek…? (N = 1 093; 1 090; 1 083; 1 078; 1 092), záři 2025
  - Graf B. 10: Odpovědi respondentů na otázku: 18. Byl(a) jste v posledním roce fyzicky napaden(a)? (N = 1 083), září 2025
  - Graf B. 11: Odpovědi respondentů na otázku: 18a) Kdo Vás napadnul? (N = 357), září 2025
  - Graf B. 12: Odpovědi respondentů na otázku: 19. Bylo Vám v posledním roce nadáváno nebo vyhrožováno? (N = 1 084), září 2025
  - Graf B. 13: Odpovědi respondentů na otázku: 19a) Kým? (N = 507), září 2025
  - Graf B. 14: Odpovědi respondentů na otázku: 20. Stal(a) jste se v posledních třech měsících obětí protiprávního činu – trestného činu nebo přestupku, bez ohledu na to, zda jste ho nahlásil(a) nebo nikoliv? (N = 1 088), září 2025
  - Graf B. 15: Odpovědi respondentů na otázku: 21. Jaký je Váš rodinný stav? (N = 1 072), září 2025

- Graf B. 16: Odpovědi respondentů na otázku: 22. Máte v současnosti partnera/partnerku? (N = 1 090), září 2025
- Graf B. 17: Odpovědi respondentů na otázku: 23. Máte nějaké děti, k nimž máte vyživovací povinnost? (N = 1 084), září 2025
- Graf B. 18: Odpovědi respondentů na otázku: 24. Pokud jste v předchozí otázce uvedli, že máte vyživovací povinnost k dětem mladším 18 let, tak jsou: (N = 218), září 2025
- Graf B. 19: Odpovědi respondentů na otázku: 25. Jste se členy své rodiny v častém kontaktu? (N = 1 092), září 2025
- Graf B. 20: Odpovědi respondentů na otázku: 26. Ví Vaše rodina, že jste bez domova? (N = 1 095), září 2025
- Graf B. 22: Odpovědi respondentů na otázku: 27. Pomáhá Vám pravidelně někdo z rodiny? (N = 1 096), září 2025
- Graf B. 23: Odpovědi respondentů na otázku: 28. Máte ve svém okolí přátele, na které se můžete spolehnout, kteří Vám pomohou, když je třeba? (N = 1 096), září 2025
- Graf B. 24: Odpovědi respondentů na otázku: 29. Jak dlouhou dobu jste během svého života pracoval(a) na smlouvu nebo na živnostenský list? (N = 1 012), září 2025
- Graf B. 25: Odpovědi respondentů na otázku: 30. Odkud jste v posledním měsíci získal(a) peníze? (N = 1 100), září 2025
- Graf B. 26: Odpovědi respondentů na otázku: 30a) Kolik peněz celkem jste takto v posledním měsíci získal(a)? (N = 973), září 2025
- Graf B. 27: Odpovědi respondentů na otázku: 30b) Pracujete ve stejné obci, ve které se zdržujete? (N = 55), září 2025
- Graf B. 28: Odpovědi respondentů na otázku: 31. Kolik peněž denně utratíte? (N = 979), září 2025
- Graf B. 29: Odpovědi respondentů na otázku: 32. Máte dluhy? (N = 1 095), září 2025
- Graf B. 30: Odpovědi respondentů na otázku: 32a) Pokud máte dluhy, uveďte, kolik přibližně dlužíte: (N = 486), září 2025
- Graf B. 31: Odpovědi respondentů na otázku: 33. Pokud máte dluhy, za co dlužíte? (N = 609), září 2025
- Graf B. 32: Odpovědi respondentů na otázku: 34. Máte nějaký fyzický (tělesný) zdravotní problém? (N = 1 091)
- Graf B. 33: Odpovědi respondentů na otázku: 35. Jak hodnotíte svůj fyzický (tělesný) zdravotní stav v posledním roce? (N = 1 091), září 2025
- Graf B. 34: Odpovědi respondentů na otázku: 36. S jakými zdravotními problémy jste se v posledním roce potýkal(a)? (N = 1 072), září 2025
- Graf B. 35: Odpovědi respondentů na otázku: 37. Potřeboval(a) jste v uplynulých 12 měsících profesionální zdravotní péči? Například lékařské ošetření či konzultaci zdravotního problému, odvoz záchrannou službou, hospitalizaci v nemocnici atd. (N = 1 094), září 2025
- Graf B. 36: Odpovědi respondentů na otázku: 38. Pokud jste nějakou zdravotní péči v uplynulých 12 měsících potřeboval(a), o jaký typ péče se jednalo? (N = 540), září 2025
- Graf B. 37: Odpovědi respondentů na otázku: 39. Pokud jste v posledních 12 měsících zdravotní péči potřeboval(a), ale neobdržel(a) ji vůbec anebo pouze v nedostatečném rozsahu, z jakého to bylo důvodu? (N = 152), září 2025

- Graf B. 38: Odpovědi respondentů na otázku: 40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci? (N = 1 082), září 2025
- Graf B. 39: Odpovědi respondentů na otázku: 41. Jak hodnotíte své duševní zdraví v posledním roce? (N = 1 079), září 2025
- Graf B. 40: Odpovědi respondentů na otázku: 42. Navštívil(a) jste někdy kvůli svému duševnímu zdraví psychologa nebo psychiatra? (N = 1 086), září 2025
- Graf B. 41: Odpovědi respondentů na otázku: 43. Léčil(a) jste se někdy s nějakou psychiatrickou diagnózou nebo závislostí? (N = 1 085), září 2025)
- Graf B. 41: Odpovědi respondentů na otázku: 44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(á) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc? (N = 1 083), září 2025
- Graf B. 42: Odpovědi respondentů na otázku: 45. Jak často pijete alkohol? (N = 1 090), září 2025
- Graf B. 43: Odpovědi respondentů na otázku: 46. Užíváte pravidelně (alespoň jednou týdně) nějaké drogy? (N = 1 080), září 2025
- Graf B. 44: Odpovědi respondentů na otázku: 47. Když jste v úzkých, v krizi, na koho se obrátíte o pomoc? (N = 1 011), září 2025
- Graf B. 45: Odpovědi respondentů na otázku: 48. Potřeboval(a) jste v posledním půlroce od úřadů či neziskových organizací pomoc v níže uvedených oblastech? (N = 1 034), září 2025
- Graf B. 46: Odpovědi respondentů na otázku: 48. A obdržel(a) jste ji? září 2025
- Graf B. 47: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce? (N = 1 059), září 2025
- Graf B. 48: Odpovědi respondentů na otázku: 50. Pokud vyhledáváte přespání v noclehárně, stává se, že Vás pro naplněnost odmítnou? (N = 1 074), září 2025

- **Příloha B2: Výsledky dotazníkového šetření s osobami bez střechy, třídění druhého řádu**
  - Graf B. 49: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle pohlaví respondentů (N = 857; 232), září 2025
  - Graf B. 50: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle věkových kategoriích (N = 103; 287; 313; 289; 97), září 2025
  - Graf B. 51: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (hl. m. Praha, Jihočeský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovarský kraj, Kraj Vysočina) (N = 258; 54; 93; 51; 24), září 2025
  - Graf B. 52: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (Královéhradecký kraj, Liberecký kraj, Moravskoslezský kraj, Olomoucký kraj, Pardubický kraj) (N = 39; 58; 121; 54; 41), září 2025
  - Graf B. 53: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Ústecký kraj, Zlínský kraj) (N = 54; 96; 101; 49), září 2025
  - Graf B. 54: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle nejvyššího dosaženého vzdělání respondentů (Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Ústecký kraj, Zlínský kraj) (N = 54; 96; 101; 49), září 2025
  - Graf B. 55: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025

- Graf B. 56: Odpovědi respondentů na otázku: 7. Ve které obci v současnosti pobýváte? Obce zařazené do krajů; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025
- Graf B. 57: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 225), září 2025
- Graf B. 58: Odpovědi respondentů na otázku: 18. Byl(a) jste v posledním roce fyzicky napaden(a)?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 228), září 2025
- Graf B. 59: Odpovědi respondentů na otázku: 19. Bylo Vám v posledním roce nadáváno nebo vyhrožováno?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 226), září 2025
- Graf B. 60: Odpovědi respondentů na otázku: 20. Stal(a) jste se v posledních třech měsících obětí protiprávního činu – trestného činu nebo přestupku, bez ohledu na to, zda jste ho nahlásil(a) nebo nikoliv?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 227), září 2025
- Graf B. 61: Odpovědi respondentů na otázku: 37. Potřeboval(a) jste v uplynulých 12 měsících profesionální zdravotní péči? Například lékařské ošetření či konzultaci zdravotního problému, odvoz záchrannou službou, hospitalizaci v nemocnici atd.; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025
- Graf B. 62: Odpovědi respondentů na otázku: 39. Pokud jste v posledních 12 měsících zdravotní péči potřeboval(a), ale neobdržel(a) ji vůbec anebo pouze v nedostatečném rozsahu, z jakého to bylo důvodu?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025
- Graf B. 63: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 221), září 2025
- Graf B. 64: Odpovědi respondentů na otázku: 13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 124; N 1–4 roky = 364; N 5–9 let = 260; N 10+ let = 330), září 2025
- Graf B. 65: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 120; N 1–4 roky = 363; N 5–9 let = 255; N 10+ let = 320), září 2025
- Graf B. 66: Odpovědi respondentů na otázku: 40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 122; N 1–4 roky = 355; N 5–9 let = 249; N 10+ let = 315), září 2025
- Graf B. 67: Odpovědi respondentů na otázku: 44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(á) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 122; N 1–4 roky = 355; N 5–9 let = 249; N 10+ let = 309), září 2025
- Graf B. 68: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 114; N 1–4 roky = 360; N 5–9 let = 252; N 10+ let = 312), září 2025

- **Příloha B3: Tabulka místa pobytu respondentů romské etnicity a indexu sociálního vyloučení**
- **Příloha B4: Finální verze dotazníku**

Příloha A1: Český překlad evropské typologie bezdomovství a vyloučení z bydlení ETHOS

ETHOS – Evropská typologie bezdomovství a vyloučení z bydlení v prostředí ČR

1/2

Bezdomovství, sociální vyloučení spojené s absencí bydlení, je jedním z problémů, kterého se týká Strategie sociální ochrany a začleňování EU. Prevence bezdomovství a reintegrace osob bez domova jsou otázkami, které vyžadují dobré pochopení procesů a mechanismů, které vedou do situací absence nebo ztráty domova.

FEANTSA (Evropská federace národních sdružení pracujících s bezdomovci) vytvořila typologii bezdomovství a vyloučení z bydlení, nazvanou ETHOS.

Typologie ETHOS vychází z principu, že pojetí domova lze chápat ve třech oblastech, jejichž absence může vést k bezdomovství. Mít domov může být chápáno jako: mít přiměřené bydlení, které může osoba a její rodina výlučně užívat (*fyzická oblast*); mít prostor pro vlastní soukromí s možností sociálních vztahů (*sociální oblast*); mít právní důvod k užívání (*právní oblast*). Z toho vyplývají čtyři formy vyloučení z bydlení: bez střechy, bez bytu, nejisté bydlení, nevyhovující bydlení – všechny tyto situace ukazují na *absenci bydlení*. ETHOS tedy člení osoby bez domova podle jejich životní situace nebo situace jejich bydlení. Tyto koncepční kategorie se dále člení na 13 operačních (pracovních) kategorií, v rámci realizovaného národního projektu Strategie sociální inkluze bezdomovců v ČR byl vytvořen soubor národních subkategorií. Typologie tak může být využita pro monitoring bezdomovství, pro vytváření politik a jejich rozvoj a vyhodnocování.

Koncepční kategorie	Operační kategorie		Životní situace		Generická (druhová) definice	Národní subkategorie		*
BEZ STŘECHY	1	Osoby přežívající venku	1.1	Veřejné prostory nebo venku (na ulici)	Osoby přežívající na ulici nebo ve veřejně přístupných prostorách bez možnosti ubytování	1.1.1	Osoby spící venku (např. ulice, pod mostem, nádraží, letiště, veřejné dopravní prostředky, kanály, jeskyně, odstavené vagony, stany, garáže, prádelny, sklepy a půdy domů, vraky aut)	b
	2	Osoby v noclehárně	2.1	Noclehárna	Osoby bez obvyklého bydliště, které využívají nízkoprahové noclehárny	2.1.1 2.1.2	Osoby v nízkoprahové noclehárně Osoby sezonně užívající k přenocování prostory zařízení bez lůžek	b b
BEZ BYTU	3	Osoby v ubytovnách pro bezdomovce	3.1	Azylový dům pro bezdomovce	Osoby v azylových domech s krátkodobým ubytováním	3.1.1 3.1.2 3.1.3 3.1.4 3.1.5 3.1.6	Muži v azylovém domě Ženy v azylovém domě Matky s dětmi v azylovém domě Otcové s dětmi v azylovém domě Úplné rodiny v azylovém domě Osoby v domě na půli cesty	b b b b b b
			3.2	Přechodná ubytovna	Osoby ve veřejných ubytovnách s krátkodobým ubytováním, které nemají vlastní bydlení	3.2.1 3.2.2	Osoby ve veřejné komerční ubytovně (nemají jinou možnost bydlení) Osoby v přístřeší po vystěhování z bytu	b b
			3.3	Přechodné podporované ubytování	Bezdomovci v přechodném bydlení se sociální podporou	3.3.1	Bydlení s podporou výslovně určené pro bezdomovce neexistuje	a
	4	Osoby v pobytových zařízeních pro ženy	4.1	Pobytové zařízení pro ženy	Ženy ubytované krátkodobě v zařízení z důvodu ohrožení domácím násilím	4.1.1 4.1.2	Ženy ohrožené domácím násilím pobývající na skryté adrese Ženy ohrožené domácím násilím pobývající v azylovém domě	a a
	5	Osoby v ubytovnách pro imigranty	5.1	Přechodné bydlení (azylová zařízení pro žadatele o azyl)	Imigranti v přechodných ubytovnách z důvodu imigrace	5.1.1	Žadatelé o azyl v azylových zařízeních	a
			5.2	Ubytovny pro migrující pracovníky	Osoby v ubytovnách pro migrující pracovníky	5.2.1	Migrující pracovníci – cizinci ve veřejné komerční ubytovně (nemají jinou možnost bydlení)	a
	6	Osoby před opuštěním instituce	6.1	Věznice a vazební věznice	Bez možnosti bydlení po propuštění	6.1.1	Osoby před opuštěním věznice	a
			6.2	Zdravotnická zařízení	Zůstává déle z důvodu absence bydlení	6.2.1	Osoby před opuštěním zdravotnického zařízení	a
			6.3	Zařízení pro děti	Bez možnosti bydlení	6.3.1 6.3.2	Osoby před opuštěním dětské instituce Osoby před opuštěním pěstounské péče	a a
	7	Uživatelé dlouhodobější podpory	7.1	Pobytová péče pro starší bezdomovce	Senioři a osoby invalidní dlouhodobě ubytované v azylovém domě	7.1.1	Muži a ženy v seniorském věku nebo invalidé dlouhodobě ubytované v azylovém domě	b
			7.2	Podporované bydlení pro bývalé bezdomovce	Dlouhodobé bydlení s podporou pro bývalé bezdomovce	7.2.1	Bydlení s podporou výslovně určené pro bezdomovce neexistuje	a

*** Použité zkratky v posledním sloupci – Stupeň ohrožení:** a – ohrožené osoby, b – bezdomovci

ETHOS – Evropská typologie bezdomovství a vyloučení z bydlení v prostředí ČR

2/2

Koncepční kategorie	Operační kategorie		Životní situace		Generická (druhová) definice	Národní subkategorie		*
NEJISTÉ BYDLENÍ	8	Osoby žijící v nejistém bydlení	8.1	Přechodné bydlení u příbuzných nebo přátel	Přechodné bydlení u příbuzných nebo přátel	8.1.1	Osoby přechodně bydlící u příbuzných nebo přátel (nemají jinou možnost bydlení)	a
						8.1.2	Osoby v podnájmu (nemají jinou možnost bydlení)	a
			8.2	Bydlení bez právního nároku	Bydlení bez právního nároku, nezákonné obsazení budovy	8.2.1	Osoby bydlící v bytě bez právního důvodu	a
						8.2.2	Osoby v nezákonně obsazené budově	b
			8.3	Nezákonné obsazení pozemku	Nezákonné obsazení pozemku	8.3.1	Osoby na nezákonně obsazeném pozemku (zahrádkářské kolonie, zemnice)	b
	9	Osoby ohrožené vystěhováním	9.1	Výpověď z nájemního bytu	Výpověď z nájemního bytu	9.1.1	Osoby, které dostaly výpověď z nájemního bytu	a
			9.2	Ztráta vlastnictví bytu	Ztráta vlastnictví bytu	9.2.1	Osoby ohrožené vystěhováním z vlastního bytu	a
	10	Osoby ohrožené domácím násilím	10.1	Policejně zaznamenané domácí násilí	Případy, kdy policie zasáhla k zajištění bezpečí oběti domácího násilí	10.1.1	Osoby ohrožené domácím násilím – policejně zaznamenané případy – oběti	a
NEVYHOVUJÍCÍ BYDLENÍ	11	Osoby žijící v provizorních a neobvyklých stavbách	11.1	Mobilní obydlí	Mobilní obydlí, které není určené pro obvyklé bydlení	11.1.1	Osoby žijící v mobilním obydlí, např. maringotka, karavan, hausbót (nemají jinou možnost bydlení)	a
			11.2	Neobvyklá stavba	Nouzový přístřešek, bouda, chatrč, barák	11.2.1	Osoby žijící v budově, která není určena k bydlení, např. osoby žijící na pracovišti, v zahradních chatkách se souhlasem majitele	a
			11.3	Provizorní stavba	Provizorní stavba	11.3.1	Osoby žijící v provizorních stavbách nebo v budovách např. bez kolaudace	a
	12	Osoby žijící v nevhodném bydlení	12.1	Obydlené neobyvatelné byty	Bydlení v objektu označeném podle národní legislativy jako nevhodné k bydlení	12.1.1	Osoby žijící v nevhodném objektu – obydlí se stalo nezpůsobilým k obývání (dříve mohlo být obyvatelné)	a
	13	Osoby žijící v přelidněném bytě	13.1	Nejvyšší národní norma definující přelidnění	Definované jako překračující nejvyšší normu podle rozměru nebo počtu místností	13.1.1	Osoby žijící v přelidněných bytech	a

*** Použité zkratky v posledním sloupci – Stupeň ohrožení:** a – ohrožené osoby, b – bezdomovci

Příloha A2: Základní výsledky sčítání vybraných kategorií ETHOS ve struktuře po krajích.

kraj	koncepční kategorie													
	bez střechy	bez bytu								nevyhovující bydlení				nejisté bydlení[28]
	bez střechy	azylové domy	domy na půl cesty	nemocniční zařízení	vězeňská zařízení	obecní ubytovny	komerční ubytovací zařízení	chráněné bydlení	tréninkové bydlení	funkčně nevyhovující bydlení – chaty, chalupy	funkčně nevyhovující bydlení – byty	přelidněné funkčně nevyhovující bydlení	přelidněné byty	opakované krátkodobé smlouvy
hl. m. Praha	2 607	706	34	302	88	249	822	172	43	17	1 547	1 645	1 267	250
Jihočeský kraj	542	290		61	23	146	573	44	32	50	329	1 854	270	1 034
Jihomoravský kraj	983	541	12	237	181	46	1 671	144	218	59	448	3 671	366	1 221
Karlovarský kraj	493	152	7	22	318	170	506	16	6	16	194	1 407	158	1 585
Kraj Vysočina	248	242	4	296	214	8	612	19	0	45	210	1 514	171	303
Královéhradecký kraj	468	155		50	124	79	466	42	52	33	333	1 503	273	1 624
Liberecký kraj	610	197	10	30	236	147	729	42	7	31	343	1 699	280	1 153
Moravskoslezský kraj	1 431	982	43	299	193	102	1 980	174	3 394	43	731	3 604	599	3 910
Olomoucký kraj	577	738	7	210	83	54	724	2	141	45	427	1 772	349	987
Pardubický kraj	425	195	16	34	66	261	269	31	17	30	274	1 656	225	632
Plzeňský kraj	585	271	7	394	52	208	1 014	22	40	14	349	1 618	285	430
Středočeský kraj	1 015	377	12	190	360	144	1 896	77	168	77	1 005	4 102	823	788
Ústecký kraj	1 076	667	13	341	168	155	1 040	172	18	55	1 179	3 137	965	7 611
Zlínský kraj	581	332	10	197	0	21	484	11	50	46	237	2 065	194	690
celkem	11 641	5 845	175	2 663	2 106	1 790	12 786	968	4 186	561	7 606	31 247	6 225	22 218

[28] V koncepční kategorii nejistého bydlení jsou uvedena pouze data, která byla na této úrovni k dispozici, tedy jen subkategorie opakovaných krátkodobých smluv.

Příloha A3: Základní výsledky sčítání vybraných kategorií ETHOS ve struktuře po SO ORP

Podkategorie bytové nouze, které nebyly modelovány na úrovni zařízení, nebyly na úrovni SO ORP zaokrouhlovány. Jedná se o koncepční kategorie bez střechy a nevyhovujícího bydlení, které byly modelovány na úrovni obcí a zaokrouhlovány až na úrovni krajů.

SO ORP	koncepční kategorie													
	bez střechy	bez bytu								nevyhovující bydlení				nejisté bydlení[29]
	bez střechy	azylové domy	domy na půl cesty	nemocniční zařízení	vězeňská zařízení	obecní ubytovny	komerční ubytovací zařízení	chráněné bydlení	tréninkové bydlení	funkčně nevyhovující bydlení – chaty, chalupy	funkčně nevyhovující bydlení – byty	přelidněné funkčně nevyhovující bydlení	přelidněné byty	opakované krátkodobé smlouvy
Aš	51,2	14					46			0,9	3,2	2,6	93,4	117
Benešov	79,2	6	12			3	70			3,6	15,8	12,9	194,1	26
Beroun	90,7	44		1			58	24		2,6	34,5	28,3	214,7	13
Bílina	14,6			1			22			1,3	61,1	50,0	125,0	270,4
Bílovec	3,3	2				4			14	0,3	26,5	21,7	87,3	16,9
Blansko	14,7			4			102			4,7	25,5	20,8	209,2	7,8
Blatná	3,1			15					6	0,6	9,4	7,7	46,3	2,6
Blovice	2,4									0,4	5,4	4,4	50,6	7,8
Bohumín	28,0			2		19	24	11	1	0,0	3,8	3,2	90,8	335,4
Boskovice	21,5	27					20	9		2,7	23,8	19,5	218,5	68,9
Brandýs nad Labem-Stará Boleslav	64,0	24		30			14			2,1	36,5	29,9	226,1	16,9

[29] V koncepční kategorii nejistého bydlení jsou uvedena pouze data, která byla na této úrovni k dispozici, tedy jen subkategorie opakovaných krátkodobých smluv.

Brno	556,0	362	12	206	42		948	84	118	15,0	10,4	8,6	1 216,4	652,6
Broumov	19,6			1		17	21			0,4	18,8	15,4	47,6	283,4
Bruntál	11,7	51	11	19			77			3,1	125,4	102,6	138,4	202,8
Břeclav	34,4	12		4	42		46			0,5	17,5	14,3	137,7	27,3
Bučovice	4,6						18		85	0,1	21,7	17,7	48,3	26
Bystřice nad Pernštejnem	10,0									0,4	12,2	10,0	80,0	18,2
Bystřice pod Hostýnem	1,9						2		20	0,4	10,3	8,4	20,6	1,3
Čáslav	18,2			2			51			0,8	16,8	13,7	105,3	28,6
Černošice	81,4			1		3	30			9,5	63,5	52,0	347,0	5,2
Česká Lípa	70,6	71		4	168	8	88			6,9	33,9	27,8	435,2	345,8
Česká Třebová	16,4						36			1,2	12,8	10,5	114,5	126,1
České Budějovice	207,8	70		7	23		263	15		17,5	94,9	77,7	372,3	232,7
Český Brod	10,2			14			25	12		2,3	6,1	5,0	32,0	20,8
Český Krumlov	50,7	22		18		10	59			3,0	30,3	24,8	220,2	130
Český Těšín	34,0	17		4				12	2	2,0	3,3	2,7	54,3	88,4
Dačice	3,5						8			0,6	7,0	5,7	66,3	16,9
Děčín	124,7	29		1			1	35	14	11,9	78,5	64,2	287,8	754
Dobruška	8,4			1			34			1,9	7,7	6,3	93,7	114,4
Dobříš	5,8	21		16			2			2,1	8,8	7,2	46,8	0
Domažlice	31,1	50					4			3,3	28,5	23,3	118,7	0
Dvůr Králové nad Labem	11,7	8							10	3,4	19,1	15,6	117,4	39
Frenštát pod Radhoštěm	21,4						20			0,5	17,0	13,9	30,1	2,6
Frýdek-Místek	134,6	68	9	3			13	10	53	9,8	49,4	40,4	262,6	145,6
Frýdlant	13,0			1		16	2		3	2,1	99,2	81,2	120,8	106,6
Frýdlant nad Ostravicí	7,4									2,1	11,7	9,6	29,4	9,1
Havířov	52,7	84	5	7		33	83		845	1,9	18,9	15,5	167,5	340,6

Havlíčkův Brod	22,0	16	4	178			37	10		4,6	32,0	26,2	116,8	41,6
Hlinsko	8,2	13				8	1			1,9	7,3	6,0	95,0	3,9
Hlučín	14,2	25							10	0,6	11,0	9,0	54,0	7,8
Hodonín	58,3	37				27	90	12		0,5	30,7	25,1	145,9	55,9
Holešov	14,4						47			0,5	11,3	9,2	70,8	2,6
Holice	7,5					10	8			0,8	7,5	6,1	24,9	9,1
Horažďovice	1,0			1			50			0,2	4,4	3,6	40,4	3,9
Horšovský Týn	4,0									0,3	8,1	6,7	45,3	0
Hořice	11,6			1						3,1	6,3	5,1	59,9	3,9
Hořovice	12,8						8		48	2,3	21,1	17,3	116,7	7,8
Hradec Králové	171,7	83		25	16		171		38	2,7	38,9	31,8	315,2	315,9
Hranice	21,6	89		7		54	42			1,7	10,9	8,9	125,1	49,4
Humpolec	11,0	15		1			27			0,3	20,8	17,0	29,0	2,6
Hustopeče	9,8			3						1,3	16,5	13,5	128,5	20,8
Cheb	90,2	49		9			10	7		2,3	29,5	24,1	234,9	141,7
Chomutov	82,9	71		7			168	6		4,4	34,0	27,9	297,1	548,6
Chotěboř	2,6									2,2	12,5	10,2	78,8	40,3
Chrudim	53,0	17		1		31	17	13	3	2,2	62,9	51,4	255,6	75,4
Ivančice	11,2			1			74			0,3	11,8	9,7	69,3	6,5
Jablonec nad Nisou	249,1	28		3	54	19	207			4,1	20,7	16,9	239,1	198,9
Jablunkov	6,9			8						2,7	8,7	7,1	98,9	10,4
Jaroměř	4,1			1			15			0,1	23,8	19,5	38,5	156
Jeseník	39,1	84	4	33			8		51	4,7	57,8	47,3	92,7	176,8
Jičín	24,9	11			93		105	12		3,2	17,9	14,7	143,3	45,5
Jihlava	96,2	57		99			226	9	23	15,7	20,3	16,6	238,4	41,6
Jilemnice	7,8			2			16			0,1	9,0	7,3	95,7	3,9
Jindřichův Hradec	27,7	13		3		15	3	3		4,6	19,3	15,8	104,2	42,9
Kadaň	135,9	34		2		10	2	35		0,7	26,5	21,7	263,3	300,3
Kaplice	4,7					20	16			0,7	26,9	22,0	64,0	6,5
Karlovy Vary	145,3	51	7	4		120	136	9		2,0	61,6	50,4	409,6	248,3

Karviná	44,6	123			33		120	12	906	0,6	156,3	127,9	117,1	362,8
Kladno	100,5	26			59		287	11		5,8	102,4	83,8	446,2	184,6
Klatovy	57,0	49		3		74	80			1,2	17,8	14,5	119,5	13
Kolín	72,8					12	323	24	50	2,2	94,7	77,5	200,5	59,8
Konice	2,5									0,6	9,8	8,0	42,0	13
Kopřivnice	59,0	16		1		20	30		38	1,0	17,9	14,6	107,4	162,5
Kostelec nad Orlicí	16,7					14	43			1,1	33,7	27,6	35,4	37,7
Králíky	6,2			1			9			5,4	3,1	2,5	38,5	9,1
Kralovice	6,7									0,7	11,7	9,6	49,4	18,2
Kralupy nad Vltavou	28,9	51		1			140			1,1	8,6	7,0	154,0	46,8
Kraslice	9,6						17			2,2	10,0	8,2	31,8	27,3
Kravaře	3,4						12			0,0	8,5	7,0	75,0	13
Krnov	47,9	56		18		23	111		23	1,4	21,5	17,6	170,4	305,5
Kroměříž	51,2	90		189			12			1,4	93,9	76,9	248,1	167,7
Kuřim	2,3				93					0,5	7,2	5,9	49,1	0
Kutná Hora	42,7			3		37	78			6,4	31,5	25,8	211,2	59,8
Kyjov	30,0	7					76			1,4	24,1	19,7	134,3	24,7
Lanškroun	7,1						11			1,5	9,2	7,5	124,5	24,7
Liberec	211,1	75	10	7	14		339	42	4	8,6	69,8	57,1	379,9	175,5
Lipník nad Bečvou	10,1	63					11			4,0	30,4	24,9	-6,9	28,6
Litoměřice	47,6	58		7	20	78	161	11		10,1	20,9	17,1	312,9	78
Litomyšl	3,0					6				0,9	5,6	4,5	130,5	9,1
Litovel	18,1									0,3	21,0	17,2	52,8	13
Litvínov	42,3					54	78	43		2,2	73,9	60,5	61,5	691,6
Louny	21,5	15		6		13	55			6,1	30,2	24,8	196,2	88,4
Lovosice	33,7	23					3			0,4	11,3	9,3	72,7	37,7
Luhačovice	5,9									0,7	4,4	3,6	39,4	5,2
Lysá nad Labem	16,3	4			87		31		20	0,6	15,5	12,7	84,3	13
Mariánské Lázně	14,1			4		5	24			2,2	14,2	11,7	150,3	144,3
Mělník	27,2	47		5			83			2,3	18,4	15,0	237,0	15,6

Mikulov	11,2									0,6	11,1	9,1	41,9	2,6
Milevsko	3,5									1,1	7,9	6,4	46,6	5,2
Mladá Boleslav	129,9	47		97		9	40			7,1	70,0	57,3	304,7	44,2
Mnichovo Hradiště	4,9									1,7	4,8	3,9	62,1	0
Mohelnice	8,5				54		16		13	1,3	13,9	11,4	56,6	5,2
Moravská Třebová	19,0	23		9		43				0,6	53,2	43,5	92,5	40,3
Moravské Budějovice	2,9			13			69			0,4	11,5	9,4	83,6	15,6
Moravský Krumlov	3,0								15	2,4	9,0	7,4	76,6	0
Most	129,0	87	10	7	16		145			2,7	238,3	195,0	195,0	1370,2
Náchod	46,3	34		8		12	12	6	4	3,1	36,2	29,7	132,3	332,8
Náměšť nad Oslavou	7,4				66	3	2			0,3	6,2	5,1	50,9	0
Nepomuk	1,3									0,4	5,7	4,7	40,3	7,8
Neratovice	28,2						84			2,3	9,6	7,9	219,1	23,4
Nová Paka	2,4					7				1,6	7,2	5,9	67,1	10,4
Nové Město na Moravě	1,5						25			0,2	4,5	3,7	86,3	13
Nové Město nad Metují	5,5					4				3,0	2,2	1,8	15,2	14,3
Nový Bor	15,3	23		1		104				4,5	26,8	21,9	87,1	114,4
Nový Bydžov	12,7			6			2			0,1	27,9	22,8	112,2	145,6
Nový Jičín	55,6	47		1		3		16		0,5	38,0	31,1	182,9	115,7
Nymburk	11,8			2			30			2,0	35,0	28,6	111,4	11,7
Nýřany	16,2						96			2,0	33,9	27,8	162,2	22,1
Odry	5,5						60			0,2	4,5	3,7	101,3	40,3
Olomouc	211,0	236	3	6	29		308		22	10,9	71,5	58,5	306,5	100,1
Opava	59,3	50		171	104		15	39		5,1	62,7	51,3	273,7	128,7
Orlová	27,9	36					115	8	451	1,3	16,9	13,9	144,1	252,3
Ostrava	728,4	326	16	50	56		1268	56	1 051	3,1	23,0	18,8	1 220,2	1680,3

Ostrov	24,1			2	178		143		6	0,6	22,1	18,1	96,9	79,3
Otrokovice	27,5	37					50			0,9	5,8	4,8	73,2	11,7
Pacov	0,8									0,5	4,8	3,9	53,1	0
Pardubice	207,9	68	6	9	66	95	66		4	5,8	26,5	21,7	303,3	162,5
Pelhřimov	20,6						42			4,0	22,0	18,0	107,0	14,3
Písek	33,7	19		11		91	53	5		5,9	36,2	29,6	99,4	50,7
Plzeň	365,6	163	7	34	52	134	508	22	11	1,0	108,4	88,7	337,3	247
Podbořany	9,8			108	40		6	3		1,1	24,3	19,9	97,1	39
Poděbrady	13,2			4						0,6	11,8	9,7	54,3	6,5
Pohořelice	13,0									0,2	15,8	12,9	61,1	0
Polička	4,9		6				15			1,4	5,6	4,6	19,4	15,6
Praha	2 607,0	706	34	302	154	249	837	172	43	16,4	1 547,5	1 266,5	1 645,5	249,6
Prachatice	12,1	53		1			18			1,3	17,1	14,0	115,0	35,1
Prostějov	81,7	58		6			71	2		6,1	57,3	46,9	288,1	128,7
Přelouč	10,1						59		8	1,5	8,0	6,6	79,4	24,7
Přerov	65,9	86		4			44		33	6,2	39,2	32,1	320,9	262,6
Přeštice	8,6						23			0,7	6,0	4,9	72,1	6,5
Příbram	72,9	56		3	89	27	476		49	7,6	23,3	19,1	210,9	72,8
Rakovník	13,9			3	59	10	5			1,6	48,3	39,6	207,4	70,2
Rokycany	28,5	9		24			167		26	1,3	26,6	21,7	134,3	0
Rosice	7,0									1,2	12,7	10,4	85,6	2,6
Roudnice nad Labem	16,7	58		180			6	10	4	2,3	13,4	10,9	176,1	27,3
Rožnov pod Radhoštěm	59,3			4						0,8	9,9	8,1	114,9	14,3
Rumburk	75,0	21		2						1,3	170,3	139,4	104,6	911,3
Rychnov nad Kněžnou	34,3						5	10		2,6	39,2	32,1	88,9	22,1
Rýmařov	16,6	11		1			11			1,3	19,3	15,8	65,2	49,4
Říčany	41,2			1						4,7	26,0	21,3	201,7	3,9

Sedlčany	7,2	16		2				6		0,6	9,0	7,4	78,6	9,1
Semily	10,5			6			41			0,4	28,8	23,6	64,4	88,4
Slaný	28,1			11		43	46			2,9	283,6	232,1	-53,1	35,1
Slavkov u Brna	14,3						10			0,5	13,8	11,3	45,7	0
Soběslav	8,2	7		3						0,4	4,1	3,3	69,7	78
Sokolov	158,6	38		330	140	45	130			4,9	52,7	43,1	389,9	826,8
Stod	9,8			3						0,1	26,0	21,3	39,7	13
Strakonice	51,5	48				3	33	10		1,8	12,5	10,3	176,7	198,9
Stříbro	20,1			1			6			0,4	16,5	13,5	68,5	24,7
Sušice	22,9			1			13		3	0,4	10,4	8,5	90,5	9,1
Světlá nad Sázavou	1,3			1	148					2,0	7,0	5,8	41,2	18,2
Svitavy	33,2	30				25	20	18		2,3	22,9	18,8	83,2	23,4
Šlapanice	19,0			144		9	9			2,2	29,1	23,8	194,2	9,1
Šternberk	20,3			8						1,3	68,4	56,0	78,0	33,8
Šumperk	50,7	55		3			135		22	5,4	27,8	22,8	219,2	101,4
Tábor	102,3	58		1			80	11	3	9,7	26,3	21,5	173,5	110,5
Tachov	9,8			9			67			0,8	39,1	32,0	249,0	57,2
Tanvald	7,2						36			1,0	41,2	33,7	104,3	111,8
Telč	1,3	15		5						0,7	7,3	6,0	50,0	1,3
Teplice	118,9	80	3	1	36		90			6,0	81,6	66,8	309,2	752,7
Tišnov	6,4							13		3,0	20,4	16,7	82,3	1,3
Trhové Sviny	9,3			4		7				0,3	6,5	5,3	84,7	24,7
Trutnov	79,3	19		2	15	17	40	14		4,9	46,2	37,8	136,2	87,1
Třebíč	21,9	91				5	161			5,9	19,1	15,6	230,4	67,6
Třeboň	7,2			3			2			1,0	9,3	7,6	72,4	42,9
Třinec	56,3	70	2	1				10		5,4	36,7	30,0	119,0	206,7
Turnov	17,0									3,3	6,8	5,6	116,4	7,8
Týn nad Vltavou	6,2						13			0,1	3,4	2,8	46,2	15,6
Uherské Hradiště	52,3	58					71			4,2	24,9	20,4	250,6	57,2
Uherský Brod	41,0	30		2			11			0,8	19,4	15,9	139,1	32,5

Uničov	32,9	28		7			16			0,5	9,8	8,0	64,0	18,2
Ústí nad Labem	183,7	56					252	29		1,2	161,2	131,9	466,1	1492,4
Ústí nad Orlicí	22,3									1,3	19,0	15,5	70,5	14,3
Valašské Klobouky	6,7			3						0,6	8,2	6,7	152,3	0
Valašské Meziříčí	56,3	40					116		30	20,3	13,8	11,3	222,7	208
Varnsdorf	16,8	97		2			31			2,0	54,0	44,2	99,8	193,7
Velké Meziříčí	11,7						20			3,7	14,6	12,0	98,0	0
Veselí nad Moravou	36,2					10	47			11,2	30,8	25,2	134,8	65
Vimperk	1,7			12			25			0,7	9,9	8,1	64,9	16,9
Vítkov	12,8			1			21			0,3	50,6	41,4	14,6	89,7
Vizovice	4,4									0,5	6,5	5,3	60,7	0
Vlašim	11,5	35								0,6	6,4	5,2	51,8	2,6
Vodňany	8,7									0,3	8,2	6,7	32,3	23,4
Votice	2,0			1					1	1,2	2,8	2,3	37,7	10,4
Vrchlabí	18,6					8	18			1,3	7,8	6,3	100,7	15,6
Vsetín	41,0	49		2			55	5		5,6	18,4	15,0	445,0	156
Vysoké Mýto	16,9	17		2		43	12		2	0,8	18,2	14,9	154,1	72,8
Vyškov	36,3	24					109	9		3,6	32,6	26,6	162,4	57,2
Zábřeh	14,7	39		4			73			1,1	9,5	7,8	132,2	55,9
Zlín	219,1	28	10	5		21	120	6		8,8	10,3	8,4	227,6	33,8
Znojmo	86,5	72		11	4		122	17		5,5	71,9	58,9	293,1	176,8
Žamberk	9,1	27	4	6			15			2,1	12,4	10,1	70,9	20,8
Žatec	22,5	38			56		20			1,2	99,2	81,2	72,8	55,9
Žďár nad Sázavou	36,4	48					3			3,2	14,5	11,9	170,1	28,6
Železný Brod	8,3									0,4	6,1	5,0	56,0	0
Židlochovice	7,4									1,2	13,8	11,3	133,7	15,6

Příloha A4: Tabulka sečtených obcí v roce 2022 v komparaci se sčítáním 2019 a 2025.

kraj	obec	místo přespávání	počet osob (2019)	počet osob (2022)	počet osob (2025)
Středočeský kraj	Hostivice	venku	8	10	12
	Mělník	venku	19	20	5
		noclehárna	6	8	18
	Příbram	venku	21	18	20
		noclehárna	22	8	41
Jihočeský kraj	Český Krumlov	venku	60	38	35
		noclehárna	0	12	0
	Tábor	venku	29	47	70
		noclehárna	5	11	21
	Veselí nad Lužnicí	venku	2	0	2
Plzeňský kraj	Klatovy	venku	33	24	45
		noclehárna	9	9	5
	Stříbro	venku	6	3	18
	Sušice	venku	17	15	20
Karlovarský kraj	Kraslice	venku	14	9	4*
	Mariánské lázně	venku	9	14	12
	Sokolov	venku	58	75	89
		noclehárna	46	25	21
Ústecký kraj	Most	venku	49	89	120
		noclehárna	12	16	7
	Podbořany	venku	14	5	8
	Roudnice nad Labem	venku	9	16	13
Liberecký kraj	Liberec	venku	-**	89	177*
		noclehárna	-**	32	25*
	Nový Bor	venku	-**	6	8
	Tanvald	venku	-**	3	4*
Královéhradecký kraj	Nový Bydžov	venku	11	4	10
	Rychnov nad Kněžnou	venku	8	12	28
		noclehárna	0	0	1
	Trutnov	venku	12	15	40
Pardubický kraj	Letohrad	venku	2	3	13
	Pardubice	venku	203	147	174
		noclehárna	16	17	23
	Svitavy	venku	26	9	22

Olomoucký kraj	Litovel	venku	8	9	14
	Přerov	venku	35	52	56
	Zábřeh	venku	8	27	11
		noclehárna	5	2	0
Moravskoslezský kraj	Hlučín	venku	3	12	7
	Karviná	venku	34	40	29
		noclehárna	18	20	14
	Vratimov	venku	3	3	0*
Jihomoravský kraj	Kyjov	venku	12	10	20
	Mikulov	venku	11	11	8
	Znojmo	venku	48	66	71
		noclehárna	6	6	4
Zlínský kraj	Uherský Brod	venku	16	11	15
		noclehárna	14	10	18
	Zlín	venku	67	78	204
		noclehárna	10	9	10
	Bojkovice	venku	0	0	0*
Kraj Vysočina	Bystřice nad Pernštýnem	venku	10	9	8
	Třebíč	venku	2	5	15
	Žďár nad Sázavou	venku	21	35	28
		noclehárna	0	0	4

** Jedná se o počty osob bez střechy dopočítané pomocí modelace, reálné sčítání v těchto obcích neprobíhalo.*

*** V těchto obcích v roce 2019 sčítání neprobíhalo.*

Příloha A5: Seznam obcí vybraných pro reálné sčítání osob žijících v nevyhovujících chatách a chalupách se souhlasem majitele

obec	SO ORP	kraj	počet obyvatel	počet obyvatel bydlících v rekreačních objektech
Dobříš	Dobříš	Středočeský kraj	8 772	134
Mokrovraty	Dobříš	Středočeský kraj	835	145
Čím	Dobříš	Středočeský kraj	387	77
Jindřichovice	Kraslice	Karlovarský kraj	494	102
Kraslice	Kraslice	Karlovarský kraj	6 306	59
Oloví	Kraslice	Karlovarský kraj	1 557	45
Březina	Tišnov	Jihomoravský kraj	343	113
Předklášteří	Tišnov	Jihomoravský kraj	1 456	13
Heroltice	Tišnov	Jihomoravský kraj	227	49
Hostivice	Černošice	Středočeský kraj	9 787	5
Líšnice	Černošice	Středočeský kraj	853	236
Mníšek pod Brdy	Černošice	Středočeský kraj	6 351	222
Rokycany	Rokycany	Plzeňský kraj	13 758	130
Dobřív	Rokycany	Plzeňský kraj	1 297	47
Hůrky	Rokycany	Plzeňský kraj	217	28
Cheb	Cheb	Karlovarský kraj	30 161	485
Lipová	Cheb	Karlovarský kraj	684	49
Skalná	Cheb	Karlovarský kraj	1 922	41
Ústí nad Labem	Ústí nad Labem	Ústecký kraj	89 713	509
Tisá	Ústí nad Labem	Ústecký kraj	988	109
Petrovice	Ústí nad Labem	Ústecký kraj	879	73
Seč	Chrudim	Pardubický kraj	1 895	136
Chrudim	Chrudim	Pardubický kraj	22 873	66
Horní Bradlo	Chrudim	Pardubický kraj	430	38
Frýdek-Místek	Frýdek-Místek	Moravskoslezský kraj	53 698	166
Krásná	Frýdek-Místek	Moravskoslezský kraj	648	129
Nový Jičín	Nový Jičín	Moravskoslezský kraj	22 656	10
Dvůr Králové n. L.	Dvůr Králové nad Labem	Královéhradecký kraj	14 950	73
Mostek	Dvůr Králové nad Labem	Královéhradecký kraj	1 158	36
Bílá Třemešná	Dvůr Králové nad Labem	Královéhradecký kraj	1 312	30
Děčín	Děčín	Ústecký kraj	46 337	106
Růžová	Děčín	Ústecký kraj	551	60
Huntířov	Děčín	Ústecký kraj	775	53
Přerov	Přerov	Olomoucký kraj	41 019	108
Kojetín	Přerov	Olomoucký kraj	5 691	1
Kokory	Přerov	Olomoucký kraj	1 114	25

Příloha A6: Reflexe metodiky sčítání

V průběhu sčítání byl realizátor nucen provést drobné odchylky od Vstupní metodiky, která stanovovala postup sčítaní a vycházela z **Metodiky sčítání osob bez domova v České republice – rozšířená verze (RILSA, 2023).** Metodika RILSA propojuje a rozšiřuje metodické přístupy dvou předešlých celostátních sčítání skupin osob v bytové nouzi podle klasifikace ETHOS – první proběhlo v roce 2019 a druhé v roce 2022.

Sčítání osob bez střechy

Sčítání osob bez střechy probíhalo v souladu se Vstupní metodikou. V reakci na průběh sčítání v terénu však máme jedno konkrétní doporučení.

U sčítání osob bez střechy podle scénáře 4 (Dvoufázové sčítání metodou Capture-mark-recapture) **doporučujeme jako jedno z míst, kde se osoby bez střechy sčítají, zahrnout i noclehárny**. U varianty scénáře 4a, kdy první fáze probíhá pouze v denních centrech a druhá v terénu obce, nyní navrhujeme, aby v druhé fázi přibyla sčítací místa i v noclehárnách a také se zde zjišťovalo, zda byly zde přítomné osoby bez střechy již sčítány v terénu. U varianty scénáře 4b, kde obě fáze sčítání probíhají v terénu obce, navrhujeme, aby se nejenom nízkoprahová denní centra, ale právě i noclehárny staly místem, kde se oba sčítací dny budou osoby bez střechy sčítat. To znamená, že se první den budou podílet na rozdávání zelených kartiček a druhý den na sledování jejich četnosti mezi cílovou skupinou osob.

Zahrnutí nocleháren do sčítacích scénářů napomůže případům, kdy sčítací týden připadne na špatné deštivé počasí a úspěšnost nalezení a identifikace osob bez střechy v terénu se značně zkomplikuje.

Sčítání osob bez bytu

Sčítání osob bez bytu probíhalo v souladu se Vstupní metodikou s jednou výjimkou. Změna, která oproti Vstupní metodice nastala v několika subkategoriích, se týkala sčítacích archů a spočívala v nahrazení časového intervalu u *délky pobytu bez střechy/bytu* konkrétním počtem let. Důvodem pro tuto změnu byla lepší statistická využitelnost konkrétního počtu let oproti údajům získaných pomocí intervalu. Tato změna nastala u sčítání osob v azylových domech, domech na půl cesty a chráněném bydlení. **V případě ubytovacích zařízení (obecních i komerčních) došlo k větší změně**, kdy byl údaj o *délce pobytu bez střechy/bytu* nahrazen *délkou pobytu na ubytovně*. Tato změna reagovala na zkušenost z pilotáže, kdy naprostá většina oslovených zástupců ubytoven (majitelé, provozovatelé, správci) nebyla schopna tuto informaci poskytnout. Ve zpětném pohledu ale tato změna umožnila lepší komparaci se sčítáním v roce 2022, kdy byla v ubytovnách zjišťována právě doba pobytu na ubytovně.

Nejobtížnější částí sčítání osob bez bytu se ukazuje být sčítání na ubytovnách, zejména těch komerčních. Pomineme-li relativně častější neochotu ke spolupráci na censu oproti obecním ubytovnám, je v některých případech velmi obtížné danou ubytovnu ztotožnit i pro místní sociální pracovníky. Situaci navíc znepřehledňuje skutečnost, že v terénu se obvykle pod pojmem „ubytovna“ skrývají zařízení, která poskytují nájemní bydlení, třebaže se mnohdy podmínkami, ve kterých jejich obyvatelé žijí, velmi ubytovnám podobají. V několika ORP získali pracovníci sčítání seznam kontaktů na majitele ubytoven od sociálních odborů. Po jejich kontaktování ale nebyla mnohá tato zařízení započtena z výše uvedeného důvodu.

Při sčítání osob v bytové nouzi na ubytovnách je také mnohdy velmi obtížné cílovou skupinu jasně definovat tak, aby bylo její sečtení kontaktovanými zástupci jednoduše proveditelné. Objasňování dotazu na toto téma bylo velmi časově náročné.

Jedním ze základních zdrojů, o které se sčítání na ubytovnách opíralo, byl **seznam ulic s vyplacenými doplatky na bydlení do ubytovacích zařízení**. V případě ubytoven nebylo identifikováno jen několik takových případů, jež se nepodařilo ztotožnit. Ve všech se lze ale oprávněně domnívat, že se jednalo o chybu v datech. Kromě seznamu doplatků vyplacených do ubytovacích zařízení pracoval realizátor i s obdobnými seznamy, které obsahovaly seznam ulic, kde byly vyplaceny doplatky na bydlení do hotelu, hostelu či penzionu. U těchto dat byla zjištěna pravděpodobná nejvyšší chybovost, kdy se v této kategorii často skrývaly obecní ubytovny.

Sčítání osob v nevyhovujícím bydlení

Sčítání v této kategorii bezprostředně navazovalo na sčítání osob bez střechy. I v tomto případě byl stanoven týden, ve kterém mělo sčítání proběhnout. **Změny oproti metodice byly následující: V prvním případě se jednalo o prodloužení termínu, v rámci kterého mohly obce vyplňovat sčítací archy.** Sčítání této kategorie začalo v původně plánovaném termínu, tedy 19. 5. 2025. Nicméně ukázalo se, že jeden týden není pro většinu obcí dostatečně dlouhá doba na to, aby sčítací archy zvládly vyplnit. V některých krajích navíc došlo k pozdějšímu rozeslání instrukcí jednotlivým obcím skrze metodiky sociální práce a prevence z nejrůznějších důvodu – např. pracovní cesty, vícedenní školení, nemocenská, čerpání dovolené apod. Proto jsme obcím vyšli vstříc a prodloužili termín, kdy mohly sčítací archy vyplňovat. Vždy jim bylo zdůrazněno, že do sčítacích archů mají uvádět data platná k týdnu, ve kterém probíhala hlavní vlna sčítání, tedy k termínu 19.–25. 5. 2025. Prodloužení termínu sčítání obce velmi kvitovaly a zcela jistě to přispělo k vyššímu počtu obcí, které sčítací archy vyplnily.

Druhou odchylkou od Vstupní metodiky byla mírná úprava sledovaných údajů. Do typu bydlení byla přidána rovněž možnost „chata a chalupa“, a to z toho důvodu, abychom tuto subkategorii pokryli z více zdrojů.

Zpětná vazba od zapojených obcí a sociálních odborů jednoznačně ukázala, že současný způsob sběru dat o lidech v nevyhovujícím bydlení narazil na určité limity. Hlavním problémem je skrytost cílové skupiny, jelikož ne každý aktivně vyhledává pomoc a kapacity na systematické terénní šetření mnohdy v obcích absentují.

Osvědčila se srozumitelná definice „nevyhovujícího bydlení“ a především přímý osobní nebo telefonický kontakt s výzkumníky koordinujícími sčítání.

Do budoucna se nabízí využít sítě Kontaktních míst pro bydlení, která by se po 1. lednu 2026 měla nacházet v každém ORP.

Sčítání osob v nejistém bydlení

Sčítání osob v této kategorii probíhalo dle Vstupní metodiky. Jelikož se nejedná o fyzické sčítání, ale expertní odhady na základě pokud možno co nejvíce relevantních zdrojů, které oslovení odborníci sami navrhují, je zajištěno maximální možné vytěžení dostupných dat. V případě této kategorie je zásadním zdrojem **výběrové šetření SILC,** které však má své limity. Ve vztahu k vyčíslování bytové nouze je tím nejdůležitějším limitem obecně nevyzpytatelný záchyt početně malých populací. Sice je výběr domácností náhodný, ale samotné šetření je dobrovolné. Na základě komunikace s ČSÚ je podíl odmítnutí nejvyšší právě u domácností s nejnižšími (ale i těmi nejvyššími) příjmy. Proto je záchyt

domácností v bytové nouzi velmi nízký. Právě vzhledem k tomu je velmi těžké porovnávat výsledky tohoto šetření mezi jednotlivými lety. I záchyt několika jednotek domácností z populace, která je předmětem sčítání (např. s podlahovou plochou menší než 8 m^2 na osobu) může v meziročním srovnání způsobit nepřiměřeně vysoký „nárůst“. Statistická odchylka je tedy v případě takto obtížně postižitelných populací velmi vysoká.

Příloha B1: Výsledky dotazníkového šetření s osobami bez střechy, třídění prvního řádu

Graf B. 1: Odpovědi respondentů na otázku: 9. V kolika letech jste se poprvé ocitl(a) na ulici? (N = 1 088); září 2025

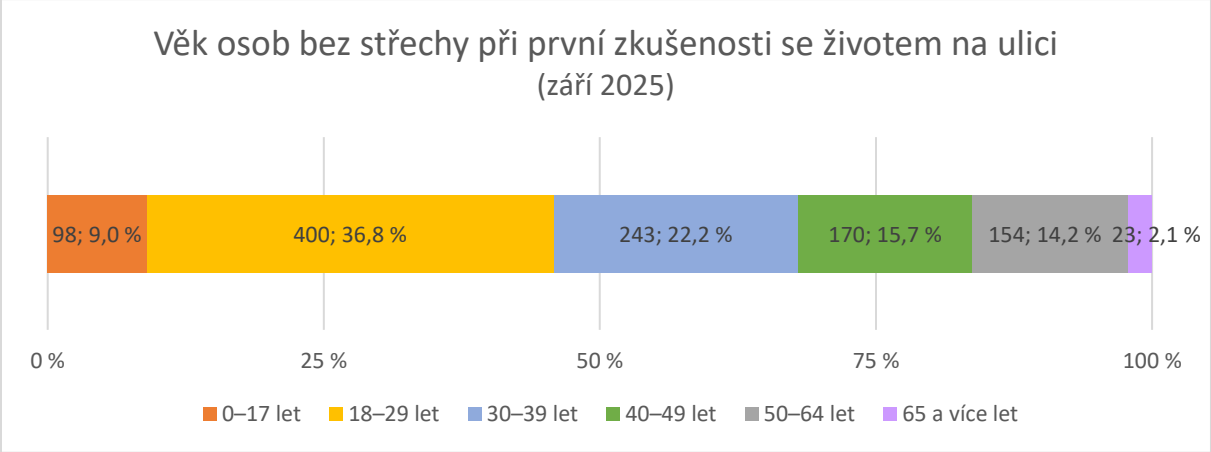

Graf B. 2: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici? (N = 1 094), září 2025

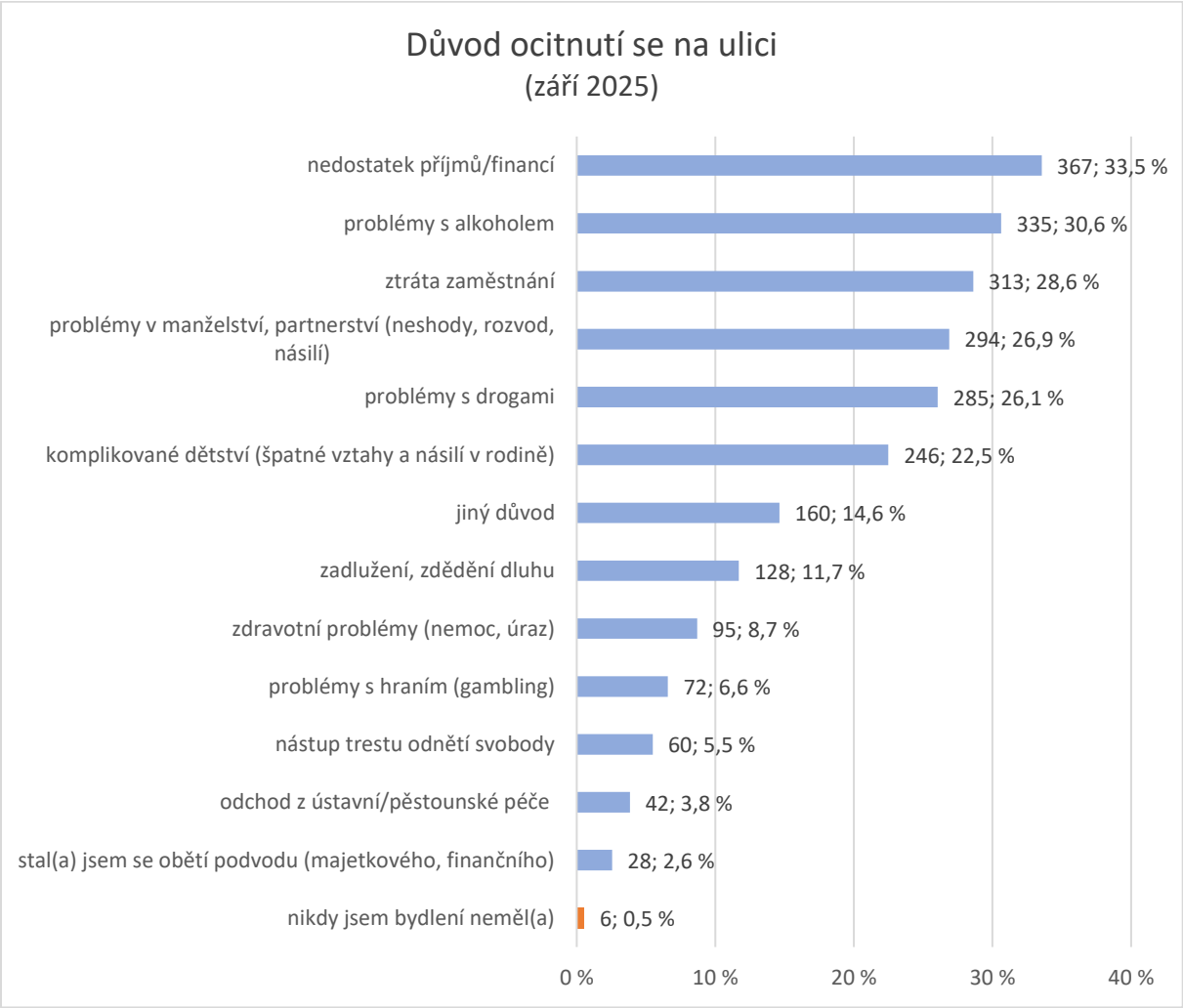

Graf B. 3: Odpovědi respondentů na otázku: 11. Kolikrát jste ve svém životě žil(a) na ulici? (N = 1 073), září 2025

Graf B. 4: Odpovědi respondentů na otázku: 12. Spočítejme společně, jak dlouhou dobu jste alespoň přibližně ve svém životě žil(a) na ulici? (N = 1 081), září 2025

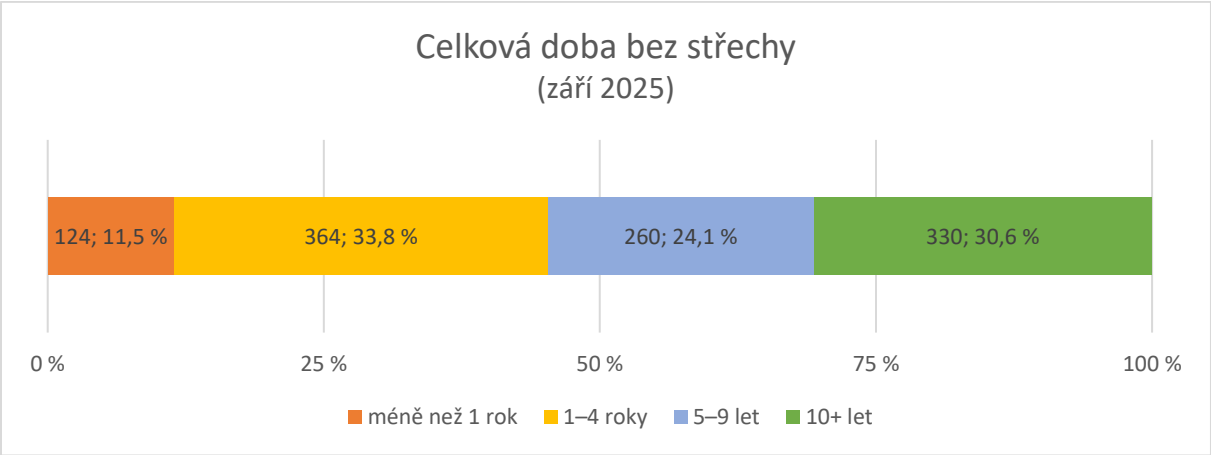

Graf B. 5: Odpovědi respondentů na otázku: 13. Kde všude jste přebýval(a) během svého dospělého života? A kde jste dříve bydlel(a)? Poslední místo bydlení/pobytu před tím, než se ocitl(a) naposledy na ulici (N = 722), září 2025

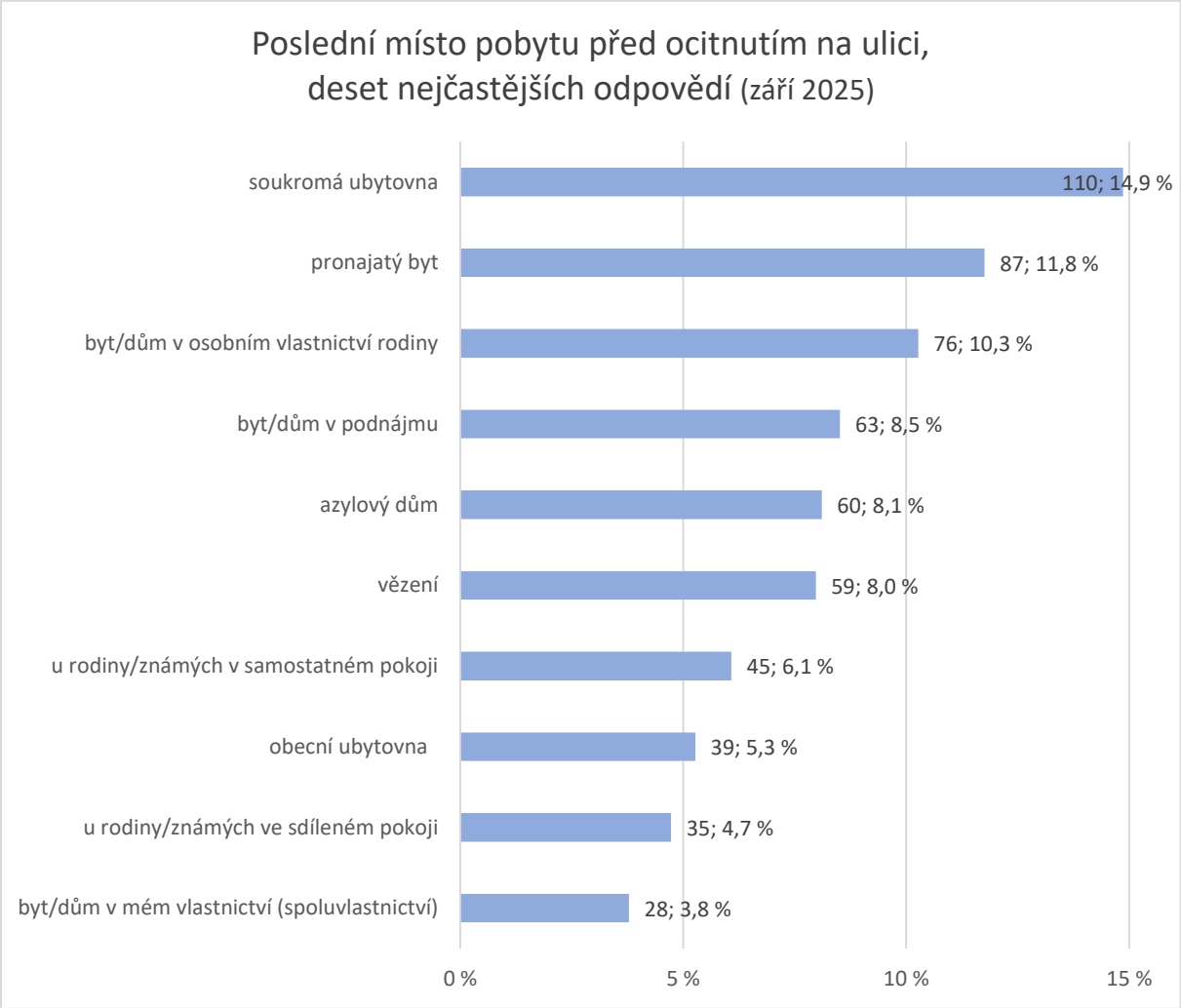

Graf B. 6: Odpovědi respondentů na otázku: 13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení? (N = 983), září 2025

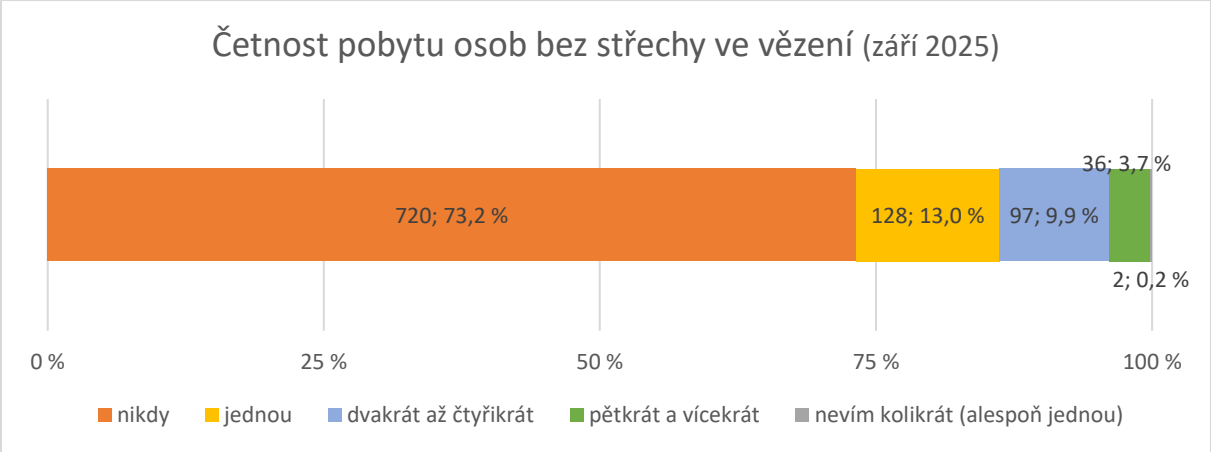

Graf B. 7: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? (N = 1 062), září 2025

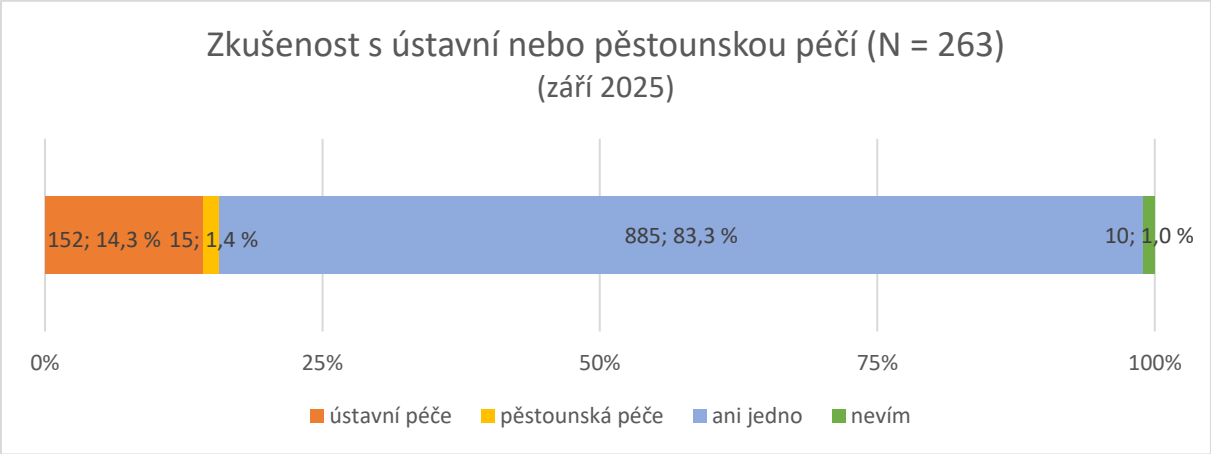

Graf B. 8: Odpovědi respondentů na otázku: 15. Byl(a) jste minimálně do svých 18 let v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? (N = 167), září 2025

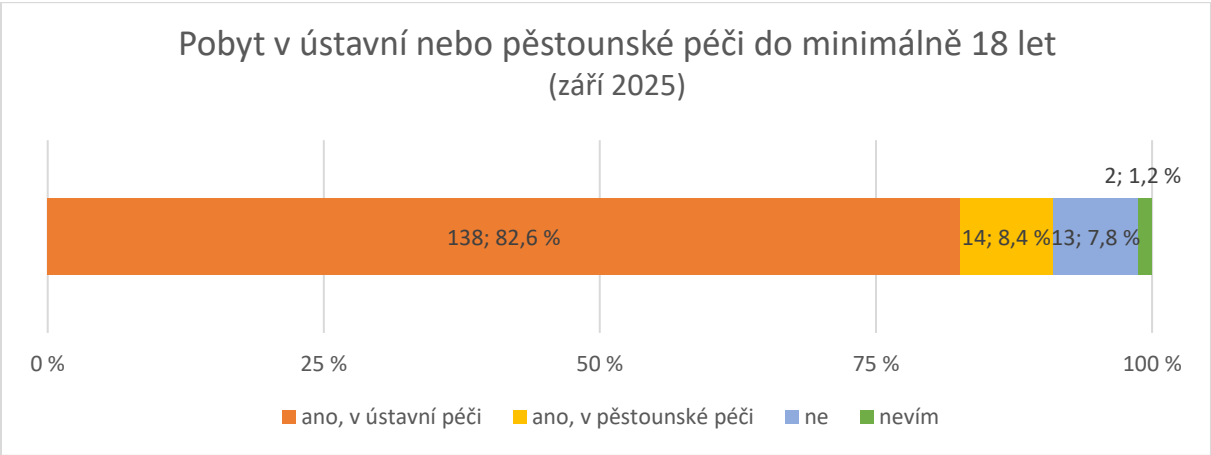

Graf B. 9: Odpovědi respondentů na otázky: 16. Máte v posledním měsíci dostatek…? (N = 1 093; 1 090; 1 083; 1 078; 1 092), září 2025

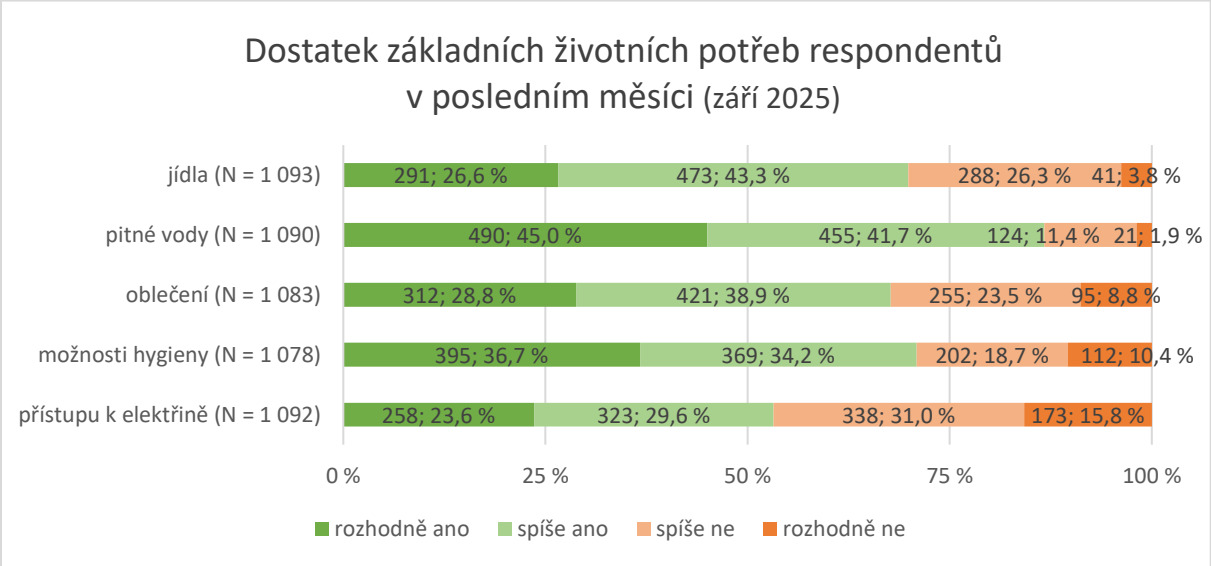

Graf B. 10: Odpovědi respondentů na otázku: 18. Byl(a) jste v posledním roce fyzicky napaden(a)? (N = 1 083), září 2025

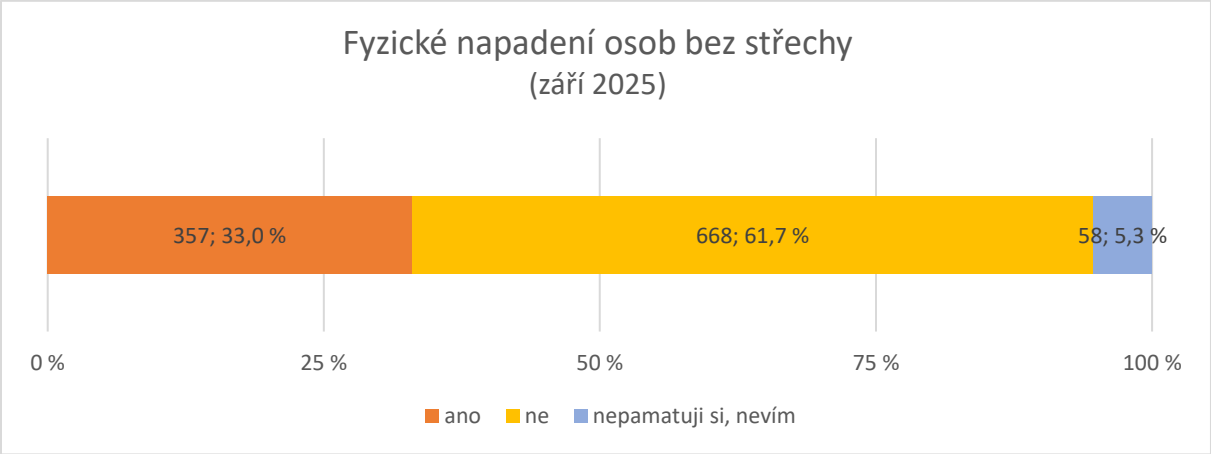

Graf B. 11: Odpovědi respondentů na otázku: 18a) Kdo Vás napadnul? (N = 357), září 2025

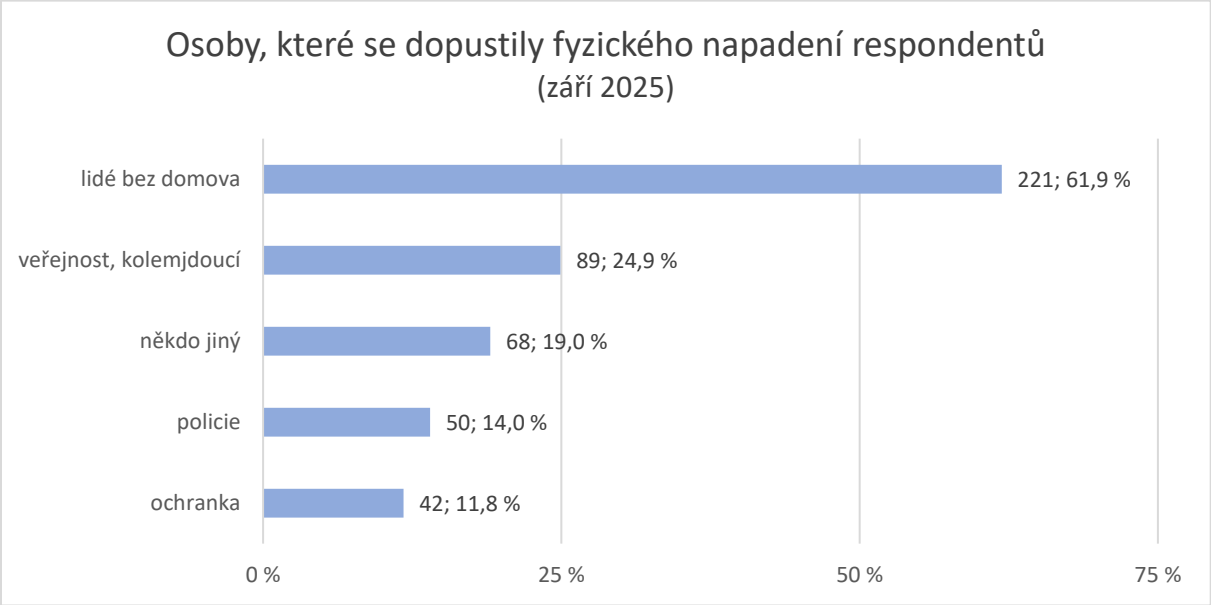

Graf B. 12: Odpovědi respondentů na otázku: 19. Bylo Vám v posledním roce nadáváno nebo vyhrožováno? (N = 1 084), září 2025

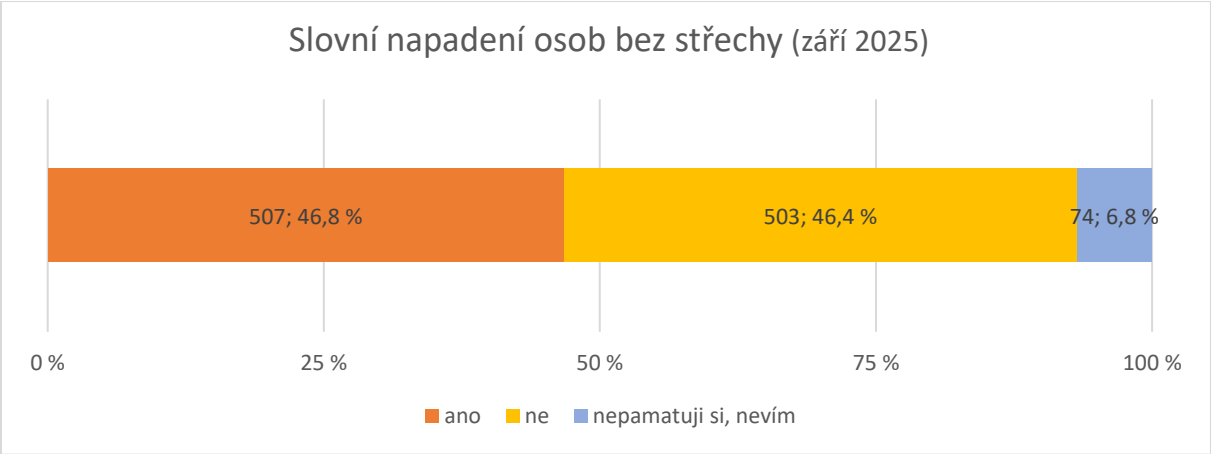

Graf B. 13: Odpovědi respondentů na otázku: 19a) Kým? (N = 507), září 2025

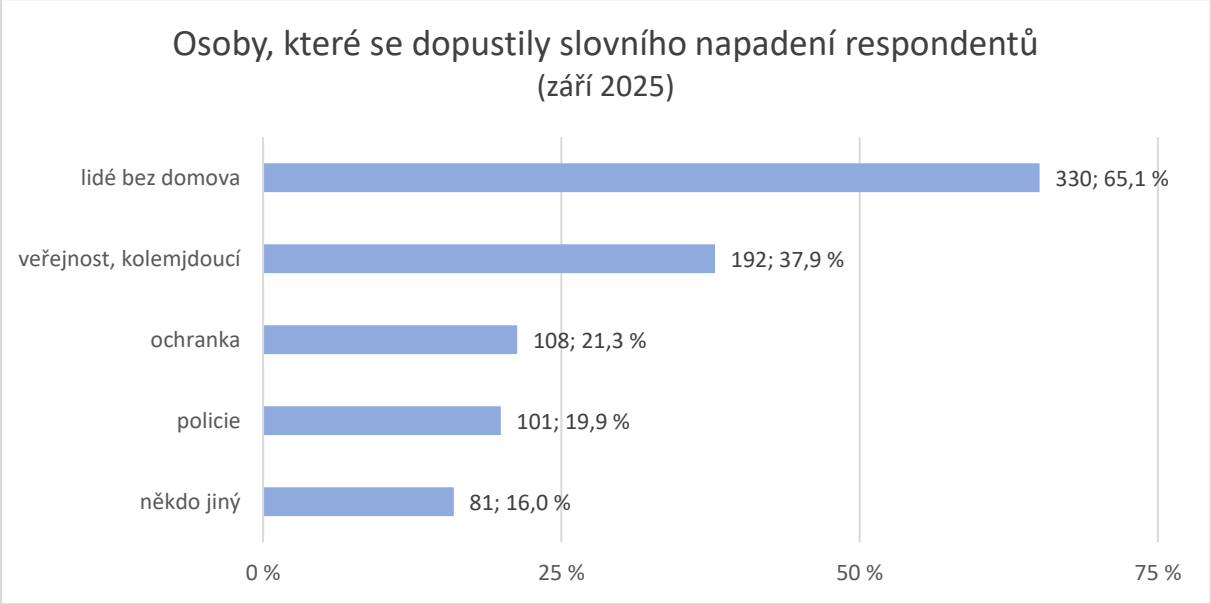

Graf B. 14: Odpovědi respondentů na otázku: 20. Stal(a) jste se v posledních třech měsících obětí protiprávního činu – trestného činu nebo přestupku, bez ohledu na to, zda jste ho nahlásil(a) nebo nikoliv? (N = 1 088), září 2025

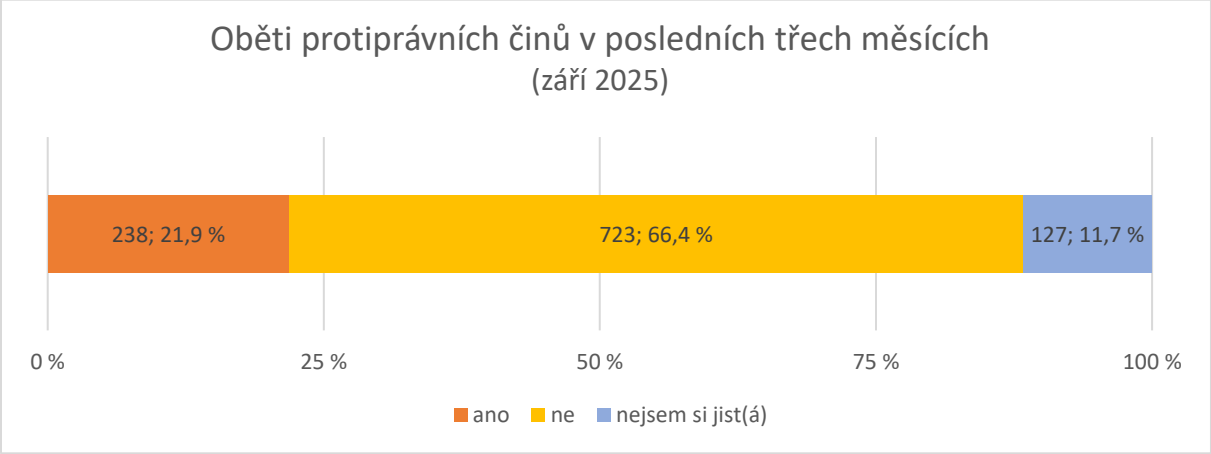

Graf B. 15: Odpovědi respondentů na otázku: 21. Jaký je Váš rodinný stav? (N = 1 072), září 2025

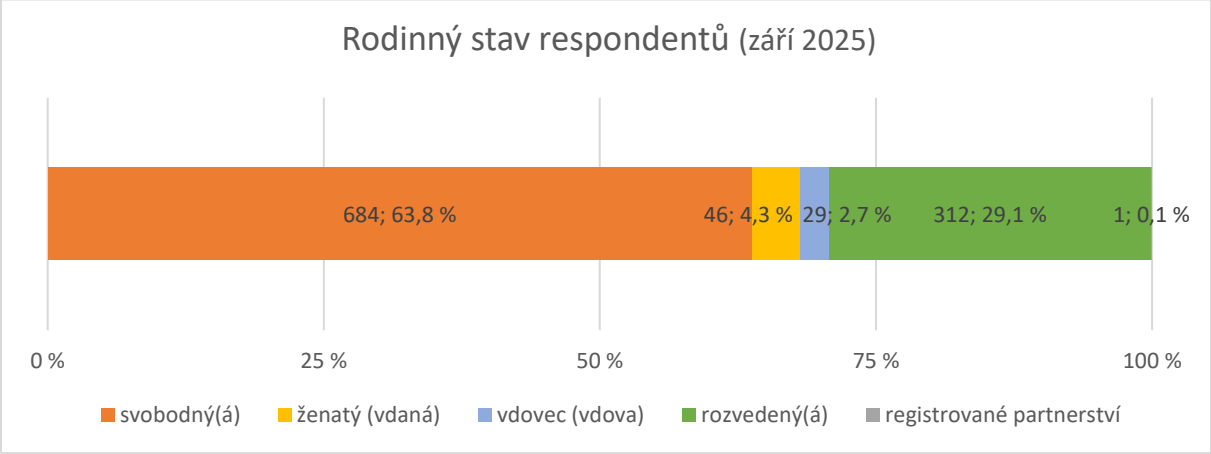

Graf B. 16: Odpovědi respondentů na otázku: 22. Máte v současnosti partnera/partnerku? (N = 1 090), září 2025

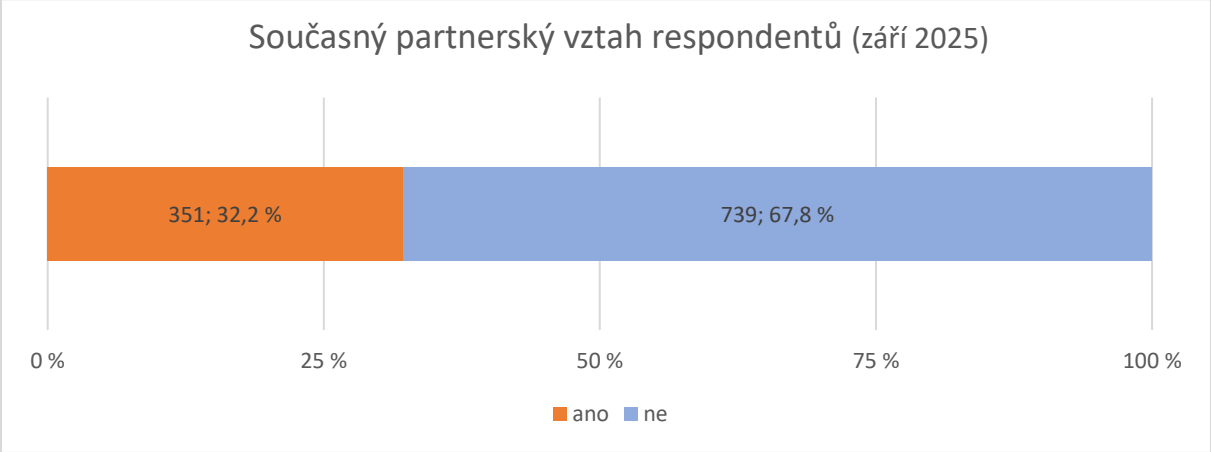

Graf B. 17: Odpovědi respondentů na otázku: 23. Máte nějaké děti, k nimž máte vyživovací povinnost? (N = 1 084), září 2025

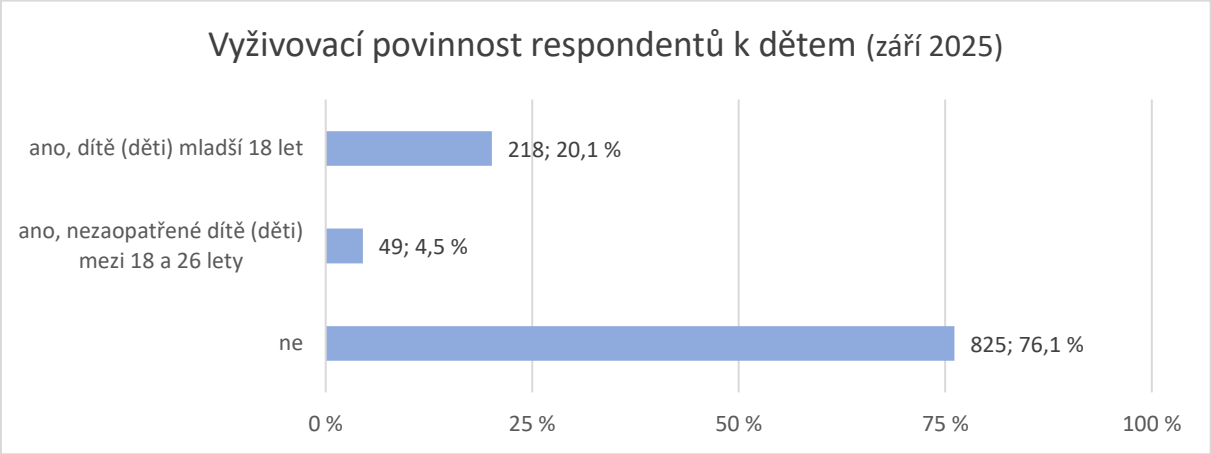

Graf B. 18: Odpovědi respondentů na otázku: 24. Pokud jste v předchozí otázce uvedli, že máte vyživovací povinnost k dětem mladším 18 let, tak jsou: (N = 218), září 2025

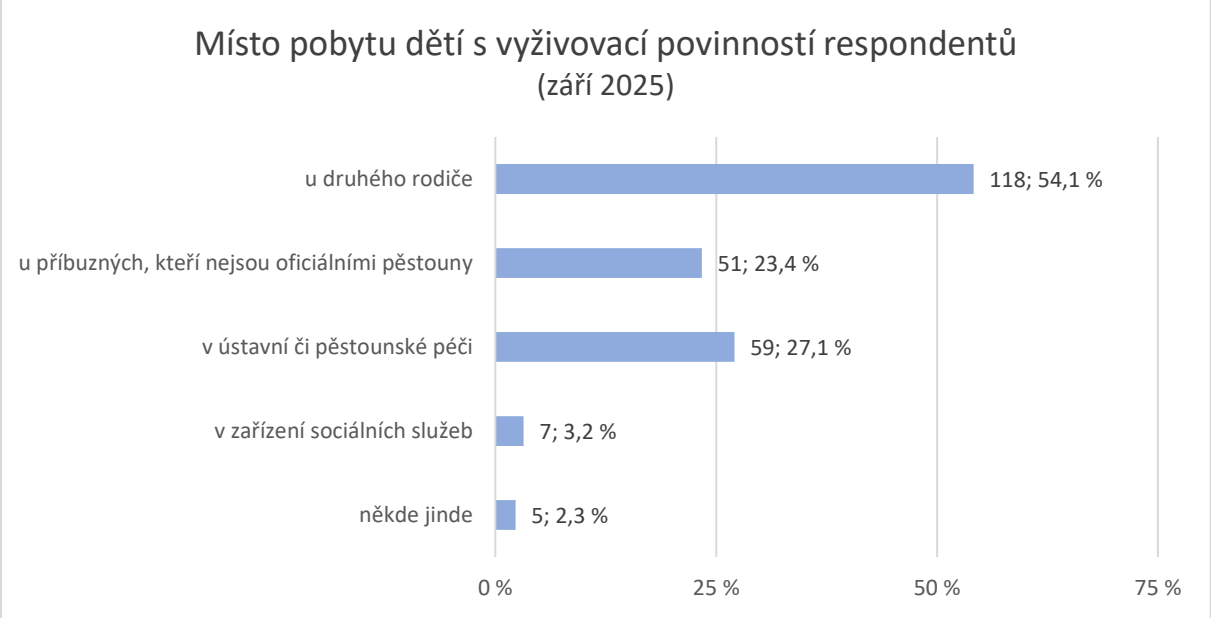

Graf B. 19: Odpovědi respondentů na otázku: 25. Jste se členy své rodiny v častém kontaktu? (N = 1 092), září 2025

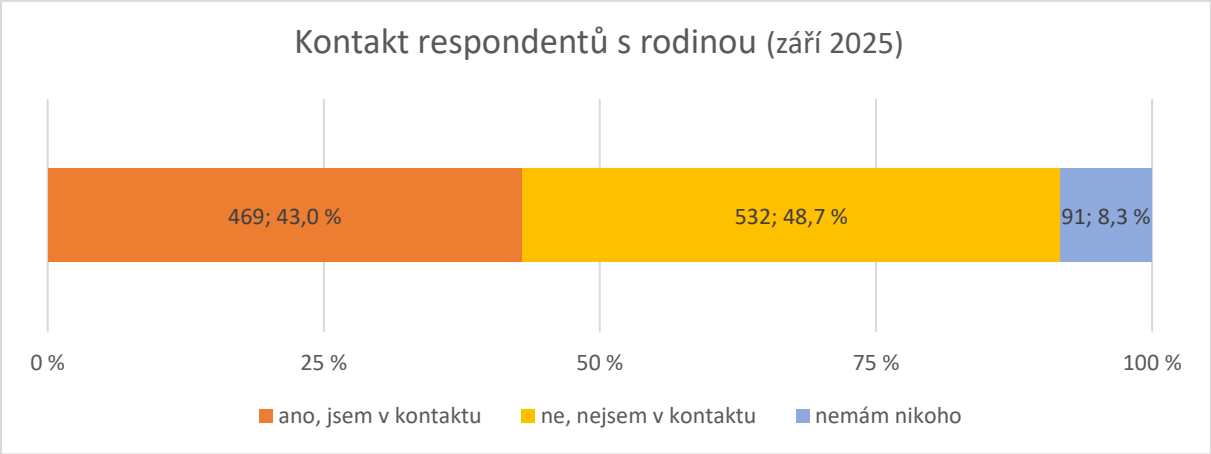

Graf B. 20: Odpovědi respondentů na otázku: 26. Ví Vaše rodina, že jste bez domova? (N = 1 095), září 2025

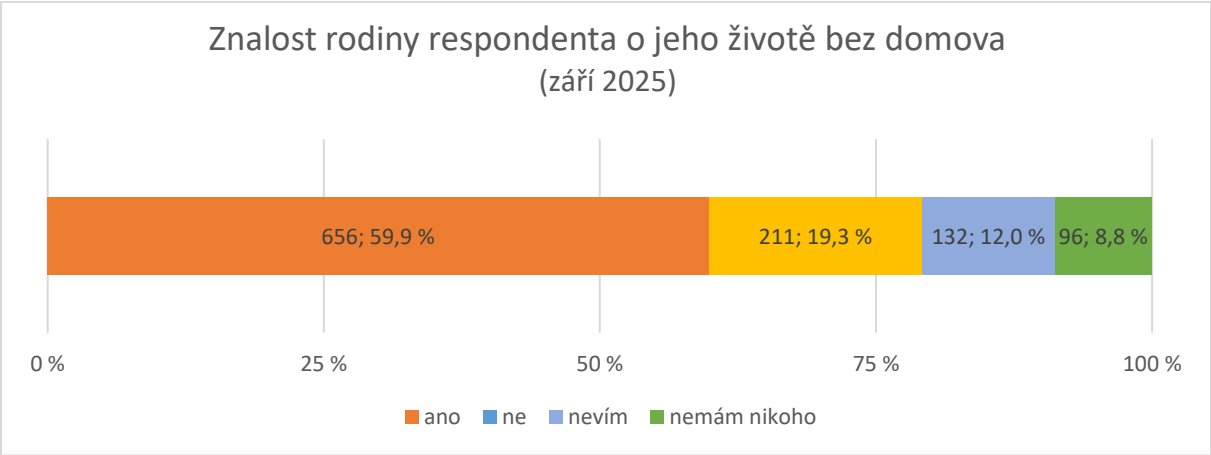

Graf B. 21: Odpovědi respondentů na otázku: 27. Pomáhá Vám pravidelně někdo z rodiny? (N = 1 096), září 2025

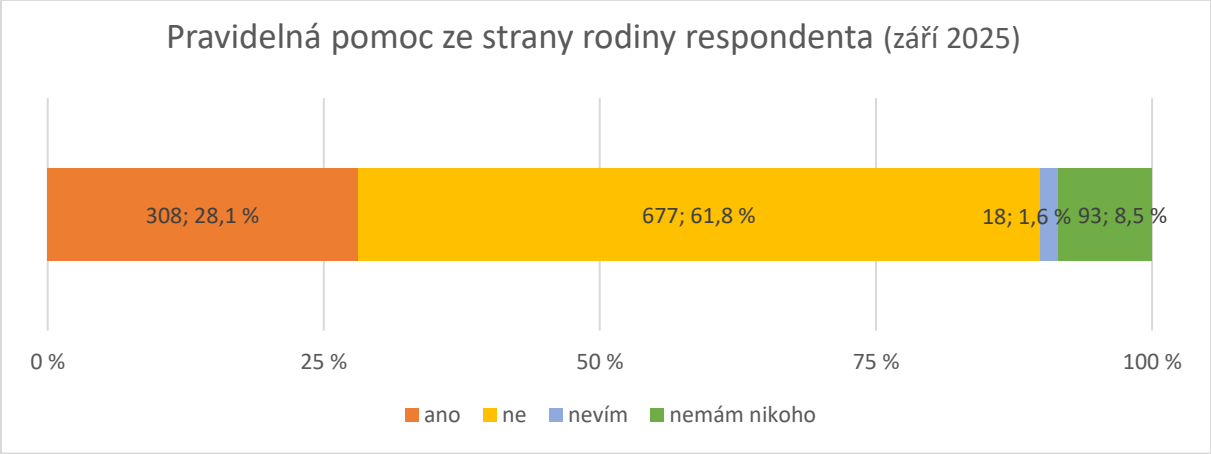

Graf B. 22: Odpovědi respondentů na otázku: 28. Máte ve svém okolí přátele, na které se můžete spolehnout, kteří Vám pomohou, když je třeba? (N = 1 096), září 2025

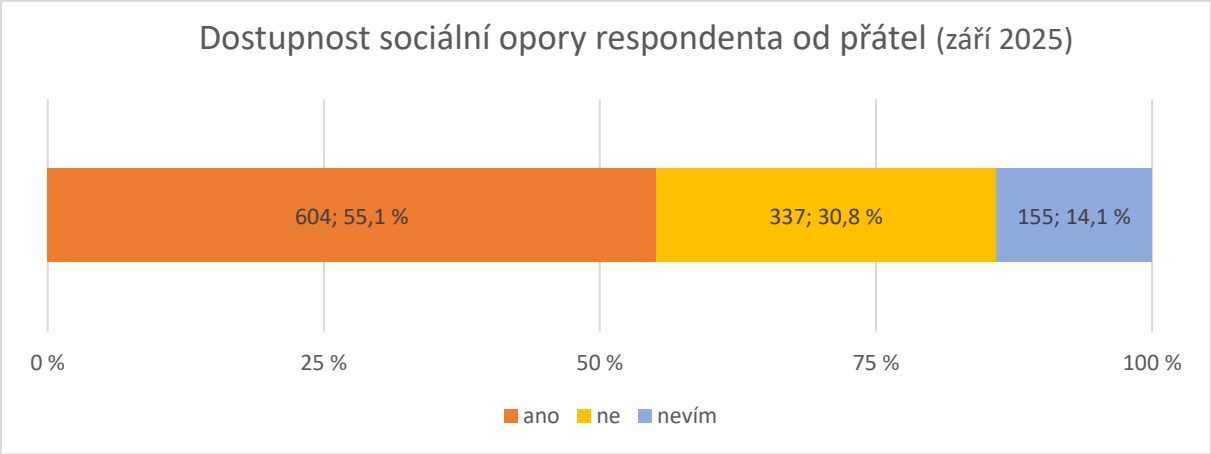

Graf B. 23: Odpovědi respondentů na otázku: 29. Jak dlouhou dobu jste během svého života pracoval(a) na smlouvu nebo na živnostenský list? (N = 1 012), září 2025

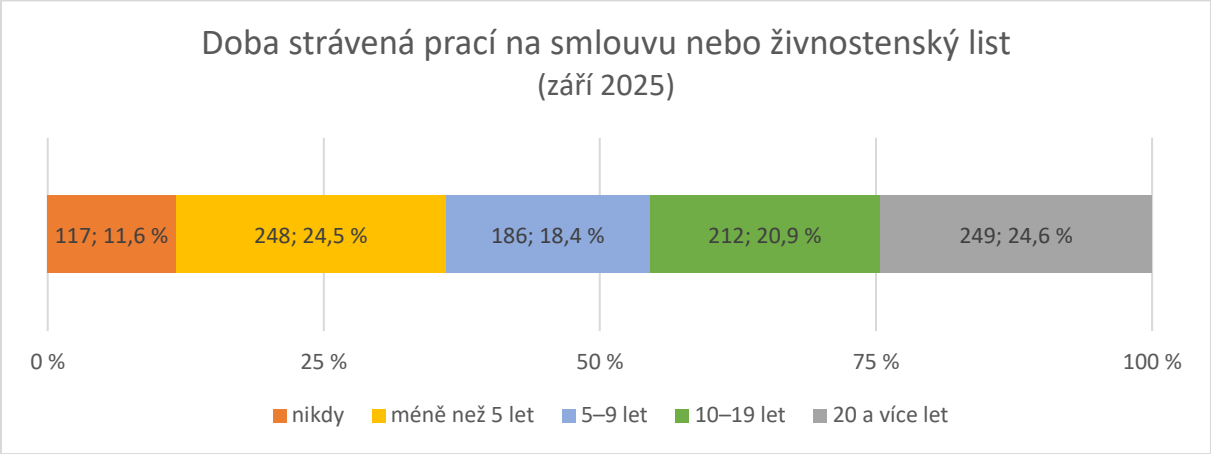

Graf B. 24: Odpovědi respondentů na otázku: 30. Odkud jste v posledním měsíci získal(a) peníze? (N = 1 100), září 2025

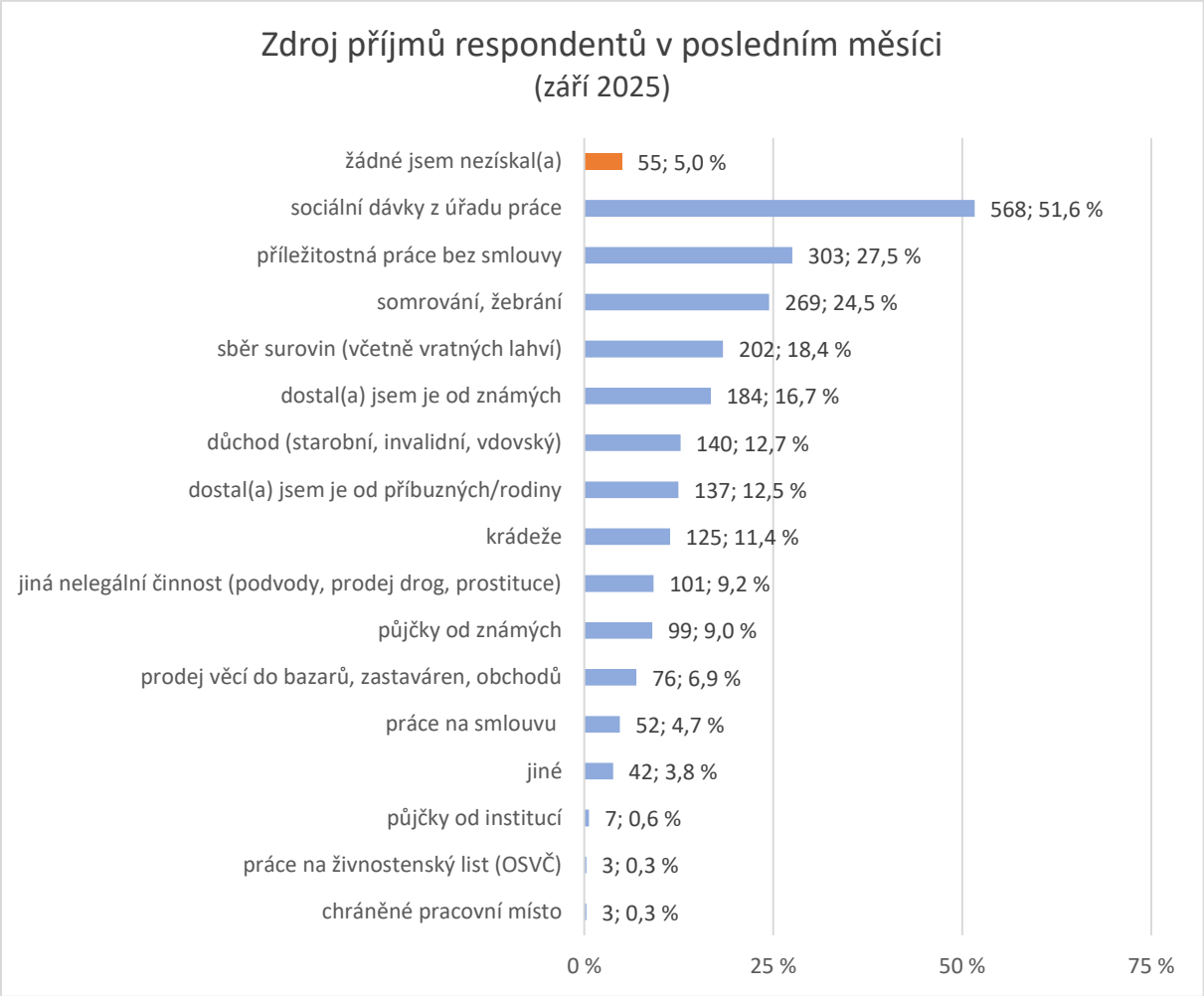

Graf B. 25: Odpovědi respondentů na otázku: 30a) Kolik peněz celkem jste takto v posledním měsíci získal(a)? (N = 973), září 2025

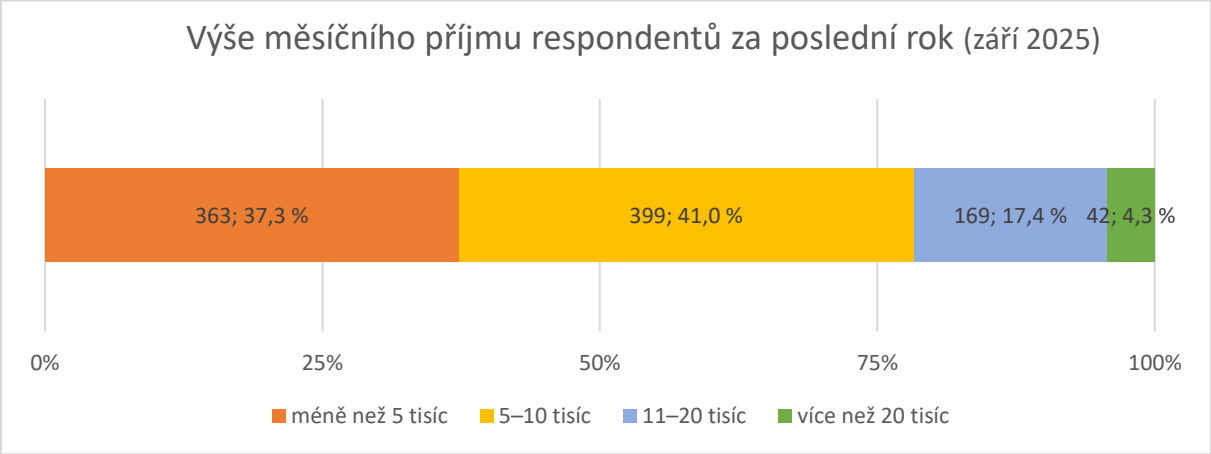

Graf B. 26: Odpovědi respondentů na otázku: 30b) Pracujete ve stejné obci, ve které se zdržujete? (N = 55), září 2025

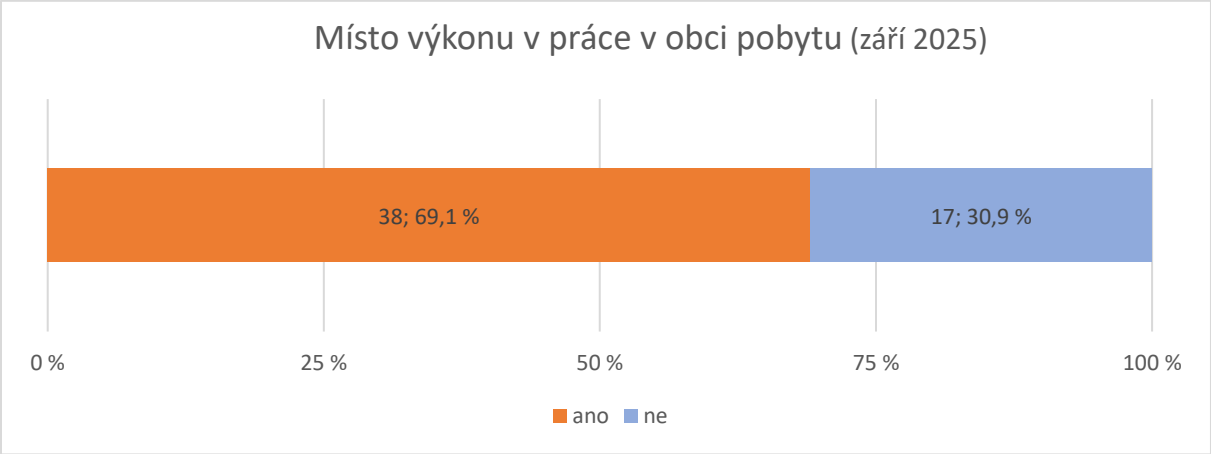

Graf B. 27: Odpovědi respondentů na otázku: 31. Kolik peněž denně utratíte? (N = 979), září 2025

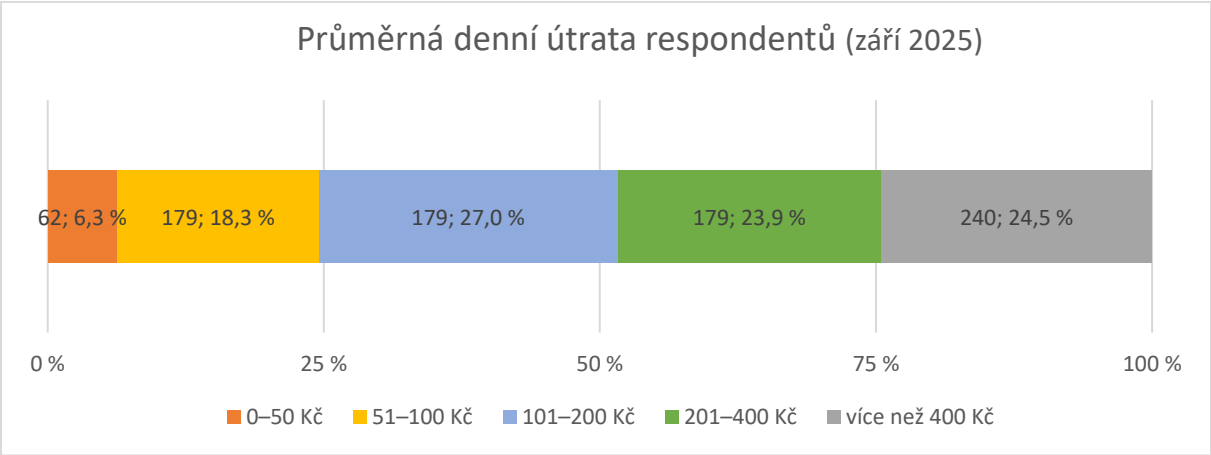

Graf B. 28: Odpovědi respondentů na otázku: 32. Máte dluhy? (N = 1 095), září 2025

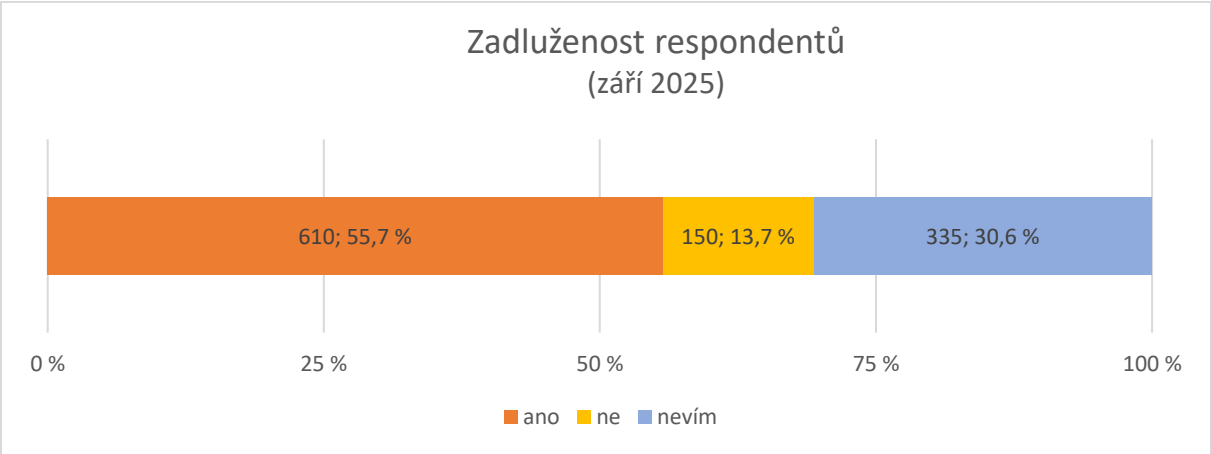

Graf B. 29: Odpovědi respondentů na otázku: 32a) Pokud máte dluhy, uveďte, kolik přibližně dlužíte: (N = 486), září 2025

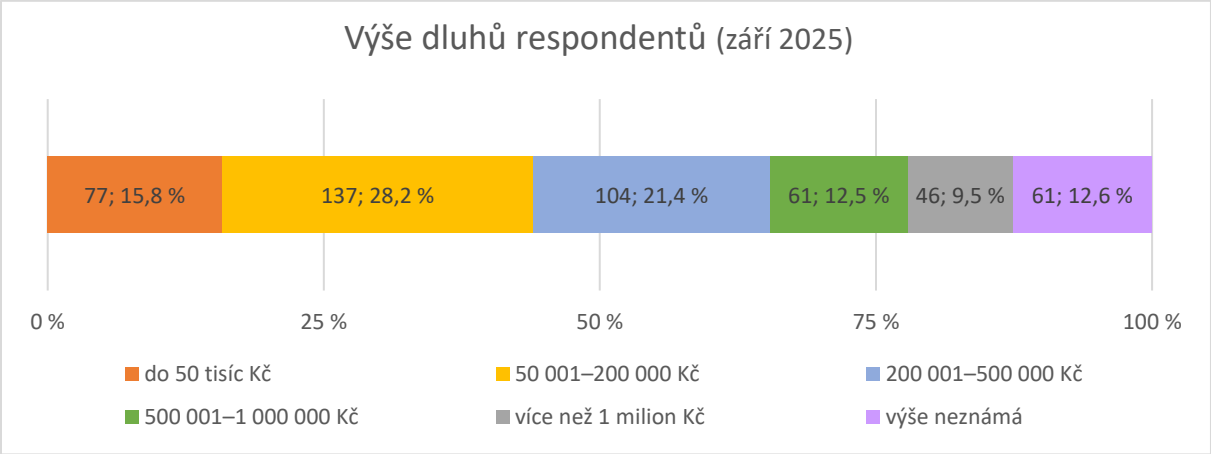

Graf B. 30: Odpovědi respondentů na otázku: 33. Pokud máte dluhy, za co dlužíte? (N = 609), září 2025

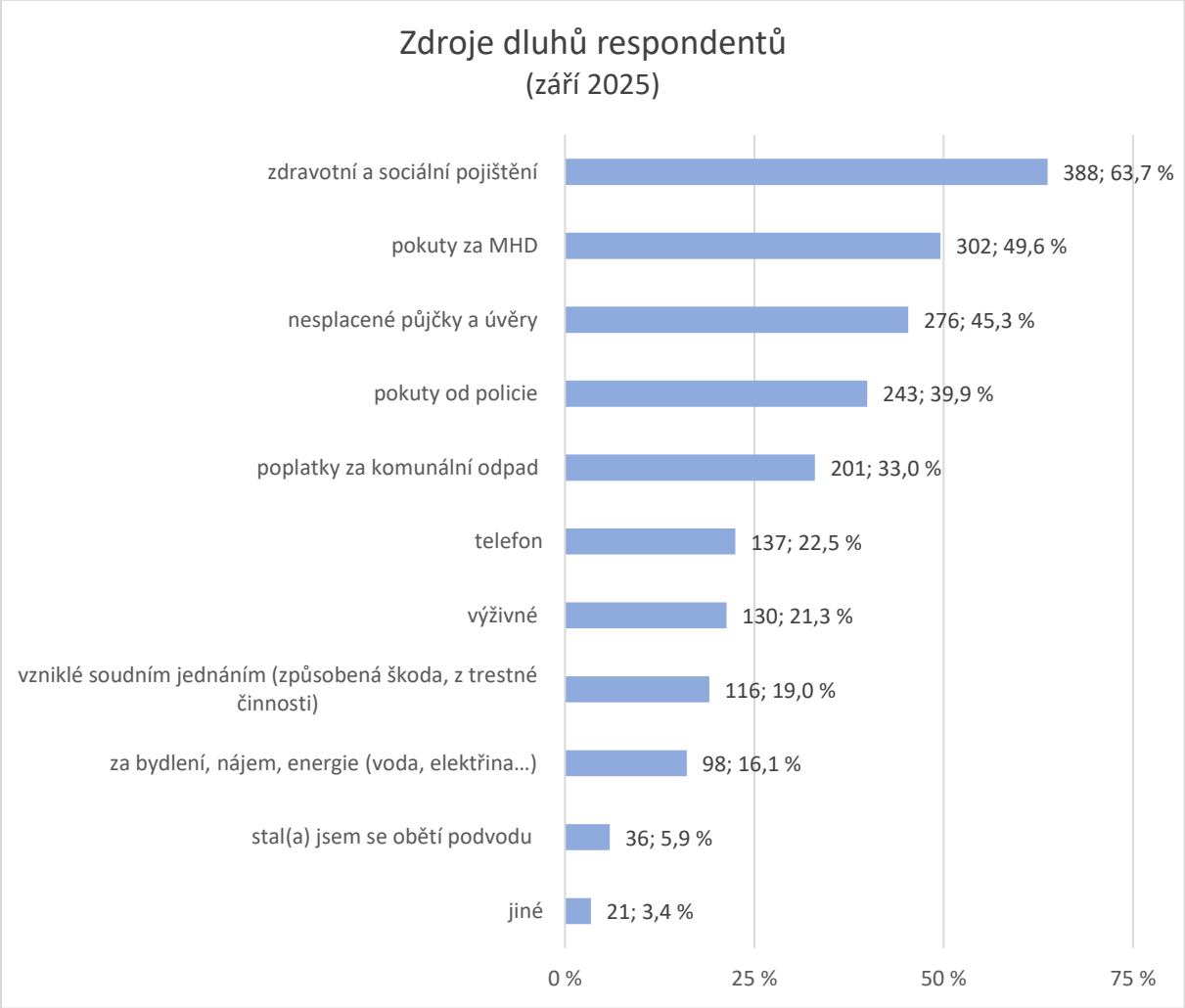

Graf B. 31: Odpovědi respondentů na otázku: 34. Máte nějaký fyzický (tělesný) zdravotní problém? (N = 1 091)

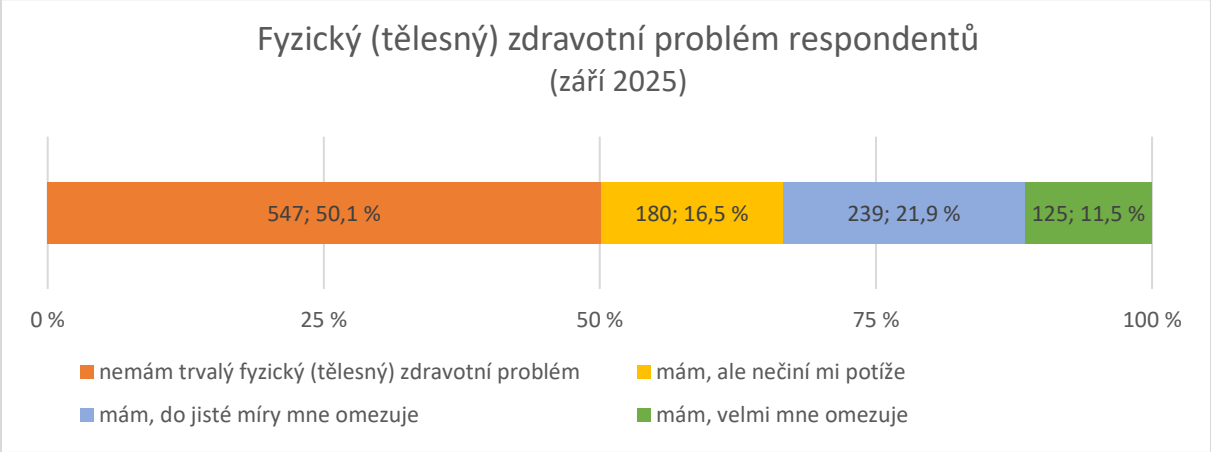

Graf B. 32: Odpovědi respondentů na otázku: 35. Jak hodnotíte svůj fyzický (tělesný) zdravotní stav v posledním roce? (N = 1 091), září 2025

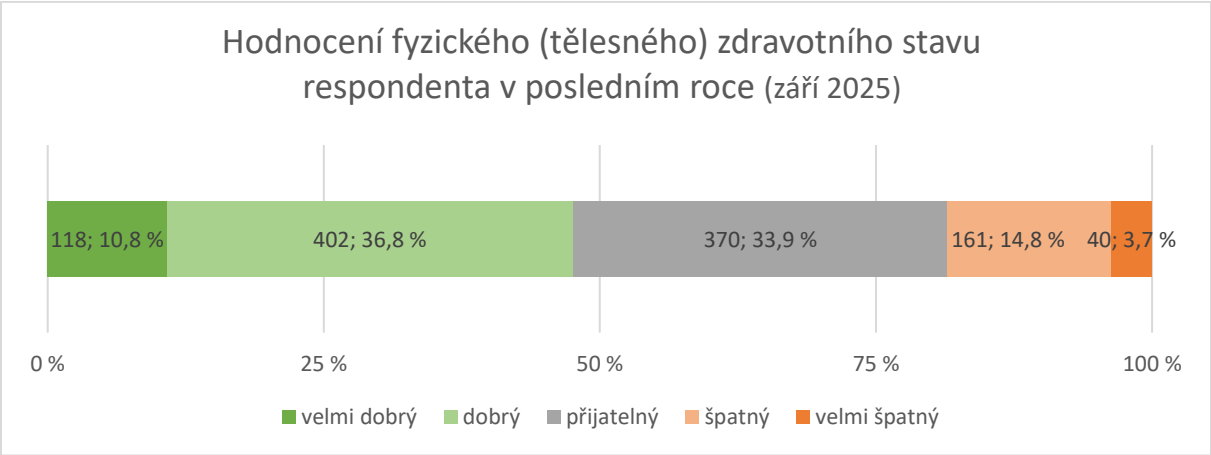

Graf B. 33: Odpovědi respondentů na otázku: 36. S jakými zdravotními problémy jste se v posledním roce potýkal(a)? (N = 1 072), září 2025

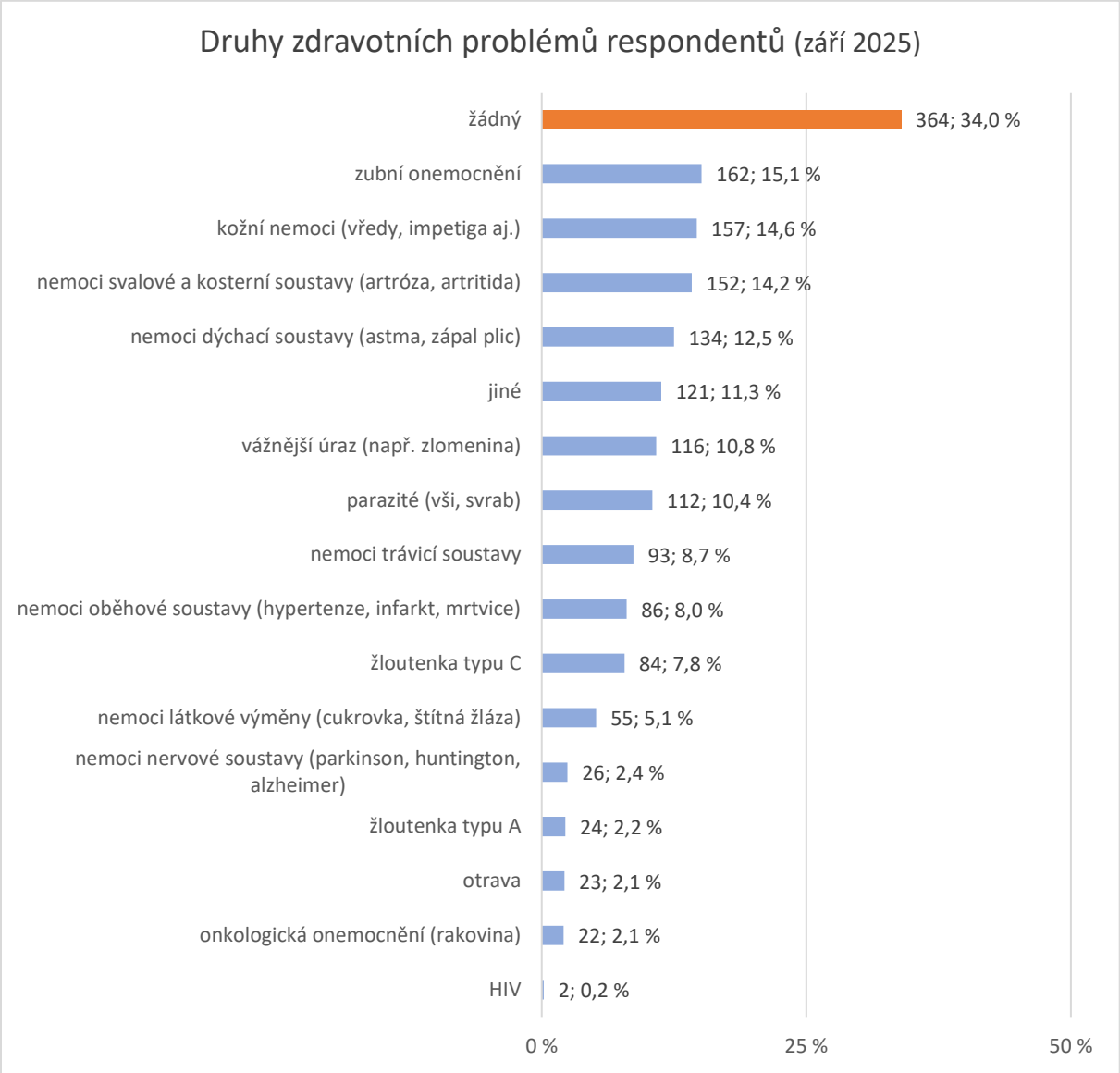

Graf B. 34: Odpovědi respondentů na otázku: 37. Potřeboval(a) jste v uplynulých 12 měsících profesionální zdravotní péči? Například lékařské ošetření či konzultaci zdravotního problému, odvoz záchrannou službou, hospitalizaci v nemocnici atd. (N = 1 094), září 2025

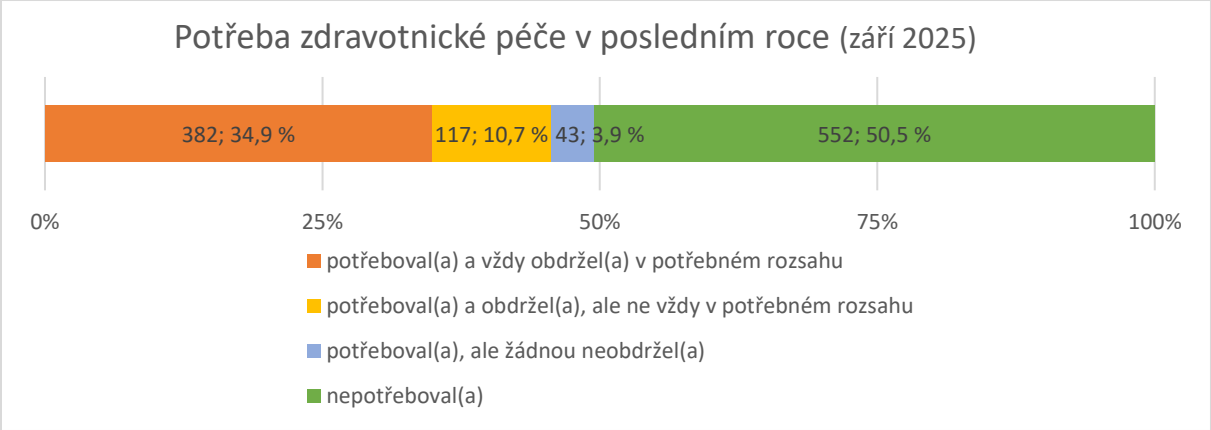

Graf B. 35: Odpovědi respondentů na otázku: 38. Pokud jste nějakou zdravotní péči v uplynulých 12 měsících potřeboval(a), o jaký typ péče se jednalo? (N = 540), září 2025

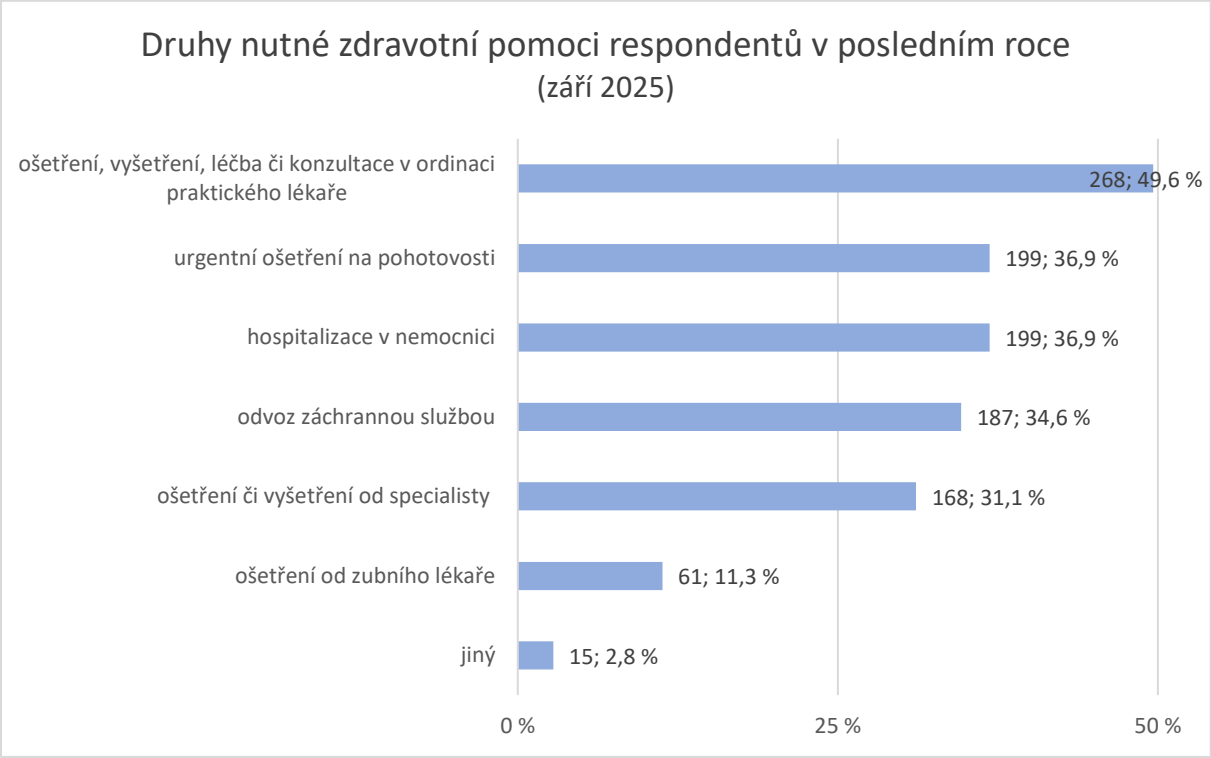

Graf B. 36: Odpovědi respondentů na otázku: 39. Pokud jste v posledních 12 měsících zdravotní péči potřeboval(a), ale neobdržel(a) ji vůbec anebo pouze v nedostatečném rozsahu, z jakého to bylo důvodu? (N = 152), září 2025

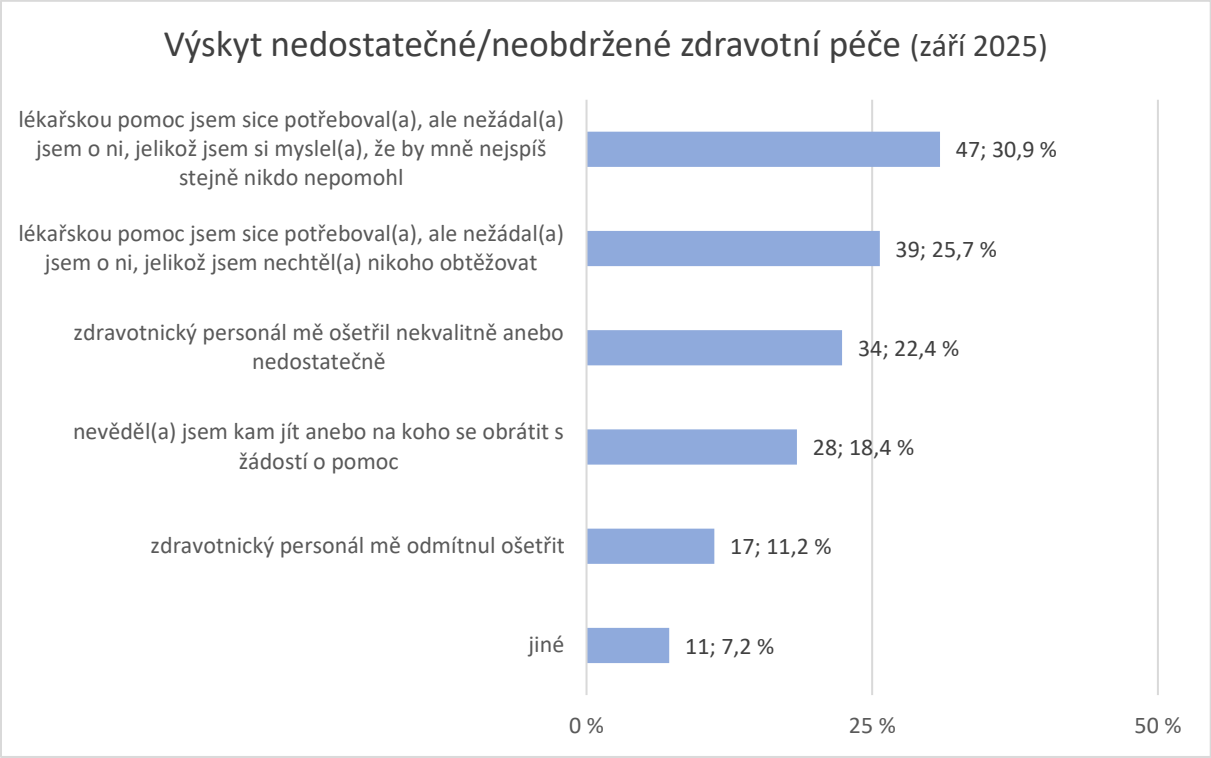

Graf B. 37: Odpovědi respondentů na otázku: 40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci? (N = 1 082), září 2025

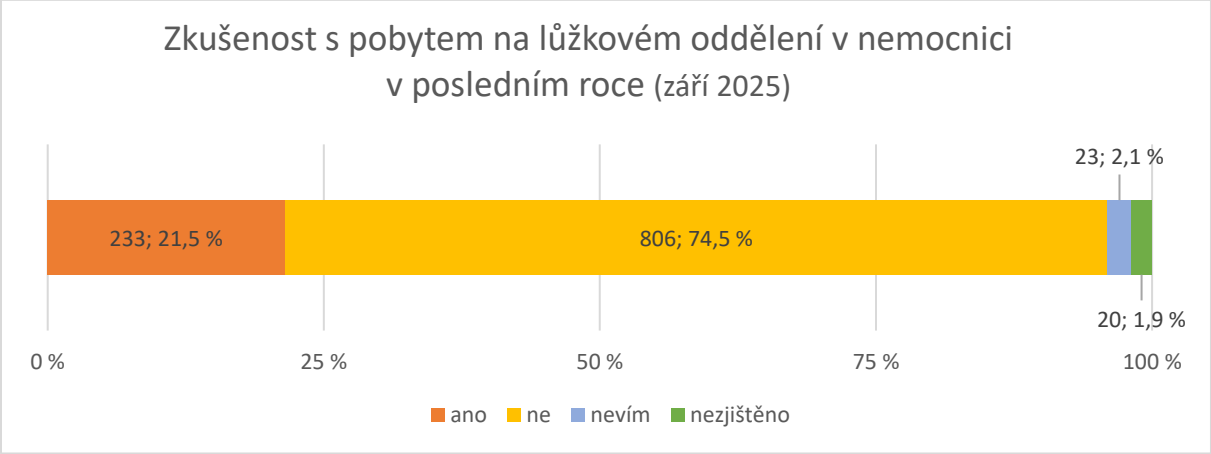

Graf B. 38: Odpovědi respondentů na otázku: 41. Jak hodnotíte své duševní zdraví v posledním roce? (N = 1 079), září 2025

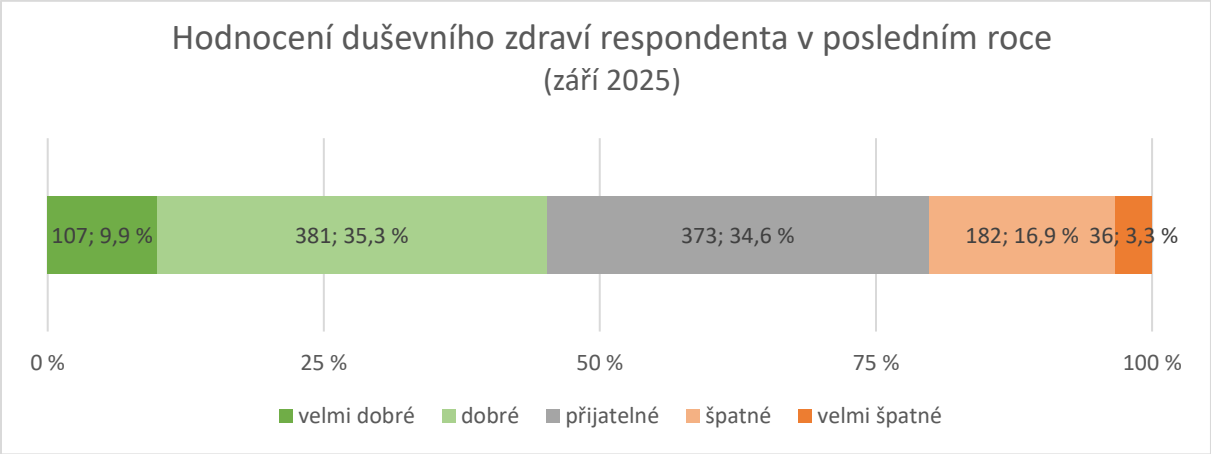

Graf B. 39: Odpovědi respondentů na otázku: 42. Navštívil(a) jste někdy kvůli svému duševnímu zdraví psychologa nebo psychiatra? (N = 1 086), září 2025

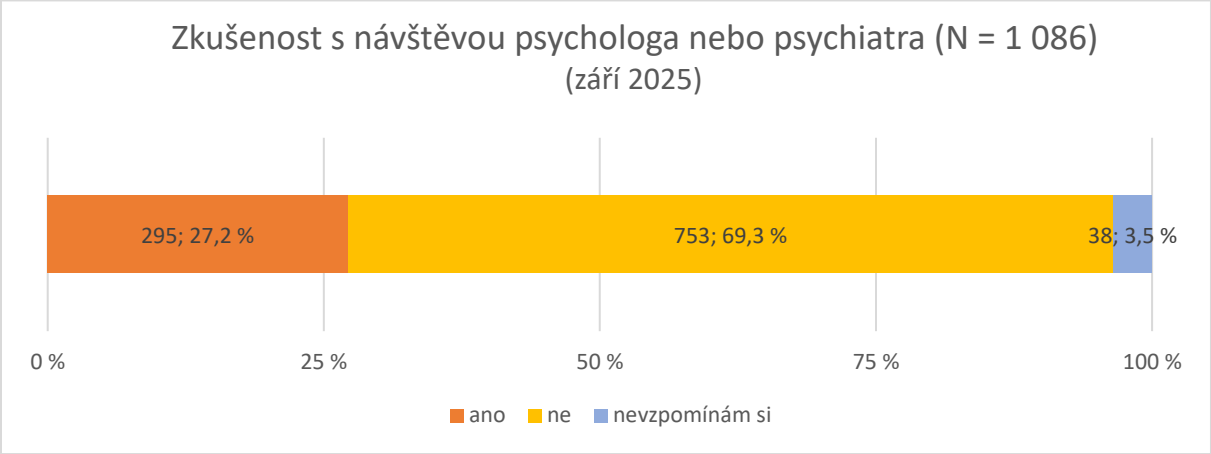

Graf B. 40: Odpovědi respondentů na otázku: 43. Léčil(a) jste se někdy s nějakou psychiatrickou diagnózou nebo závislostí? (N = 1 085), září 2025)

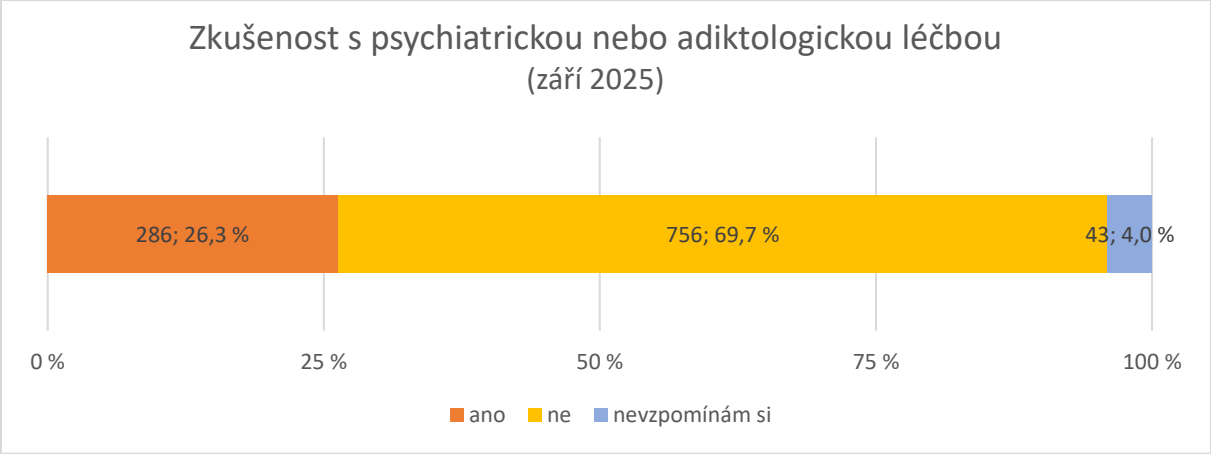

Graf B. 41: Odpovědi respondentů na otázku: 44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(a) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc? (N = 1 083), září 2025

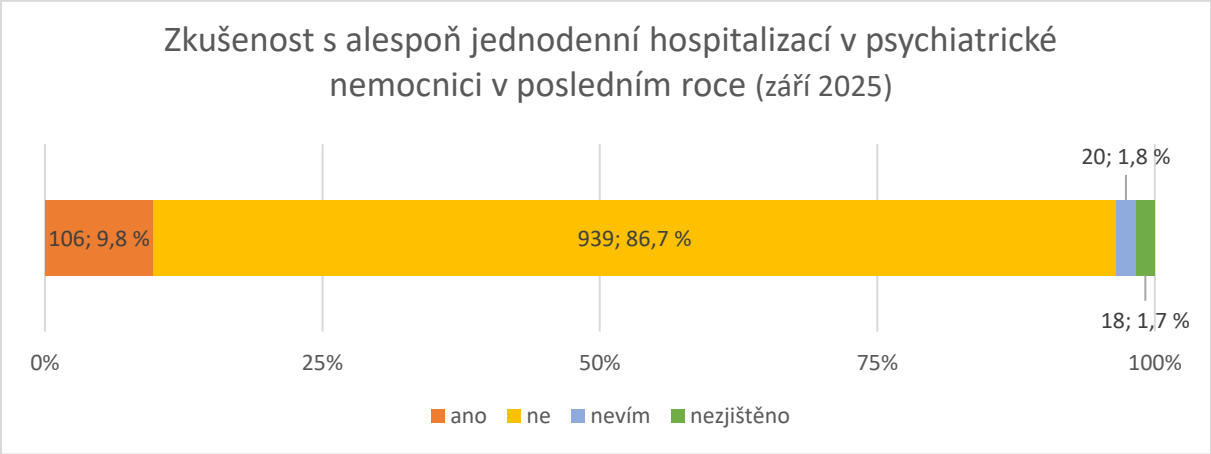

Graf B. 42: Odpovědi respondentů na otázku: 45. Jak často pijete alkohol? (N = 1 090), září 2025

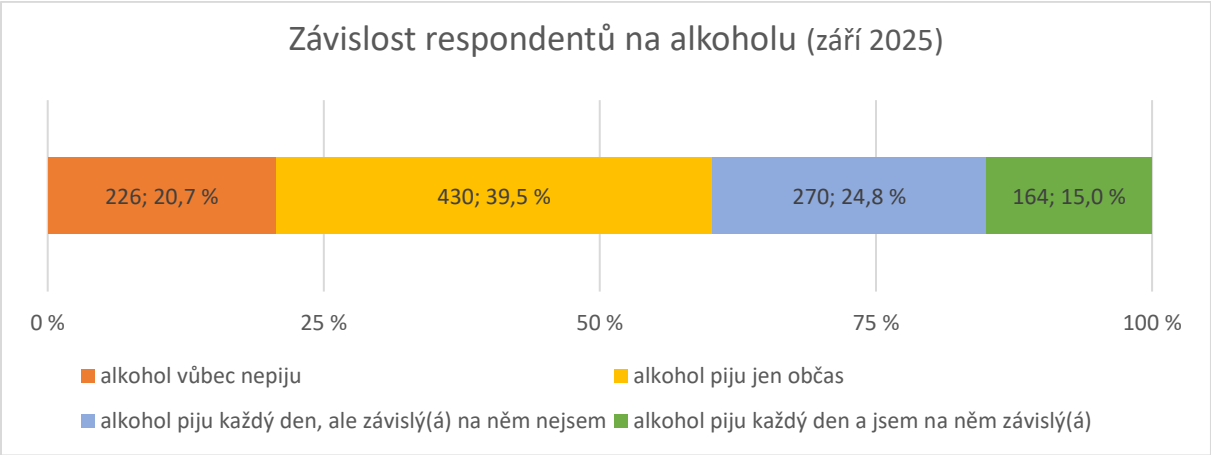

Graf B. 43: Odpovědi respondentů na otázku: 46. Užíváte pravidelně (alespoň jednou týdně) nějaké drogy? (N = 1 080), září 2025

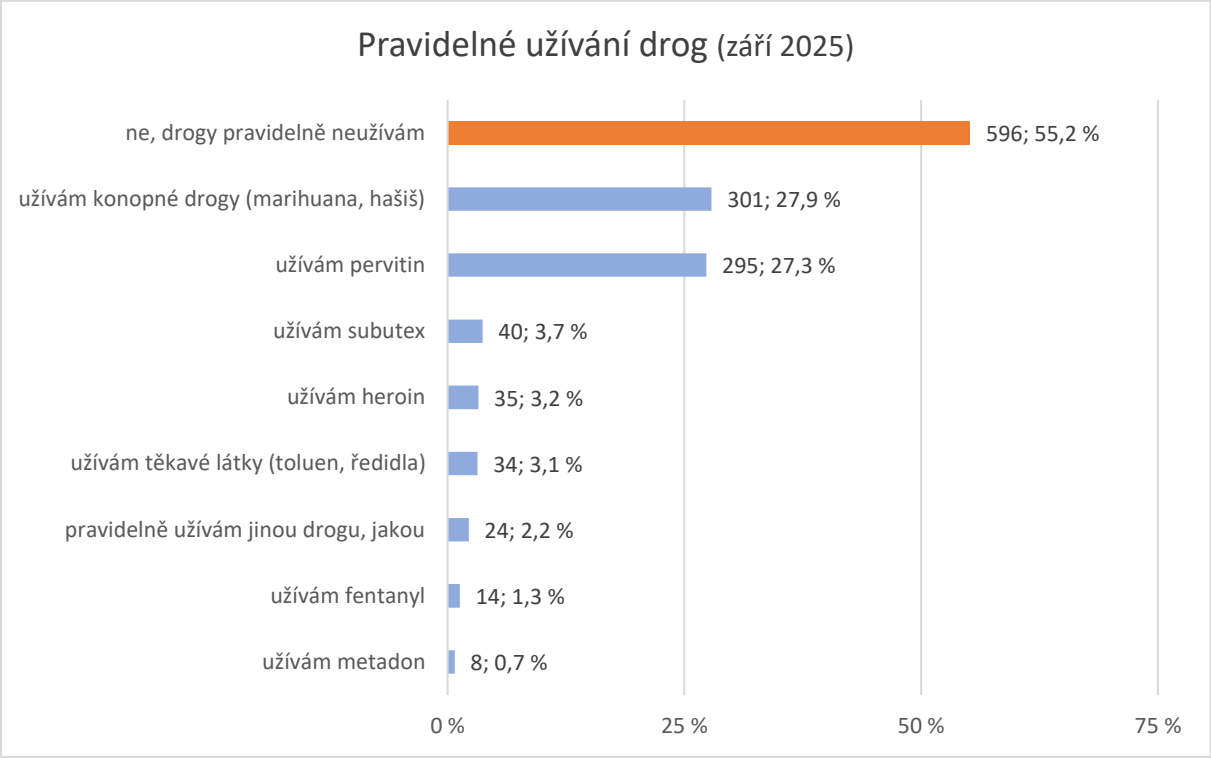

Graf B. 44: Odpovědi respondentů na otázku: 47. Když jste v úzkých, v krizi, na koho se obrátíte o pomoc? (N = 1 011), září 2025

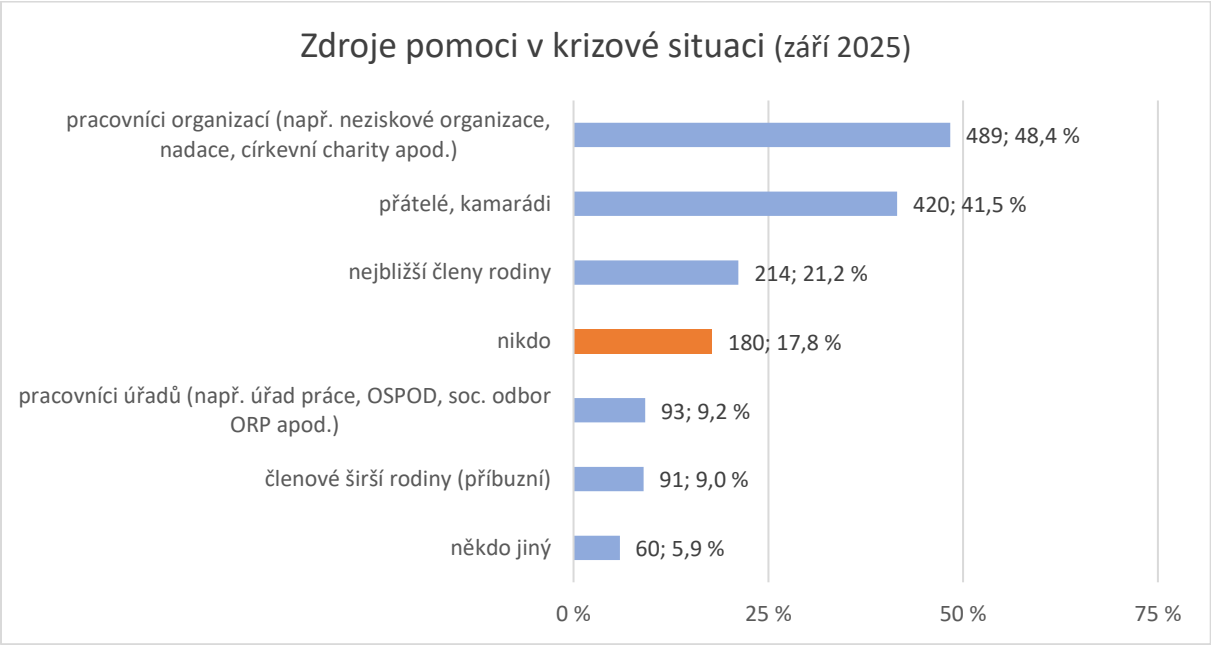

Graf B. 45: Odpovědi respondentů na otázku: 48. Potřeboval(a) jste v posledním půlroce od úřadů či neziskových organizací pomoc v níže uvedených oblastech? (N = 1 034), září 2025

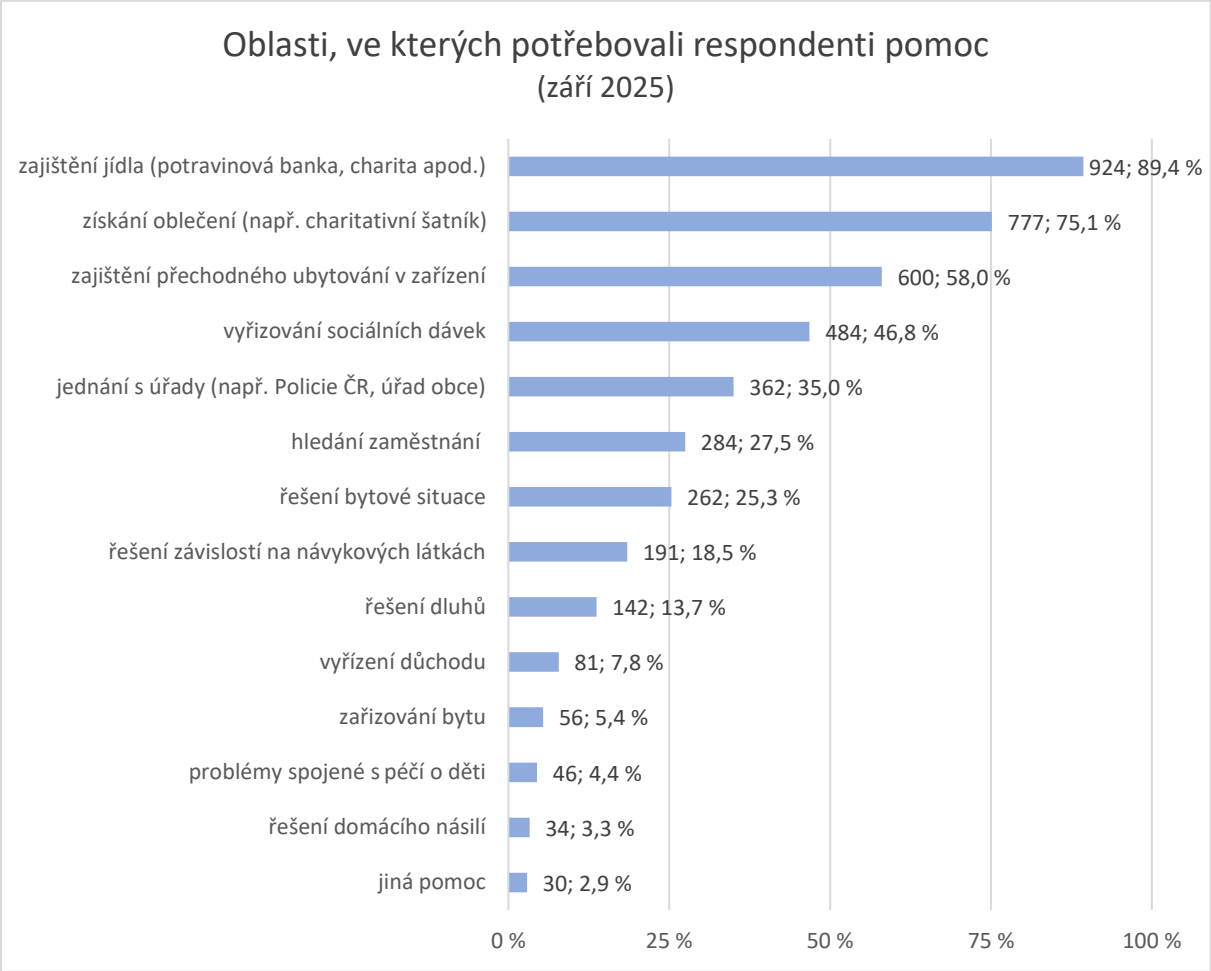

Graf B. 46: Odpovědi respondentů na otázku: 48. A obdržel(a) jste ji? září 2025

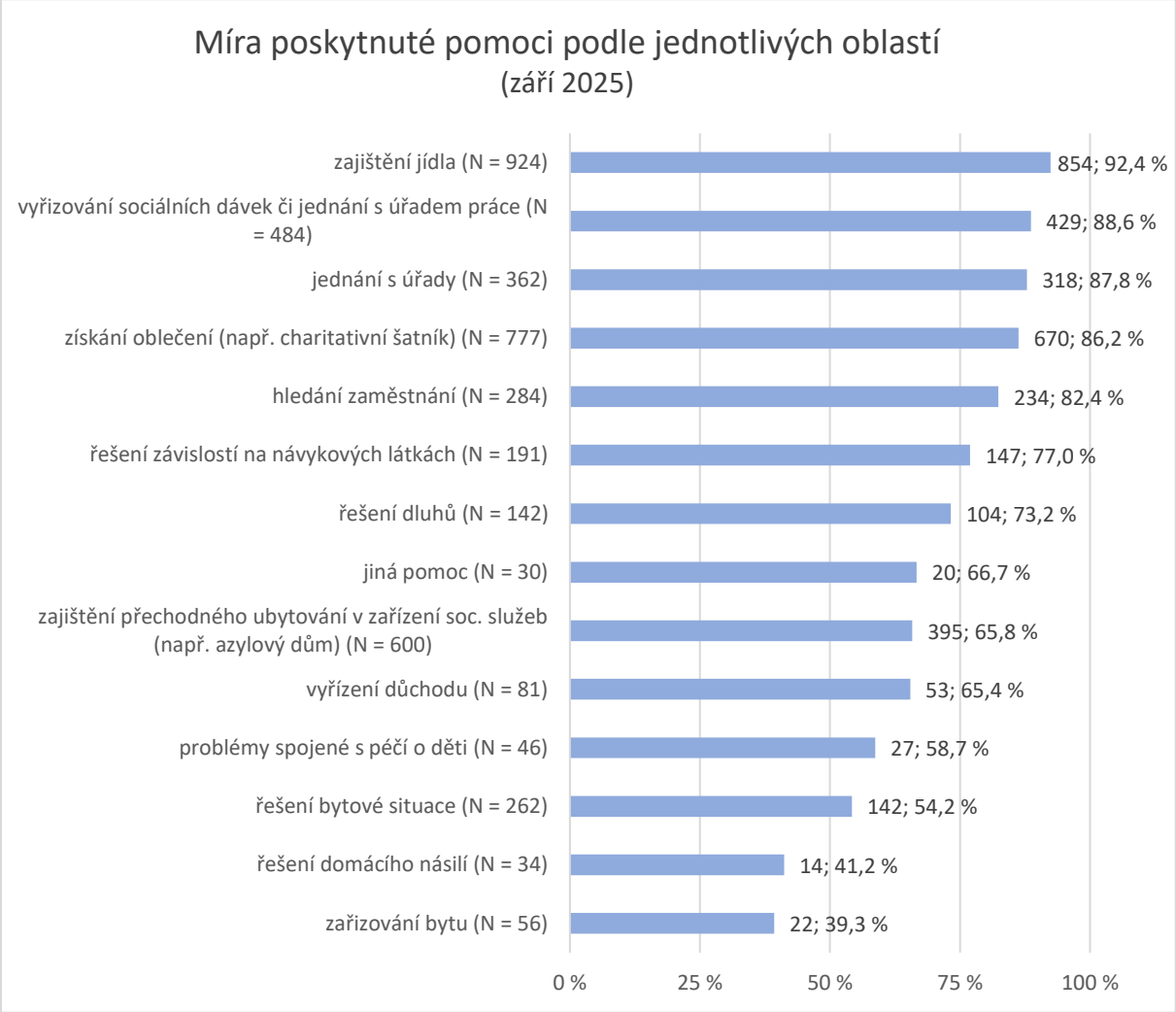

Graf B. 47: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce? (N = 1 059), září 2025

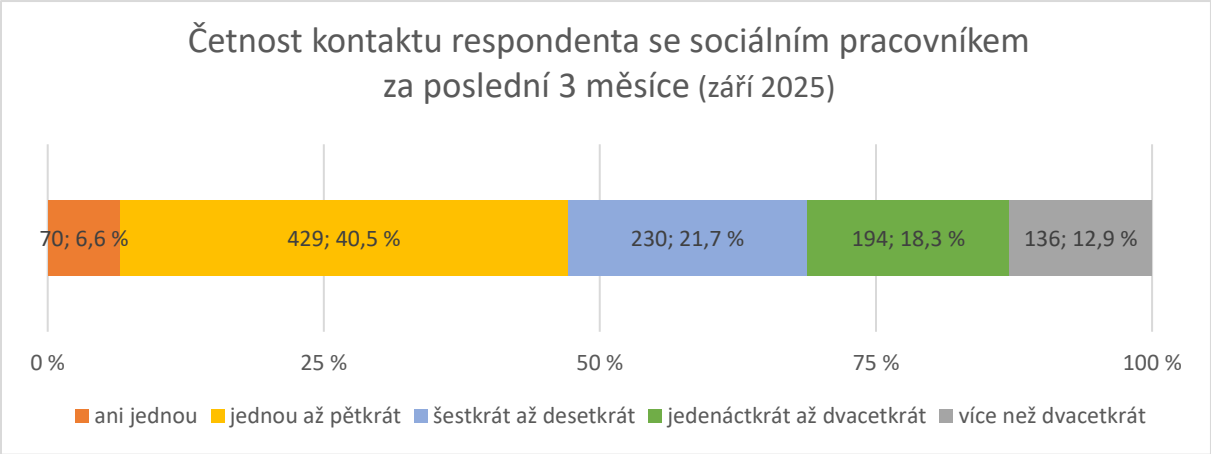

Graf B. 48: Odpovědi respondentů na otázku: 50. Pokud vyhledáváte přespání v noclehárně, stává se, že Vás pro naplněnost odmítnou? (N = 1 074), září 2025

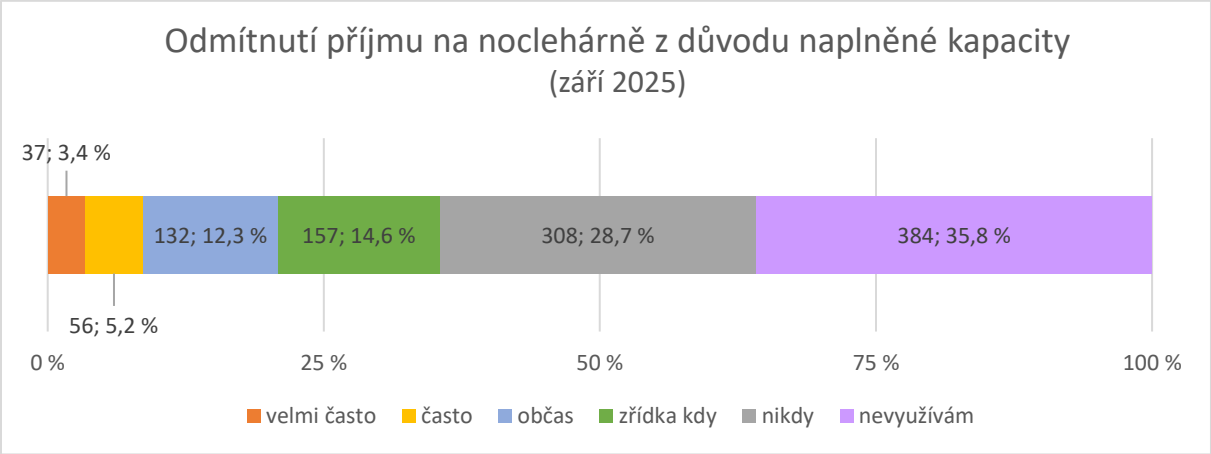

Příloha B3: Výsledky dotazníkového šetření s osobami bez střechy, třídění druhého stupně

Graf B. 49: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle pohlaví respondentů (N = 857; 232), září 2025

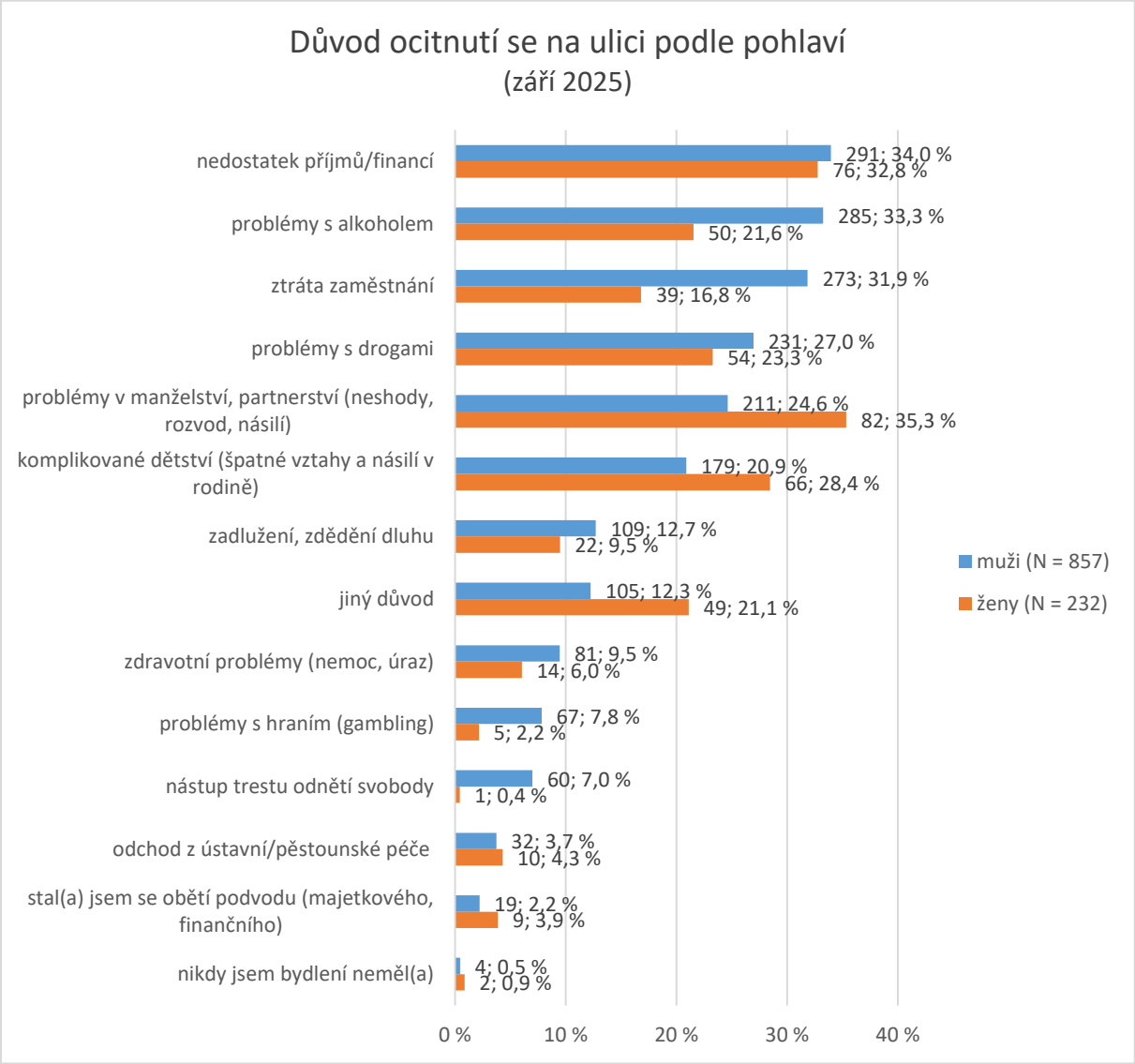

Graf B. 50: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle věkových kategorií (N = 103; 287; 313; 289; 97), září 2025

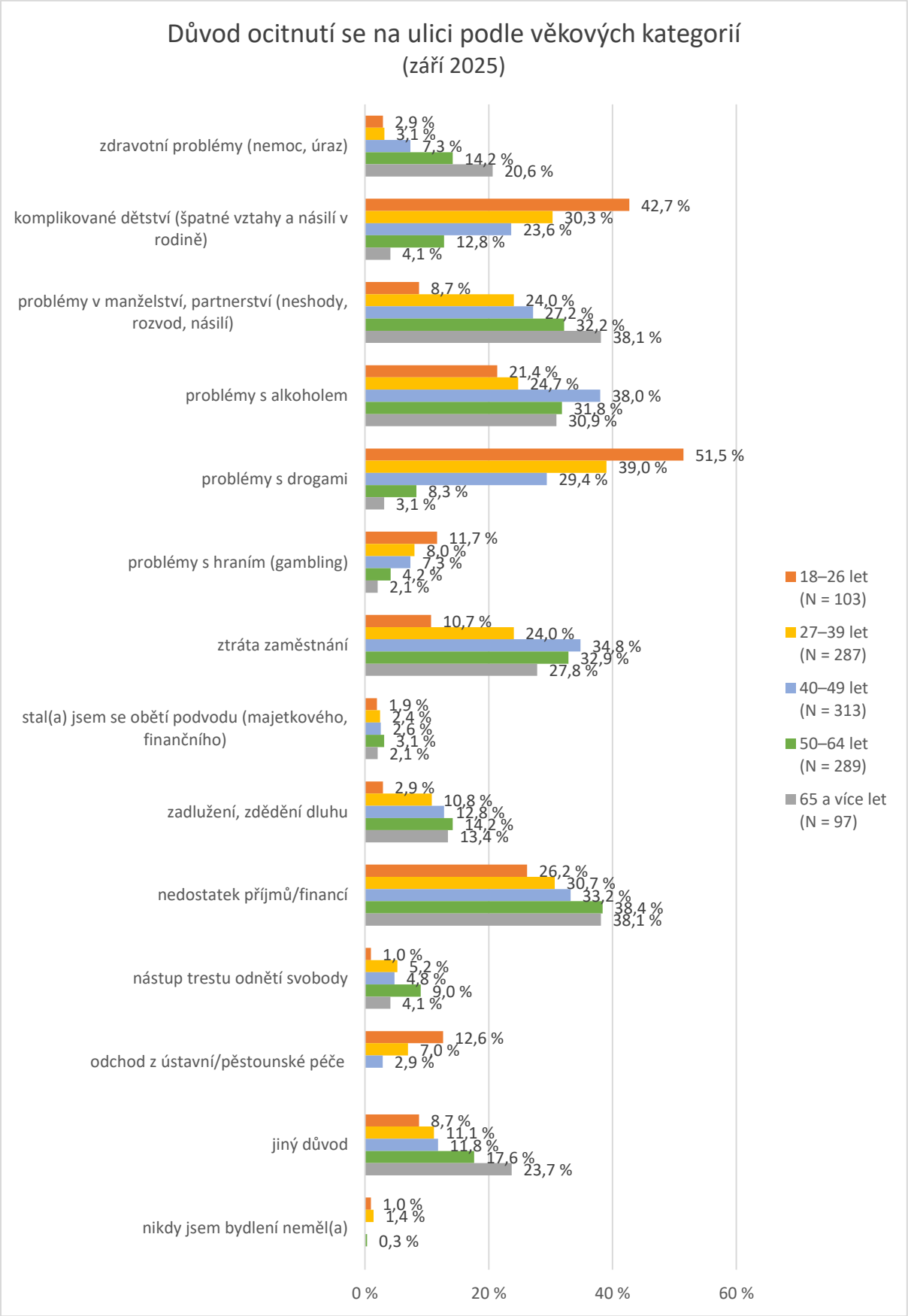

Graf B. 51: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (hl. m. Praha, Jihočeský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovarský kraj, Kraj Vysočina) (N = 258; 54; 93; 51; 24), září 2025

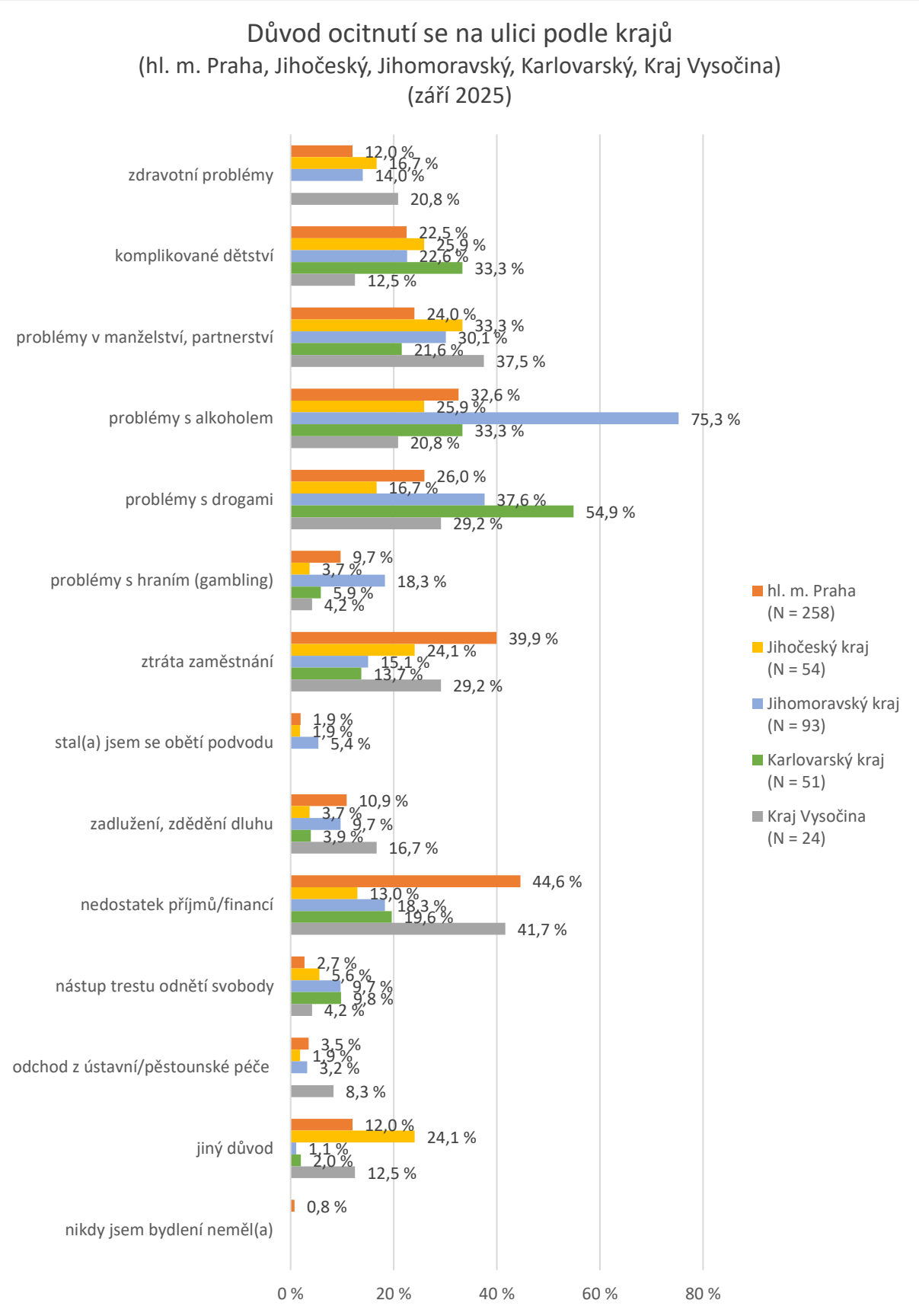

Graf B. 52: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (Královéhradecký kraj, Liberecký kraj, Moravskoslezský kraj, Olomoucký kraj, Pardubický kraj) (N = 39; 58; 121; 54; 41), září 2025

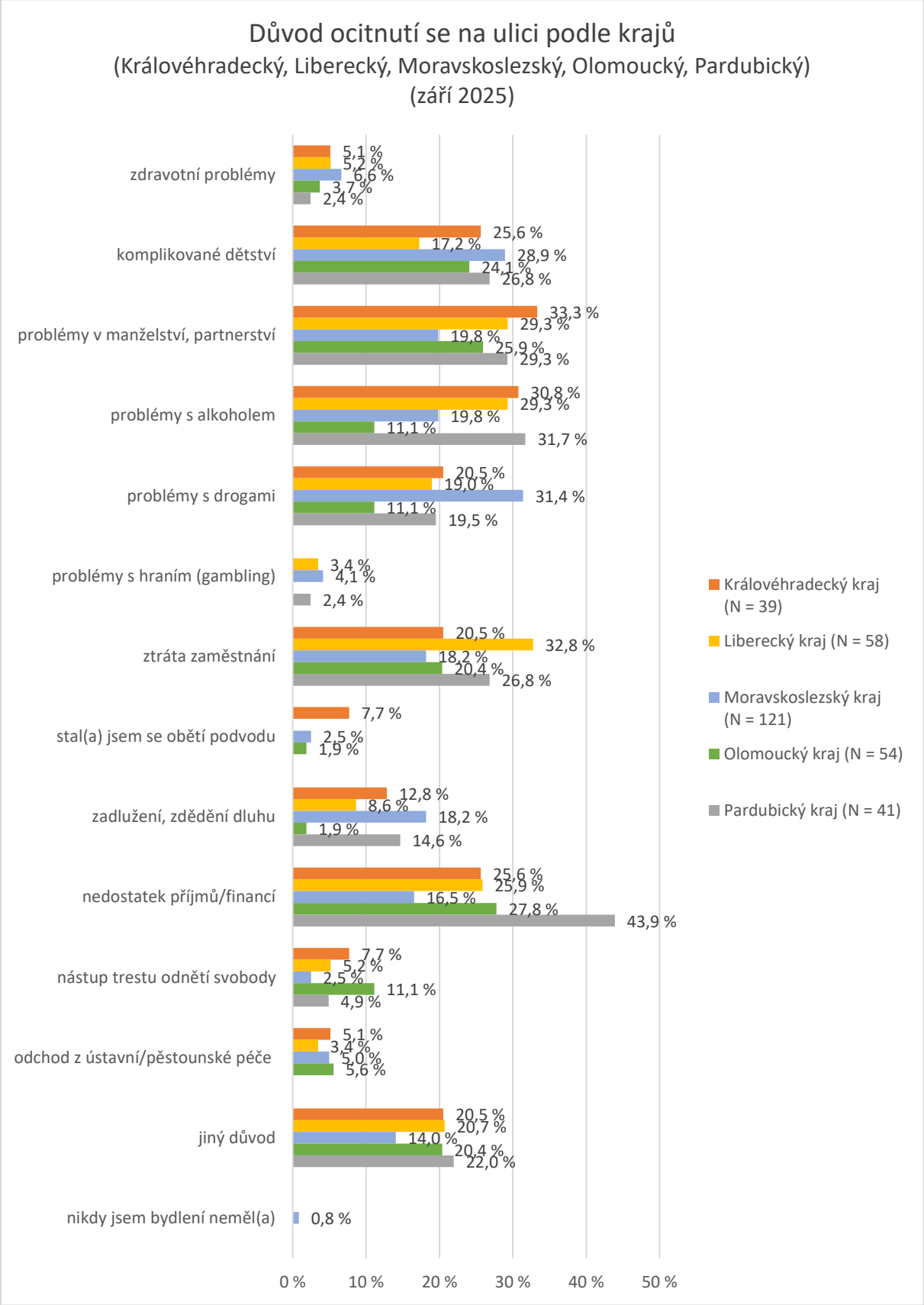

Graf B. 53: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle kraje pobytu respondenta (Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Ústecký kraj, Zlínský kraj) (N = 54; 96; 101; 49), září 2025

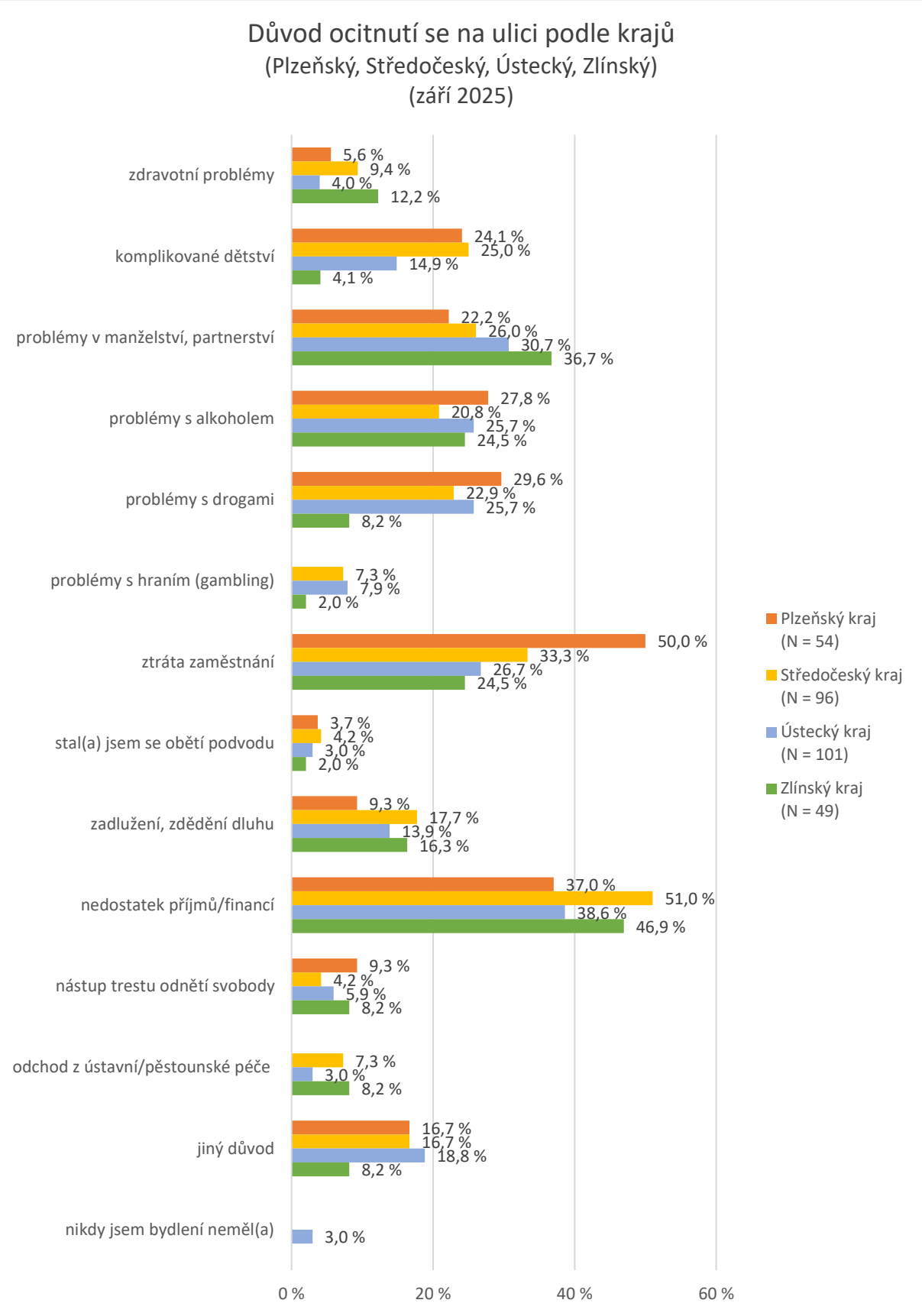

Graf B. 54: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; rozdělení podle nejvyššího dosaženého vzdělání respondentů (Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Ústecký kraj, Zlínský kraj) (N = 54; 96; 101; 49), září 2025

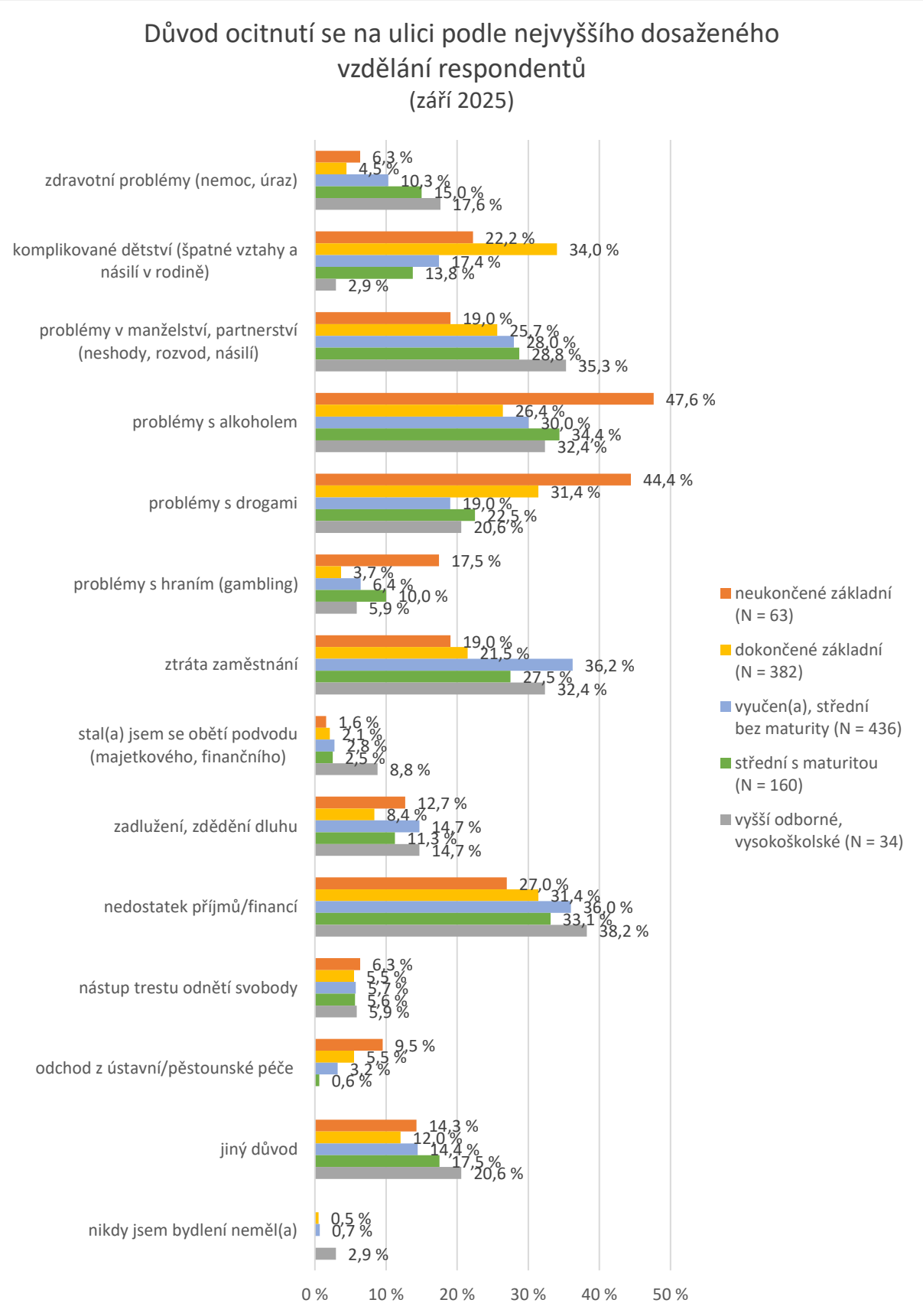

Graf B. 55: Odpovědi respondentů na otázku: 10. Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025

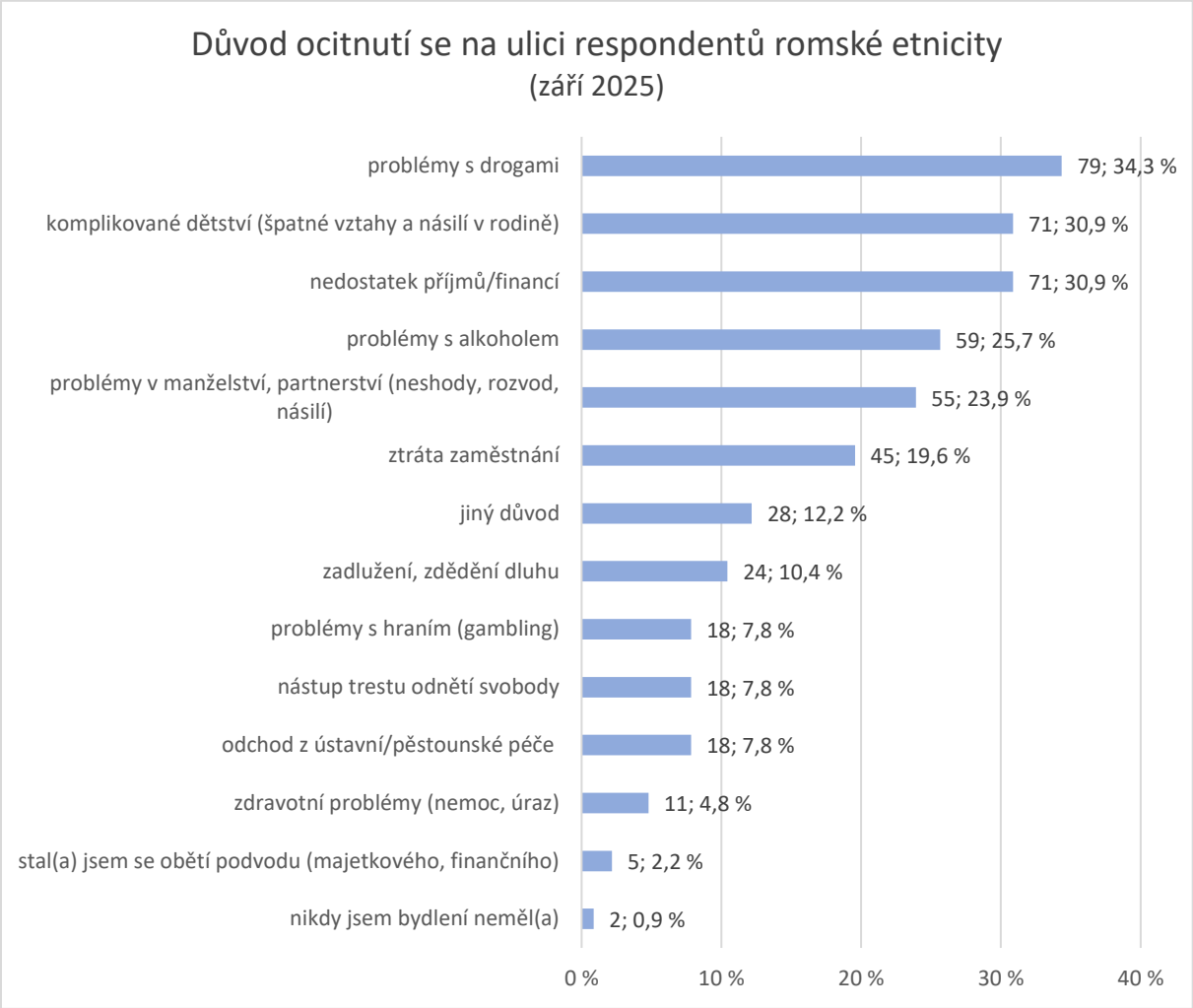

Graf B. 56: Odpovědi respondentů na otázku: 7. Ve které obci v současnosti pobýváte? Obce zařazené do krajů; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025

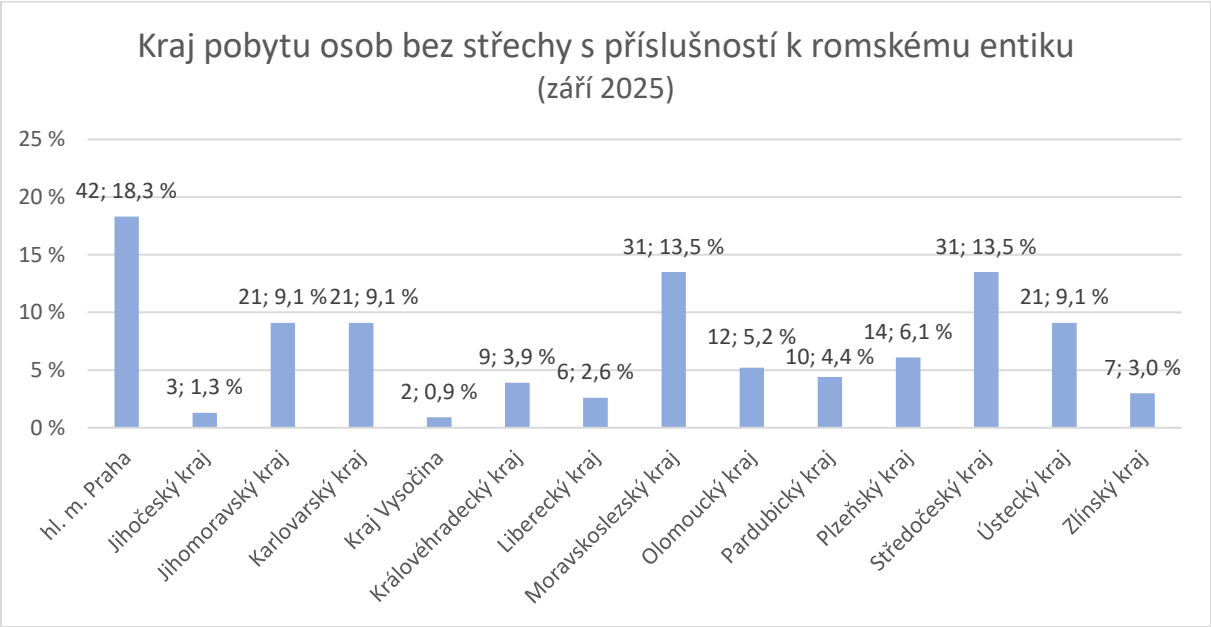

Graf B. 57: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 225), září 2025

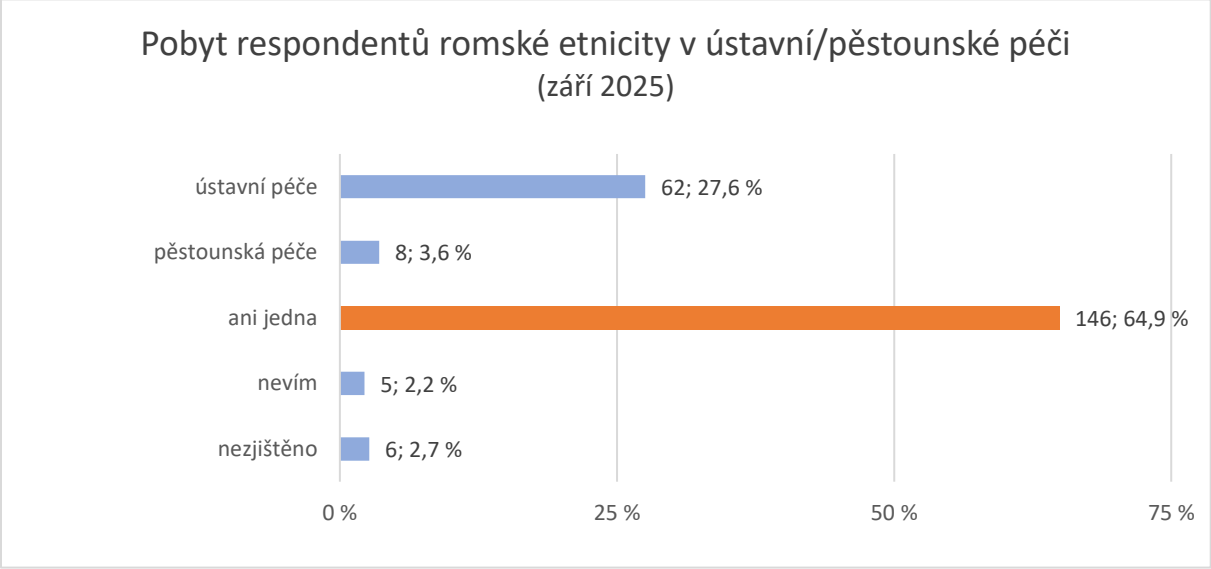

Graf B. 58: Odpovědi respondentů na otázku: 18. Byl(a) jste v posledním roce fyzicky napaden(a)?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 228), září 2025

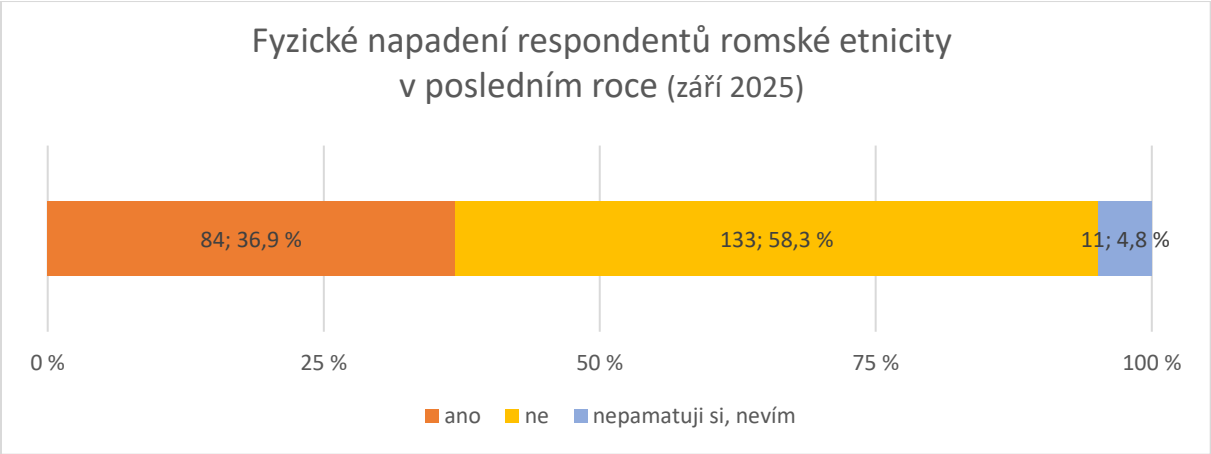

Graf B. 59: Odpovědi respondentů na otázku: 19. Bylo Vám v posledním roce nadáváno nebo vyhrožováno?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 226), září 2025

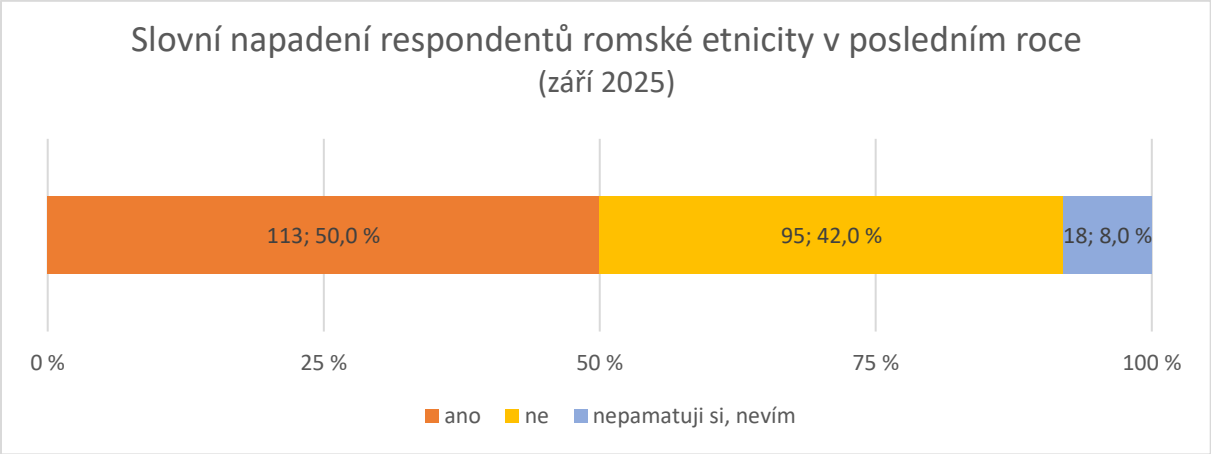

Graf B. 60: Odpovědi respondentů na otázku: 20. Stal(a) jste se v posledních třech měsících obětí protiprávního činu – trestného činu nebo přestupku, bez ohledu na to, zda jste ho nahlásil(a) nebo nikoliv?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 227), září 2025

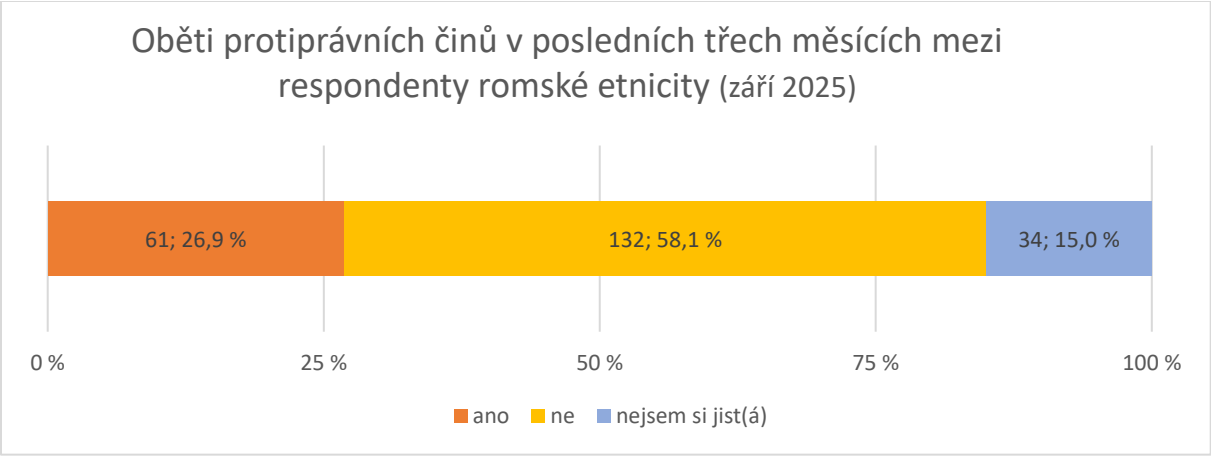

Graf B. 61: Odpovědi respondentů na otázku: 37. Potřeboval(a) jste v uplynulých 12 měsících profesionální zdravotní péči? Například lékařské ošetření či konzultaci zdravotního problému, odvoz záchrannou službou, hospitalizaci v nemocnici atd.; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025

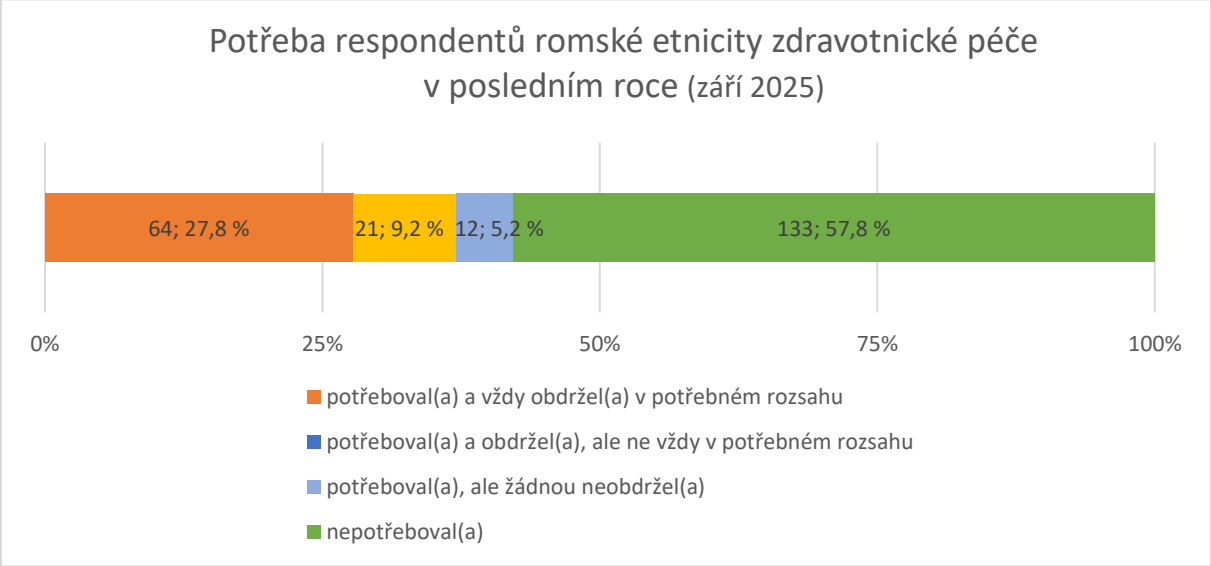

Graf B. 62: Odpovědi respondentů na otázku: 39. Pokud jste v posledních 12 měsících zdravotní péči potřeboval(a), ale neobdržel(a) ji vůbec anebo pouze v nedostatečném rozsahu, z jakého to bylo důvodu?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 230), září 2025

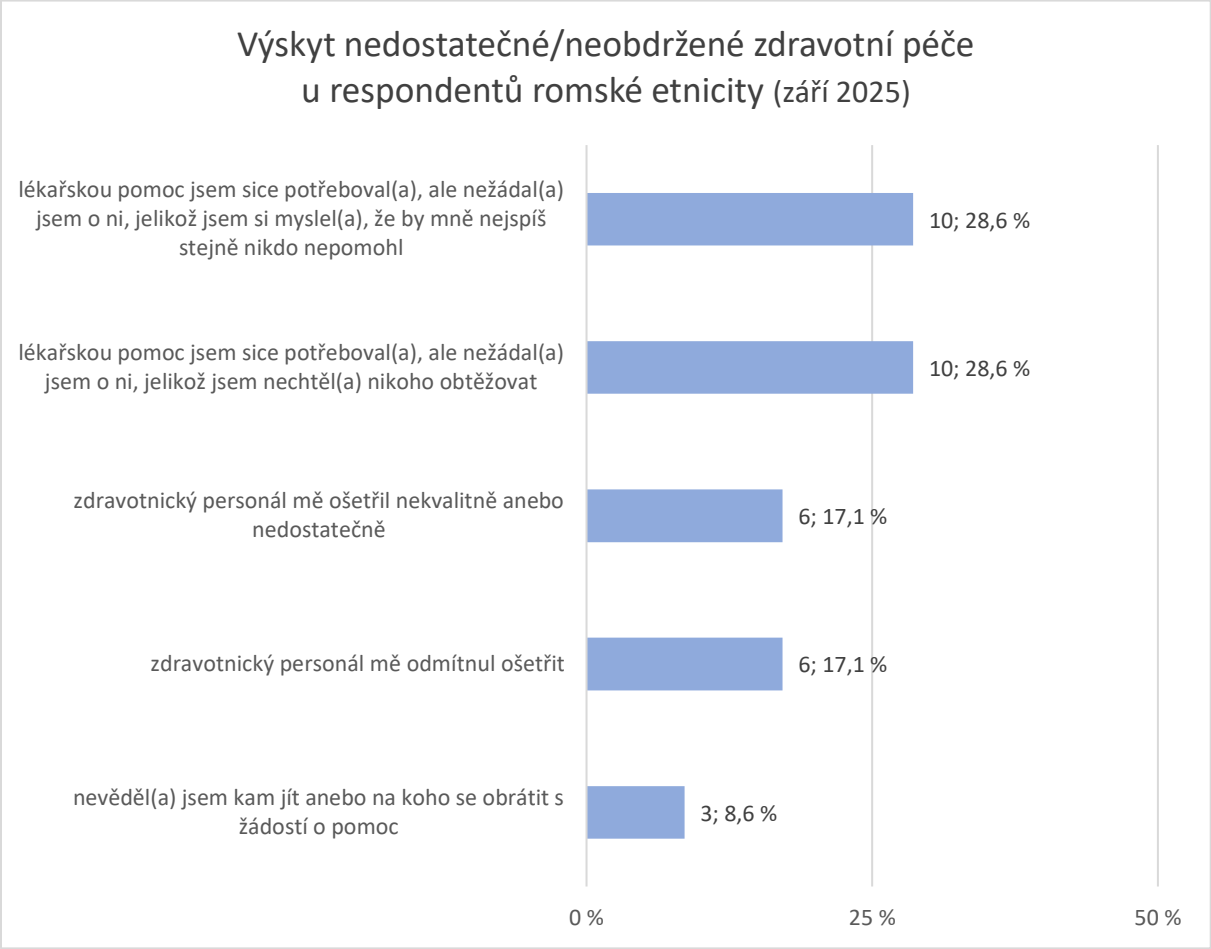

Graf B. 63: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce?; pouze respondenti s příslušností k romské etnicitě (N = 221), září 2025

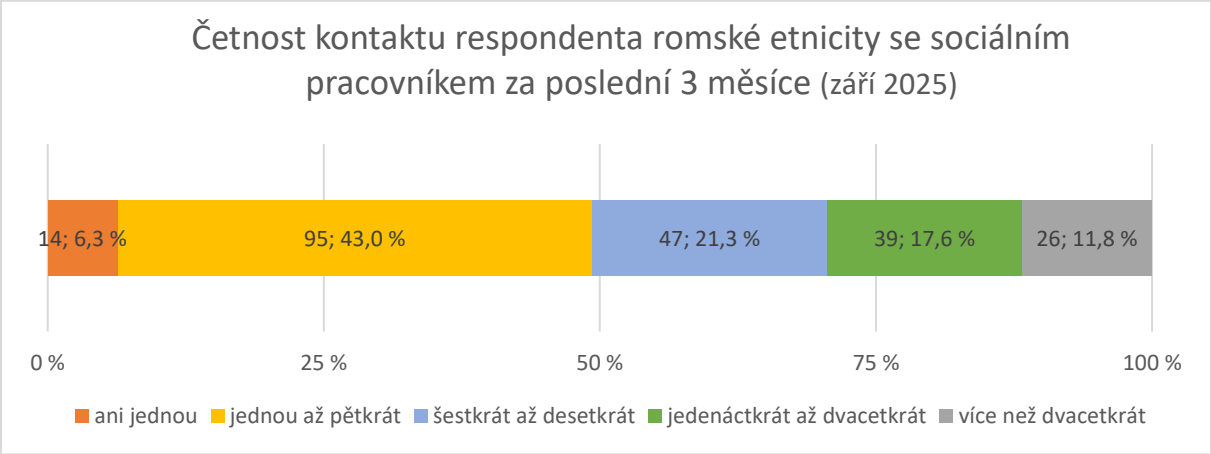

Graf B. 64: Odpovědi respondentů na otázku: 13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 124; N 1–4 roky = 364; N 5–9 let = 260; N 10+ let = 330), září 2025

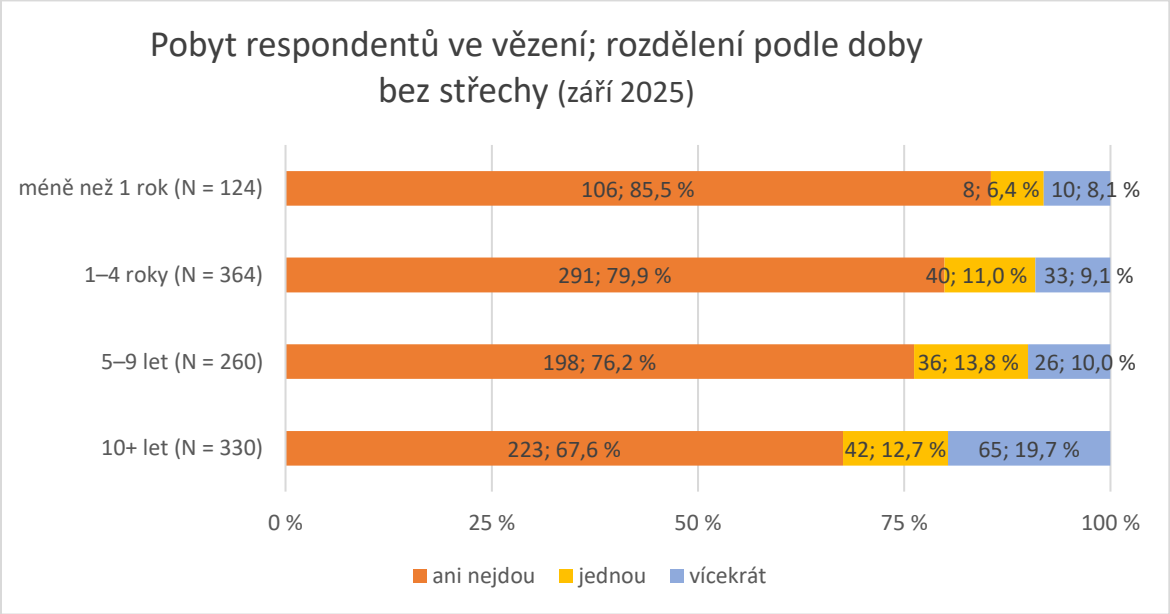

Graf B. 65: Odpovědi respondentů na otázku: 14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 120; N 1–4 roky = 363; N 5–9 let = 255; N 10+ let = 320), září 2025

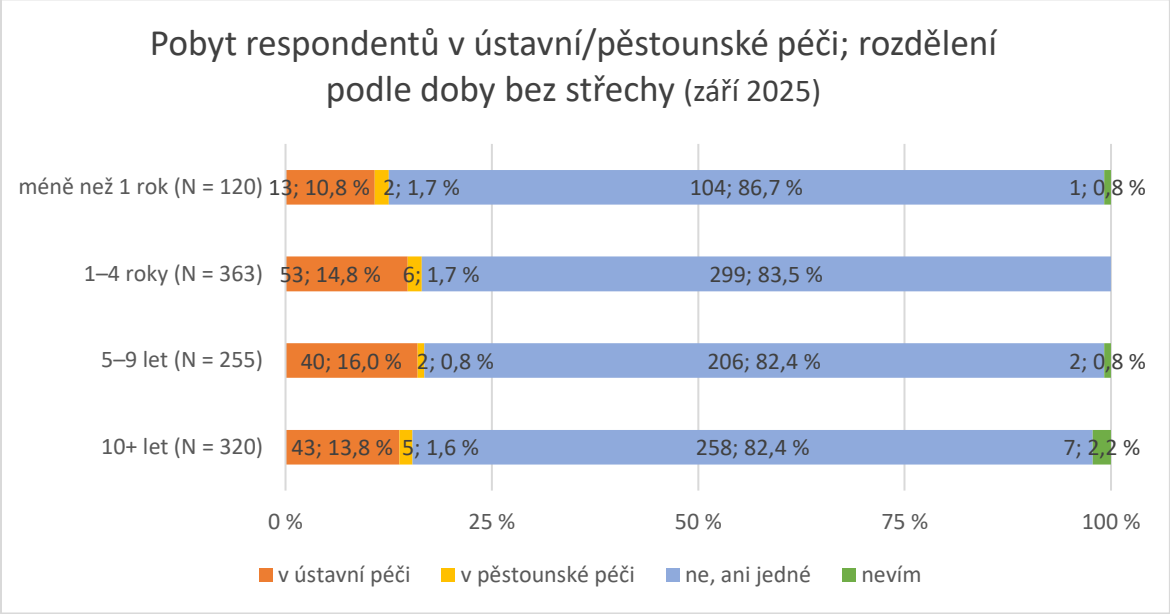

Graf B. 66: Odpovědi respondentů na otázku: 40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 122; N 1–4 roky = 355; N 5–9 let = 249; N 10+ let = 315), září 2025

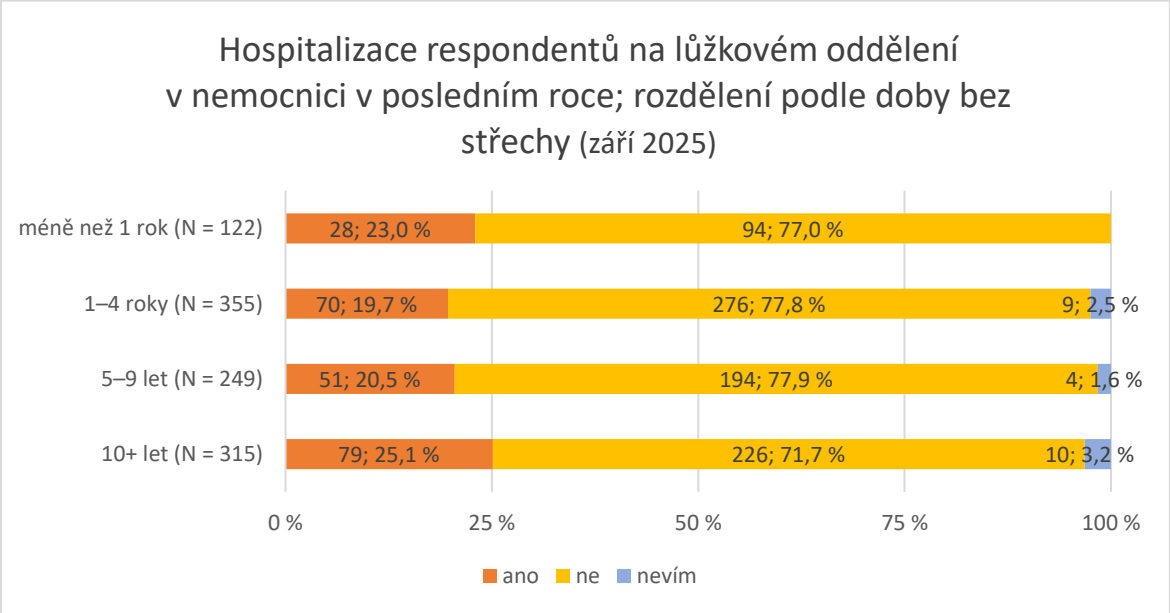

Graf B. 67: Odpovědi respondentů na otázku: 44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(a) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 122; N 1–4 roky = 355; N 5–9 let = 249; N 10+ let = 309), září 2025

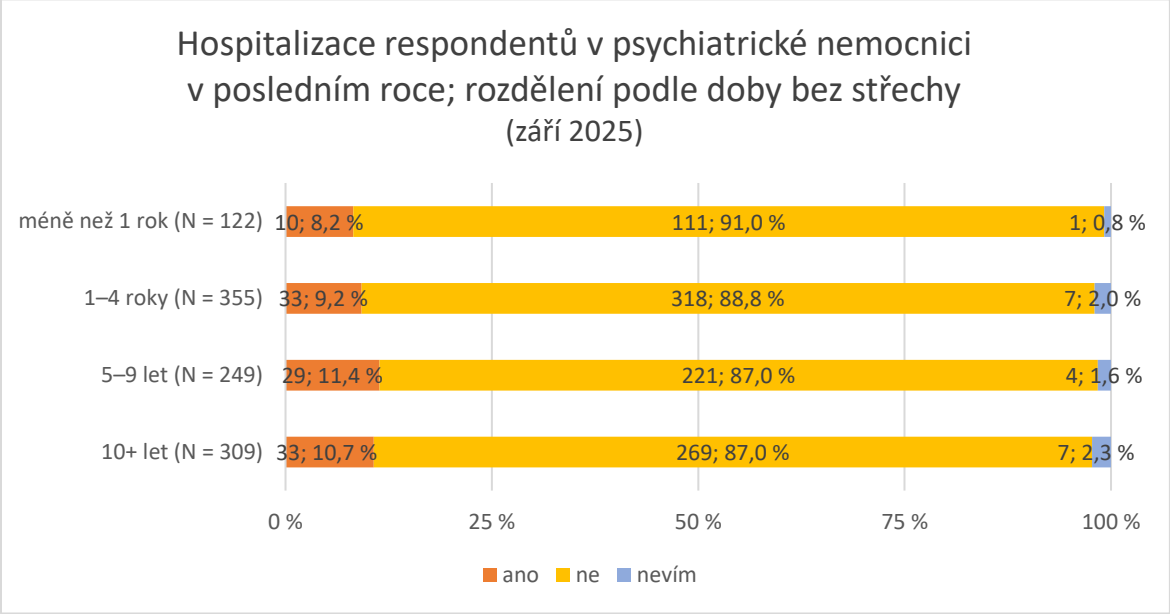

Graf B. 68: Odpovědi respondentů na otázku: 49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce?; rozdělení podle doby strávené bez střechy (N méně než 1 rok = 114; N 1–4 roky = 360; N 5–9 let = 252; N 10+ let = 312), září 2025

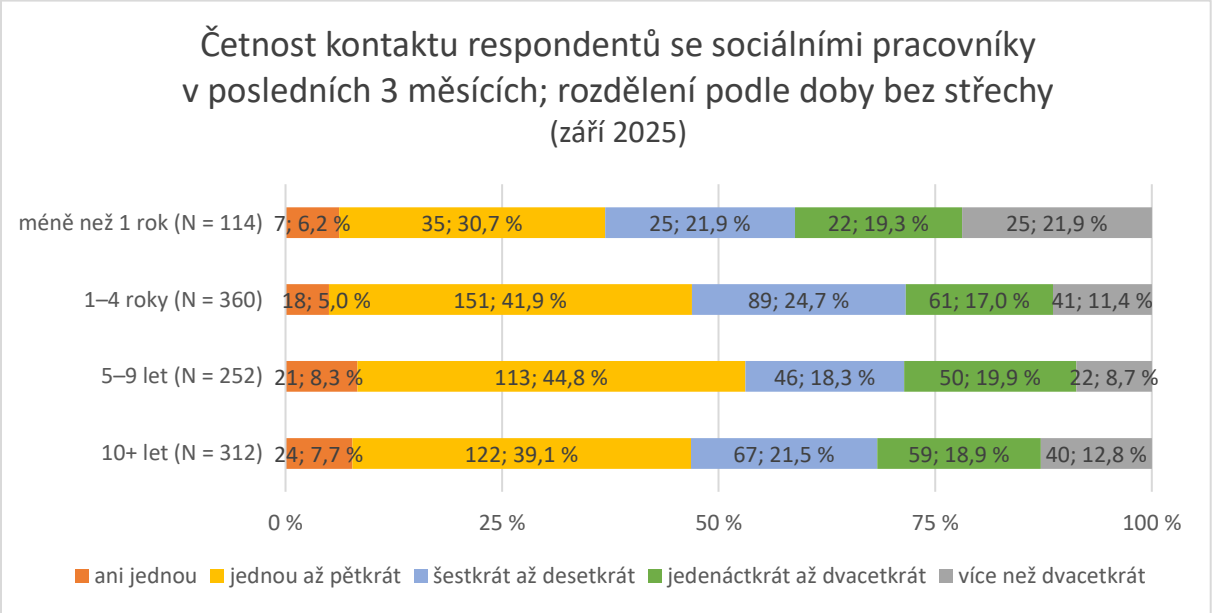

Příloha B3: Tabulka místa pobytu respondentů romské etnicity a indexu sociálního vyloučení

místo pobytu (obec)	počet romských respondentů	procentuální zastoupení romských respondentů	Index sociálního vyloučení
Praha	42	16,5 %	12
Brno	21	22,6 %	14
Cheb	13	46,4 %	13
Havířov	12	31,6 %	22
Karviná	11	29,7 %	26
Most	9	25,7 %	22
Hradec Králové	8	24,2 %	13
Karlovy Vary	7	33,3 %	14
Olomouc	7	20,0 %	13
Mělník	7	35,0 %	11
Plzeň	7	25,9 %	11
Kladno	6	46,2 %	16
Chomutov	5	14,7 %	20
Liberec	5	17,9 %	13
Šumperk	5	25,0 %	13
Zlín	5	20,8 %	11
Moravská Třebová	4	40,0 %	17
Bohumín	4	21,1 %	16
Teplice	4	23,5 %	16
Tachov	4	23,5 %	13
Chrudim	4	16,0 %	10
Mladá Boleslav	4	26,7 %	10
Ostrava	3	42,9 %	19
Ústí nad Labem	3	23,1 %	19
Příbram	3	42,9 %	15
České Budějovice	3	9,1 %	13
Stříbro	3	50,0 %	12
Beroun	3	27,3 %	11
Valašské Meziříčí	2	8,0 %	12
Jihlava	2	9,5 %	11
Benešov	2	18,2 %	8
Brandýs nad Labem	2	40,0 %	5
Aš	1	50,0 %	14
Jablonec nad Nisou	1	3,2 %	14
Kolín	1	100,0 %	13
Králův Dvůr	1	100,0 %	12
Kutná Hora	1	100,0 %	12

Nový Jičín	1	7,1 %	12
Slaný	1	25,0 %	12
Trutnov	1	20,0 %	12
Pardubice	1	50,0 %	11
Zaječice	1	100,0 %	0

Příloha B4: Dotazník pro osoby bez střechy

Dotazníkové šetření ETHOS – osoby bez střechy

Základní sociodemografické charakteristiky

1. **Uveďte pohlaví:**

   ☐ muž ☐ žena ☐ jiné

2. **Uveďte rok narození:** ……

3. **Uveďte nejvyšší dosažené vzdělání:**

   ☐ neukončené základní ☐ dokončené základní ☐ vyučen(a), střední bez maturity

   ☐ střední s maturitou ☐ vyšší odborné, vysokoškolské

   ☐ nezjištěno *(označí tazatel v případě, kdy respondent odmítl odpovědět)*

4. **Uveďte státní příslušnost – občanství:** *(nejedná se o národnost!)*

   ☐ české ☐ slovenské ☐ ukrajinské ☐ vietnamské

   ☐ jiné (uveďte jaké): ……. ☐ nezjištěno

4a) (FILTR pokud má jiné než české a EU občanství) **Máte platné povolení k pobytu v České republice?**

☐ ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

5. **Považujete se za Roma/Romku?**

   ☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

Pobyt, kontinuita života

6. **Kde máte trvalé bydliště?** *Uveďte obec. Pokud se jedná o cizince, nevyplňujte.*

   Obec: …….

   ☐ nikde ☐ nevím ☐ nezjištěno

6a) (FILTR není uvedeno trvalé bydliště – nikde, nevím, nezjištěno) **Kde jste přihlášen(a) k trvalému pobytu?**

☐ v jiné obci než nyní pobývám, ale ve stejném kraji

☐ v jiné obci než nyní pobývám a v sousedním kraji

☐ v jiné obci než nyní pobývám a ve vzdálenějším kraji (ne sousedním)

7. **Ve které obci v současnosti pobýváte?** *Zdržujete se po většinu času.*

Obec: …….

8. **Jak dlouho žijete na území této obce?** *(na území obce, kde respondent pobývá)*

Uveďte počet: …… let a …… měsíců

9. **V kolika letech jste se poprvé ocitl(a) na ulici?**

…… letech

10. **Co vedlo k tomu, že jste se poprvé ocitl(a) na ulici?** *Můžete uvést více možností.*

☐ zdravotní problémy (nemoc, úraz)

☐ komplikované dětství (špatné vztahy a násilí v rodině)

☐ problémy v manželství, partnerství (neshody, rozvod, násilí)

☐ problémy s alkoholem

☐ problémy s drogami

☐ problémy s hraním (gambling)

☐ ztráta zaměstnání

☐ stal(a) jsem se obětí podvodu (majetkového, finančního)

☐ zadlužení, zdědění dluhu

☐ nedostatek příjmů/financí

☐ nástup trestu odnětí svobody

☐ odchod z ústavní péče (dětský domov, pěstounská péče, výchovný ústav apod.)

☐ jiný důvod, jaký? Uveďte: ……

☐ nikdy jsem bydlení neměl(a)

11. **Kolikrát jste ve svém životě žil(a) na ulici?**

☐ nikdy ☐ jednou ☐ vícekrát (uveďte kolikrát): ……

12. Spočítejme společně, jak dlouhou dobu jste alespoň přibližně ve svém životě žil(a) na ulici?

Celkem: …… let a …… měsíců

13. Kde všude jste přebýval(a) během svého <u>dospělého života</u>? A kde jste dříve bydlel(a)?
Ptejte se na každou možnost z níže uvedených. Pokud respondent uvede, že v daném místě přebýval, zapište údaj jak dlouho.

	Poslední místo bydlení/pobytu před tím, než se ocitl(a) naposledy na ulici (m*ůžete označit pouze jednu z možností)*	Kde všude **během posledního měsíce** bydlel(a) *(můžete označit více možností)*	Kde všude **během svého dospělého života** bydlel(a) *(můžete označit více možností)*	Jak dlouho *(souhrnný počet let a měsíců během dospělého života)*
veřejná prostranství (na ulici, v parku, stan, podmostí)	----------			
provizorní příbytek (maringotka, karavan, auto, zahradní chatka) bez souhlasu majitele	----------			
squat, opuštěný dům, technická stavba bez souhlasu majitele	----------			
noclehárna	----------			
provizorní příbytek (maringotka, karavan, zahradní chatka) se souhlasem majitele				
chráněné bydlení				
tréninkové bydlení				
azylový dům				
dům na půl cesty				
obecní ubytovna				

soukromá ubytovna, hotel, hostel, motel, penzion				
sociální bydlení				
pronajatý byt od soukromého vlastníka				
byt/dům v osobním vlastnictví mé rodiny				
byt/dům v mém vlastnictví (spoluvlastnictví)				
družstevní byt mé rodiny				
obecní nájemní bydlení				
byt/dům v podnájmu				
byt/dům od známých – zapůjčený (bez smlouvy)				
přechodné – v bytě/domě u příbuzných/známých V SAMOSTATNÉM pokoji				
přechodné – v bytě/domě u příbuzných/známých VE SDÍLENÉM pokoji				
vězení				
ústavní péče (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) *(pozor až od 18 let)*				
pěstounská péče *(pozor až od 18 let)*				
zdravotnické zařízení (bez psychiatrických nemocnic a pobytových služeb pro léčbu závislostí)				
zdravotnické zařízení – psychiatrické nemocnice a pobytové služby pro léčbu závislostí				

jinde (prosím uveďte): ……				

FILTR pokud respondent uvedl(a), že během svého života bydlel ve vězení)

13a) Kolikrát jste za svůj život byl(a) ve vězení?

☐ jednou ☐ víckrát (uveďte kolikrát): ……

13b) Kolik let celkem jste ze svého života strávil(a) ve vězení? …… let

13c) Ve kterém roce jste naposledy opustil(a) vězení? (ukončil/a výkon trestu)

Rok: ……

13d) Jak dlouho jste před posledním propuštěním věděl(a), ve <u>který den</u> budete propuštěn(a) z výkonu trestu?

Počet dnů: …….

13e) Pomáhali Vám konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu ve vězení s přípravou na život po propuštění?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud někdo pomáhal) **Kdo Vám pomáhal a co jste společně řešili?**

	bydlení	práce	dluhy	setkání s rodinou	jiné
pracovník obce (např. kurátor/ka)					
pracovník věznice (např. sociální pracovník, vychovatel, psycholog)					
pracovník neziskové organizace (např. peer					

pracovník, sociální pracovník)					
pracovník Probační a mediační služby					
jiný pracovník, uveďte: ……					

13f) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

☐ na ulici

☐ azylový dům

☐ ubytovna

☐ provizorní příbytek (maringotka, karavan, zahradní chatka)

☐ byt

☐ psychiatrická nemocnice

☐ jinde, uveďte kde: …….

13g) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

☐ ano ☐ ne

13h) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Délka pobytu: ..... let..... měsíců …….. dnů

13i) Měl(a) jste po posledním propuštění z vězení nějaké peníze?

☐ ano, méně než 1 000 Kč ☐ ano, 1 000 až 5 000 Kč ☐ ano, 5 001 až 10 000 Kč
☐ ano, více než 10 000 Kč ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

13j) Spolupracoval(a) jste po posledním propuštění z vězení s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud někdo pomáhal) **S kým jste spolupracoval(a) a co jste společně řešili?**

	bydlení	práce	dluhy	setkání s rodinou	jiné
pracovník obce (např. kurátor/ka, soc. pracovník)					
pracovník neziskové organizace (např. peer pracovník, soc. pracovník)					
pracovník Probační a mediační služby					
jiný pracovník, uveďte: ……					

13k) Co Vám nejvíce bránilo v tom, abyste si našel(a) trvalejší bydlení? *Můžete zvolit více možností.*

☐ peníze

☐ práce

☐ podpora rodiny

☐ pomoc při hledání bydlení

☐ udržení bydlení

☐ pomoc při řešení dluhů

☐ něco jiného, co? .....

14. Byl(a) jste někdy během svého života v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? *Můžete zvolit více možností.*

☐ ano, ústavní péče ☐ ano, pěstounská péče ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

(FILTR pokud uvedl/a ústavní péči– ano)

14a) V kolika letech jste naposledy ústavní zařízení opustil(a)?

V ..... letech.

14b) Jakou dobu jste celkem v ústavním zařízení strávil(a)?

..... let …… měsíců.

(FILTR pokud uvedl/a pěstounskou péči – ano)

14a) V kolika letech jste naposledy pěstounskou péči opustil(a)?

V ..... letech.

14b) Jakou dobu jste celkem v pěstounské péči strávil(a)?

..... let …… měsíců.

15. Byl(a) jste minimálně do svých 18 let v ústavní (dětský domov, dětský domov se školou, diagnostický ústav, výchovný ústav) nebo pěstounské péči? *Můžete zvolit více možností.*

☐ ano, ústavní péče ☐ ano, pěstounská péče ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

(FILTR pokud uvedl/a min. do 18 let pěstounskou nebo ústavní péči – ano)

15a) Kde jste po posledním odchodu ze systému náhradní péče (ústavní/pěstounské péče) bydlel(a)?

☐ dům na půl cesty

☐ azylový dům

☐ bydlení u rodiny, příbuzných

☐ bydlení u přátel

☐ sociální bydlení

☐ obecní byt

☐ soukromý byt (pronájem, podnájem)

☐ ubytovna

☐ ulice

☐ jiné, uveďte: ……

15b) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Délka pobytu: ..... let..... měsíců ..... dnů

15c) Spolupracoval(a) jste po posledním odchodu z ústavní nebo pěstounské péče s nějakým pracovníkem služby, organizace anebo obce?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud s někým spolupracoval/a) **S kým jste spolupracoval(a)?** *Můžete zvolit více možností.*

☐ pracovník obce (např. kurátor/ka)

☐ pracovník neziskové organizace

☐ jiný pracovník, uveďte: ……

b. (FILTR pokud s někým spolupracoval/a) **Jak dlouho?**

Délka: ..... let..... měsíců

Životní situace

16. Máte v posledním měsíci dostatek:

Jídla

☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ spíše ne ☐ rozhodně ne

Pitné vody

☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ spíše ne ☐ rozhodně ne

Oblečení

☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ spíše ne ☐ rozhodně ne

Možnosti hygieny

☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ spíše ne ☐ rozhodně ne

17. Máte v posledním měsíci přístup k elektřině?

☐ rozhodně ano ☐ spíše ano ☐ spíše ne ☐ rozhodně ne

18. Byl(a) jste v posledním roce fyzicky napaden(a)?

☐ ano ☐ ne ☐ nepamatuji si, nevím

18a) (FILTR pokud byl napaden/a) **Kdo Vás napadnul?** *Můžete zvolit více možností.*

☐ lidé bez domova

☐ veřejnost, kolemjdoucí lidé

☐ ochranka

☐ policie

☐ někdo jiný, kdo: …….

19. Bylo Vám v posledním roce nadáváno nebo vyhrožováno?

☐ ano ☐ ne ☐ nepamatuji si, nevím

19a) (FILTR pokud bylo nadáváno nebo vyhrožováno) **Kým?** *Můžete zvolit více možností.*

☐ lidmi bez domova

☐ veřejností, kolemjdoucími lidmi

☐ ochrankou

☐ policií

☐ někým jiným, kým: …….

20. Stal(a) jste se v posledních třech měsících obětí protiprávního činu – trestného činu nebo přestupku, bez ohledu na to, zda jste ho nahlásil(a) nebo nikoliv?

☐ ano ☐ ne ☐ nejsem si jist(á)

Rodinné a sociální zázemí

21. Jaký je Váš rodinný stav?

☐ svobodný(á) ☐ ženatý (vdaná) ☐ registrované partnerství

☐ rozvedený(á) ☐ vdovec (vdova) ☐ nezjištěno

22. Máte v současnosti partnera/partnerku?

☐ ano ☐ ne

23. Máte nějaké děti, k nimž máte vyživovací povinnost? *Můžete zvolit více možností.*

☐ ano, dítě (děti) mladší 18 let. Kolik? …….

☐ ano, nezaopatřené dítě (děti) mezi 18 a 26 lety. Kolik? …….

☐ ne

24. Pokud jste v předchozí otázce uvedli, že máte vyživovací povinnost k dětem mladším 18 let, tak jsou: *Můžete zvolit více možností.*

☐ u druhého rodiče (bývalého partnera/ky), manžela/ky)

☐ u příbuzných (prarodiče, jiní příbuzní), kteří nejsou oficiálními pěstouny

☐ v ústavní či pěstounské péči (např. dětský domov, výchovný ústav)

☐ v zařízení sociálních služeb (např. zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc – ZDVOP, domov pro osoby se zdrav. postižením – DOZP)

☐ někde jinde: ……

25. Jste se členy své rodiny v častém kontaktu? (alespoň jednou měsíčně)

☐ ano ☐ ne ☐ nemám nikoho

26. Ví Vaše rodina, že jste bez domova?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nemám nikoho

27. Pomáhá Vám pravidelně někdo z rodiny?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nemám nikoho

28. Máte ve svém okolí přátele, na které se můžete spolehnout, kteří Vám pomohou, když je třeba?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

Ekonomické aktivity a zdroje příjmů

29. Jak dlouhou dobu jste během svého života pracoval(a) na smlouvu nebo na živnostenský list?

Počet let: …… Počet měsíců: ……..

30. Odkud jste v posledním měsíci získal(a) peníze? *Můžete zvolit více možností.*

☐ žádné jsem nezískal(a)

☐ sociální dávky z úřadu práce

☐ důchod (starobní, invalidní, vdovský)

☐ dostal(a) jsem je od příbuzných/rodiny

☐ dostal(a) jsem je od známých

☐ somrování, žebrání

☐ sběr surovin (včetně vratných lahví)

☐ krádeže

☐ jiná nelegální činnost (podvody, prodej drog, prostituce)

☐ příležitostná práce bez smlouvy

☐ práce na smlouvu

☐ práce na živnostenský list (OSVČ)

☐ chráněné pracovní místo

☐ půjčky od známých

☐ půjčky od institucí

☐ prodej věcí do bazarů, zastaváren, obchodů

☐ jiné, uveďte odkud: ……

30a) (FILTR peníze získal) **Kolik peněz celkem jste takto v posledním měsíci získal(a)?**

Celkem: …… Kč

30b) (FILTR práce na smlouvu nebo živnostenský list) **Pracujete ve stejné obci, ve které se zdržujete?**

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

31. Kolik peněž denně utratíte?

…….. Kč

Zadluženost

32. Máte dluhy?

☐ ano (uveďte, kolik přibližně dlužíte): …… Kč

☐ ne

☐ nevím

33. Pokud máte dluhy, za co dlužíte? *Můžete zvolit více možností.*

☐ pokuty za MHD
☐ pokuty od policie
☐ výživné
☐ nesplacené půjčky a úvěry
☐ zdravotní a sociální pojištění
☐ za bydlení, nájem, energie (voda, elektřina…)
☐ poplatky za komunální odpad
☐ telefon
☐ vzniklé soudním jednáním (způsobená škoda, z trestné činnosti)
☐ stal(a) jsem se obětí podvodu
☐ neodpověděl(a)
☐ jiné (vypište): ……

Fyzické zdraví

34. Máte nějaký fyzický (tělesný) zdravotní problém?

☐ nemám trvalý fyzický (tělesný) zdravotní problém

☐ mám, ale nečiní mi potíže

☐ mám, do jisté míry mne omezuje

☐ mám, velmi mne omezuje

35. Jak hodnotíte svůj fyzický (tělesný) zdravotní stav v posledním roce?

☐ velmi dobrý ☐ dobrý ☐ přijatelný ☐ špatný ☐ velmi špatný

36. S jakými zdravotními problémy jste se v posledním roce potýkal(a)? *Můžete označit více možností.*

☐ žádným

☐ tuberkulóza

☐ jiné nemoci dýchací soustavy (astma, zápal plic)

☐ kožní nemoci (vředy, impetiga aj.)

☐ nemoci oběhové soustavy (hypertenze, infarkt, mrtvice)

☐ nemoci svalové a kosterní soustavy (artróza, artritida)

☐ vážnější úraz (např. zlomenina)

☐ otrava

☐ parazité (vši, svrab)

☐ nemoci trávicí soustavy

☐ žloutenka typu A

☐ žloutenka typu C

☐ HIV

☐ nemoci nervové soustavy (parkinson, huntington, alzheimer)

☐ nemoci látkové výměny (cukrovka, štítná žláza)

☐ onkologická onemocnění (rakovina)

☐ zubní onemocnění

☐ Jiné, jaké? Uveďte: ……

37. Potřeboval(a) jste v uplynulých 12 měsících profesionální zdravotní péči? Například lékařské ošetření či konzultaci zdravotního problému, odvoz záchrannou službou, hospitalizaci v nemocnici atd.

☐ potřeboval(a) a vždy obdržel(a) v potřebném rozsahu

☐ potřeboval(a) a obdržel(a), ale ne vždy v potřebném rozsahu

☐ potřeboval(a), ale žádnou neobdržel(a)

☐ nepotřeboval(a)

38. Pokud jste nějakou zdravotní péči v uplynulých 12 měsících potřeboval(a), o jaký typ péče se jednalo? *Můžete označit více možností.*

☐ ošetření, vyšetření, léčbu či konzultaci v ordinaci praktického lékaře

☐ urgentní ošetření na pohotovosti

☐ odvoz záchrannou službou

☐ ošetření od zubního lékaře

☐ hospitalizaci v nemocnici

☐ ošetření či vyšetření od specialisty

☐ jiný, uveďte:

39. Pokud jste v posledních 12 měsících zdravotní péči potřeboval(a), ale neobdržel(a) ji vůbec anebo pouze v nedostatečném rozsahu, z jakého to bylo důvodu? *Můžete označit více možností.*

☐ nevěděl(a) jsem kam jít anebo na koho se obrátit s žádostí o pomoc

☐ lékařskou pomoc jsem sice potřeboval(a), ale nežádal(a) jsem o ni, jelikož jsem nechtěl(a) nikoho obtěžovat

☐ lékařskou pomoc jsem sice potřeboval(a), ale nežádal(a) jsem o ni, jelikož jsem si myslel(a), že by mně nejspíš stejně nikdo nepomohl

☐ zdravotnický personál mě ošetřil nekvalitně anebo nedostatečně (uveďte důvod nedostatečného ošetření: ……)

☐ zdravotnický personál mě odmítnul ošetřit (uveďte důvod odmítnutí: ……)

☐ jiné, uveďte:

40. Byl(a) jste v posledním roce hospitalizován(a) na lůžkové péči v nemocnici (POZOR ne psychiatrické) na minimálně dvě po sobě jdoucí noci?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

(FILTR pokud uvedl/a že byl/a za poslední rok alespoň na dvě noci po sobě hospitalizován/a – ano)

40a) Kolikrát jste za poslední rok byl(a) alespoň dvě po sobě jdoucí noci hospitalizován(a)?

☐ jednou
☐ víckrát, kolikrát? ……

40b) Jak dlouhou dobu jste celkem za poslední rok strávil(a) hospitalizován(a) v nemocnici?

Počet měsíců: …… dnů: ……..

40c) Jak dlouhá byla Vaše nejdelší hospitalizace v posledních 12 měsících?

Počet měsíců: …… dnů: ……..

40d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

40e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

40f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z nemocnice?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud někdo pomáhal) **Kdo Vám pomáhal? Co jste společně řešili?**

	Následná zdravotní péče	Možnosti bydlení	Vyřízení invalidního důchodu	Vyřízení dávek	Kontakt s rodinou	Jiné
pracovník obce (např. soc. pracovník)						
pracovník nemocnice (např. sociálně-zdravotní pracovník)						
pracovník neziskové organizace (např. soc. pracovník, peer pracovník)						
jiný pracovník, uveďte: ……						

40g) Byl(a) jste sociálně-zdravotním pracovníkem (pracovnicí) odkázán(a) na nějakou službu nebo organizaci?

☐ ano (uveďte na jakou/jaké): ……

☐ ne

☐ nevzpomínám si

40h) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

☐ na ulici

☐ azylový dům

☐ ubytovna

☐ provizorní příbytek (maringotka, karavan, zahradní chatka)

☐ byt

☐ psychiatrická nemocnice

☐ jinam, uveďte kam: …….

40i) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

☐ ano ☐ ne

40j) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Délka pobytu: ……. let..... měsíců …….. dnů

40k) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po propuštění z nemocnice dělat (tedy plán následné péče)?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud uvedl/a – ano) **Dodržoval(a) jste ho?**
   ☐ ano
   ☐ ne, neměl(a) jsem možnosti, podmínky (peníze, bydlení aj.)
   ☐ ne, nechtěl(a) jsem

40l) Byl(a) jste při posledním propuštění propojen(a) s nějakou ambulantní zdravotní službou, která měla následně řešit problém, s kterým jste byl/a hospitalizován(a)?

☐ ano
☐ ne, nepotřeboval(a) jsem
☐ ne, i když jsem to potřeboval(a)
☐ nevím

40m) Choval se k Vám personál nemocnice při poslední hospitalizaci s respektem?

☐ ano ☐ ne ☐ nedokážu říct

Psychické zdraví

41. Jak hodnotíte své duševní zdraví v posledním roce?

☐ velmi dobré ☐ dobré ☐ přijatelné ☐ špatné ☐ velmi špatné

42. Navštívil(a) jste někdy kvůli svému duševnímu zdraví psychologa nebo psychiatra?

☐ ano ☐ ne ☐ nevzpomínám si

43. Léčil(a) jste se někdy s nějakou psychiatrickou diagnózou nebo závislostí?

☐ ano (uveďte s jakou): ……

☐ ne

☐ nevzpomínám si

44. Byl(a) jste za poslední rok hospitalizován(a) v psychiatrické nemocnici alespoň jednu noc?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím ☐ nezjištěno

(FILTR pokud byl hospitalizován/a – ano)

44a) Kolikrát jste za poslední rok byl(a) hospitalizován(a) v psychiatrické nemocnici?

☐ jednou ☐ víckrát, kolikrát? ……

44b)Jak dlouhou dobu jste za poslední rok strávil(a) hospitalizací v psychiatrické nemocnici?

…… měsíců …… dnů

44c) Jak dlouhá byla Vaše nejdelší hospitalizace v psychiatrické nemocnici v posledních 12 měsících?

…… měsíců …… dnů

44d) Řešil s Vámi někdo během Vaší poslední hospitalizace, abyste se po propuštění neocitl(a) na ulici?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

44e) Potřeboval(a) jste řešit, kde budete po posledním propuštění bydlet?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

44f) Pomáhal Vám někdo konkrétními kroky při Vašem posledním pobytu v psychiatrické nemocnici s Vaší životní situací (bydlení, důchod, dávky, kontakt s rodinou apod.) anebo následnou péči po propouštění z psychiatrické nemocnice?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud někdo pomáhal) **Kdo Vám pomáhal? Co jste společně řešili?**

	Následná psychologická péče	Možnosti bydlení	Vyřízení invalidního důchodu	Vyřízení dávek	Kontakt s rodinou	Jiné
pracovník obce (např. soc. pracovník)						
pracovník nemocnice (např. sociálně-zdravotní pracovník)						
pracovník neziskové organizace (např. soc. pracovník, peer pracovník)						
jiný pracovník, uveďte: ……						

44g) Jaké bylo Vaše první bydlení po posledním propuštění?

☐ na ulici

☐ azylový dům

☐ ubytovna

☐ provizorní příbytek (maringotka, karavan, zahradní chatka)

☐ byt

☐ jiné, uveďte jaké: …….

44h) Jednalo se o bydlení (u) rodiny nebo (u) známých?

☐ ano ☐ ne

44i) Jak dlouho jste tam bydlel(a)?

Délka pobytu: ..... let..... měsíců ..... dnů

44j) Dostal(a) jste při poslední hospitalizaci instrukce, jak se máte o sebe starat a co máte po propuštění z psychiatrické nemocnice dělat (tedy plán následné péče)?

☐ ano ☐ ne ☐ nevím

a. (FILTR pokud uvedl/a – ano) **Dodržoval(a) jste ho?**
☐ ano
☐ ne, neměl(a) jsem možnosti, podmínky (peníze, bydlení aj.)
☐ ne, nechtěl(a) jsem

44k) Byl(a) jste při posledním propuštění propojen(a) s nějakou ambulantní psychiatrickou službou (např. s Centrem duševního zdraví)?

☐ ano
☐ ne, nepotřeboval(a) jsem
☐ ne, i když jsem to potřeboval(a)
☐ nevím

44l) Byl(a) jste sociálně-zdravotním pracovníkem (pracovnicí) odkázán(a) na nějakou službu nebo organizaci?

☐ ano (uveďte na jakou/jaké): ……

☐ ne

☐ nevzpomínám si

44m) Choval se k Vám během poslední hospitalizace personál psychiatrické nemocnice s respektem?

☐ ano ☐ ne ☐ nedokážu říct

Závislosti

45. Jak často pijete alkohol?

☐ alkohol vůbec nepiju

☐ alkohol piju jen občas

☐ alkohol piju každý den, ale závislý(á) na něm nejsem

☐ alkohol piju každý den a jsem na něm závislý(á)

46. Užíváte pravidelně (alespoň jednou týdně) nějaké drogy? *Můžete označit více možností.*

☐ ne, drogy pravidelně neužívám

☐ užívám pervitin

☐ užívám konopné drogy (marihuana, hašiš)

☐ užívám heroin

☐ užívám subutex

☐ užívám metadon

☐ užívám fentanyl

☐ užívám těkavé látky (toluen, ředidla)

☐ pravidelně užívám jinou drogu, jakou: ……

Užívání a poptávka sociálních služeb

47. Když jste v úzkých, v krizi, na koho se obrátíte o pomoc? *Můžete označit více možností.*

☐ na své nejbližší členy rodiny

☐ na členy širší rodiny (příbuzné)

☐ na přátele, kamarády

☐ na pracovníky úřadů (např. úřad práce, OSPOD, soc. odbor ORP apod.)

☐ na pracovníky organizací (např. neziskové organizace, nadace, církevní charity apod.)

☐ na nikoho

☐ nevím

☐ na někoho jiného (uveďte na koho) ……

48. Potřeboval(a) jste v posledním půlroce od úřadů či neziskových organizací pomoc v níže uvedených oblastech? A obdržel(a) jste ji?

Oblast pomoci	Potřeboval(a)	Obdržel(a)

Pomoc se zajištěním přechodného ubytování v zařízení soc. služeb (např. azylový dům)	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při zajištění jídla *(potravinová banka, charita apod.)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc se získáním oblečení (*např. charitativní šatník*)	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při zařizování bytu *(vybavení nábytkem, nábytková banka apod.)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při hledání zaměstnání *(např. pomoc s tvorbou životopisu, motivačního dopisu a s orientací na pracovním trhu včetně inzerátů)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při řešení dluhů (*pomoc se soudním řízením, vyřízení splátkového kalendáře, jednání s poskytovateli služeb či věřitelem, exekutorem apod.*)	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při jednání s úřady *(např. Policie ČR, úřad obce)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při vyřizování sociálních dávek či jednání s úřadem práce *(registrace, rekvalifikace, dávky ze systému pomoci v hmotné nouzi, státní sociální podpory, příspěvek na péči, dávky pěstounské péče)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při vyřízení důchodu *(starobní, invalidní, vdovský)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při řešení bytové situace *(např. pomoc s hledáním bydlení, s orientací na trhu s bydlením (včetně sociálního bydlení a soc. služeb), s komunikací s pronajímateli)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc při problémech spojených s péčí o děti *(pomoc se školou, výchovnými problémy, sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež apod.)*	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc s řešením závislostí na návykových látkách (*Terapeutické komunity, Kontaktní centra apod.*)	ANO x NE	ANO x NE
Pomoc s řešením domácího násilí *(např. intervenční centra pro osoby ohrožené domácím násilím)*	ANO x NE	ANO x NE
Jiná pomoc, jaká……..	ANO x NE	ANO x NE

49. Kolikrát jste byl(a) v kontaktu se sociálním pracovníkem (pracovnicí) za poslední 3 měsíce?

…….

50. Pokud vyhledáváte přespání v noclehárně, stává se, že Vás pro naplněnost odmítnou?

☐ velmi často ☐ často ☐ občas ☐ zřídka kdy ☐ nikdy ☐ nevyužívám

Doplní TAZATEL po ukončení rozhovoru			
Bydliště respondenta: *Název obce, kde pobývá:*		*Kraj:*	
Velikost obce *(počet obyvatel)**:***	☐ *do 1999*	☐ *2000–4999*	☐ *5 000–19 999*
	☐ *20 000–99 999*	☐ *nad 100 000*	
Místo rozhovoru (obec):			
Organizace:			
Tazatel (jméno, příjmení):			***Datum rozhovoru:***